Takkeli mücahit
TEVHİD
KUR'ÂN-I KERİM
VE
TÜRKÇE MEALİ
teuhid
BASIM YAYIN

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ
مَكِّيَّةٌ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝١
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٢ اَلرَّحْمٰنِ
الرَّحِيمِ ۝٣ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝٤ اِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٥ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَ ۝٦ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝٧
وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

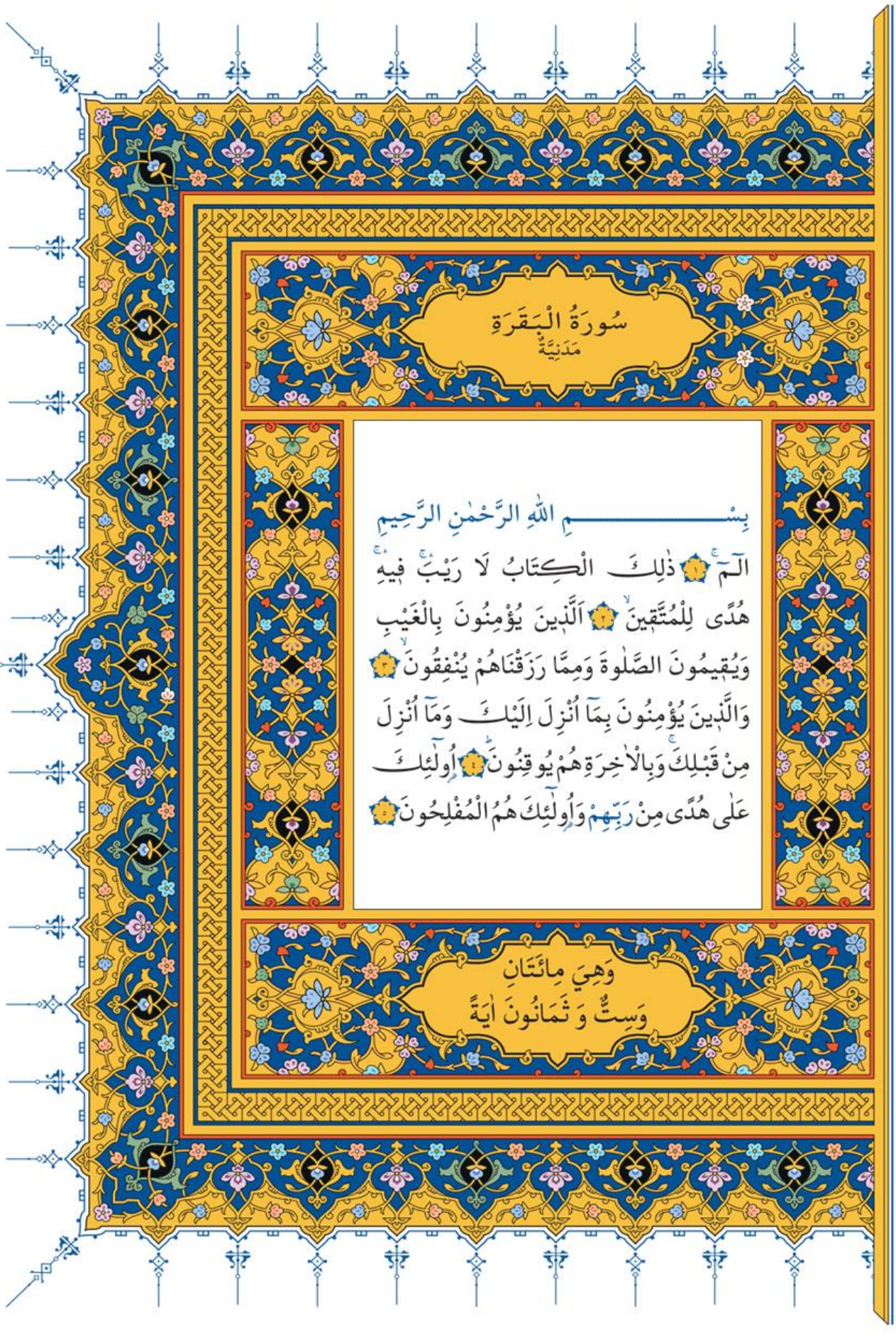
سُورَةُ الْبَقَرَةِ
مَدَنِيَّةٌ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ
هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ
عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
وَهِيَ مِائَتَانِ
وَسِتٌّ وَ ثَمَانُونَ اٰيَةً

1. FÂTİHA SURESİ [1]

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 7 ayettir.)

1. Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).
2. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.
3. (O,) Er-Rahmân ve Er-Rahîm'dir.
4. Din (Ahiret) Günü'nün sahibidir.
5. Biz, yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.[2]
6. Bizi sırat-ı mustakime/dosdoğru yola hidayet et.
7. Kendisine nimet verdiklerinin yoluna (ilet). Gazaba uğramış ve sapkınların (yoluna) değil.[3]

---

1. (Fâtiha Suresi, Kur'ân'ın mukaddimesi/önsözü mahiyetindedir. Kitap boyunca anlatılacak konular Fâtiha Suresi'nde özetlenmiştir. Bu konular şunlardır:
- Sadece ve hakkıyla Allah'ın (cc) övülüp, yüceltilmesi
- Allah'ın (cc) güzel isimleri ve yüce sıfatlarının tanınması
- Ahiret inancı
- Tevhid (Allah'ı (cc) zatında ve sıfatlarında birlemek, O'na ait olan sıfatları O'ndan başkasına vermemek, hiçbir surette bir varlığı O'na ortak koşmamak)
- Allah'tan (cc) her daim hidayet istemek ve doğru yolda kalabilmek için çaba göstermek
- Hidayet öncülerini tanıyıp örnek almak
- Başta Yahudi ve Hristiyanlar olmak üzere dalalet/sapıklık öncülerini tanımak ve onlardan uzak durmak.)

2. (Ayet, tevhid akidesinin amelî boyutunu anlatmaktadır. Zira tevhid; Allah'ın zatında, sıfatlarında ve fiillerinde bir olduğuna inanmak ve bu inanca uygun olarak yalnızca Allah'a (cc) kulluk etmektir. Başka bir ifadeyle uluhiyetinde, rububiyetinde, isim ve sıfatlarında Allah'ın (cc) bir olduğuna inanmak ve ortak koşmaksızın Allah'a (cc) kulluk yapmaktır. Kur'ân'da tevhidi anlatan/açıklayan ayetler şunlardır:
- Tevhid, Allah'tan (cc) başka ibadet ve kulluğu hak eden hiçbir ilah olmadığına inanmaktır. (bk. 2/Bakara, 163; 21/Enbiyâ, 22)
- Tevhid, Allah'ın (cc) dışında ilah edinilen, Allah'ın (cc) sıfatlarının kendisinde olduğuna inanılan ve Allah'a (cc) karşı haddini aşan tağutları ve onlara kulluk edenleri reddedip, onlardan sakınmaktır. (bk. 2/Bakara, 256; 16/Nahl, 36; 60/Mümtehine, 4)
- Tevhid, Allah'a çocuk nispet etmekten veya O'nun (cc) yardımcıları olduğu inancından Allah'ı tenzih etmektir. (bk. 17/İsrâ, 111; 34/Sebe', 22)
- Tevhid, yaratmada tek olduğu gibi; kanun yapma, yasa belirleme, helal haram tayin etmede Allah'ın (cc) tek olduğuna inanmak, "Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır." diyebilmektir. (bk. 7/A'râf, 54; 12/Yûsuf, 40 ; 18/Kehf, 26)
- Tevhid; dil, beden ve kalple yapılan amelleri yalnızca Allah'a (cc) yapmak, O'nun (cc) rızasına talip olmak ve hiçbir şeyi O'na (cc) ortak koşmamaktır.
(bk. 6/En'âm, 162-163)
- Tevhid, fayda ve zararın Allah'ın (cc) elinde olduğuna inanmak, rahatlık veya zorluk anında yalnızca Allah'a (cc) el açıp dua etmektir.
(bk. 2/Bakara, 186; 6/En'âm, 17; 40/Mü'min, 60; 46/Ahkâf, 5-6)
- Tevhid, Allah'ın (cc) eşi, benzeri, dengi, misli olmadığına inanmak ve Allah (cc) hakkında bilgisiz ve saygısızca yapılan benzetmelerden kaçınmaktır.
(bk. 16/Nahl, 74; 19/Meryem, 65; 42/Şûrâ, 11)
- Tevhid, her işte Allah'ı (cc) veli/dost ve Vekil edinmek, tüm iş ve yönelişlerimizde O'ndan (cc) yardım/istiane talebinde bulunmak ve O'na (cc) muhtaç/fakir olduğumuzu hissetmektir. (bk. 6/En'âm, 14, 102; 21/Enbiyâ, 112; 35/Fâtır, 15; 73/Müzzemmil, 9))

3. (Nimet verilenler Nîsa Suresi 69. ayette belirtildiği gibi; nebiler, sıddıklar, şehitler ve salihlerdir.
Sünnet, gazaba uğrayanların Yahudiler; sapkınların ise Hristiyanlar olduğunu belirtmiştir. (Tirmizi, 2954, Adiy b. Hatim'den))

2. BAKARA SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 286 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Bu Kitap; kendisinde hiçbir şüphe olmayan, takva sahiplerine yol gösteren bir Kitap'tır.

3. O (takva sahipleri), gayba iman eder, namazı dosdoğru kılar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.

4. Sana indirilen ve senden önce indirilen (Kitaplara) iman eder, Ahiret Günü'ne yakinen inanırlar.

5. Bunlar, Rablerinden bir hidayet üzerelerdir. Ve onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٦ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ؕ
وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝٧ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝٨
يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُوْنَ ؕ ۝٩ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ۝١٠ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ
لَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ ۙ قَالُوْٓا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ۝١١ اَلَآ اِنَّهُمْ
هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ۝١٢ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا
كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ كَمَآ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ
هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۝١٣ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ
اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٤ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
فِىْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝١٥ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ
بِالْهُدٰى ۪ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۝١٦

6. Şüphesiz ki o kâfirleri uyarsan da uyarmasan da fark etmez! Onlar iman etmezler.

7. Allah, kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözleri üzerinde de perde vardır. (Hakikati anlayamaz ve göremezler.) Onlara büyük bir azap vardır.

8. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ettik." derler. (Hakikatte) iman etmiş değillerdir.

9. Allah'ı ve iman edenleri aldattıklarını sanırlar. (Hakikatte) sadece kendilerini aldatmaktalardır. Farkında da değillerdir.

(Kitap ehli müşriklerin sapkın Allah tasavvuru için bk. 5/Mâide, 64)

10. Onların kalplerinde hastalık (şüphe ve şehvet) vardır. Allah da onların hastalığını arttırmıştır. Yalan söylemeleri/Yalanlamaları nedeniyle onlar için can yakıcı bir azap vardır.

11. Onlara: "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın." denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz." derler.

12. Dikkat edin! Onlar bozguncuların ta kendileridirler. Lakin farkında değillerdir.

("Allah (cc), müminlerin Ehl-i Kitab'ı dost edinmesini yasaklıyor (5/Mâide, 51), kâfirleri dost edinmenin fitneye sebep olup bunun, yeryüzünde bozgunculuk olacağını belirtiyordu (8/Enfâl, 73). Münafıklar, Allah'ın (cc) yasağını çiğniyor ve 'Biz, müminler ile Ehl-i Kitab'ın arasını buluyor, ıslah ediyoruz.' diyorlardı." (İbni Ebi Hatim, 124, İbni Abbas'tan) Bunun üzerine Allah (cc) okuduğumuz ayeti indirdi.

Ayet, hangi niyet ile yapılırsa yapılsın, Allah'ın (cc) sınırlarını çiğnemenin bozgunculuk olduğunu, iyi niyetin yasaklanmış bir ameli meşrulaştırmayacağını göstermiştir.)

13. Onlara: "İnsanların iman ettiği gibi iman edin." denildiği zaman: "Biz sefihlerin/zayıf akıllıların iman ettiği gibi mi inanalım?" derler. Dikkat edin! Onlar sefihlerin/aklı zayıf olanların ta kendileridir. Lakin bilmiyorlar.

14. İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik." derler. Şeytanlarıyla baş başa kalınca ise: "Biz sizinle beraberiz, ancak biz (iman edenleri) alaya almaktayız." derler.

15. (Hakikatte ise) Allah onlarla alay eder ve azgınlıkları içinde bocalayarak (yaşamaları için) onlara mühlet verir.

16. İşte onlar hidayeti sapkınlıkla değişmişlerdir. (Bu değişim neticesinde) ticaretleri kâr etmemiş, doğru yolu da bulamamışlardır.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۖ فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيِّبٍ
مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ ۚ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ
مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۚ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا
رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا
لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا
عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

17. Onların misali (şuna benzemektedir): Bir ateş yakmıştır. (Ateş) etrafını aydınlatmaya başlayınca da Allah onların nurunu/ışığını almış ve onları karanlıklar içinde görmez bir hâlde bırakmıştır!

18. Sağırdırlar, dilsizdirler ve kördürler. (Böyle oldukları için de) onlar (imana) geri dönmezler.

(Münafıklar; ayetleri duyunca etkilenir, iman edecek gibi olurlar, aydınlanırlardı. Bir araya geldiklerinde ise küfür içerikli konuşmalarla bu ışığı kaybeder, nifağın karanlığı içinde körleşirlerdi.)

19. Ya da (onların durumu) içinde karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek taşıyan bir yağmura (maruz kalan kimse) gibidir. Yıldırımın (dehşetinden) ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına kapatırlar. Allah kâfirleri (çepeçevre kuşatan) Muhit'tir.

(Vahiy, kalplere hayat veren bir kaynaktır. Tıpkı yağmurun toprağa hayat verdiği gibi. Yağmur, tüm faydalarına rağmen şimşek, yıldırım ve yoğun bulutların oluşturduğu karanlıklar taşır içinde. Kur'ân da yağmur gibidir: Allah'ın (cc) rahmeti ve cennet nimetlerini anlatan ayetlere sahip olduğu gibi; Allah'ın azabı ve cehennemi tasvir eden korkutucu ayetler de barındırır. Münafıklar; Kur'ân'ın onaran, dirilten ve esenliğe çağıran çağrısından istifade etmezler. Onun korkutan, sarsan, tehdit eden ayetlerini üzerlerine alır ve her daim korku içinde yaşarlar.)

20. Şimşek neredeyse gözlerini (hızlıca alıp) kapıverecek. (Şimşeğin ışığı) önlerini her aydınlattığında onun ışığında yürürler. Onları karanlıkta bırakınca (korku ve şaşkınlıkla) yerlerine çakılırlar. Allah dileseydi onların işitme ve görme duyularını alıverirdi. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet/kulluk edin ki sakınıp korunabilesiniz.

22. O (Rab ki) yeryüzünü sizin için bir döşek, gökyüzünü de tavan kıldı. Gökten su indirdi ve onunla size rızık olarak (çeşitli) ürünler çıkardı. (Öyleyse bütün bu gerçekleri ikrar edip) bildiğiniz hâlde Allah'a eş/ortak/denk koşmayın.

(Yalnızca Allah'a (cc) kulluk yapmanın gerekliliği fıtrat ve akılla bilinir. Yaratan ve rızık veren kim ise teşekkür/kulluk ona yapılmalıdır. Yaratan ve rızık verenin Allah (cc) olduğunu ikrar eden, ancak dua, adak, kurban gibi ibadetlerini başkalarına yapan veya Allah'ın (cc) dışındaki varlıkların kanunlarına boyun eğen kimse, bile bile Allah'a (cc) ortak/denk/eş kılmış olur. (bk. 2/Bakara, 164))

23. Şayet, kulumuza indirdiğimiz (Kur'ân) hakkında şüphe içinde iseniz, onun benzeri bir sure getirin (bakalım). Ve doğru sözlü iseniz Allah'ın dışındaki şahitlerinizi de (yardıma) çağırın.

24. Şayet yapamadıysanız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız da- öyleyse yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten sakının. (O ateş) kâfirler için hazırlanmıştır.

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا
مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوْا بِهٖ
مُتَشَابِهًا ؕ وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَّهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً
فَمَا فَوْقَهَا ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ
اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ؕ
وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ۙ ﴿٢٦﴾ الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ
عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ
اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٧﴾
كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ
ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٨﴾
هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ اسْتَوٰٓى
اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٩﴾

25. İman edip salih amel işleyenleri, kesinlikle onlar için (hazırlanmış) altından ırmaklar akan cennetler ile müjdele. Onlara rızık olarak verilen (cennet) meyvelerinden her yediklerinde: "Bu bize daha önce rızık olarak verilmişti." derler. (Hakikatte) onlara benzeri verilmişti. Onlar için orada (Allah tarafından kusurlardan arındırılmış) tertemiz eşler vardır ve orada ebedî olarak kalacaklardır.

26. Allah, bir dişi sivrisineği ya da ondan daha üstün/aşağı bir şeyi örnek olarak vermekten çekinmez. İman edenler (örneği duyunca) onun, Rablerinden gelen bir hakikat olduğunu bilirler. Kâfirler ise: "Allah bu örneği vermekle ne murat etti?" derler. (Allah) o (örnekle) birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayet eder. (Hakikatte) onunla sadece fasıkları saptırır.

(bk. 22/Hac, 73; 29/Ankebût, 41)

27. O (fasıklar) ki sağlamlaştırıldıktan sonra Allah'ın sözünü bozar, Allah'ın birleştirilmesini istediği (bağları) koparır, yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte bunlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

28. Siz ölüler iken sizi dirilten (yoktan var eden), sonra öldürüp tekrar diriltecek olan, sonra tekrar ona döndürüleceğiniz bir Allah'a karşı nasıl kâfir olursunuz?

29. O (Allah) ki; yeryüzünde olanların tamamını sizin için yarattı. Sonra gökyüzüne yöneldi ve orayı yedi (kat) gök olarak düzenledi. Ve O, her şeyi bilendir.

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّى جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُٓوا
اَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ اِنِّٓى اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْۢبِـُٔونِى
بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ
اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَٰٓاٰدَمُ
اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ
اِنِّٓى اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا
اِلَّآ اِبْلِيسَ ۖ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا
يَٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۪
وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا
الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۪ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ﴿٣٦﴾
فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۖ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

30. Hani Rabbin meleklere: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım." demişti. Dediler ki: "Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birini mi (halife) kılacaksın? Oysa bizler seni tüm eksiklerden tenzih ederek sana hamd etmekte ve seni takdis etmekteyiz." (Allah) dedi ki: "Şüphesiz ki ben, sizin bilmediklerinizi biliyorum."

31. (Varlığa dair) tüm isimleri Âdem'e öğretti. Sonra onları meleklere sundu ve: "Şayet doğru sözlülerden iseniz bunların isimlerini bana haber verin." dedi.

32. Dediler ki: "Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bir ilmimiz yoktur. Şüphesiz ki sen, (her şeyi bilen) El-Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'sin."

33. Dedi ki: "Ey Âdem! Onlara isimlerini haber ver." (Âdem) isimlerini haber verince (Allah) dedi ki: "Size göklerin ve yerin gaybını ben bilirim, açığa vurup gizlediklerinizi de ben bilirim, diye söylemedim mi?"

34. Hani biz meleklere: "Âdem'e secde edin." demiştik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O diretti, büyüklendi ve kâfirlerden oldu.

35. Biz dedik ki: "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Oradan bolca, dilediğiniz yerden yiyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz."

36. Şeytan onların ayağını (cennetten) kaydırdı ve onları bulundukları yerden çıkardı. (Allah) dedi ki: "(Oradan) birbirinize düşmanlar olarak (dünyaya) inin. Sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir karar (yerleşip yaşamak) ve (yeryüzünün nimetlerinden) faydalanma vardır."

37. Âdem Rabbinden bazı kelimeler aldı ve Allah (o kelimelerle) onun tevbesini kabul etti. Şüphesiz ki O, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

(Âdem'in (as) tevbe ederken yaptığı dua için bk. 7/A'râf, 23)

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا
بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ
وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾
الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

38. Dedik ki: "Oradan topluca inin. Benden size bir hidayet (vahiy) gelecek. Kim hidayetime tabi olursa onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir."

(Bu sözler, cennetten kovulan ve imtihan için yeryüzüne indirilen insanın duyduğu ilk buyruklardır. Bu buyruğa göre imtihanı kazanıp ebedî saadeti elde etmenin tek yolu, Allah'tan (cc) gelen vahye tabi olmaktır. Vahiyden yüz çeviren, menkıbe, zan, rüya, ilham ve masum olmayan beşerî düşüncelerin peşine takılanlar dünyada dalalete; ahirette ebedî bir azaba mahkûm olurlar. (bk. 20/Tâhâ, 123-124))

39. Ayetlerimizi inkâr eden (kâfirlere) ve yalanlayanlara (gelince); onlar ateşin ehlidirler ve orada ebedî kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları! Size bahşettiğim nimetlerimi hatırlayın. Ve bana olan sözünüze bağlı kalın ki ben de size olan sözüme bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun.

(Allah'a (cc) verdiğimiz sözler arasından en önemli olanı; ibadette O'nu birleyip, O'nun otoritesine boyun eğeceğimiz ve resûllerini doğrulayıp onlara itaat edeceğimize dair sözümüzdür. Bu söz, her ümmetten alınmış olan Kelime-i Tevhid yani "Lailaheillallah" sözüdür. Ayrıca Kur'ân'da "ilah" kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25)

41. Sizin yanınızda olan (Tevrat'ı) doğrulayıcı olarak indirdiğim (Kur'ân'a) inanın ve onu ilk inkâr edenlerden olmayın. Ayetlerimi az bir paha karşılığında satmayın. Ve yalnızca benden sakının.

42. Gerçeği bildiğiniz hâlde hakkı batılla karıştırıp (bu suretle) hakkı gizlemeyin.

43. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. Ve rükû edenlerle beraber rükû edin.

44. Kitab'ı okuduğunuz hâlde insanlara iyiliği emredip kendinizi unutuyor musunuz? Akletmez misiniz?

45. Sabır ve namazla (Allah'tan) yardım dileyin. Şüphesiz ki o (namaz ve sabırla yardım dilemek), huşu ehli dışındakilere büyük/ağır gelen bir yüktür.

46. O (huşu ehli) ki; Rableriyle karşılaşacaklarını ve O'na döneceklerini kesin bir bilgiyle bilirler.

47. Ey İsrailoğulları! Size bahşettiğim nimetlerimi ve sizi âlemlere üstün/faziletli kıldığımı hatırlayın.

48. Öyle bir günden sakının ki; (o gün) hiçbir nefis bir başkasının yerine geçmez, hiç kimseden şefaat kabul edilmez, hiç kimseden fidye alınmaz ve onlara yardım da edilmez.

(Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ
وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوسٰٓى
اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُونَ ﴿٥١﴾
ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ
قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
الْعِجْلَ فَتُوبُوٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ ۭ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ
جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ
مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۭ كُلُوا مِنْ طَيِّبٰتِ
مَا رَزَقْنٰكُمْ ۭ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

49. (Hatırlayın!) Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size işkencenin en kötüsünü reva görüyor, erkek çocuklarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

50. (Hatırlayın!) Hani sizin için denizi yarmış, sizi kurtarmış ve sizler bakıp dururken/gözlerinizin önünde Firavun ailesini boğmuştuk.

51. (Hatırlayın!) Hani Musa ile (Tur'da buluşmak için) kırk geceliğine sözleşmiştik. Sonra sizler onun (Musa'nın) ardından buzağıyı (ilah) edinmiştiniz. Ve siz (böyle yapmakla) zalimlerden olmuştunuz.

52. Bu (olaydan) sonra şükredesiniz diye sizleri affetmiştik.

53. (Hatırlayın!) Hani hidayete eresiniz diye Musa'ya Kitab'ı ve Furkan'ı vermiştik.

54. (Hatırlayın!) Hani Musa kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Şüphesiz ki sizler, buzağıyı ilah edinmekle kendi kendinize zulmettiniz. Sizi yaratana tevbe edin ve nefislerinizi öldürün. Bu, yaratanınız yanında sizin için daha hayırlıdır. Sonra (Allah) sizi tevbeye muvaffak kıldı/tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz ki O, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir."

55. (Hatırlayın!) Hani demiştiniz ki: "Ey Musa! Apaçık bir şekilde Allah'ı görmeden sana iman etmeyeceğiz." (Bunun üzerine) öylece bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı.

56. Sonra, şükredesiniz diye, ölümünüzün/baygınlığınızın ardından sizi (bir daha) dirilttik.

57. Bulutu üzerinize gölgelik yaptık ve size kudret helvasıyla bıldırcın etini (yiyecek olarak) indirdik. Size rızık olarak verdiğimiz temiz şeylerden yiyiniz. Onlar (haddi aşarak), bize zulmetmiş olmadılar. Lakin onlar kendi kendilerine zulmetmekteydiler.

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ ؕ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
مِنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى
لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ؕ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ ؕ كُلُوا وَاشْرَبُوا
مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ
يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِي
هُوَ خَيْرٌ ؕ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَا سَاَلْتُمْ ؕ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيّٖنَ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

58. (Hatırlayın!) Hani biz demiştik ki: "Bu beldeye girin. Ondan bolca ve dilediğiniz yerden yiyin. Kapıdan secde ederek girin ve: 'Hıttatun/Günahlarımızı dök.' deyin. Biz de (emre itaatiniz karşılığında) hatalarınızı bağışlayalım. (Şu da var ki;) Muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara ihsanlarımızı arttıracağız."

59. Zalim olanlar, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla ("Günahlarımızı dök" anlamında "Hıttatun" kelimesini "buğday" anlamına gelen "Hıntatun" ile) değiştirdiler. Biz de bu fasıklıklarına karşılık zalimlerin üzerine gökten bir azap indirdik.

60. (Hatırlayın!) Hani Musa kavmi için su talep etmişti. Dedik ki: "Asanı taşa vur." (Asanın taşa değmesiyle) sular fışkırmış ve on iki pınar/çeşme oluşmuştu. Onlardan her bir topluluk kendilerine ait olan kaynağı bilmişti. Allah'ın rızkından yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın.

61. (Hatırlayın!) Hani: "Ey Musa! (Sadece kudret helvası ve bıldırcın eti yiyerek) bir tek yiyeceğe katlanamayacağız. Rabbine dua et de bize yeryüzünün bitirdiklerinden; baklasından, salatalığından, sarımsağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarsın." dediniz. Musa dedi ki: "En hayırlı olanı bu değersiz olanlarla mı değiştiriyorsunuz? Şehre inin orada istedikleriniz vardır." (Bu nankörlüklerinden sonra) onlara alçaklık ve yoksulluk damgası vuruldu ve Allah'ın gazabına uğradılar. Bu (ceza), Allah'ın ayetlerine karşı kâfir olmaları ve peygamberlerini haksız yere öldürmeleri sebebiyledir. Bu (ceza), isyan etmeleri ve haddi aşmaları sebebiyledir.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصَّابِـِٕيْنَ
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا
مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ
مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ
فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنٰهَا
نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٦﴾
وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا
بَقَرَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ
مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِىَ ؕ قَالَ اِنَّهٗ
يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ فَافْعَلُوْا
مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ؕ قَالَ
اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٦٩﴾

62. Şüphesiz iman edenler, Yahudi olanlar, Hristiyan ve Sabiîlerden her kim Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eder ve salih amel yaparsa onlara Rableri katında ecirler vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir de.

(İman esasları, Kur'ân'ın birden fazla ayetinde izah edilmiş (2/Bakara, 177, 285) ve Allah Resûlü (sav) Cibril hadisinde bunları bir araya toplamıştır: Allah'a, Ahiret Günü'ne, meleklere, Kitaplara, resûllere ve kadere iman. (Buhari, 4777; Müslim, 99)

İman esaslarının bir kısmının zikredildiği ayetlere dayanarak, yalnızca Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan kişinin mümin sayılacağı ve cennete gireceğini iddia etmek ve dinlerarası diyalog düşüncesini bu ayetlerle gerekçelendirmek, en basit ifadeyle bir tahriftir.

Çünkü imanın bir esasını inkâr etmek bir yana, iman esaslarını kabul edip onun bir cüzünü dahi inkâr küfür sebebi ve tüm iman esaslarını inkâr olarak kabul edilmiştir. (bk. 2/Bakara, 98; 4/Nîsa, 150-151))

63. (Hatırlayın!) Hani bir zamanlar sizden söz almış ve Tur Dağı'nı tepenizde yükseltmiştik. (Ve demiştik ki:) "Size verdiğimiz (Kitab'a) kuvvetle yapışın ve içindeki (öğütleri) hatırlayın ki sakınıp korunabilesiniz."

(Sakınıp korunmak yani takva, Allah'ın (cc) tüm insanlığa emridir. (bk. 4/Nîsa, 131) Ayet, takvaya götüren en etkili yola işaret etmiştir: Kitab'a kuvvetle yapışmak ve içinde var olan öğütleri hatırlamak.)

64. Bu (sözünüzden) sonra (yine) yüz çevirdiniz. Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olurdunuz.

65. Andolsun, içinizden Cumartesi Yasağı konusunda haddi aşanları biliyordunuz. Biz onlara: "Alçak/Aşağılık maymunlar olun." dedik.

(Cumartesi Yasağı'nı çiğneyen ve ceza olarak maymuna çevrilenler, Allah Resûlü'nden (sav) asırlar önce yaşamış bir Yahudi topluluğuydu. Ayetin üslubuna bakılacak olursa, bizzat Medine Yahudileri bu işi yapmış gibi anlaşılır. Evet, atalarının yaptığı yanlışlardan teberrî etmeyenler, İslam nezdinde o cürmün ortaklarıdır. (bk. 7/A'râf, 163-166))

66. Bu (cezayı) kendilerinden önce ve sonra gelecek olanlara ibretlik bir ceza, muttakiler için de bir öğüt kıldık.

67. (Hatırlayın!) Hani Musa kavmine demişti ki: "Allah, bir inek/sığır kesmenizi emrediyor." Demişlerdi ki: "Bizimle alay mı ediyorsun?" Musa: "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." demişti.

68. Demişlerdi ki: "Bizim için Rabbine dua et de o ineğin sıfatlarını bize açıklasın." Dedi ki: "(Allah) buyurdu ki: 'O ne yaşlı ne de körpe, bu ikisi arasında (orta yaşta) bir inektir. (Bu açıklama üzerine artık) emrolunduğunuz şeyi yapın.' "

69. Demişlerdi ki: "Bizim için Rabbine dua et de bize onun rengini açıklasın." Dedi ki: "(Allah) buyurdu ki: 'O, bakanlara (huzur verip) ferahlatan, rengi parlak, sapsarı bir inektir.' "

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا ۖ
وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا ۗ
قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ۗ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۚ ﴿٧١﴾
وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا ۖ وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ۚ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ
مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۗ وَإِنَّ
مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ
فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ
كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ
مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۚ
وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

70. Demişlerdi ki: "Bizim için Rabbine dua et de bize onun mahiyetini açıklasın. (Şu ana kadar anlattıkların nedeniyle) inek, kafamızı karıştırdı. Şayet Allah dilerse (ineği bulma konusunda) elbette doğru olanı yaparız."

71. Dedi ki: "Allah buyuruyor ki: 'Tarla sürme ve ekin sulama işinde çalıştırılmamış, kusursuz, üzerinde benek olmayan bir inektir/boğadır.' " (Onlar:) "Şimdi doğruyu söyledin." dediler ve ineği/boğayı kestiler. Fakat neredeyse onu kesmeyeceklerdi.

(Emri duydukları ilk anda itaat etmiş olsalar herhangi bir inek kesip emre icabet etmiş olacaklardı. Onlar emre uymada ayak diredikçe Allah (cc) zorlaştırdı. Şartlar o derece ağırlaştı ki, neredeyse kesecek inek bulamayacak ve helak olacaklardı. Bu kıssanın bize bakan yönü şudur: İslam'ı öğrenirken bazı emir ve yasaklar nefsimize ağır gelebilir. Kolaylaştırmanın yolu adım atmaktır. En güçlü dua, emre icabettir. Kul, iradesini ortaya koyduğu zaman Allah'ın (cc) yardımı ve kolaylaştırması peşinden gelir. (bk. 4/Nîsa, 66-70))

72. (Hatırlayın!) Hani siz bir insan öldürmüş ve birbirinizi suçlamıştınız. Allah sizin gizleyip sakladıklarınızı açığa çıkarandır.

73. "Hayvanın bir parçasıyla cesede vurun." diye emrettik. (O da dile gelip, katilini söyledi.) İşte böylece Allah, ölüleri diriltip ayetlerini sizlere gösterir ki akledesiniz.

74. Bu olaydan sonra kalpleriniz katılaştı. Kalpleriniz taş gibi hatta taştan da katıdır. Oysa öyle taşlar vardır ki ondan nehirler fışkırır. Öylesi vardır ki yarılır ve içinden su çıkar. Öylesi de vardır ki Allah'ın korkusundan yuvarlanır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

75. İçlerinden bir grubun, Allah'ın kelamını dinleyip iyice anladıktan sonra, bile bile tahrif ediyor olmalarına rağmen, size inanacaklarını mı umuyorsunuz?

76. İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik." derler. Kendi aralarında baş başa kaldıklarında ise şöyle derler: "Ne diye Allah'ın size açtığı sırlarınızı onlara anlatıyorsunuz? Allah katında aleyhinize delil olarak kullansınlar diye mi? Akletmez misiniz?"

77. (Yoksa onlar) gizlediklerini ve açıktan yaptıklarını Allah'ın bildiğini bilmiyorlar mı?

78. Onların içinden Kitab'ı bilmeyen ümmiler vardır. (Kitab'a dair) birtakım emaniyye/kuruntuya/kulaktan dolma bilgiye sahiptirler ve onlar yalnızca zannetmektelerdir.

(Yüce Allah, bazı insanların Kitab'a dair bilgisini "emaniyye" diye isimlendirir. "Umniyye" kelimesinin cem'i/çoğulu olan emaniyye üç ayrı anlama sahiptir. (bk. Zadu'l Mesir)

a. İbni Abbas (ra) ve Mücahid kelimeyi "yalan" olarak tefsir etmişlerdir. Yani onlar Kitab'a dair yalan yanlış bilgilere sahiptirler ve insanların uydurduğu bilgileri Kitab'ın bilgisi sanmaktalardır.

b. Katade (rh) kelimeyi "kuruntu/temenni" olarak tefsir etmiştir. Kur'ân'ın farklı ayetlerinde de bu anlamda kullanılmıştır. (bk. 4/Nîsa, 119, 123; 57/Hadîd, 14) Yani onların birtakım temennileri vardır (cennete girecekleri, üstün oldukları vb.) ancak bu temennileri Kitap doğrulamaz.

c. Zeccac ve Kisai (rh) kelimeyi "yüzünden okuma/tilavet" olarak tefsir etmişlerdir. Hac Suresi 52. ayette kelime bu anlamda kullanılmıştır. Yani Kitab'ı fıkhetmeden, anlamaksızın yanlızca yüzünden okurlar.

Kitab'ı emaniyye çevirmek; yalan yanlış bilgileri Kitab'a arzetmeden, kitabi bilgi diye kabul etmektir.

Kitab'ı emaniyye çevirmek; anlamadan, sırf hatim devirmek için Kitab'ı okuyup, anlamadığı Kitab'ı çokça okumuş olmakla övünmektir (tekasür).

Kitab'ı emaniyye çevirmek; anlamadığı ve yaşamadığı, onunla hükmetmediği ve rehber edinmediği, ihtilaflarda hakem kılmadığı ve onunla cihad etmediği... Kitab'ın kendini cennete götüreceğini temenni etmektir.

Şu bir gerçek: Bir Allah'ın indirdiği munezzel/indirilmiş din vardır. Bu, Kitap ve onu tebliğ edip açıklayan Resûl'dür. Birde şeytanın temennilerle/kuruntularla uydurduğu muharref/uydurulmuş din vardır. Bu da hurafeler, menkıbeler, din adına vahye dayanmaksızın uydurulan bilgilerdir. Ayrıca bk. 4/Nîsa 105; 7/A'râf, 170)

79. Az bir dünyalık elde etmek için elleriyle kitap yazan, sonra da: "Bu, Allah'ın katındandır." diyenlere yazıklar olsun. Elleriyle yazdıklarından ötürü yazıklar olsun onlara! (Uydurdukları kitaplar için: "Allah tarafından yazdırıldı." diyerek) elde ettikleri kazançtan ötürü de yazıklar olsun onlara.

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ
الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ
وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ
إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً ۚ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ
اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ
مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

(Tarih boyunca çıkar elde etmek için kitaplar yazan ve bunu Allah'a (cc) nispet eden insanlar var olagelmiştir. Kimi rüyasında, kimi ilham yoluyla, kimi de Peygamber (sav) tarafından kendisine kitap verildiğini iddia etmiş ve etrafına insan toplamıştır. (bk. 3/Âl-i İmran, 78; 6/En'âm, 93))

80. Dediler ki: "Sayılı günler dışında ateş bize dokunmayacaktır." De ki: "Allah katından (bu konuya dair) bir söz mü aldınız? (Şayet öyleyse) Allah sözünden dönmez. Yoksa siz Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?"

(Kitap ehli müşriklerin sapkın Allah tasavvuru için bk. 5/Mâide, 64)

81. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, kim bir günah işler ve günahı onu her yönden kuşatırsa; bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

82. İman edip, salih amel işleyenler ise; işte bunlar cennetin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

83. (Hatırlayın!) Hani biz İsrailoğullarından: "Yalnızca Allah'a ibadet edin, anne babaya, yakın akrabaya, yetimlere ve miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara iyilik yapın. İnsanlara güzel söz söyleyin. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin." diye söz almıştık. Sonra pek azınız hariç (büyük çoğunluğunuz) sözünüzden döndünüz ve hâlâ yüz çevirmeye devam etmektesiniz.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ
وَلَا تُخْرِجُونَ اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ
فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاِنْ يَاْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ
اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا
جَآءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا
كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

84. (Hatırlayın!) Hani sizden: "Birbirinizin kanını dökmeyin ve birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın." diye söz almıştık. Sonra sizler (verdiğiniz sözü) ikrar ettiniz ve hâlâ da (bu sözü verdiğinize) şahitlik etmektesiniz.

85. Sonra sizler (söz vermenize rağmen) birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarınızdan çıkarıyor, günah ve haddi aşmada onların aleyhine yardımlaşıyorsunuz. (Dindaşlarınız) size esir olarak geldiğinde, onları yurtlarından çıkarmak size haram kılınmasına rağmen (serbest bırakma karşılığında) fidye alıyorsunuz. Yoksa siz Kitab'ın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden böyle yapanların cezası dünya hayatında rezil rüsva olmaktan başka bir şey değildir. Ahiret Günü'nde de azabın en çetinine uğrayacaklardır. Allah sizin yaptıklarınızdan gafil değildir.

(Yahudilere birbirleriyle savaşmaları ve birbirlerini sürgün etmeleri yasaklanmıştı. Onlar Tevrat'ın bu kesin emrini çiğneyip savaşıyorlardı. Savaş esiri olan dindaşlarına Tevrat'ın hükmünü uyguluyor, serbest bırakma karşılığında fidye alıyorlardı. Böylece Kitap'tan işlerine gelene iman ediyor, işlerine gelmeyeni inkâr etmiş oluyorlardı. Bunun gibi işine gelen yerlerde Kitab'a uyan, nefsine zor gelen yerlerde ise işi kitabına uyduranlar, Allah'ın (cc) ayetlerinden bir kısmını inkâr etmiş olurlar. Çünkü din bir bütündür ve tamamı Allah'a (cc) aittir. Tam bir teslimiyetle teslim olunmadan Müslim/mümin olunmaz.)

86. Bunlar öyle kimselerdir ki ahiretlerini dünya hayatı karşılığında satmışlardır. Onlardan azap hafifletilmeyecek, onlara yardım da edilmeyecektir.

87. Andolsun ki Musa'ya Kitab'ı verdik ve onun ardından peş peşe resûller gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık deliller verdik ve onu Ruhu'l Kudüs'le (Cibril'le) destekledik. Resûl, hevanıza uygun olmayan bir şey getirdiğinde, her seferinde büyüklenecek (o resûllerin) bir kısmını yalanlayıp, bir kısmını öldürecek misiniz?

88. Dediler ki: "Kalplerimiz, (senin anlattıklarına karşı) kılıflıdır/kapalıdır." (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah küfürleri nedeniyle onlara lanet etmiştir. (Bu nedenle) pek az iman ederler.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهٖ ۚ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ
اَنْ يَكْفُرُوا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُو بِغَضَبٍ
عَلٰى غَضَبٍ ۭ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
اٰمِنُوا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ
بِمَا وَرَآءَهٗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ ۭ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ
اَنْبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ
جَآءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ۭ خُذُوا مَآ اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا ۭ
قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۭ
قُلْ بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

89. Allah katından onlara, yanlarındaki (Tevrat'ı) doğrulayıcı bir Kitap geldiği zaman -oysa daha önceleri kâfirlere karşı (bu Kitap ile) zafer kazanmayı umuyorlardı- işte bildikleri o şey kendilerine gelince, onu inkâr ettiler. Allah'ın laneti kâfirlerin üzerine olsun.

90. Allah'ın dilediği kuluna (lütuf olarak) fazlından indirdiği Kitab'ı kıskançlık/azgınlık yaparak inkâr etmeleri, kendileri için satın aldıkları ne kötü bir şeydir! (Böyle yapmakla) gazap üstüne gazaba uğradılar. (Ahirette de) kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara: "Allah'ın indirdiğine iman edin." denildiği zaman derler ki: "Biz, bize indirilene iman ederiz." Yanlarında olanı doğrulayıp hak olmasına rağmen, onun arkasından geleni (Kur'ân'ı) inkâr ederler. De ki: "Mademki inanıyordunuz, öyleyse bundan önce ne diye Allah'ın nebilerini öldürdünüz?"

92. Andolsun ki Musa size apaçık delillerle geldi. Sonra sizler onun ardından buzağıyı (ilah) edindiniz. İşte sizler böyle zalimlersiniz.

93. (Hatırlayın!) Hani sizden söz almış ve Tur Dağı'nı tepenizde yükseltmiştik. "Size verdiğimiz (Kitab'a) kuvvetle yapışın ve söz dinleyin." demiştik. Demişlerdi ki: "İşittik ve isyan ettik." Küfürleri sebebiyle buzağı sevgisi onların kalplerine içirilmişti/kalpleri buzağı sevgisiyle dolup taşmıştı. De ki: "Şayet müminlerseniz, imanınız size ne kötü bir şey emrediyor!"

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً
مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ
عَلٰى حَيٰوةٍ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ
اَلْفَ سَنَةٍ ۛ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ؕ وَاللّٰهُ
بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ
نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ
وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾
وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ
اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ؕ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۘ
كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾

94. De ki: "Şayet Allah indinde ahiret hayatı insanlara değil yalnızca size aitse ve bu iddianızda doğru iseniz ölümü temenni edin (bakalım)."

95. Elleriyle (yapıp) takdim ettiklerinden dolayı ölümü hiçbir zaman temenni etmeyeceklerdir. Allah zalimleri bilmektedir.

96. Andolsun ki onları dünya hayatına karşı en istekli/hırslı olanlar olarak bulacaksın. (Öyle ki) müşriklerden bile daha düşkündürler dünyaya. Onlardan her biri bin sene yaşamak ister. Ona bu kadar ömür verilmesi onu azaptan kurtaracak değildir. Allah onların yaptıklarını görendir.

97. De ki: "Kim Cibril'e düşmanlık ederse (bilsin ki); önünde olan (Kitapları) doğrulayıcı, müminlere hidayet kaynağı ve müjde olan (Kur'ân'ı) Allah'ın izniyle senin kalbine indiren O'dur."

98. Kim de Allah'a, meleklerine, resûllerine, Cibril'e ve Mikail'e düşmanlık ederse şüphesiz ki Allah, kâfirlerin düşmanıdır.

(Yahudiler, Cibril'in (as) savaş meleği olduğunu öne sürerek Peygamber'e (sav) gelen vahyi kabul etmediklerini söylediler. Allah (cc) onları Allah'ın, meleklerin ve resûllerin düşmanı olarak ilan etti. Çünkü bir iman esasını inkâr, tüm iman esaslarını inkâr etmek gibidir.

Nuh'un (as) Kavmi yalnızca Nuh'u (as) inkâr ettiler. Ama Allah (cc) şöyle buyurdu: "Nuh'un kavmi gönderilen resûlleri yalanladı." (26/Şuarâ, 105) Bir peygamberi inkâr etmelerine rağmen, tüm peygamberleri inkâr etmiş kabul edildiler.)

99. Andolsun ki sana apaçık ayetler indirdik. (O ayetleri) fasıklardan başkası inkâr etmez.

100. Her söz verdiklerinde onlardan bir grup sözünü bozmadı mı? (Hayır, öyle değil!) Aslında onların çoğu iman etmezler.

101. Allah katından, yanlarında olan Kitab'ı doğrulayan bir resûl kendilerine geldiğinde, kendilerine Kitap verilenlerden bir grup bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitabı'nı sırtlarının gerisine attılar.

(Kitab'ı sırtlarının gerisine atarak ona karşı ilgisiz kalan Yahudiler, bu davranışları sebebiyle sihir ve şeytanların uydurduğu yalanlara uymakla cezalandırılırlar. Vahiyden yüz çeviren ve vahye karşı ilgisiz kalan her toplum, dünya ve ahiretlerini hüsrana uğratacak bir batıla uymak durumunda kalırlar. Bir sonraki ayet, bu hakikati anlatmaktadır.)

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا
يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ
بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَآ
إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ
بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ
عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۖ وَلَبِئْسَ
مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ
آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۚ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ۚ ﴿١٠٣﴾ يَآ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا
انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

102. (Ve tuttular) şeytanların Süleyman'ın mülkü üzerine uydurdukları (batıl yalanların) peşine takıldılar. Süleyman kâfir olmadı fakat şeytanlar kâfir oldular. İnsanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe, Harut ve Marut'a indirilen şeyleri öğretiyorlardı. "Biz ancak bir imtihanız/dinin için fitneyiz. Sakın küfre girme." demeden kimseye onu öğretmiyorlardı. Onlardan kadınla kocanın arasını ayıracak (sihri) öğreniyorlardı. Allah'ın izni olmadan o (sihirle) kimseye zarar verecek değillerdir. (Hakikatte) onlara zarar verip faydası olmayan bir şey öğreniyorlardı. Andolsun ki (o sihri) satın alanın ahirette hiçbir nasibinin olmadığını çok iyi biliyorlardı. Nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötüdür. Keşke bilselerdi!

103. Şayet onlar, iman edip (sihirden) sakınacak olsalardı, Allah katında elde edecekleri mükâfat daha hayırlı olurdu. Keşke bilselerdi!

104. Ey iman edenler! (Hem "Bizi gözet." anlamına hem de İbranice'de hakaret anlamına gelen) "Râina" demeyin. Onun yerine ("Bize bak, bizi dinle." anlamına gelen) "Unzurna" deyin. Ve söz dinleyin. Kâfirler için can yakıcı bir azap vardır.

105. Ehl-i Kitap'tan kâfirler ve müşrikler Rabbinizden üzerinize hiçbir hayrın gelmesini istemezler. Allah rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük bir fazilet sahibidir.

(Hristiyan, Yahudi ve putperest müşriklerin masalarında İslam ümmetinin sorunları için çözüm arayanlar, bu ayeti iyi anlamalıdırlar. Onlar, İslam ümmeti için hiçbir hayır, iyilik ve güzellik istemezler. Ayrıca kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51)

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ
اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرِيدُونَ
اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ
الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚ
حَسَدًا مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ
فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَاْتِىَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَمَا تُقَدِّمُوا
لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
اَوْ نَصٰرٰى ؕ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ؕ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ
اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

106. Biz bir ayeti neshettiğimizde ya da unutturduğumuzda, ondan daha hayırlısını ya da bir benzerini (onun yerine) getiririz. Allah'ın her şeye kadîr olduğunu bilmez misin?

107. Bilmez misin ki göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Allah'tan başka ne bir dostunuz ne de bir yardımcınız vardır.

108. Daha önce Musa'ya (şüphe ve inkâr içerikli) sorular sorulduğu gibi, siz de Peygamber'inize (aynı minvalde) sorular mı sormak istiyorsunuz? Kim imanı küfürle değiştirirse/iman yerine küfrü tercih ederse, şüphesiz ki doğru yoldan sapmış olur.

109. Hak kendilerine açığa çıktıktan sonra Ehl-i Kitap'tan birçoğu, benliklerinde yer etmiş kıskançlık nedeniyle sizi imanınızdan sonra küfre döndürmek istediler. Allah bu konuda hükmünü verinceye dek onları affedin, onları hoş görüp (yaptıklarını) görmezden gelin. Şüphesiz Allah her şeye kadîrdir.

110. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. (Bilin ki) kendiniz için yapıp takdim ettiğiniz hayırları Allah katında bulacaksınız. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızı görendir.

111. Dediler ki: "Cennete, Yahudi veya Hristiyan olanlardan başkası girmeyecek." Bu, onların kuruntusudur. De ki: "Doğru sözlü iseniz (içinde hiçbir şüphe olmayan kesin) kanıtınızı getirin (bakalım)!"

112. (Hayır, iddia ettikleri gibi değil!) Bilakis, kim muhsin olarak/kulluğunu en güzel şekilde yerine getirerek Allah'a teslim olursa, onun Rabbi katında ecri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ ۖ وَقَالَتِ النَّصَارٰى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ كَذٰلِكَ
قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى
فِي خَرَابِهَا ۗ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَآ اِلَّا خَآئِفِينَ ۗ لَهُمْ
فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ۗ اِنَّ
اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحَانَهُ ۗ بَلْ لَهُ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۖ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾
وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِينَآ اٰيَةٌ ۗ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ
قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۙ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

113. Kitab'ı okuyup durdukları hâlde Yahudiler: "Hristiyanlar hiçbir şey üzere değildir." dediler. Hristiyanlar da: "Yahudiler hiçbir şey üzere değildir." dediler. Aynı şekilde bilmeyenler de onların sözünün benzerini söylediler. Allah, Kıyamet Günü'nde anlaşmazlığa düştükleri konularda aralarında hükmedecektir.

114. Allah'ın mescidlerinde O'nun adının anılmasına engel olan ve oraların yıkılması için çabalayandan daha zalim kim olabilir? Bunların o (mescidlere) ancak korkarak girmeleri söz konusu olabilir. Onlara dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da batı da Allah'ındır. Ne tarafa yönelirseniz Allah'ın yüzü oradadır. Şüphesiz Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi' ve (her şeyi bilen) Alîm'dir.

116. Dediler ki: "Allah çocuk edindi." O (tüm eksikliklerden) münezzehtir. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, göklerde ve yerde olan her şey O'na aittir. Ve hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. Gökleri ve yeri benzersiz şekilde yaratandır. Bir işe (olması için) hükmettiğinde ona: "Ol!" der, o da oluverir.

118. Bilmeyenler: "Allah'ın bizimle konuşması ya da bize bir ayetin gelmesi gerekmez miydi?" dediler. Onlardan öncekiler de benzer sözler söylediler. Kalpleri birbirine benzedi. Biz, yakinen inanan bir topluluk için ayetlerimizi açıklamışızdır.

119. Gerçek şu ki biz seni, bir müjdeleyici ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. (Hakka inanmayan) cehennem ehlinden (sorumlu değilsin ve onlardan dolayı) sorguya çekilmeyeceksin.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ
قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِى
جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذِينَ
اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ۗ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ ۗ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنِٓى اِسْرَآئِيلَ اذْكُرُوا
نِعْمَتِىَ الَّتِٓى اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾
وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ
رَبُّهٗ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ۗ قَالَ اِنِّى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ۗ
قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِى ۗ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى الظّٰلِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ
مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَاَمْنًا ۗ وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهِيمَ مُصَلًّى ۗ وَعَهِدْنَآ
اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَالْعٰكِفِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهٗ
مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

120. Onların dinine uymadıkça Yahudi ve Hristiyanlar senden hoşnut olmazlar. De ki: "Asıl doğru yol Allah'ın hidayet ettiği yoldur. Şayet sana gelen ilimden sonra onların isteklerine/arzularına uyarsan, seni Allah'ın (azabından koruyacak) ne bir dost ne de bir yardımcı bulursun."

121. Kendilerine verdiğimiz Kitab'ı hakkıyla (içindekilere inanıp, gereğiyle amel ederek) okuyanlar; işte bunlar Kitab'a hakkıyla iman ederler. Kim de ona karşı kâfir olursa, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

122. Ey İsrailoğulları! Size bahşettiğim nimetlerimi ve sizi âlemlere üstün/faziletli kıldığımı hatırlayın.

123. Öyle bir günden sakının ki; (o gün) hiçbir nefis bir başkasının yerine geçmez, hiç kimseden fidye kabul edilmez, hiç kimseye şefaat fayda vermez ve onlara yardım da edilmez.

(Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

124. (Hatırlayın!) Hani Rabbi, İbrahim'i bazı kelimelerle/olaylarla imtihan etmişti de İbrahim imtihanı (başarıyla) tamamlamıştı. (Allah) demişti ki: "Seni insanlara imam yapacağım." (İbrahim) demişti ki: "Soyumdan gelenleri de (imam yap)." (Allah) demişti ki: "Benim bu sözüm zalimler için geçerli değildir."

125. (Hatırlayın!) Hani biz evi/Kâbe'yi insanlar için toplanma yeri ve güvenli bir bölge kılmıştık. Ve onlara: "İbrahim'in makamını (namaz kılacağınız) bir namazgâh edinin." (diye emretmiştik.) İbrahim ve İsmail'e: "Benim evimi tavaf edenler, itikafta kalanlar, rükû ve secde edenler için temizleyin." diye emretmiştik.

126. (Hatırlayın!) Hani İbrahim demişti ki: "Rabbim! Burayı güvenli bir yerleşim yeri kıl ve buranın ahalisinden Allah'a ve ahirete inananları çeşitli meyvelerle rızıklandır." (Allah) dedi ki: "Kâfir olan kimseleri de az bir müddet faydalandırır sonra da ateşin azabına çaresiz katlanmak zorunda bırakırım. (Ateşin azabını barındıran cehennem) ne kötü bir varış yeridir."

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيلُ ۖ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا
مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ ۠ وَاَرِنَا
مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا
وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۗ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾
وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۗ وَلَقَدِ
اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾
اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى
بِهَآ اِبْرٰهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ ۗ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ
الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ
اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي ۖ
قَالُوا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا
وَاحِدًا ۚ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

127. (Hatırlayın!) Hani İbrahim ve İsmail, Kâbe'nin temellerini yükseltiyor (bir yandan da şöyle dua ediyorlardı:) "Rabbimiz bu ameli bizden kabul buyur. Şüphesiz ki sen, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'sin."

(Bir yandan salih amel yapmak diğer yandan kabul olması için Allah'a (cc) içtenlikle yakarmak kulluğun özünü oluşturur. Amele güvenerek duayı, duaya güvenerek de ameli terk etmek ise Allah'ın (cc) razı olacağı bir kulluk değildir.)

128. Rabbimiz! Bizi sana teslim olmuş iki kul ve soyumuz içinden sadece sana teslim olan bir ümmet kıl! Nasıl ibadet/hac edeceğimizi bize göster! Tevbelerimizi kabul et. Şüphesiz ki sen, (tevbeye muvaffak kılan, tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb, (kullarına karşı en merhametli olan) Er-Rahîm'sin.

129. Rabbimiz! Onların arasından kendilerine senin ayetlerini okuyan, Kitab'ı ve hikmeti öğreten ve onları arındıran bir resûl gönder. Şüphesiz ki sen, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'sin.

(Her Müslim'in vazifesi, Allah'ın (cc) ayetlerini okumak, Kitab'ı ve hikmeti öğrenmek ve nefsin fücurundan arınmak için çaba göstermek olmalıdır.)

130. İbrahim'in milletinden sefihten başkası yüz çevirir mi? Andolsun ki biz onu dünyada seçtik ve o, ahirette de salihlerdendir.

(İbrahim'in milleti için bk. 60/Mümtehine, 4)

131. Rabbi ona: "Teslim ol!" dediğinde: "Âlemlerin Rabbi olan (Allah'a) teslim oldum." dedi.

132. İbrahim, (İslam'ı) oğullarına vasiyet etti. Yakub da böyle yaptı: "Ey evlatlarım! Allah sizin için (İslam) dinini seçti! Yalnızca Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak can verin!"

133. Yoksa siz, Yakub'a ölüm geldiğinde orada hazır mı bulunuyordunuz? O, oğullarına demişti ki: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" Demişlerdi ki: "Senin ilahına, babaların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz ve biz O'na teslim olanlardanız."

(Peygamberlerin en hassas oldukları konu, tevhid meselesidir. Bu sebeple ilk konuştukları ve insanları davet ettikleri hakikat tevhid olduğu gibi, son nefeslerinde de Allah'ın (cc) hakkı olan tevhidi dillendirmişlerdir. Bir babanın evlatlarına bırakacağı en değerli ve en faydalı miras, hiç şüphesiz tevhiddir.)

134. Onlar bir ümmetti, geldi geçtiler. Onların kazandıkları onlara, sizin kazandıklarınız sizedir. Onların yaptıklarından (siz sorumlu değilsiniz ve onlardan dolayı) sorguya çekilmeyeceksiniz.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ
حَنِيفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾ قُوْلُوْٓا
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى
وَمَآ اُوْتِىَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۗ وَنَحْنُ
لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ
وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِىْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ
وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ؕ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ
صِبْغَةً ۗ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ
لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ۙ ﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصَارٰى ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ
اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤١﴾

135. Dediler ki: "Yahudi ve Hristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "(Hayır, öyle değil!) Bilakis, (asıl hidayet) hanif olan İbrahim'in yoludur. Ve o, müşriklerden de değildi."

(İbrahim'in milleti için bk. 60/Mümtehine, 4)

136. Deyin ki: "Bizler; Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilene, nebilere Rablerinden verilene iman ettik. Onların arasını ayırmaksızın (hepsine iman ederiz.) Ve biz, Allah'a teslim olanlarız."

137. Şayet onlar (misli misline), sizin iman ettiğiniz gibi inanırlarsa, hidayete ererler. Yüz çevirirlerse, onlar ancak bir ayrılık içinde olurlar. Onlara karşı Allah sana yetecektir. O (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

(Yahudi ve Hristiyanlardan, sahabi imanının aynısı istenmektedir. Sahabiler, Allah'ın (cc) kendilerinden razı olduğu ve sonrakiler için örnek olarak seçtiği bir nesildir. Sahih iman ve salih amelde ölçümüz sahabilerdir. (bk. 9/Tevbe, 100))

138. Allah'ın boyası! Kim Allah'tan daha güzel boyaya sahip olabilir? Ve biz O'na kulluk edenleriz.

(İslam, Allah'ın (cc) boyasıdır. Bu dine girenin üzerine renk verir. Onun tek ve görünür kimliği İslam olur. Irkı, cinsiyeti, bölgesi ve sosyal statüsü İslam boyasının altında kaybolur. Ve artık o, Müslimlerden bir Müslim olur.)

139. De ki: "O hem bizim Rabbimiz hem de sizin Rabbiniz iken, Allah hakkında bizimle tartışacak mısınız? Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size! Ve biz, (hiçbir ortak edinmeksizin dini) O'na halis kılanlarız."

140. Yoksa siz İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarının Yahudi veya Hristiyan olduğunu mu söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı?" Yanında Allah katından (bir bilgi olduğu hâlde) şahitliği gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

141. Onlar bir ümmetti, geldi geçtiler. Onların kazandıkları onlara, sizin kazandığınız sizedir. Onların yaptıklarından (siz sorumlu değilsiniz ve onlardan dolayı) sorguya çekilmeyeceksiniz.

سَيَقُولُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِى كَانُوا
عَلَيْهَا ۟ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِى مَنْ يَشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۟
وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِى كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ
الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ۟ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً
اِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ ۟ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ اِيمَانَكُمْ ۟
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ
فِى السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَا ۪ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۟ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۟
وَاِنَّ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْ ۟ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِينَ
اُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِتَابِعٍ
قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۟ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾

142. İnsanlardan zayıf akıllı olanlar diyecekler ki: "Eski kıblelerini bırakıp (yeni kıbleye) yönelmelerinin sebebi ne ola ki?" De ki: "Doğu da batı da Allah'ındır. Ve Allah dilediğini sırat-ı mustakime/dosdoğru yola iletir."

143. Siz insanlara şahit olasınız, Resûl de size şahit olsun diye sizi vasat/seçkin/hayırlı bir ümmet kıldık. (Mescid-i Aksa'yı bırakıp Kâbe'yi yeni) kıble olarak tayin etmemizin tek nedeni, Resûl'e uyanlarla ökçesinin üzerine gerisin geriye dönecek olanları ayırt etmektir. O (kıble değişimi), Allah'ın hidayet ettikleri dışında kalanlar için (kabullenmesi/anlaşılması) ağır bir hadisedir. (Kıble ayeti inmeden eski kıbleye doğru namaz kılarak ölenleri merak ediyorsanız) Allah imanlarınızı (namazlarınızı) boşa çıkaracak değildir. Allah insanlara karşı (şefkatli olan) Raûf ve (merhametli olan) Rahîm'dir.

144. Elbette, yüzünü semaya çevirip durduğunu bilmekteyiz. (Çokça yaptığın duaların neticesi olarak) seni hoşnut olacağın kıbleye yönelteceğiz. Yüzünü Mescid-i Haram'a çevir. Ve siz de her nerede olursanız yüzünüzü Mescid-i Haram'a çevirin. Şüphesiz ki kendilerine Kitap verilenler, (kıble emrinin) Rablerinden gelen hak bir emir olduğunu bilmektelerdir. Allah onların yaptıklarından gafil değildir.

145. Andolsun ki, kendilerine Kitap verilenlere tüm delilleri de getirsen, (yine de) senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. (Hakikat şu ki) onlar da birbirlerinin kıblesine uymuyorlar. Andolsun ki, sana gelen ilimden sonra onların hevalarına/arzularına uyacak olursan kesinlikle zalimlerden olursun.

اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ
وَاِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ
هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ؕ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَاْتِ
بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾
وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهُ
لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ
خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۙ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۗ
اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِى وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِى
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۙ ﴿١٥٠﴾ كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا
مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ؕ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِى
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِى وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

146. Kitap verdiklerimiz, öz evlatlarını tanıdıkları gibi onun (Allah'ın Resûlü olduğunu) biliyorlar. (Buna rağmen) onlardan bir grup bile bile hakkı gizliyor.

147. Hak, Rabbinden (gelendir). (Öyleyse) sakın şüpheye düşenlerden olma!

148. Herkesin yöneldiği bir yönü/kıblesi mutlaka vardır. (Öyleyse) hayırlarda yarışın. Nerede olursanız olun Allah sizi bir araya toplar. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

149. Nereden çıkmış olursan ol (namaz kılarken) yüzünü Mescid-i Haram'a çevir. Şüphesiz ki bu (kıble emri), Rabbinden gelen bir haktır. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

150. Nereden çıkmış olursan ol yüzünü Mescid-i Haram'a çevir. Siz de nerede olursanız olun yüzünüzü Mescid-i Haram yönüne çevirin. (Böyle yapın ki) zulmedenler dışında insanların sizin aleyhinize kullanacakları bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın. Yalnızca benden korkun ki size olan nimetimi tamama erdireyim. (Böylece) hidayete eresiniz.

151. Size içinizden bir Resûl gönderdik. Size ayetlerimizi okuyor, sizi arındırıyor, size Kitab'ı, hikmeti ve bilmediklerinizi öğretiyor.

152. (Bu nimetlerime karşılık yalnızca) beni anın ki ben de sizi anayım. Ve bana şükredin, nankörlük etmeyin.

153. Ey iman edenler! Sabır ve namazla (Allah'tan) yardım dileyin. Şüphesiz ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ
وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ
وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ
الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ
فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ
وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ
مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ
فِي الْكِتَابِ ۙ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾
وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

154. Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, (Rableri katında) dirilerdir. Fakat siz farkında değilsiniz.

155. Andolsun ki sizleri biraz korku, biraz açlık, mallardan, canlardan ve meyvelerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele!

156. Onlar ki başlarına bir musibet geldiğinde: "Şüphesiz ki biz Allah'a aitiz/Allah'tan geldik ve hiç şüphesiz yine O'na döneceğiz." derler.

157. Bunlar, Rablerinden üzerlerine bir övgü/destek ve rahmet olanlardır. Ve yine bunlar hidayete erenlerin ta kendileridir.

158. Şüphesiz ki Safa ve Merve, Allah'ın (sevdiği, yücelttiği ve O'nu hatırlatmasını istediği) şiarlarındandır. Kim hac ya da umre yaparsa bu iki tepe arasında (sa'y yaparak) gidip gelmesinde onun için bir sakınca yoktur. Kim de (kendi isteğine bağlı olarak) fazladan hayır işlerse şüphesiz ki Allah, (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şâkir, (her şeyi bilen) Alîm'dir.

159. Şüphesiz ki bizim indirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti, insanlar için Kitap'ta açıkladıktan sonra gizleyenler (var ya!), bunlara Allah lanet etmektedir ve tüm lanet ediciler de lanet etmektedir.

(Âlimler, Allah'ın (cc) yeryüzündeki şahitleridir. Tevhidi ilan edip açıklayacaklarına dair Allah'a (cc) söz vermişlerdir. (bk. 3/Âl-i İmran, 18) Şahsi menfaatleri, toplum tarafından kabul görme isteği, kendilerine teklif edilen makam ve mevki nedeniyle hakkı gizleyip şahitlik vazifesini yerine getirmeyenler, Allah (cc) ve tüm lanet ediciler tarafından lanetlenmişlerdir. (bk. 3/Âl-i İmran, 187-188; 7/A'râf, 169 ve 175-177. ayetler))

160. Tevbe edenler, (hatasını) düzeltenler ve (yanlış yaptığını insanlara) açıklayanlar (bu lanetten) istisnadır. Bunların tevbesini kabul edeceğim. Ve ben (tevbeye muvaffak kılan, tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb, (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olanım.

161. Şüphesiz ki kâfir olan ve kâfir olarak can verenler (var ya!), Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti böylelerinin üzerinedir.

162. (Lanetin içinde) ebedî kalacaklardır. Onlardan azap hafifletilmeyecek ve onlara değer verilmeyecek/onların azabı ertelenmeyecektir.

163. Sizin ilahınız tek bir ilahtır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O, (özünde merhamet sahibi olan) Er-Rahmân, (rahmetini kullarına eriştiren) Er-Rahîm'dir.

(Kur'ân'da "ilah" kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25)

اِنَّ فِی خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّیْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِی تَجْرِی فِی الْبَحْرِ بِمَا یَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْیَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِیهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۪ وَتَصْرِیفِ الرِّیَاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَیْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا یُّحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِینَ اٰمَنُوٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوْ یَرَی الَّذِینَ ظَلَمُوٓا اِذْ یَرَوْنَ
الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِیعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِیدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِینَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِینَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِینَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ
لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ یُرِیهِمُ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَیْهِمْ ؕ وَمَا هُمْ بِخَارِجِینَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
یٰٓاَیُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِی الْاَرْضِ حَلٰلًا طَیِّبًا ۪ وَّلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوٰتِ الشَّیْطٰنِ ؕ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِینٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا یَاْمُرُكُمْ
بِالسُّٓوءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَی اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

164. Şüphesiz ki göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ve gündüzün peşi sıra yer değiştirmesinde, insanlara fayda sağlayarak denizde yüzen gemilerde, Allah'ın gökyüzünden indirdiği ve ölümünden sonra yeryüzünü kendisiyle canlandırdığı suda, orada yaydığı farklı türdeki her bir canlıda, rüzgârların çevrilip yönlendirilmesinde, gök ve yer arasında emre amade kılınmış olan bulutlarda akledenler için (üzerinde düşünülüp, bunları yapanın tek ilah olduğu ve kulluğun yalnızca O'na yapılması gerektiğine dair) deliller vardır.
(163 ve 164. ayetler tevhidin en açık delillerindendir. Tüm âlemleri yoktan var eden, düzenleyen, aralarında bir uyum ve ahenk kılan kim ise; insanların ibadet etmesi, boyun eğmesi, teslim olması ve yasalarına göre hayatlarına yön vermesi gereken hak ilah da odur.)

165. (Tüm bu gerçekleri bilmelerine rağmen) insanlardan öylesi vardır ki; Allah'ın dışında birtakım varlıkları Allah'a denkler/ortaklar edinir de onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgisi ise çok daha kuvvetlidir. O zalim olanlar azabı gördüklerinde kuvvetin tamamının Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın çetin bir azap sahibi olduğunu anlayacaklardır.
(Herhangi bir varlığı Allah'ı (cc) sever gibi ya da Allah'tan (cc) daha fazla sevmek, affedilmez günahlardan olan şirkin kısımlarındandır. Kıyamet Günü müşriklerin yaşayacağı pişmanlıkların başında salih insanları, onların ruhaniyetini ve onları temsil eden put/türbe/kabir gibi şeyleri sevgi, korku, fayda bekleme ve zararı defetmede Allah'a (cc) denk tutmak gelir. (bk. 26/Şuarâ, 96-98; 71/Nûh, 23))

166. Kendisine tabi olunan (dinî ve siyasi liderler) tabi olanlardan teberrî edip uzaklaştıklarında ve azabı gördüklerinde aralarındaki (dostluk, akrabalık, ticari, dinî tüm) bağlar kopmuş olacaktır.

167. Tabi olanlar diyecekler ki: "Keşke bir fırsatımız olsa da, onların bizden teberrî edip uzaklaştığı gibi biz de onlardan teberrî edip uzaklaşabilsek." Bunun gibi Allah pişmanlık vesilesi olan amellerini onlara gösterecek! Ve onlar ateşten çıkacak değillerdir.
(Tebaanın liderlerinden, liderlerin tebaadan teberrî edip uzaklaşması, lanetleşmesi ve birbirlerini suçlaması kıyametin ibretlik sahnelerindendir. (bk. 7/A'râf, 38; 14/İbrahîm, 21; 33/Ahzâb, 67-68; 34/Sebe', 31-33) Bu sahnenin yaşanmaması için her insanın dinini güzel bir şekilde öğrenmesi, tabi olduğu ve itaat ettiği dinî ve siyasi liderleri vahyin ölçülerine göre değerlendirmesi gerekir.)

168. Ey insanlar! Yeryüzündeki helal ve temiz olan yiyeceklerden yiyin. Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.

169. (Şeytan) size ancak kötülüğü, fuhşiyatı ve Allah hakkında bilginiz olmayan şeyleri söylemenizi emreder.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا
عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْـــًٔا
وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ
يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَاۗءً وَّنِدَاۗءً ۭ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ
لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٧١﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ
مَا رَزَقْنٰكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿١٧٢﴾
اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ
وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ
عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰۗىِٕكَ
مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٤﴾ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ
اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۭ
وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِي الْكِتٰبِ لَفِيْ شِقَاقٍۢ بَعِيْدٍ ﴿١٧٦﴾

170. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun." denildiği zaman: "(Hayır,) bilakis biz, babalarımızı üzerine bulduğumuz (ve alıştığımız âdetlerimize) uyarız." derler. Babaları hiçbir şey akletmemiş ve doğru yolu bulamamış olsalar bile mi (onların yoluna uyacaklar)?

171. O kâfirlerle (onları İslam'a çağıran davetçinin) misali, bağırış çağırış işiten fakat hiçbir şey anlamayan hayvana seslenen (çobanın/davetçinin) misali gibidir. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Onlar (bu özelliklerinden dolayı) akletmezler.

172. Ey iman edenler! Size rızık olarak verdiğimiz temiz yiyeceklerden yiyin. Şayet yalnızca O'na kulluk ediyorsanız (bir tek) Allah'a şükredin.

(168. ayette genel olarak insanlığa, 172. ayette de özel olarak müminlere, Mü'minûn Suresi 51. ayette ise resûllere temiz olan yiyeceklerden yemeleri emredilmiştir. Çünkü ilmî gelişmeler göstermiştir ki yiyeceklerin insan karakteri üzerinde ciddi bir etkisi vardır. Buna binaen, temiz ve helal yiyeceklerle beslenenler, İslami şahsiyet ve güzel ahlak sahibi; haram olan ve temiz olmayan zararlı yiyeceklerle beslenenler, gayr-ı İslami bir karakter ve ahlak sahibi olurlar. Ayrıca Allah Resûlü (sav) haramla beslenenlerin dualarının kabul olmayacağını belirtmiştir. (bk. Müslim, 1015))

173. (Allah) size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanları haram kılmıştır. Kim de zorda kalırsa, haddi aşmaksızın ve taşkınlık yapmaksızın (haram kılınanlardan yemesinde) ona bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

174. Şüphesiz ki Allah'ın Kitap'ta indirdiği hakikatleri gizleyip, basit bir kazanç karşılığında o hakikatleri satanlar, karınlarına sadece ateş doldurmaktalardır. Kıyamet Günü'nde Allah onlarla konuşmayacak, onları arındırmayacaktır ve onlar için can yakıcı bir azap vardır.

175. Bunlar, hidayeti sapıklıkla; mağfireti azapla değiştirenlerdir. Ateşe karşı ne kadar da sabırlılar/dayanıklılar!

176. Bu (azabı tadacak olmalarının sebebi), Allah'ın Kitab'ı hak olarak indirmiş olması (onların da Kitap'ta ihtilaf ve ayrılığa düşmesidir). Ve şüphesiz ki Kitap'ta anlaşmazlığa düşenler, (bir araya toplanmaları ve hakka dönmeleri zor olan) uzak bir ayrılık içindelerdir.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى
وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّآئِلِينَ
وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ
اِذَا عٰهَدُوا ۚ وَالصّٰبِرِينَ فِي الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ الْبَاْسِ ۗ اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ۗ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ۗ فَمَنْ عُفِيَ لَهٗ مِنْ اَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ۗ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ
فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ
حَيٰوةٌ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْاَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۗ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهٗ بَعْدَ
مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهٗ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

177. İyilik, yüzünüzü doğu ya da batı cihetine dönmeniz değildir. (Gerçek anlamda) iyilik, Allah'a, Ahiret Günü'ne, meleklere, Kitab'a ve nebilere inananların; sevmesine rağmen malı, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve kölelere verenlerin; namazı kılıp, zekâtı verenlerin; söz verdiklerinde sözlerine bağlı kalanların; fakirlik, hastalık ve savaş zamanında sabredenlerin yaptığıdır. İşte bunlar sadık olanlardır. Bunlar takva sahiplerinin ta kendileridir.

178. Ey iman edenler! Öldürme vakaları için size kısas hükmü farz kılındı. Hür olana karşılık hür, köleye karşılık köle, kadına karşılık kadın (olmak üzere kısası yapın). Fakat kime de kardeşi tarafından (kısastan vazgeçilerek) bir şey bağışlanırsa artık (maktul yakınları diyeti) örfe uygun istesin. (Katil de) iyilikle ödesin. Bu, Rabbiniz tarafından (sizin için) bir hafifletme ve rahmettir. Kim de bundan sonra haddi aşacak olursa, onun için can yakıcı bir azap vardır.

179. Sizin için kısasta hayat vardır ey akıl sahipleri! Umulur ki sakınıp korkarsınız.

180. Sizden birine ölüm yaklaşır ve geriye bırakacağı bir malı/serveti varsa, ebeveyne ve yakın akrabaya örfe uygun/münasip bir vasiyet bırakması farz kılındı. Bu, takva sahipleri üzerine bir haktır.

181. Kim de onu (vasiyeti) işittikten sonra değiştirirse bunun günahı, ancak değiştirenleredir. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۙ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰي سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ۭ
فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ۭ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ
لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ
اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى
وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۭ
وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰي سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ يُرِيْدُ اللّٰهُ
بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۡ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰي مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٥﴾
وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ۭ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٦﴾

182. Kim de vasiyet edenin zulmünden veya günaha girmesinden çekinirse, tarafların aralarını düzeltmesinde bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

183. Ey iman edenler! Sizden öncekilere oruç farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki sakınıp korunursunuz.

184. (Oruç) sayılı günlerde (size farz kılındı). Sizden her kim hasta ya da yolculukta olur (ve oruç tutmazsa) onun yerine başka bir günde (oruç tutsun). (Normal şartlarda) güç yetirdiği hâlde (yakalandığı bir hastalık, hamilelik, yaşlılık gibi sebeplerle oruç tutmayanlar) her güne karşılık bir yoksul doyursunlar. Kim de (kendi isteğine bağlı olarak) fazladan hayır işlerse, bu onun için daha hayırlıdır. Şayet bilseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. Ramazan ayı! O ay ki insanlara yol gösteren, hidayet ve furkandan apaçık deliller barındıran Kur'ân, o ayda indirilmiştir. Sizden o aya yetişen oruç tutsun. Sizden her kim hasta ya da yolcu olursa (oruç tutmadığı günlere karşılık) başka günlerde (oruç tutsun). Allah sizin için kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylaştırma) sayılı günleri tamamlamanız ve sizi hidayet etmesinden ötürü Allah'ı yüceltip/en büyük olarak bilmeniz ve şükretmeniz içindir.

186. Kullarım sana, benden soracak olurlarsa, şüphesiz ki ben onlara yakınım. Dua edenin duasına icabet ederim. (Öyleyse) onlar da benim davetime icabet etsinler ve bana iman etsinler ki (akıl, doğruluk ve olgunluk sahibi olan) rüşt ehlinden olsunlar.

(Kur'ân'da "Sana sorarlarsa..." diye başlayan birçok ayet vardır. Tüm bu ayetlerde cevap kısmı "De ki..." diyerek başlar. Tek istisnası bu ayettir. Allah (cc) kendisini kullarına tanıtırken "De ki" lafzının dahi kendisi ile kulları arasına girmesine razı olmamıştır. Affedilmez bir günah olan şirkin kısımlarından biri de; Allah'tan (cc) başkasına dua etmek, darda kalındığında ölü, diri ya da türbelerden medet ummaktır. Bu şirkin en belirgin sebeplerinden biri, Allah'ı (cc) uzak görmek ve O'na (cc) yakınlaşmak için aracıya ihtiyaç olduğuna inanmaktır. Allah (cc) bu ayette şirk mantığını çürütmüş ve kullarına yakın olduğunu, dua edenlere doğrudan icabet edeceğini belirtmiştir. (Şirk mantığı ve çürütülmesine dair bk. 4/Nîsa, 48; 5/Mâide, 35; 6/En'âm, 136; 10/Yûnus, 18; 34/Sebe', 22-23))

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ؕ هُنَّ لِبَاسٌ
لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ
تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْـٰٔنَ
بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۠ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا
حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ
مِنَ الْفَجْرِ ۠ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ
عَاكِفُوْنَ ۙ فِى الْمَسَاجِدِ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ؕ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۷﴾
وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ
اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۸﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ؕ قُلْ هِىَ مَوَاقِيْتُ
لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ؕ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۪ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۸۹﴾ وَقَاتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ
يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۱۹۰﴾

187. Oruç gecesi kadınlarınızla beraber olmak size helal kılındı. Onlar sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtüsünüz. Allah sizin nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi. Tevbelerinizi kabul edip, sizleri affetti. Şimdi onlarla beraber olun ve Allah'ın sizin için (takdir edip) yazdığını isteyin. Fecr vakti, beyaz iplik siyah iplikten ayrılıncaya (ufukta ikinci fecir olan fecr-i sadık belirinceye) dek yiyip için. Sonra orucu geceye tamamlayın. Mescidlerde itikafta bulunduğunuz sırada eşlerinizle beraber olmayın. Bu, Allah'ın sınırlarıdır. Ona (Allah'ın sınırlarına) yaklaşmayın. İnsanlar sakınıp korunsunlar diye Allah ayetlerini böylece açıklar.

188. Kendi aranızda birbirinizin malını (İslam'ın yasakladığı rüşvet, faiz, gasp, aldatma gibi) batıl yollarla yemeyin. (Yanlış olduğunu) bile bile, yöneticilere rüşvet vererek, insanlara ait olan mallardan bir kısmını günah ile yemeyin.

189. Sana (Ay'ın hâllerinden olan) hilalleri soruyorlar. De ki: "O, insanlar ve hac ibadeti için zaman belirleyen bir araçtır. İyilik evlere arkadan girmeniz değil, gerçek iyilik takva sahibi olmaktır. Evlere kapısından giriniz. Allah'tan korkup sakının ki kurtuluşa eresiniz."

(Müşrikler ihrama girdikleri zaman evlerine kapısından girmez, arka tarafta açtıkları bir gedikten eve girerlerdi. Böylece daha fazla hayır yaptıklarına ve Allah'a (cc) yakınlaştıklarına inanırlardı. (Buhari, 4512; Müslim, 3036, Bera b. Azib'ten) Ayet göstermiştir ki bir fiilin ibadet olup sahibini Allah'a (cc) yakınlaştırması için, Kur'ân veya sahih Sünnet'te yer alması gerekir. Hevaya uyarak uydurulan, toplum tarafından kabul gören ve bidat-i hasene denilerek meşrulaştırılmaya çalışılan şeyler, takva olmadığı gibi sahibini de Allah'a (cc) yakınlaştırmaz. Allah'a (cc) yakınlaşma ve takvanın en etkili yolu, Allah'ın (cc) indirdiği ve Resûl'ün (sav) pratiğe döktüğü dinle yetinmektir. (bk. 18/Kehf, 110))

190. Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın. Haddi aşmayın. (Çünkü) Allah, haddi aşanları sevmez.

(İslam'ın savaş anlayışını beşerî savaşlardan ayıran iki temel özellik vardır:

a. İslami Savaş, Allah (cc) yolunda olan, meşruiyetini Allah'tan (cc) alan, gayesi Allah'ın (cc) dinini hakim kılmak olan bir savaştır.

b. İslami Savaş, "Savaşta her şey mubahtır." kaidesini kabul etmez. İslam, çocuk öldürmek, savaşa katılmayan kadın ve yaşlıları öldürmek, savaşın maslahatı olmaksızın doğaya zarar vermek gibi davranışları haddi aşmak ve bozgunculuk olarak kabul eder.)

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ
وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۚ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۗ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾
فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ ۖ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ
الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ
مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ
وَاَحْسِنُوا ۛ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ۚ
فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتّٰى
يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِنْ رَاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ
مِنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۪ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191. Onları bulduğunuz yerde öldürün. Sizi (yurtlarınızdan) çıkardıkları gibi onları yurtlarından çıkarın. Fitne/şirk öldürmekten daha beterdir. Sizinle orada savaşmadıkları sürece Mescid-i Haram'ın yanında onlarla savaşmayın. Şayet sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kâfirlerin cezası işte böyledir.

192. Şayet yaptıklarına son verirlerse şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

193. Fitne/şirk sonlanıncaya ve din/otorite Allah'a ait oluncaya dek onlarla savaşın. Yaptıklarına son verirlerse zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194. Haram ay, haram aya karşılıktır. (Gözetilmesi gereken) hürmetler/haklar/dokunulmazlıklar da karşılıklıdır. Kim size karşı haddini aşar saldırırsa, siz de ona saldırarak misliyle karşılık verin. Allah'tan korkup sakının. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.

195. Allah yolunda infak edin ve (İslami mücadeleden geri kalmak suretiyle) kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Kulluğunuzu en güzel şekilde yerine getirin. Çünkü Allah muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

(Eslem Ebu İmran anlatıyor: "Bizler fetih için İstanbul'daydık. Komutan olarak Mısırlıların başına Ukbe b. Amir (ra), Şamlıların başında ise Fudale b. Ubeyd (ra) vardı. Şehirden Rumların oluşturduğu büyük bir ordu çıktı. Biz Müslimler de onların karşısına büyük bir orduyla çıktık. Derken Müslimlerden bir adam, Rumların safına daldı. İnsanlar bağırmaya başladılar ve dediler ki: 'Subhanallah! Bu genç kendi eliyle kendisini tehlikeye atıyor.' Ebu Eyyub El-Ensari (ra) dedi ki: 'Siz ayeti böyle bir yoruma tevil ediyorsunuz. Ancak bu ayet biz Ensar topluluğu hakkında inmiştir. Allah (cc) dinini izzetli kılıp, İslam'ın yardımcıları çoğalınca biz, Allah Resûlü'nün (sav) haberi olmadığı hâlde dedik ki: 'Bizim mallarımız zayi oldu. Mallarımızın başına geçsek de onları ıslah etsek.' Bunun üzerine Allah (cc) bu ayeti indirdi. Bizim bu düşüncemizin doğru olmadığını belirtti. Asıl tehlike, mallarımızın başında oturmak ve onları ıslah etmeye çalışmak istememizdir. Allah (cc) bize savaşmayı emretmiştir.' (Eslem) dedi ki: 'Ebu Eyyub çarpışmaya aralıksız devam etti ve orada defnedildi.' " (Ebu Davud, 2512; Tirmizi, 2972))

196. Hac ve umreyi Allah için tamamlayın. (Hac veya umre vazifesini tamamlamaktan herhangi bir özür nedeniyle) alıkonursanız, kolayınıza gelen bir kurban (gönderin). Kurban yerine ulaşıncaya kadar tıraş olmayın. Sizden kim hasta olur ya da başında (ona eza veren) bir şikâyeti olur ise fidye olarak oruç tutması, sadaka vermesi veya kurban kesmesi gerekir. (Engeller kalkıp) emniyete kavuştuğunuz zaman, kim hac zamanına kadar umreden faydalanmak ister ise kolayına gelen bir kurban (kessin). (Kurbanı) bulamayan da üç günü hacda yedi günü de döndükten sonra olmak üzere tastamam on gün oruç tutsun. Bu (fidye), ailesi Mescid-i Haram (mıntıkasında) oturmayanlar içindir. Allah'tan korkup sakının ve bilin ki Allah, cezası çetin olandır.

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ۡ
وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَإِذَا أَفَضْتُمْ
مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ۗ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾
فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولٰئِكَ
لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

197. Hac, bilinen aylardadır. (Bilin ki) kim bu aylarda hac yaparsa cinsel münasebet, fısk ve tartışmak hacda yoktur/olmamalıdır. Ne hayır işlerseniz Allah onu bilir. Azık edinin! Şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Benden korkup sakının ey akıl sahipleri!

198. Allah'ın ihsan ve lütfunu elde etmek için (hac döneminde ticaret yapmanızda) bir sakınca yoktur. Arafat'tan indiğinizde Meş'ar-ı Haram'ın (Müzdelife) yanında Allah'ı anın. Sizi hidayet ettiği gibi siz de O'nu anın. (Sizi hidayet etmeden) önce sizler sapıklardandınız. (Bunu unutmayın.)

199. Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

(Kureyş kabilesi, kendini diğer Araplardan üstün görürdü. Arafat Dağı'nda vakfe yapmaz, Müzdelife'de yapardı. Allah (cc), insanların toplu hareket etmesini ve hac şiarlarını değiştirmemesini istedi.)

200. Hac vazifelerinizi bitirince, (cahiliyede) babalarınızı andığınız gibi hatta ondan daha fazla Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki (dua ederken) şöyle der: "Rabbimiz! Bize dünyada ver." (Böyle dua edenin) ahirette hiçbir nasibi yoktur.

(Müşrikler hac vazifesini tamamlayınca babalarının cömertlik, kahramanlık gibi özelliklerini sayıp onları över ve atalarıyla övünürlerdi. Allah (cc) bu faydasız ve hatalı uygulamayı dünya ve ahiret bereketi olan zikir ibadetiyle değiştirdi. (bk. Buhari, 4520; Müslim, 1219; Ebu Davud, 1910. Aişe'den (r.anha)))

201. Bazısı da (dua ederken) şöyle der: "Rabbimiz! Bize dünyada da ahirette de iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru."

202. Bunların yaptıkları amellerden ötürü (güzel) bir nasipleri vardır. Allah, hesabı çabuk görendir.

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ تَعَجَّلَ
فِيْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ
اتَّقٰى ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰي مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا
تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ
اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ۭ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ۭ
وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا
فِي السِّلْمِ كَاۗفَّةً ۠ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ
اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
مَا جَاۗءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٠٩﴾
هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٢١٠﴾

203. Allah'ı sayılı günlerde (Kurban Bayramı'nın 2, 3, ve 4. günlerinde) anın. Her kim ilk iki günde (bayramın 3. günü Mina'dan ayrılmak için) acele ederse ona bir günah yoktur. Allah'tan korkup sakınan kimse ilk iki günden sonraya ertelerse (son güne kadar Mina'da kalırsa) ona da günah yoktur. Allah'tan korkup sakının ve (diriltilip) O'nun huzurunda haşrolacağınızı bilin.

204. İnsanlardan öylesi vardır ki; dünya hayatına dair söyledikleri senin hoşuna gider/sözleriyle seni etkiler. O, kalbinde olanın (iyilik, güzellik, ıslah) olduğuna dair Allah'ı şahit tutar. Oysa o, düşmanın en beter olanıdır.

205. (Bir işin başına yönetici olduğunda ya da) yanınızdan ayrıldığında yeryüzünde bozgunculuk yapmak, ekini ve nesli yok etmek için çalışır. (Oysa) Allah, bozgunculuğu sevmez.

206. Ona: "Allah'tan kork!" denildiği zaman, gururu/kibri onu günaha sürükler. Böylesine cehennem yeter. O, ne kötü bir yataktır.

207. (Bu bozguncuların yanı sıra) insanlardan öylesi de vardır ki; Allah'ın rızasını elde etmek için canını feda eder. Allah, kullarına karşı (şefkatli olan) Raûf'tur.

(Said b. Museyyeb anlatıyor: "Suheyb Er-Rumi (ra) Medine'ye hicret etmek için yola çıktı. Kureyş'ten bir grup onu takip etmeye başladı. Suheyb (ra) bineğinden indi ve sadağından oklarını çıkardı. Sonra dedi ki: 'Ey Kureyş topluluğu! Kuşku yok ki sizler, içinizde en iyi ok atan olduğumu biliyorsunuz. Allah'a (cc) yemin olsun ki sadağımdaki bütün okları size atarım ve beni ele geçiremezsiniz. Kalanlarınızı da elimdeki kılıçla öldürürüm. Dilediğinizi yapın. Dilerseniz benim malımı alın ve benim yolumu serbest bırakın.' Kureyşliler onun malını almayı kabul ettiler. Suheyb (ra) Allah Resûlü'nün (sav) yanına geldiğinde Allah Resûlü (sav): 'Ticaretin kârlı olsun Ey Ebu Yahya! Ticaretin kârlı olsun Ey Ebu Yahya!' dedi ve bu ayet nazil oldu." (İbni Ebi Hatim, Tefsir, 1939))

208. Ey iman edenler! İslam'a bir bütün olarak girin. Şeytanın adımlarına uymayın. O sizin için apaçık bir düşmandır.

(Ehl-i Kitap'tan iman edenler, bazı Yahudi geleneklerini devam ettiriyor, Cumartesi Günü'nü yüceltiyor, deve etinden ve Yahudilerin haram kabul ettiği şeylerden sakınıyorlardı. Allah (cc) özelde bunlara, genelde de tüm İslam iddiasında olanlara, İslam'ın şiarlarıyla yetinmelerini, eski din ve âdetlerini terk etmelerini emretmiş oldu. (Taberi, 4016) Çünkü İslam, kâmil bir dindir. Ruh ve bedenin ihtiyacı olan her şey onda mevcuttur. Onunla yetinmeyip eski din ve adetlerine uyanlar, onun eksik olduğunu ve tamamlanmaya muhtaç olduğunu söylemiş olur, teslimiyetlerini ve imanlarını zedelerler.)

209. Şayet apaçık deliller size geldikten sonra ayağınız kayarsa bilin ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

210. Onlar, buluttan gölgelikler içinde Allah'ın ve meleklerin gelip işin karara bağlanmasından başka bir şey mi bekliyorlar? (Bekleyip durdukları, bu dehşetli andan başka bir şey değildir). (Hakikatte) işler Allah'a döner.

سَلْ بَنِيٓ اِسْرَآءِيلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا ۘ وَالَّذِينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾
كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۪
وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ اِلَّا الَّذِينَ اُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا
لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهِ ۗ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَاْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۜ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ
وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ۗ
اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ
مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

211. Sor (bakalım) İsrailoğullarına, onlara nice açık ayetler vermişizdir. Kim de kendisine geldikten sonra Allah'ın nimetlerini değiştirirse şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

212. Kâfirlere dünya hayatı süslü gösterildi ve onlar iman edenlerle alay ediyorlar. Oysa korkup sakınan müminler, Kıyamet Günü'nde onlardan daha üstün olacaklardır. Allah dilediğini hesapsız/sınırsız rızıklandırır.

213. İnsanlar (tevhid üzere yaşayan) tek bir ümmetti. (İhtilafa düştüler.) Allah (aralarındaki ihtilafı gidersin diye) müjdeleyici ve uyarıcı nebiler gönderdi. İnsanların anlaşmazlığa düştükleri konularda, aralarında hakem olsun diye nebilerle beraber hak olan Kitab'ı indirdi. O (Kitap konusunda) anlaşmazlığa düşenler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra aralarındaki azgınlık/kıskançlık/bir diğer gruba üstünlük sağlama isteği olan Ehl-i Kitap'tan başkası değildi. Allah, hakkında ihtilafa düştükleri konuda iman edenleri izniyle hakka hidayet etti. Allah dilediğini dosdoğru yola iletir.
(Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/ Nîsa, 105)

214. Sizden önceki toplumların başına gelenler, sizin başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onların başına çeşitli yoksulluklar ve musibetler geldi. Öylesine sarsıldılar ki; (sonunda) Resûl ve onunla beraber olan müminler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler. Dikkat edin! Şüphesiz ki Allah'ın yardımı yakındır.

215. Sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "Hayır olarak infak ettiklerinizi; ebeveyne, akrabalara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışa (verin). Hayır olarak ne yaparsanız, şüphesiz ki Allah onu bilir."

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـًٔا
وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ
عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ۗ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ۗ وَصَدٌّ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ
اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُوْنَ
يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ۗ
وَمَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ
هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ
اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۗ
قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۗ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ
نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۙ ﴿٢١٩﴾

216. Hoşlanmadığınız hâlde savaş size farz kılındı. (Olur ki) hoşunuza gitmeyenler sizin için hayır, hoşunuza gidenlerse sizin için şer olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Sana haram aylarda savaşmayı soruyorlar. De ki: "O ayda savaşmak büyük bir günahtır. (Ancak) Allah yolundan insanları alıkoymak, O'nu (Allah'ı) inkâr, Mescid-i Haram'ın (hürmetini tanımama) ve o beldenin halkını oradan sürmek, Allah katında (haram ayda savaşmaktan) daha büyük bir günahtır. Fitne/şirk, öldürmekten daha beterdir." Şayet güç yetirirlerse, sizi dininizden döndürünceye dek sizinle savaşırlar. Sizden her kim dininden döner ve kâfir olarak can verirse, onların amelleri dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Bunlar, ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

(Allah Resûlü'nün (sav) görevlendirdiği bir grup sahabi, sefer sırasında müşriklerle karşılaştı. Sahabiler, haram ayların başlayıp başlamadığında tereddüt yaşadılar. Aralarında bir çarpışma yaşandı. Bu çatışma nedeniyle İbnu'l Hadremi'yi öldürdüler. Müşrikler, bu durumu propagandaya çevirip: "Muhammed haram ayların hürmetini çiğniyor ve insanları öldürüyor." dediler. (bk. Taberi, 4087) Allah Resûlü (sav) ve sahabesi bu hata nedeniyle üzüldü. Allah (cc) olay hakkında ayet indirerek şu mesajı verdi: Müminler hata yapmış olabilirler. Ancak şirk koşmaları, insanları Allah'ın yolundan alıkoymaları ve müminleri yurtlarından çıkarmaları sebebiyle müşriklerin hatası çok daha büyüktür. Ve asıl eleştirilmesi gerekenler müşriklerdir.)

218. Hiç şüphesiz iman eden, hicret eden ve Allah yolunda cihad eden kimseler... Allah'ın rahmetini ancak bunlar umabilir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

219. Sana içki ve kumardan soruyorlar. De ki: "O ikisinde hem büyük günah hem de insanlar için faydalar vardır." (Fakat) ikisinin günahı faydasından daha büyüktür. Sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "(İhtiyaçlarınızdan) arta kalanı (infak edin)." Düşünesiniz (ve gerekli öğüdü alasınız) diye Allah, ayetlerini sizin için açıklar.

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰى ۗ قُلْ اِصْلَاحٌ
لَهُمْ خَيْرٌ ۗ وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ۗ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتّٰى يُؤْمِنُوا ۗ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ ۗ
اُولٰٓئِكَ يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ ۚ وَاللّٰهُ يَدْعُوٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ
وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ
عَنِ الْمَحِيضِ ۗ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِي الْمَحِيضِ ۙ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾
نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ ۖ فَاْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ ۖ
وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ ۗ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ
اَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

220. (Allah, düşünesiniz diye) dünya ve ahirete dair hükümlerini size açıklıyor. Sana (velayetlerini üstlendikleri, evlerinde onlarla beraber yaşayan ve mallarını kullandıkları) yetimlerden soruyorlar. De ki: "Onların (mallarını) ıslah etmeniz (koruyup, çoğaltmanız) onlar için daha hayırlıdır." Şayet mallarını mallarınıza karıştırırsanız onlar sizin kardeşlerinizdir. (Bunda bir sakınca yoktur.) Allah (sizden) bozguncu olanla ıslah edeni bilir. Şayet Allah dileseydi (onların mallarına dokunmamanızı, şayet dokunursanız bozulandan mesul olacağınızı söyleyerek) sizi zora sokabilirdi. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

221. İman edinceye dek müşrik kadınlarla evlenmeyin. Müşrik bir kadın hoşunuza gitse bile mümin bir cariye ondan daha hayırlıdır. (Kadınlarınızı) iman edinceye dek müşrik erkeklerle evlendirmeyin. Müşrik bir erkek hoşunuza gitse bile köle bir mümin ondan daha hayırlıdır. Bunlar (müşrik erkek ve kadınlar), ateşe davet ediyorlar. Allah ise kendi izniyle cennete ve bağışlanmaya davet ediyor. İnsanlar öğüt alsınlar diye (Allah) ayetlerini açıklıyor.

222. Sana (kadınların) hayız hâlini soruyorlar. De ki: "O (hayız) bir ezadır. Hayız döneminde kadınlarla (cima etmekten) uzak durun. (Hayız bitip) temizlenınceye kadar (cima etmek için) onlara yaklaşmayın. (Gusledip) temizlendiklerinde Allah'ın size emrettiği yerden onlara varın. Şüphesiz ki Allah, çokça tevbe edenleri sever. Çokça temizlenenleri de sever."

223. Kadınlar sizin (ekin misali çocuklar bitiren) tarlanızdır. Tarlanıza dilediğiniz gibi gelin. Kendiniz için (ileride faydalı olacak) bir şeyler takdim edin. Allah'tan korkup sakının ve (bir gün) O'nunla karşılaşacağınızı bilin. Müminleri müjdele.

224. İyilik yapmanıza, takvalı olmanıza ve insanların arasını düzeltmenize Allah (adına yaptığınız) yeminlerinizi engel kılmayın. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

(Akrabalık bağlarını ve anne baba hakkını gözetmeyeceğine, iyilik ve takvaya götüren amelleri yapmayacağına dair yemin eden kimse Mâide Suresi 89. ayette zikredilen kefareti ödeyip yeminini bozmalı, Allah adına yaptığı yemini sorumluluklarını yerine getirmeye engel kılmamalıdır.)

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ
اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَآؤُ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ
قُرُوٓءٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيٓ اَرْحَامِهِنَّ
اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَبُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
فِي ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُٓوا اِصْلَاحًا ۗ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۠
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ ۠
فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ بِاِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ
اَنْ تَاْخُذُوا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ يَخَافَآ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۗ
فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ
بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يَتَرَاجَعَآ اِنْ ظَنَّآ
اَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

225. (Niyet ve kasıt olmaksızın, dil alışkanlığı olarak yaptığınız) lağv yeminlerinden ötürü, Allah sizi sorumlu tutmaz. Fakat (niyet ve kasıtla) kalplerinizden bilinçli yaptığınız yeminlerde sizi sorumlu tutar. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kulların hakettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

226. Kadınlarına yaklaşmayacaklarına dair yemin ederek (îla yapanlar) dört ay gözetlerler. Şayet (yeminlerinden dönüp eşlerine geri) dönerlerse şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

227. Şayet (geri dönmez ve) boşamaya karar verirlerse şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

228. (Kocaları tarafından) boşanan kadınlar, (hamile olup olmadıkları anlaşılsın diye) üç kur müddetince iddet beklerler. Şayet Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ediyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helal değildir. Gayeleri (evliliği) ıslah etmek olduğu takdirde, kocaları iddet müddetinde onları geri çevirmeye en fazla hak sahibi olanlardır. Erkeklerin kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi, kadınlarında erkekler üzerinde örfe uygun/meşru hakları vardır. (Ancak) erkeklerin kadınlar üzerine bir derece (üstünlüğü/öncelik hakkı) vardır. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

229. Talak iki defadır. Sonra ya iyilikle (kadınları) tutmalı ya da güzellikle bırakmalıdır/boşamalıdır. Kendilerine verdiğiniz (mehirleri) onlardan almanız size helal değildir. Allah'ın sınırlarını gözetemeyeceğinizden korkmanız müstesna. Şayet (birbirinize karşı sorumluluklarınızı yerine getiremeyeceğinizden ve bu sebeple) Allah'ın sınırlarını gözetemeyeceğinizden korkarsanız, (kadının kendisini boşasın diye erkeğe) bir şeyler vermesinde bir sakınca yoktur. Bu, Allah'ın sınırlarıdır. Allah'ın sınırlarını çiğnemeyin. Kim de Allah'ın sınırlarını çiğnerse bunlar zalimlerin ta kendileridir.

230. Şayet (kadını üçüncü kez) boşarsa, (kadın) başka bir eşle evleninceye kadar (eski kocasına) helal olmaz. (Yeni koca) kadını boşarsa (eski kocasıyla) Allah'ın sınırlarını gözeteceklerine inanıyorlarsa bir araya gelmelerinde bir sakınca yoktur. Bu, bilen bir toplum için Allah'ın açıkladığı sınırlarıdır.

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
اَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُٓوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ
اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ اَرَدْتُمْ
اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَآ اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

231. Kadınları boşadığınız zaman iddet müddetini doldururlarsa ya onları iyilikle tutun ya da iyilikle bırakın. (Fakat) onların haklarını çiğneyip zarar vermek (kastıyla) onları tutmayın. Kim de böyle yaparsa kendisine zulmetmiş olur. (Boşanma ve nikâhı oyuna çevirmek suretiyle) Allah'ın ayetlerini alaya almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğüt vermek için indirdiği Kitab'ı ve hikmeti hatırlayın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, her şeyi bilendir.

232. Boşadığınız kadınlar iddet müddetini tamamladıkları zaman, kocalarıyla iyilik üzere anlaşıp, birbirlerine geri dönmeye karar verdiklerinde buna zorbalıkla engel olmayın. Bu, sizden Allah'a ve Ahiret Günü'ne inananlara verilen bir öğüttür. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

233. Emzirme süresini tamamlamak isteyen anneler, çocuklarını iki tam yıl boyunca emzirirler. Yiyecek ve giyecek ihtiyacı (yaygın olan) örf ölçüsünce babanın sorumluluğundadır. Hiç kimseye gücünden fazla (harcama yapması istenerek onu zorlayacak) sorumluluk yüklenmez. Ne anne ne de baba, çocuğundan dolayı zarara uğratılsın. Mirasçıya da aynı sorumluluk düşer. Anne baba karşılıklı anlaşarak ve istişareyle çocuğu sütten kesmek isterlerse, ikisi için de bir sakınca söz konusu değildir. Şayet çocuğunuzu emzirmesi için bir sütanneye vermek isterseniz, vermeniz gereken (ücreti) iyilikle/örfe uygun/makul bir ücret olarak teslim ettikten sonra, bunda bir sakınca yoktur. Allah'tan korkup sakının ve Allah'ın sizin yaptıklarınızı görmekte olduğunu bilin.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِٓى اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِٓى اَنْفُسِكُمْ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ
لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۗ وَلَا تَعْزِمُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهٗ ۗ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا فِٓى اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾
لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ
اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتِّعُوهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهٗ
وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾
وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَعْفُونَ
اَوْ يَعْفُوَا الَّذِى بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۗ وَاَنْ تَعْفُٓوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۗ
وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

234. Sizden vefat edip geride eş bırakanların kadınları, dört ay on gün müddetince iddet beklerler. İddet müddetini tamamladıklarında (süslenmek, evlilik görüşmesi yapmak gibi) kendileri için yaptıkları meşru şeylerde sizin için bir günah yoktur. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

235. (Henüz iddet bekleyen) kadınlara, evlilik talebinizi ima yoluyla belirtmenizde ya da gönlünüzde gizlemenizde bir sakınca yoktur. Allah sizin onları anacağınızı bildi. Meşru ölçülerin dışına çıkıp (gözlerden uzak, güven zedeleyecek şekilde) gizlice sözleşmeyin/flörtleşmeyin. (Örfe uygun bir şekilde evlilik talebinizi iletin). İddet müddetini tamamlayana dek kadınlarla evlenmeye azmetmeyin. Bilin ki Allah içinizde olanı bilmektedir. O'ndan sakının. Bilin ki Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

236. (Evlilik akdi yaptıktan sonra) kendileriyle cinsî münasebet kurmadığınız ve mehir belirlemediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Zengin olan gücü nispetinde, fakir olan da gücü nispetinde (bir geçimlik verip) örfe uygun bir şekilde onları faydalandırsın/maddi destek versin. Bu, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların üzerine bir haktır.

237. Şayet onlara mehir belirler, (fakat) cinsî münasebet kurmadan boşarsanız belirlediğiniz mehrin yarısını verin. Kadının veya nikâh akdini elinde bulunduranın affetmesi hâlinde (vermeyebilirsiniz). Affetmeniz takvaya daha yakındır. Aranızdaki fazileti/karşılıklı iyiliklerinizi unutmayın. (Çünkü) Allah, yaptıklarınızı görendir.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُوْمُوا لِلّٰهِ
قٰنِتِيْنَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ
اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُوْنُوْا
تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ
اَزْوَاجًا ۚ وَصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ
فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْ مَا فَعَلْنَ
فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٤٠﴾
وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوْفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٤١﴾
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٢﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ
الْمَوْتِ ۪ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٢٤٣﴾
وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٤٤﴾
مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗٓ اَضْعَافًا
كَثِيْرَةً ۗ وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ ۪ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٤٥﴾

238. Namazları koruyun! Orta namazı da (koruyun ve daha fazla ehemmiyet gösterin). Ve Allah için gönülden itaat ederek kıyama durun.

(Orta namaz, tercih edilen görüşe göre ikindi namazıdır. (bk. Buhari, 6396; Müslim, 627, 629))

239. Şayet korkarsanız ayakta ya da binek üzerinde (namazlarınızı kılın). (Korku hâli geçip) emniyete kavuşunca, size bilmediklerinizi öğrettiği gibi Allah'ı zikredin.

(Burada boşanmaya dair ayetler kesilmiş, namaz konusuna temas edilmiş, sonrasında tekrar boşanma hükümlerine dönülmüştür. Bu tasarrufun gelişigüzel ve amaçsız olması mümkün değildir. En doğrusunu Allah (cc) bilir demekle beraber, iki hikmet zikredebiliriz:

a. Allah'ın (cc) hükümlerini uygulayabilmek için, kul ile Rabbi arasında manevi bir bağ olmalıdır. Hiç şüphesiz, bu bağların en kuvvetlisi namazdır.

b. Namaz bir ibadet olduğu gibi; Allah'ın (cc) şeriat ve yasalarına boyun eğmek, başka kanun ve yasalara iltifat etmemek, Allah'ın rızasına uygun yaşama isteği ve çabası da bir ibadettir.)

240. Sizden vefat edip geride eş bırakanlarınız, bir yıl boyunca (geride kalan kadınları) faydalandıracak ve evlerinizden çıkarmayacak şekilde onlara vasiyet bırakın. Şayet (kendi istekleriyle evden ayrılıp) çıkarlarsa, kendileri için aldıkları bu kararda sizin için bir sakınca/sorumluluk yoktur. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

241. Boşanmış kadınlar için örfe uygun bir faydalanma vardır. (Bu) muttakiler üzerine bir haktır.

242. Akledesiniz diye Allah ayetlerini sizin için açıklamaktadır.

243. Sayıları binleri bulmasına rağmen ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara: "Ölün!" dedi. Sonra onları diriltti. Şüphesiz ki Allah, insanlar üzerinde fazilet sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

(243-252. ayetler, mazlum ve mustazaf duruma düşürülmüş, onur ve değeri tağutlar tarafından gasp edilmiş ümmetlere, yeniden diriliş, var olma ve tarih sahnesine çıkmanın adım adım programını çizmekte ve Rabbani öğütler barındırmaktadır.)

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki elbette Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

245. Allah'a güzel bir borç verip de (Allah'ın) ona kat kat fazlasını vereceği o (bahtiyar) kimdir? Allah, (rızkı) daraltır ve genişletir. O'na döndürüleceksiniz.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِىٓ اِسْرَآءِيلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوسٰى
اِذْ قَالُوا لِنَبِىٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِى سَبِيلِ
اللّٰهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ
اَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ قَالُوا وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَدْ
اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَآئِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌۢ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا ۚ قَالُٓوا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ۚ
قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ ۖ وَاللّٰهُ يُؤْتِى مُلْكَهُ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ
يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ
مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۚ
اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

246. Musa'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Hani onlar nebilerine demişlerdi ki: "Bize bir komutan tayin et, (onun komutanlığında) Allah yolunda savaşalım." O da demişti ki: "Ya savaş size farz kılındıktan sonra savaşmazsanız?" Demişlerdi ki: "Biz yurtlarımızdan sürülmüş ve evlatlarımızdan menedilmişken nasıl olur da Allah yolunda savaşmayız?" Savaş onlara farz kılınınca azı hariç (savaşmaktan imtina ederek Allah'ın emrinden) yüz çevirdiler. Allah, zalimleri bilendir.

247. Nebileri onlara demişti ki: "Allah, size komutan olarak Talut'u atadı." Demişlerdi ki: "O bizim başımıza nasıl yönetici olabilir? (Oysa) biz yöneticiliğe ondan daha layığız. Hem o mal konusunda kendisine genişlik verilmiş (bir zengin de) değildir." Demişti ki: "Şüphesiz Allah, onu sizin için seçti ve onun ilim ve beden gücünü arttırdı. Allah mülkünü dilediğine verir. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi', (her şeyi bilen) Alîm'dir."

248. Nebileri onlara demişti ki: "Onun yöneticiliğinin alameti size getirilecek tabuttur. O (tabutun) içinde Rabbinizden olan (insanların korku ve kaygılarını giderip onları rahatlatan) bir sekinet, Musa ve Harun ailesinin (eşyalarından) geriye kalanlar vardır. O (tabutu) melekler taşır. Şayet müminler iseniz bunda sizin için (ibret alınacak) ayetler vardır."

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّيْٓ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ ۚ
فَشَرِبُوا مِنْهُ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ ۙ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهٖ ۗ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ
مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ
وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
وَجُنُودِهٖ قَالُوا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۗ ﴿٢٥٠﴾
فَهَزَمُوهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا
عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

249. Talut ordusuyla beraber yola koyulunca demişti ki: "Şüphesiz Allah sizi bir nehirle imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Bir avuç içenler dışında, kim de o nehirden tatmazsa şüphesiz ki o bendendir." Çok azı hariç o sudan içtiler. Talut ve onunla beraber iman edenler onu (nehri) geçince: "Bizim bugün Calut'a ve ordusuna karşı savaşacak bir gücümüz yoktur." demişlerdi. Allah'la karşılaşacaklarına (kıyamete) kesin bir bilgiyle inananlarsa: "Nice az topluluk, Allah'ın izniyle çok olan topluluğa galip gelmiştir." demişlerdi. Allah, sabredenlerle beraberdir.

250. Calut ve ordusuyla karşı karşıya geldiklerinde: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sabit kıl ve kâfir topluluğa karşı bize yardım et." demişlerdi.

251. Allah'ın izniyle (Calut ve ordusunu) bozguna uğrattılar. Davud, Calut'u öldürdü. Allah ona yöneticilik ve hikmet verdi ve ona dilediğini öğretti. Şayet Allah insanların bir kısmını diğer bir kısmı ile (tarih sahnesinden silip) savmasaydı, yeryüzünde düzensizlik/kaos/bozgun olurdu. Fakat Allah, âlemler üzerinde büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

252. Bu, sana hak olarak okuduğumuz Allah'ın ayetleridir. Şüphesiz ki sen, (Allah tarafından) gönderilmiş resûllerden birisin.

253. (Allah tarafından gönderilen) bu resûllerin bazısını diğer bazısına üstün kıldık. Onlardan kimisiyle Allah konuşmuş, bazısını da derece bakımından yükseltmiştir. Biz, Meryem oğlu İsa'ya apaçık deliller verdik ve onu Ruhu'l Kudüs'le (Cibril'le) destekledik. Şayet Allah dileseydi (o resûllerden) sonra gelenler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra savaşmazlardı. Fakat anlaşmazlığa düştüler. Onlardan kimi mümin kimi de kâfir oldu. Şayet Allah dileseydi savaşmazlardı. Fakat Allah, dilediğini yapar.

254. Ey iman edenler! İçinde alışveriş, dostluk ve şefaatin olmadığı (o dehşetli) gün gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler, zalimlerin ta kendileridir.

(Kur'ân'da "şefaat" kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

255. Allah... O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Hayat sahibi ve varlığa hayat veren) El-Hayy, (var olmak için hiçbir şeye muhtaç olmayan, her şeyin varlığı kendisine bağlı olan) El-Kayyûm'dur. Ne uyuklama ne de uyku tutar O'nu. Göklerde ve yerde olan her şey O'na aittir. O'nun izni olmadan kim O'nun yanında şefaat edebilir? Onların önünde ve arkasında olanı bilir. O'nun dilediği dışında O'nun bilgisini kuşatıp (kavrayamazlar). Kürsüsü gökleri ve yeri kuşatmıştır. Onları (gökleri ve yeri) korumak O'na ağır gelmez. O, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (zatı ve sıfatları en büyük olan) El-Azîm'dir.

256. Dinde zorlama yoktur. Rüşd/Hak, batıldan (kesin bir biçimde) ayrılmıştır. Her kim (reddetmek, tekfir etmek, teberrî etmek suretiyle) tağutu inkâr eder ve Allah'a iman ederse kopması olmayan sapasağlam kulp (olan Kelime-i Tevhid'e) tutunmuş (ve İslam dinine girmiş) olur. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ
اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ
وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ
فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكٰفِرُونَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٢٥٤﴾
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ
قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

(İslam'ın kopmaz kulpu Kelime-i Tevhid'dir. Kişinin Kelime-i Tevhid'in ehlinden olması ve söylediği Lailaheillallah'ın kendisine fayda sağlaması için iki şart zikredilmiştir: Tağutu inkâr ve Allah'a (cc) iman.

Tağut, Kur'âni bir kavram olup Kur'ân'da sekiz farklı ayette geçmektedir. İslam'ın en önemli kavramlarından olan tağutu reddetmek, tüm peygamberlerin ortak gündemidir. (bk. 16/Nahl, 36)

Kur'ân'a göre tağut:

- Kur'ân'ın ölçüleri dışında ölçüler koyarak insanları vahyin aydınlığından küfrün karanlıklarına götüren geleneksel, dinî ya da siyasi bilgi kaynağı (2/Bakara, 257)
- Putlaştırılan, uğruna yaşanıp ölünen, dostluk ve düşmanlığın kendisine göre belirlendiği, meşruiyetini Allah'tan almayan değerler ve takip edilen yollar (4/Nîsa, 76)
- Allah'ın yasalarına muhalif kanun yapan ve insanları buna davet eden şahıslar ve kurumlar ile bunların koyduğu yasalar (4/Nîsa, 60)
- Allah'ın dışında ibadet edilen, Allah gibi sevilen, korkulan, gönülden itaat edilen canlı cansız varlıklar (39/Zümer, 17).

Allah'a iman edip, tağutları reddetmeyen her insan tağuta iman etmiş, ona kul olmuş ve Allah'ı inkâr etmiştir. (bk. 4/Nîsa, 51; 5/Mâide, 60))

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ
اِلَى النُّورِ ۜ وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا اَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ
يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ ۜ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِى حَآجَّ اِبْرٰهِيمَ
فِى رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى
يُحْيٖ وَيُمِيتُ ۙ قَالَ اَنَا۠ اُحْيٖ وَاُمِيتُ ۜ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَاْتِى بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۚ ﴿٢٥٨﴾
اَوْ كَالَّذِى مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا ۚ قَالَ
اَنّٰى يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ
قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ
بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ
لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ
اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۗ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

257. Allah, iman edenlerin velisidir/dostudur. (Bu dostluğunun bir tecellisi olarak) onları (küfrün, şirkin) karanlıklarından (tevhidin ve imanın) aydınlığına çıkarır. Kâfirlerin velileriyse/dostlarıysa tağuttur. Onları (iman ve tevhidin) aydınlığından (küfrün ve şirkin) karanlıklarına çıkarırlar. Bunlar, ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

258. Allah'ın kendisine mülk vermesi sebebiyle Rabbi hakkında İbrahim'le tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim demişti ki: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür." Demişti ki: "Ben de diriltip öldürürüm." (Bu cevap üzerine) İbrahim demişti ki: "Allah Güneş'i doğudan getirir; sen de batıdan getir (bakalım)." (Bu hüccet karşısında) kâfir afalladı. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

259. Ya da çatıları üzerine yıkılmış (altı üstüne gelmiş) o ıssız beldeye uğrayanı görmedin mi? Demişti ki: "Allah, ölümünden sonra burayı nasıl diriltecek?" (Bunun üzerine) Allah onu yüz yıl öldürmüş sonra diriltmişti. "(O hâlde) ne kadar bekledin?" demişti. "Bir gün veya bir günden daha az." demişti. Allah: "(Hayır, öyle değil!) Bilakis sen, yüzyıl (öylece) bekledin. Bak (bakalım) yiyecek ve içeceğine, hiç bozulmamıştır. Eşeğine de bak! -Tüm bunlar seni insanlara ibret kılmak içindir- Bak (eşeğin) kemiklerine! Onu nasıl ayağa kaldırıp sonra da et giydiriyoruz." O (mesele) açıklığa kavuşunca demişti ki: "Biliyorum ki Allah, her şeye kadîrdir."

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اَرِنِى كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ۖ قَالَ
اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۖ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِى ۖ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً
مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ
مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِينَكَ سَعْيًا ۗ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيلِ
اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِى كُلِّ سُنْبُلَةٍ
مِائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَٓاءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾
اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ
مَٓا اَنْفَقُوا مَنًّا وَلَٓا اَذًى ۙ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ
يَتْبَعُهَٓا اَذًى ۗ وَاللّٰهُ غَنِىٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِى يُنْفِقُ
مَالَهُ رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۗ لَا يَقْدِرُونَ
عَلٰى شَىْءٍ مِمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

260. (Hatırlayın!) Hani İbrahim: "Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster." demişti. (Allah) demişti ki: "İnanmadın mı?" Demişti ki: "Hayır! Elbette inanıyorum. Fakat kalbimin mutmain olmasını (istiyorum)." Demişti ki: "Dört tane kuş al. Onları kendine alıştır. Sonra onlardan her bir parçayı bir dağın üzerine koy. Daha sonra onları çağır, sana koşarak gelirler. Bil ki Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir."

261. Mallarını Allah yolunda infak edenlerin misali, yedi başak vermiş ve her bir başakta yüz dâne bulunan tohumun misali gibidir. Allah dilediğine (amelinin karşılığını) kat kat arttırır. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

262. Onlar ki mallarını Allah yolunda infak ederler, (infak ettikten) sonra infaklarını başa kakmaz ve kimseye eziyet vermezler. Onların Rableri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

263. Güzel bir söz ve bağışlama, arkasından eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

264. Ey iman edenler! Sadakalarınızı minnet ile başa kakmak ve (insanlara) eziyet etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Malını insanlara gösteriş yapmak için infak edip, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmayan (kimse) gibi... Onun misali, üzerinde toprak bulunan, sağanak yağmurun değmesiyle (toprağın suyla aktığı) çıplak kayanın misali gibidir. Yaptıkları hiçbir şeyin (Allah katında bir karşılığı yoktur ve yaptıklarından) faydalanmazlar. Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ
وَتَثْبِيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ
فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ؕ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ
جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۖ فَاَصَابَهَا
اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ
الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۚ ﴿٢٦٦﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا
اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيهِ
اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ؕ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾
اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ
يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۚ ﴿٢٦٨﴾
يُؤْتِى الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
اُوتِىَ خَيْرًا كَثِيرًا ؕ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

265. Allah'ın rızasını elde etmek için ve (Allah'ın emri olduğuna inanıp, ecrini Allah'tan bekledikleri) sabit bir inançla infak edenlerin misali, yüksekçe bir yerde (konumlanmış) ve sağanak yağmurun yağmasıyla ekinlerini iki kat vermiş bahçenin misali gibidir. (Yüksek konumu nedeniyle) ona yağmur değmese de (hafif hafif) çiseler. Allah, yaptıklarınızı görendir.

266. Sizden biri (şöyle bir durumda) olmak ister mi? Onun hurma ağaçları ve üzüm bağlarından oluşan bir bahçesi olsun, altından ırmaklar aksın ve o bahçede her türlü meyve olsun. O yaşlansın ve geride zayıf çocukları bulunsun. (Çocuklarına böyle bir bahçe bırakmak isterken) bahçeye ateş saçan yakıcı bir rüzgâr isabet etsin ve bahçe yansın. (Bunu istemediğiniz gibi amellere en fazla muhtaç olduğunuz zamanda riya, minnet, eziyet gibi şeylerle amellerinizi heder edip eli boş kalmayın.) Düşünesiniz diye Allah, ayetlerini sizin için açıklıyor.

267. Ey iman edenler! Kazandığınız temiz yiyeceklerden ve sizin için yerden çıkardıklarımızdan infak edin. Size verildiğinde ancak gözünüzü kapatarak alabileceğiniz değersiz/bayağı şeyleri vermeye kalkmayın. Bilin ki Allah (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd'dir.

268. Şeytan (değerli olan ve Allah yolunda infak edilmeye layık mallarınızı vermeyesiniz diye) sizi fakirlikle korkutup, size fuhşiyatı emrediyor. Allah ise size kendi katından bağışlanma ve O'ndan olan ihsan ve lütuf vadediyor. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

269. Hikmeti (olgunluğu, söz ve davranışta isabetli olmayı) dilediğine verir. Kime de hikmet verilmişse ona çok fazla hayır verilmiştir. Ancak akıl sahipleri düşünüp öğüt alırlar.

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا
الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا
الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ
مِّنْ سَيِّاٰتِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ
عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ
اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ
اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ
اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ ۫
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ
بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا
مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ
اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٤﴾

270. İnfak ettiğiniz nafakaları ve adamış olduğunuz adakların tamamını hiç şüphesiz Allah bilir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.

271. Şayet sadakalarınızı açıktan verirseniz ne güzeldir. Onu gizler ve fakirlere verirseniz (gizli sadaka) sizin için daha hayırlı olur. (Allah bununla) günahlarınızın bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

272. Onların hidayeti senin sorumluluğunda değildir. Fakat Allah dilediğini doğru yola iletir. Hayır olarak ne infak etmişseniz (yararı) sizedir. Siz, onu sadece Allah rızasını elde etmek için infak edersiniz. Hayır olarak yaptığınız infaklar size eksiksiz olarak geri verilecek ve siz zulme de uğramayacaksınız.

273. (Yapacağınız infak ve sadakaya en fazla hak sahibi olanlar; kendilerini İslam davasına adayan, Allah yolunda cihad etmek ve görevden göreve koşmaları nedeniyle dünyalık işlere vakti kalmamış ayrıca Allah yolunda edindikleri düşmanlar tarafından) yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremeyen, Allah yolunda alıkonulmuş fakirlerdir. Sergiledikleri iffetli tavırdan ötürü onları tanımayan, zengin zanneder. Sen onları yüzlerindeki (fakirlik alametlerinden) tanırsın. İnsanlardan ısrarlı/bıktırıcı bir şekilde istemezler. Hayır olarak her ne infak etmişseniz, hiç şüphesiz Allah onu bilir.

274. Mallarını gece, gündüz; gizli, açık (zaman ve mekân gözetmeksizin) infak eden kimselerin, Rableri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ
الَّذِىْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
قَالُوْٓا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ۭ
فَمَنْ جَاۗءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ ۭ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ
وَمَنْ عَادَ فَاُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧٥﴾
يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقٰتِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧٨﴾
فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ
كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ۭ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ
اِلَى اللّٰهِ ۣ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾

275. Faiz yiyenler, şeytanın dokunduğu (cin çarpmış) kimse gibi (kabirlerinden) kalkarlar. (Bu ceza:) "Alışveriş de faiz gibidir." demeleri nedeniyledir. Oysa Allah alışverişi helal, faizi ise haram kılmıştır. Kendisine Rabbinin (faize dair) öğüdü gelip de bu işe son verenin, (faizi bıraktıktan sonra) geriye kalan malı/önceki kazançları onundur. Ve onun durumu (hakkında verilecek hüküm) Allah'adır. Kim de faizli işleme geri dönerse bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

(İnfak ayetlerinin ardından faiz konusuna geçilmesi önemli bir meseledir. Zira, İslam ekonomisi emek, ticaret, meşru rekabet, şahsi mülkiyet, zekât ve infakla temsil edilen yardımlaşma üzerine kuruludur. Allah'a (cc) kafa tutan küfür ve tuğyan ekonomisi ise; bencillik, zayıf olanı ezme, malın tekelleşmesi, karaborsacılık ve tüm bunların sembolü olan faiz üzerine kuruludur.)

276. Allah, faizin bereketini siler, sadakaları ise artırır. Allah, (faizi alışveriş gibi helal sayan) kâfiri ve (faizle muamele eden) günahkârları sevmez.

277. Şüphesiz ki iman edenler, salih amel işleyenler, namazı dosdoğru kılanlar ve zekâtı verenlerin Rableri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

278. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve şayet müminlerseniz faizi terk edin.

279. Şayet (faizli işlemleri) bırakmadıysanız (o hâlde) Allah'a ve Resûl'üne savaş ilan edin! Şayet tevbe ederseniz mallarınızın (faiz bulaşmamış) ana sermayesi size aittir. Zulmetmez ve zulme de uğramazsınız.

280. Şayet (borçlu kimse) zor durumdaysa (elinin genişleyeceği) kolaylık zamanına kadar mühlet verin. (Borcu silip) tasadduk etmeniz sizin için daha hayırlıdır, şayet bilirseniz.

281. Kendisinde Allah'a döndürüleceğiniz günden korkup sakının. Sonra her nefse kazandıkları eksiksiz olarak verilecek ve onlar zulme de uğramayacaklardır.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ ۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۖ
وَلَا يَاْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِى عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ
مِنْهُ شَيْـًٔا ۭ فَاِنْ كَانَ الَّذِى عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا اَوْ ضَعِيفًا
اَوْ لَا يَسْتَطِيعُ اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۭ
وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ
اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا الْاُخْرٰى ۭ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ
اِذَا مَا دُعُوا ۭ وَلَا تَسْـَٔـُوْٓا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا اَوْ كَبِيرًا
اِلٰٓى اَجَلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى
اَلَّا تَرْتَابُوٓا اِلَّآ اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَا ۭ وَاَشْهِدُوٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۠
وَلَا يُضَاۗرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيدٌ ۭ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهٗ فُسُوقٌۢ بِكُمْ ۭ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٢٨٢

282. Ey iman edenler! Belli bir süre için birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızdan bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın ona öğrettiği şekilde yazmaktan geri durmasın. Borçlanan kimse borcu yazdırsın, Rabbi olan Allah'tan korksun ve (borçtan) hiçbir şey eksiltmesin. Şayet borçlanan, zayıf akıllı, (bedenen) zayıf ya da yazdırmaya güç yetiremeyen biriyse velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki şahit tutun. Şayet iki erkek bulamazsanız razı olduğunuz şahitlerden bir erkek ve iki kadını şahit tutun. (İki kadının bir erkek yerine geçmesinin hikmeti) biri unuttuğunda diğeri ona hatırlatsın diyedir. Şahitler şahitlik için çağırıldıklarında geri durmasınlar. Küçük olsun büyük olsun (borçlarınızı) yazmakta gevşeklik göstermeyin. (Her türlü borcu kayıt altına almanız) Allah katında şahitliğin en adili, en güçlüsü ve şüpheye düşmemeniz için en uygun olanıdır. Aranızda döndürdüğünüz (pazar, esnaflık, seyyar satıcılık gibi) sürekli olan (peşin) ticaretlerinizi yazmamanızda size bir günah yoktur. Alışveriş yaptığınızda şahit tutun. Ne yazıcı ne de şahit zarar görsün. Şayet (şahitlik ve yazıcılıktan ötürü bu insanlara zarar verirseniz) bu sizin için fısk/günah olur. Allah'tan korkup sakının. Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi bilendir.

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ
مَّقْبُوْضَةٌ ؕ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ
اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ
وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗۤ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٣﴾
لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِىْۤ اَنْفُسِكُمْ
اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ
مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ
بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ؕ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ؗ
وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٥﴾
لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَاۤ اِنْ نَّسِيْنَاۤ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَاۤ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۟ وَاغْفِرْ
لَنَا ۟ وَارْحَمْنَا ۟ اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾

283. Şayet yolculukta olur ve yazıcı bulamazsanız (borçlara belge/güvence olsun diye) rehin alabilirsiniz. Birbirinize güvenmişseniz kendisine güvenilen, emaneti geri versin ve Rabbi olan Allah'tan korksun. Şahitliği gizlemeyin. Kim de şahitliği gizlerse şüphesiz ki o, günahkâr kalpli biridir. Allah, yaptıklarınızı bilmektedir.

284. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Nefislerinizde olanı açığa vursanız da gizleseniz de Allah sizi ondan hesaba çekecektir. (Hesap neticesinde) dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah, her şeye kadîrdir.

285. Resûl, Rabbinden kendisine indirilene iman etti. Müminler de (iman ettiler). Hepsi; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve resûllerine iman ettiler (ve dediler ki:) "O'nun resûllerinin arasını ayırmayız." (Yine) dediler ki: "İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz, senden bağışlanma diliyoruz. Dönüş sanadır."

286. Allah kimseye gücünden fazlasını yüklemez. Herkesin kazandığı (hayır) lehine, yaptığı (günahlar da) aleyhinedir. "Rabbimiz! Unutur ya da hata edersek bizleri sorumlu tutma. Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır bir yük taşıtma bize. Rabbimiz! Gücümüz yetmeyen şeyleri bize yükletme. Bizi affet. Bizi bağışla. Bize merhamet et. Sen bizim Mevlamız/dostumuzsun. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."

سُورَةُ اٰلِ عِمْرَانَ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَا اٰيَةٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمّٓ ﴿١﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ۙ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ۝ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۗ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
مِنْهُ اٰيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ۗ فَاَمَّا الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيلِهِ ۚ
وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيلَهُ اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِهِ ۙ كُلٌّ
مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَآ
اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۝ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٩﴾

3. ÂL-İ İMRAN SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 200 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Allah... O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Hayat sahibi ve varlığa hayat veren) El-Hayy, (var olmak için hiçbir şeye muhtaç olmayan, her şeyin varlığı kendisine bağlı olan) El-Kayyûm'dur.

3. (O Allah) sana Kitab'ı hak ile, kendinden önceki (kitapları) doğrulayıcı olarak indirdi. Tevrat'ı ve İncil'i de (Allah) indirdi.

4. (Kur'ân inmeden evvel Tevrat ve İncil'i) insanlara hidayet kaynağı olsun diye (indirdi). Ve Furkan'ı (hakla batılı birbirinden ayıran Kur'ân'ı) da indirdi. Şüphesiz ki Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere çetin bir azap vardır. Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir ve intikam sahibidir.

5. Şüphesiz ki yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6. Sizleri (annelerinizin) rahimlerinde dilediği gibi şekillendiren O'dur. Kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

7. Sana Kitab'ı indiren O'dur. O (Kitap)'tan bazı ayetler (kimsenin tahrif etmeye güç yetiremeyeceği şekilde sağlam, açık ve) muhkemdir. Onlar (Kitab'ın çoğunluğunu ve ana omurgasını oluşturan muhkem), Kitab'ın anası olan (ayetlerdir). Diğer bazısı da (kullarını imtihan etmek için açık kılmadığı) müteşabih ayetlerdir. Kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne çıkarmak ve (ayetleri hevalarına göre) yorumlamak için müteşabih olan ayetlerin peşine düşerler. O (ayetlerin) tevilini/hakiki anlamını yalnızca Allah bilir. İlimde derinleşenler derler ki: "Ona iman ettik. Hepsi Rabbimizin katındandır." Ancak akıl sahipleri düşünüp öğüt alır.

(Kitab'ın ayetlerinin muhkem ve müteşabih kılınması imtihan amaçlıdır. Kalpleri şüphe ve şehvet hastalığından korunanlar, Kitab'ın çoğunluğunu oluşturan, birbirini destekleyen ve açıklayan, lafızları açık ve anlaşılan muhkem ayetlere tabi olurlar. Kendilerine kapalı kalan ayetleri muhkem naslar ışığında anlamaya çalışırlar. Anlayamadıkları ayetlerin ilmini Allah'a (cc) havale eder ve "O'na iman ettik. Hepsi Rabbimizin katındandır." derler.

Kalplerinde eğrilik bulunanlar Kitab'a uymak istemez, Kitab'ı hevalarına uydurmaya çalışırlar. İmtihan vesilesi olan, sayıca az, lafzı kapalı müteşabih ayetlerin peşine düşerler.

Muhkem ayetlere; yaratılış gayesi olan ve dinin aslını içeren tevhid, şirk ayetleri, Allah'ı (cc) tanıtan isim ve sıfat ayetleri, haramları ve farzları belirleyen ahkâm ayetleri, İslam ahlakını tanıtan ayetler örnek gösterilebilir.

Müteşabihe ise surelerin başında yer alan Huruf-u Mukatta'a, kıyametin zamanı, geçmiş kavimlerle ilgili bazı ayetler örnek gösterilebilir.

Hiç şüphesiz, muhkem ayetleri bir tarafa bırakıp müteşabih ayetlere tabi olmak itikadi bir hastalıktır. Allah'a (cc) karşı haddini aşarak yaratılış gayesi olan tevhid ve şirk ayetlerine ve Allah'ı (cc) tanıtan isim ve sıfat ayetlerine müteşabih demek ise daha büyük bir itikadi hastalıktır.)

8. Rabbimiz! Hidayet ettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize kendi katından bir rahmet ver. Şüphesiz ki sen, (kullarına karşılıksız veren) El-Vehhâb'sın.

9. Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, (vuku bulacağında) şüphe olmayan o günde, insanları bir araya toplayacaksın. Şüphesiz ki Allah, sözünden dönmez.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ
وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ۙ ﴿١٠﴾
كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِّلَّذِيْنَ
كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ ۭ وَبِئْسَ
الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۭ فِئَةٌ
تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ
رَاْيَ الْعَيْنِ ۭ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ
مِنَ النِّسَاۗءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۭ ذٰلِكَ
مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾
قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ۭ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا
عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ۚ ﴿١٥﴾

10. Şüphesiz ki kâfirlerin malları ve evlatları, Allah'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. Bunlar, ateşin yakıtı olacakların ta kendileridir.

11. Firavun ailesi ve onlardan önce yaşamış (kâfirlere, Allah'ın azabı geldiğinde mallarının ve evlatlarının hiçbir fayda sağlamadığı) gibi. Ayetlerimizi yalanladılar. (Bunun üzerine) Allah onları günahları nedeniyle yakalayıverdi. Allah, cezası çetin olandır.

12. O kâfirlere de ki: "Yenileceksiniz ve cehenneme sürüklenecek-siniz. Orası ne kötü bir yataktır."

13. Şüphesiz ki sizin için (Bedir Günü) karşı karşıya gelen iki toplulukta (dersler çıkaracağınız) ayet/ibret vardır. Bir grup Allah yolunda savaşıyordu. Diğeri ise kâfirdi ve (müminleri) çıplak göz ile kendilerinin iki misli görüyorlardı. Allah, yardımıyla dilediğini destekler. Şüphesiz ki bunda, (çokça Kur'ân okuyup, Allah'ın şer'i ve kevni ayetleri üzerinde kafa yordukları için) basiret sahibi olanlara ibretler vardır.

14. Kadınlar, evlatlar, kantar kantar altın ve gümüş, besili atlar, hayvanlar ve ekinlerden oluşan şehvetlerin sevgisi insanlara süslü gösterildi. Bu, dünya hayatının (kendinden faydalanılan geçici) metaıdır. (Ebedî ve hakiki nimetlerin olduğu) güzel dönüş, Allah katındadır.

(Dünya nimetlerine bakış açısı için bk. 11/Hûd, 15-16)

15. De ki: "Size bundan daha hayırlısını haber vereyim mi?" Takva sahipleri için Rablerinin katında, altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetler vardır. Tertemiz eşler ve Allah'ın rızası da vardır. Allah, kullarını görendir.

اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ۚ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ
وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ ؕ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ
الْاِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ
مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ
اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ؕ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ
وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ
النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ
مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٢﴾

16. (Cenneti hak eden takva sahipleri) derler ki: "Rabbimiz! Şüphesiz ki bizler, iman ettik. Günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru."

17. (Cenneti hak eden takva sahipleri) sabredenler, sadık olanlar, gönülden (Allah'a) itaat edenler, infak edenler ve seher vakitlerinde istiğfarda bulunanlardır.

18. Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığına (ibadeti/kulluğu hak edenin yalnızca Allah olduğuna), Allah, melekler ve adaleti ayakta tutan ilim adamları şahitlik etti. O'ndan başka ilah yoktur. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

19. Allah indinde (geçerli olan) tek din İslam'dır. Kendilerine Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki azgınlık/kıskançlık/bir diğer gruba üstünlük sağlama isteği nedeniyle anlaşmazlığa düştüler. Her kim de Allah'ın ayetlerine karşı kâfir olursa şüphesiz ki Allah, hesabı çabuk görendir.

20. Şayet (İslam konusunda) seninle tartışırlarsa (onlara) de ki: "Ben ve bana tabi olanlar (dini Allah'a halis kılıp yalnızca O'na kulluk ederek) yüzümüzü Allah'a teslim ettik." Kendilerine Kitap verilenlere ve ümmilere de ki: "Teslim oldunuz mu?" Onlar da teslim olurlarsa hidayete ermiş olurlar. Şayet yüz çevirirlerse sana düşen yalnızca (İslam'ı) tebliğ etmektir. Allah, kullarını görendir.

21. Şüphesiz ki Allah'ın ayetlerini inkâr eden, haksız yere nebileri öldüren ve insanlar arasından adaleti emredenleri öldüren kimseler var ya! Onları can yakıcı bir azapla müjdele!

22. Bunların dünya ve ahirette tüm amelleri boşa gitmiştir ve onların yardımcıları da yoktur.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
اِلٰى كِتَابِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِنْهُمْ
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ
اِلَّآ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِى دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾
فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ
نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ
تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ
مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَتُخْرِجُ
الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِى شَىْءٍ
اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰيةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾
قُلْ اِنْ تُخْفُوا مَا فِى صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَيَعْلَمُ
مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

23. Kendilerine Kitap'tan pay verilenlerin (hâlini) görmedin mi? Aralarında hükmetsin diye Allah'ın Kitabı'na çağrılıyorlar da sonra onlardan bir grup yüz çevirir hâlde (bu çağrıya) sırt dönüyor.

24. (Sapkınlıklarının nedeni:) "Sayılı günler dışında ateş bize dokunmayacak." demelerindendir. (Allah adına bilmeden) uydurdukları bu iftira, dinleri konusunda kendilerini aldattı.

25. (Vuku bulacağında) şüphe olmayan o gün için kendilerini topladığımızda (hâlleri) nice olur? Sonra her nefse kazandığı eksiksiz verilir; onlar zulme de uğramazlar.

26. De ki: "Ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Dilediğine mülk verir, dilediğinden mülkü alırsın. Dilediğini izzetli kılar, dilediğini zelil edersin. Hayır senin elindedir, şüphesiz ki sen, her şeye kadîrsin."

27. "Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarırsın. Dilediğini hesapsız/sınırsız rızıklandırırsın."

28. Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Kim de böyle yaparsa onunla Allah arasında (İslam ve iman adına) hiçbir bağ kalmamıştır. (Canınıza, malınıza, namusunuza vb. zarar verecekleri endişesiyle) onlardan korkup sakınmanız hâlinde (sözlerinizle onlara dostmuş gibi görünmeniz) müstesna. (Bu ruhsatı bahane ederek olur olmadık yerlerde taviz verir ve kâfirlerle dostluk kurmaya yeltenirseniz) Allah, sizi kendi nefsinden sakındırır (O'ndan korkmanızı emreder). Dönüş Allah'adır.

(Şer'i bir özür olmaksızın kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51)

29. De ki: "Sinelerinizde olanı gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah, her şeye kadîrdir."

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ
مِنْ سُوٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ
نَفْسَهٗ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۚ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِى
يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾
قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ
عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ۚ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّى نَذَرْتُ لَكَ مَا فِى بَطْنِى
مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّى ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا
قَالَتْ رَبِّ اِنِّى وَضَعْتُهَآ اُنْثٰى ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ۗ وَلَيْسَ
الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنِّى سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّٓى اُعِيذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۗ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ
هٰذَا ۗ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

30. O gün her nefis, yaptığı hayrı da yaptığı kötülüğü de karşısında hazır bulur. Kendisiyle yaptıkları arasında uzak bir mesafe olmasını ister. Allah, sizi kendi nefsinden sakındırır (O'ndan korkmanızı emreder). Allah, kullarına karşı şefkatlidir.

31. De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

(Allah'a (cc) imanın rükünlerinden biri de Allah (cc) sevgisidir. Sevgiyse kalbin amelidir. Her insan sevdiğini iddia edebilir. Allah (cc) bu ayette "sevgi kanununu" açıklamıştır. Allah (cc) sevgisi, Allah Resûlü'ne (sav) ittibaya bağlıdır. Kişi, Allah Resûlü'ne (sav) ittiba edip, onu örnek aldığı ve Sünnet'ini yaşadığı oranda Allah'ı (cc) seviyor demektir. (bk. 24/Nûr, 63))

32. De ki: "Allah'a ve Resûl'e itaat edin." Şayet yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah, kâfirleri sevmez.

33. Şüphesiz ki Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini âlemler arasından seçmiştir/üstün kılmıştır.

34. Onlar birbirlerinden (türeyip) gelmiş bir zürriyettir. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

35. (Hatırlayın!) Hani İmran'ın karısı demişti ki: "Rabbim! Şüphesiz ki ben, karnımdaki (çocuğu) hür (senden başkasına kulluk yapmayan) olarak sana adadım. (Adağımı) benden kabul et. Şüphesiz ki sen, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'sin."

36. Çocuğu doğurunca demişti ki: "Rabbim! Ben kız çocuk doğurdum. -Allah, onun doğurduğunu en iyi bilendir- Erkek, kız çocuk gibi değildir. Şüphesiz ki onu, 'Meryem' diye isimlendirdim. Onu ve zürriyetini taşlanmış/kovulmuş şeytandan sana sığındırırım."

37. Rabbi (onun adağını) güzel bir şekilde kabul etti ve (bir bitkinin yetişmesi gibi) onu güzelce büyüttü. (Onun bakımını üstlenmek için yarışan din adamlarına rağmen Allah) Zekeriyya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriyya her ne zaman Meryem'in yanına mihraba girdiyse (yanına Zekeriyya dışında kimse girmiyor ve Meryem bulunduğu yerden çıkmıyor olmasına rağmen) onun yanında yiyecek bulurdu. Dedi ki: "Meryem! Sana bu (yiyecek) nereden geldi?" Dedi ki: "Bu, Allah'ın katındandır. Allah, dilediğini hesapsız/sınırsız rızıklandırır."

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ
وَهُوَ قَآئِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا
بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٣٩﴾
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِي
عَاقِرٌ ۭ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ
قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۭ وَاذْكُرْ
رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ
يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰيكِ عَلٰى نِسَآءِ
الْعٰلَمِينَ ﴿٤٢﴾ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي
مَعَ الرّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ ۭ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۠
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ
يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ اِسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۙ ﴿٤٥﴾

38. (Meryem'e verilen olağanüstü rızıkları görünce, Allah'ın rahmetini ümit edip) Zekeriyya Rabbine orada dua etti: "Rabbim! Bana kendi katından temiz bir zürriyet bahşet. Şüphesiz ki sen, duaları işiten/icabet edensin." dedi.

39. O, mihrapta kıyama durmuş namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Şüphesiz ki Allah, seni Yahya ile müjdeliyor. O, Allah'ın kelimesini (İsa'yı) doğrulayan, (insanların değer verdiği bir) efendi, iffetli ve salihlerden olan bir nebidir."

40. (Bu müjde üzerine) dedi ki: "Rabbim! Ben ileri derece yaşlı, eşim de kısırken nasıl çocuğum olur?" Dedi ki: "Böyle işte, Allah dilediğini yapar."

41. Dedi ki: "Rabbim! Benim için bir alamet kıl." Dedi ki: "Senin alametin, (jest ve mimiklerle) işaretleşme dışında üç gün boyunca insanlarla konuşamamandır. Rabbini çokça zikret. Akşam ve sabah O'nu tesbih et."

42. (Hatırlayın!) Hani melekler (Meryem'e) demişti ki: "Meryem! Şüphesiz ki Allah seni seçti, temizledi ve âlemlerin kadınlarına üstün kıldı."

43. "Ey Meryem! (Bu nimete şükür olması için) Rabbine gönülden itaat et, secde et. Rükû edenlerle beraber (cemaat hâlinde) rükû et."

44. Bu (bilgiler), sana vahyettiğimiz gaybın haberlerindendir. (Yoksa) hangisi Meryem'in bakımını üstlenecek diye (kura çekmek için) kalemlerini attıklarında, sen onların yanında değildin. Onlar tartıştıkları vakitte de sen yanlarında değildin.

45. (Hatırlayın!) Hani melekler demişti ki: "Ey Meryem! Şüphesiz ki Allah, seni kendinden olan bir kelimeyle müjdeliyor. Onun ismi Meryem oğlu İsa Mesih'tir. Dünyada ve ahirette değerli ve (Allah'a) yakın olanlardandır."

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ
كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ
جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا
تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ ۙ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ
إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۚ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ
وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم
بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي
وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ
مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ ۖ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ ۖ آمَنَّا بِاللَّهِ ۖ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

46. "Beşikte ve yaşlılıkta insanlarla konuşur ve salihlerden biridir."

47. Demişti ki: "Rabbim! Bana insan eli değmemişken nasıl çocuğum olabilir ki?" Dedi ki: "Böyle işte! Allah dilediğini yaratır. Bir işe (olması için) hükmettiğinde ona: 'Ol!' der, o da oluverir."

48. (Allah) ona Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.

49. İsrailoğullarına resûl olarak (gelecek ve diyecek ki): "Gerçekten ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Size çamurdan kuş sureti yapacağım, ona üfleyeceğim. Allah'ın izniyle kuşa dönüşecek. Kör ve alaca hastalarını Allah'ın izniyle hastalıklarından kurtaracak, ölüleri dirilteceğim. Evlerinizde yediğiniz ve zahire olarak depoladıklarınızı size haber vereceğim. Şayet müminseniz hiç şüphesiz bunda, sizin için (ibret alınacak) ayet vardır."

50. "Benden önceki (Tevrat'ı) doğrulayıcı ve (Tevrat'ta) sizlere haram kılınmış bazı şeyleri helal kılmak için Rabbinizden bir ayetle size geldim. Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."

51. "Şüphesiz ki Allah, benim Rabbim ve sizlerin Rabbidir. O'na ibadet edin. Bu (sizi davet ettiğim yol), sırat-ı mustakimdir/dosdoğru olan yoldur."

52. İsa, onların küfre düşeceğini hissedince dedi ki: "Allah'a (giden bu yolda) benim yardımcılarım kimlerdir?" Havariler dedi ki: "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız. Allah'a iman ettik ve şahit ol ki biz Müslimlerdeniz/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardanız."

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٣﴾
وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ
يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيْدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۡ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٥٦﴾
وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ
وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ
اٰدَمَ ۭ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ
مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَاۗجَّكَ
فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَاۗءَنَا
وَاَبْنَاۗءَكُمْ وَنِسَاۗءَنَا وَنِسَاۗءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦١﴾

53. "Rabbimiz! İndirdiğine iman ettik, Resûl'e ittiba ettik, bizi (tevhide) şahitlik edenlerle birlikte yaz."

54. (Küfre meyil gösterenler) tuzak kurdular, Allah da (onların tuzaklarını bozmak ve müminlere yardım etmek için onların tuzaklarına karşı) tuzak kurdu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

55. (Hatırlayın!) Hani Allah demişti ki: "Ey İsa! Seni vefat ettirecek, kendime yükseltecek, kâfirlerden (ve onların tuzak ve hilelerinden) temizleyeceğim. Sana tabi olanları kıyamete dek kâfirlerden üstün kılacağım. Sonra dönüşünüz yalnızca bana olacak. İhtilaf ettiğiniz konularda aranızda ben hükmedeceğim."

56. "Kâfirlere gelince, onlara dünyada da ahirette de çetin bir azapla azap edeceğim. Onların yardımcıları da olmayacak."

57. "İman edip salih amel işleyenlere gelince, (Allah) onların ecirlerini eksiksiz bir şekilde verecektir. Allah, zalimleri sevmez."

58. Bu, ayetlerden ve hikmetli öğütler barındıran (Kitap'tan) sana okuduklarımızdır.

59. Şüphesiz İsa'nın Allah yanındaki durumu, Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı. Sonra ona: "Ol!" dedi, o da oluverdi.

60. Hak Rabbindendir. Sakın şüphecilerden olma.

61. Sana ilim geldikten sonra, her kim onun hakkında seninle tartışacak olursa de ki: "Gelin çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, nefislerimizi ve nefislerinizi çağıralım. Sonra mülâane yapalım ve 'Allah'ın laneti yalancıların üzerine olsun.' diyelim."

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ ۚ وَإِنَّ
اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ
سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا
وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا
اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ
فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۚ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَا أَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾
إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ
آمَنُوا ۗ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يُضِلُّونَكُمْ ۚ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

62. (Yahudi ve Hristiyanların uydurdukları hak değildir.) Hiç şüphesiz, hak olan kıssa budur. Allah'tan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Ve şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

63. Şayet (kıssanın doğrusunu dinlemek ve kabul etmekten) yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah, bozguncuları bilendir.

64. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Gelin sizinle bizim aramızda ortak bir kelimede buluşalım: Yalnızca Allah'a ibadet edelim, hiçbir şeyi O'na ortak koşmayalım, (Allah'ı bırakıp da) birbirimizi Allah'ın dışında rabler edinmeyelim." Şayet yüz çevirirlerse deyin ki: "Şahit olun ki biz Müslimlerdeniz/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardanız."

(Ehl-i Kitab'ın davet edildiği ortak kelime, Kelime-i Tevhid'dir. Âdem'den (as) Muhammed'e (sav) kadar tüm resûller insanları Lailaheillallah'a davet etmişlerdir. (bk. 21/Enbiyâ, 25)

Ayet, tüm peygamberlerin dini olan İslam'ın hangi asıllar üzerine inşa edildiğini anlatan en kapsamlı ayettir:

1. Asıl: Yalnızca Allah'a (cc) ibadet etmek: Dua, adak, kurban, namaz, tevekkül, korku, sevgi, ümit gibi zahirî ve bâtını tüm ibadetlerin yalnızca Allah'a (cc) yapılmasıdır. (bk. 6/En'âm, 162-163)

2. Asıl: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmamak: Bu ifade birinci aslı pekiştirmek ve hiçbir kapalılığa yer bırakmamak içindir. Allah'a (cc) ait herhangi bir sıfatı Allah'ın (cc) dışındaki varlıklara vermemek, Allah'a (cc) yapılması gereken herhangi bir ibadeti O'nun dışındaki varlıklara yapmamaktır. Kur'ân'da zikredilmiş bazı şirk çeşitleri şunlardır: Allah'tan (cc) başkasına dua etmek (34/Ra'd, 13-14; 46/Ahkâf, 5-6); Allah'tan (cc) başkasının kanun yapabileceğine inanmak veya bu yetkiyi bir başkasına vermek (9/Tevbe, 31; 12/Yûsuf, 40; 18/Kehf, 26; 42/Şûrâ, 21); bazı varlıkları Allah'ı (cc) sever gibi sevmek (2/Bakara, 165).

3. Asıl: Allah'ı (cc) bırakıp da başkalarını rab edinmemek: Rab; terbiye eden, düzen veren, idare edendir. Yani, insanların hayatına nizam ve düzen veren, koyduğu yasalarla/şeriatla toplumları yöneten mercidir. Yahudi ve Hristiyanlar din adamları konusunda haddi aşıp, onların helal ve haram belirlemesine müsaade edince, Allah (cc) Tevbe Suresi 31. ayeti indirdi. Bu yetkiyi onlara vermekle âlimlerini rab edindiklerini belirtti. (Tirmizi, 3095; İbni Ebi Hatim, 10057-10058) Bu yetkiyi âlime, parlamentoya, devlet başkanına veren, onu rab edinmiş olur.

4. Asıl: Yüz çevirenlere "Şahit olun ki biz Müslimleriz." demek: Allah (cc) tarafından belirlenen bu ilkelerden birini ya da tamamını kabul etmeyenlere ve bunlara muhalefet edenlere karşı İslam kimliğini ortaya koymak, yüz çevirenlerin ise Müslim olmayan kâfirler olduğuna inanmak.)

65. Ey Ehl-i Kitap! Tevrat ve İncil, ondan/İbrahim'den sonra indirilmiş olmasına rağmen neden İbrahim hakkında ("O Yahudi miydi, Hristiyan mıydı?" diye) tartışıp duruyorsunuz? Akletmez misiniz?

66. Bilginiz olan konuda tartışmanız anlaşılır da ne diye bilginiz olmayan konuda tartışıyorsunuz? Allah bilir, siz bilmezsiniz.

67. İbrahim, Yahudi değildi. Hristiyan da değildi. Hanif bir Müslimdi. O, müşriklerden de değildi.

68. Şüphesiz ki insanlar arasından İbrahim'e en yakın olanlar, (tevhid konusunda) onun (yoluna) uyanlar; bu Nebi ve iman edenlerdir. Allah, müminlerin velisidir/dostudur.

69. Ehl-i Kitap'tan bir grup sizi saptırmak istedi. Oysa onlar yalnızca kendilerini saptırıyorlar. Farkında da değillerdir.

70. Ey Ehl-i Kitap! (Bu Kitab'ın Allah'tan olduğuna) şahit olduğunuz hâlde niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?

يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ اَهْلِ
الْكِتَابِ اٰمِنُوا بِالَّذِىٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَجْهَ
النَّهَارِ وَاكْفُرُوٓا اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُٓوا
اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ
مَآ اُوتِيتُمْ اَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ
اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِينَارٍ
لَا يُؤَدِّهِٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِى الْاُمِّيّٖنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ
وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

71. Ey Ehl-i Kitap! Bildiğiniz hâlde, neden hakla batılı birbirine karıştırıp hakkı gizliyorsunuz?

72. Ehl-i Kitap'tan bir grup: "Günün başında iman edenlere indirilene inanın. Günün sonunda da inkâr edin. Umulur ki onlar da (dinlerinden) dönerler." dedi.

73. (Ve dediler ki:) "Sadece sizin dininize uyanlara inanıp güvenin." De ki: "Asıl hidayet, Allah'ın hidayetidir. (Bu korkunuz) size verilenin benzeri bir başkasına verilir ya da Rabbiniz katında sizinle tartışırlar diye mi?" De ki: "Fazilet Allah'ın elindedir ve onu dilediğine verir. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi', (her şeyi bilen) Alîm'dir."

74. Rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

75. Ehl-i Kitap'tan öylesi vardır ki ona bir kantar (altın) emanet etsen, onu sana geri verir. Öylesi de vardır ki ona bir dinar versen üstüne durmadığın müddetçe sana geri vermez. (Bunun nedeni) onların şöyle demeleridir: "Ümmilere karşı (yaptıklarımızda) bir sorumluluğumuz yoktur. (Malları bize helaldir.)" Bilerek Allah'a karşı yalan söylüyorlar.

76. (Hayır, öyle değil!) Kim sözünü tutar ve (Allah'tan) sakınıp korkarsa Allah, muttaki olanları sever.

77. Allah'a olan sözlerini ve yeminlerini az bir karşılıkla değiştirenler! Bunların ahirette hiçbir nasibi yoktur. Kıyamet Günü'nde Allah onlarla konuşmayacak, onlara değer vermeyecek ve onları arındırmayacaktır. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ ۚ وَيَقُولُونَ هُوَ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِى
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ
الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَاْمُرَكُمْ
اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ۭ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ
بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيّٖنَ
لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ۭ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ
وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِىْ ۭ قَالُٓوا اَقْرَرْنَا ۭ قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا
مَعَكُمْ مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ
مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

78. Onlardan öyle bir grup vardır ki; (okuduklarını) Kitab'ın ayetlerinden sanasınız diye dillerini Kitap'la eğip bükerler. Oysa (ağızlarında geveledikleri şeyler) Kitap'tan değildir. (Ağızlarında geveledikleri şeyler için:) "Bu, Allah katındandır." derler. Oysa o, Allah katından değildir. Bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

79. "Allah'ın kendisine hüküm, kitap ve nübüvvet verdiği hiçbir beşerin/peygamberin bundan sonra: "Allah'ı bırakıp bana ibadet edin." demesi söz konusu olamaz. Fakat (o peygamber şöyle der:) "Kitap'tan öğrettiğiniz ve öğrendikleriniz sayesinde rabbaniler olunuz."

80. (O peygamber) size melekleri ve nebileri rab edinmenizi de emretmez! (Hayret doğrusu!) Siz İslam olduktan sonra size küfrü mü emredecek?

81. (Hatırlayın!) Hani: "Size Kitap ve hikmet verdikten sonra, sizin yanınızda olanı doğrulayıcı bir resûl gelirse ona iman edecek ve yardımcı olacaksınız." diye Allah nebilerden söz almıştı. Demişti ki: "Bunu ikrar edip bu sözün ağırlığını kabul ettiniz mi?" Dediler ki: "İkrar ettik." Dedi ki: "Şahit olun! Ben de sizinle beraber şahitlik edenlerdenim."

82. Kim de bu (sözden) sonra yüz çevirirse, bunlar fasıkların ta kendisidir.

83. Allah'ın dini dışında bir (din mi) arıyorlar? (Hem de) göklerde ve yerde olanların tamamı isteyerek veya zorla ona teslim olmuşken?! O'na döndürülecek (ve bu yaptıklarının hesabını vereceklerdir).

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى
وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ ۫ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِي
اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُٓوا اَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ
وَجَآءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾
اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ
اَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بَعْدَ اِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى بِهِ ۗ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۚ ﴿٩١﴾

84. De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve (diğer) nebilere Rableri tarafından verilen (vahye) iman ettik. Onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız. Ve biz, O'na teslim olanlarız."

85. Kim de İslam dışında bir din ararsa ondan kabul edilmez. Ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olur.

86. İman ettikten sonra kâfir olan, Resûl'ün hak olduğuna şahitlik eden ve kendilerine apaçık deliller gelmiş olmasına rağmen (küfre sapan) bir topluluğu Allah nasıl hidayet etsin? Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

87. (Bunlar hidayeti hak etmez.) Bunların cezası; Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların lanetlerinin üzerlerine olmasıdır.

88. Onda ebedî kalacaklardır. Onlardan azap hafifletilmeyecek ve onlara değer verilmeyecektir/onların azabı ertelenmeyecektir.

89. Bundan sonra tevbe edenler ve (hatalarını) düzeltenler müstesna! Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

90. Muhakkak ki iman ettikten sonra kâfir olan ve (kâfirlerin safında yer alıp, müminlere düşmanlık eden veya riddet üzere ölerek) küfürlerini arttıranların tevbesi kabul olunmayacaktır. Bunlar, sapıkların ta kendileridir.

91. Şüphesiz ki kâfir olan ve kâfir olarak can verenler, yeryüzü dolusu altını (azaptan kurtulmak için) fidye verseler de hiçbirinden kabul edilmez. Bunlara can yakıcı bir azap vardır ve onların yardımcıları da yoktur.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۬ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا
مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ۭ قُلْ
فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٩٤﴾
قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۣ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ
مُبٰرَكًا وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ۚ ﴿٩٦﴾ فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ ۚ وَمَنْ
دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ۭ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۭ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٧﴾
قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۡ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ
عَلٰي مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَاۗءُ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا
مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾

92. Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe birr/iyilik (mertebesine) ulaşamazsınız. Ne infak etmişseniz kesinlikle Allah onu bilir.

93. Tevrat inmeden önce İsrail'in/Yakub'un kendisine haram kıldığı hariç, tüm yiyecekler İsrailoğullarına helaldi. De ki: "Şayet doğrulardansanız getirin de Tevrat'ı okuyun!"

94. Kim de bundan sonra yalan uydurarak Allah'a iftira ederse, bunlar zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: "Allah doğru söyledi. Hanif olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi."
(İbrahim'in milleti için bk. 60/Mümtehine, 4)

96. Şüphesiz ki insanlar için yeryüzünde kurulmuş ilk ev, Mekke'deki mübarek ve âlemlere hidayet olan (Kâbe'dir).

97. Onun içinde apaçık ayetler ve İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse emniyettedir. Ona yol bulanlara/güç yetirenlere (Allah'ın hakkı olarak) evi haccetmeleri farzdır. Kim de inkâr ederse şüphesiz ki Allah, âlemlere ihtiyacı olmayandır.

98. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Allah yaptıklarınıza şahitken, niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?"

99. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! (Kur'ân'ın Allah tarafından indirildiğine) şahitlerken, niçin onu eğri göstermeye yeltenerek iman edenleri Allah'ın yolundan alıkoymaya çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."

100. Ey iman edenler! Şayet kendilerine Kitap verilenlerden bir gruba itaat edecek olursanız, imanınızdan sonra sizi küfre döndürürler.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ
رَسُولُهٗ ۭ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝١٠١
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُّسْلِمُوْنَ ۝١٠٢ وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۠ وَاذْكُرُوْا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاۗءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰي شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ
فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُوْنَ ۝١٠٣ وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝١٠٤
وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَهُمُ
الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝١٠٥ يَّوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ
وُجُوْهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْوَدَّتْ وُجُوْهُهُمْ ۣ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝١٠٦ وَاَمَّا الَّذِيْنَ ابْيَضَّتْ
وُجُوْهُهُمْ فَفِيْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ۭ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝١٠٧ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ
نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۭ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝١٠٨

101. Allah'ın ayetleri (sürekli) size okunuyor iken ve aranızda O'nun Resûlü olmasına rağmen nasıl kâfir olursunuz? Her kim de Allah'a tutunursa, hiç şüphesiz dosdoğru yola hidayet edilir.

102. Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkup sakının! Yalnızca Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak can verin.

(Din olarak İslam'ı seçmek yeterli değildir. Asıl önemli olan son nefese kadar İslam üzere kalabilmek ve İslam üzere can vermektir. Bu da; İslam'ın zıttı olan şirkten sakınmak (39/Zümer, 65), bizi şirkten koruması için Allah'a (cc) yalvarmak (14/İbrahîm, 35), Kur'ân'ı ve onun açıklaması olan sahih Sünnet'i çokça okumak (16/ Nahl, 102), tevhidi hayatın, davetin ve mücadelenin merkezine almak (14/İbrahîm, 24-27) ve Allah'ın (cc) dinine yardım etmekle (47/Muhammed, 7) mümkündür.)

103. Allah'ın ipine hep beraber/topluca tutunun ve ayrılığa düşmeyin. Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Bir zamanlar düşmandınız da Allah kalplerinizi birbirine ısındırmıştı. O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Siz ateş çukurunun kenarındaydınız da sizi ondan kurtarmıştı. Hidayete eresiniz diye Allah ayetlerini sizin için açıklamaktadır.

104. Sizin içinizden (insanları) hayra çağıran, iyiliği emreden, kötülükten alıkoyan bir topluluk olsun. Bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ihtilaf edip ayrılığa düşenler gibi olmayın. Bunlar için büyük bir azap vardır.

106. O gün bazı yüzler aydınlanacak, bazı yüzler de kararacaktır. Yüzleri kararanlara gelince (onlara denilecek ki:) "İman ettikten sonra küfre mi girdiniz? Kâfir olmanıza karşılık azabı tadın (bakalım)!"

107. Yüzleri aydınlananlara gelince, onlar Allah'ın rahmeti içindelerdir. Ve orada ebedî kalacaklardır.

108. Bu (ayetler), sana okuduğumuz Allah'ın hak olan ayetleridir. Allah, âlemler için zulüm/haksızlık dilemez.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾
كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۭ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ
الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۭ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ
وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّآ اَذًى ۭ
وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ۣ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْٓا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ
مِّنَ النَّاسِ وَبَاۗءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۭ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ
الْاَنْۢبِيَاۗءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۭ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۣ ﴿١١٢﴾
لَيْسُوْا سَوَاۗءً ۭ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَاۗىِٕمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ
اللّٰهِ اٰنَاۗءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ۣ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾
وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٥﴾

109. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir ve işler Allah'a döndürülecektir.

110. Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyar ve Allah'a iman edersiniz. Şayet Ehl-i Kitap iman etmiş olsaydı, onlar için daha hayırlı olurdu. Onlardan müminler olmakla birlikte, çoğunluğu fasıklardır.

111. Size (geçici bir) eza dışında hiçbir zarar veremeyeceklerdir. Şayet sizinle savaşacak olsalar arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra (Allah tarafından) yardım da olunmazlar.

112. Her nerede bulunurlarsa (bulunsunlar) -Allah'ın ahdine ve insanların emanına sığınanlar hariç- üzerlerine zillet (damgası) vurulmuş, Allah'ın gazabına uğramış ve üzerlerine yoksulluk damgası vurulmuştur. Bu (ceza), onların Allah'ın ayetlerine karşı kâfir olmaları ve nebileri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. Bu (ceza), onların isyanları ve haddi aşmaları sebebiyledir.

113. (Ehl-i Kitab'ın hepsi) eşit değillerdir. Ehl-i Kitap'tan öyle bir topluluk vardır ki; geceleri ayakta Allah'ın ayetlerini okumakta ve secde hâlindelerdir.

114. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ederler, iyiliği emredip, kötülükten alıkoyar ve hayırlarda yarışırlar. Bunlar, salih olanlardandır.

115. Hayır olarak her ne yapmışlarsa inkâr edilmeyecek (karşılığı eksiksiz verilecektir). Allah, muttakileri bilendir.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُوْنَ فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ
فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ۭ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا ۭ وَدُّوْا
مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاۗءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۚ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ
اَكْبَرُ ۭ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٨﴾
هٰٓاَنْتُمْ اُولَاۗءِ تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ بِالْكِتٰبِ
كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَيْكُمُ
الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۭ قُلْ مُوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ
الصُّدُوْرِ ﴿١١٩﴾ اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۡ وَاِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوْا بِهَا ۭ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْـًٔا ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿١٢٠﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢١﴾

116. Şüphesiz ki kâfirlerin malları ve evlatları, Allah'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. Bunlar, ateşin ehlidirler ve orada ebedî kalacaklardır.

117. Onların bu dünya hayatında yapmış oldukları infakların misali, soğuk ve kavurucu bir rüzgârın misali gibidir. (Masiyetlerle) nefislerine zulmeden bir topluluğun ekinine isabet etmiş ve (ekini) helak etmiştir. Allah (onları cezalandırmakla) onlara zulmetmedi. Lakin onlar (masiyetlere dalıp helakı hak etmekle) kendi kendilerine zulmediyorlardı.

118. Ey iman edenler! Kendi dışınızda (sırlarınızı paylaşıp iç işlerinizden haberdar edeceğiniz kâfir) bir çevre edinmeyin. (Çünkü kâfirler) size zarar vermekten geri durmaz, sizin zora düşmenizi isterler. Kinleri ağızlarında belirmiştir. Sinelerinin sakladığı (kin) ise çok daha büyüktür. Şayet aklediyorsanız gerçekten size ayetlerimizi açıkladık.

119. İşte siz böylesiniz! Onları seviyorsunuz, onlarsa sizi sevmiyorlar. Siz Kitab'ın tamamına inanıyorsunuz. Onlarsa sizinle karşılaştıkları zaman: "İman ettik." derler, yalnız başlarına kalınca size olan kinlerinden parmaklarını ısırırlar. De ki: "Kininizle geberin." Şüphesiz ki Allah, sinelerde olanı bilendir.

120. Size bir iyilik dokunması onları üzer, başınıza bir musibetin gelmesiyle sevinirler. Şayet sabreder ve korkup sakınırsanız, onların tuzakları size hiçbir zarar vermez. Allah, onların yaptıklarını (çepeçevre kuşatan) Muhit'tir.

121. (Hatırla!) Hani sen sabah vakti ailenin yanından çıkmış, müminleri savaş konumlarına hazırlıyordun. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

إِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ۗ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ
مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِينَ ۗ ﴿١٢٤﴾ بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَاْتُوكُمْ
مِّنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ
قُلُوبُكُمْ بِهٖ ۗ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۙ ﴿١٢٦﴾
لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَآئِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۚ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِٓي اُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ ۚ ﴿١٣١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ ﴿١٣٢﴾

122. (Hatırlayın!) Hani sizden iki grup neredeyse bozguna uğrayacaktı. (Oysa) Allah, o ikisinin velisiydi. Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

123. Andolsun ki, Bedir'de zayıf/güçsüz olmanıza rağmen Allah size yardım etti. Allah'tan korkup sakının ki şükretmiş olasınız.

124. (Hatırla!) Hani sen müminlere: "(Gökten) indirilmiş üç bin melekle Rabbinizin sizi desteklemesi yetmez mi?" diyordun.

125. Evet, şayet sabreder ve korkup sakınırsanız -onlar aniden size saldıracak olsa bile- Rabbiniz, işaretli beş bin melekle sizi destekleyecektir.

126. Allah bu (yardımı başka bir şey için değil) sadece size müjde olması ve kalplerinizi yatıştırıp mutmain kılması için yaptı. Yardım/zafer yalnızca (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah katındandır.

127. (Allah bu yardımı) kâfirlerden bir kısmının kökünü kurutsun yahut perişan etsin de umutları tükenmiş olarak dönüp gitsinler (diye size ihsan etti).

128. (Allah'ın o kâfirlerin) tevbesini kabul etmesi yahut onlara azap etmesi konusunda senin elinde hiçbir yetki yoktur. Şüphesiz ki onlar, zalimlerdir.

129. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

130. Ey iman edenler! (Oranları) kat kat arttırılmış faizi yemeyin, Allah'tan korkup sakının ki kurtuluşa erebilesiniz.

(bk. 2/Bakara, 275-281)

131. Kâfirler için hazırlanmış olan ateşten korkup sakının.

132. Allah'a ve Resûl'e itaat edin ki merhamet olunasınız.

وَسَارِعُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ
فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ اِذَا فَعَلُوا
فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ
وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَنِعْمَ اَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾
هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾
وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
اِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ ۗ وَتِلْكَ
الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

133. Rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun. (O,) muttakiler için hazırlanmıştır.

134. O (muttakiler) ki; bollukta da darlıkta da infak ederler, öfkelerini yutar ve insanları affederler. Allah, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

135. O (muttakiler) ki; bir kötülük yaptıklarında yahut (günah işleyerek) kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı anar ve günahları için bağışlanma dilerler. Allah'tan başka kim günahları bağışlayabilir? Ve bile bile yaptıkları (yanlışta) ısrar etmezler.

136. Bunların mükâfatı, Rablerinden bir bağışlanma ve içinde ebedî kalacakları altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Allah'ın rızasını elde etmek için) çalışanların mükâfatı ne de güzeldir.

137. Şüphesiz ki sizden önce (Allah'ın iyi ve kötü toplumlara uyguladığı değişmez) yasaları geçti (yaşandı ve bitti). Yeryüzünde gezip dolaşın ve yalanlayanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın.

138. Bu, (tüm) insanlık için bir açıklama/manifesto, muttakiler için de bir hidayet ve öğüttür.

139. Gevşemeyin, üzülmeyin! Şayet inanıyorsanız üstün olan sizlersiniz.

140. Şayet size bir yara dokunduysa hiç şüphesiz (düşman) topluluğuna da yara dokundu. (Mutlak ve daimi galip Allah'tır. İnsanlara gelince) biz bu günleri insanlar arasında döndürür dururuz. Allah, iman edenleri açığa çıkarmak ve sizden şahitler/şehitler edinmek (için böyle yapar). Allah, zalimleri sevmez.

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ
الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾
وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَاِئِنْ
مَاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ
عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِى الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ
مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا اَصَابَهُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ
وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾
وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِى اَمْرِنَا
وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ
ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

141. (Bu, Allah'ın) iman edenleri temizlemesi ve kâfirleri mahvetmesi içindir.

142. Allah sizin aranızdan cihad edenleri ve sabredenleri açığa çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun ki, ölümle karşılaşmadan önce onu temenni ediyordunuz. (Savaş meydanına) bakıp dururken gördünüz işte onu. (Niçin savaş meydanına atılmıyor da kaçıyorsunuz?)

144. Muhammed, yalnızca bir resûldür. Ondan önce de resûller gelip geçti. O öldüğünde ya da öldürüldüğünde topuklarınız üzerine gerisin geriye mi döneceksiniz? Kim de topukları üzerine (dininden ya da yaptığı salih amelinden) dönerse Allah'a zarar veremeyecektir. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır.

145. Allah'ın izniyle belirlenmiş ecel dolmadan, bir nefsin ölmesi söz konusu olamaz. Kim dünya sevabını isterse, ona ondan veririz. Kim de ahiret sevabını isterse, ona da (istediğinden) veririz. Şükredenleri mükâfatlandıracağız.

146. Nice nebiyle beraber birçok rabbani (âlim ve mücahid) savaştı. Allah yolunda başlarına gelen sıkıntılar nedeniyle gevşekliğe düşmediler, zayıflamadılar ve (düşman karşısında) alçalmadılar. Allah, sabredenleri sever.

147. (Başlarına gelen sıkıntılarda) sadece şöyle söylemekle yetindiler: "Rabbimiz! Günahlarımızı ve işlerimizde var olan aşırılıklarımızı bağışla! Ayaklarımızı sabit kıl! Kâfirler topluluğuna karşı bize yardımcı ol."

148. (Dualarına karşılık) Allah, onlara dünya sevabını ve ahiret sevabının en güzelini verdi. Allah, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰيكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾
سَنُلْقِى فِى قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَآ
اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا ۚ وَمَاْوٰيهُمُ
النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ
اللّٰهُ وَعْدَهٗٓ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَآ اَرٰيكُمْ
مَا تُحِبُّونَ ۗ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوٗنَ
عَلٰٓى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِٓى اُخْرٰيكُمْ
فَاَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَآ اَصَابَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

149. Ey iman edenler! Şayet kâfirlere itaat ederseniz sizi topuklarınız üzerine gerisin geriye çevirirler, hüsrana uğramış bir şekilde dönersiniz.

150. (Hayır, öyle değil!) Sizin dostunuz Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151. Hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaları nedeniyle, kâfirlerin kalbine şiddetli bir korku salacağız. Onların barınağı ateştir. Zalimlerin barınağı ne de kötüdür.

(Yüce Allah üç ayrı ayette şirk hakkında hiçbir delil indirmediğini (6/En'âm, 81; 7/A'râf, 33), dört ayette de Allah'a şirk koşulan putlar/türbeler/dinî ve siyasi liderler hakkında hiçbir delil indirmediğini beyan etmiştir (7/A'râf, 71; 12/Yûsuf, 40; 22/Hac, 71; 53/Necm, 23). Olumsuzluk bildiren bir cümlede nekira/belirsiz kelime kullanıp, bunuda "min" harfi ceriyle pekiştirmiş, şirkin hiçbir delili olmayacağına dair son sözü söylemiştir. Hâliyle şirkin ne şer'i ne de akli hiçbir delili yoktur. Şirk koşanın elinde bir delil olmadığı için mazereti de yoktur. Bu nedenle Kur'ân müşrikleri şeytana/cinlere tapmakla (4/Nîsa, 117; 19/Meryem, 44; 34/Sebe', 40-41), nefislerini/hevayı ilah edinmekle (25/Furkân, 43) zan ve varsayımla iş yapmakla suçlamıştır (6/En'âm, 148).)

152. Andolsun ki Allah, size verdiği sözde doğru söyledi. Hani (Allah'ın) izniyle onların kökünü kurutuyordunuz. Çok istediğiniz (zaferi) size gösterdikten sonra bozguna uğradınız, verilen emir hakkında çekiştiniz ve isyan ettiniz. İçinizden kimi dünyayı kimi de ahireti istiyordu. Sonra (Allah) sizi denemek için onlardan çevirdi. (Yenilmeye başladınız. Buna rağmen) sizi bağışladı. Allah, müminlere karşı lütuf ve ihsan sahibi olandır.

153. (Hatırlayın!) Hani siz dönüp hiç kimseye bakmadan kaçıyordunuz. Resûl, (savaşa dönmeniz için) arkanızdan sesleniyordu. Kaçırdığınız (hayırlara) ve başınıza gelen musibetlere üzülmeyesiniz diye (Allah) sizi keder üstüne kederle sınadı. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَآئِفَةً
مِنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ
الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ؕ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ
مِنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ
لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ
قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِيْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ
مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۵۴﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا
مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۙ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ
مَا كَسَبُوْا ۚ وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۵۵﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقَالُوْا
لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غُزًّى لَّوْ كَانُوْا
عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ
وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۵۶﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

154. Bu sıkıntılı hâlden sonra, (içinde bulunduğunuz) topluluktan (bir kısmını) bürüyen güvenli bir uyuklama indirdi. Bir topluluk da kendi canlarını dert ediniyor, Allah'a dair hak olmayan cahiliye zannına kapılıyorlardı. Diyorlardı ki: "(Bu savaşla ilgili) bizim bir karar yetkimiz var mı?" De ki: "(Savaş konusunda) yetki tamamen Allah'a aittir." (Böyle söylüyorlar ama) nefislerinde sana açık etmedikleri şeyler gizliyorlar. Diyorlar ki: "Şayet (kararlar alınırken) bizim de yetkimiz olsaydı (savaşmak için Medine dışına çıkmayacak ve) burada öldürülmeyecektik." De ki: "Siz evlerinizde olsaydınız dahi, haklarında ölüm yazılanlar evlerinden çıkacak ve ölecekleri yere geleceklerdi." (Tüm bunlar) Allah'ın sinelerinizde olanı sınaması ve kalplerinizde olanı temizlemesi içindir. Allah, sinelerde olanı bilmektedir.

155. İki ordunun karşılaştığı gün, sizden (savaşı bırakıp) kaçanlar (var ya); şeytan onların ayaklarını kazandıkları bazı (günahlar) sebebiyle kaydırmak istedi. Andolsun ki Allah, onları affetti. Hiç şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

156. Ey iman edenler! Kardeşleri yeryüzünde sefere çıktıkları ya da savaştıkları zaman: "Şayet (Medine'den çıkmayıp) yanımızda kalsalardı ölmez ve öldürülmezlerdi." diyen kâfirler gibi olmayın. Allah ("Yanımızda olsalardı öldürülmezlerdi." gibi zanlarını) kalplerinde üzüntü/pişmanlık kılsın. Allah, diriltir ve öldürür. Allah, yaptıklarınızı görendir.

157. Andolsun, Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz Allah'tan bir mağfiret ve rahmet, elbette onların topladıklarından daha hayırlıdır.

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ
مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا
مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا
عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿١٥٩﴾
اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِىْ
يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهٖ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٦٠﴾
وَمَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَّغُلَّ ۗ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾
اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ
جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ
رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِىْ ضَلٰلٍ
مُّبِيْنٍ ﴿١٦٤﴾ اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰى
هٰذَا ۗ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٦٥﴾

158. Andolsun, şayet ölür ya da öldürülürseniz hiç şüphesiz (diriltilip) Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Allah'ın rahmeti sayesinde onlara karşı yumuşak oldun. Şayet kaba, katı kalpli biri olsaydın etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onlar için bağışlanma dile, işlerinde onlarla istişare et. (Bir konuda) karar verdiğin zaman Allah'a tevekkül et. (Ve onu uygula. Çünkü) Allah, tevekkül edenleri sever.

160. Şayet Allah size yardım ederse sizi yenecek hiç kimse yoktur. Sizi yardımsız bırakacak olursa (Allah'a rağmen) size yardım edecek kim vardır? Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

161. Hiçbir peygamberin (vahyi gizlemesi ya da ganimet mallarından çalarak) ihanet içinde (olması) söz konusu olamaz. Kim de ihanet içinde olursa Kıyamet Günü' ihanetiyle birlikte (Allah'ın huzuruna) gelir. Sonra her nefse kazandığı, karşılıksız verilir ve onlar zulme de uğramazlar.

162. Hiç Allah'ın rızasına uyanla, Allah'ın gazabına uğrayan ve barınağı cehennem olan kimse bir olur mu? Ne kötü bir dönüş yeridir orası.

163. O (Allah'ın rızasına uyanlar), Allah katında derece derecedir. Allah, onların yaptıklarını görendir.

164. Andolsun ki Allah müminlerin içinde, kendilerinden olan bir Resûl göndermekle onlara iyilikte bulunmuştur. Onlara O'nun ayetlerini okur, onları arındırır ve onlara Kitab'ı ve hikmeti öğretir. Hiç şüphesiz, (Resûl gelmeden) önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

165. (Bedir'de müşriklerin başına) iki misli gelen bir musibet (Uhud'da) sizin başınıza gelince mi: "Bu nereden çıktı?" dediniz? De ki: "O (musibet) sizin yanınızdandır/günahlarınız sebebiyledir." Şüphesiz ki Allah, her şeye güç yetirendir.

وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوا ۖ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ ۖ
هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِ ۚ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۚ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذِينَ
قَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا ۗ قُلْ فَادْرَؤُا
عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ۚ بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾
فَرِحِينَ بِمَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ ۙ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ
يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾
يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾
اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

166. İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelenler Allah'ın izniyledir. (Gayesi) sizden (musibetler karşısında sabır gösteren ve Allah hakkında güzel zan besleyen) müminleri açığa çıkarmaktır.

167. (Bir diğer gayesi ise) münafık olan kimseleri açığa çıkarmaktır. Onlara: "Gelin! Allah yolunda savaşın yahut müdafa yapın." denildiğinde dediler ki: "Şayet savaşmayı biliyor olsaydık size tabi olur (sizinle beraber savaşa çıkardık)." (Bu sözü söyledikleri) o gün, imandan daha çok küfre yakındılar. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı (inanmadıkları şeyi) söylüyorlar. Allah, onların gizlediklerini en iyi bilendir.

168. O (münafıklar) ki; oturdukları yerden kardeşlerine şöyle dediler: "Şayet bize itaat edip (Medine'de kalsalar, Uhud'a çıkmasalardı) öldürülmezlerdi." De ki: "Şayet doğru sözlülerden iseniz (ecel geldiğinde) ölümü kendinizden savın (da görelim)."

169. Allah yolunda öldürülen (şehitleri) ölüler sanma. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onlar diridirler ve Rableri katında rızıklanmaktalardır.

170. Allah'ın onlara lütuf ve ihsanından verdiği (nimetler nedeniyle) sevinç içindelerdir. Ve henüz kendilerine katılmayan (kardeşlerini) üzerlerine hiçbir korku olmadığı ve asla üzülmeyecekleri konusunda müjdelemek isterler.

171. (Ayrıca kardeşlerini) Allah'tan bir nimet, fazilet ve Allah'ın müminlerin ecirlerini zayi etmeyeceği konusunda da müjdelemek istemektelerdir.

172. (Onlar ki; Uhud'da) yara aldıktan sonra Allah'ın ve Resûl'ün çağrısına icabet ettiler. Onlardan (olup) kulluğunu en güzel şekilde yapan ve korkup sakınanlara büyük bir ecir vardır.

173. Onlar ki: "İnsanlar sizinle (savaşmak için) toplandı. Onlardan korkun." denildiğinde imanları arttı ve dediler ki: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir."

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ ۙ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ ۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۗ
يُرِيدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾
اِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَنَّمَا نُمْلِي
لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْ ۗ اِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُٓوا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلٰى مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ
حَتّٰى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ ۖ فَاٰمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ
خَيْرًا لَهُمْ ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ
وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

174. Allah'tan bir nimet ve (Allah'ın) fazlıyla onlara hiçbir kötülük dokunmadan (sağ salim yurtlarına) döndüler. (Allah'a güvenip dayanmakla) Allah'ın rızasına tabi oldular. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

175. İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Ondan korkmayın! Şayet müminler iseniz yalnızca benden korkun.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Şüphesiz ki onlar, Allah'a hiçbir zarar veremeyeceklerdir. Allah, onların ahirette (güzel) bir paylarının olmasını istememektedir. Ve onlara büyük bir azap vardır.

177. Şüphesiz ki imanı küfürle değişen kimseler, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

178. Kâfirler sanmasın ki, kendilerine mühlet veriyor oluşumuz onlar için hayırdır. Ancak günahları artsın diye onlara mühlet veririz. Onlara alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah pis ile temizi birbirinden ayırmadan, siz müminleri bulunduğunuz hâl üzere öylece bırakacak değildir. Allah sizi gayba muttali kılacak da değildir. Fakat Allah (gaybı bildirmek için) resûllerden dilediğini seçer. Allah'a ve resûllerine iman edin. Şayet iman eder ve sakınıp korkarsanız, sizin için büyük bir ecir vardır.

180. Allah'ın lütuf ve ihsanından verdiği (nimetler) konusunda cimrilik edenler, (bu cimriliğin) onlar için hayır olduğunu sanmasınlar. (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar için şerdir. Cimrilik ettikleri şey Kıyamet Günü'nde bir bağ olarak boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'a aittir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
اَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذِينَ قَالُوٓا
اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا
بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِى
بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَآءُو
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ
فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِٓى اَمْوَالِكُمْ
وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُٓوا اَذًى كَثِيرًا ۗ
وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

181. Andolsun ki Allah, "Allah fakir, biz ise zenginiz." diyen kimselerin sözünü işitti. Onların söylediklerini ve haksız yere nebileri öldürmelerini yazacağız ve: "Yakıcı ateşin azabını tadın." diyeceğiz.

("'Allah'a güzel bir borç verip de, Allah'ın ona kat kat fazlasını vereceği o (bahtiyar) kimdir? Allah, (rızkı) daraltır ve genişletir. O'na döndürüleceksiniz.' (2/Bakara, 245) ayeti indiğinde Yahudiler şöyle dediler: "İhtiyaç sahibi, daha zengin olandan borç ister. Demek ki Allah fakir, biz ise zenginiz." Bu sözler üzerine Âl-i İmran Suresi 181. ayet indi." (İbni Ebi Hatim, 2429, 4589)

Allah'la (cc) ilgili bir ayeti beşerî kıstaslarla yorumlayıp, ayetin anlamını inkâr ve alay konusu edinmek, bir Yahudi ahlakıdır. "Allah'ın eli", "Allah'ın gözü", "Rahmân arşa istiva etti." gibi ayetlerde: "Bizim de elimiz, gözümüz var. Bu ayetleri kabul edersek Allah'a (cc) cisim izafe eder, onu yarattıklarına benzetiriz." diyenler de aynı hataya düşmektelerdir. Çünkü Allah'a (cc) iman, gaybın konusudur. Gayb akıl, yorum ve kıyasla anlaşılmaz. Gayb mutlak teslimiyet ve tasdik ister.

Allah (cc) kendini böyle tanıtmayı uygun görmüş, resûlleri bunu yorumlamadan aktarmayı tercih etmiş ve seçkin sahabiler ayetlere iman edip, lafızları yorumlamadan bizlere nakletmişlerdir. Bizlere düşen Yahudi ahlakıyla değil, Resûl (sav) ve sahabe ahlakıyla isim ve sıfat ayetlerine yaklaşmaktır. Ayrıca bk. 5/Mâide, 64; 7/A'râf, 180; 42/Şûrâ, 11; 57/Hadîd, 4)

182. Bu (ceza), ellerinizle (yapıp) takdim ettiğinizin karşılığıdır. Allah, kullarına karşı zalim değildir.

183. Onlar ki: "Allah, ateşin yediği bir kurban getirmedikçe, hiçbir resûle iman etmememizi bize emretti." der. (Onlara) de ki: "Şüphesiz ki benden önce nice resûller apaçık deliller ve söylediğiniz şeyle size gelmişti. Şayet doğru sözlülerden iseniz niçin onları öldürdünüz?"

184. Şayet seni yalanlarlarsa, şüphesiz senden önce apaçık deliller, (hikmetli öğütler taşıyan) Zeburlar ve aydınlatıcı kitapla gelen resûller de yalanlandı.

185. Her nefis ölümü tadacaktır. Ve Kıyamet Günü'nde ecirleriniz eksiksiz bir şekilde size verilecektir. Kim de ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulursa, hiç şüphesiz kazanmıştır. Dünya hayatı sadece aldatıcı bir faydalanmadan ibarettir.

186. Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda sınanacaksınız. Yine andolsun ki, sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden ve müşriklerden size çokça eza verecek sözler işiteceksiniz. Şayet sabreder ve korkup sakınırsanız hiç şüphesiz bu, azmedilmeye değer işlerdendir.

(Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130)

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَآ اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ
فِى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ
لِاُولِى الْاَلْبَابِ ۚ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ ۗ وَمَا لِلظّٰلِمِينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۚ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

187. (Hatırlayın!) Hani Allah: "(Vahyi) insanlara mutlaka açıklayacak ve asla onu gizlemeyeceksiniz." diye kendilerine Kitap verilenlerden söz almıştı. (Bu sözü) sırtlarının gerisine attılar (kulak ardı ettiler) ve onu az bir paha karşılığında sattılar. (Sözlerini bozma karşılığında) elde ettikleri (dünyalık) ne kötüdür.

(İlim iddiasında olan her insan, resûllerin mirasçısı olacağına ve Kitap'ta apaçık bir şekilde açıklanan hakikatleri gizlemeden insanlara ulaştıracağına dair Allah'a (cc) söz vermiştir.

Âlimler, dinî kurumlar, fetva komisyonları ve topluma din öğreten cemaatler bu söz karşısında ikiye ayrılmışlardır:

1. Hakka şahitlik vazifesini yerine getiren, her durum ve şartta Allah'a (cc) verdiği söze bağlı kalanlar. (bk. 3/Âl-i İmran, 18; 33/Ahzâb, 23)

2. Bu yolda karşılaşacakları eziyetleri göze alamayan, Allah'ın (cc) rızasından ziyade toplumun ve yöneticilerin takdirine talip olan ve Allah'ın (cc) dinini gizleyenler. Yaşadıkları çağın putları olan demokrasi, laiklik, modernizm, komünizm, kapitalizm, hümanizm, kabirperestlik ve deistlik gibi yolları din adına meşrulaştıranlar. Birçoğu, ebedî ahiret hayatını ve nimetlerin en büyüğü olan Allah (cc) rızasını maaş, akademik unvan, çoğunluğun iltifat ve beğenisine değişmişlerdir. (bk. 2/Bakara, 159, 174; 5/Mâide, 63))

188. Yaptıklarından ötürü sevinen/şımaran ve yapmadıklarından ötürü övülmekten hoşlananların azaptan kurtulduklarını sanma! (Sakın böyle düşünme!) Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Allah, her şeye kadîrdir.

190. Şüphesiz ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün peşi sıra yer değişmesinde akıl sahipleri için (üzerinde düşünüp, bunları yapanın tek ilah olduğu, kulluğun sadece kendisine yapılması gerektiğine dair sonuçlar çıkaracakları) ayetler vardır.

191. Onlar ki ayakta, otururken ve yanları üzere yatarken Allah'ı zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında tefekkür ederler ve (derler ki): "Rabbimiz! Sen bunu boşa yaratmadın. Seni eksikliklerden tenzih ederiz, bizi ateşin azabından koru."

192. "Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, kimi ateşe sokmuşsan onu rezil etmiş/alçaltmışsındır. Zalimlere hiçbir yardımcı yoktur."

193. "Rabbimiz! Şüphesiz ki biz: 'Rabbinize iman edin!' diye imana davet eden bir davetçiyi işittik ve iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve Ebrar olanlarla (çokça iyilik yapanlarla) beraber canımızı al."

194. "Rabbimiz! Resûllerine vadettiğini bize ver ve Kıyamet Günü'nde bizi rezil etme. Şüphesiz ki sen, sözünden dönmezsin."

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّى لَآ اُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ
مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَاُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوذُوا فِى سَبِيلِى وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۚ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى الْبِلَادِ ۭ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ
مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ
وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّٰهِ ۙ
لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اصْبِرُوا
وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ النِّسَآءِ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

195. Rableri onların (duasına) icabet etti (ve dedi ki): "Sizden erkek olsun, kadın olsun amel yapanların amelini zayi etmeyeceğim. Siz birbirinizdensiniz. Hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, benim yolumda eziyet gören, savaşan ve öldürülen kimselerin günahlarını örteceğim ve onları altından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu mükâfat, yaptıklarına karşılık) Allah katından bir sevaptır. Allah, yanında sevabın en güzeli olandır."

196. Kâfirlerin yeryüzünde (mağrur bir şekilde) dolanıp durmaları seni aldatmasın.

197. (Bu hâlleri) az bir faydalanmadır. Sonra barınakları cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o!

198. Rablerinden korkup sakınanlara (gelince), onlar için altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetler vardır. (Bu kendilerine) Allah'tan bir ikram olarak (verilmiştir). Allah'ın yanında olan, Ebrar olanlar (çokça iyilik yapanlar) için daha hayırlıdır.

199. Ehl-i Kitap'tan öylesi vardır ki; Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene inanırlar. Allah'tan korkarlar. Allah'ın ayetlerini az bir paha karşılığında satmazlar. Bunların, Rableri katında ecirleri vardır. Şüphesiz ki Allah, hesabı çabuk görendir.

200. Ey iman edenler! Sabredin, sabırda yarışın/birbirinize sabrı tavsiye edin ve nöbet tutun. Allah'tan korkup sakının ki kurtuluşa eresiniz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِى
تَسَآءَلُونَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝١ وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۠ وَلَا تَاْكُلُوٓا اَمْوَالَهُمْ
اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝٢ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا
فِى الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ
فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى
اَلَّا تَعُولُوا ۭ ۝٣ وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ۭ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْۗـًٔا مَّرِيْۗـًٔا ۝٤ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاۗءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِى
جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا
مَّعْرُوْفًا ۝٥ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا
اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ
فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝٦

4. NÎSA SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 176 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey insanlar! Sizleri tek bir nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve o ikisinden de birçok erkek ve kadın türetip (yeryüzünde) yayan Rabbinizden korkup sakının. Kendisiyle istediğiniz Allah'tan ve akrabalık bağlarını koparmaktan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir.

2. Yetimlere mallarını verin ve (onların mallarından iyiyi alıp, kötü olanı onlara vererek) pis ile temizi değiştirmeyin. (Yetimlerin) mallarını, mallarınıza (karıştırarak) yemeyin. Şüphesiz ki bu, büyük bir günahtır.

3. Yetimler hakkında adil olamayacağınızdan korkarsanız, (yetim olmayan) kadınlardan hoşunuza giden iki, üç, dört (kadını) nikâhlayın. Şayet (kadınlar arasında) adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, bir eşle veya cariyelerinizle yetinin. Haksızlık yapmamanız için en uygun olan budur.

4. Kadınlara mehirlerini gönül hoşluğuyla verin. (Bununla beraber mehirlerinden) bir kısmını size bağışlarlarsa afiyetle yiyin.

5. Allah'ın işlerinizi göresiniz diye verdiği malları, (aklı tam olgunlaşmamış) sefihlere vermeyin. O maldan onları yedirip giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. Evlilik çağına ulaşıncaya kadar yetimleri sınayın. Onların (evlenecek) olgunluğa ulaştığını sezerseniz, mallarını onlara verin. Onların büyüyüp (mallarını alacakları korkusuyla) israfla ve çabucak mallarını yemeyin. Her kim zengin olursa (onların mallarından yemesin,) iffetli davransın. Kim de fakir olursa örfe göre yesin. (Olgunluğa eriştiklerini görüp) mallarını onlara verdiğinizde şahit tutun. Hesap gören olarak Allah yeter.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ ۪ وَلِلنِّسَآءِ
نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ
اَوْ كَثُرَ ؕ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبٰى
وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ ۪ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾
اِنَّ الَّذِينَ يَاْكُلُونَ اَمْوَالَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَاْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ؕ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللّٰهُ
فِٓي اَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۚ فَاِنْ كُنَّ نِسَآءً
فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
النِّصْفُ ؕ وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
اِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ اَبَوَاهُ فَلِاُمِّهِ
الثُّلُثُ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِي بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ؕ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ ۚ لَا تَدْرُونَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ
لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

7. Ebeveyn ve akrabaların (miras olarak) bıraktıklarında erkekler için bir pay vardır. Ebeveyn ve akrabaların (miras olarak) bıraktıklarında kadınlar için de bir pay vardır. (Miras olarak kalandan) az veya çok (Allah tarafından) belirlenmiş bir paydır.

8. (Miras) bölüştürmede akrabalar, yetimler ve miskinler/ihtiyaç sahibi yoksullar hazır bulunursa, (mirastan) onları faydalandırın ve onlara güzel söz söyleyin.

9. Arkalarında bıraktıkları zayıf çocuklardan dolayı endişe duyanlar, (velayetleri altında olan yetimler konusunda Allah'tan) korksunlar. (Geride bıraktıkları öz evlatlarına nasıl davranılmasını istiyorlarsa sorumlu oldukları yetimlere de öyle davransınlar.) Allah'tan korkup sakınsınlar ve dosdoğru söz söylesinler.

10. Şüphesiz ki yetimlerin mallarını zulümle yiyen kimseler, ancak karınlarına ateş dolduruyorlar. Ve onlar alevleri dehşet saçan ateşe gireceklerdir.

11. Allah, evlatlarınız hakkında erkeklere, kız çocuklarının payının iki mislini vermenizi tavsiye eder. Şayet o (kız çocukları), ikiden fazlaysa (mirastan) üçte iki onların hakkıdır. (Kız çocuk) tek ise mirasın yarısı onundur. (Miras bırakanın) çocuğu bulunuyorsa ebeveynin her biri mirastan altıda bir pay alır. (Miras bırakanın) çocuğu yoksa ve ebeveyni onun vârisi ise anne üçte bir alır. Şayet (ölenin) kardeşleri varsa anne altıda bir alır. (Tüm bunlar ölenin) vasiyeti yerine getirildikten ve borçları ödendikten sonradır. Babalarınız ve evlatlarınız! Hangisinin fayda olarak size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. (Bu paylar) Allah tarafından farz olarak belirlenmiştir. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ
لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ
الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَآ
اَوْ دَيْنٍ ۗ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ
لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ
الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ
بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۗ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلٰلَةً
اَوِ امْرَاَةٌ وَّلَهٗٓ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ
فَاِنْ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ
فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوصٰى بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ
مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ۗ ﴿١٢﴾ تِلْكَ
حُدُوْدُ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ
حُدُوْدَهٗ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٤﴾

12. Şayet çocukları bulunmuyorsa, kadınlarınızın bıraktığı mirasın yarısı size aittir. Şayet çocukları bulunuyorsa, vasiyetleri yerine getirildikten ve borçları ödendikten sonra geriye kalanın dörtte biri sizindir. Sizin çocuklarınız yoksa, bıraktığınız mirasın dörtte biri kadınlarınıza aittir. Çocuklarınız varsa, vasiyetiniz yerine getirildikten ve borçlarınız ödendikten sonra geriye kalanın sekizde biri kadınlarınıza aittir. Şayet erkek veya kadına kelale olduğundan (yani babası veya oğlu olmadığı için) mirasçı olunuyor ve onların da erkek ya da kız kardeşleri varsa her biri altıda bir alır. Şayet bundan fazla iseler, vasiyet yerine getirilip borçlar ödendikten sonra üçte birde ortaklardır. (Bütün bunlar vârise ve mirasçıya) zarar vermemek için olmalıdır. (Bu hükümler size) Allah'tan bir vasiyettir. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

13. Bu (miras hükümleri) Allah'ın sınırlarıdır. Kim de Allah'a ve Resûl'üne itaat ederse, onu altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetlere sokar. Bu büyük bir kazançtır/başarıdır.

14. Kim de Allah'a ve Resûl'üne isyan eder ve O'nun sınırlarını çiğnerse, onu içinde ebedî kalacağı ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azap vardır.

(Allah (cc), 1400 yıl önce belirlediği oranlar için "çiğnenmemesi gereken sınırlar" demiştir. Bu da Kur'ân hükümlerinin bir öz ve gayeye sahip olduğu ve her asrın ihtiyacına göre hükümlerin değişmesi gerektiği söyleminin kabul edilemez bir yanlış olduğunu gösterir. Yaşadığı çağı Kitab'a uydurmak yerine Kitab'ı çağa uydurmaya çabalayan bu modern hastalık, Kitab'ın hükümlerini inkâr ve ayetlerini tahrifin güncel suretlerindendir.)

وَالّٰتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
اَرْبَعَةً مِنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾
وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَا ۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ اِنَّمَا
التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ
مِنْ قَرِيبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ ۚ حَتّٰى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّي تُبْتُ
الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ اُولٰٓئِكَ
اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا ۗ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّآ اَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

15. Kadınlarınızdan zina yapan kimselerin (bu suçu işlediklerine dair) sizden dört kişiyi şahit edinin. Şahitlik yaparlarsa ölünceye ya da Allah onlara bir yol kılıncaya kadar onları evde hapsedin.

(İslam'ın ilk yıllarında zina eden kadınlar ölünceye dek evlerde alıkonulurdu. Allah Resûlü (sav) şöyle buyurdu:
"Benden alınız. Benden alınız. Şüphesiz Allah onlar için bir yol kıldı. Bekar erkek ve kadın zina yaparsa yüz sopa vurulur ve bir yıl sürgün edilir. Evli erkek ve kadın zina ederse yüz sopa vurulur ve recmedilir." (Müslim, 1690))

16. Sizden zinaya yanaşanlara eziyet edin. Şayet tevbe eder ve (hatalarını) düzeltirlerse onlardan yüz çevirin. Şüphesiz ki Allah, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

(Mücahid (rh) ayetin eşcinsel ilişkiler için indiğini söylemiştir. (bk. Tefsiru'l Kur'ân'il Azim) Ebu Muslim El-Isfahani de 15. ayetin kadınlar, 16. ayetin erkekler arası eşcinsel ilişkinin cezasına dair olduğunu söylemiştir. Allah (cc) en doğrusunu bilir.)

17. Allah'ın (kabul edeceğine söz vererek) üstlendiği tevbe, bilmeden günah işleyen sonra çabucak tevbe edenler içindir. Bunların tevbesini Allah kabul eder. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

18. (Tevbe etmeksizin) günah işleyip duran, onlardan birine ölüm gelip çatınca da: "Şimdi tevbe ettim." diyenlerin ve kâfir olarak can verenlerin tevbesi yoktur. Bunlara can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helal değildir. Apaçık bir fuhşiyat/zina işlemedikleri sürece, verdiğiniz (mehirleri) geri almak için zorbalıkla baskı yapmayın. Onlarla iyilikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmazsanız (acele etmeyin). Umulur ki hoşlanmadığınız bir şeyde Allah çokça hayır kılar.

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ ۙ وَاٰتَيْتُمْ
اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوا مِنْهُ شَيْـًٔا ۭ اَتَاْخُذُوْنَهٗ
بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَاْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ
اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا
غَلِيْظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَاۗؤُكُمْ
مِّنَ النِّسَاۗءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۭ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً
وَّمَقْتًا ۭ وَسَاۗءَ سَبِيْلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ
وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ
وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِيْٓ اَرْضَعْنَكُمْ
وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ نِسَاۗىِٕكُمْ
وَرَبَاۗىِٕبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ مِّنْ نِّسَاۗىِٕكُمُ الّٰتِيْ
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ۡ فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۡ وَحَلَاۗىِٕلُ اَبْنَاۗىِٕكُمُ الَّذِيْنَ
مِنْ اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ
اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۙ ﴿٢٣﴾

20. Bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz, onlardan birine bir kantar (altın ya da gümüşü mehir olarak) vermiş olsanız bile ondan hiçbir şey almayın. Onu iftira ve apaçık bir günahla mı alacaksınız?

21. Birbirinizle kaynaşmış olduğunuz hâlde (verdiğiniz mehirleri) nasıl alacaksınız? Hem sizden pekiştirilmiş bir söz almışlardır.

22. Geçmişte kalanlar hariç, babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin. Şüphesiz ki o, bir fuhşiyat ve Allah'ın gazabına neden olan çirkin bir ameldi. Ne kötü bir uygulamaydı.

23. (Şu insanlarla evlenmeniz) size haram kılındı: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşinizin kızları, kız kardeşinizin kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kardeşleriniz, eşlerinizin anneleri, kendileriyle zifafa girdiğiniz kadınlarınızın sizin yanınızda büyüyen çocukları -şayet anneleriyle zifafa girmediyseniz (onların sizden olmayan çocuklarıyla evlenmenizde) sizin için bir günah yoktur- sizin soyunuzdan olan çocuklarınızın eşleri, geçmişte kalanlar hariç iki kız kardeşi (aynı nikâh altında) bir araya getirmeniz... Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ
كِتَابَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ
اَنْ تَبْتَغُوا بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسَافِحِيْنَ ۗ فَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۗ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا
حَكِيْمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
مِّنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ۗ بَعْضُكُمْ
مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ
بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَّلَا مُتَّخِذَاتِ
اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۗ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦﴾

24. Elinizin altında bulunan (cariyeleriniz) dışında evli kadınlar da haram kılındı. (Bu sayılanlar) Allah'ın sizin üzerinizdeki kesin hükmüdür. Bunların dışında kalan kadınlarla, mallarınızla (mehirlerini ödeyip), zinaya düşmeden evlilik yapmayı talep etmeniz size helal kılındı. Onlardan (nikâh yaparak) faydalandıklarınızın (mehir) ücretlerini, (Allah tarafından belirlenmiş) bir farz olarak verin. (Mehir) belirledikten sonra aranızda karşılıklı rızaya dayalı anlaşır (haklarınızdan feragat ederseniz), sizin için bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

25. Sizden hür ve mümin kadınlarla evlenmeye güç yetiremeyenler, yanınızda bulunan mümin cariye hanımlarla evlensin. Allah imanlarınızı en iyi bilendir. Siz (imanda kardeş, insanlıkta eşit olduğunuz için) birbirinizdensiniz. Onları ailelerinin izniyle nikâhlayın ve (mehir) ücretlerini iyilikle verin. İffetli bir şekilde, zinaya düşmeksizin ve dost tutmaksızın (evlilik yapın). Evlendikleri zaman zina yaparlarsa, hür kadınların cezasının yarısı kadarıyla cezalandırılırlar. Bu (cariyelerle evlilik izni) sizden zinadan korkanlar içindir. (Evlenmeden) sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

26. Allah size açıklamak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ
اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾
يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾
وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا ۭ وَكَانَ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ
مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ
مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ
عَلٰى بَعْضٍ ۭ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَآءِ
نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ ۭ وَسْـَٔـلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُونَ ۭ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ
نَصِيبَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

27. Allah, (sizleri tevbeye muvaffak kılarak) tevbelerinizi kabul etmek ister. Şehvetlere tabi olan kimseler ise sizin büyük sapıklıkla sapmanızı isterler.

28. Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister. Ve insan zayıf olarak yaratıldı.

29. Ey iman edenler! Karşılıklı rızaya dayalı bir ticaret olması dışında, aranızda mallarınızı batıl yolla yemeyin. Kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz ki Allah, size karşı merhametlidir.

30. Kim de bunu haddi aşmak ve zulmetmek için yaparsa, (bir ceza olarak) onu ateşe sokacağız. Bu, Allah için çok kolaydır.

31. Yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınırsanız (küçük) günahlarınızı örter ve sizi şerefli bir makama sokarız.

32. Allah'ın bir kısmınızı diğer bir kısmınıza üstün kıldığı şeyleri temenni etmeyin. Erkeklere kazandıklarından bir pay, kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan fazlını isteyin. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir.

33. Anne, baba ve yakın akrabanın geride bıraktıklarından her biri için mirasçılar kıldık. Yemininiz (ya da anlaşmalarınızın) bağladığı kimselere paylarını verin. Şüphesiz ki Allah, her şeye şahit olandır.

(bk. 33/Ahzâb, 6)

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَآ اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۭ فَالصّٰلِحٰتُ
قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۭ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ
نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ
سَبِيْلًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ
شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا
مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا
بِهٖ شَيْـــًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى
وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرَۨا ﴿٣٦﴾ اَلَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ
وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُوْنَ مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِهٖ ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۚ ﴿٣٧﴾

34. Allah'ın bir kısmını (erkekleri) diğer bir kısmına (kadınlara) üstün kılması ve mallarından harcamaları nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde idare edicidir. Saliha kadınlar, gönülden Allah'a itaat eden ve gaybta (kimsenin olmadığı yerlerde) Allah'ın koruduğu (iffet, mal gibi şeyleri) koruyan kimselerdir. Serkeşliğinden korktuğunuz kadınlara nasihat edin, yataklarını terk edin, onları dövün. (Bunlardan herhangi birini yaptığınızda) size itaat eder (serkeşliği bırakırlarsa) onların aleyhine (onlara zarar verecek başka bir) yol aramayın. Şüphesiz ki Allah, (zatı ve sıfatları en yüce olan) Aliy, (en büyük olan) Kebîr'dir.

(Allah Resûlü (sav) ayeti farklı zamanlarda şu sözleriyle açıklamıştır: "Kadınlar hakkında Allah'tan (cc) korkunuz. Siz onları Allah'ın (cc) bir emaneti olarak aldınız. Onları kendinize Allah'ın (cc) kelimesi ile helal kıldınız. Onların sizin sevmediğiniz kişileri evlerine almamaları, onlar üzerindeki haklarınızdandır. Şayet bu kişileri içeri alırlarsa onlara incitmeden, hafif bir şekilde vurabilirsiniz. Onların yiyecek ve giyecek ihtiyaçlarının karşılanması sizin üzerinizdeki haklarındandır." (Müslim, 1218; Ebu Davud, 1905; Tirmizi, 1163; İbni Mace, 1851, veda hutbesinden bir bölüm.) Muaviye İbni Hayde (ra) şöyle rivayet etmiştir: "Allah Resûlü'ne (sav) dedim ki: 'Ey Allah'ın Resûlü! Eşlerimizin bizim üzerimizdeki hakları nelerdir?' Allah Resûlü buyurdu ki: 'Yediğinden ona yedirmen, giydiğinden ona giydirmen, yüzüne vurmaman, ona hakaret etmemen, ona (küsüp kızacaksan) bunu yalnızca evin içinde yapmandır.' " (Ebu Davud, 2142; İbni Mace, 1850; Ahmed, 20025))

35. Aralarının açılmasından korkarsanız erkeğin ehlinden bir hakem, kadının ehlinden de bir hakem yollayın. Şayet (bozulan evliliği) ıslah etmek isterlerse, Allah aralarını düzeltir (çabalarını başarıya ulaştırır). Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

36. Allah'a ibadet edin, hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Anne babaya, yakın akrabaya, yetimlere, miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara, akrabanız olan komşuya, akraba olmayan komşuya, yanınızda olan arkadaşa, yolda kalmışa ve ellerinizin altında bulunanlara (köle ve cariyelere) iyilik yapın. Şüphesiz ki Allah, kibirli ve böbürlenen kimseleri sevmez.

37. Onlar ki; cimrilik eder ve insanlara da cimriliği emrederler. Allah'ın lütuf ve ihsanından verdiği (nimetlerini) gizlerler. Biz, kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا فَسَاۗءَ
قَرِيْنًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُّضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ
اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍۢ بِشَهِيْدٍ
وَّجِئْنَا بِكَ عَلٰي هٰٓؤُلَاۗءِ شَهِيْدًا ۭ ﴿٤١﴾ يَوْمَىِٕذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ۭ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ
حَدِيْثًا ۚ ﴿٤٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ
سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ
حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ۭ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰي سَفَرٍ اَوْ جَاۗءَ
اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَاۗىِٕطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاۗءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَاۗءً
فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا
مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ۭ ﴿٤٤﴾

38. Onlar ki; mallarını insanlara gösteriş için infak eder, Allah'a ve de Ahiret Günü'ne inanmazlar. Kimin de arkadaşı şeytan olursa o, ne kötü bir arkadaştır.

39. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edip, Allah'ın onlara rızık olarak verdiklerinden infak etseler ne kaybederlerdi ki? Allah, onları bilendir.

40. Şüphesiz ki Allah, zerre ağırlığınca dahi zulmetmez. Şayet bir iyilik yapılmışsa onu kat kat fazlalaştırır ve kendi yanından büyük bir ecir verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz, seni de bunların üzerine şahit olarak getirdiğimizde onların hâli nice olur?

42. O gün, kâfir olan ve Resûl'e isyan edenler yerle bir olmak isterler. (Bununla beraber) Allah'tan hiçbir sözü de gizleyemezler.

43. Ey iman edenler! Sarhoş olduğunuzda ne dediğinizi bilinceye kadar ve cünüp olduğunuzda -yolculuk hâli müstesna- gusledinceye kadar namaza yaklaşmayın. Şayet hasta olur, yolculukta bulunursanız veya sizden biri ihtiyaç gidermeden gelirse veya kadınlarla birlikte olur ve su bulamazsanız, temiz toprakla teyemmüm edin. Yüzlerinizi ve ellerinizi mesh edin. Şüphesiz ki Allah, (günahları affeden) Afuv, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

44. Kendilerine Kitap'tan pay verilen kimseleri görmedin mi? Sapıklığı satın alıyor ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٥﴾
مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنًا فِى الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا
بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا
فَنَرُدَّهَا عَلٰۤى اَدْبَارِهَاۤ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّاۤ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ
وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ
مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰۤى اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿٤٨﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّىْ
مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ ؕ وَكَفٰى بِهٖۤ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا
نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰۤؤُلَآءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾

45. Allah, düşmanlarınızı en iyi bilendir. (Düşmanlarınıza karşı size) dost olarak da Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah yeter.

46. Yahudi olanlardan bazısı, kelimeleri kondukları yerden (asıl manalarının dışında kullanarak) tahrif ediyorlar. Dillerini geveleyerek ve dine hakaret ederek: "İşittik ve isyan ettik.", "İşit işitmez olası!" ve "Râinâ!" diyorlar. Şayet onlar: "İşittik ve itaat ettik.", "İşit ve bizi gözet!" deselerdi onlar için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, küfürleri nedeniyle onlara lanet etti. (Bu nedenle) pek az iman ederler.

47. Ey kendilerine Kitap verilenler! Birtakım yüzleri silip arkalarına çevirmeden[1] ya da Cumartesi Ashabı'na lanet ettiğimiz gibi lanet etmeden önce, yanınızdakini doğrulayıcı olarak indirdiğimiz (Kur'ân'a) iman edin. Allah'ın emri mutlaka yerine gelmiştir/gelecektir.

(1. Bu ifade; bir grubun maymun ve domuzlara çevrilmesine benzer, yüzlerin silinmesi şeklinde cezalandırma tehdidi olabileceği gibi, yönünü kaybetmek ve gerisin geriye sapkınlığa dönmek anlamında mecazi bir tehdit de olabilir. (bk. Zadu'l Mesir))

(bk. 7/A'râf, 163-167)

48. Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun (şirk) dışında kalanları dilediği kimse için bağışlar. Kim de Allah'a şirk koşarsa, hiç şüphesiz büyük bir günahla iftirada bulunmuş olur.

(Tevbe etmeden öldüğü takdirde Allah'ın (cc) bağışlamayacağı tek günah şirktir. Şirk dışında kalan tüm günahlar, Allah'ın (cc) meşîetine kalmıştır. Dilerse bağışlar, dilerse bağışlamaz. Şirk, İslam'ın ibadet olarak kabul ettiği bir eylemi Allah'tan (cc) başkasına yapmak ya da Allah'a (cc) ait sıfatlardan birini herhangi bir varlığa vermektir. Şirkin birçok çeşidi vardır. Sevgide şirk (2/Bakara, 165), itaatte şirk (9/Tevbe, 31), dua ve ibadette şirk (7/A'râf, 37; 10/Yûnus, 106), yasama ve kanun koymada şirk (18/Kehf, 26; 42/Şûrâ, 21), bazı varlıkları toplumu kaynaştırmak için putlaştırma şirki (29/Ankebût, 25)...

Allah'a (cc) şirk koşan kimse, Allah'a (cc) en büyük iftirayı atmış, zulümlerin en büyüğünü işlemiştir (31/Lokmân, 13). Bu nedenle tüm amelleri boşa gitmiş (39/Zümer, 65) ve Allah (cc), cenneti ona haram kılmıştır (5/Mâide, 72).)

49. Nefislerini temize çıkaranları görmedin mi? (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah dilediğini temize çıkarır. Ve onlar kıl kadar da olsa zulme uğramazlar.

50. Bak! Nasıl da Allah'a yalan iftirada bulunuyorlar. Apaçık bir günah olarak (Allah'a iftira etmek) yeter.

51. Kendilerine Kitap'tan pay (ilim) verilen kimseleri görmedin mi? Onlar cibte ve tağuta iman ediyorlar ve kâfirler için: "Bunlar, müminlerden daha doğru bir yol üzeredir." diyorlar.

(İbni Abbas (ra) ayeti: "Cibt, taptıkları putlardır. Tağut ise putların önünde duran, putlar adına konuşan, toplumu yönetenlerdir." diye tefsir etmiştir. (İbni Ebi Hatim, 5446, 5451) İbni Kuteybe (rh), İbni Cerir Et-Taberi (rh) ve dil âlimlerinden Zeccac (rh): "Allah dışında yüceltilen ve ibadet edilen her varlık cibt ve tağuttur." demişlerdir.)

أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۖ وَمَنْ يَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾
أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَآ
اٰلَ إِبْرٰهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾
فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا ۖ كُلَّمَا نَضِجَتْ
جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَهُمْ فِيهَآ
أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ ۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا
الْأَمَانَاتِ إِلٰٓى أَهْلِهَا ۙ وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ ۗ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾
يَآ أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ
مِنْكُمْ ۚ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

52. Bunlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir. Kime de Allah lanet etmişse, ona bir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onların mülkte nasipleri mi vardır? O zaman insanlara kıl kadar dahi bir şey vermezlerdi.

54. Yoksa Allah'ın lütuf ve ihsanından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Hiç şüphesiz biz, İbrahim ailesine Kitap ve hikmet verdik. Ve onlara büyük bir mülk verdik.

55. Onlardan kimi (kendilerine verilene) iman etti, kimi de ondan yüz çevirdi. Dehşet saçan alevleriyle cehennem (onlara) yeter.

56. Şüphesiz ki, ayetlerimiz hakkında küfre sapanları ateşe sokacağız. (Ateş, onların) derilerini yakıp kavurdukça, azabı tatsınlar diye (yeni) bir deriyle değiştireceğiz. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

57. İman edip salih amel işleyenleri, altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetlere sokacağız. Orada onlar için (kusurlarından arındırılmış) tertemiz eşler vardır. Ve onları gölgeliklere sokacağız.

58. Şüphesiz ki Allah, emanetleri ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletli olmanızı size emreder. Allah, bununla sizlere ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi gören) Basîr'dir.

(Emanetler ehil kimselere verilmelidir. Bu emanetlerin başında da yöneticilik gelir. Yönetim, Allah'ın Kitabı'nı bilen, şeriatla yönetecek iradeye sahip ve Allah'ın (cc) hükümlerine boyun eğmiş yöneticilere teslim edilmelidir.)

59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin. Sizden olan (Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen) yöneticilere de (itaat edin). Herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, şayet Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanıyorsanız (o meseleyi çözmek için) Allah'a ve Resûl'e götürün. Bu, daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.

(İnsanlar dinî ve dünyevi meselelerde ihtilafa düşebilirler. İhtilaf ve anlaşmazlık durumunda insanlar iki kısma ayrılırlar:

1. Allah'a (cc) ve Ahiret Günü'ne iman etmiş müminler: Bunlar tüm meseleleri Allah'a (cc) (Kitab'a) ve Resûl'üne (sav) (Sünnet'e) götürürler. Bunlar, iman iddiasında samimi oldukları için ahiretlerini; daha hayırlı bir sonuç aldıkları için de dünyalarını kurtaran bahtiyarlardır. (bk. 24/Nûr, 51)

2. İnkâr etmekle emrolundukları hâlde tağutu reddetmeyen sapkınlar: Bunlar dinî ve dünyevi bir meselede anlaşmazlığa düştüklerinde Kitab'ın ve Sünnet'in hakemliğine razı olmayan kimselerdir. Sorunlarını beşerî kanunlarla hükmeden mahkemelerde, atalarının örfünde, Kitab'a ve Sünnet'e açıkça muhalefet eden din bilginlerinin fetvalarında, taassubun gözlerini kör ettiği dinî veya siyasi mezheplerinin ilkeleriyle çözmeye çalışırlar. Nîsa Suresi 60. ayet-i kerime bunları anlatmaktadır. (bk. 24/Nûr, 47-50))

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَآ
اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ
اَنْ يَتَحَاكَمُٓوا اِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُٓوا اَنْ يَكْفُرُوا
بِهٖ ۜ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾
وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ
رَاَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ۚ ﴿٦١﴾
فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَاَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِٓى اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾
وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ
اِذْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ حَتّٰى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
لَا يَجِدُوا فِٓى اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

60. Sana indirilene (Kur'ân) ve senden önce indirilen (Kitaplara) iman ettiğini zannedenleri görmedin mi? İnkâr etmekle emrolundukları hâlde tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan onları (hakka geri dönüşü zor) uzak bir saptırmayla saptırmak ister.

(Allah'ın (cc) şeriatını bir kenara bırakıp; beşerî kanunlara, örf ve âdetlere, töre ve yöresel inançlara, ezcümle İslam şeriatına göre sorunları çözmeyen bir merciye başvuranlar, inandıklarını söyleseler de onların imanı gerçek olmayıp zandan ibarettir.)

61. Onlara: "(Sorunlarınızı çözmek için) Allah'ın indirdiğine ve Resûl'e gelin." denildiği zaman, münafıkların alabildiğince senden kaçtıklarını görürsün.

62. Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri (bu günah sebebiyle) başlarına bir musibet geldiğinde hâlleri nice olur? Sonra da sana gelip: "Sadece iyilik ve başarı istedik." diye yemin ederler.

(Tarih boyunca Allah'ın (cc) şeriatından yüz çevirip beşerî kanunlara meyledenler aynı yalanı söylemişlerdir: "Biz iyilik (insanlar daha iyi yaşasın, sorunlar çözülsün) ve başarı (modernleşmek, çağdaş medeniyetler seviyesine yükselmek) istiyoruz!")

63. Bunlar, Allah'ın kalplerinde (gizledikleri asıl gayelerini) bildiği kimselerdir. Onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara (onları derinden sarsacak) etkili bir söz söyle.

64. Resûl yollamamızın tek gayesi, Allah'ın izniyle ona itaat edilsin diyedir. Şayet onlar (günah işleyip) kendilerine zulmettiklerinde sana gelseler ve Allah'tan bağışlanma dileselerdi, Resûl de onlar için (Allah'tan) bağışlanmalarını dileseydi, şüphesiz ki Allah'ı (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb, (kullarına karşı merhametli) Rahîm olarak bulacaklardı.

65. Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem tayin edip, verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

(Ayet, 59. ayette geçen hükmü pekiştirmektedir. Sorunlarını Resûl'e (sav) götürmeyenler, onun böyle bir yetkisi olmadığını söyleyenler ya da ağızlarıyla bu yetkiyi verdikleri hâlde pratikte farklı davrananlar ayetin kapsamındalardır.)

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا
مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا
مَا يُوعَظُونَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ۙ ﴿٦٦﴾ وَاِذًا
لَاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّآ اَجْرًا عَظِيمًا ۙ ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِينَ ۚ
وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيقًا ۭ ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
عَلِيمًا ۚ ﴿٧٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا
ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ ۚ
فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ
مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ
لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِي
كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيلِ اللّٰهِ
الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۭ وَمَنْ يُّقَاتِلْ
فِيْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

66. Şayet biz: "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın." diye onlara farz kılmış olsak, onlardan azı hariç (bu emri) yerine getirmezlerdi. Onlar, kendilerine verilen bu öğüdü yerine getirselerdi kendileri için daha hayırlı olur, (ayaklarını) daha kuvvetli bir şekilde sabit kılardık.

67. O zaman onlara kendi katımızdan büyük bir ecir verirdik.

68. Ve şüphesiz onları dosdoğru yola iletirdik.

(İlahi emirler karşısında takınılacak tavır için bk. 2/Bakara, 71)

69. Kim Allah'a ve Resûl'e itaat ederse bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği nebiler, sıddıklar, şehitler ve salihlerle beraber olacaklardır. Ne güzel arkadaştır bunlar!

70. Bu, Allah'tan olan bir lütuftur. Her şeyi bilen olarak Allah yeter.

71. Ey iman edenler! Tedbirinizi alın. Gruplar hâlinde veya toplu olarak savaşa çıkın.

72. Şüphesiz ki sizin içinizden (savaşa çıkmayı) ağırdan alanlar var. Sizin başınıza bir musibet geldiğinde: "Onlarla olmadığım için Allah bana lütfetti." der.

73. Size Allah'tan bir lütuf ve ihsan geldiğinde, âdeta sizinle onun arasında (sevgi bağı oluşturan) tanışıklık yokmuş gibi: "Keşke ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir kazanç elde etseydim." der.

74. (Öyleyse) dünya hayatını (feda edip) karşılığında ahireti satın alanlar Allah yolunda savaşsınlar. Kim de Allah yolunda savaşır, öldürülür ya da galibiyet elde ederse ona büyük bir mükâfat vereceğiz.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ أَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا
رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۖ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلٰى أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ
مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۚ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾
أَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ ۗ وَإِنْ
تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
هٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ فَمَالِ هٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۘ وَمَا أَصَابَكَ
مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ۗ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

75. Mustazaf erkekler, kadınlar ve çocuklar: "Rabbimiz! Bizi halkı zalim olan bu beldeden çıkar. Bize kendi yanından bir dost kıl. Bize kendi yanından bir yardımcı kıl." (diye yardım istedikleri hâlde) size ne oluyor da Allah yolunda savaşmıyorsunuz?

76. İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kâfirler ise tağutun yolunda savaşırlar. (Öyleyse) şeytanın dostlarıyla savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi pek zayıftır.

(Tağut kavramı için bk. 2/Bakara, 256)

77. Kendilerine: "(Savaştan) elinizi çekin, namazı kılın, zekâtı verin." denilen kimseleri görmedin mi? (Savaşın farz kılınması için ısrar ediyorlardı.) Savaş onlara farz kılınınca da onlardan bir grup Allah'tan korkar gibi veya daha şiddetli bir korkuyla insanlardan korkmaya ve: "Rabbimiz! Niçin bize savaşı farz kıldın? Bize yakın bir zamana kadar mühlet verseydin ya!" demeye başladılar. De ki: "Dünya metaı azdır. Ahiret ise korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Ve size kıl kadar dahi zulmedilmez."

78. Nerede olursanız olun -korunaklı burçlarda dahi olsanız- ölüm sizi bulacaktır. Onların başına bir güzellik geldiğinde: "Bu, Allah'tandır." diyorlar. Başlarına bir kötülük geldiğinde: "Bu, senden dolayıdır." diyorlar. De ki: "Hepsi Allah'tandır." Ne oluyor bu topluluğa? Neredeyse hiçbir sözü anlamayacaklar.

79. Başına gelen her iyilik Allah'tandır. Başına gelen her kötülük de kendindendir. Seni insanlara Resûl olarak gönderdik. (Senin hak Peygamber olduğuna) şahit olarak Allah yeter.

(Kur'ân, yaratma cihetiyle her şeyi Allah'a (cc) nisbet eder. Zira nimet olsun musibet olsun, başımıza gelen her şeyin yaratıcısı Allah'tır. Sebepler açısından bakınca hayrı Allah'a (cc), şerri insana nisbet eder. Zira bize verilen her nimet, Allah'ın (cc) ihsan ve lütfu sebebiyledir. (bk. 14/İbrahîm, 34) Başımıza gelen her musibette günahlarımız nedeniyledir. (bk. 42/Şûrâ, 30))

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۟ ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ ۡ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ
طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِى تَقُولُ ۟ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۚ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۟ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ ۟ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا فِيهِ
اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ
اَذَاعُوا بِهٖ ۟ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ
الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۟ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ
اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَكُفَّ
بَاْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۟ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَاَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾
مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهٗ نَصِيبٌ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يَشْفَعْ
شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهٗ كِفْلٌ مِنْهَا ۟ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ
مِنْهَآ اَوْ رُدُّوهَا ۟ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

80. Kim Resûl'e itaat ederse hiç şüphesiz Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse seni, onların üzerine koruyucu göndermedik.

81. "İtaat edeceğiz." diyorlar. Senin yanından çıktıkları zaman onlardan bir grup, söylediklerinin dışında bir şeyleri gece/gizlice kurguluyor. Allah onların gece/gizlice kurguladıklarını yazar. Onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

82. Onlar Kur'ân'ın (derin anlamlarını anlayacak şekilde dikkatli) düşünmüyorlar mı? Şayet Allah'tan (değil de) bir başka yerden gelmiş olsaydı onda çok fazla çelişki/zıtlık bulurlardı.

83. Onlara emniyete ya da korkuya dair bir haber geldiğinde (haberin olumlu olumsuz etkisini hesaba katmadan) onu yayarlar. Şayet onu (kimseye anlatmadan önce) Resûl'e ya da yöneticilerine götürselerdi, olaylardan sonuç çıkarma kabiliyeti olanlar, o haberin (doğru mu, yanlış mı, bırakacağı etki faydalı mı, zararlı mı) hakikatini bilirlerdi. Allah'ın sizin üzerinizde lütfu ve rahmeti olmasaydı azınız müstesna, şeytana uymuştunuz.

84. Allah yolunda savaş! Sen sadece kendinden sorumlusun. Müminleri (savaşa) teşvik et. Umulur ki Allah, kâfirlerin (müminler üzerinde baskı oluşturan) tazyiklerini engeller. Allah'ın baskısı da ibretlik cezalandırması da daha çetindir.

85. Kim güzel bir aracılıkta bulunursa (aracılık ettiği hayırdan) onun da nasibi olur. Kim de kötü bir aracılık ederse (aracılık ettiği kötülükten) onun da payı olur. Allah her şeyin üzerinde (güç sahibi, koruyucu, gözetleyici, rızık veren) Mukît'tir.

86. Selamlandığınız zaman (karşılığında) daha güzel bir selam verin ya da (misliyle) karşılık verin. Şüphesiz Allah her şeyin üzerinde (hesap gören) Hasib'tir.

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۜ
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ
وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۭ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ
اللّٰهُ ۭ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ
كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى
يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ۭ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ ۠ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيرًا ۙ ﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ
يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ جَآءُوكُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ
وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾
سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَّاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ ۭ
كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَاِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا
اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
ثَقِفْتُمُوهُمْ ۭ وَاُولٰۗىِٕكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۚ ﴿٩١﴾

87. Allah... O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Şüphesiz ki sizleri, kendisinde şüphe olmayan Kıyamet Günü'nde toplayacaktır. Kim Allah'tan daha doğru sözlü olabilir?

88. Size ne oluyor da (hicret etmeyen) münafıklar hakkında (onlar mümin mi kâfir mi diye tartışan) iki gruba bölünüyorsunuz? Oysa Allah onları kazandıklarından dolayı baş aşağı etmiştir. (Yoksa siz) Allah'ın saptırdığını hidayet etmek mi istiyorsunuz? Kimi de Allah saptırmışsa, sen onun için (bir kurtuluş) yolu bulamazsın.

89. (O münafıklar) küfre girdikleri gibi sizin de küfre girmenizi ve onlarla eşit olmanızı isterler. Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan dost edinmeyin. (Hicret etmeye yanaşmaz) yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan ne bir dost ne de yardımcı edinin.

90. Sizinle antlaşmalı olan bir topluluğa (sığınarak ya da onların yanında yer alarak) uzlaşanlar ve sizinle ya da kavimleriyle savaşma konusunda sineleri daralanlar (iki tarafla da savaşmak istemeyenler) müstesnadır. (Onları öldürmeyin.) Şayet Allah dileseydi onları size musallat eder sizinle savaşırlardı. Şayet sizden uzak durur, size karşı savaşmaz ve sizden eman talebinde bulunurlarsa Allah, onların aleyhinde size bir yol kılmamıştır.

91. Başkalarının ise hem sizinle hem de kavimleriyle güven içinde olmayı istediklerini göreceksiniz. Her imtihan olduklarında baş aşağı olurlar. Sizden uzak durmaz, eman talebinde bulunmaz ve (savaşmaktan) ellerini çekmezlerse, onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Bunların aleyhine (olmak üzere) size apaçık delil/yetki kılmışızdır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ۭ فَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ
مُّؤْمِنَةٍ ۭ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ
فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۙ
تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٩٢﴾
وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗؤُهٗ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا عَظِيْمًا ﴿٩٣﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا
وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ
تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ۭ
كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٩٤﴾

92. Bir müminin başka bir mümini hatayla olması hariç (kasten) öldürmesi olacak şey değildir. Kim de bir mümini hatayla öldürürse (bunun kefareti) mümin bir köle azat etmek, bağışlamadıkları müddetçe ailesine diyet vermektir. Şayet (hatayla öldürülen) size düşman olan bir kavimden ve müminse (sadece) mümin bir köle azat etmektir. Şayet (hatayla öldürülen) sizinle antlaşmalı bir kavimdense ailesine diyet teslim etmek ve mümin bir köle azat etmektir. Kim de bulamazsa peş peşe (ara vermeden) iki ay oruç tutsun. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

93. Kim de bir mümini kasten öldürürse onun cezası, içinde uzun süre kalacağı cehennemdir. Allah ona kızmış, ona lanet etmiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey iman edenler! Allah yolunda sefere çıktığınız zaman (emin olmak için) meseleleri açıklığa kavuşturun. Size selam veren kimseye, dünya hayatının malını isteyerek: "Sen mümin değilsin." demeyin. (Oysa) Allah'ın yanında çok fazla ganimet vardır. Siz de bundan önce böyleydiniz. Allah size (hidayet edip küfürden kurtararak) iyilikte bulundu. (Emin olmak için) meseleleri açıklığa kavuşturun. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۚ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ
وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ
فِي الْأَرْضِ ۚ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾
وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

95. Müminlerden (savaştan geri kalmasını meşrulaştıracak) özrü olmaksızın oturanlarla Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah, malları ve canlarıyla cihad edenleri, oturanlara derece bakımından üstün kılmıştır. (Bununla beraber) Allah hepsine güzellik vadetmiştir. Allah, mücahidleri oturanlara büyük bir ecirle üstün kılmıştır.

96. (Bu büyük ecir) Allah'tan dereceler, bağışlanma ve rahmettir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

97. Melekler, nefislerine zulmedenlerin canını aldığında: "Nerede idiniz/hangi saftaydınız?" derler. Derler ki: "Biz yeryüzünde (müşriklerin safında yer almak zorunda olan, çaresiz) mustazaflardık." (Melekler:) "Allah'ın arzı geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!" derler. Bunların barınağı cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o!

98. Erkek, kadın ve çocuklardan mustazaf olup da (hicrete) hiçbir çare bulamayan ve yol bilmeyenler müstesna.

99. Bunları Allah'ın affetmesi umulur. Allah (günahları affeden) Afuv, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

100. Kim de Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde barınabileceği çokça belde ve (her konuda) genişlik bulacaktır. Kim de Allah'a ve Resûl'üne hicret etmek için evinden çıkar sonra (yolda) ölürse onun ecri Allah'a aittir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

101. Yeryüzünde sefere çıktığınızda, kâfirlerin sizi fitneye düşürmesinden korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir günah yoktur. Şüphesiz ki kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır.

وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ
مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَرَآئِكُمْ ۪ وَلْتَاْتِ طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً ۭ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى
مِنْ مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوٓا اَسْلِحَتَكُمْ ۚ
وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ ۚ
فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۭ
اِنْ تَكُونُوا تَاْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُونَ كَمَا تَاْلَمُونَ ۚ وَتَرْجُونَ
مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾
اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۭ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَاۗىِٕنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

102. (Savaş ve korku durumunda) onların içinde olur ve onlara namaz kıldırırsan (şöyle yap): Onlardan bir topluluk seninle beraber (namaza) dursun ve silahlarını yanlarına alsınlar. (Namaz kılanlar) secdeye vardığında, (namaz kılmayanlar) arkanızda (sizi korumak için) dursunlar. (Birinci grup namazı bitirince kalksın) Namaz kılmayan bir topluluk gelsin ve seninle beraber namaz kılsınlar. Tedbirlerini ve silahlarını alsınlar. Kâfirler size bir defada/ansızın hücum edebilmek için silahlarınızdan ve eşyalarınızdan habersiz olmanızı isterler. Yağmurdan dolayı eziyet görüyorsanız ya da hastaysanız silahlarınızı bırakmanızda size bir günah yoktur. Tedbirlerinizi alınız! Şüphesiz ki Allah, kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazı bitirdiğinizde ayakta, otururak ve yanlarınız üzere Allah'ı zikredin. (Korku hâli geçer de) mutmain olursanız namazı dosdoğru kılın. Şüphesiz ki namaz, belirlenmiş vakitler içinde müminlere farz kılınmıştır.

104. (Düşmanı takip için çağrıldığınızda savaşın yorgunluğu ve hasarını bahane ederek) topluluğu izleyip yakalama konusunda gevşeklik göstermeyin. Şayet acı çekiyorsanız, onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Üstelik siz, onların ummadığı (rıza-ı ilahi, sevap, cennet gibi) şeyleri Allah'tan umuyorsunuz. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

105. İnsanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin diye bu Kitab'ı sana hak olarak indirdik. Hainlerin savunucusu olma!

(Kur'ân'ın indiriliş gayesi şu ayetlerde açıklanmıştır: İnsanlar arasındaki ihtilafı gidermek (2/Bakara, 213), anayasa kabul edilip insanlar arasında onunla hükmetmek (4/Nîsa, 105), müminleri onunla müjdeleyip kâfirleri korkutmak (19/Meryem, 97), tüm varlığı uyarmak ve Allah'ın (cc) hücceti olması (6/En'âm, 19; 25/Furkân, 1), ayetleri üzerinde düşünülüp öğüt alınması (38/Sâd, 29), insanları Allah'ı birlemeye ve yalnızca O'na ibadete sevk etmesi (11/Hûd, 1-2), insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarmak (14/İbrahîm, 1), müminleri sebat ettirmek ve onlara yol göstermek (16/Nahl, 102), müminlere şifa ve rahmet olması (17/İsrâ, 82)...)

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۚ ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا اَثِيمًا ۚ ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَآ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ جَادَلْتُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا
اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾
وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓـَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ
بِهٖ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ۚ ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ يُضِلُّوكَ ۗ
وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَاَنْزَلَ
اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُنْ تَعْلَمُ ۗ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

106. Allah'tan bağışlanma dile! Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

107. (Hırsızlık yapmak suretiyle) nefislerine ihanet eden kimseleri savunma. Şüphesiz ki Allah, hainlikte sınırları zorlayan aşırı günahkâr kimseyi sevmez.

108. (Günah işlediklerinde) insanlardan gizleniyorlar da Allah'tan gizlenmiyorlar. (Oysa Allah) razı olmadığı işi kurguladıkları gece onlarla beraberdir. Allah, onların yaptıklarını (çepeçevre kuşatan) Muhit'tir.

109. Hadi diyelim ki dünya hayatında siz onları savundunuz! Peki, Kıyamet Günü'nde Allah'a karşı kim onları savunacak ya da kim onlara vekil olacak?

110. Her kim bir kötülük yapar yahut nefsine zulmeder, sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli) Rahîm olarak bulacaktır.

111. Kim de bir günah işlemişse kendi aleyhine günah işlemiş olur. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

112. Kim de bir hata ya da günah kazanır, sonra suçsuz olan birinin üzerine yıkarsa hiç şüphesiz, bir iftirayı ve apaçık bir günahı yüklenmiş olur.

113. Şayet Allah'ın lütfu ve rahmeti senin üzerine olmasaydı, onlardan bir grup seni saptırmayı arzuluyordu. Onlar sadece kendilerini saptırıyorlar ve sana hiçbir zarar da veremezler. Allah, sana Kitab'ı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın senin üzerindeki lütuf ve ihsanı çok büyüktür.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ
اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۭ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ ابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾
وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ
جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ
وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنٰثًا ۚ
وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ۙ ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ
لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ۙ ﴿١١٨﴾ وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ
وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ
وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ يَّتَّخِذِ
الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ۭ ﴿١١٩﴾
يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿١٢٠﴾
اُولٰۗىِٕكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿١٢١﴾

114. Sadakayı, iyiliği ve insanların arasını düzeltmeyi teşvik etmeleri dışında, aralarında yaptıkları fısıldaşmaların çoğunda hiçbir hayır yoktur. Kim de bu (iyiliğe teşvik işini) Allah'ın rızasını elde etmek için yaparsa, ona büyük bir ecir vereceğiz.

115. Kim de hidayet kendisine apaçık belli olduktan sonra Resûl'e muhalefet eder ve müminlerin yolunun dışında bir yola uyarsa, (batıl yolu ona süslü göstererek) onu yöneldiği yola havale eder ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir dönüş yeridir orası!

116. Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun (şirkin) dışında kalanları dilediğine bağışlar. Kim de Allah'a şirk koşarsa (geri dönüşü zor) uzak bir sapıtmayla sapıtmış olur.

(Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşriğin akıbeti için bk. 4/Nîsa, 48)

117. Onlar, Allah'ı bırakıp da birtakım dişi (ismi verilen putlara) dua ederler. (Gerçekte) onların dua ettiği inatçı şeytandan başkası değildir.

(Müşriklerin Allah'la (cc) aralarına aracı kıldıkları ve dua ettikleri varlıklar; salih olduğuna inandıkları insanların putları, türbe hâline getirilmiş kabirleri, bereket yaydığına inandıkları taşlar, kılıçlarını asıp zafer getireceğine inandıkları ve dilek tuttukları ağaçlardır. Bunlar genel olarak dişi isim kalıbında isimlendirildikleri için ayette böyle denmiştir. Şeytana dua etmeleriyse şöyle açıklanmıştır: İbni Abbas: "Her putun içinde bir şeytan/cin vardır. Putları koruyan bekçilere görünüp onlarla konuşur."

Bir diğer izah şudur: "Putlara tapınmayı emreden ve süslü gösteren şeytandır. Hâliyle onun emrine itaat ederek, aslında ona ibadet etmiş olurlar." (bk. 34/Sebe' 40-41))

118. Allah ona lanet etmiştir/etsin. Dedi ki: "(Kasem olsun ki) senin kullarından belirlenmiş bir pay edineceğim."

119. "Onları saptıracağım, onları (boş) kuruntularla oyalayacağım, onlara emredeceğim hayvanların kulaklarını kesecekler, onlara emredeceğim Allah'ın yarattığı (fıtratı) değiştirecekler." Kim de Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse, hiç şüphesiz apaçık bir hüsrana uğramış olur.

120. Onlara vaatte bulunur ve onları (boş) kuruntularla oyalar. Şeytanın onlara vaadi aldatmadan ibarettir.

121. Bunların barınağı cehennemdir. Ondan kaçış bulamayacaklardır.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ
وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِ ؕ مَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهٖ ۙ
وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾
وَمَنْ اَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ
مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ
مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى النِّسَآءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ فِى يَتَامَى النِّسَآءِ الّٰتِى
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى
بِالْقِسْطِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

122. İman edip salih amel işleyen kimseleri altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetlere sokacağız. Allah'ın vaadi haktır. Kim Allah'tan daha doğru sözlü olabilir?

123. (Kimin hak ya da batıl üzere olduğu, kimin cennete ya da cehenneme gideceği) ne sizin ne de Ehl-i Kitab'ın temennileriyle olacak iştir. (Bunu belirleyecek olan şudur:) Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalandırılır. Ve kendisi için Allah'ın dışında ne bir dost ne de bir yardımcı bulur.

124. Erkek ve kadınlardan kim mümin olarak salih ameller yaparsa bunlar, cennete girerler ve kıl kadar da olsa zulme uğramazlar.

125. Muhsin olarak/Kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışarak yüzünü Allah'a teslim eden ve hanif olan İbrahim'in milletine uyandan daha güzel bir dine kim sahip olabilir? Ki, Allah İbrahim'i dost edinmiştir.

(İbrahim'in milleti için bk. 60/Mümtehine, 4)

126. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Ve Allah, her şeyi (çepeçevre kuşatan) Muhit'tir.

127. Kadınlar hususunda sana fetva soruyorlar. De ki: "Allah onlar hakkında size fetva veriyor." Kendileri için (Allah tarafından) yazılmış olan (mirası) vermediğiniz (bununla beraber) evlenmek istediğiniz yetim kadınlar, mustazaf çocuklar ve adaletle davranmanız gereken yetimler (hakkında) Kitap'ta okunan (ayetler yeterli değil mi?) Her ne hayır yaparsanız şüphesiz ki Allah, onu bilir.

(Yetimler hakkında okunan ayetlerle ilgili bk. 4/Nîsa, 1-5)

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۭ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۭ
وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ۭ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا
بَيْنَ النِّسَاۗءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ
فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۭ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ
غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ
وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰي ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًۢا بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾

128. Şayet bir kadın kocasının serkeşliğinden veya (kendisinden) yüz çevirip (uzaklaşmasından) korkarsa, aralarında sulh yapmalarında o ikisi için bir günah yoktur. Sulh (ayrılık, serkeşlik, sorunlu evlilik seçenekleri arasında) en hayırlı olanıdır. (Bununla birlikte) nefislerde bencillik/cimrilik vardır. (Her bir eş kendi hakkının gözetilmesi konusunda ısrarcıdır.) Şayet (birbirinize) iyilikte bulunur ve (karşılıklı haklarınızda) Allah'tan korkup sakınırsanız, şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

129. Çok isteseniz bile kadınlar arasında (sevgi konusunda) tam adaleti sağlayamayacaksınız. (Mutlaka birini daha fazla seveceksiniz.) (Birine) tamamen yönelip (diğer eşinizi ne dul ne de evli olmayan ikisi arasında kalmış gibi) muallakta bırakmayın. Şayet düzeltir ve (Allah'tan) sakınıp korkarsanız şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

130. Şayet ayrılırlarsa Allah her ikisini de genişliğinden zengin kılacaktır. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi', (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

131. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Andolsun ki, sizden önce kendilerine Kitap verilenlere ve size Allah'tan sakınmanızı tavsiye ettik. Şayet kâfir olursanız şüphesiz göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Allah (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd'tir."

132. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Vekil olarak Allah yeter.

133. Şayet (Allah) dilerse -Ey insanlar!- sizi götürüp yerinize başkalarını getirir. Allah, bunu yapmaya muktedirdir.

134. Kim dünya sevabını istiyorsa, şüphesiz ki dünyanın da ahiretin de sevabı Allah'ın yanındadır. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi gören) Basîr'dir.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ
وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ ۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا
اَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوا ۚ
وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَآ اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذِى نَزَّلَ
عَلٰى رَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذِٓى اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا
بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ اَلَّذِينَ
يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ اَيَبْتَغُونَ
عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ
فِى الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا
فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهٖٓ ۚ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

135. Ey iman edenler! Sizin, ebeveyninizin veya yakın akrabalarınızın aleyhine dahi olsa Allah için adaleti ayakta tutan (adil) şahitler olun. (Şahitlik yaptığınız) zengin ya da fakir olursa (zenginlik ve fakirliğe göre değerlendirmeyin) Allah, o ikisine daha yakındır. Hevaya tabi olup adaletsizlik yapmayın. Şayet lafı ağzınızda geveler ya da (adaletten) yüz çevirirseniz şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

136. Ey iman edenler! Allah'a, Resûl'üne, Resûl'üne indirdiği Kitab'a ve daha önce indirdiği Kitab'a iman edin. Kim de Allah'a, meleklerine, kitaplarına, resûllerine ve Ahiret Günü'ne kâfirlik ederse şüphesiz (hakka geri dönüşü zor) uzak bir sapıtmayla sapıtmış olur."

("Ey iman edenler! İman edin." cümlesi imanda sebata, imani meseleleri sürekli gündemde tutup imanın canlı kalmasına işarettir. Allah (cc), sürekli canlı tutulan, kişiyi yönlendiren ve yeni delillerle sürekli pekiştirilen bir iman talebinde bulunuyor. Bu da, Allah'ın (cc) kâinatta yarattığı ve O'nun (cc) azametine delalet eden kevni ayetler ile insanın ruh ve akıl dünyasını tatmin eden Kur'ân ayetlerini okuyup, ayetler üzerinde tefekkürle mümkün olabilir.)

137. Şüphesiz, iman eden sonra kâfir olanlar, sonra tekrar iman edip sonra kâfir olanlar, sonra da küfürlerini arttıran kimseler; Allah onları bağışlayacak ve yol gösterecek değildir.

(Bu ayette kastedilenlerin sürekli gelgit yaşayan münafıklar olduğu, her küfürden imana, imandan küfre girişlerinde biraz daha küfürlerinin arttığı ve haktan uzaklaştıkları değerlendirmesi yapılmıştır.

Kimi müfessirler, Yahudilerin Musa'ya (as) iman ettiğini, sonra buzağıya taparak kâfir olduklarını, sonra tekrar pişman olup iman ettiklerini, İsa (as) gelince onu inkâr ederek kâfir olduklarını ve nihayet Allah Resûlü'ne (sav) düşmanlıklarıyla iyice küfürlerini arttırdıklarını, bu nedenle ayette kastedilenlerin Yahudiler olduğunu söylemişlerdir.)

138. Münafıklara, kendileri için can yakıcı bir azap olduğunu müjdele!

139. Onlar ki müminleri bırakıp kâfirleri dost ediniyorlar. Onların yanında izzet mi arıyorlar? Hiç şüphesiz, izzetin tamamı Allah'a aittir.

(Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51)

140. Şüphesiz ki (Allah), Kitap'ta size (şu hükmü) indirdi: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını duyduğunuz zaman, başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber (aynı mecliste) oturmayın. (İnkâr etmeden ya da konuyu değiştirmedikleri hâlde aynı ortamda otursanız) şüphesiz ki siz de onlar gibi (kâfir/müşrik) olursunuz. Muhakkak ki Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde toplayacak olandır.

(Kişi arkadaşlık yaptığı insanlara ve çevre edindiği topluluğa dikkat etmelidir. Aynı ortamı paylaştığımız insanların, küfür veya fısk içerikli konuşmalarına iştirak etmesek dahi, inkâr etmeksizin o ortamda bulunmamız, Allah (cc) katında bizi onlarla aynı duruma düşürmektedir. Ayrıca bk. 6/En'âm, 68; 9/Tevbe, 65-66)

اَلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ
قَالُوا اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ ۙ
قَالُوا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ فَاللّٰهُ
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ
خَادِعُهُمْ ۚ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ إِلَّا قَلِيلًا ۙ ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ
لَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ
وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۙ ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلّٰهِ فَأُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ
وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ
بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

141. O (münafıklar) ki sizin durumunuzu gözetlerler. Size Allah'tan bir yardım gelecek olsa: "Sizinle beraber değil miydik?" derler. Kâfirlerin (zaferden) bir payı olacak olsa (bu sefer onlara:) "Size dostluk edip, müminlerden korumadık mı?" derler. Allah Kıyamet Günü'nde aranızda hükmedecektir. Allah, müminlerin aleyhine kâfirlere yol vermeyecektir. (Siz de onları dost edinip başınıza yönetici atayarak, imamlık, nikâh gibi konularda velayet yetkisi vererek, sizinle ilgili söz sahibi ve yetkili olmalarına müsaade etmeyin.)

142. Şüphesiz ki münafıklar, Allah'ı aldattıklarını sanırlar. (Oysa onlara mühlet verip, azabın gelip çattığı güne kadar onları oyalamakla) Allah onları aldatmaktadır. Namaza kalktıkları zaman tembel bir şekilde kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı çok az zikrederler.

(Kitap ehli müşriklerin sapkın Allah tasavvuru için bk. 5/Mâide, 64)

143. (İman ve küfür) arasında tereddüt içindelerdir. Ne (tam olarak) bunlardan (müminlerden) ne de onlardanlardır (kâfirlerden). Kimi de Allah saptırmışsa sen ona bir yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Allah'a aleyhinize apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

(Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51)

145. Şüphesiz ki münafıklar, ateşin en alt tabakasındalardır. Sen onlar için bir yardımcı da bulamazsın.

146. Tevbe edenler, (hatalarını) düzeltenler, Allah'a tutunanlar ve dinlerini (içine şirk ve riya karıştırmadan) Allah'a halis kılanlar; bunlar (münafıklarla değil), müminlerle beraberlerdir. Ve Allah, müminlere büyük bir ecir verecektir.

147. Şayet şükreder ve iman ederseniz Allah size ne diye azap etsin ki? Allah (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şâkir, (her şeyi bilen) Alîm'dir.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۭ وَكَانَ
اللّٰهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ
ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۙ ﴿١٥٠﴾ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَاَعْتَدْنَا
لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ
وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰۗىِٕكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔـلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ
اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَاۗءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ
مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا
عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطَانًا مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا
لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿١٥٤﴾

148. Allah, kötü sözün açıktan söylenmesinden hoşlanmaz. Zulme uğrayan müstesna. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

(Zulme uğrayan insanın meşru olan üç hakkı vardır;

a. Misliyle karşılık verip, hakkını almak. (bk. 2/ Bakara, 194)

b. Yapılan zulmü affetmek. (bk. 16/ Nahl, 126; 42/Şûrâ, 40)

c. Yapılan kötülüğe iyilikle mukabelede bulunmak. (bk. 41/ Fussilet, 34-35))

149. Şayet bir hayrı açıktan yapar veya onu gizler ya da bir kötülüğü affederseniz şüphesiz ki Allah, (günahları affeden) Afuv, (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) Kadîrdir.

150. Şüphesiz ki Allah'a ve resûllerine karşı küfre sapan, Allah ile resûllerinin arasını ayırmak isteyen: "Bir kısmına inanır bir kısmını inkâr ederiz." diyenler ve bu ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler (var ya);

151. Bunlar, hakiki kâfirlerin ta kendileridir. Kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve resûllerine iman eden, onların arasında ayrım yapmayanlar ise bunlara (Allah) ecirlerini verecektir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

153. Ehl-i Kitap (olanlar) üzerlerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. (Bu isteklerine şaşırma!) Şüphesiz ki Musa'dan, bundan daha büyük bir şey istemişlerdi. Dediler ki: "Allah'ı bize (çıplak gözle görecek şekilde) açıkça göster." Zulümleri nedeniyle onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık deliller geldikten sonra buzağıyı (ilah) edindiler. Bu (suçlarını da) bağışladık. Ve Musa'ya apaçık bir delil verdik.

154. Tur Dağı'nı (Allah'a vermiş oldukları) sözleri sebebiyle tepelerine yükselttik. Onlara: "Kapıdan secde ederek girin." dedik. Onlara: "Cumartesi (Avlanma) Yasağı'nı çiğnemeyin." dedik. Ve onlardan sağlam bir söz aldık.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ؕ وَاِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ؕ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾
وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۚ ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾
وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ؕ
وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ
فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ۚ ﴿١٦٢﴾

155. Sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı kâfir olmaları, haksız yere nebileri öldürmeleri ve: "Kalplerimiz (hak ve hakikate karşı) kapalıdır." sözleri (nedeniyle onları cezalandırdık). (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah küfürleri sebebiyle onların kalplerini mühürlemiştir. (Bu nedenle) pek az iman ederler.

156. Küfürleri ve Meryem hakkındaki büyük iftiraları nedeniyle (de onları cezalandırdık).

157. "Allah'ın Resûlü Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük." demeleri nedeniyle (de onları cezalandırdık). (Oysa) onu öldürmediler, onu asmadılar, (astıkları kişi İsa'ya) benzetildi. Şüphesiz ki (İsa hakkında) tartışanlar, ondan dolayı şüphe içerisindelerdir. Zanna uymak dışında onun hakkında hiçbir bilgiye sahip değillerdir. Kesinlikle onu öldürmediler.

158. (Sandıkları gibi değil!) Bilakis Allah, onu kendisine yükseltti. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

159. Ehl-i Kitab'ın tamamı ölümünden önce mutlaka ona iman edecektir. (Hem İsa'da) Kıyamet Günü onların aleyhine şahitlikte bulunacaktır.

160. Yahudi olanların zulümleri ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları sebebiyle, (daha önceden) helal kılınmış temiz yiyecekleri onlara haram kıldık.

161. Yasaklandıkları hâlde faiz ve insanların mallarını batıl yollarla yemeleri nedeniyle... Onlardan kâfir olanlar için can yakıcı bir azap hazırladık.

162. Fakat onlardan ilimde derinleşenler ve müminler, sana ve senden önce indirilene iman ederler. Namazı dosdoğru kılanlar, zekâtı verenler, Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edenler... Bunlara büyük bir ecir vereceğiz.

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّـۧنَ
مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيْمَٰنَ ۚ
وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَٰهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ
وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۚ ﴿١٦٤﴾
رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ
حُجَّةٌۢ بَعْدَ ٱلرُّسُلِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ لَّٰكِنِ ٱللَّهُ
يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦ ۚ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ
وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
وَظَلَمُوا۟ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۙ ﴿١٦٨﴾
إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ
عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ
بِٱلْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

163. Şüphesiz ki biz, Nuh'a ve ondan sonra (gelen) nebilere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyettik. Ve Davud'a da Zebur'u verdik.

164. Kıssalarını daha önce sana anlattığımız resûllere de kıssalarını anlatmadıklarımıza da (vahyettik). Allah, Musa ile (kesin bir şekilde) konuştu.

165. Müjdeleyici ve uyarıcı resûller (gönderdik). Ta ki resûllerden sonra insanların Allah'a ("bilmiyorduk, duymadık" gibi bahane olarak) sunacakları bir hüccetleri kalmasın. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

166. (Yahudiler: "Senin peygamber olduğuna şahitlik edecek bilgimiz yok." diyor.) Lakin Allah sana indirdiğine şahitlik eder ki onu ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahitlik etmektedir. Şahit olarak Allah yeter.

167. Şüphesiz ki kâfir olan ve (insanları) Allah'ın yolundan alıkoyanlar, (hakka geri dönmeleri zor) uzak bir sapıklıkla sapıtmışlardır.

168. Şüphesiz ki kâfir olan ve zulmedenleri, Allah bağışlayacak ve onları bir yola hidayet edecek değildir.

169. (Onları ileteceği tek yol) içinde ebedî kalacakları cehennem yoludur. Ve bu, Allah'a kolaydır.

170. Ey insanlar! Şüphesiz ki Resûl, Rabbinizden hak ile size gelmiştir. (O'na) iman edin. (Bu) sizin için en hayırlı olandır. Şayet inkâr ederseniz şüphesiz ki göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ اِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰيهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ ۡ فَاٰمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ ؕ اِنَّمَا اللّٰهُ
اِلٰهٌ وَاحِدٌ ؕ سُبْحَانَهٗٓ اَنْ يَكُونَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۚ ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَسِيحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ؕ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
اِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوَفِّيهِمْ اُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِينَ
اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۙ وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ
قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا
مُبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِى رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَيَهْدِيهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ؕ ﴿١٧٥﴾

171. Ey Ehl-i Kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah'a dair hak olandan başka bir söz söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah'ın Resûlü ve Meryem'e (babasız doğması için "Ol!" diyerek) ilka ettiği kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. Allah'a ve resûllerine iman edin. "(İlahımız) üçtür." demeyin. (Bu batıla) son verin. (Bu) sizin için daha hayırlı olur. Ancak Allah tek bir ilahtır. O bir çocuğunun olmasından münezzehtir. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Vekil olarak Allah yeter.

172. Ne Mesih ne de Allah'a yakınlaştırılmış melekler, Allah'a kul olmaktan çekinirler. Kim de Allah'a ibadetten çekinir ve büyüklenirse, onların hepsini (diriltip) kendi huzurunda toplayacaktır.

173. İman edip salih amel işleyenlere gelince; onlara ecirlerini eksiksiz verecek, lütuf ve ihsanından (fazla fazla) arttıracaktır. Kim de (Allah'a kulluk yapmaktan) çekinir ve büyüklenirse, onlara can yakıcı bir azapla azap edecek ve onlar kendileri için Allah'ın dışında ne bir dost ne de yardımcı bulabileceklerdir.

174. Ey insanlar! Rabbinizden size (hiçbir şüpheye yer bırakmayan) burhan geldi ve size apaçık bir nur indirdik.

175. Allah'a iman edip O'na tutunanlara gelince, onları kendinden olan bir rahmete, lütuf ve ihsana dâhil edecek ve (sonunda Allah'a ulaşacakları) dosdoğru yola hidayet edecektir.

يَسْتَفْتُونَكَ ۖ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ إِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ
لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ ۚ
وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۗ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا
مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ
مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ
أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۖ إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

176. Sana fetva soruyorlar. De ki: "Allah size kelale hakkında fetva veriyor: Biri ölür, (geride ona mirasçı olacak) çocuğu olmaz, kız kardeşi (mirasçı) olursa (kız kardeşine) mirasın yarısı vardır. Şayet kız kardeşin çocuğu olmazsa erkek kardeşi onun malının tamamını alır. Şayet kızlar iki olursa (erkek kardeşin mirasının) üçte ikisini alırlar. (Çocuğu olmayan erkeğin) kız ve erkek kardeşleri (mirasçı) olursa erkekler, kadınların iki katı pay alır. Sapmamanız için Allah size açıklıyor. Allah, her şeyi bilendir."

5. MÂİDE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 120 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey iman edenler! Sözleşmelerinize bağlı kalınız. İhramda avlanmayı helal saymadıkça, haram olduğu size okunanlar hariç tüm hayvanlar size helal kılındı. Allah, dilediği gibi hükmeder.

2. Ey iman edenler! Allah'ın şiarlarına, haram aylara, Allah'ın evine hediye edilen hayvanlara, boyunları gerdanlıkla (işaretli kurbanlıklara), Rablerinin ihsan, lütuf ve rızasını arayarak Kâbe'ye yönelmiş insanlara (hürmetini çiğneyerek) saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman avlanın. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoydukları için bir kavme olan öfkeniz/kininiz sizi haddi aşmaya sevk etmesin. İyilik ve takva üzere yardımlaşın. Günah ve haddi aşma üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ
اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَآ اَكَلَ
السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْاَزْلَامِ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ
فِى مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾ يَسْـَٔلُونَكَ
مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾
اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ
وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِى اَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْاِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥﴾

3. Sizin (İslami usullere uygun olarak) kestikleriniz dışında; leş, kan, domuz eti, Allah'ın adı dışında (bir varlığın) adı anılarak kesilen, boğularak ölen, kafasına vurularak ölen, yüksek yerden düşerek ölen, çarpışma sonucu ölen, yırtıcı hayvanın yediği, putlara kesilen hayvanlar ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bu (sayılanlar) fısktır. Bugün kâfirler, dininizden (İslam'ın yok olmasından) ümitlerini kestiler. (Öyleyse) onlardan korkmayın, yalnızca benden korkun. Bugün, sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve din olarak sizin için İslam'dan razı oldum. Kim de açlık zamanında zorda kalır ve günaha meyletmeden (sayılanlardan yerse) şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

4. Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: "Temiz şeyler size helal kılındı. Allah'ın size öğrettiği şekilde yetiştirdiğiniz av hayvanlarının yakaladıkları da (helal kılındı). Onların sizin için tuttuklarını Allah'ın adını anarak yiyin. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir."

5. Bugün temiz şeyler sizin için helal kılındı. Kendilerine Kitap verilenlerin yiyecekleri/kestikleri sizin için, sizin yiyecekleriniz de onlar için helaldir. İffetli mümin kadınlarla ve sizden önce kendilerine Kitap verilen iffetli kadınlarla (mehir) ücretlerini vermeniz, iffeti gözetmeniz, zina yapmaksızın ve dost tutmaksızın onlarla evlenmeniz de helal kılındı. Kim de imanı reddederse (imana karşı kâfirce bir tutum sergilerse), onun ameli boşa gitmiştir ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olmuştur.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُؤُسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ
جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ
اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَآءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ
وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ ؕ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ
وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝٦ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَمِيثَاقَهُ الَّذِى وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۡ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٧ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ۡ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوا ؕ اِعْدِلُوا ۫ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۡ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝٨ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۙ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظِيمٌ ۝٩

6. Ey iman edenler! Namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar/dirseklerle beraber kollarınızı yıkayın. Başınızı mesh edin ve ayaklarınızı da topuklarınıza kadar (yıkayın). Şayet cünüp olursanız (gusülle) temizlenin. Eğer hasta ya da yolculukta olursanız ya da sizden biri ihtiyaç gidermeden gelirse veya kadınlarla beraber olur ve su bulamazsanız, temiz toprakla teyemmüm alın. Yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah, (din konusunda) sizi zora sokmak/işinizi zorlaştırmak istemez. Fakat Allah, şükredesiniz diye sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister.

7. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve sizinle sözleştiği (ona verdiğiniz) sözü hatırlayın! Hani siz: "İşittik ve itaat ettik." demiştiniz. Allah'tan korkun. Şüphesiz ki Allah, sinelerde olanı bilendir.

8. Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan adaletli şahitler olun. Bir kavme olan öfkeniz/kininiz, sizi adaletsizlik yapmaya sevk etmesin. Adaletli olun! O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Allah, iman edip salih amel işleyenlere, onlar için bağışlama ve büyük bir ecir vadetmiştir.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِٓي اِسْرَآئِيلَ ۚ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۭ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّي مَعَكُمْ ۭ
لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِي
وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ
عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ
مِيثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۚ يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا
بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَاۗئِنَةٍ مِّنْهُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

10. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlara gelince; onlar, alevli ateşin ehlilerdir.

11. Ey iman edenler! Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Hani bir topluluk (savaşmak için) size el uzatmak istemişti de (Allah) onların ellerini çekmiş (girişimlerini akamete uğratmıştı). Allah'tan korkup sakının. Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

12. Andolsun ki Allah, İsrailoğullarından söz almıştı ve onların arasından on iki temsilci tayin etmiştik. Allah demişti ki: "Şüphesiz ki ben, sizinle beraberim. Şayet namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, resûllerime iman eder, onları destekler ve Allah'a güzel bir borç verirseniz sizin kusurlarınızı örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Sizden her kim bundan sonra küfre girerse elbette, dosdoğru yoldan sapmış olur."

13. Sözlerini bozmaları sebebiyle onlara lanet ettik ve kalplerini katı kıldık. Kelimeleri yerinden oynatarak tahrif ediyorlar. (Ayrıca) emrolundukları şeyden paylarına düşen (ameli) terk ettiler. Onların azı hariç sürekli olarak onlardan ihanet görürsün. (Buna rağmen) affet ve hoş gör. (Çünkü) Allah, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّا نَصَارٰٓى اَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا
حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتَابِ
قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا
عَنْ كَثِيرٍ ؕ قَدْ جَآءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
مُبِينٌ ۙ﴿١٥﴾ يَهْدِى بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ
بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ
جَمِيعًا ؕ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

14. "Şüphesiz ki bizler, Hristiyanız." diyen kimselerden kesin bir söz aldık. Emrolundukları şeyden paylarına düşen (ameli) terk ettiler. (Ceza olarak) kıyamete kadar aralarında sürüp gidecek bir düşmanlık ve kin ile (onları birbirlerine düşürdük). Allah, yaptıklarını onlara haber verecektir.

15. Ey Ehl-i Kitap! Şüphesiz ki Kitap'tan gizlemekte olduğunuz şeylerin çoğunu açıklayan ve büyük bir bölümünü de görmezden gelen/üzerinde durmayan Resûlümüz size geldi. Şüphesiz ki size, Allah'tan bir nur ve apaçık/açıklayıcı bir Kitap geldi.

16. Allah onunla (Kitap ve Resûl'le), rızasına uyanları yolun en doğru olanına iletir, onları izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve dosdoğru yola hidayet eder.

17. Andolsun ki: "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler kâfir oldular. De ki: "Allah, Meryem oğlu Mesih'i, annesini ve yeryüzünde yaşayanların tamamını helak etmek istese, Allah'a karşı kim onları koruyabilir?" Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin tamamının hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Dilediğini yaratır, Allah her şeye kadîrdir.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُهٗ ۭ قُلْ فَلِمَ
يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۭ يَغْفِرُ
لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا ۡ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَاۗءَكُمْ
رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰي فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا
مَا جَاۗءَنَا مِنْۢ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ ۡ فَقَدْ جَاۗءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ ۭ
وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰي لِقَوْمِهٖ
يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَاۗءَ
وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۡ وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٠﴾
يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓي اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢١﴾ قَالُوْا
يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۡ وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا
مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ
يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ
فَاِنَّكُمْ غٰلِبُوْنَ ۙ وَعَلَي اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٣﴾

18. Yahudi ve Hristiyanlar: "Biz, Allah'ın çocukları ve sevdikleriyiz." der. De ki: "(Madem öyle) ne diye günahlarınızdan dolayı size azap ediyor?" (Hayır, öyle değil!) Bilakis sizler, O'nun yarattıklarından birer insansınız. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Dönüş O'nadır.

(Kitap ehli müşriklerin sapkın Allah tasavvuru için bk. 5/Mâide, 64)

19. Ey Ehl-i Kitap! Resûllerin kesintiye uğradığı bir zamanda: "Bize ne bir müjdeci ne de bir uyarıcı geldi." demeyesiniz diye size açıklayan Resûlümüz geldi. Şüphesiz ki size, müjdeci de uyarıcı da geldi. Allah, her şeye kadîrdir.

20. (Hatırlayın!) Hani Musa kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Sizlerin içinden nebiler göndermiş, sizleri hükümdar yapmış ve âlemlerden kimseye vermediği (hayır ve güzellikleri) size vermiştir."

21. "Ey kavmim! Allah'ın size yazdığı mukaddes topraklara girin, (kaçmak için) arkanızı dönmeyin. (O hâlde) hüsrana uğrayanlar olarak geri dönersiniz."

22. Dediler ki: "Ey Musa! Orada çok güçlü bir topluluk vardır. Onlar çıkmadan biz oraya girmeyeceğiz. Şayet çıkarlarsa elbette biz gireriz."

23. (Allah'tan) korkanlardan, Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi dedi ki: "Onların üzerine kapıdan girin. Oraya girerseniz şüphesiz ki sizler, galipsiniz. Şayet müminlerseniz yalnızca Allah'a tevekkül edin."

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى
لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِى وَاَخِى فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِينَ سَنَةً ۚ
يَتِيهُونَ فِى الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَىْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ ۭ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ۭ
قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَىَّ يَدَكَ
لِتَقْتُلَنِى مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِىَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّى اَخَافُ اللّٰهَ
رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ اِنِّٓى اُرِيدُ اَنْ تَبُوٓاَ بِاِثْمِى وَاِثْمِكَ
فَتَكُونَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِينَ ۚ ﴿٢٩﴾
فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾
فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِى
سَوْاَةَ اَخِيهِ ۭ قَالَ يَا وَيْلَتٰى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا
الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْاَةَ اَخِى ۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِينَ ۛ ﴿٣١﴾

24. Dediler ki: "Ey Musa! (O güçlü topluluk) orada olduğu müddetçe ebediyen oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidip savaşın. Biz burada bekliyor olacağız."

25. Dedi ki: "Rabbim! Ben sadece kendime ve kardeşime söz geçirebilirim/ikimizden sorumluyum. Bizimle fasık olan kavmin arasını ayır."

26. Dedi ki: "Şüphesiz ki o (topraklar), kırk yıl boyunca onlara haramdır. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolanırlar. Fasık topluluğa üzülme!"

27. (Bir de) onlara, Âdem'in iki oğlunun hak olan haberini oku. Hani onlar bir kurban sunmuştu da birinin (kurbanı) kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul olunmayan) demişti ki: "Kesinlikle seni öldüreceğim." (Kardeşi:) "Allah ancak muttaki olanlardan kabul eder." demişti.

28. "Beni öldürmek (niyetiyle) elini bana uzatsan dahi, seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkuyorum."

29. "Şüphesiz ki ben, hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenmeni, (böylece) ateşin ehlinden olmanı istiyorum. Bu, zalimlerin cezasıdır."

30. Nefsi, kardeşini öldürmeyi ona (süslü göstererek) kolaylaştırdı. O da (kardeşini) öldürdü ve hüsrana uğrayanlardan oldu.

31. (Bunun üzerine) Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstersin diye yeri eşeleyen bir karga yolladı. Dedi ki: "Yazıklar olsun bana! Şu karga gibi olup kardeşimin cesedini gömmekten aciz mi kaldım?" Ve pişman olanlardan oldu.

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۚۛ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَمِيْعًا ۭ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ
وَلَقَدْ جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ۡ ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ
بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ۝ اِنَّمَا جَزٰۗؤُا الَّذِيْنَ
يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا
اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ
مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ۭ ذٰلِكَ لَهُمْ
خِزْيٌ فِى الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝
اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوْا فِىْ سَبِيْلِهٖ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ
مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

32. Bundan dolayı, İsrailoğullarına (şöyle) yazdık: Kim bir nefsi başka bir nefse ya da yeryüzünde bozgunculuğa karşılık olmaksızın öldürürse, bütün insanlığı öldürmüş gibi olur. Kim de (meşru bir sebep olmadığı için öldürmeyi terk ederek) onu ihya ederse, bütün insanlığı ihya etmiş gibi olur. Andolsun ki, resûllerimiz apaçık delillerle onlara geldi. Bundan sonra onların birçoğu, bunun ardından yeryüzünde taşkınlık etmektelerdir.

33. Allah'a ve Resûl'üne savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuk yapanların cezası, öldürülmeleri veya asılmaları ya da ellerinin ayaklarının çaprazlama kesilmesi veya yerlerinden sürülmeleridir. Bu (ceza), dünyadaki rezillikleridir. Ahiretteyse onlar için büyük bir azap vardır.

34. Siz ele geçirmeden tevbe edenler müstesna; bilin ki şüphesiz Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

35. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve (sizi) Allah'a (yakınlaştıracak) vesileler arayın. Allah yolunda cihad edin. Umulur ki kurtuluşa erersiniz.

(Selef-i salihin müfessirlerinden Katade (rh), "vesile"yi şöyle açıklar:
"Allah'a (cc) itaat ederek ve O'nu razı eden amelleri yaparak O'na yakınlaşın."
İslam tarafından emredilerek ya da teşvik edilerek meşru kılınan her salih amel, Allah'a (cc) yakınlaştıran bir vesiledir.
Kur'ân, mümin ve müşriklerin vesile konusunda farklı tutum içerisinde olduklarını belirtir. Müminler, İslam'ın onay verdiği salih amel ve imanlarını Allah'a (cc) yakınlaşmaya vesile kılarlar. Müşrikler ise Allah'a (cc) yakınlaştırıcı vesileler uydurur, bunların şer'i olup olmamasına bakmazlar. (bk. 10/Yûnus, 18; 17/İsrâ, 56-57; 39/Zümer, 3))

36. Şüphesiz ki yeryüzünün tamamı ve bir o kadarı da kâfirlerin olsa, Kıyamet Günü'nün azabından kurtulmak için (bu malı) fidye olarak verseler, yine de onlardan kabul edilmez. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
مِنْهَا ۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوٓا
اَيْدِيَهُمَا جَزَآءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ
اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يٰٓاَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِى الْكُفْرِ
مِنَ الَّذِينَ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۛ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ
لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ ۙ لَمْ يَاْتُوكَ ۗ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ
مَوَاضِعِهٖ ۛ يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ
فَاحْذَرُوا ۗ وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ
لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ
قُلُوبَهُمْ ۗ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

41. Ey Resûl! Küfürde yarışan kimseler seni üzmesin! Onlar ki ağızlarıyla: "İman ettik." derler. (Oysa) kalpleri iman etmemiştir. O Yahudi olanlardan bazısı yalana kulak verirler. Sana gelmeyen (Yahudi olanlara laf taşımak için) sana kulak verirler. Allah yerli yerine koyduktan sonra, kelimeleri yerinden oynatarak tahrif ederler. Derler ki: "Bu (tahrif edip değiştirdiğiniz) size verilirse onu alın, verilmezse sakının!" Allah kimin fitnesini dilerse, sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Bunlar, Allah'ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Onlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

37. Ateşten çıkmak isterler, (fakat) oradan çıkmaları mümkün değildir. Onlar için sürekli bir azap vardır.

38. Hırsız erkek ve kadının, işledikleri (kötülüğün) karşılığı ve Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

39. Kim de zulmünden sonra tevbe eder ve (hatasını) düzeltirse şüphesiz ki Allah, onun tevbesini kabul eder. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

40. Göklerin ve yerin hâkimiyetinin/egemenliğinin Allah'a ait olduğunu, dilediğine azap edip dilediğini bağışladığını bilmez misin? Allah, her şeye kadîrdir.

سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ ۭ فَاِنْ جَاۗءُوْكَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
يَّضُرُّوْكَ شَيْـــًٔا ۭ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝ وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ
وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ
ذٰلِكَ ۭ وَمَآ اُولٰۗىِٕكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۘ ۝ اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ
فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا
لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا
مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَاۗءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ
بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ۝ وَكَتَبْنَا
عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ
وَالْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ۭ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ۭ
وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝

42. Onlar yalana kulak veren, rüşvet/haram yiyenlerdir. Şayet sana gelirlerse onların arasında hükmet ya da onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Şayet hükmedecek olursan aralarında adaletle hükmet. Şüphesiz ki Allah, adil olanları sever.

43. Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olmasına rağmen, seni nasıl hakem tayin ediyorlar? (Seni hakem tayin ettikten) sonra da (verdiğin hüküm işlerine gelmediği için) yüz çeviriyorlar. Onlar kesinlikle inanmış değillerdir.

(Kitap ve Resûl'ü (sav) bırakıp başka mercilerin hükmüne başvuran (4/Nîsa, 59-60) veya verilen hüküm hevasına uymadığı için yüz çeviren, mümin değildir. (bk. 24/Nûr, 47-50))

44. Şüphesiz ki Tevrat'ı biz indirdik. Onun içinde hidayet ve nur vardır. (Allah'a hakkıyla) teslim olmuş olan nebiler o Kitap'la Yahudi olan kimselere hükmeder. Rabbaniler ve din bilginleri Kitab'ı korumakla görevli olduklarından ve Kitab'ın şahitleri olduklarından (insanlar arasında Kitap'la) hükmederler. (Öyleyse) insanlardan korkmayın. (Yalnızca) benden korkun! Ayetlerimi az bir paha karşılığında satmayın. Her kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse onlar kâfirlerin ta kendileridir.

(Allah'ın (cc) indirdiği Kitaplara imanın gereği olarak, yönetici makamında olanların ve insanları yönlendiren âlimlerin Kitap'la hükmetmesi gerekir. Kitap'la hükmetmeyi terk etmek, imanı bozmak olduğundan Allah (cc) böylelerine "kâfir" demiştir. Günümüz insanı Kitab'ın bazı hükümlerini terk etmekle kalmamış, Kitab'ın tamamını terk edip onun yerine kendi koydukları yasaları yerleştirmişlerdir. Sadece küfre girmekle yetinmemiş, Allah'ın (cc) en belirgin sıfatı olan kanun yapma yetkisini kendilerinde görerek tağutlaşmışlardır. (bk. 12/Yûsuf, 40))

45. (Tevrat'ta) onlara şöyle farz kıldık: Nefse karşılık nefis, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralamalarda kısas vardır. Kim de (kısas hakkını) sadaka olarak bağışlarsa (günahları) için kefaret olur. Her kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse (onlar) zalimlerin ta kendileridir.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرٰيةِ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۙ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ
اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ
لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ اٰتٰيكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ
اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ۙ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
اِلَيْكَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ ۗ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ
يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

46. Onların ardından, kendinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayan Meryem oğlu İsa'yı yolladık. Ona; içinde hidayet ve nur bulunan, kendinden önce gelen Tevrat'ı tasdik eden, muttakiler için hidayet ve öğüt olan İncil'i verdik.

47. İncil ehli, Allah'ın (İncil'de) indirdikleriyle hükmetsin. Her kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse (onlar) fasıkların ta kendileridir.

48. Sana, kendinden önceki Kitab'ı doğrulayan ve onun üzerinde denetleyici olan (bu) Kitab'ı hak olarak indirdik. Onların arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Sana gelen haktan (seni saptıracak olan) hevalarına/arzularına uyma. Sizden her bir (ümmet) için bir şeriat ve yol kıldık. Şayet Allah dileseydi sizi (şeriatı ve yolu aynı olan) tek bir ümmet yapardı. Lakin size verdiklerinde sizleri denemek için (şeriat ve yollarınızı farklı kıldı. Öyleyse) hayırlarda yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. İhtilaf ettiğiniz şeylerde (kimin haklı olduğunu) size haber verecektir.

49. Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların heva/arzularına uyma! Allah'ın sana indirdiği bazı (hükümlerde) seni fitneye düşürmelerinden sakın. Şayet yüz çevirirlerse bil ki Allah, onları bazı günahları nedeniyle cezalandırmak istiyor. Şüphesiz ki insanlardan birçoğu fasıktır.

50. Yoksa cahiliyenin hükmünü mü istiyorlar? Yakinen inanmış bir kavim için kim Allah'tan daha güzel hüküm sahibi olabilir?

(Allah'ın (cc) hükümleri dışında kalan her yasa, kanun, düzen "cahiliye"-dir. Böylesi düzenlere razı olan ve imani bir tavırla reddetmeyen toplumlar, cahiliye toplumlarıdır.

Şunu unutmamalı: Cahiliye bir zaman dilimi değil, bir zihniyet meselesidir. Bir yerde İslam/Tevhid varsa, mutlaka karşısında cahiliye vardır. Yasalarını Allah'tan almayan, hayatı İslami ölçülerle okumayan, bilgisi vahye dayanmayan her insan/toplum cahiliye ehlidir.)

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰى اَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۟ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ ۟ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى
الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ
فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۟ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِىَ بِالْفَتْحِ
اَوْ اَمْرٍ مِنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَآ اَسَرُّوا فِٓى اَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾
وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ
لَمَعَكُمْ ۟ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهٖ فَسَوْفَ يَأْتِى اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهٗٓ
اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ۡ يُجَاهِدُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ
وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۟ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ ۟ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهٗ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۧ ﴿٥٦﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

51. Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır. Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

(Allah (cc) dostlarını dost, düşmanlarını düşman edinmek, imanın temellerinden olan vela/dostluk, bera/düşmanlık akidesinin gereklerindendir. İslam ve müminler aleyhine faaliyet gösterenlere sözlü, fiilî veya maddi yardımda bulunarak onlarla dostluk kuranlar için Kur'ân şu ifadeleri kullanır:

a. Dost edindikleriyle aynılardır. (bk. 5/Mâide, 51)
b. Münafıklardır. (bk. 4/Nîsa, 138-139)
c. Allah'la (cc) aralarında hiçbir bağ kalmamıştır. (bk. 3/Âl-i İmran, 28)
d. Allah'a (cc) ve Peygamber'e (sav) inanmamışlardır. (bk. 5/Mâide, 80-81)
e. Allah'a (cc) ve Ahiret Günü'ne inanmazlar. (bk. 58/Mücadele, 22))

52. (Allah'ın kesin yasağına rağmen) kalplerinde hastalık bulunanların (onları dost edinmek için) koşuşturduğunu ve: "Başımıza bir musibet gelmesinden korkuyoruz." dediklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir zafer ya da kendi katından bir (hüküm) getirir de içlerinde gizlediklerinden ötürü pişman olurlar.

53. Müminler der ki: "Var güçleri ile yeminler edip sizinle beraber olduklarını söyleyen (ama sizin için hiçbir şey yapamayan dostlarınız) bunlar mı? (Onların) amelleri boşa gitmiştir. Hüsrana uğrayanlar olmuşlardır."

54. Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, Allah (sizin yerinize) öyle bir topluluk getirir ki (Allah) onları sever, onlar da (Allah'ı) severler. Müminlere karşı alçak gönüllü/yumuşak huylu, kâfirlere karşı izzetlilerdir. Allah yolunda cihad ederler ve kınayıcının kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın lütfudur. Allah onu dilediğine verir. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

55. Sizin dostunuz ancak Allah, Resûl'ü, namazı kılıp zekâtı veren ve rükû eden mümin kimselerdir.

56. Kim de Allah'ı, Resûl'ünü ve müminleri dost edinirse şüphesiz ki Allah'ın taraftarları, kesinlikle üstün gelecek olanlardır.

57. Ey iman edenler! Dininizi alay ve oyun konusu edinen sizden önce kendilerine Kitap verilenleri ve kâfirleri dost edinmeyin. Şayet müminlerseniz Allah'tan korkup sakının.

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُونَ ﴿٥٩﴾
قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۭ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ
وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ ۭ
اُولٰۗىِٕكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ عَنْ سَوَاۗءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَاۗءُوْكُمْ
قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ
الرَّبّٰنِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ
مَا كَانُوْا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ ۭ غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ
وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوطَتٰنِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاۗءُ ۭ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۭ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ
اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

58. Siz, birbirinizi namaza çağırdığınızda onu alay ve oyun konusu edinirler. Bu, onların akletmeyen bir toplum olmalarındandır.

59. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilene inanmamız ve sizlerin birçoğunun fasık olması dışında, bizden bu denli nefret etmenizin başka bir sebebi mi var?"

60. De ki: "Size Allah katındaki cezası bundan daha kötü olan bir şeyi haber vereyim mi? Allah'ın lanet ettiği, ona karşı öfkelendiği, aralarından maymunlar ve domuzlar kıldığı ve tağuta kul eyledikleridir. Bunlar, (Allah katında) yerleri daha kötü ve dosdoğru yoldan sapmış olanlardır."

(Tağut kavramı için bk. 2/Bakara, 256)

61. Size geldiklerinde: "İman ettik." derler. Oysa (yanınıza) girdiklerinde de çıktıklarında da kâfirlerdir. Allah, onların gizlediklerini en iyi bilendir.

62. Onların birçoğunu günah, düşmanlık ve rüşvet/haram yemede (birbirleriyle) yarışırken görürsün. Yaptıkları ne kötü bir şeydir.

63. Rabbanilerin ve din bilginlerinin onları günah olan sözden ve rüşvet/haram yemekten sakındırması gerekmez miydi? (Âlimlerin ve yöneticilerin iyiliği emredip, kötülükten alıkoyma görevini terk ederek) yaptıkları şey ne kötüdür.

64. Yahudiler: "Allah'ın eli bağlanmıştır/eli sıkı bir cimridir." dediler. Söyledikleri (bu çirkin söz) nedeniyle elleri bağlandı ve lanetlendiler. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah'ın iki eli de açıktır ve dilediği gibi harcar. Andolsun ki Rabbinden sana indirilen (bu Kur'ân), onların birçoğunun azgınlık ve küfrünü arttıracaktır. Biz, onların arasına kıyamete dek sürüp gidecek bir düşmanlık ve kin atmışızdır. Her ne zaman savaş ateşi yakmışlarsa Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuk için çabalarlar. Allah, bozguncuları sevmez.

(Kâfirlerin Allah tasavvuru: Kâfirler iki gruba ayrılır. İlki; hiç bir kitaba ve nebiye müntesip olmayan Kureyş müşrikleri gibi toplumlardır. Bunlar Allah'a (cc) dair kitabi bir bilgiye sahip olmadıkları için, krala/meliğe benzettikleri bir Allah'a inanırlar. (bk. 2/Bakara, 186; 10/Yûnus, 18; 39/Zümer, 3; 71/Nûh, 23)

İkincisi; bir Kitab'a ve nebiye müntesip olmakla beraber, Kitap'tan ve nebiden yüz çevirmiş Yahudi, Hristiyan ve onları adım adım izleyen ümmeti Muhammed'in (sav) sapkınlarıdır. (bk. Buhari, 7320; Müslim, 2669) Vahiyden yüz çeviren bu toplumlar, zamanla kendilerine benzeyen bir Allah tasavvuru oluştururlar. Kendileri gibi cimri (5/Mâide, 64), dostlarını yardımsız bırakan (48/Fetih, 6, 12), fakir düşebilen (3/Âl-i İmran, 181), torpil yapıp adam kayıran (3/Âl-i İmran, 24; 5/Mâide, 18), ölünün ardından ıskat yapılarak kandırılabilen, telkin verilerek sorgusundan kopya çekilebilen bir Allah...)

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا
التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ۭ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ۭ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ سَاۗءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ
اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۭ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ۭ وَاللّٰهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾
قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰي شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْجِيلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۭ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيرًا
مِنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ
عَلَي الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ
هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ
اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا ۭ كُلَّمَا جَاۗءَهُمْ
رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ ۙ فَرِيْقًا كَذَّبُوْا وَفَرِيْقًا يَقْتُلُوْنَ ﴿٧٠﴾

65. Şayet Ehl-i Kitap iman etmiş ve (Allah'tan) korkup sakınmış olsaydı elbette, onların kusurlarını örter ve onları Naim Cennetleri'ne sokardık.

66. Şayet onlar, Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden indirileni (içindekilerle amel ederek) ayakta tutmuş olsalardı üstlerinden (yağmurun getirdiği) ve ayaklarının altından (toprağın bitirdiklerinden) yerlerdi. Onlardan bir topluluk orta yolludur/mutedildir. (Fakat) onların çoğunun yapmakta oldukları ne kötüdür.

67. Ey Resûl! Rabbinden sana indirileni (insanlara) tebliğ et. Şayet bunu yapmazsan (Allah'ın) risalet (mesajını) tebliğ etmemiş/vazifeni yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz ki Allah, kâfirler topluluğunu hidayet etmez.

(Kur'ân Sünnet ilişkisi için bk. 16/Nahl, 44)

68. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Tevrat, İncil ve Rabbinizden size indirileni (içindekilerle amel edip) ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz." Andolsun ki Rabbinden sana indirilen (bu Kur'ân), onların birçoğunun azgınlık ve küfürlerini arttıracaktır. Kâfirler topluluğu için üzülme!

(Kitab'ın gerekleriyle amel etmeyen, anlaşmazlıklarda onu hakem tayin etmeyen ve yönetimde onunla hükmetmeyen birey ve toplumlar hiçbir şey üzere değillerdir. Yani, kendilerini Kitab'a nispet etseler de Allah katında o Kitab'ın ehlinden değillerdir.)

69. Şüphesiz ki iman edenler, Yahudi olanlar, Sabiîler ve Hristiyanlardan her kim Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanır, salih amel yaparsa onlar üzerine korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

70. Andolsun ki İsrailoğullarından söz aldık ve onlara resûller yolladık. Her ne zaman bir resûl hevalarına/arzularına uymayan bir şey ile onlara gelse bir grubu yalanladılar, bir grubu da öldürdüler.

وَحَسِبُوٓا اَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۟ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۟ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ
اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۟ اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاْوٰيهُ النَّارُ ۟ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ
ثَلٰثَةٍ ۟ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۟ وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
اَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۟ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ ۚ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۟ وَاُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۟ كَانَا
يَاْكُلَانِ الطَّعَامَ ۟ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ
انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۟ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

71. (Peygamberleri yalanlayıp öldürdüklerinde başlarına dinî ve dünyevi musibetlerin) fitne olmayacağını sandılar. Körleşip sağırlaştılar. Sonra (Allah yeni bir peygamber göndererek tevbe imkânı sundu ve tevbe edenlerin) tevbesini kabul etti. Sonra onların çoğu (yine) körleşip sağırlaştılar. Allah, onların yaptıklarını görendir.

72. Andolsun ki: "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler kâfir olmuşlardır. (Oysa) Mesih demişti ki: "Ey İsrailoğulları! Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Şüphesiz ki kim Allah'a şirk koşarsa, Allah cenneti ona haram kılar. Onun barınağı ateştir. Zalimler için yardımcı da yoktur."

(Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşriğin akıbeti için bk. 4/Nîsa, 48)

73. Andolsun ki: "Allah üçün üçüncüsüdür." diyenler kâfir olmuşlardır. (İbadeti hak eden) tek bir ilahtan başka hiçbir ilah yoktur. Şayet söylediklerine son vermezlerse elbette, onlardan kâfir olanlara, can yakıcı bir azap dokunacaktır.

74. Allah'a tevbe edip O'ndan bağışlanma dilemeyecekler mi? Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

75. Meryem oğlu Mesih yalnızca bir resûldür. Muhakkak, ondan önce resûller gelip geçmiştir. Onun annesi sıddıka/dosdoğru bir kadındı. (O ve annesi ilah olamazlar çünkü) ikisi de yemek yerlerdi. (Yemek yemek muhtaç olmaktır. Muhtaç olan ilah olamaz) Bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? Sonra yine bak, onlar nasıl (haktan) çevriliyorlar?

76. De ki: "Allah'ı bırakıp, size zarar vermeye de fayda vermeye de malik olmayan varlıklara mı ibadet ediyorsunuz? Allah, O (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir."

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوْٓا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا
كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيْلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ
مَرْيَمَ ۭ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٨﴾
كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ۭ لَبِئْسَ
مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ
وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا
مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ
اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً
لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّ
مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

77. De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Dininizde haksız yere aşırılık etmeyin. Bundan önce sapmış, çok kişiyi saptırmış ve dosdoğru yoldan sapmış olanların arzularına uymayın."

78. İsrailoğullarından kâfir olanlar, Davud'un ve Meryem oğlu İsa'nın dilinden lanetlendiler. Bu, onların isyan etmeleri ve haddi aşmaları sebebiyledir.

79. Yaptıkları kötülükten birbirlerini alıkoymazlardı. Yaptıkları şey ne kötüdür.

80. Onların birçoğunun kâfir olan kimseleri dost edindiğini görürsün. Nefisleri kendilerine (Kıyamet Günü için) ne kötü bir şey sundu. Allah onlara öfkelendi ve onlar azabın içinde ebedî kalacaklardır.

81. Şayet Allah'a, Nebi'ye ve ona indirilene inanmış olsalardı onları dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasıklardır.

(Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51)

82. Andolsun ki, insanlar arasından iman edenlere en çetin düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulacaksın. İman edenlere sevgi bakımından en yakın olanlarınsa "Biz Hristiyanlarız." diyen kimseler olduğunu bulacaksın. Bu, onların arasında (din bilgini) keşişlerin ve (ibadet ehli) rahiplerin olmasından ve onların (hakka tabi olma konusunda) büyüklenmemesindendir.

وَاِذَا سَمِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ
مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّۚ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّۙ
وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ
اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِۧ ﴿٨٦﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواۜ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًاۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓى اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ
فِٓى اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ
اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اَهْلِيكُمْ
اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍۜ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍۜ
ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْۜ وَاحْفَظُٓوا اَيْمَانَكُمْۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

83. Resûl'e inen (vahyi) duyduklarında, tanıdıkları hak nedeniyle gözlerinin yaşla dolduğunu görürsün. Derler ki: "Rabbimiz! İman ettik. (Öyleyse) bizi şahitlerden yaz."

84. (Ve derler ki:) "Rabbimizin bizi salihler topluluğuna dâhil etmesini umarken, ne diye Allah'a ve bize gelen hakka iman etmeyelim?"

85. Allah, söylediklerinin karşılığı olarak, altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetlerle onları mükâfatlandırdı. Bu, muhsinlerin/kulluğu en güzel şekilde yapmaya çalışanların karşılığıdır.

86. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar ise bunlar, alevli ateşin ehlidir.

87. Ey iman edenler! Allah'ın size helal kılmış olduğu temiz ve güzel şeyleri haram kılmayın! Haddi aşmayın! Şüphesiz ki Allah, haddi aşanları sevmez.

88. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyin. Kendisine iman etmiş bulunduğunuz Allah'tan korkup sakının.

89. (Niyet ve kasıt olmaksızın ağız alışkanlığı olarak yaptığınız) lağv yeminlerinizden ötürü Allah sizi sorumlu tutmaz. Fakat (niyet ve kasıtla kalplerinizde) bağladığınız yeminlerden sizi sorumlu tutar. (Geçerli olan yeminlerinizi bozarsanız) onun kefareti, ailenize yedirdiğiniz orta yollu yiyeceklerle on yoksulu doyurmanız ya da giydirmeniz veya köle azat etmenizdir. Kim de bulamazsa üç gün oruç tutsun. Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz! Şükredesiniz diye Allah ayetlerini size açıklıyor.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا
يُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ فِى الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾
وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّمَا
عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُٓوا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
ثُمَّ اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۚ ﴿٩٣﴾
يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَىْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ
اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى
بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ
مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ
طَعَامُ مَسَاكِينَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ۗ عَفَا اللّٰهُ
عَمَّا سَلَفَ ۗ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

90. Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar ve fal okları şeytanın pis işlerindendir. Ondan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

91. Şeytan, içki ve kumarla ancak aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi?

92. Allah'a itaat edin! Resûl'e itaat edin ve (muhalefet etmekten) sakının. Şayet yüz çevirirseniz bilin ki Resûlümüzün vazifesi, ancak apaçık bir tebliğdir.

93. (Şayet içki yasaklanmadan önce onu içmiş ve vefat ettiği için aranızda bulunmayanların durumunu merak ediyorsanız) iman edip salih amel işleyenler için sakınıp iman ettikleri ve salih amel işledikleri, sonra sakınıp iman ettikleri, sonra sakınıp iyilik yaptıkları takdirde (haram kılınmadan önce) tattıkları (içkiden) dolayı bir günah yoktur. Allah, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları sever.

94. Ey iman edenler! Andolsun ki Allah, ellerinizin ve mızraklarınızın ulaştığı av hayvanlarını (ihramlıya haram kılarak), gözlerin kendisini görmediği yerde, kimin Allah'tan korktuğunu açığa çıkarmak için sizleri imtihan edecektir. Kim de bundan sonra haddi aşarsa onun için can yakıcı bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! İhramda olduğunuz zaman avı öldürmeyin. Sizden her kim onu kasten öldürürse cezası, sizden iki adil hakemin kararıyla öldürdüğüne denk bir hayvanın Kâbe'ye ulaştırılarak kurban edilmesidir. Ya da yoksulları doyurmak veya onun dengi olacak şekilde oruç tutmaktır. (Bu cezalar) yaptığı hatanın vebalini tatması içindir. Allah, geçmişte kalanı bağışladı. Her kim de (yasaklanana) dönerse Allah ondan intikam alacaktır. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve intikam sahibidir.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُل لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ
إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ
تُبْدَ لَكُمْ ۖ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ
مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ
مِن بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۙ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

96. Deniz avı ve yiyeceği size ve yolculara faydalanılan (bir yemiş olarak) helal kılındı. İhramda olduğunuz sürece kara avı size haram kılındı. (Diriltilip) huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkup sakının.

97. Allah saygın ev olan Kâbe'yi, haram ayları, kurbanı, boyunları gerdanlıkla (işaretli kurbanlıkları) insanların (dinî ve dünyevi ihtiyaçlarını elde etmelerini sağlayan) bir dayanak kıldı. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde olanların tamamını bildiğini ve Allah'ın her şeyin bilgisine sahip olduğunu bilmeniz içindir.

98. Bilin ki hiç şüphesiz Allah, azabı çetin olan ve (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

99. Resûl'ün vazifesi yalnızca tebliğdir. Allah, açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

100. De ki: "Pis olanın çokluğu seni şaşırtıp hoşuna gitse de, pis ve temiz bir olmaz. Allah'tan korkun ey akıl sahipleri ki felaha eresiniz."

101. Ey iman edenler! Açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın. Kur'ân indirilirken sorarsanız size açıklanır. Allah onu affetti. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr (Kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

102. Sizden önce bir topluluk onu sormuş sonra da onu (inkâr eden) kâfirler olmuşlardı.

103. Allah (kulağı yarılıp putlara adanan) Bahire, (bir belayı defetmek için putlar adına dokunulmaz ilan edilen) Saibe, (belirlenmiş standartlarda doğuran devenin salınması ve ona dokunulmaması gereken) Vasile, (sırtına binilmeyi haram kabul ettikleri) Ham; bunların hiçbirini meşru kılmadı. Fakat kâfirler yalan uydurup Allah'a iftira ediyorlar. Onların çoğu akletmez.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا
وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ
لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۭ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ
جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ
اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ
ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ۭ تَحْبِسُوْنَهُمَا
مِنْۢ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ ثَمَنًا
وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾
فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا
مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ
مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا ۙ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى
اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰي وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُوْٓا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۭ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٨﴾

104. Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Resûl'e gelin." denildiği zaman: "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter." derler. Onların babaları hiçbir şey bilmiyor ve doğru yolu bulamamış olsalar bile (babalarının yoluna mı uyacaklar)?

105. Ey iman edenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Doğru yolda olduğunuz sürece sapanlar size zarar vermez. Topluca dönüşünüz Allah'adır. Size yaptıklarınızı haber verecektir.

(Ayet-i kerime ilk dönemden itibaren yanlış anlaşılmış ve emr-i bi'l ma'ruf vazifesini iptal ettiği düşünülmüştür. Oysa "Siz kendinizden sorumlusunuz." cümlesi, "Allah'ın (cc) size farz kıldıklarını yapmakla yükümlüsünüz." anlamındadır. İslam ümmetine namaz, oruç, hac gibi farz kılınmış şeylerden biri de yeryüzünde Allah'ın (cc) şahitleri olmak, adaleti Allah (cc) için ayakta tutmak, iyiliği emredip kötülükten sakındırmaktır. Ayet, geniş anlamıyla emr-i bi'l ma'rufa delalet etmektedir. Ebu Bekir (ra) bir gün insanlara: " 'Ey insanlar! Bir ayet var ki onu yanlış yorumluyorsunuz.' dedi ve bu ayeti okudu. Sonra: Ben Allah Resûlü'nü (sav) şöyle derken işittim: 'İnsanlar münkeri gördükleri zaman, onu değiştirmek için çaba sarf etmezlerse Allah'ın (cc) hepsini birden cezalandırması yakındır.' " (Ebu Davud, 4338; Tirmizi, 3057; İbni Mace, 4005))

106. Ey iman edenler! Sizden birine ölüm geldiğinde, vasiyet hazırlanışı esnasında sizden iki adil şahit olsun. Şayet yolculuk hâlinde olursanız ve ölüm size gelip çatarsa sizden olmayan iki kişiyi şahit tutun. Şayet (şahitliklerinden) şüphe ederseniz onları namazdan sonra alıkoyarsınız ve şöyle yemin ederler: "Akraba dahi olsa yeminimizi hiçbir bedele satmayacağız. Allah'ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. (Şayet gizlersek) elbette günahkâr kimselerden oluruz."

107. Şayet (şahitlik yapan bu iki kişinin yalan söylemek, bir şey gizlemek gibi suretlerle) günah işledikleri ortaya çıkarsa (ölenin mirasçısı olup) haksızlığa uğrayan iki kişi, bu (yalancı şahitlik yapanların) yerine geçer ve: "Allah'a yemin olsun ki bizim şahitliğimiz o ikisinin şahitliğinden daha doğrudur. Biz haddi aşmadık. Yoksa elbette biz, zalimlerden olurduk." diye yemin ederler.

108. Bu (usul); gerektiği gibi şahitlik yapabilmeleri ve yemin ettikten sonra yeminlerinin geri çevrilip kabul edilmemesi korkusundan (emin olmaları için) en uygun olandır. Allah'tan korkup sakının ve (söylediklerini) dinleyin. Allah, fasıklar grubunu hidayet etmez.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ۖ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ۖ
اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِاِذْنِي ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرَآئِيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّينَ اَنْ اٰمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي ۚ
قَالُوٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا
مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾
قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

109. O gün Allah, tüm resûlleri toplayacak ve: "(Çağrınıza karşılık) size ne cevap verildi?" diyecek. Diyecekler ki: "Bizim hiçbir bilgimiz yok. Şüphesiz ki sen, gayb ilmini bilensin."

110. (O zaman) Allah diyecek ki: "Ey Meryem oğlu İsa! Senin ve annenin üzerindeki nimetlerimi hatırla. Hani seni Ruhu'l Kudüs (Cibril) ile desteklemiştim. Hem beşikte hem de yaşlılıkta insanlarla konuşuyordun. Hani sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretmiştim. İznimle çamurdan kuş suretinde bir şey yapıyordun, sonra ona üflüyordun. O da benim izin vermemle (canlı) bir kuş oluyordu. İznimle kör ve alaca hastasını iyileştiriyordun. İznimle ölüleri (kabirlerinden diri olarak) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık delillerle geldiğinde, onlardan kâfir olanlar: 'Bu apaçık bir sihirdir.' demişlerdi de onları senden engelleyerek (seni korumuştum)."

111. Hani havarilere: "Bana ve Resûlüme iman edin." diye vahyetmiştim. Demişlerdi ki: "İman ettik. Şahit ol ki biz, gerçekten Müslimleriz/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullarız."

112. Hani Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa! Sen, Rabbinden bizim için gökten sofra indirmesini isteyebilir misin?" demişlerdi. (İsa:) "Şayet müminlerseniz Allah'tan korkup sakının." demişti.

(Ayet-i kerimede iki farklı kıraat vardır.

Birincisi: Genelin okuyuşu olan "هل يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ" kıraatidir. "Rabbin sofra indirmeye güç yetirebilir mi?" anlamındadır.

İkincisi: İmam Kisai'nin (rh) kıraati olan "هل تَسْتَطِيعُ رَبَّكَ" okuyuşudur. Bu kıraat Allah Resûlü'nden de (sav) aktarılmıştır. (Hakim, Müstedrek, 2935; Tirmizi, 2930) Bizim de meal verirken esas aldığımız kıraattir. Bazıları birinci okuyuşa dayanarak Havarilerin Allah'ın (cc) kudretinden şüphe ettiğini iddia etmişlerdir. Oysa, Allah'ın (cc) kendilerine ilham ettiği (5/Mâide, 111), İsa'nın (as) çağrısına icabet eden (3/Âl-i İmran, 52-53) bu seçkin kulların Allah'ın (cc) kudretinden şüphe etmesi söz konusu olamaz.)

113. Dediler ki: "Kalplerimizin mutmain olması (için) ve senin bize doğru söylediğini kesin bir şekilde bilelim de ona şahitlik edelim (diye) ondan yemeyi istiyoruz."

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
مِنْكُمْ فَاِنِّي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَآ اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾
وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَاُمِّيَ
اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ؕ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ لِي
بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ؕ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَآ اَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ اَمَرْتَنِي
بِهٖٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ
فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ؕ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ
اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ
صِدْقُهُمْ ؕ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ؕ
رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

114. Meryem oğlu İsa dedi ki: "Allah'ım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir. O, bizden önce gelenlerimize ve sonradan geleceklerimize (sevinç ve huzur getiren) bir bayram ve (senin büyüklüğüne) bir belge olsun. Bizi rızıklandır. Sen, rızık verenlerin en hayırlısısın."

115. Allah demişti: "Şüphesiz ki (sofrayı), size indireceğim. Bundan sonra, sizden her kim küfre saparsa, âlemlerden hiç kimseye azap etmediğim şekilde ona azap ederim."

116. Hani Allah demişti ki: "Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi insanlara Allah'ı bırakıp beni ve annemi ilah edinin." diye söyledin? Dedi ki: "Seni tenzih ederim! Hakkım olmayan bir şeyi söylemem (doğru) olmaz. Şayet söylemiş olsam elbette sen bunu bilirdin. (Çünkü) sen, bende olanı bilirsin, bense sende olanı bilmem. Şüphesiz ki sen, gaybı bilensin."

117. "Ben onlara, bana emrettiğin: 'Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' (buyruğu) dışında hiçbir şey söylemedim. Aralarında olduğum süre içinde (onların yaptıklarına) şahittim. Beni kendi katına aldığında (artık onların ne söylediğini ve ne yaptığını bilmem mümkün değildir). Sen onların üzerinde gözetleyicisin. Sen her şeyin üzerinde şahit olansın."

118. "Onlara azap edecek olursan hiç şüphesiz onlar, senin kullarındır. Şayet onları bağışlarsan şüphesiz ki sen, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'sin."

119. Allah diyecek ki: "Bugün, doğrulara doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlara altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan, onlar da (Allah'tan) razı olmuşlardır. Bu, büyük bir kurtuluştur/kazançtır."

120. Göklerin, yerin ve içindekilerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. O, her şeye kadîrdir.

6. EN'ÂM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 165 ayettir.) Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı vareden Allah'a hamd olsun. Sonra o kâfirler, (birtakım varlıkları) Rablerine denk tutuyorlar.

2. Sizi çamurdan yaratan sonra da (öleceğiniz zamanın) müddetini belirleyen O'dur. (Diriliş zamanının) müddeti O'nun yanındadır. Sonra siz (hâlâ) şüphe edersiniz.

3. Göklerde ve yerde (kulluk edilen) Allah O'dur. Sizin gizlinizi de açığınızı da bilir. Kazandıklarınızı da bilmektedir.

(En'âm Suresi Mekkî'dir. Sure, başından sonuna dek müşriklerde var olan inanç problemlerine temas edip, batıl akideyi delillerle çürütmekte, sahih akideyi ortaya koymaktadır. Bu yanlışlardan biri de şudur: Mekkeli müşrikler, Allah'ın (cc) göklerin Rabbi olduğuna ve yerde var olanları yarattığına inanıyorlardı. Fakat Allah'ın (cc) hayata, dine, ekonomiye müdahalesini istemiyorlardı. Kişiyle vicdanı arasına hapsedilen, tüm putlara, dinlere ve inançlara eşit mesafede bir Allah (cc) istiyorlardı. Kâinata hükmeden ama insanlara hükmetmeyen bir Allah (cc)...

Allah (cc) genel olarak surede, özel olarak da bu ayette Allah'ın (cc) göklerde ve yerde kulluk edilen, boyun eğilip teslim olunan, yasaları geçerli olan tek otorite olduğunu vurgulayarak, bu yanlış Allah tasavvurunu çürüttü. (bk. 11/Hûd, 87))

4. Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet geldiğinde, mutlaka ondan yüz çevirirler.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۟
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝١ هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ
ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ۟ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝٢ وَهُوَ اللّٰهُ
فِى السَّمٰوَاتِ وَفِى الْاَرْضِ ۟ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝٣
وَمَا تَاْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝٤
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ ۟ فَسَوْفَ يَاْتِيهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهٖ
يَسْتَهْزِءُونَ ۝٥ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنّٰهُمْ
فِى الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا ۪
وَجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ ۝٦ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ
بِاَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝٧ وَقَالُوا
لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۟ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِىَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۝٨

5. Hak kendilerine gelince elbette, onu yalanladılar. Alaya aldıkları (şeyin) haberleri onlara gelecektir. (Neyi alaya aldıklarını anlayacaklar.)

6. Kendilerinden önce nice toplulukları helak ettiğimizi görmediler mi? Size vermediğimiz güç ve otoriteyi onlara vermiş, gökyüzünü bol yağmurla üzerlerine yollamış, nehirleri altlarından akar kılmıştık. Günahları sebebiyle onları helak ettik ve onların ardından başka bir nesil inşa ettik.

7. Şayet sana kağıt üzerine yazılmış bir kitap indirsek ve ona elleriyle dokunacak olsalar (yine de) o kâfirler: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir." diyecekler.

8. Dediler ki: "Üzerine melek inmeli değil miydi?" Şayet melek indirseydik iş bitirilmiş/kıyamet kopmuş olur ve onlara süre verilmezdi.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبِسُونَ ۝٩ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ۝١٠ قُلْ سِيرُوا
فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝١١
قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلْ لِلّٰهِ ۚ كَتَبَ
عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ
اَلَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝١٢ وَلَهُ مَا سَكَنَ
فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝١٣ قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَتَّخِذُ
وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ
قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١٤ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ۝١٥ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۚ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْمُبِينُ ۝١٦ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝١٧ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝١٨

9. Şayet onu melek (bir peygamber) kılmış olsak hiç şüphesiz, (yine insan suretinde) erkek bir melek kılardık. Ve kesinlikle düştükleri şüpheye onları yine düşürürdük.

10. Andolsun ki, senden önceki resûllerle de alay edildi. Alaya aldıkları (şey), alaycıları çepeçevre kuşattı.

11. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın ve sonra bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuş?"

12. De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kime aittir?" De ki: "Allah'a aittir." O, rahmeti, kendi üzerine yazmıştır. Andolsun ki, (vuku bulacağında) hiçbir şüphe olmayan Kıyamet Günü'nde, sizleri bir araya toplayacaktır. Kendilerini hüsrana/zarara uğratanlar! Onlar iman etmezler.

13. Gecede ve gündüzde yerleşmiş ne varsa hepsi O'nundur. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

14. De ki: "Gökleri ve yeri yoktan var eden Allah iken, O doyurur ama (kimse tarafından) doyurulmaz iken Allah'tan başkasını mı veli edinecekmişim?" De ki: "Şüphesiz ki ben, Müslimlerin/şirki terk ederek tevhid ile Allah'a yönelen kulların ilki olmakla emrolundum." Ve "Sakın müşriklerden olma." (denildi.)

(Müşrikler; Allah'ın (cc) dışındaki varlıkları veli edinir ve bir veliden/dosttan beklenecek şeyleri, o varlıklardan beklerlerdi. Allah'ın dışında edindikleri veliler/evliya; Allah'a (cc) yakın ve O'nun (cc) yanında hatır sahibi olduğuna inandıkları melekler (34/Sebe', 40) ve salih insanların ruhaniyetiydi (53/Necm, 20; 71/Nûh, 23). Bu varlıkları veli edinme/putlaştırma nedenlerini Kur'ân şöyle açıklar:

a. Allah'a yakınlaşmak için (39/Zümer, 3)

b. Allah katında şefaatlerine nail olmak için (10/Yûnus, 18; 39/Zümer, 43-44)

c. İhtiyaç halinde onların yardımına nail olmak için (36/Yâsîn, 74-75)

d. İzzet bulmak için (19/Meryem, 81-82)

e. Toplumu kaynaştırması ve milli bir değer olması için (29/Ankebût, 25)

Ayrıca bk. 29/Ankebût, 41)

15. De ki: "Şayet Rabbime isyan edersem, şüphesiz ki o büyük günün azabından korkarım."

16. "Kim de o gün azaptan alıkonulup çevrilirse, (Allah) ona rahmet etmiştir. Bu, apaçık bir kazançtır."

17. Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, onu (Allah'tan) başka kimse gideremez. Sana bir hayır dokunduracak olsa O, her şeye kadîrdir.

18. O, kullarının üzerinde (her şeye boyun eğdiren) El-Kahir'dir. O (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm, (her şeyden haberdar olan) El-Habîr'dir.

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ شَهِیْدٌۢ بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ ۫ وَاُوْحِیَ
اِلَیَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ
اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰی ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِیْ بَرِیْٓءٌ
مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹﴾ اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا یَعْرِفُوْنَ
اَبْنَآءَهُمْ ؕ اَلَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰیٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۱﴾
وَیَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِیْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِیْنَ اَشْرَكُوْۤا اَیْنَ شُرَكَآؤُكُمُ
الَّذِیْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا
وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِیْنَ ﴿۲۳﴾ اُنْظُرْ كَیْفَ كَذَبُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَفْتَرُوْنَ ﴿۲۴﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ یَّسْتَمِعُ اِلَیْكَ ۚ وَجَعَلْنَا
عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ یَّفْقَهُوْهُ وَفِیْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ یَّرَوْا كُلَّ اٰیَةٍ
لَّا یُؤْمِنُوْا بِهَا ؕ حَتّٰۤی اِذَا جَآءُوْكَ یُجَادِلُوْنَكَ یَقُوْلُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ هٰذَاۤ
اِلَّاۤ اَسَاطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۲۵﴾ وَهُمْ یَنْهَوْنَ عَنْهُ وَیَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ یُّهْلِكُوْنَ
اِلَّاۤ اَنْفُسَهُمْ وَمَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ تَرٰۤی اِذْ وُقِفُوْا عَلَی النَّارِ فَقَالُوْا
یٰلَیْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰیٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۲۷﴾

19. De ki: "Kimin şahitliği en büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahittir. Sizi ve kime ulaşırsa onu uyarmam için bu Kur'ân bana vahyedildi. Yoksa siz, Allah'la beraber başka ilahların olduğuna mı şahitlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahitlik etmem." De ki: "Ancak O, tek bir ilahtır ve şüphesiz ki ben, O'na ortak koştuklarınızdan berîyim/uzağım."

(Kureyş'in büyükleri Allah Resûlü'ne geldiler ve dediler ki: "Muhammed! Senin doğruluğuna hiç kimse şahitlik etmiyor. Yahudi ve Hristiyanlara'da sorduk. Sana dair ellerinde bir bilgi olmadığını söylediler. Söyler misin, senin şahidin kim?" Bunun üzerine ayet indi. (bk. Zadu'l Mesir)

Tevhid davasının şahidi Allah'tır. Bu davanın başka hiçbir delile/şahitliğe/onaya ihtiyacı yoktur. Allah (cc) kullarıyla konuştuğu Kur'ân boyunca bu şahitliğini dillendirmiş, akla ve fıtrata hitap eden etkili delilleriyle tevhid davasını desteklemiştir. Tevhid ehli, Eş-Şehid olan Allah'ın (cc) şahitliğini hissetmeli, onunla şeref duymalıdır. Ayrıca bu ayet; Kelime-i Tevhid'i tefsir eden ayetlerdendir. Kelime-i Tevhid'le dile getirilen şahitlik; Allah'ın hak ve tek ilah olduğunu ilan etmek ve O'nun dışında ibadet edilen sahte ilahlardan/tağutlardan berî olmaktır. (bk. 21/Enbiya, 25; 3/Âl-i İmran, 64))

20. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, öz evlatlarını tanıdıkları gibi onu (ve peygamberlik sıfatlarını) tanırlar. Kendilerini hüsrana/zarara uğratanlar, onlar iman etmezler.

21. Allah'a yalan uydurarak iftira eden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki o zalimler, kurtuluşa ermezler.

22. O gün hepsini (diriltip) bir araya toplarız. Sonra şirk koşanlara: "(Allah katında size şefaatçi olduklarına inanıp) bir şey sandığınız ortaklarınız hani neredeler?" deriz.

23. Sonra: "Rabbimiz olan Allah'a yemin olsun ki biz müşriklerden değildik." sözleri dışında bir fitneleri (mazeretleri) olmaz.

24. Kendi aleyhlerine nasıl da yalan söylediklerine ve (uydurdukları) iftiraların nasıl kaybolup gittiğine bir bak.

(Dini ve tevhidi önemsemeyen, dinini Kur'ân ve Sünnet rehberliğinde öğrenmeyen, din hakkında anlatılan her şeye inanıp dinini hurafe ve menkıbelerle bina edenler, Kıyamet Günü'nde bu manzarayı yaşamaya mahkûmdurlar.)

25. Onlardan sana kulak verenler vardır. Biz, onu (vahyi) anlayamasınlar diye kalplerine örtüler, kulaklarında da ağırlık kıldık. Ayetlerin tamamını görecek olsalar yine de iman etmezler. Öyle ki; sana gelecek olsalar seninle tartışır ve o kâfir olanlar: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." derler.

(Tartışmacı oluşlarına (6/En'âm, 25), ilgisizlikleri ve yüz çevirmelerine (18/Kehf, 57), büyüklenmelerine (7/A'râf, 146), Resûlullah'ın (sav) emirlerine itaatsizlik etmelerine (9/Tevbe, 87, 93) bir ceza olarak, Allah (cc) hakkı anlamalarına engel koymuştur.)

26. Onlar hem (insanları) Kur'ân'dan alıkoyar, hem de (kendileri) ondan uzaklaşırlar. Yalnızca kendilerini helak ederler. Farkında da değillerdir.

27. Ateşin başında durdurulduklarında onların hâlini bir görsen! "Keşke (dünyaya) geri döndürülseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve müminlerden olsaydık." derler.

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا
نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ
قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۚ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا ۙ
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ
لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾
وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ
أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِي
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ
أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۚ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

28. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, daha önceden gizledikleri şey açığa çıktı (da ondan böyle söylüyorlar). Şayet geri çevrilseler yine kendisinden sakındırıldıkları şeye/şirke dönerler. Şüphesiz onlar, gerçek birer yalancılardır.

29. Dediler ki: "Dünya hayatımızdan başka (bir hayat) yoktur ve bizler diriltilmeyeceğiz."

30. Onları, Rablerinin huzurunda durdurulduklarında bir görsen! (Allah) diyecek ki: "Bu (ahiret) hak değil miymiş?" Diyecekler ki: "Rabbimize yemin olsun ki, evet (hakmış)!" (Allah) diyecek ki: "Öyleyse kâfir olmanız nedeniyle azabı tadın."

31. Gerçek şu ki; Allah'la karşılaşmayı yalanlayanlar, hüsrana uğramıştır. Öyle ki kıyamet ansızın kopup onlara geldiğinde günahlarını sırtlarına yüklenmiş olarak: "O (dünyadaki) gevşekliğimizden ötürü yazıklar olsun bize!" derler. Dikkat edin! Yüklendikleri (günahlar) ne kötüdür.

32. Dünya hayatı oyun ve eğlenceden ibarettir. Şüphesiz ahiret yurdu korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Akletmez misiniz?

33. Elbette, onların söylediklerinin seni üzdüğünü biliyoruz. (Doğrusu) onlar, seni yalanlamıyorlar. Lakin zalimler, Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar.

34. Andolsun ki, senden önce de resûller yalanlandı. Yalanlanmaya sabrettiler. Yardımımız onlara gelene dek eziyet gördüler. Allah'ın kelimelerini (yardım sözünü) değiştirecek yoktur. Andolsun ki, peygamberlerin haberlerinden bir bölümü sana gelmiştir.

35. Şayet (davetinden) yüz çevirmeleri sana ağır geliyorsa, yerde tünel açıp veya göğe merdiven dayayarak onlara bir delil/mucize getirebiliyorsan (yap). Allah dileseydi onların tamamını hidayet üzere toplardı. (Öyleyse) sakın cahillerden olma.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ
إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ
اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ
أَمْثَالُكُمْ ۚ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ
مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ ۖ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾
قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ ۖ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ
قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ
حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

36. (Davetine) ancak (anlamak için) dinleyenler icabet eder. Ölüleri ise Allah diriltir sonra da O'na döndürülürler.

(Allah (cc), kâfirleri ölüye benzetmiştir. Ölüler, diriltilinceye kadar her şeyden habersiz ve tepkisiz oldukları gibi, kalpleri küfür ve masiyetlerle örtülmüş kâfirler de nebilerin daveti karşısında böylelerdir.)

37. Dediler ki: "Ona Rabbinden bir ayet/mucize indirilmesi gerekmez miydi?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah, ayet/mucize indirmeye kâdirdir. Fakat onların çoğu bilmezler."

38. Yeryüzünde kımıldayan her canlı ve iki kanadıyla uçan her bir kuş ancak sizin gibi bir ümmetlerdir. Kitap'ta[1] hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır. Sonra (diriltilip) Rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

(1. "Kitap"tan kasıt Levh-i Mahfuz olabileceği gibi Kur'ân'da olabilir. Zira Kur'ân, "Kitap" lafzını her iki anlam içinde kullanmıştır. Ayetin bağlamı ele alındığında "Kitap"tan kastın, her şeyin içinde yazılı olduğu Levh-i Mahfuz olması tercih edilir. Allah en doğrusunu bilir. (bk. 22/Hac, 70; 57/Hadîd, 22-23))

39. Ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde sağır ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse onu saptırır, kimi de dilerse dosdoğru yol üzere kılar.

40. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Allah'ın azabı ya da kıyamet size gelip çattığında, Allah'tan başkasına mı dua edip yalvaracaksınız? Şayet doğru sözlüyseniz (cevap verin bakalım)."

41. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, yalnızca O'na dua edip yalvarırsınız. O da dilerse dua ettiğiniz sıkıntıyı giderir ve siz O'na şirk koştuklarınızı unutursunuz.

42. Andolsun ki, senden evvelki kavimlere (de resûller) gönderdik. (Allah'a) yalvarır ve boyun eğerler diye onları sıkıntılar ve zorluklarla imtihan ettik.

43. Bari imtihana uğradıklarında boyun eğip yalvarsalardı! Ama kalpleri katılaştı ve şeytan yapmakta olduklarını onlara süslü gösterdi.

44. Kendilerine hatırlatılan (öğüdü) unuttuklarında, üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Kendilerine verilenlerle sevinmeye/şımarmaya başlayınca da onları ansızın yakalayıverdik. (Azabı gördüklerinde kurtulmaya dair) tüm ümitlerini yitirdiler.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ
عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ انْظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ
عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۖ فَمَنْ آمَنَ
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۖ
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

45. Böylece o, zalimler topluluğunun (kökü kurutulup) arkaları kesildi. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

46. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet Allah kulaklarınızı ve gözlerinizi alıp kalplerinizi mühürleyecek olsa, Allah'ın dışında onu size (geri) getirecek ilah kimdir?" Bak, ayetleri nasıl da farklı şekillerde açıklıyoruz. Sonra onlar yine de (ayetlerimizden) yüz çeviriyorlar.

47. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Allah'ın azabı ansızın yahut açıktan geldiğinde, zalimler topluluğundan başkası mı helak olacak?"

48. Biz resûllerimizi, yalnızca müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak yollarız. Kim de iman edip ıslah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işleyip durdukları fısklardan (günahlardan) ötürü onlara azap dokunacaktır.

50. De ki: "Size, 'Allah'ın hazineleri benim yanımdadır.' demiyorum, ben gaybı da bilmem, melek olduğumu da söylemiyorum. Yalnızca bana vahyedilene uyuyorum." De ki: "Hiç kör ile gören bir olur mu? Düşünmeyecek misiniz?"

51. O (Kur'ân'la) Rablerinin huzurunda toplanacaklarından ötürü korkan (müminleri) uyar. Onların (Allah'ın) dışında ne bir dostları ne de şefaatçileri vardır. (Onları Kur'ân'la uyar ki) korkup sakınsınlar.

52. Rablerinin rızasını umarak gece gündüz O'na dua edenleri sakın kovma! Onların hesabından senin üzerine, senin hesabından da onların üzerine (onları kovmanı gerektirecek) bir sorumluluk yoktur. (Buna rağmen onları meclisinden kovarsan) zalimlerden olursun.

(Sa'd bin Ebi Vakkas'tan (ra) rivayetle: "Biz altı kişiyle beraber Allah Resûlü'nün (sav) yanındaydık. Müşrikler dediler ki: 'Şu adamları yanından kov. Ta ki (bizlerle aynı mecliste bulunduklarından, bizimle eşit olduklarını düşünmeye) cüret etmesinler.' Resûlullah'ın (sav) gönlüne (bu isteğe karşılık vermeye yönelik) Allah'ın (cc) dilediği bir düşünce düştü. Allah (cc) bunun üzerine (uyarı mahiyetinde) bu ayetleri indirdi." (Müslim, 2413))

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾
وَاِذَا جَآءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ
مِنْكُمْ سُوٓءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ اِنِّى نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۗ قُلْ لَآ اَتَّبِعُ اَهْوَٓاءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَآ اَنَا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ اِنِّى عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ۗ
مَا عِنْدِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ ۗ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۗ يَقُصُّ الْحَقَّ
وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهٖ لَقُضِىَ الْاَمْرُ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِينَ ﴿٥٨﴾
وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ اِلَّا هُوَ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ ۗ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمَاتِ
الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

53. "Allah aramızdan bu (fakir ve köle) olanları mı lütfuna layık gördü?" desinler diye, biz onları birbiriyle imtihan ettik. Şükredenleri en iyi bilen Allah değil mi?

54. Ayetlerimize inananlar sana geldiğinde de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı. (Şöyle ki:) Sizden her kim bilmeyerek bir kötülük yapar, sonra onun ardından tevbe eder ve (hatasını) düzeltirse, hiç şüphesiz O (Allah), (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

55. Suçlu günahkârların yolları apaçık belli olsun diye, ayetlerimizi işte böyle tafsilatlandırıyoruz.

(Yüce Allah, Kur'ân'ın ayetlerini önce muhkem kılmış sonrada El-Hakîm ve El-Habîr ismiyle detaylandırmış, tafsilatlı olarak açıklamıştır. Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir Kitap olmasının hikmetlerini şöyle açıklamıştır.

- Tek olan Allah'a tevhid üzere kulluk edilmesi için (11/Hûd, 1-2)
- Kur'ân insanların/toplumların ihtilaf ettiği dinî dünyevi konularda hakem olması için (6/En'âm, 114-115)
- İnsanların ahirete yakinen inanması için (13/R'ad, 2)
- Allah'a verdikleri tevhid sözünü/misakı (7/A'râf, 172-173) unutanların, bu sözü hatırlaması ve Allah'a (cc) dönmesi için (7/A'râf, 174)
- Allah'ın kelamını akletmek (30/Rûm, 28), fıkhetmek/iyice anlamak (6/En'âm, 98), üzerinde düşünmek (10/Yûnus, 24), öğüt almak (6/En'âm, 126) ve ilmini arttırmak (10/Yûnus, 5) isteyenler için
- Suçlu günahkârların yolunun apaçık belli olması için (6/En'âm, 55)

Ayetin yer aldığı En'âm Suresi, bir bütün olarak cahiliyeyi tanıtmak için inmiştir. Bu sureyi hakkıyla fıkheden kimse, cahiliyeyi bir zihniyet olarak tanır. Suçlu günahkâr müşriklerle salih müminlerin yolunu ayırt eder.)

56. De ki: "Şüphesiz ki ben, Allah'ı bırakıp dua ettiklerinize ibadet etmekten menedildim." De ki: "Ben sizin arzularınıza uymam. (Uyduğum takdirde) gerçekten sapıtmış ve doğru yolu bulamayanlardan olmuş olurum."

57. De ki: "Şüphesiz ben, Rabbimden bir delil/belge üzereyim ve siz onu yalanladınız. Acele etmekte olduğunuz (azabın gelmesi) benim (yetkimde) değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O doğruyu haber verir ve (hak ile batıl arasında hükmederek onların aralarını) ayıranların en hayırlısıdır."

58. De ki: "Şayet acele etmekte olduğunuz (azap), benim (elimde ve yetkimde) olsaydı, (size mühlet vermezdim ve) benimle sizin aranızdaki mesele bitirilmiş olurdu. Allah, zalimleri en iyi bilendir."

59. Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır. (Gaybı) O'ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi bilir. Herhangi bir yaprak düşmüş olsa mutlaka onu bilir. Yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık Kitap'ta yazılıdır.

("Gaybın anahtarları" Lokmân Suresi 34. ayette açıklanmıştır.)

وَهُوَ الَّذِى يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ
ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ ۗ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ۗ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِينَ
يَخُوضُونَ فِٓى اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهٖ ۗ
وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٦٨﴾

60. Gece sizi vefat ettirip gündüz yaptıklarınızı bilendir. Sonra sizi (gündüzün) içinde diriltir ki belirlenmiş olan ecel tamamlansın. Sonra dönüşünüz O'nadır. Sonra yaptıklarınızı size haber verecektir.

61. O, kulları üzerinde (her şeye boyun eğdiren) El-Kahir'dir. Üzerinize koruyucu (melekler) yollar. Sizden birine ölüm geldiğinde (ölüm vazifesiyle görevli) elçilerimiz onu vefat ettirir. Ve onlar görevlerini kusursuz bir şekilde yaparlar.

62. Sonra da Allah'a, (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Mevlalarına döndürülürler. Dikkat edin! Hüküm yalnızca O'na aittir. Ve O, hesap görenlerin en hızlı olanıdır.

63. De ki: "Sizleri karanın ve denizin karanlıklarından kurtaran kimdir? Ki siz içtenlikle ve gizliden gizliye O'na: 'Şayet bizi bundan kurtarırsan şüphesiz ki biz, şükredenlerden olacağız.' diye dua etmektesiniz."

64. De ki: "Bundan da bunun dışındaki tüm sıkıntılardan da sizi kurtaran Allah'tır. Sonra siz (tekrardan) şirk koşmaktasınız!"

65. De ki: "O, size üstünüzden ve ayaklarınızın altından bir azap göndermeye ya da sizleri (farklı ve zıt düşüncelere sahip) gruplara bölüp bir kısmınıza diğer bir kısmınızın baskı ve sıkıntısını tattırmaya kâdirdir." Bak, anlasınlar diye nasıl da ayetlerimizi çeşitli şekillerde açıklıyoruz.

66. O (Kur'ân), hak olmasına rağmen kavmin onu yalanladı. De ki: "Ben üzerinize (işlerinizin havale edildiği, yaptıklarınızın karşılığını verecek) bir vekil değilim."

67. Her haberin (vuku bulacağı) belirlenmiş bir zamanı vardır. Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.

68. Ayetlerimize (alaya alma ve yalanlamayla) dalanları gördüğünde -başka bir söze dalıncaya dek- onlardan yüz çevir. Şayet şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra zalimler topluluğuyla beraber oturma!

(bk. 4/Nîsa, 140; 9/Tevbe, 65-66)

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلٰكِنْ
ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ
نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ اُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ ﴿٧٠﴾ قُلْ اَنَدْعُوا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ
هَدٰينَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِى الْاَرْضِ
حَيْرَانَ ۖ لَهٗٓ اَصْحَابٌ يَدْعُونَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ اِنَّ
هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۗ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٧١﴾
وَاَنْ اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ ۗ وَهُوَ الَّذِٓى اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾
وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ
يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۗ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۗ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ
فِى الصُّورِ ۗ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

69. Korkup sakınanların üzerine onların (müşriklerin) hesabından bir sorumluluk yoktur. Fakat sakınıp korunsunlar diye, (Allah'ın ayetlerine dalanlara) hatırlatmak gerekir.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının kendilerini aldattığı kimseleri (kendi hâllerine) terk et. (Kur'ân'la) uyar ki bir nefis yapıp kazandıklarından ötürü helak olmasın. Allah'tan başka hiçbir dost ve şefaatçisi olmayan, her türlü fidyeyi verse de kendisinden alınmayacak olanlar... İşte bunlar yapıp kazandıklarından ötürü helak olmuşlardır. Kâfir olmalarından ötürü onlara kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

71. De ki: "Allah bizi (tevhide) hidayet ettikten sonra, Allah'ı bırakıpta bize hiçbir faydası ve zararı olmayan şeylere mi (putlara, türbelere, yatırlara mı) dua edelim? Arkadaşları kendisini: 'Hidayete gel.' diye çağırdıkları hâlde, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşırken şeytanların ayarttığı kimse gibi topuklarımız üzere geri mi dönelim?" De ki: "Şüphesiz ki gerçek ve hakiki hidayet, Allah'ın hidayetidir. Ve biz âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolunduk."

72. (Ayrıca) namazı kılın ve O'ndan korkup sakının (diye emrolunduk). (Dirilip) huzurunda toplanacağınız O'dur.

73. O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "Ol!" dediği gün (her istediği) oluverir. O'nun sözü haktır. Sûr'a üfleneceği gün hâkimiyet/egemenlik yalnızca O'nundur. Gaybı (görünmeyeni) ve şehadeti (görüneni) bilendir. O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّٓى اَرٰيكَ
وَقَوْمَكَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِٓى اِبْرٰهِيمَ
مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّى ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ
قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّى ۚ
فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِى رَبِّى لَاَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّآلِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّى هٰذَآ
اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنِّى بَرِٓىءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾
اِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَنِيفًا
وَمَآ اَنَا۠ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ اَتُحَآجُّٓونِّى
فِى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ۚ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِٓ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ
رَبِّى شَيْـًٔا ۗ وَسِعَ رَبِّى كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾
وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۗ
فَاَىُّ الْفَرِيقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

74. (Hatırlayın!) Hani İbrahim, babası Azer'e demişti ki: "Putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz ki ben, senin ve kavminin apaçık bir sapıklık içinde olduğunuzu düşünüyorum."

75. Yakinen inananlardan olsun diye, İbrahim'e göklerin ve yerin melekutunu (insanı hayrete düşüren ayetlerini) gösteriyorduk.

76. Gece onu bürüyüp örtünce bir yıldız görmüş: "Bu benim Rabbimdir." demişti. Yıldız batınca da: "Şüphesiz ki ben batanları sevmem." demişti.

77. Ay'ın doğduğunu görünce: "Bu benim Rabbimdir." demişti. Onun battığını (görünce de): "Şayet Rabbim beni hidayet etmezse andolsun ki sapıklar topluluğundan biri olurum." demişti.

78. (Sonra) Güneş'in doğduğunu görmüş ve: "Bu benim Rabbim olsa gerek; bu en büyüktür." demişti. Güneş batınca: "Ey kavmim! Şüphesiz ki ben, sizin şirk koştuklarınızdan berîyim/uzağım." demişti.

79. "Şüphesiz ki ben, yüzümü hanif olarak, gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben, müşriklerden de değilim."

80. Kavmi onunla tartışmıştı. (İbrahim) demişti ki: "(Allah) beni hidayet etmesine rağmen, Allah hakkında benimle tartışacak mısınız? Rabbimin benim hakkımda bir şey dilemesi hariç, şirk koştuklarınızdan korkmuyorum. Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Öğüt almaz mısınız?"

81. "Siz, (Allah'ın meşruluğuna dair) hiçbir delil indirmediği varlıkları Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuğunuz (sahte ilahlardan) korkarım! Şayet biliyorsanız (söyleyin bakalım, hak olan ilaha ortak koşanlar ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayanlar) bu iki gruptan hangisi (Allah'ın azabından) emin olarak (yaşamaya) daha fazla hak sahibidir?"

(Şirkin hiç bir delili olmadığına dair bk. 3/Âl-i İmran, 151)

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ
نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوْحًا هَدَيْنَا
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ
وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعِيْلَ
وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٦﴾
وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٨﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا
بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ
قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٠﴾

82. İman eden ve imanlarına zulüm/şirk bulaştırmayanlar (var ya); işte bunlara (Allah'ın azabından) emin olma vardır. Ve onlar hidayete erenlerdir.

(80-82. ayetlere dair: Tarih boyunca müşrikler, muvahhidleri kendi elleriyle yaptıkları, zan ve hurafelerle anlam yükledikleri sahte ilahlarla korkutmuşlardır. Kimi zaman ilahlarının muvahhidleri çarpacağını (11/Hûd, 54), bazen ilahları hakkında olumsuz konuştukları için uğursuzluk olduğunu söylemiş (27/Neml, 47), kimi zaman da doğrudan tehditte bulunmuşlardır (7/A'râf, 127). Muvahhid, Allah'ın (cc) güvencesi altındadır. Allah'ın (cc) dilemesi hariç hiçbir şey ona zarar veremez. Müşriklerin tehditlerine aldırmamalı, İbrahim (as) misali onları Allah'la (cc) ve O'nun azabıyla korkutarak karşı tehditte bulunmalıdır. (bk. 7/A'râf, 194-196; 10/Yûnus, 71; 11/Hûd, 54-56))

83. Bu, bizim kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz hüccetimiz/delilimizdir. Dilediğimiz kimsenin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki Rabbin, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm, (her şeyi bilen) Alîm'dir.

84. Ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik. Hepsini hidayet ettik. Bundan önce de Nuh'u ve soyundan olan Davud, Süleyman, Eyyub, Yusuf, Musa ve Harun'u da hidayet etmiştik. İşte muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

85. Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas'ı da (hidayet ettik). Hepsi salihlerdendi.

86. İsmail, Elyesa, Yunus ve Lut'u da (hidayet ettik). Ve hepsini âlemlere üstün kıldık.

87. Onların babaları, soyları ve kardeşlerinden bir kısmını da (hidayet ettik). Onları seçtik ve dosdoğru yola hidayet ettik.

88. Bu, Allah'ın hidayetidir. Onunla dilediği kullarını hidayete erdirir. Şayet onlar şirk koşmuş olsaydı muhakkak, yaptıkları her şey boşa giderdi.

(Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşriğin akıbeti için bk. 4/Nîsa, 48)

89. İşte bunlar, kendilerine Kitap, hüküm ve nübüvvet verdiklerimizdir. Şayet (onların davetine muhatap olan insanlar, onlardan miras olarak kalan nübüvvet, hüküm ve Kitab'ı) inkâr edecek olursa hiç şüphesiz, onların yerine onu inkâr etmeyen bir topluluğu vekil kılarız.

90. Bunlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Onların yolunu takip et. De ki: "Ben, bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O, yalnızca âlemlere bir hatırlatmadır."

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ۭ
قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَاۗءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ
تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ
تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَاۗؤُكُمْ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾
وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ
اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ
بِهٖ وَهُمْ عَلٰي صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ
سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۭ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ
الْمَوْتِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى
كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ
وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰۗؤُا ۭ
لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾

91. "Allah, beşere hiçbir şey indirmemiştir." dedikleri zaman Allah'a gösterilmesi gereken saygıyı göstermemiş oldular. De ki: "(Söyleyin o zaman!) Musa'nın getirdiği, içinde insanlar için nur ve hidayet barındıran, parça parça kağıtlara yazıp (bir kısmını) açıklayıp, çoğunu gizlediğiniz Kitab'ı kim indirdi? (O Kitap'la) sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler öğretildi." (Sana cevap verirlerse ne âlâ! Susmayı tercih ederlerse) de ki: "Allah'tır!" Sonra da bırak onları batıllarında oynayıp dursunlar.

92. Bu (Kur'ân) ise, Mekke ve çevresini onunla uyarasın diye indirdiğimiz, mübarek ve kendisinden önceki (Tevrat'ı) doğrulayan bir Kitap'tır. Ahirete iman edenler (bu Kitab'a) inanırlar ve onlar namazlarını (vakitlerine, rükün ve şartlarına, huşu ve adabına dikkat ederek) korurlar.

93. Allah'a yalan uydurup iftira eden ya da kendisine hiçbir şey vahyolunmadığı hâlde: "Bana vahyolundu." diyen veya: "Allah'ın indirdiğine benzer (Kitap/vahiy) indireceğim." diyenden daha zalim kim olabilir? Sen o zalimlerin ölüm sekeratı anındaki hâllerini bir görseydin! Melekler ellerini onlara uzatmış ve: "Çıkarın canlarınızı! Allah'a karşı söylediğiniz haksız sözleriniz ve onun ayetlerine karşı büyüklenmenizden ötürü bugün alçaltan ve değersizleştiren azapla cezalandırılacaksınız." (derler.)

94. Andolsun ki, sizi ilk defa yarattığımız gibi yalnız ve tek olarak bize geldiniz. Size nimet olarak verdiklerimizi de arkanızda bıraktınız. Size şefaat edeceğine inandığınız ortaklarınızı da yanınızda görmedik. Andolsun ki, aranızdaki bağlar kesildi ve (size fayda vereceğini) zannettiğiniz şeyler kaybolup gitti.

اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ؕ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ
الْاِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ؕ
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ
النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٨﴾
وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ
فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ
مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ
مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ
وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى
عَمَّا يَصِفُوْنَ ۚ ﴿١٠٠﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ
تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ؕ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾

95. Şüphesiz ki çekirdeği ve taneyi (içlerinden bitki ve ağaç çıkarmak için) yarıp çatlatan, Allah'tır. Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarır. İşte Allah, budur. Nasıl olur da (O'na ibadeti bırakıp, bunların hiçbirini yapamayan putlara doğru) çevriliyorsunuz?

96. (Karanlıklar içinden) sabahı yarıp çıkaran (da O'dur). Geceyi (içinde dinlenip, rahatlayacağınız) bir sükûnet, Güneş'i ve Ay'ı bir hesaplama ölçüsü kıldı. Bu, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (her şeyi bilen) El-Alîm'in takdiridir.

97. O, karanın ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye, yıldızları sizin (emrinize amade) kıldı. Şüphesiz ki biz, bilen bir topluluk için ayetlerimizi detaylı olarak açıkladık.

98. O, sizi tek bir nefisten/Âdem'den yarattı. (Bir) karar kılınacak (bir de) emaneten (durulacak yer) vardır. Şüphesiz ki biz, anlayan bir topluluk için ayetlerimizi detaylı olarak açıkladık.

(Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

99. O, gökten su indirendir. O (suyla) her türlü bitkiyi çıkardık. O (sudan) bir yeşillik çıkardık. Ondan da birbiri üstüne binmiş taneler çıkarırız. Hurma ağacının tomurcuğundan (yere) sarkmış salkımlar, birbirine benzeyen ve benzemeyen üzüm, zeytin ve nar bahçeleri... (O bahçeler) ürün verdiğinde meyvesine ve olgunluğuna bakın. Şüphesiz ki iman eden bir topluluk için bunda (ibret alınıp, Allah'ın azamet ve gücünün anlaşılacağı) nice ayetler vardır.

100. Cinleri yaratan (Allah) olmasına rağmen, (tutup da) cinleri Allah'a ortak kıldılar. (Bununla yetinmeyip) hiçbir bilgiye dayanmadan, Allah'a oğullar ve kızlar nispet ettiler. O (Allah), onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzeh ve yücedir.

101. Gökleri ve yeri benzersiz şekilde yaratandır. Nasıl çocuğu olsun? O'nun bir hanımı olmadı ki! Her şeyi yarattı ve O, her şeyi bilendir.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۖ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ
مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۗ
وَمَآ اَنَا۠ عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَآ اُوحِيَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ
وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا
لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ
لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۗ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ اَنَّهَآ
اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا
لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

102. İşte bu, Rabbiniz olan Allah'tır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. (Öyleyse) yalnızca O'na kulluk edin. O, her şeyin üzerinde (gözetleyen, denetleyen ve işlerini yürüten) Vekil'dir.

103. Gözler O'nu idrak edip kuşatamaz. O ise tüm gözleri kuşatmıştır. O, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) El-Latîf, (her şeyden haberdar olan) El-Habîr'dir.

104. Şüphesiz ki, Rabbinizden size (feraset ve derin görüş kazandıracak) basiretler geldi. Kim görürse kendi lehine, kim de görmek istemezse kendi aleyhinedir. Ben, üzerinizde bir koruyan/gözetleyen değilim.

105. İşte biz, ayetleri böyle farklı farklı üsluplarla açıklıyoruz. Ta ki: "Sen (Ehl-i Kitap'tan) ders almışsın." desinler. Biz de onu bilen bir kavim için açıklayalım.

106. Rabbinden sana vahyedilene uy! O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Müşriklerden yüz çevir.

107. Şayet Allah dileseydi şirk koşmazlardı. Seni, onlar üzerine koruyup gözetleyen (biri) kılmadık. Ve sen, onlar üzerine bir vekil de değilsin.

108. Allah'ı bırakıp da dua ettikleri (kutsallarına) sövmeyin. Onlar da (sövmenize karşılık) bilgisizce ve haddi aşarak Allah'a sövebilirler. İşte böyle, her ümmete (kötü) amelini süslü gösterdik. Sonra dönüşleri Rablerinedir. Ve (Allah,) yaptıklarını onlara haber verecektir.

109. Şayet onlara bir ayet/mucize gelse kesinlikle iman edeceklerine dair var güçleriyle yemin ettiler. De ki: "Ayetler/Mucizeler yalnızca Allah katındadır. Ayetler/Mucizeler gelse bile yine de inanmayacaklarını fark etmediniz mi/anlamadınız mı?"

110. İlk defa iman etmedikleri gibi (yine inanmasınlar diye) kalplerini ve gözlerini ters çeviririz. Ve onları azgınlıkları içinde bocalar vaziyette bırakırız.

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ
اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا
لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ
اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۭ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ
اَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ الَّذِٓى اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ
مُفَصَّلًا ۭ وَالَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ
مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۭ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ ۚ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِى الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۭ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾
فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

111. Şayet melekleri onlara indirsek, ölüler onlarla konuşsa, her şeyi karşılarına toplasak, Allah dilemedikçe iman edecek değiller. Fakat onların çoğu cahillik ediyorlar.

112. Böylece her peygambere insanların ve cinlerin şeytan olanlarını düşmanlar kıldık. Bazısı diğer bir kısmını aldatmak için sözün yaldızlısını vahyeder/fısıldar. Şayet Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. (Öyleyse) onları uydurdukları iftiralarıyla baş başa bırak.

113. (Bırak onları kendi hâllerine!) Ta ki ahirete inanmayanların gönülleri o (yaldızlı sözlere) meyletsin, ondan (iyice) hoşlansın ve yapmakta oldukları kötülükleri yapmaya devam etsinler.

114. (De ki:) "O, her şeyi detaylandıran bir Kitab'ı size indirmişken, Allah'tan başka bir hakem mi arayacakmışım?" Kendilerine Kitap verdiklerimiz, onun (Kur'ân'ın), Rabbin tarafından hak olarak indirilmiş olduğunu kesin olarak bilirler. Sakın şüphecilerden olma.

(Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

115. Rabbinin kelimesi (Kur'ân), doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

(Herhangi bir kural, ilke ya da kanunun insanlar arasında hakem olabilmesi için üç sıfatı haiz olması gerekir:
a. Hükümlerinin detaylı ve tafsilatlı olması,
b. Haber verdiği şeylerin doğru olması,
c. Hükümlerinin adaletli olması.
Allah'ın (cc) şeriatı olan Kur'ân, bu sıfatların tamamına sahiptir. Çünkü onu, ilmi, adaleti ve hakemliği kusursuz olan Allah (cc) indirmiştir.
Beşer ürünü yasalar, bu sıfatların tamamından yoksundur. Çünkü bu kanunları; ilim, adalet ve hakemlik konusunda kusurlu olan ve hevaya uyan insan yazmıştır.
Bu nedenle Allah'ın (cc) yasaları asırlar boyu uygulanabilirken, beşer ürünü yasalar her on yılda bir değiştirilmek zorundadır. Allah'ın (cc) yasaları, barış, esenlik, adalet ve emniyet kaynağıyken; beşer ürünü yasalar savaş, felaket, zulüm ve kaos sebebidir.
Ayrıca Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

116. Şayet yeryüzündeki çoğunluğa uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar, sadece zanna uyarlar ve yalnızca tahminle iş yaparlar.

(Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40. Hakikati vahyin dışında aramanın "zanna uymak" olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36)

117. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapmakta olanları da doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

118. (Müşriklerin sizleri şüpheye düşürmek için: "Kendi elinizle kestiğinizi yiyorsunuz, Allah'ın öldürdüğünü yemiyorsunuz." şüphelerine karşılık) şayet (Allah'ın) ayetlerine inanıyorsanız Allah'ın adının anılarak (kesildiği) hayvanlardan yiyin.

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ
مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ
بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾
وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيَاطِينَ
لَيُوحُونَ اِلٰٓى اَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ
اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا
لَهٗ نُورًا يَمْشِى بِهٖ فِى النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهٗ فِى الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِنْهَا ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ؕ
وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا
جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوتِىَ رُسُلُ
اللّٰهِ ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ؕ سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

119. -Mecbur kaldığınız zorunlu durumlar hariç- size neyin haram olduğunu detaylı bir şekilde açıklamışken, ne diye Allah'ın isminin anılarak (kesildiği hayvanları) yemeyecekmişsiniz? Şüphesiz ki çoğunluk, arzularına uyup hiçbir bilgiye dayanmaksızın (insanları) saptırırlar. Şüphesiz ki Rabbin, haddi aşanları çok iyi bilmektedir.

120. Günahın açık ve kapalı (her türlüsünü) terk edin. (Çünkü) günah kazananlar, işleyip durdukları günahların karşılığında cezalandırılacaklardır.

121. Allah'ın adının anılmadığı (hayvanlardan) yemeyin. (Çünkü) o kesin bir fısktır. Şüphesiz ki şeytanlar, sizinle tartışmaları için dostlarına (böylesi şüpheleri) vahyeder/fısıldar. Şayet onlara itaat edip (leş hayvanların helal olduğuna ve yenebileceğine inanırsanız) hiç şüphesiz müşriklerden olursunuz.

122. Ölü iken dirilttiğimiz ve insanlar arasında yürümesi için kendisine bir nur/ışık kıldığımız kimsenin durumu, karanlıklar içinde olup oradan çıkamayan kimsenin durumu gibi midir? Kâfirlere yaptıkları ameller böyle süslü gösterildi.

123. Böylece biz, her beldenin önde gelenlerini oranın suçlu günahkârları kıldık ki orada tuzaklar kursunlar. Oysa onların tuzakları, yalnızca kendilerine zarar verir. Farkında da değillerdir.

124. Onlara bir ayet/mucize geldiği zaman: "Bize, Allah'ın resûllerine verilenin bir benzeri verilmeden iman etmeyeceğiz." derler. Allah, risaleti kime vereceğini en iyi bilendir. Suçlu günahkârlara kurdukları tuzaklardan ötürü Allah katında zillet/alçaklık ve çetin bir azap isabet edecektir.

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ
اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَآءِ ؕ
كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا
صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾
لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٧﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ
مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓـؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا
بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ؕ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٨﴾
وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۧ ﴿١٢٩﴾
يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ
قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ
رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾

125. Allah, kimi hidayet etmek isterse onun İslam'ı (kabul etmesi) için göğsünü genişletir. Kimi de saptırmak isterse gökyüzüne yükseliyormuş gibi göğsünü dar ve sıkıntılı yapar. Böylece Allah, iman etmeyenleri ricse/pisliğe/azaba mahkûm eder. (veya ricsi iman etmeyenlerin üzerine yığar.)

126. Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Şüphesiz ki ayetleri, düşünüp öğüt alan bir topluluk için detaylıca açıkladık.

(Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

127. Onlara, Rableri katında (dert, tasa ve üzüntünün olmadığı, esenlik ve huzur içinde olacakları, tüm kusurlardan arındırılmış) Daru's Selam/Selamet Yurdu vardır. Yaptıkları (salih) amellerden dolayı da onların velisi Allah'tır.

128. Onların tamamını (diriltip) huzuruna toplayacağı o gün (onlara şöyle seslenecek): "Ey cin topluluğu! Şüphesiz ki insanların çoğunu yoldan çıkarıp saptırdınız." Onların insanlardan olan dostları diyecekler ki: "Rabbimiz! Birbirimizden faydalandık ve bizim için belirlediğin süreye ulaştık." (Allah) diyecek ki: "Allah'ın dilemesi hariç, ateş sizin ebedî olarak barınacağınız yerdir." Şüphesiz Rabbin (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm, (her şeyi bilen) Alîm'dir.

129. İşledikleri (kötülüklerden) ötürü, zalimlerden kimini kimine veli/dost/yönetici/tabi yaparız.

130. (Allah, Kıyamet Günü:) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimi anlatan, sizi bu gününüzle uyaran resûller gelmedi mi?" (dediğinde onlar:) "Nefislerimiz aleyhine şahitlik ederiz." diyecekler. Dünya hayatı onları aldattı ve kendilerinin kâfir olduğuna tanıklık ettiler.

131. Bu, Rabbinin gafil toplumları zulümle/haksızlıkla helak edici olmayışındandır.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ
كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ ۙ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾
قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا
ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ
بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ
لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ
فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾
وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ
أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

132. Her biri için yaptıklarına karşılık (elde ettikleri) dereceler vardır. Rabbin, onların yapmakta olduklarından gafil değildir.

133. Rabbin (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy, rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir, ardınızdan -sizi başka bir kavmin soyundan var ettiği gibi- yerinize dilediği başka bir topluluk getirir.

134. Size vadolunan şey, hiç şüphesiz gelecektir. Siz (bizi) aciz bırakacak değilsiniz.

135. De ki: "Ey kavmim! Yapabileceğinizi yapın. Ben de elimden geleni yapacağım. (Güzel) akıbetin/sonun kime ait olduğunu pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız. Şüphesiz o zalimler kurtuluşa ermezler."

136. Allah'ın yarattığı ekin ve hayvanlardan Allah'a bir pay ayırdılar. Sonra da zanlarınca: "Bu Allah'ın, bu da ortaklarımızın hissesidir." dediler. Ortaklarına ait olan hisse Allah'ın tarafına geçmez, Allah'a ait olansa ortaklarına geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar.

(Müşrikler ekinlerin ortasına bir çizgi çeker, bir taraf için: "Bu Allah'ındır." diğeri için: "Bu ilahlarımızındır." derlerdi. Hasat zamanı Allah'a (cc) ayırdıkları paydan bir ürün putların payına ayrılan bölüme geçse: "İlahlarımız muhtaçtır." der, geri almazlardı. Putlara ayrılan bir ürün Allah'a (cc) ayırdıkları kısma düşse alır, yerine koyarlardı. Bir ihtiyaçları olduğunda Allah'a (cc) ayırdıklarından alır, misafire, yoksula veya yolda kalana verirlerdi. Ancak putlara ayırdıklarına hiçbir surette dokunmazlardı. Allah'a (cc) adadıkları hayvanlar için de durum aynıydı. İhtiyaç hâlinde bir bahane bulur, Allah'a adanan hayvanları kesip yerlerdi. Putlar için adanmış olanlara ise dokunmazlardı. (İbni Ebi Hatim, 7911-7916; Taberi, 13899-13907)

Bu, her dönemde farklı tezahürleri olan bir inanç problemidir. Temelinde ise müşriklerin ortak özelliği olan "ortaklarını Allah'tan (cc) daha fazla yüceltme ve kendilerine yakın görme" anlayışı vardır. Günümüzde bu anlayışa, Allah'a (cc) küfredildiğinde hikmet ve hoşgörüden söz edenlerin, tabi oldukları liderler eleştirildiğinde öfke nöbeti geçirmelerini örnek verebiliriz. Allah (cc) adına verilen yeminleri rahatlıkla çiğneyip bozanların, kutsal kabul ettikleri varlıklar adına yemin ederken yaşadıkları trans hâli ve bu yeminlerini bozmamak için yoğun çaba harcamaları da bir başka örnektir. Hac ve umreye gitmek konusunda türlü mazeretler sıralayanların, dünyanın bir ucundan öbür ucuna yapılan yıllık "feyiz" ziyaretlerini aksatmamaları da bu bağlamda verilebilecek örneklerdendir.)

137. Bunun gibi müşriklerden birçoğuna çocuklarını öldürmelerini de ortakları süslü gösterdi. Hem onları helak etmek hem de dinlerini onların aleyhine şüphe dolu/karmakarışık hâle getirmek için. Şayet Allah dileseydi onu yapmazlardı. Onları uydurdukları iftiralarıyla baş başa bırak.

(Kız çocuklarını rızık endişesi (6/En'âm, 151), esir düşmesi durumunda utanç getireceği (16/Nahl, 58-59), savaş ve tartışmada ailesine yardımı olmayacağı (43/Zuhruf, 18) gerekçesiyle öldürürlerdi. Bu cahiliye âdeti kız çocuklardan utanma/istememe ve kürtaj olarak varlığını sürdürmektedir. Erkek çocuklarını da putlara kurban ederlerdi. Bu cahiliye âdeti erkek çocukların putlaştırılmış değerler (29/Ankebût, 25) uğruna ölüme yollamak olarak varlığını sürdürmektedir.)

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ
نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ سَيَجْزِيهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ
الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ
وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَآءُ ؕ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ؕ
اِنَّهٗ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوٓا اَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ؕ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِٓي اَنْشَاَ
جَنّٰتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ
مُتَشَابِهٍ ؕ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ
وَلَا تُسْرِفُوا ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ
الْاَنْعَامِ حَمُولَةً وَّفَرْشًا ؕ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

138. Ve zanlarınca: "(İlahlarımıza ayırdığımız) hayvanlar ve ekin dokunulmazdır. Onları dilediğimizden başkası yiyemez. Birtakım hayvanların da sırtları haram kılınmıştır. (Kimse onlara binemez.)" dediler. Birtakım hayvanlar da vardır ki -(Allah'a) iftira ederek- (onları boğazlarken) Allah'ın adını anmazlar. İftiralarından ötürü (Allah) onları cezalandıracaktır.

139. (Ve yine) dediler ki: "(İlahlarımıza ayırdığımız) bu hayvanların karınlarında olan (canlı doğarsa) yalnızca erkeklerimize aittir. Kadınlarımıza (onları yemek) haramdır. Şayet ölü olarak (doğarsa), onlar (kadın ve erkekler) onda ortaklardır." (Allah, "bu helal", "şu haram" diye yaptıkları) yakıştırmaların cezasını verecektir. Şüphesiz Allah (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm, (her şeyi bilen) Alîm'dir.

140. Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmadan sefihçe katledenler ve Allah'a iftira ederek, kendilerine rızık olarak verdiklerini haram sayanlar; kesin bir hüsrana uğramış, kesin olarak sapıtmış ve doğru yolu bulamamışlardır.

141. Asmalı ve asmasız bahçeleri, yemişleri farklı farklı hurma ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve narı inşa edip, var eden O'dur. Meyve verdiğinde meyvelerini yiyin, hasat zamanı da hakkını (zekât, infak, sadaka) verin. İsraf etmeyin. (Çünkü) O, müsrifleri sevmez.

142. Hayvanlardan yük taşıyan ve (yününden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. (Çünkü) o sizin apaçık düşmanınızdır.

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۗ
قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ
الْاُنْثَيَيْنِ ۗ نَبِّـُٔوْنِى بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۙ ﴿١٤٣﴾
وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۗ
اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٤﴾
قُلْ لَّآ اَجِدُ فِى مَآ اُوْحِىَ اِلَىَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ
اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ
فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِيْنَ
هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِىْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا
عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَآ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ
اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۗ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿١٤٦﴾

143. (Allah) sekiz çift (yaratmıştır). Koyundan iki, keçiden de iki çift. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi? Ya da iki dişinin rahimlerinde olan (yavruları mı)? Şayet (şu helal, bu haram yakıştırmalarınızda) doğru sözlüyseniz bana ilme dayalı bir haber verin."

144. Deveden iki, sığırdan da iki çift (yarattı). De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi? Ya da iki dişinin rahimlerinde olan (yavruları mı?) Yoksa Allah bunu size tavsiye ettiğinde (orada) hazır mı bulunuyordunuz?" Hiçbir delile dayanmadan, insanları saptırmak için yalan uydurup, Allah'a iftira edenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

145. De ki: "Bana vahyolunanlar arasında, yemek yiyen birine, şunlar dışında bir haram bulamıyorum: (Boğazlanmadan ölmüş) leş, akıtılmış kan, domuz eti -ki şüphesiz ki o, pistir- Allah'ın adı dışında bir isim anılarak fısk üzere kesilmiş hayvanlar. Kim de zorda kalırsa haddi aşmaksızın ve taşkınlık yapmaksızın yerse şüphesiz ki Rabbin, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

146. Yahudi olanlara tüm tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sığır ve koyunların sırtlarına yapışan, bağırsaklarına yapışan ve kemiğe karışan dışındaki iç yağları da haram kıldık. Onları taşkınlıklarından ötürü böyle cezalandırdık. Şüphesiz ki biz, doğru sözlülerdeniz.

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ
بَاْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ
شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَىْءٍ ۭ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَاْسَنَا ۭ
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۭ اِنْ تَتَّبِعُونَ
اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ
فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوا
فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾
قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا
بِهٖ شَيْـًٔا ۭ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوٓا اَوْلَادَكُمْ
مِنْ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ
اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

147. Şayet seni yalanlayacak olurlarsa de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. O'nun azabı, suçlu günahkâr topluluktan geri çevrilmez."

148. Allah'a şirk koşanlar diyecekler ki: "Şayet Allah dileseydi biz ve babalarımız şirk koşmaz ve hiçbir şeyi haram saymazdık." Onlardan önce (yaşamış müşrikler de) azabımızı tadıncaya kadar aynı şekilde yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda bize çıkarabileceğiniz bir ilim var mı? Siz sadece zanna uyuyor ve yalnızca tahminle iş yapıyorsunuz."

(Müşriklerin kaderci yaklaşımına verilen cevap için bk. 16/Nahl, 35. Hakikati vahyin dışında aramanın "zanna uymak" olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36)

149. De ki: "Tam/apaçık/en üstün/en etkili hüccet Allah'a aittir. Şayet dileseydi hepinizi hidayet ederdi."

150. De ki: "Allah'ın bunu haram kıldığına dair şahitlik eden şahitlerinizi çağırın (bakalım)." Şayet şahitlik ederlerse onlarla beraber şahitlikte bulunma. Ayetlerimizi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların hevalarına/arzularına uyma. (Nasıl uyacaksın ki?) Onlar bazı varlıkları Rablerine denk tutuyorlar.

151. De ki: "Gelin, Rabbinizin size haram kıldıklarını size okuyayım. Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın, anne babaya iyilikte bulunun, fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin, sizi de onları da biz rızıklandırmaktayız. Fuhşiyatın açığına da kapalısına da yaklaşmayın. Hak olmadıkça Allah'ın haram kıldığı nefsi öldürmeyin." (Allah) akledesiniz diye size bunları emretti.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
اِلَّا وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ
اَوْفُوا ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۙ ﴿١٥٢﴾
وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٥٣﴾
ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيٓ اَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاۗءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۙ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُولُوٓا اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتَابُ
عَلٰى طَاۗىِٕفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۠ وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِيْنَ ۙ ﴿١٥٦﴾
اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ
فَقَدْ جَاۗءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۭ سَنَجْزِي الَّذِيْنَ
يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُوۗءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُوْنَ ﴿١٥٧﴾

152. "Ergenliğe ulaşıncaya dek yetimin malına yalnızca güzellikle yaklaşın. Ölçüyü ve tartıyı adaletle yerine getirin. Hiç kimseye gücünden fazlasını yüklemeyiz. Akrabanız dahi olsa söz söylediğinizde adil olun. Allah'a (verdiğiniz veya O'nun sizden aldığı) sözlere bağlılık gösterin." (Allah) öğüt alasınız diye size bunları emretti.

153. İşte bu benim dosdoğru yolumdur. Ona uyun. Onun dışındaki yollara uymayın. Yoksa sizi (Allah'ın dosdoğru olan) yolundan saptırırlar. Korkup sakınasınız diye bunu size emretti.

(İbni Mesud (ra) anlatıyor: "Bir gün Allah Resûlü (sav) eliyle bir çizgi çizdi sonra dedi ki: 'Bu Allah'ın (cc) istikamet üzere olan yoludur.' Sonra o çizginin sağına ve soluna bazı çizgiler çizdi. Sonra dedi ki: 'Bunlar, her birinin başında o yola davet eden birer şeytanın bulunduğu yollardır.' Sonra Allah Resûlü (sav) bu ayeti okudu." (Darimi, 202; Ahmed, 4437)

Kur'ân ve sahih Sünnet, hak yolun bir tane olduğunu, onun da vahiyle açıklandığını (2/Bakara, 38), bunun dışında kalan tüm yolların sapıklık olduğunu (10/Yûnus, 32), farklı yollara sapanların hakikatte hevalarına uyduğunu açıklamıştır (45/Câsiye, 18).)

154. Sonra Musa'ya, iyilik eden kimseye (nimetimizi) tamamlamak ve her şeyi detaylı açıklamak için, hidayet ve rahmet olan Kitab'ı verdik. Umulur ki Rableri ile karşılaşmaya iman ederler.

155. Bu, bizim indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır. Ona uyun ve korkup sakının ki merhamet olunasınız.

156. "Bizden önceki iki topluluğa Kitap indirildi ve biz onların öğrendiklerinden habersizdik." demeyesiniz diye...

157. Ya da: "Şayet bize kitap indirilmiş olsaydı onlardan daha fazla hidayet ehli olurduk." demeyesiniz diye... Şüphesiz ki size Rabbinizden apaçık bir delil, hidayet ve rahmet geldi. Allah'ın ayetlerini yalanlayan ve ondan yüz çeviren (ya da insanların yüz çevirmesi için çabalayandan) daha zalim kim vardır? (Kendileri) ayetlerimizden yüz çevirip (başkalarını) da ondan alıkoyanları yaptıklarına karşılık azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ
بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ ۜ يَوْمَ يَاْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِٓي اِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انْتَظِرُوٓا
اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍ ۜ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾
مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى
اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِي هَدٰىنِي رَبِّٓي اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾
قُلْ اِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿١٦٢﴾
لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ
اللّٰهِ اَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۗ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا
عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ
خَلَآئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
فِي مَآ اٰتٰىكُمْ ۗ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

158. (Allah'ın ayetlerini yalanlayan veya insanları ondan alıkoyanlar) kendilerine meleklerin, Rabbinin veya Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesinden başkasını mı bekliyorlar? Rabbinin bazı ayetlerinin geldiği gün, daha önce iman etmemiş veya imanında hayır kazanmamış kişiye imanı fayda vermez. De ki: "Bekleyin (bakalım). Şüphesiz biz de beklemedeyiz."

(Allah Resûlü (sav) buyurdu ki: "Güneş batıdan doğmayıncaya kadar kıyamet kopmaz. Bunu gören insanlardan kimi iman etmeye kalkar. İşte o an daha önce iman etmemiş veya imanında hayır kazanmamış (salih amel işlememiş) kişiye imanı fayda vermez." (Buhari, 4635; Müslim, 157) Ayet ve Resûlullah'ın (sav) açıklaması gösterir ki: İman ettiği hâlde imanında hayır kazanmamış, yani salih amellerle imanını tasdik etmemiş kimsenin, imanı ona fayda vermez. Zira iman; inanmak ve inandığını amele dökmektir. Amelsiz bir iman "yok" hükmünde, faydasız bir kabuller yığınıdır. İslam tarihi içinde İslam'a yapılmış en şeni kötülük; amelsiz bir imanın olabileceğini, dahası böyle bir imanın nebilerin/meleklerin/ashabın imanına denk olduğunu söyleyen anlayıştır.)

159. Dinlerini parça parça edip, kendileri de grup grup olanlar (var ya); senin onlarla hiçbir alakan yoktur. Onların işi ancak Allah'adır. Sonra (Allah) onlara, yaptıklarını haber verecektir.

(Dinin nasıl parçalandığına dair bk. 23/Mü'minûn, 53)

160. Kim bir iyilikle (Allah'ın huzuruna) gelirse ona, on katı karşılık verilir. Kötülükle gelene ise misliyle mukabele edilir. Onlar zulme de uğramazlar.

161. De ki: "Şüphesiz ki Rabbim, beni dosdoğru yola iletti. Dimdik/güçlü ve hanif olan İbrahim'in dinine. O, müşriklerden değildi."

(İbrahim'in milleti için bk. 60/Mümtehine, 4)

162. De ki: "Şüphesiz ki benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir."

163. "O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben Müslimlerin/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kulların ilkiyim."

(Bu ayetler tevhidi, kulluğu ve İbrahim'in milletini tefsir edip açıklamaktadır. Mümin başta namaz ve kurban olmak üzere bedenî ve kalbî tüm ibadetlerini yalnızca Allah'a (cc) yapar. Onun ibadetlerinde Allah'ın dışında bir varlığın payı yoktur. Başta hayat ve ölüm olmak üzere her şey Allah'ın (cc) elindedir. Allah'la (cc) beraber kâinatta tasarruf eden, Allah'ın (cc) bu yetkide kendisine ortak kıldığı hiçbir varlık yoktur.

Müminin sadece ibadetleri değil, hayatı ve ölümü de Allah'a (cc) aittir. Allah (cc) için yaşar, Allah (cc) için ölür. Allah (cc) dışında uğruna yaşayıp öleceği hiçbir asli gayesi yoktur. Tevhidin geniş açıklaması için bk. 1/Fâtiha, 5)

164. "O, her şeyin Rabbi iken, Allah'ın dışında bir Rab arar mıyım hiç? Herkesin kazandığı sadece kendini bağlar. Hiçbir suçlu bir başkasının suçunu yüklenmez. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. Ve O, anlaşmazlığa düştüğünüz konularda (neyin hak ve doğru olduğunu) size haber verecektir."

165. Sizi yeryüzünün halifeleri yapan O'dur. Size verdiklerinde sizi sınamak için kiminizi kiminize derecelerle üstün kıldı. Şüphesiz ki Rabbin, cezası pek çabuk olandır. Şüphesiz ki O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

سُورَةُ الْأَعْرَافِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ
مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۭ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾
وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُونَ ﴿٤﴾
فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾
فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ
عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ۨ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهٗ فَاُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۭ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
لِاٰدَمَ ۡ فَسَجَدُٓوا اِلَّآ اِبْلِيسَ ۭ لَمْ يَكُنْ مِنَ السّٰجِدِينَ ﴿١١﴾

7. A'RÂF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 206 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

2. (Bu,) onunla uyarman ve müminlere öğüt olması için sana indirilen bir Kitap'tır. (Sakın) ondan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın.

3. Rabbinizden size indirilene uyun. O'ndan başka velilere uymayın. Ne de az öğüt alıyorsunuz!

4. Helak ettiğimiz nice belde vardır ki gece uyurken veya gündüz uykusunda azabımız onlara gelmiştir.

5. Onlara azabımız gelince: "Biz gerçekten zalimlerdik." demekten başka yakarışları olmadı.

6. Andolsun ki, kendisine (peygamber) gönderilenlere de (peygamber olarak) gönderilene de soracağız/hesaba çekeceğiz...

7. Ve onlara (yapıp ettiklerini) ilimle haber vereceğiz. Biz (onlardan) habersiz değiliz.

8. O gün tartı haktır. Kimin mizanı (salih amellerle) ağır gelirse işte bunlar, kurtuluşa erecek olanların ta kendisidir.

9. Kimin de mizanı (salih amellerde) hafif gelirse, işte bunlar ayetlerimize zulmettiklerinden/gereken değeri vermediklerinden dolayı kendilerini hüsrana uğratanlardır.

10. Andolsun ki, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orada size (geçiminizi sağlayacağınız) geçimlikler verdik. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

11. Andolsun ki sizleri yarattık, sonra size şekil verdik, daha sonra meleklere: "Âdem'e secde edin." dedik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O, secde edenlerden olmadı.

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِىْ مِنْ نَّارٍ
وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنِىْۤ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٤﴾
قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَاۤ اَغْوَيْتَنِىْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ۙ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ﴿١٧﴾
قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ؕ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ
مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٨﴾ وَيٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾
فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا
وَقَالَ مَا نَهٰىكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ
اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَاۤ اِنِّىْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ۙ ﴿٢١﴾
فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَاۤ اَلَمْ اَنْهَكُمَا
عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَاۤ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾

12. (Allah) buyurdu ki: "Sana emrettiğimde seni secde etmekten alıkoyan nedir?" Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım. (Çünkü) beni ateşten, onu topraktan yarattın."

13. (Allah) buyurdu ki: "(Hemen) oradan in! Ne haddine ki orada büyüklenesin! (Hemen) çık! (Çünkü) sen alçaklardansın."

14. Dedi ki: "(İnsanların) diriltileceği güne kadar mühlet ver bana."

15. (Allah) buyurdu ki: "Şüphesiz ki sen, kendisine mühlet verilenlerdensin."

16. Dedi ki: "Beni saptırmana karşılık, ben de onları (saptırmak) için senin dosdoğru yolunun üzerine oturacağım."

17. "Sonra kesinlikle onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Çoğunu şükredici bulamayacaksın."

18. (Allah) buyurdu ki: "Kınanmış ve alçalmış olarak oradan çık. Onlardan kim sana uyarsa, andolsun ki cehennemi sizlerle dolduracağım."

19. "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin ve oradan dilediğiniz yerden yiyin. Şu ağaca yaklaşmayın! Yoksa zalimlerden olursunuz."

20. (Derken şeytan) örtünerek gizlenmiş bulunan avret yerlerini açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi. Ve dedi ki: "Rabbinizin bu ağaçtan yemenizi yasaklaması, melek olmamanız ve ebedî yaşayanlardan olmamanız içindir."

21. Ve: "Şüphesiz ki ben, sizin iyiliğinizi istiyorum/size nasihat veriyorum." diye o ikisine yemin etti.

22. (Bu vesvese ve yeminleriyle) onları aldatıp (ağına) düşürdü. Ağaçtan tadınca, avret yerleri kendilerine görünmeye başladı. Üzerlerini cennet yapraklarıyla örtmeye başladılar. Rableri onlara seslendi: "Ben size bu ağaçtan yemeyi yasaklamamış mıydım? 'Şeytan, sizin apaçık düşmanınızdır.' dememiş miydim?"

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ
مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ
وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيْهَا
تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٥﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا
عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِىْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ۭ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى
ذٰلِكَ خَيْرٌ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰبَنِىْٓ
اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ۭ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ
مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ لِلَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَاۗءَنَا
وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ ۭ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾ قُلْ اَمَرَ رَبِّىْ بِالْقِسْطِ ۡ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ
عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۭ كَمَا بَدَاَكُمْ
تَعُوْدُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۭ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٠﴾

23. Dediler ki: "Rabbimiz! Şüphesiz biz kendimize zulmettik. Şayet bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen muhakkak ki hüsrana uğrayanlardan oluruz."

24. (Allah) buyurdu ki: "Birbirinize düşman olarak inin! Yeryüzünde sizin için belli zamana kadar bir yerleşim ve faydalanma vardır."

25. Buyurdu ki: "Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız."

26. Ey Âdemoğulları! Şüphesiz size avretinizi örtecek ve kendisiyle süsleneceğiniz elbise indirdik. Asıl hayırlı olansa takva elbisesidir. (Dışınızı elbiseyle süslediğiniz gibi kalbinizi de takvayla süsleyiniz. Bu, daha hayırlıdır.) Bu (nimetler), düşünüp öğüt alsınlar diye Allah'ın ayetlerindendir.

27. Ey Âdemoğulları! Şeytan, ebeveynlerinize avret yerlerini göstermek için elbiselerini çekip aldığı ve onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi (de) fitneye düşürmesin. (Çünkü) o ve avanesi, sizin onları görmediğiniz yerden sizleri görüyorlar. Şüphesiz ki biz, şeytanları iman etmeyenlerin dostu kıldık.

28. (Kâbe'yi çıplak tavaf etmek gibi) bir fuhşiyat işlediklerinde derler ki: "Babalarımızı bunun üzerine bulduk. Allah bunu bize emretti." De ki: "Şüphesiz ki Allah, fuhşiyatı emretmez. Yoksa siz Allah'a karşı bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?"

29. (Yine) de ki: "Rabbim adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi doğrultun ve dininizi yalnızca O'na halis kılarak O'na dua edin. Sizi ilk yaratan O olduğu gibi (yine O'na) döneceksiniz."

30. Bir kısmına hidayet verdi, bir kısmına da sapıklık hak oldu. (Çünkü) onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler ve doğru yolda olduklarını sanıyorlar.

(İnsanın kendini doğru yolda zannetmesi ya da doğru yolda olanlara nispet etmesi, onu hidayet ehlinden kılmaz. Hidayet ehli olmak için hidayet üzere olmak gerekir. Mekkeli müşrikler, İbrahim (as) ve İsmail'in (as) dini üzere olduklarını iddia ediyorlar, dinî ritüellerinin babaları vasıtasıyla peygamberlerden aktarıldığına inanıyorlardı. Hakikat, onların iddialarından farklı olunca iddialarıyla değil hakikatle değerlendirildiler. Buna binaen diyebiliriz ki:

Kimin tevili onu, insanın yaratılış gayesi ve peygamberlerin ortak daveti olan tevhidin dışına çıkarmışsa, o sapıklığın üzerine hak olduğu ve Allah'ın (cc) teville saptırdığı kimselerdendir.)

يَا بَنِيٓ اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُوا ۚ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ
الَّتِيٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۭ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهٖ سُلْطَانًا وَّاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
يَا بَنِيٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِيْ ۙ
فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتٰبِ ۭ حَتّٰٓى
اِذَا جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ قَالُوٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ ۭ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ ﴿٣٧﴾

31. Ey Âdemoğulları! Her mescid yerinde ziynetlerinizi alın. (Güzelce giyinin, müşrikler gibi çıplak ibadet etmeyin.) Ve yiyiniz, içiniz, israf etmeyiniz. (Çünkü) O, israf edenleri sevmez.

32. De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" (Ve yine) de ki: "O, dünya hayatında iman edenler içindir. Ahirette ise sadece iman edenleredir." Böylece bilen bir topluluk için ayetleri detaylı bir şekilde açıklarız.

(Dünya nimetlerine bakış açısı için bk. 11/Hûd, 15-16)

33. De ki: "Rabbim (sizin uydurduklarınızı değil) yalnızca açık ve kapalı tüm fuhşiyatı, her türlü günahı ve haksız yere taşkınlık etmeyi, (meşruluğu) hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kıldı."

(Şirkin hiçbir delili olmadığına dair bk. 3/Âl-i İmran, 151)

34. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde ne bir saat/bir an onun gerisinde kalır ne de önüne geçebilirler.

35. Ey Âdemoğulları! İçinizden, ayetlerimi size okuyup/anlatan resûller geldiğinde her kim korkup sakınır ve ıslah ederse, onların üzerine korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

36. Ayetlerimizi yalanlayan ve ona karşı büyüklenenler ise, bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalırlar.

37. Allah'a yalan uydurarak iftira eden veya (Allah'ın) ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Bunlara, Kitap'tan nasipleri (kendileri için takdir olunan hayır ve şer) erişir. Nihayet canlarını almak için elçilerimiz onlara geldiğinde derler ki: "Allah'ı bırakıp dua ettikleriniz nerede?" Derler ki: "Onlar bizi (terk edip) kayboldular." Ve kâfir olduklarına dair kendileri aleyhine şahitlik ettiler.

قَالَ ادْخُلُوا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
فِي النَّارِ ۭ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا
فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَاۗءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۭ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ
لَّا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٣٩﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ
السَّمَاۗءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ۭ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ
غَوَاشٍ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ۡ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَاۗءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۭ
وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾

38. (Allah:) "Sizden önce ateşe girmiş olan cin ve insan topluluklarıyla beraber siz de ateşe girin." der. Her ümmet oraya girdiğinde, (kendi gibi sapık olan) kardeşini (ümmetleri) lanetler. Sonunda hepsi bir araya toplanınca, sonradan gelmiş olanlar önceden yaşamış olanlar için: "Rabbimiz! Bunlar bizi saptırdılar. Onlara ateşten kat kat azap ver." der. (Allah) buyuracak ki: "Hepinize kat kat (azap) vardır. Fakat bilmiyorsunuz."

(Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler/önderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167)

39. Önce yaşamış olanlar sonradan gelenlere diyecekler ki: "Sizin bize hiçbir üstünlüğünüz/ayrıcalığınız yoktur. Kazandıklarınıza karşılık azabı tadın."

40. Şüphesiz ki ayetlerimizi yalanlayıp onlara karşı büyüklenenler... Gök kapıları onlara açılmayacak. (Öldüklerinde, ruhları sema ehli tarafından hoşnutlukla karşılanmayacak.) Ve deve iğne deliğinden geçene dek onlar cennete girmeyeceklerdir. Biz suçlu günahkârları işte böyle cezalandırırız.

41. Onlar için cehennemden (alevli) bir yatak ve üstlerinden (onları örten ateşten) bir yorgan vardır. İşte biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

42. İman edip salih amel işleyenlere gelince, biz, hiçbir nefse gücünden fazlasını yüklemeyiz. Bunlar, cennetin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

43. Biz, onların göğüslerinde kine/hınca/öfkeye dair ne varsa hepsini çekip almışızdır. Onların altlarından ırmaklar akar. "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah, bizi bu (nimetlere) eriştirmeseydi kendiliğimizden bunlara erişmemiz mümkün olmazdı. Andolsun ki, Rabbimizin resûlleri bize hakla geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptığınız (salih) amellere karşılık mirasçısı kılındığınız cennettir." diye seslenilir.

وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ؕ قَالُوا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ
مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ ﴿٤٤﴾ اَلَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ؕ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا
حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا بِسِيْمٰهُمْ ۚ وَنَادَوْا
اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾
وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا
يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ
بِرَحْمَةٍ ؕ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾
وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ
اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ ﴿٥٠﴾
اَلَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ
نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥١﴾

44. Cennetlikler, cehennemliklere seslenir: "Rabbimizin bize vadettiğinin hak olduğunu bulduk. Siz de Rabbinizin (size olan azap) vaadinin hak olduğunu buldunuz mu?" (Onlar:) "Evet." der. (Bunun üzerine) aralarından bir münadi: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." diye seslenir.

45. Onlar ki; insanları Allah'ın yolundan alıkoyar ve o yolun çarpık/eğri olmasını isterler. Onlar ahireti de inkâr ederler.

46. Onların arasında bir perde vardır. A'raf'ta bekleyen adamlar vardır. Onlar herkesi yüzünden tanırlar. Cennet ehline: "Selam size olsun!" diye seslenirler. Ki bunlar, şiddetle arzulamakla birlikte henüz (cennete) girmemişlerdir.

47. Gözleri cehennemlikler (olan) tarafa çevrildiğinde: "Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğuyla beraber eyleme!" derler.

48. A'raf'takiler yüzlerinden tanıdıkları bazı adamlara: "Ne topladığınız (güç ve servetiniz) ne de büyüklenmeniz (Allah'ın azabına karşı) size fayda sağladı." diye seslenecekler.

49. "Allah'ın rahmeti erişmez." diye yemin ettikleriniz bunlar mıydı? Girin cennete! Size korku da yoktur, siz üzülmeyeceksiniz de.

(Ayetteki çağrının muhatabı konusunda ihtilaf edilmiştir. Kimi müfessir A'raf ehlinin cennetliklere seslendiğini söylerken, kimisi Allah'ın (cc) A'raf ehline seslendiğini iddia etmiştir. Allah (cc) en doğrusunu bilir.)

50. Cehennemlikler cennetliklere seslenecekler: "Bize biraz sudan veya Allah'ın size verdiği rızıktan akıtın/verin." (Cennetlikler:) "Şüphesiz ki Allah, o ikisini kâfirlere haram/yasak kılmıştır." diyecekler.

51. Onlar ki; dinlerini eğlence ve oyun edindiler ve dünya hayatı onları aldattı. Onlar bu günlerini unuttukları ve bizim ayetlerimizi inkâr ettikleri gibi biz de bugün onları unutacağız.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَاْوِيلَهُ ؕ يَوْمَ يَاْتِى تَاْوِيلُهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ
لَنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِى كُنَّا
نَعْمَلُ ؕ قَدْ خَسِرُوٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۚ ﴿٥٣﴾
اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ
اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ؕ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوا رَبَّكُمْ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ؕ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۚ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا
فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ؕ اِنَّ رَحْمَتَ
اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِى يُرْسِلُ
الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ ؕ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

52. Andolsun ki onlara, ilim üzere detaylandırdığımız, iman eden bir topluluk için hidayet ve rahmet olan bir Kitap getirdik.

53. Onlar onun (haber verdiği hakikatin) tevilinden/vuku bulmasından başka bir şey mi bekliyorlar? Onun (haber verdiklerinin) vuku bulduğu gün, onu daha önceden unutmuş olanlar diyecekler ki: "Şüphesiz ki Rabbimizin resûlleri, bize hak olanı getirmişlerdi. Acaba (Allah'ın azabından kurtulmamız için) bize şefaat edecek şefaatçiler var mıdır? Ya da (dünyaya) geri çevrilsek de (daha önce) yaptıklarımızdan farklı olarak (Allah'ı razı edecek) ameller yapsak?" Muhakkak ki kendilerini hüsrana uğratmış, (Allah'a) iftira ederek uydurdukları (hurafeler) kaybolup gitmiştir.

54. Şüphesiz ki sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden[1] Allah'tır. Gündüzü, ısrarla kovalayan geceyle örter. Güneş, Ay ve yıldızları emrine amade kılıp, boyun eğdirendir. Dikkat edin! Yaratmak da emretmek de Allah'a aittir.[2] Âlemlerin Rabbi olan Allah, ne yücedir.

(1. Allah (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmran, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4

2. Allah (cc) yaratma sıfatıyla emretme/hükmetme/yasama sıfatını aynı cümlede zikretmiştir. O, yaratmasında ortak kabul etmediği gibi hüküm ve yasamada da ortak kabul etmez. (bk. 18/Kehf, 26) Yaratmak, kayıtsız şartsız Allah'a (cc) ait olduğu gibi egemenlik de kayıtsız şartsız Allah'a (cc) aittir. Bu yetkiyi Allah (cc) adına millete, krala, parlamentoya verenler Allah'a (cc) ortak koşmuş ve O'nun dışında rabler edinmişlerdir. (bk. 9/Tevbe, 31; 12/Yûsuf, 40))

55. Rabbinize gönülden (yalvara yakara) ve gizlice (için için) dua edin. Şüphesiz ki O, (duada) haddi aşanları sevmez.

56. Yeryüzü (Allah tarafından düzenlenip) ıslah edildikten sonra orada bozgunculuk yapmayın. O'na korkarak ve umarak dua edin. Elbette ki Allah'ın rahmeti, muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara pek yakındır.

57. Rahmeti (gereği yağmurun) öncesinde rüzgârları müjde olarak yollayan O'dur. Bu (rüzgârlar) ağır bulutları yüklendiğinde biz (bulutları kuraklıktan) ölmüş bir beldeye sürükleriz. Onunla su indirir ve onunla her türlü üründen çıkarırız. İşte biz ölüleri de (kabirlerinden) böyle çıkarırız. Umulur ki düşünüp öğüt alırsınız.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِي خَبُثَ
لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۗ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهٖ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهٖ إِنَّا لَنَرٰىكَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾
وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ
إِنَّا لَنَرٰىكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ
يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

58. Güzel beldenin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar. Kötü olan (beldede ise) faydasız olandan başkası çıkmaz. Şükreden bir topluluk için ayetleri böyle türlü türlü biçimlerde açıklıyoruz.

59. Andolsun ki, Nuh'u kavmine (peygamber olarak) yolladık. Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Şüphesiz ki ben, sizler için o büyük günün azabından korkmaktayım."

60. Kavminin önde gelenleri demişlerdi ki: "Şüphesiz ki biz, seni apaçık bir sapıklık içinde görmekteyiz."

61. Demişti ki: "Ey kavmim! Bende sapıklık yok. Lakin ben âlemlerin Rabbi olan (Allah tarafından gönderilmiş) bir elçiyim."

62. "Size Rabbimin risaletini/mesajlarını iletiyorum ve size nasihat ediyorum. Ve ben, Allah'tan (bana gelen vahiy sayesinde) sizin bilmediklerinizi biliyorum."

63. "Sizi uyaran, sakınıp korkasınız diye (öğüt veren) ve merhamet olunursunuz diye sizin içinizden bir adama Rabbinizden bir zikir/hatırlatma geldi diye mi şaşırdınız?"

64. Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanları ise boğduk. (Çünkü) onlar (hakikatleri görmeyen) kör bir kavimdi.

65. Âd Kavmi'ne de kardeşleri Hud'u (peygamber olarak yolladık). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Korkup sakınmayacak mısınız?"

66. Kavminin önde gelenlerinden kâfir olanlar demişlerdi ki: "Seni kıt akıllı biri olarak görüyor ve kesinlikle senin yalancı biri olduğunu sanıyoruz."

67. Demişti ki: "Ey kavmim! Bende akıl kıtlığı yoktur. Fakat ben âlemlerin Rabbi (tarafından gönderilmiş) bir elçiyim."

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾
أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ
فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ فَانْتَظِرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ ۛ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

68. "Size Rabbimin risaletini/mesajlarını iletiyorum ve ben sizin için güvenilir bir nasihatçiyim."

69. "İçinizden bir adama sizi uyarması için Rabbinizden bir zikir/hatırlatma gelmesine mi şaşırdınız? Hatırlayın! Hani (Allah) sizleri Nuh Kavmi'nden sonra halifeler kılmış ve (boy, pos, güç ve kuvvet vererek) yaratılışta genişlik ihsan etmişti. Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa eresiniz."

70. Demişlerdi ki: "Bir tek Allah'a ibadet edelim ve babalarımızın ibadet ettiği (ilahları) bırakalım diye mi bize geldin? Şayet doğru sözlüysen vadettiğin (azabı) getir (bakalım)!"

71. Gerçekten Rabbinizden size şiddetli bir azap ve öfke gelecektir. Sizin ve babalarınızın isimlendirdiği ve Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği şu isimler hakkında benimle tartışacak mısınız? Bekleyin (bakalım)! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

72. Onu ve onunla beraber olanları, tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanların ise (kökünü kurutarak) arkalarını kestik. Onlar mümin de değillerdi.

73. Ve Semud Kavmi'ne de kardeşleri Salih'i (peygamber olarak yolladık). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk/ibadet edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Şüphesiz ki Rabbinizden size apaçık bir (mucize) geldi. Bu, Allah'ın dişi devesi, sizin için bir ayet/mucizedir. Onu bırakın, Allah'ın arzında otlasın. Sakın ona bir kötülük etmeye kalkmayın. Yoksa can yakıcı bir azap sizi yakalar."

وَاذْكُرُوٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّاَكُمْ فِى الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا
وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًاۚ فَاذْكُرُوٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا
فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ
اَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهٖۜ قَالُوٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ
بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا بِالَّذِٓى اٰمَنْتُمْ
بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ
رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ
النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ
الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَآءِۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

74. "Hatırlayın! Hani (Allah) Âd Kavmi'nden sonra sizleri halifeler kılmış ve sizi yeryüzüne yerleştirmişti. Ovalarında saraylar inşa ediyor, dağlarından evler yontuyordunuz. Allah'ın nimetlerini hatırlayın ve bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın."

75. Kavminin önde gelen müstekbirleri, iman etmiş olan mustazaflara: "Salih'in, Rabbi tarafından gönderilen bir resûl olduğunu biliyor musunuz?" demişlerdi. (Onlar) demişlerdi ki: "Şüphesiz biz, onun kendisiyle gönderildiği şeye iman edenleriz."

76. Müstekbirler: "Biz de sizin inandığınıza kâfir olanlarız." demişlerdi.

77. Dişi deveyi kestiler. Rablerinin emrine karşı çıktılar ve: "Ey Salih! Şayet resûllerden isen vadettiğin (azabı) getir bize." dediler.

78. (Bunun üzerine) onları korkunç bir sarsıntı yakaladı ve öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

79. (Salih) onlardan yüz çevirdi ve: "Ey kavmim! Andolsun, size Rabbimin mesajını ilettim ve size nasihat ettim. Fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz." dedi.

80. Lut'u da (kavmine gönderdik.) Hani (Lut,) kavmine: "Sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı bir fuhşiyatı mı yapıyorsunuz?" demişti.

81. "Şüphesiz ki sizler, kadınları bırakıp erkeklere şehvetle yaklaşıyorsunuz. Siz, aşırı giden taşkın bir toplumsunuz."

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهٗٓ
اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾
وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۖ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
رَبِّكُمْ ۖ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ۖ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا
بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُٓوا اِذْ كُنْتُمْ
قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِنْكُمْ
اٰمَنُوا بِالَّذِٓي اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

82. Kavmi: "Onları yurdunuzdan çıkarın. (Çünkü) onlar temizlenen insanlardır." demek dışında bir cevap vermemişti.

83. Hanımı hariç, onu ve ailesini kurtarmıştık. (Hanımı) geride (helak olanlarla) kalmıştı.

84. Onların üzerine bir (azap) yağmuru yağdırmıştık. Suçlu günahkârların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!

85. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (yollamıştık). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Şüphesiz ki size Rabbinizden apaçık bir mucize geldi. Ölçü ve tartıyı tam tutun. İnsanların eşyalarını (değerini düşürerek) eksiltmeyin. (Allah) yeryüzünü düzenledikten sonra orada bozgunculuk yapmayın. Şayet inanmışsanız bu sizin için en hayırlı olandır."

86. "(Allah'ın yolunun) çarpık/eğri olmasını isteyerek ve O'na iman edenleri Allah'ın yolundan alıkoymak için tehditler savurarak her yolun başına oturmayın. Hatırlayın! Siz az iken sizi çoğalttı. Bozguncuların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın."

87. "İçinizden bir topluluk benim kendisiyle gönderildiğime iman etmiş ve bir taife de iman etmemişse, Allah aramızda hükmedinceye kadar sabredin. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır."

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۭ قَالَ
اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا ۭ وَمَا يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَعُودَ
فِيهَآ اِلَّآ اَنْ يَّشَاۗءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ۭ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۭ عَلَى
اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۭ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٩١﴾ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا
فِيهَا ۚ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى
عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالٰتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ
لَكُمْ ۚ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَّبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَاۗءِ وَالضَّرَّاۗءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾
ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
اٰبَاۗءَنَا الضَّرَّاۗءُ وَالسَّرَّاۗءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

88. Kavminden ileri gelen müstekbirler demişlerdi ki: "Ey Şuayb! Seni ve seninle beraber iman edenleri kesinlikle yurdumuzdan çıkarıp süreceğiz. Ya da kesinlikle dinimize geri dönersiniz." Demişti ki: "İstemesek de mi?"

(Şirk toplumları ve onları sömüren şirk baronları, muvahhidleri: "Ya sev ya terk et!" diyerek tehdit etmişlerdir. Ya onların üzerinde olduğu batıla razı olup seversiniz ya da zor kullanarak yerinizi yurdunuzu terk etmenizi sağlarlar. Tüm şirk toplumlarının muvahhidleri aynı söylemle tehdit ettiklerine dair bk. 14/İbrahîm, 13)

89. "Bizi ondan kurtardıktan sonra sizin dininize dönersek, Allah'a yalan yere iftira etmiş oluruz. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında bizim ona dönmemiz mümkün değildir. Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır ve biz yalnızca Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında hakla hükmet. Sen, hükmedenlerin en hayırlısısın."

90. Kavminin önde gelen kâfirleri demişti ki: "Andolsun ki Şuayb'a uyarsanız kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olursunuz."

91. (Bunun üzerine) onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı. Öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar (var ya); sanki orada zenginlik içinde hiç yaşamamışlar gibi... Şuayb'ı yalanlayanlar (var ya); asıl hüsrana uğrayanlar onlar oldular.

93. Onlardan yüz çevirmiş ve demişti ki: "Ey kavmim! Andolsun ki, size Rabbimin mesajlarını ilettim ve size nasihat ettim. Kâfir bir toplum için nasıl üzülebilirim ki?"

94. Biz hangi beldeye bir nebi yollamışsak, (Allah'a) boyun eğip gönülden yakarsınlar diye o belde halkını fakirlik ve sıkıntı ile imtihan etmişizdir.

95. (Fakirlik ve sıkıntı imtihanında Allah'a gönülden yalvarıp yakarmadılar.) Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik. Nihayet (afiyet içinde mal ve sayı olarak) çoğaldılar. (Allah'ın onları belalarla imtihan edip, sabırlarını; nimetlerle imtihan edip, şükürlerini sınadığını anlamadılar ve) dediler ki: "Atalarımıza da bazen yokluk bazen de genişlik dokunmuştu. (Demek bu, imtihan değil; herkesin başına gelen sıradan olaylardır.)" (Bunun üzerine) hiç farkında değilken, onları aniden yakalayıverdik.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ
مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنٰهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُونَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ ۚ
فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ
وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ
عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ
عَلٰى قُلُوبِ الْكٰفِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ
مِنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُّوسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ
فَظَلَمُوا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
وَقَالَ مُوسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّى رَسُولٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ۚ ﴿١٠٤﴾

96. Şayet o beldenin halkı iman etmiş ve (Allah'tan) korkup sakınmış olsaydı, göğün ve yerin bereket (kapılarını) onlara açardık. Fakat yalanladılar. Biz de onları işledikleri (günahlara) karşılık (azapla) yakalayıverdik.

97. Yoksa o belde halkı, gece uyurken azabımızın onlara gelmeyeceğinden emin mi oldular?

98. Yoksa o belde halkı, kuşluk vakti eğlenirlerken azabımızın onlara gelmeyeceğinden emin mi oldular?

99. Yoksa onlar, Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Hüsrana uğramış olanlardan başkası Allah'ın tuzağından emin olmaz.

100. (Geçmiş) kavimlerin ardından yeryüzüne vâris olanlara şu gerçek belli olmadı mı? Şayet biz istesek günahları nedeniyle başlarına türlü sıkıntılar getirir, kalplerini mühürlerdik. Böylece işitmez olurlardı.

101. Bu beldelerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Andolsun ki, resûlleri apaçık delillerle onlara gelmişlerdi. Daha önce yalanlamalarından ötürü (yeni gelene) iman etmeleri söz konusu olmadı. İşte Allah, kâfirlerin kalplerini böyle mühürler.

102. Onların çoğunda söze bağlılık (ahlakı) görmedik. Ama onların çoğunun gerçekten fasıklar olduğunu gördük.

103. Onların ardından Musa'yı, Firavun ve önde gelen avanesine ayetlerimizle yolladık. Onlar (ayetlerimizi inkâr edip, alaya alarak) zulmettiler. Bozguncuların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak.

104. Musa demişti ki: "Ey Firavun! Şüphesiz ben, âlemlerin Rabbinden (gelen) bir elçiyim."

حَقِيقٌ عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ۜ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِىَ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ ۝١٠٥ قَالَ
اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝١٠٦
فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۝١٠٧ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا
هِىَ بَيْضَآءُ لِلنَّاظِرِينَ ۝١٠٨ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝١٠٩ يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ
فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ۝١١٠ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِى الْمَدَآئِنِ
حَاشِرِينَ ۝١١١ يَاْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝١١٢ وَجَآءَ السَّحَرَةُ
فِرْعَوْنَ قَالُٓوا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝١١٣
قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝١١٤ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِىَ
وَاِمَّآ اَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۝١١٥ قَالَ اَلْقُوا ۚ فَلَمَّآ اَلْقَوْا
سَحَرُٓوا اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۝١١٦
وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ
مَا يَاْفِكُونَ ۚ ۝١١٧ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ ۝١١٨ فَغُلِبُوا
هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۚ ۝١١٩ وَاُلْقِىَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۚ ۝١٢٠

105. "Allah'a karşı yalnızca hak olanı söylemek benim görevimdir." (demişti.) "Şüphesiz ki size Rabbinizden apaçık mucizelerle geldim. Artık İsrailoğullarını benimle beraber gönder."

106. (Firavun:) "Eğer sen bir ayet/mucize ile gelmişsen ve sözünde de doğruysan hadi getir onu da (görelim)." demişti.

107. (Bunun üzerine) Musa asasını attı. (Bir de ne görsün!) O apaçık bir yılan oluvermiş.

108. Elini (koynundan) çekti. (Bir de ne görsün!) Bakanların (gözünü alacak kadar) bembeyaz (bir ele dönüşüvermiş).

109. (Buna karşılık) Firavun'un kavminden önde gelen birileri demişlerdi ki: "Şüphesiz ki bu, bilgili/usta bir büyücüdür."

110. (Firavun:) "(Yaptığı bu sihirle) sizi yerinizden yurdunuzdan etmek istiyor. Ne buyurursunuz?" (demişti.)

(Firavunlar tevhid daveti karşısında söyleyecek söz bulamayınca, vatan-millet edebiyatı yapmaya başlarlar. "Ülkeyi bölecekler!", "Sizi yurdunuzdan edecekler!" gibi söylemler, tevhid daveti karşısında söyleyecek sözü olmayan ve kibirleri davete icabet etmelerine engel olan suçlu günahkârların ortak cümleleridir.)

111. (Önde gelenler) dediler ki: "Ona ve kardeşine (vereceğin cezayı) ertele. Şehirlere toplayıcı adamlar sal."

112. "Usta büyücülerin tamamını sana getirirler."

113. Büyücüler Firavun'a geldiler: "Şayet biz (Musa'ya) üstün gelirsek herhâlde bize (dolgun) bir ücret verirsin artık değil mi?" dediler.

114. "Evet, şüphesiz (üstün geldiğiniz takdirde) bana yakınlaştırılmış (gözde adamlarımdan) olacaksınız." demişti.

(Firavuni sistemler, insanları değersizleştirip para ve makama bağımlı hâle getirirler. Dolgun bir ücret ve yapılan özel propagandalarla itibar kazandırılan mevkilerin isimleri dahi, insanların tüm değerleri ayaklar altına almasına ve firavunların yanında saf tutmasına vesile olur. Bu, uzun yıllar yapılan bilinçli kampanyaların doğal neticesidir. Günümüzde ücretin yerini maaş, yakınlaşmanın yerini de diplomalar ve resmî unvanlar almıştır.

Bu iki vasıtayla esir alınanlar, tevhid davetçilerinin ne söylediklerini ve neye davet ettiklerini duymaya tahammül etmez, anlamak istemezler. Ve Firavun adına, onun safında kıran kırana bir mücadeleye girişirler.)

115. (Büyücüler:) "Ey Musa! Ya önce sen (hünerini) sergile ya da biz başlayalım. (Ne dersin?)" demişlerdi.

116. Demişti ki: "Başlayın." (Sihir aletlerini yere) atınca insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve büyük bir sihir ortaya koydular.

117. Biz, Musa'ya: "Asanı yere at." diye vahyettik. (Bir de ne görsünler!) O, onların uydurduklarını yutuvermiş.

118. Artık hakikat ortaya çıktı ve onların yaptıkları bir hiç olup gitti.

119. Oracıkta yenilmiş ve küçük düşmüşlerdi.

120. Sihirbazlar (gördükleri karşısında) secdeye kapanmışlardı.

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ
مَّكَرْتُمُوْهُ فِى الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ
لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۚ ﴿١٢٥﴾
وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ۗ رَبَّنَآ
اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ
فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ
وَاٰلِهَتَكَ ۭ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُوْنَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ
اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۚ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾
قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۭ قَالَ
عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَآ
اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣٠﴾

121. Demişlerdi ki: "Biz, âlemlerin Rabbi olan (Allah'a) iman ettik."

122. "Musa'nın ve Harun'un Rabbi olan (Allah'a)."

123. Firavun dedi ki: "(Ben) size izin vermeden ona iman ettiniz öyle mi? Şüphesiz ki bu (yaptığınız), buranın halkını yurtlarından sürüp çıkarmak için (Musa ile beraber) tezgâhladığınız bir tuzaktır. Pek yakında (yapacaklarımı) bileceksiniz/anlayacaksınız."

(Ayet, firavunların değişmez iki anlayışına işaret etmektedir. Firavunlar, iman da dâhil her şeyin kendi izinlerine tabi olmasını isterler. İnsanlar, onların izin verdiği kadarına inanabilir, onların meşru kabul ettiği din ve ideolojileri benimseyebilirler.

Firavunların bir başka ortak özellikleri, onların yanında yer alan herkes nezih, vatansever, milletini sever; onların yanında yer almayanlar -düne kadar en yakınlar dahi olsa- tuzakçı, vatanı bölmeye çalışan, millet düşmanıdır.)

124. "Kuşkusuz, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kesip sonra da sizi topluca asacağım."

125. Demişlerdi ki: "Şüphesiz bizler Rabbimize döneceğiz."

126. "Bizden intikam almanın tek nedeni, Rabbimizin ayetleri bize geldiğinde ona inanmamızdır. Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak canımızı al."

127. Firavun'un kavminden önde gelenler demişlerdi ki: "Sen, Musa'yı ve kavmini yeryüzünde bozgunculuk yapsınlar, seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakacaksın?" (Firavun onları yatıştırmak için) demişti ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz, kadınlarını sağ bırakacağız. Şüphesiz ki biz, onların üzerinde kahredici bir güce sahibiz."

128. Musa, kavmine "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin!" demişti. "Şüphesiz ki yeryüzü, Allah'ındır ve ona kullarından dilediğini mirasçı/sahip kılar. Akıbet/mutlu son muttakilerindir."

129. Demişlerdi ki: "Sen gelmeden önce de eziyet görüyorduk; sen geldikten sonra da eziyet görmeye devam ediyoruz!" Demişti ki: "(Böyle düşünmeyin!) Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak eder ve sizi yeryüzünün halifeleri (onların yerine geçen yöneticileri) kılar. Böylece sizin nasıl işler yapacağınızı gözler."

130. Andolsun ki biz, Firavun ailesini düşünüp öğüt alırlar diye uzun yıllar kıtlık ve meyvelerden eksiltme ile imtihan ettik.

فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهٗ ۗ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ
لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ
مُّفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿١٣٣﴾
وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ
الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بَالِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا
عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ
مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِىْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ بِمَا صَبَرُوْا ۗ وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿١٣٧﴾

131. Onlara bir iyilik geldiğinde: "Biz bunu hak ettik." derlerdi. Başlarına bir kötülük geldiğinde: "Musa'nın ve beraberinde olanların uğursuzluğudur." (derlerdi.) Dikkat edin! Onların uğursuzluk (saydıkları musibetlerin tamamı) Allah katındandır. Fakat onların birçoğu bilmezler.

132. Demişlerdi ki: "Bizi büyülemek için ne ayet/mucize getirirsen getir, yine de sana iman etmeyeceğiz."

133. (Bunun üzerine) ayrı ayrı ayetler/mucizeler olan tufan, çekirge, (bit, pire, böcek vb.) haşerat, kurbağalar ve kan yolladık üzerlerine. Yine büyüklenip kibre kapıldılar ve suçlu günahkâr bir toplum oldular.

134. Azap üzerlerine çökünce: "Ey Musa! Senin yanında bulunan (Allah'ın) ahdiyle bizim için Rabbine dua et. Bu azabı bizden giderirsen, andolsun ki sana iman edecek ve İsrailoğullarını seninle beraber yollayacağız!" demişlerdi.

135. (Sözlerini tutup tutmayacaklarını sınamak için) bir zamana kadar azabı kaldırınca, (bir de ne göresin) onlar sözlerini bozmuşlar bile.

136. (Bunun üzerine) onlardan intikam aldık. Ayetlerimizi yalanlamaları ve ona karşı gafil olmaları nedeniyle onları suda boğduk.

137. Bereketli kıldığımız toprakların doğusuna ve batısına zayıf bırakılmış topluluğu mirasçı kıldık. Sabretmelerine karşılık Rabbinin güzel vaadi İsrailoğulları için gerçekleşti. Firavun ve kavminin yaptıkları ve bina edip yükselttiklerini yerle bir ettik.

وَجَاوَزْنَا بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا۟ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا۟ يَٰمُوسَى ٱجْعَل لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا
لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ
مَّا هُمْ فِيهِ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ
أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٤٠﴾
وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ
ٱلْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ
وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۚ ﴿١٤١﴾ وَوَٰعَدْنَا مُوسَىٰ
ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ
وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخْلُفْنِى فِى قَوْمِى وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ
رَبُّهُۥ ۚ قَالَ رَبِّ أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِى وَلَٰكِنِ
ٱنظُرْ إِلَى ٱلْجَبَلِ فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِى ۚ
فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ
أَفَاقَ قَالَ سُبْحَٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

138. İsrailoğullarını denizden geçirdik. Kendilerine ait putları olan ve sürekli o (putlara) tapan bir kavme geldiler. "Ey Musa! Onların ilahları olduğu gibi sen de bize bir ilah yap." demişlerdi. "Şüphesiz sizler, cahillik eden bir topluluksunuz." demişti.

139. (Benzemeye çalıştığınız putperestlerin) içinde bulundukları hâl, yok olup gitmeye mahkûmdur. Yaptıkları da (Allah katında) batıldır/geçersizdir.

140. Demişti ki: "Sizi âlemlere faziletli/üstün kılmışken, size Allah'ın dışında bir ilah mı arayayım?"

141. (Hatırlayın!) Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size işkencenin en kötüsünü reva görüyor, erkek çocuklarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

142. Musa ile otuz gece için sözleştik. Buna ayrıca on gün ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk güne tamamlandı. Musa kardeşi Harun'a dedi ki: "Kavmimde benim yerime geç. Islah et ve bozguncuların yoluna uyma."

143. Musa tayin edilen yere gelip, Rabbi onunla konuşunca: "Rabbim! Bana göster de seni göreyim." demişti. Allah buyurdu ki: "Beni göremeyeceksin. Fakat dağa bak. Eğer yerinde durabilirse beni göreceksin." Allah dağa tecelli edince onu paramparça etti ve Musa düşüp bayıldı. Ayılınca da: "Seni (tüm eksikliklerden) tenzih ederim. Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim." demişti.

قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِى
وَبِكَلَامِىْ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾
وَكَتَبْنَا لَهُ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ مَوْعِظَةً
وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَىْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ
يَاْخُذُوا بِاَحْسَنِهَا ۟ سَاُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ
عَنْ اٰيَاتِىَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۟
وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ۚ وَاِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ
لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ وَاِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۟
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۟
هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى
مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ ۟ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ
لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۘ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾
وَلَمَّا سُقِطَ فِىٓ اَيْدِيهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا ۙ قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

144. (Allah) buyurdu ki: "Ey Musa! Sana verdiğim risaletim ve seninle konuşmamla seni insanlara üstün/seçkin kıldım. Sana verdiğime kuvvetle yapış ve şükredenlerden ol."

145. O levhalarda ona her şeyden bir öğüt ve her şeye dair tafsilatlı bilgiler yazdık. "Ona kuvvetle tutun ve kavmine de emret, ona en güzel şekilde tutunsunlar. Fasıklar (cezalandırıldıklarında) yurtlarının (ne hâle geldiğini) size göstereceğim."

146. Hakları olmadığı hâlde yeryüzünde büyüklenip kibre kapılanları ayetlerimden çevireceğim. (İlgisiz kalacaklar, duysalar dahi anlamayacaklar.) Onlar bütün ayetleri görseler de inanmazlar. Rüşd/olgunluk/doğruluk yolunu görseler de onu yol edinmezler. Azgınlık yolunu gördüklerinde (hemen benimser) kendilerine yol edinirler. Bu, ayetlerimizi yalanlamaları ve ayetlerden gafil olmaları nedeniyledir.

(Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25)

147. Ayetlerimizi ve ahiret karşılaşmasını yalanlayan kimselerin amelleri boşa gitmiştir. (Ne bekliyorlardı?) Yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?

148. Musa'nın kavmi onun ardından süs eşyalarından yapılmış, (aldığı hava nedeniyle) ses çıkaran bir buzağı heykelini ilah edindi. O (buzağının) onlarla konuşmadığını ve onları doğru yola hidayet edemediğini görmediler mi? Onu (ilah) edindiler ve (zaten) zalim idiler (veya onu ilah edinmekle zalim/müşrik oldular).

149. (Başlarını ellerinin arasına alıp) yaptıklarına pişman oldukları ve kesinlikle saptıklarını anladıkları vakit demişlerdi ki: "Şayet Rabbimiz bize merhamet edip bizi bağışlamazsa elbette hüsrana uğrayanlardan oluruz."

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِىْ
مِنْۢ بَعْدِىْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ
اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِ ۭ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِىْ
وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِىْ ۡ فَلَا تُشْمِتْ بِىَ الْاَعْدَاۗءَ وَلَا تَجْعَلْنِىْ
مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَلِاَخِىْ وَاَدْخِلْنَا
فِىْ رَحْمَتِكَ ۡ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا
الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرِيْنَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا
مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا ۡ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥٣﴾
وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۚ وَفِىْ نُسْخَتِهَا
هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوْسٰى
قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّاَىَ ۭ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
السُّفَهَاۗءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِىَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۭ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاۗءُ وَتَهْدِىْ
مَنْ تَشَاۗءُ ۭ اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ﴿١٥٥﴾

150. Musa kavmine öfkeli ve üzgün bir hâlde döndüğü zaman: "Arkamdan ne kötü işler ettiniz. Rabbinizin emrinin bir an önce olmasını istediniz (öyle mi)?" demişti. Levhaları fırlatmış ve kardeşinin başını (saçından) tutup kendisine çekmişti. (Harun:) "Ey anamın oğlu! (Sandığın gibi değil!) Bu topluluk beni zayıf buldular ve neredeyse beni öldüreceklerdi. Bana, düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni zalimler topluluğuyla bir tutma." demişti.

151. (Bunun üzerine) Musa demişti ki: "Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetine dâhil et. Sen merhamet edenlerin en merhametlisisin."

152. Şüphesiz ki buzağıyı (ilah) edinenlere, Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında zillet erişecektir. Biz (şirk koşarak Allah'a) iftira edenleri böyle cezalandırırız işte!

153. Kötülükler işleyip, sonrasında tevbe edip iman edenlere gelince; hiç şüphesiz Rabbin, onun ardından (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

154. Musa'nın öfkesi yatışınca (yere atmış olduğu) levhaları aldı. Onun nüshasında: "Rablerinden korkanlar için hidayet ve rahmet vardır." (yazılıydı.)

155. Musa, tayin edilen randevu için kavminden yetmiş kişiyi seçmişti. ("Allah'ı açıktan görmeden iman etmeyiz." sözlerine ceza olarak) onları şiddetli bir sarsıntı yakalayınca demişti ki: "Rabbim! Dileseydin bundan önce bunları da beni de helak ederdin. İçimizdeki sefihlerin/kıt akıllıların yaptığından dolayı bizi helak mı edeceksin? O, senin sınamandan başka bir şey değildir. Onunla dilediğini saptırır, dilediğini de hidayete edersin. Sen, bizim velimizsin/dostumuzsun. Bizi bağışla, bize merhamet et. Sen bağışlayanların en hayırlısısın."

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَآ
اِلَيْكَ ۭ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَاۗءُ ۚ وَرَحْمَتِيْ وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ ۭ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ
الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ۚ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِيْنَ
يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ ۡ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰىهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبٰۗىِٕثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ
عَلَيْهِمْ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَعَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا
النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۚ ﴿١٥٧﴾
قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعَۨا الَّذِيْ
لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۠
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ
مُوْسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٥٩﴾

156. "Bize bu dünyada da ahirette de iyilik yaz. Şüphesiz ki (tevbe edip, hidayetini umarak) sana yöneldik." (Allah) buyurdu ki: "Azabıma gelince, onu dilediğime isabet ettiririm. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Onu, korkup sakınanlara, zekâtı verenlere ve ayetlerimize iman edenlere yazacağım."

157. "Onlar ki; yanlarında bulunan Tevrat ve İncil'de yazılı olarak (sıfatlarını) buldukları ümmi olan Resûl Nebi'ye uyarlar. Onlara iyiliği emreder, kötülükten sakındırır; temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar; sırtlarındaki ağır yükü ve zincirlerini kaldırır. Ona iman edenler, onu saygı ile yüceltenler, ona yardım edenler ve onunla beraber indirilen Nur'a (Kur'ân'a) uyanlar... İşte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir."

158. De ki: "Ey insanlar! Şüphesiz ki ben, Allah'ın tümünüze (yolladığı) Resûl'üyüm. O (Allah ki) göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Diriltir ve öldürür. Allah'a ve resûlü olan ümmi Nebi'ye iman edin. O (Nebi), Allah'a ve O'nun kelimelerine iman eder. Ona uyun ki, hidayet bulasınız."

159. Musa'nın kavminden öyle bir topluluk vardır ki; hakka çağırır ve hakla hükmederler.

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَىْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًاۭ وَاَوْحَيْنَآ
اِلٰى مُوسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰيهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ ۚ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًاۭ قَدْ عَلِمَ
كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْۭ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰىۭ كُلُوا مِنْ طَيِّبٰتِ
مَا رَزَقْنٰكُمْۭ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٰٓـَٔاتِكُمْۭ سَنَزِيدُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ
بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِى
كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِۘ اِذْ يَعْدُونَ فِى السَّبْتِ
اِذْ تَاْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَۙ
لَا تَاْتِيهِمْۚ كَذٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

160. Biz, onları on iki ayrı oymak olarak gruplara ayırdık. Kavmi Musa'dan su talebinde bulunduğunda Musa'ya: "Asanı taşa vur." diye vahyettik. (Asasını taşa vurunca) ondan on iki pınar fışkırdı. Her insan topluluğu su içeceği çeşmeyi bildi. Bulutlarla onları gölgeledik ve üzerlerine kudret helvası ve bıldırcın eti indirdik. (Sonra:) "Allah'ın sizi rızıklandırdığı temiz şeylerden yiyin." (dedik.) Onlar bize zulmetmediler. (İşledikleri günahlarla) kendilerine zulmediyorlardı.

161. Onlara: "Bu beldeye yerleşin, orada dilediğiniz yerden yiyin, 'Hıttatun/Günahlarımızı dök.' deyin, kapıdan secde ederek girin ki biz de hatalarınızı bağışlayalım. Muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara (ihsanlarımızı) arttıracağız." denildiğinde,

162. Onlardan zalim olanlar, kendilerine söylenen sözü başkasıyla ("Günahlarımızı dök" anlamında "Hıttatun" kelimesini "buğday" anlamına gelen "Hıntatun" ile) değiştirdiler. Biz de zulümlerine karşılık gökten bir azap saldık üzerlerine.

163. Onlara deniz kıyısındaki (o sahil) kasabasının durumunu da sor. Hani onlar Cumartesi Günü'nde (Avlanma Yasağı'nı çiğneyerek) haddi aşmışlardı. Cumartesi Yasağı'na uyduklarında balıklar her taraftan akın ediyordu. Yasağa uymadıklarında ise gelmiyorlardı. İşte biz, fasıklıkları nedeniyle onları böyle imtihan ediyorduk.

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ
اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖۤ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ
عَنِ السُّوْٓءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا بِعَذَابٍۭ بَـِٔيْسٍۢ بِمَا كَانُوْا
يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا
قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۚ وَاِنَّهٗ
لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ
وَمِنْهُمْ دُوْنَ ذٰلِكَ ۫ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ
يَاْخُذُوْنَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ
عَرَضٌ مِّثْلُهٗ يَاْخُذُوْهُ ؕ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ
اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ؕ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ
بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٧٠﴾

164. Onlardan bir topluluk: "Allah'ın helak edeceği ya da çetin bir azaba çarptıracağı kimselere ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediği zaman: "Rabbinize sunacağımız bir mazeretimiz olsun ve umulur ki korkup sakınırlar." demişlerdi.

165. Kendilerine hatırlatılanı unuttukları vakit, kötülükten alıkoyanları kurtarmış, zalimleri ise fasıklıkları sebebiyle zorlu bir azapla yakalayıvermiştik.

166. Yasaklandıkları şeyi yapmakta diretince: "Alçak/Aşağılık maymunlar olun!" demiştik.

167. O zaman Rabbin, kıyamete kadar onlara, işkencenin en kötüsünü reva görecek birilerini yollayacağını/musallat edeceğini bildirdi. Şüphesiz ki Rabbinin cezalandırması pek çabuktur. Şüphesiz ki O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

168. Onları yeryüzünde topluluklar hâlinde böldük. İçlerinde salih kimseler olduğu gibi, böyle olmayanlar da vardır. (Takva ve salihliğe) dönerler diye onları iyilikler ve kötülüklerle imtihan ettik.

169. Sonra onların yerine Kitab'a da mirasçı olan bir topluluk geçti. Dünya malının değersiz olanını alıyor ve (ne de olsa): "Günahlarımız bağışlanacak." diyorlardı. (Güya tevbe etmelerine rağmen) değersiz bir dünya malı geldiğinde yine onu alıyorlar. Oysa Allah'a karşı yalnızca hak olanı söyleyeceklerine dair onlardan Kitap sözü alınmamış mıydı? Kitab'ın içindekileri de sürekli okuyanlardı hâlbuki. Ahiret yurdu korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Akletmez misiniz?

170. Kitab'a (dört elle) yapışanlar ve namazı dosdoğru kılanlar var ya! Şüphesiz biz, ıslah edenlerin ecirlerini zayi etmeyiz.

(Kur'ân'ın bütünlüğü içinde Yahudilerin, kendilerine indirilen Kitap karşısında üç sınıf olduğunu görürüz:
a. Kitap'tan hiçbir şey bilmeyen, kulaktan duyma bilgileri kitap zanneden ümmiler (2/Bakara, 78),
b. Kitab'ı okuyup durduğu hâlde onu tahrif edenler (5/Mâide, 13), Kitab'ın ayetlerini gizleyenler (3/Âl-i İmran, 187), elde edeceği bir dünyalık için Kitab'ın ayetlerini satanlar (2/Bakara, 79), yönetici ve sermaye sahiplerini razı etmek için Kitab'ın hükümlerini eğip bükenler (7/A'râf, 175-176), işine geldiğinde Kitab'ın hükümlerine uyan, gelmediğinde yüz çevirenler (24/Nûr, 47-50),
c. Kitab'a dört elle sarılıp onun içindeki hükümleri uygulamaya çalışan salihler (7/A'râf, 170).
Bu üç sınıf da Kitab'a iman ettiğini iddia etmektedir. Allah (cc), birinci ve ikinci grubun iddialarını yalanlamakta ve onların kâfir olduğuna hükmetmektedir. (bk. 2/Bakara, 79, 85, 101; 3/Âl-i İmran, 7; 4/Nîsa, 105; 5/Mâide, 43, 44, 68...) Üçüncü sınıfın iman iddiasını kabul etmekte ve bunların mümin olduğuna hükmetmektedir. (bk. 2/Bakara, 121; 24/Nûr, 51))

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا
مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۚ ﴿١٧١﴾ وَاِذْ
اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰى ۚ شَهِدْنَا ۚ اَنْ تَقُوْلُوْا
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ۙ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ
اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ
شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ
فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾ سَاۗءَ مَثَلًا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٨﴾

171. (Hatırlayın!) Hani bir zamanlar, (Tur) Dağı'nı bir gölgelik gibi tepelerinde yükseltmiştik de, onun tepelerine düşeceğini sanmışlardı. (O sırada onlara şöyle öğüt vermiştik:) "Size verdiğimize kuvvetle yapışın ve içindekileri hatırlayın ki korkup sakınasınız."

172. (Hatırla!) Hani Rabbin Âdemoğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şahit tutarak: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Demişlerdi ki: "Evet! (Sen bizim Rabbimizsin!) Şahit olduk." (Bu,) Kıyamet Günü: "Biz bundan habersizdik." dememeniz içindir.

173. Ya da: "Babalarımız daha önce şirk koşmuştu. Biz ise onlardan sonra gelen (ve onları taklit eden) bir nesiliz. Batıl ehlinin yaptıkları yüzünden bizi helak mı edeceksin?" dememeniz içindir.

(Ruhlar âleminde insanlardan alınan bu söz, sözlerin en önemlisi ve en değerlisi olan tevhid misakıdır. İnsan yaratıcı, rızık verici, mülk sahibi, kainatın işlerini düzenleyen ve koyduğu yasalarla insanları terbiye eden bir Rab olarak Allah'ı (cc) tanıyacağına ve hiçbir varlığa bu yetkileri vermeyeceğine dair söz vermiştir. Ayet, tevhid misakının alınma nedeni olarak iki sebep zikretmiştir: İlki: "Ben cahildim.", "Habersizdim.", "Duymadım.", "Bilmiyordum." gibi mazeretleri ortadan kaldırmaktır. Çünkü Allah (cc), insandan söz almakla kalmamış, onu tevhid fıtratı üzere yaratmıştır. (bk. 30/Rûm, 30) Ayrıca kâinat baştan sona Allah'ın (cc) varlık ve birliğine işaret eden ayetlerle donatılmıştır. (bk. 2/Bakara, 163-164) Tüm bunlara ilaveten resûller yollanmış ve insanları tevhide davet etmişlerdir. (bk. 4/Nîsa, 165) Bunca delile rağmen cehalet, yaratılış gayesi olan tevhid hususunda mazeret değildir. İkincisi ise: "Babama, hocama, şeyhime, liderime uydum, taklit ettim." gibi kişinin taklitçi olduğuna dair özrünü ortadan kaldırmaktır.

Allah'a (cc) şirk koşan kişinin taklidinin mazeret olmadığına dair bk. 2/Bakara, 166-167; 7/A'râf, 38-39; 14/İbrahîm, 21; 33/Ahzâb, 67-68; 34/Sebe', 31-33)

174. Ayetleri böyle detaylı bir şekilde açıklıyoruz ki (Allah'a verdikleri söze) dönsünler.

(Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

175. Onlara, ayetlerimizi verdiğimiz kişinin durumunu anlat. O, ayetlerimizden sıyrılmış, (derken) şeytan onu kendisine uydurmuş ve (bütün bunların neticesinde) azgınlardan olmuştu.

176. Şayet biz isteseydik onu (kendisine verdiğimiz ilim ve deliller sayesinde) yüceltirdik. Fakat o, dünyaya meyletti ve hevasına/arzusuna uydu. Onun misali, üzerine gitsen de dili dışarda soluyan kendi hâline terk etsen de dili dışarda soluyan köpek gibidir. Bu, ayetlerimizi yalanlayan topluluğun misalidir. İyice düşünsünler diye kıssaları anlat.

(Âlimlerin vazife ve sorumlulukları için bk. 2/Bakara, 159; 3/Âl-i İmran, 187)

177. Ayetlerimizi yalanlayan ve yalnızca kendilerine zulmetmekte olanların misali ne kötüdür.

178. Allah kimi hidayet ederse o, hidayeti bulmuştur. Kimi de saptırırsa bunlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ
لَا يَفْقَهُونَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ
بِهَا ۭ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ۭ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلّٰهِ
الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۠ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَاۗىِٕهٖ ۭ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ
وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٢﴾ وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۭ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿١٨٣﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا
مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٨٤﴾ اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا
فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ
وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ
يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ۭ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُوْنَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔـلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ۭ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۭ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ۭ يَسْـَٔـلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۭ
قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٧﴾

179. Andolsunki cehennemi, kalpleri olupta onunla (hakikati) anlamayan, gözleri olupta onunla (hakikati) görmeyen; kulakları olupta onunla (hakikati) duymayanlar için yarattık/hazırladık. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta (hayvanlardan) daha sapkınlardır. Bunlar gafillerin ta kendileridir.

180. En güzel isimler Allah'ındır. (Öyleyse) bu isimlerle O'na dua edin. O'nun isimlerinde ilhada/eğriliğe sapanları (kendi hâllerine) bırakın. Yaptıklarının cezasını göreceklerdir.

(İlhad: Eğrilik, meyil, sapma gibi anlamlara gelir. Allah'ın (cc) isimlerinde yaşanan her türlü sapma, ilhaddır. Allah'ın (cc) güzel isimlerini başka varlıklara vermek; bu isimlerle Allah'a (cc) duayı bırakıp onun yarattıklarından medet ummak; isimlerin içerdiği anlam ve sıfatları inkâr, tahrif veya tevil etmek; Allah'ı (cc) kullarına veya kulları Allah'a (cc) benzetmek; Allah'a (cc) yakınlaşma vesilesi olan isimlerini bırakıp, şahıslarla Allah'a (cc) tevessül etmek birer ilhad örneğidir. Allah'ın isim ve sıfatlarıyla ilgili ayrıca bk. 3/Âl-i İmran, 181; 42/Şûrâ, 11; 57/Hadîd, 4)

181. Bizim yarattıklarımız içinde öyle bir topluluk vardır ki; hakka çağırır ve hakla hükmederler (veya hak/vahiy ile rehberlik eder ve onunla adaleti sağlarlar).

182. Ayetlerimizi yalanlayanları ise, hiç bilmedikleri yönlerden derece derece/adım adım (azaba) yaklaştıracağız.

183. Onlara mühlet veriyorum. Benim (adım adım azaba yaklaştırmak için, onlara kurduğum) tuzağım pek sağlamdır.

184. Hiç düşünmediler mi? Onların arkadaşlarında (onlara gönderilen Nebi'de) hiçbir delilik yoktur. O, ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185. (İnsanı hayrete düşüren ve sayısız ayetle donatılmış) göklerin ve yerin melekutuna, Allah'ın yarattıklarına ve ecellerinin yaklaşmış olma ihtimaline bakıp düşünmediler mi? (Buna inanmadıktan sonra) daha hangi söze inanacaklar?

186. Allah kimi saptırmışsa onu hidayet edecek kimse yoktur. Onları azgınlıkları içinde bocalar bir hâlde bırakır.

187. Sana kıyametin ne zaman demir atacağını (gelip çatacağını) soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. (Onun bilgisi ve vuku bulacağı gerçeği) göklerde ve yerde olanlara ağır gelmiştir. Ancak aniden başınıza gelir." Sanki ona dair tafsilatlı bilgiye sahipmişsin gibi tutup sana soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi yalnızca Allah'ın katındadır. Fakat insanların çoğu bilmiyorlar."

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِى نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ كُنْتُ
اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسَّنِىَ السُّوٓءُ
اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ وَّبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۚ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ
مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا
تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ
رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٨٩﴾
فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ
عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿١٩١﴾
وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٢﴾
وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ
اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ
اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ
يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٥﴾

188. De ki: "Ben kendime, Allah'ın dilemesi dışında ne fayda ne de zarar verme gücüne sahibim. Şayet gaybı biliyor olsaydım, hayrı çoğaltırdım/daha fazla mal toplardım ve hiçbir kötülük bana dokunmazdı. Ben, yalnızca inanan bir topluluk için uyarıcı ve müjdeciyim."

189. O, sizi tek bir nefisten (Âdem'den) yaratan ve sükûnete kavuşsun diye ondan eşini yaratandır. Eşini örtüp bürüyerek (onunla beraber olunca), hafif bir yük yüklendi ve (bir müddet) onunla dolaştı. Yükü ağırlaşınca ikisi beraber Rableri olan Allah'a şöyle dua ettiler: "Şayet bize salih (bir evlat) verirsen andolsun ki şükredenlerden olacağız."

190. (Allah) onlara salih bir çocuk verince, tuttular (Allah'ın) onlara verdiği (evlat) konusunda (Allah'a) ortak koştular. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir.

191. Yoksa onlar, hiçbir şey yaratmayan, kendisi yaratılmış varlıkları mı (Allah'a) ortak koşuyorlar?

192. (Oysa) bu varlıklar, ne onlara ne de kendilerine yardım etmeye güç yetirebilirler.

193. Onları hidayete çağırsanız, size uymazlar. Gerçi onları çağırsanız da sussanız da birdir (inanmazlar).

194. Allah'ı bırakıp da kendilerine dua ettiğiniz varlıklar, sizin gibi (Allah'a) kuldurlar. Şayet doğruysanız, çağırın da çağrınıza karşılık versinler.

195. Onların kendisiyle yürüdükleri ayakları, tutacak elleri, görecek gözleri, işitecek kulakları mı var ki (çağrınıza icabet etsinler)? De ki: "Bütün ortaklarınızı çağırın. Sonra elinizden gelen tuzağı kurun ve bana göz açtırmayın."

(Şirk ehlinin tehditleri karşısında imani tavır için bk. 6/En'âm, 82)

إِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ
لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾
خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾
وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ
ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۚ
قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا
لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ
تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

196. "Şüphesiz ki benim velim, Kitab'ı indiren Allah'tır. O, salihleri veli edinir."

197. O'nu bırakıp da dua ettikleriniz, size yardım etmeye de kendilerine yardıma da güç yetiremezler.

198. Onları hidayete çağırsanız, sizi duymazlar. Onların sana baktığını görürsün, fakat onlar görmezler.

199. (Bütün bunlara rağmen) sen af yolunu tut, iyi olanı emret ve cahillerden yüz çevir.

200. Şeytandan sana bir dürtü/vesvese gelirse, Allah'a sığın. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

201. Korkup sakınan (muttakileri), şeytanlar (vesvese ve kışkırtmalarıyla) kuşattığında, (Allah'ı) anıp hatırlarlar. (Bir de ne göresin hemen o hâlden kurtulmuş, şeytanın vesvesesine karşı) basiretli hâle gelmişlerdir.

202. (Şeytanlarla dost ve) kardeş olanlarsa, (şeytan) onları sapıklığa iter ve (onları saptırmayı bir görev bilir ve görevlerini) hiç aksatmazlar.

203. (Senden harikulade olaylar, mucizeler isteyip de) onlara bir ayet/mucize getirmediğinde: "Sen onu derlesen ya!" derler. De ki: "Ben yalnızca Rabbimden bana vahyolunana uyarım. (İlle de bir ayet/mucize istiyorsanız) işte bu (Kitap), içinde Rabbinizden basiretler taşıyan, mümin bir topluluk için hidayet ve rahmet olan bir ayettir/mucizedir."

204. (Kur'ân'ın insanı basiretli kılan, hidayete erdiren ve rahmete eriştiren ayetlerinden istifade etmek istiyorsanız) Kur'ân okunduğunda onu dinleyin ve susun ki merhamet olunasınız.

205. Gönülden yalvararak, korku ile ve yüksek olmayan bir sesle, sabah ve akşam Rabbini zikret. Sakın gafillerden olma!

(Ayet, zikrin önemi ve adabını belirtmiştir. Allah Resûlü (sav) ve güzide ashabı bu edep çerçevesinde Allah'ı (cc) zikretmişlerdir. Bu adaba uymayan ve adına zikir denen tüm ritüeller, İslam dışı dinlerden alınmıştır.)

206. Şüphesiz ki Rabbinin katında olan (melekler), O'na ibadet etmekten büyüklenmez, O'nu tesbih eder ve yalnızca O'na secde ederler.

سُورَةُ الْأَنْفَالِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ۖ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝١ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ ۝٢
اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝٣ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ ۝٤
كَمَٓا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
لَكَارِهُونَ ۝٥ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ
اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝٦ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّٓائِفَتَيْنِ
اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝٧
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۚ ۝٨

8. ENFÂL SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 75 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Sana ganimetlerden soruyorlar. De ki: "Ganimetler (hakkında hüküm verme yetkisi) Allah'a ve Resûl'e aittir. Allah'tan korkup sakının ve aranızı düzeltin. Şayet inanmışsanız, Allah'a ve Resûl'üne itaat edin."

2. Müminler ancak o kimselerdir ki; Allah anıldığında kalpleri ürpertiyle titrer, O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler.

3. Onlar ki; namazı dosdoğru kılar ve onlara rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

4. İşte bunlar, hakiki müminlerdir. Onlar için Rableri katında (üstünlük vesilesi olan) dereceler, bağışlanma ve pek değerli bir rızık vardır.

5. Müminlerden bir grup istemediği hâlde, Rabbinin seni hak yolunda evinden çıkardığı gibi (ganimetler konusunda bir grup isteksiz olsa da, sen Allah'ın emrettiği gibi davran. Sonuç hayır olacaktır).

6. Hakikat apaçık bir şekilde açığa çıktığı hâlde, âdeta ölüme götürülüşlerini izliyor gibi, (savaşa çıkmamak için) seninle tartışıyorlardı.

7. (Hatırlayın!) Hani Allah (biri güçlü, diğeri zayıf) iki topluluktan birini size vadetmişti. Siz, (yorulmadan) elde edebileceğiniz güçsüz topluluğu istiyordunuz. Oysa Allah, kelimeleriyle hakkı üstün kılmak ve kâfirlerin (kökünü kurutup) arkalarını kesmek istiyordu.

8. Suçlu günahkârlar hoşlanmasa da, (Allah) hakkı (her daim) üstün kılmak ve batılı da boşa çıkarmak (istiyordu).

اِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّى مُمِدُّكُمْ
بِاَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ
اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ اِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ
اَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لِيُطَهِّرَكُمْ
بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۗ ﴿١١﴾ اِذْ يُوحِى رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنِّى
مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا ۗ سَاُلْقِى فِى قُلُوبِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ
بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ
وَاَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْاَدْبَارَ ۚ ﴿١٥﴾
وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهٗٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ
فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

9. (Hatırlayın!) Hani siz Rabbinizden yardım istemiştiniz. O da: "Şüphesiz ki peş peşe inen bin melekle sizi destekleyeceğim." diye duanıza icabet etmişti.

10. Allah bunu ancak bir müjde ve kalplerinizin mutmain olması için yapmıştı. Yardım/zafer yalnızca Allah katındandır. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

11. Hani Allah'tan bir güven içinde olasınız diye sizi bir uyku hâli bürümüştü. Ve (Allah) sizi onunla temizlemek, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalplerinizi (yakin ve kararlılık ile) pekiştirmek ve ayaklarınızı sabit kılmak amacıyla gökten sizin için yağmur indirmişti.

12. Hani Rabbin meleklere vahyediyordu: "Şüphesiz ki ben, sizinle beraberim, iman edenleri sabit kılın. Ben, kâfirlerin kalplerine şiddetli bir korku salacağım. (Öyleyse) vurun boyunların üstüne, vurun onların bütün parmaklarına!"

13. Bunun nedeni, onların Allah'a ve Resûl'üne başkaldırmaları/karşı safta yer almalarıdır. Kim de Allah'a ve Resûl'üne başkaldırıp/karşı safta yer alırsa, şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

14. Bu, sizin (şu anki azabınızdır), onu tadın. Şüphesiz kâfirler için (bir de) ateşin azabı vardır.

15. Ey iman edenler! Kâfirlerle topluluk olarak karşılaştığınızda, (savaştan kaçarak) onlara arkanızı dönmeyin.

16. Kim de o gün savaşta yer edinmek ya da başka bir bölüğe katılmak dışında onlara arkasını döner (savaş meydanından kaçarsa), şüphesiz Allah'ın gazabına uğramıştır. Onun barınağı cehennemdir. O ne kötü bir dönüş yeridir.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۪ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۭ
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ
وَاِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَاَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا
سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ
الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ
خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ۭ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ ۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ
وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

17. Onları öldüren siz değildiniz, fakat Allah onları öldürdü. Attığın zaman sen atmıyordun fakat Allah'tı (asıl) atan. Müminlere (zafer nimetini tattırmak ve onları) onunla güzel bir imtihana tabi tutmak için (böyle yaptı). Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

18. Sizin hâliniz böyledir işte. (Hep yardıma nail olursunuz.) Şüphesiz ki Allah, kâfirlerin tuzaklarını boşa çıkarandır.

19. (Ey Kureyşliler!) Şayet fetih istiyorduysanız, işte size fetih geldi. (Allah, Resûl'ünü muvaffak kıldı.) Şayet (küfrünüze ve düşmanlığınıza) son verirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (Eski hâlinize) geri dönerseniz, biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa, size hiçbir faydası olmaz. Çünkü Allah, müminlerle beraberdir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve Resûl'üne itaat edin. Onu işitip dinlediğiniz hâlde ondan yüz çevirmeyin.

21. "İşittik." dedikleri hâlde, işitmeyen kimseler gibi olmayın.

22. Allah katında canlıların en şerli olanı (hakka karşı) sağır ve dilsiz olan, akletmeyen kimselerdir.

23. Şayet Allah, onlarda bir hayır görse elbette onlara işittirirdi. O, işittirse bile (onlar) yüz çevirir, döner gider (yine istifade etmezlerdi).

24. Ey iman edenler! Sizleri, size hayat verecek şeylere davet ettiğinde Allah'a ve Resûl'e icabet edin. Bilin ki Allah, kişiyle kalbi (düşünceleri) arasına girer. Ve muhakkak (diriltilip), O'nun huzurunda toplanacaksınız.

25. Yalnızca sizden zalimlerin başına gelmekle kalmayacak, (suçlu suçsuz herkesi kuşatacak o dehşetli) fitneden sakının. Bilin ki Allah, cezası çetin olandır.

وَاذْكُرُوٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُونَ
اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُٓوا اَمَانَاتِكُمْ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا
اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾
وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ
اَوْ يُخْرِجُوكَ ۗ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَٓاءُ لَقُلْنَا
مِثْلَ هٰذَٓا ۙ اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ
اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً
مِنَ السَّمَٓاءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَاَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

26. Hatırlayın! Hani siz, sayıca azdınız, yeryüzünde (müstekbirler tarafından) zayıf bırakılmıştınız ve insanların sizi kapıp kaçırmasından korkuyordunuz. (Siz bu hâldeyken) o sizleri (Medine'de) barındırdı, yardımıyla destekledi ve temiz şeylerle rızıklandırdı ki şükredesiniz.

27. Ey iman edenler! Allah'a ve Resûl'e ihanet etmeyin. (Ayrıca) bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin.

28. Bilin ki; mallarınız ve evlatlarınız sizin için ancak birer fitnedir. Şüphe yok ki Allah'ın yanında büyük bir mükâfat vardır.

29. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakınırsanız size (hakla batılı, doğruyla yanlışı, faydalı olanla faydasızı rahatlıkla birbirinden ayıracağınız) bir furkan verir, kusurlarınızı örter, günahlarınızı bağışlar. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

30. (Hatırlayın!) Hani kâfirler seni hapsetmek, öldürmek ya da (yurdundan) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar, Allah da (tuzaklarını boşa çıkaracak ve onlara zarar verecek şekilde karşı) tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

31. Onlara ayetlerimiz okunduğunda: "Duyduk. Dilesek bunun bir benzerini biz de söyleyebiliriz. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir." dediler.

32. (Hatırlayın!) Hani demişlerdi ki: "Allah'ım! Şayet bu (Kur'ân), senin katından gelmiş bir hakikatse, gökten tepemize taş yağdır veya bize can yakıcı bir azap ver."

33. Oysa, içlerinde olduğun sürece, Allah onlara azap edecek değildir. (Ayrıca) onlar bağışlanma dileyip dururken de Allah onlara azap edecek değildir.

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓا اَوْلِيَٓاءَهُۜ اِنْ اَوْلِيَٓاؤُهُٓ اِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَٓاءً وَتَصْدِيَةًۜ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَۜ وَالَّذٖينَ كَفَرُٓوا
اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَۙ ﴿٣٦﴾ لِيَمٖيزَ اللّٰهُ الْخَبٖيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبٖيثَ بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمٖيعًا
فَيَجْعَلَهُ فٖى جَهَنَّمَۜ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ
لِلَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَۚ
وَاِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ
حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدّٖينُ كُلُّهُ لِلّٰهِۚ
فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْۜ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصٖيرُ ﴿٤٠﴾

34. Onlar, insanları Mescid-i Haram'dan alıkoyup dururken ne diye Allah onlara azap etmeyecekmiş? Onlar (Mescid-i Haram'ın) koruyucusu/hizmetkârı/yakını da değillerdir. Bunlara en layık olanlar muttakilerdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

35. Onların Kâbe yanındaki namazları/duaları, alkış ve ıslıktan başka bir şey değildir. (Öyleyse) kâfir olmanız sebebiyle tadın azabı (bakalım).

36. Hiç kuşkusuz kâfirler, Allah'ın yolundan alıkoymak için mallarını harcarlar. Harcayacaklar da... Sonra o harcamaları (yüreklerini yakan) bir pişmanlığa dönüşecek, sonra da yenilgiye uğrayacaklar. Kâfirler toplanıp cehenneme sürükleneceklerdir.

37. Bu, Allah'ın temizle pis olanı (mümin ile kâfiri, Allah yolunda harcanan ile batıl yolunda harcananı) birbirinden ayırması, pis olanın tümünü üst üste yığıp cehenneme atması içindir. Bunlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

38. O kâfirlere de ki: "Şayet (şirk ve küfrü) sonlandırır (tevbe ederlerse), geçmişte yaptıkları bağışlanır. Yok, (küfür ve şirke) geri dönecek olurlarsa öncekilerde (resûlleri yalanlayanlar için var olan) değişmez yasalar işlemeye devam eder."

39. Fitne/şirk sonlanıncaya ve dinin/otoritenin tamamı Allah'ın oluncaya dek onlarla savaşın. Şayet (şirkten) vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah, yaptıklarını görendir.

40. (Davetinizden) yüz çevirirlerse bilin ki Allah, sizin Mevlanızdır/dostunuzdur. Ne güzel bir Mevla/dost, ne güzel bir yardımcıdır.

وَاعْلَمُوٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۙ
اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ
بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ
مِنْكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلٰكِنْ
لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۙ لِيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۙ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ
قَلِيلًا ۖ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ
فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ۗ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾
وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِٓي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِٓي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ
وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا لَقِيتُمْ
فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

41. Şayet Allah'a ve iki ordunun karşılaştığı Furkan Günü kulumuza indirdiğimiz (Kur'ân'a) inanıyorsanız, bilin ki; aldığınız ganimetlerin beşte biri Allah'a, Resûl'e, yakınlara, yetimlere, miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara, yolda kalmışlara aittir. Allah, her şeye güç yetirendir.

42. (Hatırlayın!) Hani siz vadinin yakın tarafında, onlar ise vadinin uzak tarafındaydı. (İstediğiniz) kervansa sizden daha aşağıdaydı. Şayet buluşmak için sözleşseydiniz, kesinlikle vakit tayininde anlaşmazlığa düşerdiniz. Fakat Allah, gerçekleşmesini istediği iş için böyle yaptı. Ta ki helak olan delil üzere helak olsun, hayat bulan da delil üzere hayat bulsun. Ve Allah, gerçekten (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

43. (Hatırlayın)! Hani Allah, onları sana rüyanda az gösteriyordu. Şayet onları (gerçek sayıları gibi) çok gösterseydi, yenilmişlik (psikolojisine) kapılacak ve o iş (savaşmak) konusunda anlaşmazlığa düşecektiniz. Ama Allah (sizi) korudu. Şüphesiz ki O, sinelerde olanı bilendir.

44. Hani (savaşmak için) karşı karşıya geldiğinizde, Allah olmasını istediği işi gerçekleştirmek için sizi onların gözüne, onları da sizin gözünüze az gösteriyordu. Bütün işler Allah'a döndürülür.

45. Ey iman edenler! Bir toplulukla karşı karşıya geldiğinizde sebat edin. Allah'ı çokça zikredin ki kurtuluşa eresiniz.

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۚ ﴿٤٦﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَآءَ
النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّى جَارٌ لَكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ
الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّى بَرِٓئٌ مِنْكُمْ
اِنِّٓى اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّٓى اَخَافُ اللّٰهَ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾
اِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ
دِينُهُمْ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾
وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۙ ﴿٥١﴾
كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

46. Allah'a ve Resûl'üne itaat edin. Çekişip tartışmayın. Yoksa, bozguna uğrarsınız ve gücünüz dağılıp gider. Sabredin. Hiç şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.

47. Böbürlenip/çalım satmak ve insanlara gösteriş yapmak için yurtlarından çıkan ve (insanları) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını (çepeçevre kuşatan) Muhit'tir.

48. Hani şeytan onlara (savaşa çıkma) eylemlerini süslü göstermiş ve: "Bugün insanlardan sizi yenebilecek kimse yoktur. Hem ben de elbette sizin yardımcınızım." demişti. İki ordu karşı karşıya gelince, topukları üzere gerisin geriye kaçmış: "Şüphesiz ben sizden berîyim/uzağım. Ben, sizin görmediklerinizi görüyor ve elbette ben, Allah'tan korkuyorum." demişti. Allah, cezası çetin olandır.

49. O zaman münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar (müminlere): "Bunları, dinleri (Allah'ın yardım edeceğine dair inançları) aldattı." diyorlardı. Kim de Allah'a tevekkül ederse şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

50. Melekler, kâfirlerin canlarını aldığında, onların hâllerini bir görsen! Onların yüzlerine ve sırtlarına vururlar ve: "Tadın (bakalım) yakıcı/kavurucu azabı." (derler.)

51. Bu, ellerinizle (yapıp) takdim ettiğinizin karşılığıdır. Şüphesiz ki Allah, kullarına zulmeden değildir.

52. Firavun ailesi ve onlardan önce (yaşamış olanların) durumu gibi... Allah'ın ayetlerini inkâr etmişlerdi de, Allah günahları sebebiyle yakalayıvermişti onları. Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy'dir, cezası çetin olandır.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۙ ﴿٥٣﴾ كَدَاْبِ
اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ ۚ
فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَاۗبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ۚ ﴿٥٥﴾ اَلَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ
فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ
مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَاۗءٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْخَاۗىِٕنِينَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۭ اِنَّهُمْ
لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ ۚ
لَا تَعْلَمُونَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ۭ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

53. Bu, şundandır: Allah, bir topluma verdiği nimeti, onlar kendilerinde olanı değiştirmedikçe değiştirecek değildir. Şüphesiz Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

54. Firavun ailesi ve onlardan önce (yaşamış olanların) durumu gibi... Rablerinin ayetlerini yalanladılar. Biz de onları günahları nedeniyle helak ettik ve Firavun ailesini boğduk. Hepsi zalimlerdi.

55. Allah katında canlıların en şerlisi kâfirlerdir. (Çünkü) onlar iman etmezler.

56. Onlar, kendileriyle antlaşmaya varmandan sonra her seferinde verdikleri sözleri bozanlardır. Onlar korkup sakınmazlar.

57. Şayet onları savaşta ele geçirirsen, geriden gelenlere ibret olacak şekilde darmadağın et ki; (sözlerini bozmaya yeltenen diğer kâfirler) öğüt alsınlar.

58. Şayet bir topluluğun (antlaşmalarına) ihanet edeceğinden korkarsan, aynı şekilde antlaşmayı bozduğunu onlara bildir. Şüphesiz Allah, hainleri sevmez.

59. O kâfirler öne geçeceklerini (azabımızdan kaçıp kurtulabileceklerini) sanmasınlar. (Çünkü) onlar, (bizi) aciz bırakamazlar.

60. Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve (cihad için tahsis edilmiş) besili atlar hazırlayın. Onunla Allah düşmanlarını, kendi düşmanlarınızı ve sizin bilmediğiniz Allah'ın bildiği (gizli düşmanlarınızı) korkutursunuz. Allah yolunda infak ettiğiniz her ne varsa, size eksiksiz ödenir ve siz zulme de uğramazsınız.

61. Şayet barışa yanaşırlarsa, sen de yanaş ve Allah'a tevekkül et. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ۭ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ
بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝٦٢ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ۭ لَوْ اَنْفَقْتَ
مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۭ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝٦٣ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٦٤ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَي الْقِتَالِ ۭ اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ
يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ۝٦٥ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ
وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا ۭ فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ
يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ
وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝٦٦ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗٓ
اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِي الْاَرْضِ ۭ تُرِيْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۡ
وَاللّٰهُ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝٦٧ لَوْلَا كِتٰبٌ
مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَآ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝٦٨ فَكُلُوْا
مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۠ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٦٩

62. Şayet seni aldatmak isterlerse, hiç şüphesiz Allah sana yeter. Seni, yardımıyla ve müminlerle destekleyen O'dur.

63. (Allah,) onların kalplerini birbirine ısındırdı. Sen yeryüzündekilerin tamamını harcasaydın, yine de onların kalplerini birbirine ısındıramazdın. Ama Allah onların arasını ısındırdı. (Çünkü) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

64. Ey Nebi! Sana ve sana tabi olan müminlere Allah yeter.

65. Ey Nebi! Müminleri savaşa teşvik et. Sizden sabırlı yirmi kişi, (onlardan) iki yüz kişiyi yenilgiye uğratır. Sizden yüz kişi olursa, kâfirlerden bin kişiyi yenilgiye uğratır. Bu, onların anlamayan bir topluluk olmalarındandır.

66. Şimdi, Allah (yükünüzü) hafifletti ve sizde zayıflık olduğunu bildi. Sizden sabırlı yüz kişi, (onlardan) iki yüz kişiyi yenilgiye uğratır. Sizden bin kişi, onlardan iki bin kişiyi Allah'ın izniyle yenilgiye uğratır. Allah, sabredenlerle beraberdir.

67. Hiçbir peygambere, düşmanlarıyla çarpışıp güç kazanıncaya kadar esir edinmek yakışmaz. Siz geçici bir dünyalık istiyorsunuz. (Oysa) Allah, (sizin için ebedî olan) ahiret yurdunu ister. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

68. Şayet Allah'tan (sizi helak etmeyeceğine dair) geçmişte verilmiş ilahi bir hüküm olmasaydı, elbette aldığınız (fidyelere) karşılık size büyük bir azap dokunurdu.

69. Aldığınız ganimetlerden helal ve temiz olarak yiyin. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِيٓ اَيْدِيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓى ۙ اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ
فِيْ قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ
خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
فِيْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۗ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتّٰى يُهَاجِرُوا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ
اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۗ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ
فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِيْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۗ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ۗ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتَابِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

70. Ey Nebi! Elinizde bulunan esirlere de ki: "Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse, sizden alınan (fidyelere) karşılık size daha hayırlısını verir. Günahlarınızı bağışlar. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

71. (Yok eğer) sana ihanet etmek isterlerse, kuşkusuz bundan önce de Allah'a ihanet etmişlerdi. (Bu ihanetlerine karşılık) Allah onları yenmen için sana imkân verdi. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

72. Şüphesiz ki iman edenler, hicret edenler, malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler ve (bunları yurtlarında) barındırıp yardım edenler, işte bunlar birbirlerinin dostudurlar. İman edip hicret etmeyenler ise, hicret edinceye kadar sizinle onlar arasında bir dostluk yoktur. Şayet din hususunda sizden yardım isterlerse, aranızda antlaşma bulunan bir topluluğun aleyhine olmadıkça onlara yardım etmelisiniz. Allah, yaptıklarınızı görendir.

73. Kâfirler de birbirlerinin dostudur. Şayet yapmazsanız (kendi aranızda dostluk edip, onları düşman edinmezseniz) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk olur.

(Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51)

74. İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler ve (onları yurtlarında) barındırıp yardım edenler (var ya)! İşte bunlar hakiki müminlerdir. Onlar için bağışlanma ve pek değerli bir rızık vardır.

75. Bundan sonra iman edenler, hicret edenler ve sizinle beraber cihad edenler... Bunlar da sizdendir. (İman bağının yanında,) akraba olanlar, Allah'ın Kitabı'na göre (miras konusunda) birbirlerine daha yakınlardır. Şüphesiz Allah, her şeyi bilir.

(bk. 33/Ahzâb, 6)

سُورَةُ التَّوْبَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بَرَآءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١
فَسِيحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ
وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝٢ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِيٓءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ وَرَسُولُهٗ ۭ
فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ
مُعْجِزِي اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۙ ۝٣ اِلَّا الَّذِينَ
عَاهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّٓوا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ۝٤ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ
وَجَدْتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ
فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝٥ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى
يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝٦

9. TEVBE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 129 ayettir.)

1. Müşriklerden aranızda antlaşma olanlara yönelik, Allah ve Resûl'ünden kesin bir uyarıdır!

2. (Bundan böyle) yeryüzünde dört ay (istediğiniz gibi) gezip dolaşın. (Fakat şunu da) bilin ki, Allah'ı aciz bırakamazsınız. Ve şüphesiz ki Allah, kâfirleri rezil rüsva edecek olandır.

3. (Bu,) büyük Hac Günü'nde, Allah ve Resûl'ünden insanlara bir bildiridir! Şüphesiz ki Allah ve Resûl'ü, müşriklerden berîdir. Şayet tevbe ederseniz (ey müşrikler) bu, sizin için en hayırlı olandır. Yüz çevirir (şirk koşmaya devam ederseniz), Allah'ı aciz bırakamayacağınızı bilin. Kâfirleri can yakıcı bir azapla müjdele.

4. Kendileriyle antlaşma yaptığınız, sonra (antlaşmadan) size karşı bir şey eksiltmeyen, size karşı olan hiçbir topluluğa yardım etmeyen (müşrikler) müstesna; onların antlaşma süresi bitene kadar antlaşmaya bağlı kalın. Şüphesiz ki Allah, muttakileri sever.

5. Haram aylar çıktığında, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün. Onları yakalayın, onları kuşatın ve her gözetleme yerine onlar için oturup (onları gözetleyin). Şayet (şirkten) tevbe eder, namazı dosdoğru kılar ve zekâtı verirlerse yollarını açın/onları serbest bırakın. Şüphesiz Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

6. Müşriklerden biri senden eman/sığınma hakkı isteyecek olursa, ona eman ver. Ta ki Allah'ın kelamını dinleme fırsatı bulsun. Sonra onu, güven içinde olacağı (kendi yurduna) ulaştır. Bu onların bilmeyen bir kavim olması nedeniyledir.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهٖٓ
اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۚ فَمَا اسْتَقَامُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾
كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ
اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوبُهُمْۚ
وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَۚ ﴿٨﴾ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهٖۜ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾
لَا يَرْقُبُونَ فِى مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ
فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّينِۜ وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
وَاِنْ نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ مِنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِى دِينِكُمْ فَقَاتِلُوٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُٓوا
اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۜ
اَتَخْشَوْنَهُمْۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

7. Mescid-i Haram'ın yanında antlaşma yaptıklarınız dışında, müşriklerin Allah'ın ve Resûl'ünün yanında nasıl bir ahdi olabilir ki? Onlar size karşı dürüst davrandıkça siz de onlara dürüst davranın. (Çünkü) Allah, muttakileri sever.

8. Evet, nasıl olabilir ki? Şayet size üstün gelecek olsalar, ne bir akrabalık bağı ne de (verdikleri bir) sözü tanırlar. Ağızlarıyla sizi hoşnut ederler ama kalpleri karşı çıkar. Onların çoğu fasıktır.

9. Allah'ın ayetlerini az bir paha karşılığında değiştiler ve Allah yolundan (insanları) alıkoydular. Yaptıkları şey gerçekten çok kötüdür.

10. Hiçbir mümine karşı ne akrabalık bağını ne de (verdikleri bir) sözü gözetirler. İşte bunlar, haddi aşanların ta kendileridir.

11. Şayet (şirkten) tevbe eder, namazı kılar, zekâtı da verirlerse dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle detaylı bir şekilde açıklarız.

12. Şayet antlaşmalarından sonra yeminlerini bozar ve dininize dil uzatırlarsa (ileri geri konuşup ayıplayıp yererlerse), o hâlde öldürün küfrün önderlerini. Çünkü onların yeminleri yoktur. Umulur ki (bu yaptıklarından) vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozan, Resûl'ü yurdundan çıkarmaya niyetlenen ve ilk defa size karşı savaş başlatan bir toplulukla savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Şayet müminlerseniz Allah, kendisinden korkmanıza daha layıktır.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ؕ
وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
وَلِيجَةً ؕ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ
اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ؕ
اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا
يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ
وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ ؕ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٩﴾
اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾

14. Onlarla savaşın ki; Allah sizin elinizle onlara azap etsin, onları rezil rüsva etsin, onlara karşı size yardım etsin ve mümin topluluğun gönlüne şifa versin/yüreklerine su serpsin.

15. Kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

16. Yoksa siz, Allah'ın aranızdan cihad edenleri; Allah'tan, Resûl'ünden ve müminlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri açığa çıkarmadan, (kendi hâlinize) terk edileceğinizi mi sandınız? Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

17. Müşrikler, kendi küfürlerine şahitlik edip dururken, Allah'ın mescidlerini imar etme hakları yoktur. Bunlar, yaptıkları boşa gitmiş ve ateşte ebedî olarak kalacak olanlardır.

18. Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve yalnızca Allah'tan korkan kimseler imar edebilir. Umulur ki bunlar, hidayete ermiş kimselerden olurlar.

19. Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan ve Allah yolunda (malı ve canıyla) cihad edenlerin (ameliyle) bir mi tuttunuz? Allah katında bir olmazlar. Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

20. İman eden, hicret eden, Allah yolunda malları ve canlarıyla savaşan kimseler, Allah katında en büyük dereceye sahiptirler. İşte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ
اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوٓا اٰبَآءَكُمْ
وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيمَانِ ۚ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾
قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ
وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَاَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ
مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهٖ فَتَرَبَّصُوا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ
بِاَمْرِهٖ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ
اللّٰهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ
الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ
سَكِينَتَهٗ عَلٰى رَسُولِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

21. Rableri onları kendinden bir rahmet, rıza ve içinde onlar için sürekli nimetlerin olduğu cennetlerle müjdeler.

22. Orada ebedî kalacaklardır. Şüphesiz ki Allah katında büyük bir ecir vardır.

23. Ey iman edenler! Şayet babalarınız ve kardeşleriniz, küfrü imana tercih ederlerse onları dost tutmayın. Sizden kim onları dost edinirse işte bunlar, zalimlerin ta kendisidir.

(Kâfirleri dost edinmenin hükmü hakkında bk. 5/Mâide, 51)

24. De ki: "Şayet babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, elinize geçen mallar, zarara uğramasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler; size Allah'tan, Resûl'ünden ve O'nun yolunda cihaddan daha sevimli olursa, Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayet etmez."

25. Andolsun ki Allah, birçok yerde size yardım etti. Huneyn Günü'nde de (yardım etmişti). Hani sayıca çokluğunuz hoşunuza gitmiş, fakat size hiçbir fayda sağlamamıştı. Yeryüzü tüm genişliğine rağmen size dar gelmiş, sonra da arkanızı dönüp kaçmıştınız.

26. Sonra Allah, Resûl'ünün ve müminlerin üzerine, (onlara güven veren ve kalplerini yatıştıran) sekineti indirmişti. Görmediğiniz orduları da indirmiş ve kâfirlere azap etmişti. Bu, kâfirlerin cezasıdır.

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا
الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾
قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ
دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا
الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ
عُزَيْرُ ۨ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ اللّٰهِ ؕ
ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾
اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا
وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾

27. Sonra Allah bunun ardından dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

28. Ey iman edenler! Müşrikler ancak birer necistir/pisliktir. Bu yıldan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Şayet (onların Mescid-i Haram'a gelmemesi ticareti olumsuz etkiler düşüncesiyle) fakirlikten korkuyorsanız (korkmayın)! Allah dilerse, sizi lütuf ve ihsanından zengin kılar. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

29. Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmayan, Allah ve Resûl'ünün haram saydığını haram saymayan ve hak (din olan İslam'ı) din edinmeyenlerle alçaltılmış bir şekilde elden cizye verinceye kadar savaşın.

30. Yahudiler: "Uzeyir, Allah'ın oğludur." dediler. Hristiyanlar: "Mesih, Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleri ve daha önceki kâfirlere benzettikleri sözleridir. Allah onları kahretsin, nasıl da çevriliyorlar?

31. Onlar Allah'ı bırakıp din bilginlerini, abidlerini ve Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. (Oysa) onlar yalnızca bir olan ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Allah) onların şirk koştuklarından münezzehtir.

("... Adiy, Medine'ye geldi. O, Tay Kavmi'nin lideriydi. Boynunda gümüş bir haçla Resûlullah'ın (sav) huzuruna girdi. Resûlullah (sav) Tevbe Suresinin 31. ayetini okuyordu. Adiy, Peygamber'e (sav): 'Onlar, din adamlarına tapmadılar ki!' dedi. Resûlullah (sav): 'Evet, fakat din adamları, onlara helali haram, haramı helal kıldılar. Onlar da tabi oldular. Bu, onların, din adamlarına ibadetidir.' buyurdu." (Tirmizi, 3095; İbni Ebi Hatim, 10057-10058)

- Ayet ve Peygamber'imizin (sav) ayeti tefsiri göstermiştir ki helal-haram, yasak-serbest, meşru-gayrimeşru olan şeyleri belirleyen tek merci Allah'tır. Bu, O'nun "Er-Rabb" olmasındandır. Rab; terbiye eden, düzenleyen, çekip çeviren demektir. Allah koyduğu yasalarla insanları terbiye eder, toplumlara düzen verir.
- Âlim, aydın, abid, parlamenter, yönetici ya da aşiret reisi... Bunlardan birine bu yetkiyi veren, onu Allah'ın dışında rab edinmiş olur.
- Bu yetkiyi Allah'tan gayrısına veren, yaptığının bir ibadet ve Allah'ın dışında bir varlığı rab edinme olduğunu bilmese de sonuç değişmez. Çünkü cehalet, şirkin mazereti değil, sebebidir.
- Bir varlığı rab ya da ilah edinmek için ona: "Bu benim rabbimdir." Ya da: "Bu benim ilahımdır." demek gerekmez. Rab ve ilahın özelliklerini bir varlığa verdiğinizde ya da rab ve ilaha yapılması gerekeni bir varlığa yaptığınızda, o sizin rabbiniz/ilahınız olmuş olur.

Ayrıca bk. 3/Âl-i İmran, 64; 4/Nîsa, 59-60; 5/Mâide, 43-44, 50; 7/A'râf, 54; 12/Yûsuf, 40)

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ
اِلَّآ اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِٓى
اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ
اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۗ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۙ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمٰى
عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ ۗ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا
مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا
عَشَرَ شَهْرًا فِى كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۗ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فِيهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً
كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً ۗ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise nurunu tamamlamak dışında bir şey istemez. Kâfirler istemese de...

33. Müşrikler hoşlanmasa da, tüm dinlere üstün gelsin diye, Resûl'ünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur.

34. Ey iman edenler! Şüphesiz ki din bilginlerinin ve abidlerin çoğu, insanların malını haksız yollarla yemekte ve Allah'ın yolundan alıkoymaktalardır. Altını ve gümüşü biriktirip Allah yolunda infak etmeyenleri, can yakıcı bir azapla müjdele.

35. (Zekâtını vermedikleri altın ve gümüşler) o gün ateşte kızdırılacak; alınları, böğürleri ve sırtları bu tabakalarla dağlanacak. "Bu, kendiniz için yığıp biriktirdiklerinizdir. Yığıp biriktirdiklerinizi tadın (bakalım)!" (denilecek.)

36. Şüphesiz ki Allah'ın yanında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden itibaren, Allah'ın Kitabı'nda on ikidir. Bunlardan dördü (içinde savaşmanın yasak olduğu) haram aylardır. İşte dosdoğru din budur. (Öyleyse) bu aylar içinde (Allah'ın sınırlarını çiğneyerek) kendinize zulmetmeyin. Müşriklerin sizlerle topluca savaştıkları gibi, siz de onlarla topluca savaşın. Bilin ki Allah, muttakilerle beraberdir.

(Haram aylar Muharrem, Receb, Zilkade ve Zilhicce aylarıdır.)

اِنَّمَا النَّسِیۡٓءُ زِیَادَةٌ فِی الۡکُفۡرِ یُضَلُّ بِهِ الَّذِیۡنَ
کَفَرُوۡا یُحِلُّوۡنَهٗ عَامًا وَّیُحَرِّمُوۡنَهٗ عَامًا لِّیُوَاطِـُٔوۡا
عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَیُحِلُّوۡا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ؕ زُیِّنَ لَهُمۡ
سُوۡٓءُ اَعۡمَالِهِمۡ ؕ وَاللّٰهُ لَا یَهۡدِی الۡقَوۡمَ الۡکٰفِرِیۡنَ ۚ﴿۳۷﴾
یٰۤاَیُّهَا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا مَا لَکُمۡ اِذَا قِیۡلَ لَکُمُ
انۡفِرُوۡا فِیۡ سَبِیۡلِ اللّٰهِ اثَّاقَلۡتُمۡ اِلَی الۡاَرۡضِ ؕ اَرَضِیۡتُمۡ
بِالۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا مِنَ الۡاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الۡحَیٰوةِ
الدُّنۡیَا فِی الۡاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِیۡلٌ ﴿۳۸﴾ اِلَّا تَنۡفِرُوۡا یُعَذِّبۡکُمۡ
عَذَابًا اَلِیۡمًا وَّیَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَیۡرَکُمۡ وَلَا تَضُرُّوۡهُ
شَیۡـًٔا ؕ وَاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیۡءٍ قَدِیۡرٌ ﴿۳۹﴾ اِلَّا تَنۡصُرُوۡهُ
فَقَدۡ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذۡ اَخۡرَجَهُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا ثَانِیَ اثۡنَیۡنِ
اِذۡ هُمَا فِی الۡغَارِ اِذۡ یَقُوۡلُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحۡزَنۡ اِنَّ
اللّٰهَ مَعَنَا ۚ فَاَنۡزَلَ اللّٰهُ سَکِیۡنَتَهٗ عَلَیۡهِ وَاَیَّدَهٗ بِجُنُوۡدٍ
لَّمۡ تَرَوۡهَا وَجَعَلَ کَلِمَةَ الَّذِیۡنَ کَفَرُوا السُّفۡلٰی ؕ
وَکَلِمَةُ اللّٰهِ هِیَ الۡعُلۡیَا ؕ وَاللّٰهُ عَزِیۡزٌ حَکِیۡمٌ ﴿۴۰﴾

37. (Şahsi arzu ve isteklere göre) haram ayların (yerlerini değiştirip) ertelemek, küfürde ileri gitmektir. Bununla kâfirler saptırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uydurmak için onu bir yıl haram, bir yıl da helal kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığı (ayları) helal kılmış oluyorlar. Kötü amelleri onlara süslü gösterildi. Allah, kâfirler topluluğunu hidayet etmez.

38. Ey iman edenler! Size Allah yolunda savaşa çıkın denildiği zaman, ne oldu size de ağırlaşıp yerinize çakıldınız? Yoksa ahireti (bırakıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ahiretin yanında dünya hayatının metaı pek azdır.

39. Şayet (çağrıldığınız hâlde) savaşa çıkmazsanız, size can yakıcı bir azapla azap eder, sizin yerinize yeni bir topluluk getirir ve siz O'na hiçbir zarar da veremezsiniz. Allah, her şeye güç yetirendir.

40. Siz ona (Resûl'e) yardım etmezseniz, muhakkak Allah ona yardım etmiştir. Hani kâfirler iki kişiden biri olarak onu (Mekke'den) çıkarmışlardı ve ikisi mağaradayken arkadaşına (Ebu Bekir'e): "Üzülme! Allah bizimle beraberdir." demişti. Allah onun üzerine (güven veren ve kalbini yatıştıran) sekinetini indirmiş, görmediğiniz ordularla onu desteklemiş ve kâfirlerin sözünü (şirke davetlerini) en alçak kılmıştı. Allah'ın sözü (tevhid daveti) ise en yüce olandır. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

اِنْفِرُوا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ
فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْ
بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ؕ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ
حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾
لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾
اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِىْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا
الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ
فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ
مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاۡاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ
الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

41. Hafif ve ağır savaş teçhizatlarıyla savaşa çıkınız. Mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad ediniz. Şayet bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

42. (Onları davet ettiğin görev) elde edilmesi kolay bir ganimet ya da kısa/yorucu olmayan bir yolculuk olsaydı, sana uyarlardı. Fakat o meşakkatli yol onlara zor göründü. "Şayet güç yetirebilseydik sizinle beraber (bu sefere) çıkardık." diye Allah adına yemin edecekler. (Yalan söyleyerek) kendilerini helak ediyorlar. Allah, onların yalancı olduğunu elbette bilmektedir.

43. Allah seni affetsin! Doğru söyleyenlerin kim oldukları senin için netleşinceye ve kimlerin yalancı olduğunu kesinleştirinceye kadar niye onlara izin verdin ki?

44. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edenler, malları ve canlarıyla savaşmaktan (geri kalmak için) senden izin istemezler. Allah, muttakileri bilmektedir.

45. Ancak Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman etmeyen, kalpleri şüpheye düşen ve şüpheleri içinde bocalayıp duranlar senden izin isterler.

46. Şayet savaşa çıkmak isteselerdi, onun için hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların savaşa çıkmasını istemedi. Onları ağırlaştırarak (alıkoydu) ve onlara denildi ki: "Oturanlarla beraber oturun."

47. (Allah'ın onları savaşa çıkmaktan alıkoyması şu hikmete mebnidir:) Şayet sizinle savaşa çıkmış olsalardı, size zarar vermekten başka bir artıları olmayacak ve aranızda fitne çıkarmak için uğraşacaklardı. Sizin içinizde de onlara kulak verenler vardır. Allah, zalimleri bilmektedir.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ
حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِى وَلَا تَفْتِنِّىٓ اَلَا فِى الْفِتْنَةِ
سَقَطُوا ۗ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾
اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ
هُوَ مَوْلٰينَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ
تَرَبَّصُونَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۗ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ
بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهٖٓ
اَوْ بِاَيْدِينَا ۛ فَتَرَبَّصُوٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوا
طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۗ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ
اِلَّآ اَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهٖ وَلَا يَاْتُونَ الصَّلٰوةَ
اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

48. Andolsun ki, bundan önce de fitne çıkarmaya çalışmış ve sana karşı (şaibeli) işler çevirmişlerdi. Nihayet hak gelmiş ve onlar istemedikleri hâlde Allah'ın emri (istediği) üstün gelmişti.

49. Onlardan kimisi: "(Savaşa çıkmama) konusunda bana izin ver, beni (Rum kadınlarının) fitnesine düşürme." der. Dikkat edin! (Onlar Allah'ın ve Resûl'ünün emrine uymamak için bahaneler üreterek) fitneye düştüler bile. Şüphesiz ki cehennem, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

50. Sana bir güzellik/iyilik isabet etse, onların hoşuna gitmez. Başına bir musibet gelecek olsa: "Biz önceden tedbirimizi almıştık." der ve sevinç içinde arkalarına dönüp giderler.

51. De ki: "Allah'ın yazdığından/takdir ettiğinden başkası başımıza gelmez. O, bizim Mevlamızdır. (Öyleyse) müminler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."

52. De ki: "Bizim başımıza gelmesini gözetleyip durduğunuz şey, (şehadet ve zafer gibi) iki güzellikten başka bir şey midir? Oysa biz, Allah'ın kendi katından veya bizim ellerimizle size azap edeceğini gözetliyoruz. Gözetleyip durun (bakalım)! Hiç şüphesiz, biz de sizinle beraber gözetleyip durmaktayız."

53. De ki: "İsteyerek ya da isteksiz olarak infak edin. (Nasıl olursa olsun) infaklarınız kabul edilmeyecektir. Çünkü sizler, fasık bir topluluksunuz."

54. İnfaklarının kabul olunmasına engel olan tek şey; onların Allah'a ve Resûl'üne karşı kâfir olmaları, namaza yalnızca tembellik içinde gelmeleri ve ancak isteksiz bir şekilde infak etmeleridir.

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ
لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
كٰفِرُوْنَ ۝ وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ وَمَا هُمْ
مِنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ۝ لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً
اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ۝
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا
وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا
مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۙ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ۚ ۝ اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ
لِلْفُقَرَاۗءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۭ
فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ
يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ۭ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مِنْكُمْ ۭ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

55. Onların malları ve evlatları seni etkileyip imrendirmesin. Allah bu (mal ve evlatlarla) dünya hayatında onlara azap etmek, (bir de) canlarının zorlanarak ve kâfir olarak çıkmasını ister.

56. Sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Onlar asla sizden değillerdir. Fakat onlar, korkak bir topluluktur.

57. Şayet (sığınacak) bir barınak ya da (saklanacak) mağaralar veya (girecek) bir delik bulsalardı, arkalarına dahi bakmadan süratle oraya yönelirlerdi.

58. Onlardan bazısı (yaptığın taksimatı beğenmeyip) sadakalar konusunda seni eleştirir. Şayet ondan onlara verilirse razı olurlar, verilmediğinde ise (bir bakmışsın) öfkeden kudurmuşlar.

59. Allah'ın ve Resûl'ünün verdiğine razı olup: "Allah bize yeter. Allah ve Resûl'ü lütuf ve ihsanından bize verecektir. Şüphesiz ki bizler, Allah'a rağbet edenleriz." deseler ne olurdu ki?

60. Sadakalar (zekât malları), Allah tarafından belirlenmiş bir farz olarak yalnızca fakirlere, miskinlere, zekât memurlarına, kalbi İslam'a ısındırılanlara, kölelere, borçlulara, Allah yolunda olanlara ve yolda kalmışa verilir. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

61. Onların içinden Peygamber'e eziyet eden ve: "O (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır." diyenler vardır. De ki: "O, sizin için hayırlı bir kulaktır. Allah'a iman eder, müminlere güvenir. Ve sizden mümin olanlara da rahmettir. Allah Resûlü'ne eziyet edenlere can yakıcı bir azap vardır."

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ ۚ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ
اَحَقُّ اَنْ يُرْضُوهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوٓا اَنَّهٗ
مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ فَاَنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيهَا ۭ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۭ قُلِ اسْتَهْزِءُوٓا ۚ
اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۭ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ
وَرَسُولِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ اِيمَانِكُمْ ۭ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَاۗىِٕفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ
طَاۗىِٕفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ اَلْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ اَيْدِيَهُمْ ۭ نَسُوا اللّٰهَ
فَنَسِيَهُمْ ۭ اِنَّ الْمُنٰفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
الْمُنٰفِقِينَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا ۭ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

62. Sizi hoşnut etmek için, Allah adına yemin ederler. Şayet mümin olsalardı, (sizi değil) asıl hoşnut edilmeye layık olanın Allah ve Resûl'ü (olduğunu bilirlerdi).

63. (Allah'ın ve Resûl'ünün koyduğu sınır ve ölçüleri yetersiz görüp yeni sınır, ölçü ve kanunlar koyarak) Allah ve Resûl'ü ile sınırlaşanlara, içinde ebedî kalacakları bir cehennem ateşinin olduğunu bilmiyorlar mı? İşte bu, en büyük rezilliktir.

64. Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin inmesinden çekinirler. De ki: "Alay edin! Şüphesiz ki Allah, sakındığınız şeyi (ortaya) çıkaracak olandır."

65. Andolsun ki sözlerini onlara soracak olsan: "Lafa dalmış, eğleniyorduk." diyeceklerdir. De ki: "Allah'ı, ayetlerini ve Resûl'ünü mü alaya alıyorsunuz?"

66. Özür dilemeyiniz! Muhakkak ki imanlarınızdan sonra kâfir oldunuz. Sizden bir grubu bağışlasak bile, suçlu günahkârlar olmaları nedeniyle bir diğer gruba azap edeceğiz.

(Allah'ı (cc), Resûl'ünü (sav), Kur'ân'ı veya dinin herhangi bir şiarını alaya almak, imanı bozan ve kişiyi küfre sokan unsurlardandır. Günümüzde dini alaya alan filmler, fıkralar ve dinin şiarları hakkında yapılan ölçüsüz şakalar bu ayetin kapsamındadır. Mümin, böylesi çirkin davranışlardan kaçındığı gibi bu davranışların sergilendiği ortamlardan da şiddetle kaçınmalıdır. (bk. 4/Nîsa, 140))

67. Münafık erkekler ve münafık kadınlar birbirlerindendir. Kötülüğü emreder, iyilikten alıkoyar ve ellerini sıkar (cimrilik ederler). Allah'ı unuttular, Allah da (onları yardımsız ve nefisleriyle başbaşa bırakarak) unuttu. Şüphesiz ki münafıklar, fasıkların ta kendileridir.

68. Allah, erkek münafıklara, kadın münafıklara ve kâfirlere içinde ebedî kalacakları cehennem ateşini vadetti. O, onlara yeter. Allah, onlara lanet etmiştir. Ve onlar için sürekli olan bir azap vardır.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ
اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۭ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ
كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِى
خَاضُوٓا ۭ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُودَ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيمَ وَاَصْحٰبِ
مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ۭ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾
وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۭ اُولٰٓئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

69. Sizden önceki (münafık ve kâfirler) gibisiniz. Onlar sizden daha kuvvetli, malları ve evlatları da daha fazlaydı. Onlar nasiplerince zevküsefa sürdüler. Sizler de sizden öncekilerin nasiplerince zevküsefa sürdükleri gibi nasibinizce zevküsefa sürüyorsunuz. Ve onların dalıp gittikleri gibi (dünyanın oyun ve eğlencesine) daldınız. Bunların tüm amelleri dünyada ve ahirette boşa gitmiştir. Ve bunlar, hüsrana uğrayan kimselerdir.

70. Onlara kendilerinden önce (yaşamış olan) Nuh, Âd, Semud, İbrahim kavimlerinin, Medyen ahalisi ve (yerleşim yerlerinin altı üstüne getirilmiş/çevrilmiş) Mu'tefikat'ın haberleri gelmedi mi? Resûlleri onlara apaçık delillerle geldiler. Allah onlara zulmetmedi. Fakat onlar kendilerine zulmetmekteydiler.

71. Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostudurlar. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyar, namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, Allah'a ve Resûl'üne itaat ederler. Allah'ın rahmet edecekleri bunlardır işte. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

72. Allah, mümin erkek ve kadınlara altından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetleri ve Adn Cennetleri'ndeki güzel meskenleri vadetmiştir. Allah'ın rızası ise hepsinden daha büyüktür. Bu, kurtuluşun en büyüğüdür.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ؕ
وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ۗ
وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ
يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا
لَهُمْ فِى الْاَرْضِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ
اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ
مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا
وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ
بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾
اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ
الْغُيُوْبِ ۚ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ ؕ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾

73. Ey Nebi! Kâfirler ve münafıklarla savaş ve onlara karşı sert ol. Onların barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir dönüş yeridir.

74. O sözü söylemediklerine dair yemin ediyorlar. Andolsun ki küfür sözünü söylediler ve İslamlarından sonra kâfir oldular. Ve başaramadıkları bir işe yeltendiler. Allah ve Resûl'ünün ihsan ve lütfundan vererek onları zengin kılmasından ötürü mü intikam almaya kalkıyorlar? Tevbe ederlerse onlar için hayır olur. Yüz çevirirlerse Allah, onlara dünyada da ahirette de can yakıcı bir azap ile azap edecek ve onların yeryüzünde ne bir dostları ne de bir yardımcıları olacaktır.

75. İçlerinden kimi de Allah'a şöyle söz vermişti: "Andolsun ki Allah bize lütuf ve ihsanından verirse hiç şüphesiz Allah yolunda sadaka verecek ve salihlerden olacağız."

76. Onlara lütfundan ve ihsanından verince de cimrilik ettiler ve ilgisiz bir hâlde yüz çevirip gittiler.

77. Allah'a verdikleri sözü bozmaları ve yalan söylemelerine karşılık, onunla karşılaşacakları güne kadar kalplerinde var olacak olan bir nifakla onları cezalandırdı.

(Allah'a verilen sözü bozanlar hakkında bk. 5/Mâide, 13)

78. Allah'ın onların gizli konuşmalarını ve fısıltılarını duyduğunu ve Allah'ın gaybın bilgisine sahip olduğunu bilmediler mi?

79. Mallarından (farz dışında, nafile olarak, az çok demeden) infak edenleri kaş göz ederek küçümseyen ve yalnızca imkânları oranında sadaka verenleri alaya alanlar (var ya)! Allah (onları adım adım, fark ettirmeden azaba yaklaştırarak) onlarla alay etmektedir. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؕ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ؕ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوٓا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِى الْحَرِّ ؕ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّا ؕ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا
كَثِيرًا ۚ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ
اِلٰى طَآئِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِىَ
اَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِىَ عَدُوًّا ؕ اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا
وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا وَهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ؕ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ
اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَآ
اُنْزِلَتْ سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَاْذَنَكَ
اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

80. Onlar için ister bağışlanma dile ister dileme! Onlar için yetmiş defa da bağışlanma dilesen, Allah onları bağışlamayacaktır. Bu, onların Allah'a ve Resûl'üne karşı kâfir olmaları nedeniyledir. Allah, fasıklar topluluğunu hidayet etmez.

81. Resûlullah'a muhalefet ederek (savaştan) geri kalanlar, oturmalarına sevindiler. Malları ve canlarıyla Allah yolunda savaşmayı hoş görmeyerek: "Bu sıcakta savaşa çıkmayın." dediler. De ki: "Cehennem ateşi çok daha sıcaktır." Keşke anlasalardı.

82. Öyleyse kazandıkları (günahlara) karşılık az gülüp, çok ağlasınlar.

83. Şayet Allah seni onlardan bir topluluğun yanına (sağ salim) geri çevirecek olursa, savaşa çıkmak için senden izin isteyecekler. De ki: "Benimle beraber ebediyen bir sefere çıkmayacak ve asla bir düşmana karşı benimle beraber savaşmayacaksınız. Çünkü siz ilkinde oturmayı tercih ettiniz. (Öyleyse) geride kalanlarla beraber oturun (bakalım)."

84. Onlardan biri öldüğünde, ebediyen onun namazını kılma ve kabrinin başında (dua etmek, bağışlanma dilemek için) bekleme. Çünkü onlar, Allah'a ve Resûl'üne karşı kâfir oldular ve fasıklar olarak can verdiler.

85. Onların malları ve evlatları seni etkileyip imrendirmesin. Allah bu (mal ve evlatlarla) dünyada onlara azap etmek, canlarının zorlanarak ve kâfir olarak çıkmasını ister.

86. "Allah'a iman edin ve Resûl'ü ile beraber savaşın." şeklinde bir sure indirildiğinde, maddi durumu iyi olanlar senden izin ister ve: "Bırak bizi oturanlarla beraber olalım." derler.

رَضُوا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جَاهَدُوْا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۫ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاۗءَ
الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ
كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاۗءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى
وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ ۭ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾
وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ
مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۖ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيْلُ
عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَاۗءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا
مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾

87. Geride kalanlarla beraber olmayı tercih ettiler. (Bunun üzerine) kalpleri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.
(Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25)

88. Fakat Resûl ve onunla beraber iman edenler, Allah yolunda malları ve canlarıyla savaştılar. İşte bunlara çokça hayırlar vardır. Ve bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89. Allah, onlar için altından nehirler akan ve içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. En büyük kurtuluş budur.

90. Bedevilerden mazeret öne sürenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Resûl'üne yalan söyleyenler de (geride kalanlarla) oturdular. Onlardan kâfir olanlara can yakıcı bir azap isabet edecektir.

91. Allah'a ve Resûl'üne karşı samimi olup da zayıf olan, hasta olan ve harcayacak mal bulamadığı için (savaşa katılmayanlara) bir günah yoktur. Muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların aleyhine bir yol yoktur. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

92. Yine, onlara binek temin etmen için sana gelip de: "Sizi, üzerine bindirebileceğim (bir binek) bulamıyorum." dediğin ve harcayacak bir şey bulamadıklarından, gözleri yaş dolu olarak üzüntüyle dönüp gidenlere de bir günah yoktur.

93. Aleyhlerine yol verilenler (kınanması gerekenler), zengin oldukları hâlde senden izin isteyenlerdir. Geride kalanlarla beraber oturmayı tercih ettiler. Allah kalplerini mühürledi, artık bilmezler.
(Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25)

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ؕ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ؕ
وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٤﴾
سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا
عَنْهُمْ ؕ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ اِنَّهُمْ رِجْسٌ ۙ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءً
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا
عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ
الْفٰسِقِيْنَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا
حُدُوْدَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٩٧﴾
وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ؕ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٩٨﴾
وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ؕ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَّهُمْ ؕ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾

94. Onlara döndüğünüz zaman size özür beyan ederler. De ki: "Özür dilemeyin! Size inanmayacağız. Şüphesiz Allah, bize sizin haberlerinizi bildirdi. Allah ve Resûl'ü sizin yaptıklarınızı görecek, sonra gayb ve şehadet bilgisinin sahibine döndürüleceksiniz. O da yaptıklarınızı size haber verecektir."

95. Onlara döndüğünüz zaman (onları kınamaktan ya da ceza vermekten) yüz çeviresiniz diye Allah adına yemin edecekler. (Ceza verip, kınamayın) bilakis onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar pisliktirler, işledikleri (günahlar) sebebiyle barınakları cehennem olacaktır.

96. Onlardan hoşnut olasınız diye yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile kuşku yok ki Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz.

97. Bedeviler, küfür ve nifak yönünden en beter olanlardır. Allah'ın, Resûl'üne indirdiği sınırları bilmemeye de en elverişli olanlar onlardır. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

98. Bedevilerden öylesi vardır ki; yaptığı infakı angarya görür ve başınıza bir musibet gelmesini gözler. En kötü musibet onların başına gelsin. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

99. Bedevilerden öylesi de vardır ki; Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eder, yaptığı infakı kendisini Allah'a yakınlaştıracak ve Resûl'ün duasına nail olacağı bir vesile olarak görür. Dikkat edin! Gerçekten de (bu amelleri onları Allah'a) yakınlaştırır. Allah onları rahmetine dâhil edecektir. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

وَالسّٰبِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهٰجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُونَ ۛ وَمِنْ
اَهْلِ الْمَدِينَةِ ۛ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۭ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۭ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍ ۚ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَيِّئًا ۭ عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَّتُوبَ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ صَلٰوتَكَ
سَكَنٌ لَّهُمْ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ
هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهٗ وَالْمُؤْمِنُونَ ۭ وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ
اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

100. Muhacir ve Ensar'dan öncüler, ilkler ve onlara ihsan üzere tabi olanlar (var ya)! Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlar için altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. En büyük kurtuluş budur işte.

(Allah (cc), razı olduğu kulları üç sınıfa ayırmıştır:

a. Muhacir

b. Ensar

c. Onlardan sonra gelip, onlara ihsan üzere tabi olanlar

Biz müminlerin, üçüncü sınıftan olabilmesi iki şarta bağlanmıştır:

1. Dini anlarken ve yaşarken Muhacir ve Ensar'ı ölçü kabul edip, onların anladığı ve yaşadığı şekilde yaşamak. Bu, (2/Bakara, 137); "İhsan üzere uyma" ile mümkün olur.

2. Muhacir ve Ensar'ı sevmek, onlara kin duymamak ve onlar için istiğfarda bulunmak. (bk. 59/Haşr, 10))

101. Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır. Medine ahalisinden de nifakta diretenler vardır. Sen onları bilmezsin, biz biliriz. Onlara iki defa azap edeceğiz. Sonra da azabın en büyüğü (olan ahiret azabına) döndürülecekler.

102. Başkaları da günahlarını itiraf ettiler. Salih amel ile bir başka kötü ameli karıştırdılar. Umulur ki Allah, tevbelerini kabul eder. Şüphesiz Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

103. Onların mallarından sadaka/zekât al ki; onunla onları temizlemiş ve arındırmış olasın. Onlara dua et. Hiç şüphesiz, senin duan onlara (huzur ve güven veren) bir sükundur. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

104. Kullarından tevbeleri Allah'ın kabul ettiğini, sadakaları (asıl olarak) alanın O olduğunu ve hiç şüphesiz Allah'ın, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb ve (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olduğunu bilmediler mi?

105. De ki: "Amel yapın! Allah, Resûl'ü ve müminler yaptıklarınızı görecektir. (Sonra da) gayb ve şehadet bilgisinin sahibine döndürüleceksiniz. O da size yaptıklarınızı haber verecektir."

106. Başkaları da Allah'ın emrine (onların hakkında vereceği hüküm için) bırakılmışlardır. Ya onlara azap eder ya da tevbelerini kabul eder. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ
عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ
يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾
أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ
بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾
لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

107. Zarar vermek, küfrü (yaymak), müminlerin arasını bölmek, Allah'a ve Resûl'üne daha önceden harp ilan etmişlerin karargâhı olsun diye mescid edinenler ve: "Biz güzellikten/hayırdan başka bir şey kastetmedik." diye Allah adına yemin edenler (var ya)! Allah, onların gerçek yalancılar olduğuna şahitlik eder.

108. Orada ebediyen (namaza) durma! İlk günden takva üzere kurulmuş olan mescid, (namaza) durman için daha evladır. Orada temizlenmeyi isteyen adamlar vardır. Allah, temizlenenleri sever.

109. Binasını/mescidini, takva üzerine ve Allah rızasını (gözeterek) tesis eden mi daha hayırlıdır; yoksa, binasını yıkılmaya yüz tutmuş, bir uçurumun kenarına kurup o yerle birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanacak olan mı? Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

(Ayet, yeryüzünde bulunan mescidleri "Takva" ve "Dırar" mescidleri olarak iki kısma ayırmıştır:

Takva mescidleri; içinde yalnızca Allah'a (cc) kulluk edilen, hiçbir şeyin O'na ortak koşulmadığı (9/Tevbe, 107-109), yalnızca Allah'ın (cc) adının anılıp yüceltildiği (24/Nûr, 36), içinde Allah'ın (cc) nur ve hidayeti olan vahyin okunduğu (24/Nûr, 35), müminlerin dünya hayatının kirinden arındığı (24/Nûr, 37) yapılardır.

Dırar mescidleri; müminlere zarar vermek, küfrü yaygınlaştırmak, müminleri bölmek ve Allah'a (cc) savaş açmış mücrimlerin karargâh olarak kullanması için inşa edilen ve adına "mescid" denen yapılardır.

Bugün, Allah'ın (cc) yasalarını yürürlükten kaldıran, tevhide ve muvahhidlere düşmanlık eden, zan, hurafe ve menkıbeyi din kaynağı kılmaya çalışan sistemlerin bir yandan İslam'a savaş açması, öte yandan ısrarla mescid inşa etmesi üzerinde dikkatle düşünülmelidir.)

110. (Samimi bir tevbe ve pişmanlıktan ötürü) kalpleri paramparça olmadıkça, kurdukları o bina kalplerinde şüphe (kaynağı) olarak kalmaya devam edecektir. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

111. Şüphesiz ki Allah, cennet karşılığında müminlerden canlarını ve mallarını satın almıştır. Allah yolunda savaşır, öldürür ve öldürülürler. (Bu) Tevrat, İncil ve Kur'ân'da Allah'ın hak olan vaadidir. Kim Allah kadar sözüne bağlı olabilir ki? (O hâlde) yaptığınız bu alışverişten dolayı müjdelenin. En büyük kurtuluş budur işte!

اَلتَّآئِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّآئِحُونَ
الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ ؕ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوٓا اُولِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ
اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ
حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى
يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُحْيِي وَيُمِيتُ ؕ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ
اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّهٗ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

112. Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (Allah yolunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar... Müminleri müjdele!

113. Alevli ateşin ehli oldukları netleştikten sonra, akraba dahi olsalar, Nebi'nin ve müminlerin müşrikler için (Allah'tan) bağışlanma talep etmeleri söz konusu olamaz.

114. İbrahim'in babası için bağışlanma istemesi, sadece ona verdiği sözü yerine getirmek içindi. Babasının Allah düşmanı olduğu açığa çıkınca, ondan teberrî etti/uzaklaştı. Şüphesiz ki İbrahim, (çokça "ah" çeken, dertli, duygulu) ince kalpli ve yumuşak huylu biriydi.

115. Allah, korkup sakınacakları (hükümleri) açıklamadan, hidayet ettiği bir kavmi saptıracak değildir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilir.

116. Hiç kuşkusuz, göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Diriltir ve öldürür. Sizin Allah'ın dışında ne bir dostunuz ne de bir yardımcınız vardır.

117. Andolsun ki Allah, Peygamber'i ve içlerinde bir grubun kalbi kaymak üzereyken, zorluk saatinde Nebi'ye uyan Ensar ve Muhacir'i tevbeye muvaffak kıldı. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Şüphesiz ki O, onlara karşı (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا ۭ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْٓا
اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِ ۭ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْا ۭ
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا
اللّٰهَ وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ
وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ
وَلَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ
ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَــــُٔوْنَ مَوْطِئًا
يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۙ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً وَّلَا يَقْطَعُوْنَ
وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَاۗفَّةً ۭ
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَاۗىِٕفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ
وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْٓا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ﴿١٢٢﴾

118. (Savaştan) geri bırakılan üç kişiyi de (bağışladı). Öyle ki; yeryüzü tüm genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, nefisleri de onlara dar gelmiş/vicdan azabından kıvranıyorlardı. Allah'tan başka sığınılacak/melce olmadığını da anlamışlardı. Sonra (Allah), tevbe etsinler diye onları tevbeye muvaffak kıldı. Şüphesiz ki Allah, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

119. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve sadıklarla beraber olun!

120. Medine ahalisine ve etraflarında bulunan bedevilere, (savaşa çıkarken) Allah Resûlü'nden geri kalmaları ve kendi nefislerini Allah Resûlü'ne tercih etmeleri yakışık almaz. Bunun nedeni şudur: Allah yolunda bir susuzluk, yorgunluk veya açlık çekmeleri, kâfirleri öfkeden kudurtacak bir yerde konaklamaları ya da düşmana karşı bir zafer elde etmelerine karşılık, mutlaka onlara salih bir amel yazılır. Şüphesiz ki Allah, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların ecrini zayi etmez.

121. Allah, yaptıklarının mükâfatını en güzel şekilde vermek için, onların yaptığı küçük büyük infakları ve kat ettikleri her vadiyi/mesafeyi, onlar için (ecir olarak) yazmıştır.

122. (Allah yolunda cihadın mükâfatı bu denli büyük olsa da) müminlerin tümü savaşa çıkacak değildir/çıkmasınlar. Onlardan her topluluktan bir grubun geride kalıp dinde fakihleşmeleri ve kavimleri (savaştan) döndüğünde onları uyarmaları gerekmez miydi? Umulur ki sakınırlar.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۟ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾
وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هٰذِهٖٓ اِيمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ اِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾
اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِى كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ
بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ ۟ هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا ۟ صَرَفَ
اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ
مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ ۠ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ ۠ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ ۠
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۟ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُونُسَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعُ اٰيَاتٍ

123. Ey iman edenler! Size yakın olan kâfirlerle savaşın ve sizde sertlik görsünler. Bilin ki Allah, muttakilerle beraberdir.

124. Bir sure indirildiğinde onlardan bir kısmı: "Bu sure hanginizin imanını arttırdı?" derler. İman edenlere gelince, onların imanını arttırmıştır ve onlar (Allah'ın müminlere yönelik vaadleriyle) müjdelenmektelerdir.

125. Kalplerinde hastalık olanlara gelince, onların (kalplerinde bulunan) pisliklere pislik katmış ve onlar kâfir olarak ölmüşlerdir.

126. Her yıl bir veya iki defa (Allah tarafından) imtihan edildiklerini, (buna rağmen) tevbe etmeyip öğüt almadıklarını görmüyorlar mı?

127. Bir sure indirildiğinde birbirlerine bakar ve: "Sizi kimse görüyor mu?" (diye sorar) sonra da ayrılırlar. Anlamayan bir topluluk olduklarından Allah onların kalplerini (haktan) çevirmiştir.

128. Andolsun ki size, içinizden olan, sizi zora sokan şeylerin kendisine ağır geldiği, size pek düşkün, müminlere karşı şefkatli ve merhametli olan bir Resûl gelmiştir.

129. Şayet yüz çevirirlerse de ki: "Allah bana yeter. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Yalnızca O'na tevekkül ettim. O, büyük arşın Rabbidir."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ
هٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ۖ
مَا مِنْ شَفِيعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهِ ۗ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۗ
اِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِى
جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۗ يُفَصِّلُ
الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اِنَّ فِى اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

10. YÛNUS SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 109 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. Bu, hikmet/hüküm dolu Kitab'ın ayetleridir.

2. (Ne ilginç!) "İnsanları uyar ve iman edenleri Rableri katında değerli bir konumda olmakla müjdele" diye, içlerinden bir adama vahyedişimiz insanlara tuhaf mı geldi? Kâfirler dediler ki: "Şüphesiz ki bu, apaçık bir sihirbazdır."

3. Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri yöneten/çekip çeviren Allah'tır. O'nun izni olmaksızın hiç kimse şefaat edemez. İşte, Rabbiniz olan Allah budur. (Öyleyse) O'na ibadet edin. Öğüt almaz mısınız?

4. Hepinizin dönüşü O'nadır. Allah'ın vaadi haktır. İman edip salih amel işleyenlere mükâfatlarını adaletle vermek için ilk defa yaratan, sonra (dirilterek) tekrardan yaratacak olan hiç şüphesiz ki O'dur. Kâfirlere gelince, kâfir olmaları sebebiyle onlara kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

5. Güneş'i aydınlatıcı, Ay'ı ise aydınlık kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için Ay'a duraklar belirleyen O'dur. Allah bunu (varlığına, birliğine ve kudretine alamet olsun diye) hak ile yaratmıştır. Bilen bir topluluk için ayetlerini detaylı bir şekilde açıklar.

(Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

6. Şüphesiz ki gecenin ve gündüzün peşi sıra gelmesinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattıklarında, korkup sakınan bir topluluk için (Allah'ın azamet ve gücüne delalet eden) ayetler vardır.

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوْا
بِهَا وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ۙ﴿۷﴾ اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمُ
النَّارُ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيْمَانِهِمْ ۚ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۹﴾ دَعْوٰىهُمْ فِيْهَا سُبْحٰنَكَ
اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ
بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ۭ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا
فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۱۱﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَاۗىِٕمًا ۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ
لَّمْ يَدْعُنَآ اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهٗ ۭ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا
ظَلَمُوْا ۙ وَجَاۗءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا ۭ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰۗىِٕفَ
فِي الْاَرْضِ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴﴾

7-8. Bizimle karşılaşmayı ummayan, dünya hayatına razı olup onunla mutmain olan ve ayetlerimizden gafil olanlar (var ya;) hiç şüphesiz ki böylelerinin işledikleri (günahlar) nedeniyle barınakları ateştir.

9. İman edip salih ameller işleyenler ise, Rableri imanları sebebiyle onları doğru yola iletir ve Naim Cennetleri'nde, onların altlarından ırmaklar akmaktadır.

10. Orada duaları: "Allah'ım, sen eksiklerden münezzehsin.", (birbirlerine) dilekleri: "Selam/Esenlik!" ve dualarının sonu: "Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'adır." şeklindedir.

11. Şayet Allah, insanlar hayır istediklerinde çarçabuk verdiği gibi (öfke hâlinde yaptıkları beddualar ya da masiyetlerle hakettikleri) şerri de çabucak verseydi, onların ecellerine hükmedilir (işleri bitiriliverirdi). Bizimle karşılaşmayı ummayanları, azgınlıkları içinde bocalar hâlde bırakırız.

12. İnsana bir zarar dokunduğunda; yan yatarken, otururken ya da ayakta (sürekli bir şekilde) bize dua eder. Sıkıntısını giderdiğimiz zaman da, sanki ona dokunan bir sıkıntıdan dolayı bize hiç dua etmemiş gibi çeker gider. Haddi aşanlara, yaptıkları işte böyle süslü gösterildi.

13. Andolsun ki, sizden önceki nesilleri zulmettikleri zaman helak ettik. Resûlleri onlara apaçık delillerle geldi. (İçinde bulundukları kibir, yalanlama ve alay nedeniyle elbette) iman edecek değillerdi. İşte biz suçlu günahkâr bir topluluğu böyle cezalandırırız.

14. Sonra, nasıl amel edeceğinizi görmek için, onların ardından sizleri yeryüzünün halifesi yaptık.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ
لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ۭ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ
اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَاۗئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى
اِلَيَّ ۚ اِنِّىْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥﴾
قُلْ لَّوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۡ فَقَدْ
لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦﴾
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِاٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَاۗءِ شُفَعَاۗؤُنَا
عِنْدَ اللّٰهِ ۭ قُلْ اَتُنَبِّـــُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ
وَلَا فِي الْاَرْضِ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾
وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٩﴾
وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّىْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٢٠﴾

15. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar: "Bundan başka bir Kur'ân getir ya da onu değiştir." derler. De ki: "Onu keyfî olarak değiştirmem olacak şey değildir. Ben, ancak bana vahyedilene uyarım. Şüphesiz ki ben, Rabbime isyan ettiğim takdirde büyük günün azabından korkarım."

16. De ki: "Şayet Allah dileseydi, onu size okumazdım. Ve (Allah) size onu bildirmezdi. O (Kur'ân inmeden) önce de bir ömür aranızda yaşadım. Akletmez misiniz?"

17. Allah'a yalan uydurarak iftira eden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki, suçlu günahkârlar kurtuluşa ermezler.

18. Allah'ı bırakıp, kendilerine hiçbir zarar ve fayda vermeyecek şeylere ibadet ediyor ve: "Bunlar, bizim Allah katındaki şefaatçilerimizdir." diyorlar. De ki: "(Allah bu varlıklara ibadeti meşru kılmamış ve bunlara şefaat yetkisi vermemiştir. Buna rağmen böyle iddia ederek) Allah'a göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?" O (Allah), onların şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir.

(Müşrikler Allah'ı (cc) hakkıyla tanımaz, buna binaen O'na (cc) gereken saygıyı göstermezler. O'nu (cc) vahye dayalı bilgilerle tanımadıklarından, şirket müdürüne ya da bir krala benzetirler. Konum sahibi varlıklara ancak aracılar vasıtayla ulaşılabileceklerini düşünürler ve Allah'la (cc) aralarında birtakım varlıkları şefaatçi tayin ederler. Oysa Allah (cc) kimseye böyle bir yetki vermemiş, kimseyi kendisiyle kulları arasına aracı kılmamıştır. (bk. 2/Bakara, 186; 5/Mâide, 35; 34/Sebe', 22-23))

19. İnsanlar ancak (tevhid üzere, Allah'ın dinini ikame eden) tek bir ümmetti. İhtilaf ettiler. Şayet Rabbinden, evvelden verilmiş bir söz/hüküm olmasaydı anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hükmedilirdi.

20. "Ona Rabbinden bir ayet/mucize indirilmesi gerekmez miydi?" diyorlar. De ki: "Gaybın (bilgisi) yalnızca Allah'a aittir. (Ne zaman ve kime ayet/mucize vereceğini bir tek O bilir.) Bekleyin (bakalım)! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ
فِيْٓ اٰيَاتِنَا ۭ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ۭ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢١﴾
هُوَ الَّذِيْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ ۚ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا جَاۗءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ
وَّجَاۗءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ ۙ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَىِٕنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ
مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ ۗ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۡ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَاۗءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَاۗءِ فَاخْتَلَطَ
بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ ۭ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ
الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ ۙ اَتٰىهَآ
اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ ۭ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا
اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ۭ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾

21. İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra rahmeti tattırdığımızda, ayetlerimize karşı bir tuzak içinde görürsün onları. De ki: "Allah'ın (tuzağı bozmak için karşı) tuzak kurması daha hızlıdır." Şüphesiz ki elçilerimiz/melekler, kurduğunuz tuzakları yazmaktadır.

(Sıkıntıdan kurtulan insanın Allah'ın (cc) ayetlerine tuzak kurması; Allah'ın (cc) yardımını yalanlayıp alay etmesi, Allah'tan (cc) gelen yardımı Allah'a (cc) değil de başkalarına nispet etmesi, başarıyı kendi emeğinin sonucu olarak görmesi, bela anında Allah'a (cc) iman ediyor gibi yapıp rahata kavuşunca Allah'ı (cc) unutmasıdır. (bk. 10/Yûnus, 12; 11/Hûd, 9-10; 17/İsrâ, 83; 39/Zümer, 8; 41/Fussilet, 49-50))

22. Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta sizler gemide olduğunuz ve hoş bir rüzgârın (gemidekileri) sürüklediği, onların da bu duruma sevindiği bir sırada, şiddetli bir rüzgâr gelir çatar ve her yönden dalgalar üzerlerine hücum eder de çepeçevre kuşatıldıklarını düşünürler. (İşte o zaman) dini Allah'a halis kılarak (hiçbir şeyi ortak koşmadan yalnızca) Allah'a dua ederler. "Şayet bizi bundan kurtarırsan, muhakkak ki şükredenlerden olacağız." (derler.)

23. (Fakat) Allah onları kurtarınca (sözlerini tutmaz ve) yeryüzünde haksız yere taşkınlık yapmaya başlarlar. Ey insanlar! Sizin taşkınlığınız kendi aleyhinizedir. Dünya hayatının metaından (az bir süre faydalanırsınız), sonra dönüşünüz bizedir. Yaptıklarınızı size haber veririz.

24. Dünya hayatının (geçiciliğinin ve az bir faydalanmadan ibaret oluşunun) misali, gökten indirdiğimiz bir suyun (misali) gibidir. İnsanların ve hayvanların yediği bitkiler ona karışır. (Çeşit çeşit bitkiler birbirine dolanarak yetişir.) Sonunda yeryüzü (bitkilerden) çeşit çeşit ziynetlerini takınır ve (göz alacak şekilde) süslenir. Ehli (sahipleri) de o bitkilerden dilediklerini gibi istifade etme imkânına sahip olduklarını düşünürler. İşte tam o sırada, emrimiz gece ya da gündüz geliverir de sanki dün hiç olmamış gibi onu kökünden sökülüp atılmış bir ekin hâline getiririz. Düşünenler için ayetlerimizi böyle detaylı açıklarız işte.

(Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

25. Allah, esenlik yurdu (olan cennete) davet eder ve dilediğini dosdoğru yola iletir.

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ۭ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ ۭ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَاۗءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۭ مَا لَهُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ
مُظْلِمًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوْا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَاۗؤُكُمْ ۚ
فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاۗؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٨﴾
فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغٰفِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ
مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاۗءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَّمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُّخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ۭ
فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ
فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٣﴾

26. Kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara El-Husna (cennet) ve fazlası (Allah'ı görme) vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı ne de zillet bürür. (Yüzleri apaydınlıktır.) Bunlar cennetin ehlidirler ve orada ebedî kalacaklardır.

27. Kötülükler işlemiş olanlara gelince, kötülüğün karşılığı benzeri bir kötülükle (cezalandırılmaktır). Onları (her yönden) zillet bürümüştür. (Onları) Allah'tan koruyup kollayacak hiçbir kimse de yoktur. Yüzleri, gecenin (karanlık) parçaları kaplamış gibi kapkaranlıktır. Bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır.

28. O gün, hepsini bir araya toplayacağız. Sonra da ortak koşanlara: "Siz ve ortak koştuklarınız yerinizi alın/bir yere kıpırdamayın." diyeceğiz. Onların arasını ayırırız. Ortak koştukları der ki: "Siz bize ibadet ediyor değildiniz."

29. "Bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz ki biz, sizin (bize) ibadet ettiğinizden habersizdik."

30. İşte orada, her nefis daha önceden yaptıklarından imtihan edilecek/hesaba çekilecektir. Sonra da (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Allah'a döndürülecekler ve uydurdukları iftiralar kaybolup gidecektir.

31. De ki: "Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Kulakların ve gözlerin sahibi kimdir? Kimdir ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkartan? İşleri çekip çeviren/yöneten kimdir?", "Allah'tır." diyecekler. De ki: "Öyleyse korkup sakınmaz mısınız?"

(Müşrik, Allah'a (cc) inandığını iddia etse de imanı geçersizdir. Geniş açıklama için bk. 23/Mü'minûn, 84-90. ayetlerin açıklaması)

32. İşte bu, sizin hak Rabbiniz olan Allah'tır. Haktan ötesi sapıklıktan başka bir şey midir? Nasıl olur da (O'na ibadet etmekten, putlara ibadet etmeye) çevrilirsiniz?

33. İşte böyle! Senin Rabbinin kelimesi/hükmü fasıklar üzerinde kesinleşmiştir. Onlar kesinlikle iman etmezler.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ
مَنْ يَهْدِٓى اِلَى الْحَقِّ ۗ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِى لِلْحَقِّ ۗ اَفَمَنْ يَهْدِٓى
اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ اَمَّنْ لَا يَهِدِّٓى اِلَّآ اَنْ يُهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ۗ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِى
مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ
اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰيهُ ۖ قُلْ فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا
يَاْتِهِمْ تَاْوِيلُهُ ۗ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۗ
وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِى عَمَلِى وَلَكُمْ
عَمَلُكُمْ ۚ اَنْتُمْ بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِىٓءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ ۗ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

34. De ki: "Sizin (Allah'a) ortak koştuklarınız içinde ilk defa yaratacak sonra da yaratmayı (dirilterek) tekrar edecek var mı?" De ki: "İlk defa yaratan da sonra (yarattıklarını dirilterek) yaratmayı tekrar edecek olan da Allah'tır." Nasıl olur da (Allah'tan başka bir yöne) çevrilirsiniz?

35. De ki: "Sizin (Allah'a) ortak koştuklarınız içinde hakka iletebilecek var mı?" De ki: "Allah'tır hakka ileten." Hakka ileten (Allah mı) uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa kendisine yol gösterilmedikçe doğruyu bulamayan (putlar ve onlar adına konuşan din bezirganları) mı? Ne oluyor size, nasıl hüküm veriyorsunuz?

36. Onların çoğu yalnızca zanna uyar. Doğrusu zan, (hak gibi kesin bilgiye/vahye dayanmaz. Bu sebeple de) hakkın yerine geçmez/hakkın verdiği (mutmainliği) sağlamaz. Şüphesiz ki Allah, onların yaptıklarını bilir.

(Allah (cc), insanoğlunu meşgul eden tüm sorulara vahiy aracılığıyla cevap vermiştir. Niçin yaratıldığımız, dünya hayatını nasıl adil ve huzurlu kılacağımız, neyin erdem ve fazilet olduğu, hakkın ve batılın mahiyeti, ölüm ve ötesine dair merak edilenler... hiçbir kapalılığa yer bırakmayacak şekilde açıklanmıştır. Yani tarih boyunca insanlığın peşinden koştuğu hakikat/hikmet/erdem İslam'da belirlidir ve vahyin dışında aranmaz. Vahyin dışına taşan tüm hakikat arama faaliyetleri zanna uymadır ve Allah (cc), vahyin karşısına konmuş zannı yermiştir. Sahiplerinin bu arayışa felsefe, atalara uyma, gelenek, ilham, salih rüya, seyr-i sûluk... isimlerini vermesi, onu zan/hevaya uyma/tahminle iş yapma olmaktan çıkarmaz.)

37. Bu Kur'ân'ın, Allah'tan başka birileri tarafından uydurulması olacak şey değildir. O, kendinden önceki (Kitapları) doğrulayan ve Kitab'ı detaylı biçimde açıklayan (ayetlerinin bir kısmı diğer bir kısmını tefsir eden bir Kitap'tır). Âlemlerin Rabbi olan (Allah tarafından indirildiğinde) hiçbir şüphe yoktur.

38. Yoksa (Peygamber'in) o (Kur'ân'ı) uydurduğunu mu söylüyorlar? De ki: "Şayet doğrulardansanız onun benzeri bir sure getirin ve Allah'ın dışında (size yardım etmesi için) kimi çağırabiliyorsanız çağırın (bakalım)."

39. (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar, ilmini kuşatamadıkları ve tevilinin henüz kendilerine gelmediğinden (uyarı ve tehditlerin gerçekleştiğini görmediklerinden) onu yalanladılar. Onlardan önceki (kavimler de) bu şekilde yalanladı. Zalimlerin akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!

40. İçlerinden kimisi ona inanır, kimisi de inanmaz. Rabbin bozguncuları en iyi bilendir.

41. Şayet seni yalanlarlarsa de ki: "Benim yaptıklarım bana, sizin yaptıklarınız size. Siz benim yaptıklarımdan berîsiniz, ben de sizin yaptıklarınızdan berîyim."

42. İçlerinden sana kulak verenler vardır. Akletmiyor olsalar bile, sen mi sağırlara işittireceksin?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ ؕ اَفَاَنْتَ تَهْدِى الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا سَاعَةً
مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ؕ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَآءِ
اللّٰهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ
اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾
وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُولٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ رَسُولُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾
قُلْ لَآ اَمْلِكُ لِنَفْسِى ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ لِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌ ؕ اِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ
مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ؕ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ
بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ
هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِـُٔونَكَ
اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِى وَرَبِّىٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؕ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ ﴿٥٣﴾

43. İçlerinden sana bakanlar vardır. Basiretleri kapandığı hâlde, sen mi körlere göstereceksin?

44. Doğrusu Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez. Fakat insanlar, kendilerine zulmetmektelerdir.

45. Onları (diriltip) huzurunda bir araya toplayacağı o gün, âdeta (dünyada) gündüz (vakti) bir saat kalmış gibi olacaklar. Birbirlerini tanıyacaklar. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar, muhakkak ki hüsrana uğramışlardır. Onlar, doğru yolu bulmuş da değillerdir.

46. (İstersek) onlara vadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösteririz ya da seni vefat ettiririz de (ahirete kalır). (Her hâlükârda) onların dönüşü bizedir. Sonra Allah, onların yaptıklarına şahittir.

47. Her ümmetin bir resûlü vardır. Resûlleri, onlara geldiği zaman aralarında adaletle hükmedilir. Onlar, zulme de uğramazlar.

48. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

49. De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendime ne bir zarar verebilirim ne de fayda sağlayabilirim. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde ne bir saat/bir an onun gerisinde kalır ne de önüne geçebilirler."

50. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize! İstediğiniz olsa ve) Allah'ın azabı gece veya gündüz size gelse, suçlu günahkârlar (azabın) acele olmasını isteyerek (ne elde edeceklerini umuyorlar)?"

51. "(Azap) gerçekleştikten sonra mı ona inanacaksınız? (Öyle ha!) Demek hemen şimdi (inanacaksınız)! Oysa (azabın) çabucak gelmesini istiyordunuz!"

52. Sonra zulmedenlere: "Ebedî azabı tadın (bakalım)." denilir. "(Ne bekliyordunuz?) Kazandıklarınız dışında bir şeyle mi cezalandırılacaksınız?"

53. "O (kıyamet) hak mıdır?" diye senden haber almak isteyecekler. De ki: "Evet, Rabbime kasem olsun; şüphesiz ki o haktır. Ve siz (Allah'ı onu gerçekleştirmekten) aciz bırakacak değilsiniz."

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ؕ
وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ
تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ
اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ؕ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٨﴾
قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ
حَرَامًا وَّحَلٰلًا ؕ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٩﴾
وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٠﴾
وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ
وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ
فِيْهِ ؕ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦١﴾

54. Zulmeden herkes, şayet yeryüzünde bulunanların tamamına sahip olsa, azaptan kurtulmak için hepsini fidye olarak verirdi. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını gizlerler. Aralarında adaletle hükmolunur ve onlar zulme de uğramazlar.

55. Dikkat edin! Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'ındır. Dikkat edin! Allah'ın vaadi haktır. Fakat onların çoğu bilmezler.

56. O diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz.

57. "Ey insanlar! Şüphesiz ki size, Rabbinizden bir öğüt, sinelerde olan (manevi hastalıklara) şifa, müminler için de hidayet ve rahmet olan (bir Kitap geldi)."

58. De ki: "Allah'ın lütfu ve rahmetiyle, (evet) yalnızca bunlarla sevinsinler. O, onların biriktirdiklerinden daha hayırlıdır."

59. De ki: "Allah'ın size indirdiği ve sizin bir kısmına haram bir kısmına helal dediğiniz rızık (hakkında) görüşünüz nedir? (Söyleseniz!)" De ki: "Allah mı size izin verdi yoksa Allah'a iftirada mı bulunuyorsunuz?"

60. Allah'a yalan uydurarak iftira edenlerin kıyamete dair beklentileri nedir? (Nasıl bir azabın onları beklediğini biliyorlar mı?) Şüphesiz ki Allah, insanlar üzerinde lütuf/ihsan sahibidir. Fakat insanların çoğu (yine de) şükretmezler.

61. Hangi işe koyulursan koyul, o işe dair Kur'ân'dan hangi ayeti okuyor olursan ol, siz bir işe koyulup kendinizi o işe verdiğinizde biz mutlaka sizin üzerinizde şahidiz. Zerre kadar dahi olsa, yerde ve gökte hiçbir şey Rabbine gizli kalmaz. Hatta bundan (zerreden) daha küçüğü ve daha büyüğü mutlaka apaçık bir Kitap'ta yazılıdır.

اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾
اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۭ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۭ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ
اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۭ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٥﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ
يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاۗءَ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ
اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ
لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ
وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ هُوَ الْغَنِيُّ ۭ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ
اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۢ بِهٰذَا ۭ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُذِيْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٠﴾

62. Dikkat edin! Allah dostlarına korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir de.

63. Onlar ki; iman edip takvalı olanlardır.

64. Onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın sözlerinde/hükümlerinde asla değişiklik olmaz. İşte bu, en büyük kurtuluşun ta kendisidir.

("Allah dostu" kavramı, en fazla tahrife uğrayan Kur'ân kavramlarından biridir. Kitab'ı ve onun açıklaması olan Sünnet'i sırtlarının gerisine atıp; zan, hurafe, menkıbe ve varsayımlarla din öğrenen bazı kimseler, Allah dostlarının gizemli, özel birtakım ritüellere tabi tutulmuş, sadece bir grup insanın bilebileceği yöntemleri kullanan, farklı âlemlerle irtibatlı insanlar olduklarını düşünürler. Ayet-i kerime, Allah dostlarını hiçbir kapalılığa yer bırakmayacak şekilde izah eder: Allah'a (cc) iman eden ve Allah'tan (cc) korkup sakınan herkes Allah (cc) dostudur. Her bir insan imanı ve takvası oranında bu velayetten payına düşeni almaktadır. Yukarıda zikrettiğimiz "Allah dostu" tasavvuruysa İslam karşısında varlık gösteremeyen sihirbaz, kâhin, arraf gibi sapkınların "Allah dostu" kavramını kullanarak İslam toplumunda tutunma çabalarıdır.)

65. Onların (seni yalanlamak, alaya almak ve aşağılamak için söyledikleri) sözleri seni üzmesin. Şüphesiz ki izzetin tamamı Allah'a aittir. O (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

66. Dikkat edin! Göklerde ve yerde her kim varsa Allah'a aittir. Allah'ı bırakıp da O'nun dışında varlıklara dua edenler (gerçekte) ortak koştuklarına uymazlar. Onlar sadece zanna uymakta ve tahminle hareket etmektelerdir.

(Hakikati vahyin dışında aramanın "zanna uymak" olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36)

67. Sükûnete eresiniz/dinlenesiniz diye geceyi, (işlerinizi göresiniz diye) gündüzü aydınlatıcı kılan O'dur. Şüphesiz ki bunda, işiten bir topluluk için ayetler vardır.

68. "Allah evlat edindi." dediler. O münezzehtir! O, (hiçbir şeye muhtaç olmayan her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy'dir. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'nundur. (Allah'ın evlat edindiğine dair) yanınızda hiçbir delil de bulunmamaktadır. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?

69. De ki: "Yalan uydurarak Allah'a iftira edenler kurtuluşa eremezler."

70. Az bir süre dünyada faydalandıktan sonra dönüşleri bizedir. Sonra küfürleri nedeniyle onlara azabın en çetin olanını tattırırız.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
مَّقَامِيْ وَتَذْكِيْرِيْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْٓا اَمْرَكُمْ
وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْٓا اِلَيَّ
وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ اَجْرِيَ
اِلَّا عَلَي اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوْهُ
فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰۗىِٕفَ وَاَغْرَقْنَا
الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَاۗءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۭ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ
عَلٰي قُلُوْبِ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَهٰرُوْنَ
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَاۗءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْٓا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ
مُوْسٰٓى اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَكُمْ ۭ اَسِحْرٌ هٰذَا ۭ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ ﴿٧٧﴾
قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۗءَنَا وَتَكُوْنَ
لَكُمَا الْكِبْرِيَاۗءُ فِي الْاَرْضِ ۭ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾

71. Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey Kavmim! Şayet benim konumum ve Allah'ın ayetleriyle öğüt verişim size ağır geliyorsa ben, Allah'a tevekkül ettim. Siz ve ortaklarınız bir araya gelin ve (benim hakkımdaki) kararınızı verin. (Benimle ilgili yapacaklarınız) size dert olmasın. Sonra da hiç bekletmeden hakkımdaki kararınızı uygulayın/bana göz açtırmayın."

(Şirk ehlinin tehditleri karşısında imani tavır için bk. 6/En'âm, 82)

72. "Şayet yüz çevirirseniz, sizden bir ücret istemiş değilim. Benim ücretimi yalnızca Allah verecektir ve ben Müslimlerden/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardan olmakla emrolundum."

73. Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Onları (yeryüzünün) halifeleri kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları ise suda boğduk. Uyarılanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!

74. Sonra, onun ardından birçok resûlü kavimlerine gönderdik. (Onlar) kavimlerine apaçık belgeler getirdiler. Evvelce yalanladıkları şeye iman edecek değillerdi ya! Haddi aşanların kalplerini işte böyle mühürleriz.

75. Sonra, onların ardından Firavun'a ve ileri gelenlere, Musa ve Harun'u ayetlerimizle yolladık. Fakat onlar (ayetlerimize ve resûllerimize karşı) büyüklenmişlerdi. Onlar, suçlu günahkâr bir kavimdi.

76. Tarafımızdan onlara hak geldiği zaman: "Şüphesiz ki bu, apaçık bir sihirdir." demişlerdi.

77. Musa demişti ki: "Hak size geldiğinde, 'bu sihir' mi diyorsunuz? Hâlbuki sihirbazlar kurtuluşa eremezler."

78. "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan bizleri uzaklaştırmak ve yeryüzünde büyüklük/otorite siz ikinizin olsun diye mi bize geldin? Biz, ikinize de inanmayız." demişlerdi.

(Tevhid davetini çıkarcılıkla, ülkeyi bölmekle ve dini ifsad etmekle suçlamak, Firavun'ların ortak özelliğidir. (bk. 7/A'râf, 110, 123; 40/Mü'min, 26))

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا
جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا
أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ
عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ ۖ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ
آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۙ ﴿٨٥﴾
وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا
إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۙ
رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

79. Firavun: "Bana bütün usta büyücüleri getirin." demişti.

80. Sihirbazlar gelince Musa: "Atın (bakalım) ne atacaksanız." demişti.

81. Onlar (ellerindekileri) atınca, Musa demişti ki: "Bu yaptığınız büyüdür. Şüphesiz ki Allah, onu iptal edecektir. (Çünkü) Allah, bozguncuların yaptığını ıslah etmez."

82. Suçlu günahkârlar istemese de Allah, kelimeleriyle hakkı ortaya çıkaracaktır.

83. Kavminden bir grup genç dışında kimse Musa'ya iman etmedi. (O gençler de) Firavun'un ve ileri gelenlerin kendilerine işkence etmesinden korkarak iman etmişlerdi. Çünkü Firavun, yeryüzünde üstünlük taslayan bir despot ve haddi aşan bir taşkındı.

(Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40)

84. Musa demişti ki: "Ey kavmim! Şayet Allah'a inanıp O'na teslim olduysanız yalnızca O'na tevekkül edin."

85. (Bunun üzerine:) "Allah'a tevekkül ettik." demişlerdi. "Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğuna fitne kılma. (Bize üstün gelirlerse hak yolda olduklarını zannederler. Onlara fitne olmuş oluruz.)"

86. "Ve bizleri rahmetinle kâfirler topluluğundan kurtar."

87. Biz Musa'ya ve kardeşine şöyle vahyetmiştik: "Kavminiz için Mısır'da evler hazırlayın. Evlerinizi (içinde namaz kılınan) kıblegâh hâline getirin. Namazı dosdoğru kılın. Müminleri de müjdele."

88. Musa demişti ki: "Rabbimiz! Sen Firavun'a ve ileri gelen çevresine dünya hayatında bir süs ve mallar verdin. Rabbimiz! Yolundan saptırsınlar diye mi (bunları verdin)? Rabbimiz! Onların mallarını silip süpür ve kalplerini öyle bir sıkıp mühürle ki can yakıcı azabı görünceye dek iman etmesinler."

قَالَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ
قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوٓا اِسْرَآئِيلَ وَاَنَا
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلْفَكَ اٰيَةً ؕ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ
فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ
مِمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذِينَ يَقْرَؤُنَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ
لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۙ ﴿٩٤﴾
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ۙ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٩٧﴾

89. Allah buyurdu ki: "Muhakkak ki siz ikinizin duası kabul oldu. Öyleyse dosdoğru olun ve bilmeyenlerin yoluna uymayın sakın."

90. İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askerleri azgınlık ve düşmanlıkla onları takibe koyuldu. Nihayet boğulma hâli onu yakalayıverince: "İsrailoğullarının inandığı (gibi) O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah olmadığına inandım. Ve ben Müslimlerdenim/şirki terk ederek tevhidle (Allah'a) yönelen kullardanım." demişti.

91. (Demek) şimdi ha! (Oysa) daha önce isyan etmiş ve bozguncudardan olmuştun.

92. Bugün bedenini kurtaracağız ki sonradan gelenlere ibret olasın. Şüphesiz ki, insanların büyük çoğunluğu ayetlerimizden gafillerdir.

93. Andolsun ki, İsrailoğullarını imrenilecek bir yurda yerleştirdik ve onları temiz yiyeceklerle rızıklandırdık. Onlara ilim gelinceye dek anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz ki Rabbin, Kıyamet Günü ihtilaf ettikleri konularda aralarında hükmedecektir.

94. Şayet sana indirdiğimizden şüphen varsa, senden önce Kitab'ı okuyanlara sor! Andolsun ki hak sana Rabbinden gelmiştir. Sakın şüphecilerden olma!

95. Ve sakın Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma! Yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun.

96. Rabbinin kelimesinin/hükmünün aleyhlerine gerçekleştiği kimseler, asla iman etmezler.

97. Onlara tüm ayetler de gelmiş olsa (sonuç değişmez). Can yakıcı azabı görünceye kadar (iman etmezler).

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُونُسَ ۜ
لَمَّآ اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِى الْاَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۭ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۭ وَمَا تُغْنِى الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ
يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ قُلْ فَانْتَظِرُوا
اِنِّى مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّى رُسُلَنَا وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا
النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِى شَكٍّ مِنْ دِينِى فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِى يَتَوَفّٰىكُمْ ۚ وَاُمِرْتُ
اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۙ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٠٦﴾

98. Yunus'un kavmi dışında, (azap geldiğinde) iman edip de imanı kendisine fayda sağlayan bir kavim olsaydı ya! Onlar iman ettiklerinde, dünya hayatında rezil eden azabı onlardan kaldırdık. Ve belli bir süreye kadar faydalanmalarına imkân verdik.

99. Şayet Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tamamı iman ederdi! (Allah dahi böyle yapmamışken) şimdi sen mi insanları iman edinceye kadar zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadan hiçbir nefsin iman etmesi mümkün değildir. (Allah) akletmeyenleri ricse/pisliğe/azaba mahkûm eder. (veya ricsi akletmeyenlerin üzerine yığar.)

101. De ki: "Göklerde ve yerde neler olduğuna bir bakıp düşünün! Ayetler/Deliller ve (resûllerin) uyarıları, inanmayan bir topluluğa fayda sağlamaz."

102. Kendilerinden önce yaşamış kavimlerin (başına gelen kötü) günlerin bir benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: "Bekleyin (bakalım), ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

103. (Bekledikleri o dehşetli azap mutlaka gelir.) Sonra biz resûllerimizi ve (onların yanında bulunan) inananları kurtarırız. İşte bunun gibi (tüm) müminleri kurtarmak bizim üzerimize bir haktır.

104. De ki: "Ey insanlar! Şayet benim dinimden şüphedeyseniz (şunu bilin ki:) ben, Allah'ı bırakıp da ibadet ettiklerinize ibadet etmem. Ama ben sizleri vefat ettiren Allah'a ibadet ederim. Ve ben, müminlerden olmakla emrolundum. (İşte ilahlarınıza meydan okuyorum. Şayet güçleri varsa ibadet etmediğim için beni cezalandırsınlar da görelim.)"

105. Ve yüzünü hanif olarak dine çevir! Sakın müşriklerden olma!

106. Allah'ı bırakıp da sana fayda ve zarar vermeyecek olan varlıklara dua etme! Şayet böyle yaparsan hiç kuşkusuz, zalimlerden/müşriklerden olursun.

(104-106. ayetler, Allah Resûlü'ne (sav) tevhid üzere olması ve bunu ilan etmesinin emredildiği ayetlerdir. Tevhidin özü kulluk, kulluğun özü ibadet, ibadetin özü de duadır. Resûl (sav) dahi olsa Allah'ı (cc) bırakıp kendilerine bile fayda ve zararı olmayan, yaratamayan, rızık veremeyen, ölüm ve hastalığı kendilerinden savamayan varlıklara dua edenler zalimlerden yani müşriklerden olurlar.)

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ
لِفَضْلِهٖ ۭ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ
لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ
مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

سُوْرَةُ هُوْدٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
الٓرّ ۣ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ ﴿١﴾
اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۙ ﴿٢﴾ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ۭ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيْرٍ ﴿٣﴾ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤﴾
اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ۭ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ
ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٥﴾

107. Şayet Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka o zararı giderecek kimse yoktur. Senin için bir hayır dileyecek olsa, O'nun lütfunu geri çevirecek kimse yoktur. (Lütuf ve ihsanını) kullarından dilediğine ulaştırır. O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Gafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

108. De ki: "Ey insanlar! Muhakkak ki size, Rabbinizden hak gelmiştir. Her kim (hakka uyarak) hidayet bulursa, kendi lehine hidayet bulmuştur. Kim de (haktan yüz çevirerek) sapıtırsa, kendi aleyhine sapıtmıştır. Ben (sizi sapıklıktan korumak ve hidayet üzere olmanızı sağlamak zorunda olan) bir vekil de değilim."

109. Sana vahyedilene uy ve Allah (aranızda) hükmedinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır.

11. HÛD SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 123 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. (Bu,) ayetleri sağlamlaştırılıp (muhkem kılınmış) sonra da (hüküm ve hikmet sahibi) Hakîm ve (her şeyden haberdar) Habîr (olan Allah) tarafından detaylı olarak açıklanmış bir Kitap'tır.

(Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

2. (Ayetlerin Allah tarafından muhkem kılınıp, sonra detaylı bir şekilde açıklanmasının nedeni) Allah'tan başkasına ibadet etmemenizdir. Şüphesiz ki ben, size O'ndan bir uyarıcı ve müjdeciyim.

(Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/ Nîsa, 105. Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

3. Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra da O'na tevbe edin. (Buna karşılık) sizi belirlenmiş bir süreye kadar güzellikle faydalandırır ve her fazilet sahibine lütuf ve ihsanından verir. Şayet yüz çevirirseniz, şüphesiz ki sizin için büyük günün azabından korkmaktayım.

4. Dönüşünüz Allah'adır. O her şeye kadîrdir.

5. Dikkat edin! Onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (düşüncelerini gizlemeye çalışır veya haktan yüz çevirirler). Dikkat edin! Onlar elbiselerine büründükleri zaman, (Allah) onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir. Şüphesiz ki O, sinelerin gizlediğini bilendir.

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا ؕ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝٦ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآءِ
لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ
مَبْعُوثُونَ مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوٓا
اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝٧ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ
اِلٰٓى اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ؕ اَلَا يَوْمَ يَاْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ۝٨
وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ ۚ اِنَّهُ
لَيَـُٔوسٌ كَفُورٌ ۝٩ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّـَٔاتُ عَنِّي ؕ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝١٠
اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ۝١١ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَضَآئِقٌ
بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَقُولُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ
مَعَهُ مَلَكٌ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝١٢

6. Yeryüzünde kıpırdayan hiçbir canlı yoktur ki, mutlaka onun rızkı Allah'a aittir. O, (canlıların) karar kıldıkları yeri de geçici olarak bulundukları yeri de bilir. Hepsi apaçık bir Kitap'ta yazılıdır.

7. Hanginizin daha güzel amel yaptığını denemek/ortaya çıkarmak için, gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Ve arşı, su üstündeydi. Şayet onlara: "Hiç kuşkusuz ölümden sonra diriltileceksiniz." desen, o kâfirler: "Bu apaçık bir sihirdir." derler.
(bk. 38/Sâd, 27)

8. Azabı belli bir süreye kadar erteleyecek olsak: "Onu alıkoyan nedir?" diyecekler. Dikkat edin! Azap geldiği gün onlardan çevrilecek değildir. Ve alay ettikleri şey onları çepeçevre kuşatacaktır.

9. Şayet insana yanımızdan bir rahmet tattırıp sonra da onu, ondan çekip alsak, şüphesiz o ümidini kesen bir nanköre (dönüşür).

10. Ona dokunan sıkıntıdan sonra nimeti tattıracak olsak: "Kötülükler beni bırakıp gitti." der. Şüphesiz ki o, şımarık ve böbürlenme (ahlakına) sahiptir.

11. (Sıkıntı hâlinde) sabredip (nimet hâlinde şükrederek) salih amel işleyenler müstesna. Bunlara bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

12. "Ona bir hazine indirilmeli ya da onunla beraber bir melek gelmesi gerekmez miydi?" demeleri nedeniyle, sana vahyedilenin bir kısmını (anlatmayı) bırakıp göğsünü daraltacak değilsin herhâlde? Sen ancak bir uyarıcısın. Allah, her şeye vekildir.

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ۖ قُلْ فَاْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهٖ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهٖ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتَابُ مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ ۗ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ
مِنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۗ اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ
اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۙ ﴿١٨﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

13. Yoksa: "Onu uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Öyleyse onun benzeri, uydurulmuş on sure getirin (bakalım). Doğrulardansanız Allah'ın dışında çağırabildiklerinizi de (yardıma) çağırın."

14. Şayet (davetinize) icabet etmezlerse, bilin ki bu (Kur'ân) Allah'ın ilmiyle indirilmiştir. Ve O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilah yoktur. Artık Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar (oldunuz) mu?

15. Kim dünya hayatını ve süsünü isterse, onların yaptıklarını orada tastamam öderiz ve onlar orada hiçbir eksiltmeye de uğratılmazlar.

16. Böylelerinin ahirette ateşten başka bir nasipleri yoktur. Orada tüm yaptıkları boşa gitmiştir. Yapmakta oldukları da batıldır.

(Allah (cc) dünya nimetlerini insan için yarattığını (7/A'râf, 32) insanın da fıtri olarak bu nimetlere düşkün olduğunu (3/Âl-i İmran, 14) belirtmiştir. Buna binaen, dünya sevgisi ve nimetlerinin Allah'tan (cc) olduğunu bilerek onu istemek itikadi ve ahlaki bir sorun değildir. Ancak dünyayı taparcasına sevmek, sadece onun için çalışmak (ayette olduğu gibi), dünya sevgisinin fitne olup Allah'ı (cc) ve kulluğu unutturması (9/Tevbe, 23-24) yalnızca dünya için sevinip öfkelenmek (9/Tevbe, 58-59) itikadi ve ahlaki bir hastalıktır.)

17. Rabbinden apaçık bir belge üzere bulunan ve (o belgeyi şimdi) Allah'tan bir şahidin okuduğu, kendisinden önce de Musa'nın önder ve rahmet olan Kitabı'na (inanan ile buna inanmayan hiç bir olur mu)? Bunlar ona inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ona vadedilen yer ateştir. (Öyleyse) sakın ondan dolayı şüphe içinde olma. Şüphesiz ki O (Kur'ân), Rabbinden (gelen) bir haktır. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

18. Allah'a yalan uydurarak iftira edenden daha zalim kim olabilir? Bunlar Rablerine arz olunurlar. Şahitler: "Bunlar Allah'a karşı yalan söyleyenlerdendir." derler. "Dikkat edin! Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir." (derler.)

19. Onlar ki; Allah'ın yolundan alıkoyar ve onun çarpık olmasını dilerler. Onlar, ahireti inkâr edenlerin ta kendileridir.

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۘ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا
يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ
أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۙ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۖ ﴿٢٤﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۙ ﴿٢٥﴾
أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ ۖ وَمَا نَرَىٰ
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۚ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

20. Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir. Allah'ın dışında (onlara yardım edecek) hiçbir dostları da yoktur. Onlara azap kat kat arttırılır. (Çünkü) bunlar, (dünyadayken, hakkı) işitmeye katlanamaz ve (hakkı) görmezlerdi.

21. Bunlar, kendilerini hüsrana uğratanlardır. (Din diye) uydurdukları da onlardan kaybolup gitmiştir.

22. Çare yok! Şüphesiz bunlar, ahirette en fazla zarara uğrayacak olanlardır.

23. Şüphesiz ki iman eden, salih amel işleyen ve Rablerine (kalp dinginliği ve tevazu eseri) ihbat ile bağlananlar, bunlar cennetin ehlidirler ve orada ebedî kalacaklardır.

24. (Cennetlik ve cehennemliklerden oluşan) bu iki grubun misali, kör ve sağır (bir toplulukla) gören ve işiten (bir topluluğun) misali gibidir. (Bu iki grup) örnekçe eşit olabilir mi? Öğüt almaz mısınız?

25. Andolsun ki, Nuh'u kavmine gönderdik. (Demişti ki:) "Şüphesiz ki ben, sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

26. "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Şüphesiz ki ben, sizin için can yakıcı bir günün azabından korkuyorum."

27. Kavminin kâfir olan seçkinleri demişlerdi ki: "Biz seni, ancak kendimiz gibi (sıradan) bir insan olarak görmekteyiz. Sana uyanların da içimizden sığ görüşlü ve en değersiz insanlar olduğuna inanıyoruz. (Kaldı ki) sizin (hak ehli olmanızı gerektirecek), bize karşı bir üstünlüğünüz olduğunu da düşünmüyoruz. Tam aksine, sizlerin yalancılar olduğunuzu sanıyoruz."

28. Demişti ki: "Ey kavmim! Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet ben Rabbimden apaçık bir belge üzereysem ve bana kendi katından bir rahmet (vahiy) vermişse, size de onu görecek göz vermemişse, istemediğiniz hâlde sizi ona zorlayacak mıyız?"

وَيَا قَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ
وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۜ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۜ
اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ
وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ
اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّيْٓ
اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ
جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾
قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾
وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ
يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۚ هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۚ ﴿٣٤﴾
اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا
تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ
قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٧﴾

29. "Ey kavmim! (Davetim karşılığında) sizden mal talep etmiyorum. Benim ücretim Allah'a aittir. Ben, iman edenleri kovacak değilim. Onlar Rableri ile karşılaşacaklardır. Fakat ben, sizlerin cahillik eden bir topluluk olduğunuzu düşünüyorum."

30. "Ey kavmim! (Faraza sizlere uyup) onları yanımdan kovacak olsam (ve Allah da bana azap edecek olsa), beni Allah'ın (azabına) karşı kim koruyacak? Öğüt almaz mısınız?"

31. "Ben, size Allah'ın hazinelerinin yanımda olduğunu söylemiyorum. Gaybı da bilmem. Size melek olduğumu da söylemiyorum. Ayrıca gözlerinizin hor görüp aşağıladığı (fakir müminlere, sırf sizi razı etmek adına) 'Allah bunlara bir hayır vermeyecektir.' diyemem. Nefislerinde olanı en iyi Allah bilir. (Bunları söylersem) şüphesiz ki o zaman zalimlerden olurum."

32. Demişlerdi ki: "Ey Nuh! Muhakkak ki bizimle tartıştın ve tartışmada da lafı bayağı uzattın. Şayet doğru sözlülerden isen, bize vadettiğin (azabı) getir de (görelim)."

33. Demişti ki: "Allah dilerse onu getirir ve siz O'nu aciz bırakacak değilsiniz!"

34. "Şayet Allah sizi saptırmak istemişse, ben size nasihat etmek istesem de nasihatimin size bir faydası olmaz. O, sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz."

35. Yoksa: "Onu uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Şayet onu ben uydurduysam, günahı benim boynumadır. Ve sizin işlediğiniz suçlardan da berîyim/uzağım."

36. "Kavminden (şu an) iman edenler dışında kimse inanmayacak. (Öyleyse) yaptıklarından ötürü kendini üzüp sıkıntıya sokma!" diye Nuh'a vahyedildi.

37. "Gözetimimiz altında ve vahyimizin (rehberliğinde) gemiyi yap. Zulmedenler hakkında da bana bir şey söyleme. Çünkü onlar (hakkında hüküm kesindir,) boğulacaklardır."

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوا مِنْهُ ؕ
قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ ؕ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ
فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ
اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِيْ
بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوْحُ ِۨ ابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ
يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٢﴾
قَالَ سَاٰوِيْٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٣﴾ وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ
وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ
بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ
مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

38. (Allah'ın emri üzere) gemiyi yapıyordu. Kavminin seçkinleri ona her uğradığında onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: "Şayet bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay ederiz."

39. "Alçaltıp rezil eden azabın kime gelip çatacağını ve sürekli olan azabın kimin üzerine ineceğini pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız."

40. Nihayet emrimiz gelip, tandır kaynayınca (su pınarları kaynayıp, yerden yükselmeye başlayınca) dedik ki: "Her bir (hayvan cinsinden) çifter çifter gemiye yükle. Aleyhlerinde (helak olacaklarına dair) hüküm verilmiş olanlar hariç, aileni ve müminleri de gemiye taşı." Zaten onunla beraber çok az kişi iman etmişti.

(Nuh'un (as) 950 yıllık daveti neticesinde (29/Ankebût, 14) davetine çok az insan icabet etmiştir. Buna rağmen Nuh (as), Ulu'l Azm peygamberlerden kabul edilmiş (42/Şûrâ, 13), İslam davetçilerine sıklıkla örnek gösterilen Nebilerden biri olmuş ve tamamı onun (as) kıssasına ayrılan bir sure indirilmiştir. Çünkü İslam davetinin ve onu misyon edinmiş tevhid davetçisinin "çokluk" gibi bir amacı yoktur, olmamalıdır. Davetçinin gayesi; dini doğru anlamak, yalnızca Allah'a (cc) davet etmek ve davet ettiği esaslara muhalefet etmeden istikamet üzere bir yaşantı sürmektir. Zafer ve başarı sayıca çoklukta değil, hak yolda sebat, iman ve salih amel sahibi fedakâr ve samimi müminlerle bir arada olmakladır.

Rabbimiz Kitab'ın birçok ayetinde çoğunluğu yermiş, çoğunluğun müşrik olduğunu (30/Rûm, 42), saptıklarını (37/Saffât, 71), onlara uyanları saptırdıklarını (6/En'âm, 116), akletmediklerini (5/Mâide, 103), cahil olduklarını (6/En'âm, 111), şükretmediklerini (2/Bakara, 243), imana yanaşmadıklarını (13/Ra'd, 1), fasıklığı seçtiklerini (3/Âl-i İmran, 110), haktan hoşlanmadıklarını (23/Mü'minûn, 70)... belirtmiştir. Buna karşılık, peygamberlerin davetine icabet edenlerin azınlıkta kalanlar olduğunu defaatle vurgulamıştır. (2/Bakara, 249; 10/Yûnus, 83; 11/Hûd, 40; 38/Sâd, 24))

41. Dedi ki: "Binin ona. Onun yüzmesi de demir atıp durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz ki Rabbim, gerçekten (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

42. O (gemi), içindekilerle beraber, dağlar gibi (yüksek) dalgalar arasında yüzüyordu. Nuh, bir kenara çekilmiş oğluna seslendi: "Ey oğulcuğum! Bizimle beraber (gemiye) bin. Sakın kâfirlerle beraber olma!"

43. Dedi ki: "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım." Dedi ki: "Bugün, Allah'ın rahmet ettikleri hariç, Allah'ın emrinden insanı koruyacak yoktur." Aralarına dalga girdi ve boğulanlardan oldu.

44. Denildi ki: "Ey yer! Suyunu çek. Ve ey gök! Sen de suyunu tut." Su çekildi, iş bitirildi. (Gemi) Cudi (Dağı) üzerinde yerleşip karar kıldı. Zalimlere de: "(Allah'ın rahmetinden) uzak olsunlar." denildi.

45. Nuh, Rabbine seslendi: "Rabbim! Muhakkak ki, oğlum da benim ailemdendir. Ve hiç şüphesiz senin vaadin haktır. Ve sen (en doğru ve en sağlam hüküm veren) Ahkemu'l Hâkimîn'sin."

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ
فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۖ اِنِّٓى اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّٓى اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ
مَا لَيْسَ لِى بِهٖ عِلْمٌ ۖ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِى وَتَرْحَمْنِٓى اَكُنْ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ ۖ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ
مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَآ اِلَيْكَ ۚ
مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۛ
اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۧ ﴿٤٩﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًا ۛ قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۛ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۛ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلَى الَّذِى فَطَرَنِى ۛ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ
يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ
وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِٓى اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

46. Dedi ki: "Ey Nuh! Şüphesiz ki o, senin ehlinden değildir. O, salih olmayan bir ameldir. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme! Cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum."

47. (Nuh:) "Hakkında bilgim olmayan şeyi sormaktan sana sığınırım Rabbim! Şayet beni bağışlayıp bana merhamet etmezsen hüsrana uğrayanlardan olurum." dedi.

48. Denildi ki: "Ey Nuh! Bizden bir esenlik olarak, sana ve seninle beraber olan ümmetlerin üzerine bereketlerle (gemiden) in! Bazı ümmetleri de faydalandıracağız. Sonra bizden onlara can yakıcı bir azap dokunacaktır."

49. Bu, sana vahyettiğimiz gaybın haberlerindendir. Bundan önce ne sen ne de kavmin (bu bilgileri) biliyordunuz. (Öyleyse) sabret! Şüphesiz ki akıbet muttakilerindir.

50. Âd (Kavmi'ne de) kardeşleri Hud'u (gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilahınız yoktur. Siz yalnızca iftiracılarsınız."

51. "Ey kavmim! Sizden (davetim karşılığında) bir ücret talep etmiyorum. Benim ücretim beni yaratan (Allah)'a aittir. Akletmez misiniz?"

52. "Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin. Sonra da O'na tevbe edin ki; yağmur dolu semayı üzerinize göndersin, kuvvetinize kuvvet katsın. (Sakın) suçlu günahkârlar olarak yüz çevirmeyin."

53. Demişlerdi ki: "Ey Hud! Bize apaçık bir belge/delil getirmedin. Senin sözünle ilahlarımızı bırakacak ve sana iman edecek değiliz."

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ۭ قَالَ اِنِّىْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ
وَاشْهَدُوْٓا اَنِّىْ بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۙ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِىْ جَمِيْعًا
ثُمَّ لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٥٥﴾ اِنِّىْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّىْ وَرَبِّكُمْ ۭ مَا مِنْ دَاۗبَّةٍ
اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ۭ اِنَّ رَبِّىْ عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٦﴾ فَاِنْ
تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ۭ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّىْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ ۚ وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـــًٔا ۭ اِنَّ رَبِّىْ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٥٧﴾
وَلَمَّا جَاۗءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ
وَنَجَّيْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ ۤ جَحَدُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ
وَعَصَوْا رُسُلَهٗ وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٥٩﴾ وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهِ
الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اَلَآ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ۭ اَلَا بُعْدًا
لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ﴿٦٠﴾ وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ۭ اِنَّ رَبِّىْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوْا
يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰىنَآ اَنْ نَّعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿٦٢﴾

54. "Sana sadece şunu deriz: 'İlahlarımızdan bazısı seni fena çarpmış.' " Demişti ki: "Ben Allah'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun ki ben ortak koştuklarınızdan berîyim."

55. "(Allah'a ibadet ettiğinizi de iddia ediyorsunuz ya!) Allah dışındaki (tüm ibadet ettiklerinizden de uzağım). Hep beraber bana tuzak kurun (ve tuzağın gereğini yapmayı da) ertelemeyin/bana göz açtırmayın."

56. "Hiç şüphesiz ben, benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. Hareket eden her canlıyı perçeminden tutan (kontrol edip yönlendiren) O'dur. Şüphesiz ki Rabbim, dosdoğru yol üzeredir."

(Şirk ehlinin tehditleri karşısında imani tavır için bk. 6/En'âm, 82)

57. "Şayet yüz çevirecek olursanız, kendisiyle gönderildiğim mesajı size ilettim. Rabbim sizin yerinize başka bir topluluğu getirir ve siz ona hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Şüphesiz ki Rabbim, her şeyi gözetleyip koruyandır."

58. Ne zaman ki emrimiz geldi, Hud'u ve onunla beraber iman edenleri yanımızdan bir rahmetle kurtardık. (Gerçekten) onları, çok ağır bir azaptan kurtardık.

59. İşte Âd Kavmi! Rablerinin ayetlerini inkâr ettiler ve O'nun resûllerine isyan ettiler. (Allah'ı ve resûlünü bırakıp) her inatçı zorbanın emrine uydular.

60. Bu dünyada da ahirette de lanete tabi tutuldular. Dikkat edin! Şüphesiz ki Âd Kavmi, Rablerini inkâr ettiler. Dikkat edin! Hud'un kavmi olan Âd (Allah'ın rahmetinden) uzaklaştırıldı.

61. Semud'a da kardeşleri Salih'i (gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin! Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilahınız yoktur. Sizi yerden (topraktan) yaratan ve orayı imar edip, orada ömür süresiniz diye (sizi var eden) O'dur. (Öyleyse) O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz ki Rabbim, (kullarına en yakın olan) Karib ve (dualara ve isteklere icabet eden) Mucîb'dir."

62. Demişlerdi ki: "Ey Salih! Bu (davetinden) önce, bizim aramızda hakkında (iyi şeyler) düşünülen/ümit beslenen biriydin. (Ne yani) şimdi bizi, babalarımızın ibadet ettiklerine ibadet etmekten engelliyor musun? Gerçek şu ki biz, senin bizi davet ettiğin (tevhidden) huzursuzluk veren bir şüphe içindeyiz."

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَاٰتٰىنِي
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ
فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ
اٰيَةً فَذَرُوهَا تَاْكُلْ فِي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ
فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا
فِي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾
فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٦٧﴾
كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَآ اِنَّ ثَمُودَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ
اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
رَاَآ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ
فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

63. Demişti ki: "Ey kavmim! Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet ben, Rabbimden apaçık bir belge/delil üzere isem ve bana kendi katından bir rahmet (vahiy) vermişse; (bu hâlde) O'na isyan edecek olsam, Allah'a karşı kim bana yardım edebilir? (Siz mi beni O'nun azabından kurtaracaksınız?) Sizin bana zarardan başka bir katkınız olmaz."

64. "Ey kavmim! İşte bu (talep ettiğiniz) ayet/mucize, Allah'ın devesi! Bırakın onu, Allah'ın arzından (dilediği gibi dolaşıp) yesin. Sakın ona kötülükle dokunmaya kalkmayın. (Allah'ın) yakın azabı sizi yakalayıverir."

65. (Tüm uyarılara rağmen) onu kesmişlerdi. Demişti ki: "Yurdunuzda üç gün daha keyif sürün. Bu, (Allah tarafından) yalanlanmayacak (mutlaka vuku bulacak) bir tehdittir."

66. (Helak) emrimiz gelince, Salih'i ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle, o günün alçaltıcı ve rezil edici (azabından) kurtardık. Şüphesiz ki senin Rabbin, (güç ve kuvvet sahibi) El-Kaviy, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz olanın ta kendisidir.

67. O zulmedenleri ise (kulakları sağır edip beyinleri patlatan) bir çığlık yakalayıverdi. Öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

68. Sanki orada, zenginlik içinde yaşamamışlar gibi... Dikkat edin! Semud, Rabbine karşı kâfir oldu. Dikkat edin! Semud (Allah'ın rahmetinden) uzaklaştırıldı.

69. Andolsun ki elçilerimiz/meleklerimiz İbrahim'e müjdeyle gelip, "Selam olsun." demişlerdi. O da: "Selam." dedi. Hiç beklemeden pişmiş bir buzağıyı (ikram etmek için) getirdi.

70. Ellerinin (ikram edilen yemeğe) uzanmadığını görünce garipsedi ve içine bir korku düştü. Demişlerdi ki: "Korkma! (Çünkü) biz Lut'un kavmine (görevli olarak) gönderildik."

71. Hanımı ayaktaydı. Gülmüştü. Biz onu İshak'la ve İshak'ın ardından Yakub'un (doğacağı ile) müjdeledik.

قَالَتْ يٰوَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا۠ عَجُوزٌ وَّهٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۭ اِنَّ هٰذَا
لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُٓوا اَتَعْجَبِيْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ۭ اِنَّهٗ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾
فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاۗءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ
لُوطٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يٰٓاِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ
عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَاۗءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾
وَلَمَّا جَاۗءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِۗيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا
يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاۗءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّاٰتِ ۭ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَاۗءِ بَنَاتِى هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِى ۭ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾
قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ
مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ اَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِىٓ اِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾
قَالُوا يٰلُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ
مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ۭ اِنَّهٗ مُصِيبُهَا
مَآ اَصَابَهُمْ ۭ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۭ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

72. (Hanımı) demişti ki: "Vay başıma gelene! Ben iyice kocamış bir kadın bu da yaşlı kocam (iken, buna rağmen) doğuracak mıyım? Şüphesiz ki bu, pek şaşılacak bir şeydir."

73. Demişlerdi ki: "Allah'ın işine mi şaşırıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri üzerinize olsun ey ev halkı! Şüphesiz ki O, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd, (ihsanı bol, şerefli, her daim övülen) Mecîd'dir."

74. İbrahim'in korkusu gidip, müjde hâli ağır basınca, Lut'un kavmi hakkında bizimle tartışmaya koyulmuştu.

75. Çünkü İbrahim yumuşak huylu (ince kalpli, duygusal), çokça "ah" çeken ve (Allah'a) yönelen biriydi.

76. (Elçilerimiz:) "Ey İbrahim! (O kavimle ilgili) tartışmayı bırak. Çünkü Rabbinin (onlarla ilgili) hükmü gelmiştir. Ve şüphesiz ki onlara geri çevrilmeyecek bir azap gelecektir." (dediler.)

77. Elçilerimiz (melekler) Lut'a geldiğinde, onlar yüzünden kendini kötü hissetmiş, bir çıkar yol bulamamış ve: "Bu baş belası, sıkıntılı bir gündür." demişti.

78. (Misafirlerin geldiğini duyunca) kavmi koşar adımlarla ona gelmişti. Bundan önce de kötülükleri (âdet hâline getirecek kadar çokça) yaparlardı. Dedi ki: "Ey kavmim! İşte bunlar benim kızlarım, onlarla (evlenerek ilişki kurmanız) sizin için daha temizdir. Artık Allah'tan korkup sakının ve misafirlerin içinde beni rezil etmeyin. İçinizde hiç mi olgun/aklı başında bir adam yok?"

79. Demişlerdi ki: "Andolsun ki, sende biliyorsun kızlarında hakkımız/gözümüz yok. (Asılında) sen, bizim ne istediğimizi de çok iyi biliyorsun."

80. Demişti ki: "Keşke size karşı bir gücüm olsa, ya da (misafirlerimi sizden koruyacak) bir güce sığınabilseydim."

81. (Melekler) demişlerdi ki: "Ey Lut! Biz Rabbinin elçileriyiz. Sana ilişemezler. Gecenin bir vaktinde, ailenle beraber yola çık ve içinizden kimse dönüp arkasına bakmasın. Hanımın hariç! (Çünkü) onların başına gelecek azap, onun da başına gelecektir. Onların (helak) zamanı sabahtır. Sabah yakın değil mi?"

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً
مِنْ سِجِّيلٍ ۙ مَنْضُودٍ ۙ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ
مِنَ الظّٰلِمِينَ بِبَعِيدٍ ۘ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ
قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ اِنِّيٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيٓ اَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ
وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا
يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ
اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ۗ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيمُ
الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۗ وَمَآ اُرِيدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ
اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ۗ اِنْ اُرِيدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۗ
وَمَا تَوْفِيقِيٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ﴿٨٨﴾

82. (Helak) emrimiz geldiğinde oranın altını üstüne getirdik ve tepelerine birbiri ardına dizilmiş, çamurdan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

83. (O taşlar) Rabbinin katında işaretlenmişlerdir. O (azabın bir benzeri, bu kavmin amelini yapan) zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (göndermiştik). Demişti ki: "Ey Kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın. (Buna ihtiyacınız yok.) Ben sizi hayır/zenginlik içinde görüyorum. Ve ben, sizin için çepeçevre kuşatan günün azabından korkuyorum."

85. "Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle kullanın. İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın."

86. "Şayet müminseniz, Allah'ın (lütfettiği helal kazanç) bakiyesi, sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinizde koruyucu değilim."

87. Demişlerdi ki: "Ey Şuayb! Atalarımızın ibadet ettiği (putları) ve mallarımızda dilediğimiz gibi tasarruf etmeyi bırakmayı, namazın mı sana emrediyor? Şüphesiz ki sen, yumuşak huylu ve olgun/aklı başında bir adamsın."

(Müşrikler Allah'a (cc) inanmakla beraber, laik olmaları nedeniyle Allah'ın (cc) dünya işlerine karışmasını istemezler. Örf ve âdetlere, malların nasıl kazanılacağına ve nereye harcanacağına insanların karar vermesini isterler. Borsaya, bankaya, ekonomiye müdahale eden bir Allah'ı (cc) garipserler. İbadetler ise kişiyle Rabbi arasında olan tamamen vicdani bir konudur. İbadetler kamusal alana taşınmamalı, sosyal hayat içinde belirleyici durumda olmamalıdır. Peygamberlerin daveti ise; Allah'ın (cc) göklerin ve yerin sahibi olduğu, mutlak otoritenin Allah'a (cc) ait olduğu ve Allah'ın (cc) hayatın her alanına yasalarıyla müdahale ettiği esasına dayalıdır. (bk. 6/En'âm, 3) Müşriklerin, tevhid davetçilerine İslam ahlakını hatırlatmaları da dikkat çekicidir. Onlara göre yumuşak huylu ve olgun olmak, etliye sütlüye karışmamak; hakka şahitlik etmemek ve toplumu uyarmamak demektir. Bunları yapan olsa olsa kaba, sert, aşırı, radikaldir.
Peygamberler Allah'ın (cc) şahitliğiyle güzel ahlak sahibi, yumuşak huylu ve olgun insanlardır. Bu, onların şirke şirk, müşriğe müşrik, masiyete masiyet demelerine ve topluma iyiliği emredip kötülüğü menetmelerine engel olmamıştır.)

88. Demişti ki: "Ey kavmim! Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet ben, Rabbimden bir belge/delil üzereysem ve beni kendi tarafından güzel bir rızıkla mükâfatlandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim uymayarak) size muhalefet etmek istemiyorum. Tek amacım, gücüm yettiğince ıslah etmektir. Benim başarım, ancak Allah'ın izniyledir. Ben, O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na yönelirim."

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيٓ اَنْ يُّصِيبَكُمْ مِّثْلُ
مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُودٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۭ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ
مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا اِلَيْهِ ۭ
اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ وَدُوْدٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا
مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ
لَرَجَمْنٰكَ ڮ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ
عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَاۗءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۭ اِنَّ رَبِّيْ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿٩٢﴾ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰي مَكَانَتِكُمْ
اِنِّىْ عَامِلٌ ۭ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ
هُوَ كَاذِبٌ ۭ وَارْتَقِبُوْٓا اِنِّىْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاۗءَ
اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ
الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۙ ﴿٩٤﴾
كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۭ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿٩٥﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ ﴿٩٦﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿٩٧﴾

89. "Ey kavmim! Benimle yollarınızı ayırmış olmanız, Nuh Kavmi'nin, Hud Kavmi'nin ya da Salih Kavmi'nin başlarına gelenin bir benzerini sizin başınıza getirmesin. Ayrıca Lut'un kavmi de sizden uzak değildir."

90. "Rabbinizden bağışlanma dileyip sonra da O'na tevbe edin. Şüphesiz ki benim Rabbim, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm, (kullarını seven, kulları tarafından sevilen, kalplerde sevgi yaratan) Vedûd'dur."

91. Demişlerdi ki: "Ey Şuayb! Söylediklerinin birçoğunu anlamıyoruz. Gerçekten seni aramızda zayıf görüyoruz. Şayet (koruyup kollayan) aşiretin olmasa, seni taşlardık. (Kaldı ki) sen bizim için değerli biri de değilsin."

92. Demişti ki: "Ey kavmim! Benim aşiretim Allah'tan daha mı güçlü ve üstündür ki, (beni asıl koruyup kollayan Rabbimi) arkanıza atıp unuttunuz. Şüphesiz ki Rabbim, yaptıklarınızı (çepeçevre kuşatan) Muhit'tir.

93. "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın, hiç şüphesiz ki ben de elimden geleni yapacağım. Pek yakında alçaltıp rezil eden azabın kime geldiğini ve kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Siz gözetleyin (bakalım). Ben de sizinle beraber gözetleyiciyim."

94. (Helaka dair) emrimiz gelince, Şuayb'ı ve beraberindeki müminleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. O zalimleri ise (kulakları sağır eden, beyinleri patlatan) bir çığlık yakalayıverdi. Öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

95. Sanki orada, zenginlik içinde yaşamamışlar gibi... Dikkat edin! Semud (Allah'ın rahmetinden) nasıl uzak tutulduysa, Medyen halkı da öyle uzaklaştırıldı.

96. Andolsun ki, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık (güçlü) bir delille yolladık.

97. Firavun'a ve kavminin seçkinlerine... (Onlar, Musa'ya değil) Firavun'un emrine uydular. (Oysa) Firavun'un emri doğru/olgun değildi.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾
وَاُتْبِعُوا فِي هٰذِهٖ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾
ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ
وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ
فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
لَمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذٰلِكَ
اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ
يَوْمٌ مَجْمُوعٌ ۙ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ
اِلَّا لِاَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ
فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۙ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
وَاَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾

98. (Firavun) Kıyamet Günü kavminin önüne geçer ve onları ateşe götürür. Girilen o yer ne kötü bir yerdir!

99. Bu (dünyada da) Kıyamet Günü'nde de lanete tabi tutuldular. (Uğradıkları lanet) ne kötü bir armağandır!

100. Bu, sana (gerçek hâliyle) anlattığımız beldelerin haberleridir. Onlardan kimisi (hâlen) ayaktadır. (Geriye onlardan izler kalmıştır.) Kimisi de biçilmiş ekin (gibi darmadağın) olmuştur.

101. Biz, onlara zulmetmemiştik; fakat onlar, kendilerine zulmetmekteydiler. Rabbinin (helaka dair) emri geldiğinde, Allah'ı bırakıp da dua ettikleri ilahlarının onlara hiçbir faydası olmamıştı. (Evet,) onlara yıkım ve hasardan başka bir katkıları olmamıştı.

102. Rabbinin zulmeden beldeleri yakalaması da işte böyledir. Şüphesiz ki O'nun yakalaması can yakıcı, çetindir.

103. Şüphesiz ki bu (anlattıklarımızda), ahiret azabından korkanlar için (ibret alınacak) bir ayet vardır. Bu, bütün insanların onun için toplanmış olacağı gündür. Ve bu, (tüm varlığın) şahitlik edeceği bir gündür.

104. Biz onu ancak sayısı belli bir zamana (kadar) erteleriz.

105. O gün gelince, hiçbir kimse O'nun izni olmadan konuşamaz. Onlardan kimisi (ebedî cehenneme gidecek olan, mutsuz) "şakî", kimisi de (ebedî cennete gidecek olan, mutlu) "saîd"dir.

106. O şakî olanlara gelince; onlar ateştelerdir. Onlar için orada (boğuluyormuşçasına) hırıltılı ve acı (içinde) bir soluma vardır.

107. Gökler ve yer durdukça orada ebedî olarak kalırlar. Rabbinin dilemesi müstesna. Şüphesiz ki Rabbin, dilediğini yapandır.

108. Saîd olanlara gelince; gökler ve yer durdukça ebedî olarak cennettelerdir. Rabbinin dilemesi müstesna. (Bu) arkası kesilmeyen, sürekli bir armağandır.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ۭ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ ۭ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوْصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ۭ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ
مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ ۭ
اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ
مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۭ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوْٓا
اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاۗءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ
وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۭ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى
لِلذّٰكِرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٥﴾
فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ
وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٦﴾
وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٧﴾

109. Bunların ibadet ettikleri şeylerden şüphen olmasın. Daha önce babaları nasıl ibadet ediyorsa bunlar da öyle ibadet ediyorlar. Paylarına düşen (azabı) hiç şüphesiz, eksiksiz bir şekilde onlara vereceğiz.

110. Andolsun ki biz, Musa'ya Kitab'ı verdik. Onda ihtilaf edildi. Rabbinden bir söz/hüküm geçmemiş olsaydı, aralarında hüküm verilmiş olurdu. Gerçek şu ki onlar, (Tevrat'tan) yana huzursuzluk veren bir şüphe içindelerdir.

111. Şüphesiz ki Rabbin, hepsine amellerinin karşılığını eksiksiz verecektir. (Çünkü) O, onların yaptıklarından haberdardır.

112. Sen ve seninle beraber tevbe edenler, emrolunduğun gibi dosdoğru ol(un)! Azgınlaşmayın! (Çünkü) O, yaptıklarınızı görendir.

113. Sakın zulmedenlere/zalimlere meyletmeyin! Yoksa size ateş dokunur. Allah'ın dışında dostlarınız olmaz, sonra yardım da olunmazsınız.

114. Gündüzün iki ucunda ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı dosdoğru kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, (Allah'ı) ananlar için bir öğüttür.

115. Sabret! Şüphesiz ki Allah, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların ecrini zayi etmez.

116. Sizden önceki nesiller arasında -kurtardığımız azınlık dışında- yeryüzünde fesadı engelleyecek birileri olmalı değil miydi? Zalimler ise (yeryüzündeki fesadı ortadan kaldırmak yerine) şımartıldıkları rahat hayatın peşine düştüler. Ve onlar suçlu günahkârlardı.

117. Belde halkı, ıslah edicilerken, Rabbin (sırf) zulmetmek için onları helak edecek değildir.

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾
اِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ؕ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ؕ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِى هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ؕ اِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾
وَانْتَظِرُوا ۚ اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ
يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ يُوسُفَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ
لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّى رَاَيْتُ اَحَدَ
عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِى سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

118. Şayet Rabbin dileseydi, insanları (hiç ihtilaf etmeyen) tek bir ümmet yapardı. (Ama yapmadı.) Oysa onlar, ihtilaf hâlinde olmayı sürdürmektelerdir.

119. Rabbinin rahmet ettikleri müstesna. Onları bunun için yarattı. Rabbinin: "Andolsun ki cinleri ve insanları cehenneme dolduracağım." sözü/hükmü kesinleşmiştir.

120. Sana, resûllerin kıssalarından her (vahyettiğimizi), kalbini sağlamlaştırmak için anlatıyoruz. Bu (kıssalarla beraber) sana hak (olan bilgiler), müminlere de öğüt ve hatırlatma gelmiştir.

121. İnanmayanlara de ki: "Elinizden geleni yapın. Şüphesiz ki bizler de yapacağız."

122. "Bekleyin (bakalım)! Biz de beklemekteyiz!"

123. Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Bütün işler O'na döndürülür. O'na ibadet et ve O'na tevekkül et. Rabbin, yaptıklarınızdan gafil değildir.

12. YÛSUF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 111 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. Bu, apaçık/açıklayıcı Kitab'ın ayetleridir.

2. Şüphesiz ki biz, akledip (anlayasınız) diye, onu Arapça bir Kur'ân olarak indirdik.

3. Biz, vahyettiğimiz bu Kur'ân (vesilesiyle) sana kıssaların en güzelini anlatıyoruz. (Oysa) hiç şüphesiz ki bundan önce (bu kıssalardan) habersizdin.

4. (Hatırlayın!) Hani Yusuf babasına: "Babacığım! Ben (rüyamda) on bir yıldız, Güneş ve Ay'ı gördüm. (Evet,) onları bana secde ederken gördüm." demişti.

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ
كَيْدًا ۭ اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝٥ وَكَذٰلِكَ
يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ
نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ
مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٦
لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّاۗىِٕلِيْنَ ۝٧ اِذْ قَالُوْا
لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۭ اِنَّ اَبَانَا
لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنِۨ ۝٨ اُقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ
لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ۝٩
قَالَ قَاۗىِٕلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ
يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝١٠ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا
مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰي يُوْسُفَ وَاِنَّا لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ۝١١ اَرْسِلْهُ مَعَنَا
غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝١٢ قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ
اَنْ تَذْهَبُوْا بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ ۝١٣
قَالُوْا لَىِٕنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ۝١٤

5. Demişti ki: "Ey oğulcuğum! Rüyanı kardeşlerine anlatma sakın! (Senin faziletini kıskanır, sana zarar verecek) bir tuzak kurarlar. Şüphesiz ki şeytan, insan için apaçık bir düşmandır."

6. "İşte böylece Rabbin seni seçecek, sözlerin yorumunu/rüya tabirini sana öğretecek, daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi sana ve Yakub ailesine de nimetini tamamlayacaktır. Şüphesiz ki Rabbin, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir."

7. Andolsun ki, Yusuf ve kardeşlerinin (kıssasında) soranlar için (ibret alınacak öğütler ve) ayetler vardır.

8. Hani demişlerdi ki: "Bizler kalabalık/güçlü bir topluluk olmamıza rağmen, Yusuf ve kardeşi babamızın (bizden daha çok sevdiği) gözdeleridir. Gerçekten bizim babamız açık bir hata içindedir."

9. "Yusuf'u öldürün ya da (uzak) bir yere atıverin. (Böylece babanız onu görmez ve) yönünü size döner. (Sizinle ilgilenip alakadar olur.) Ondan sonra da (tevbe edip durumunu düzelten) salih bir topluluk olursunuz."

10. İçlerinden bir konuşmacı demişti ki: "Yusuf'u öldürmeyin. İllaki bir şey yapacaksanız onu bir kuyunun dibine bırakın. (Oradan geçen) bir yolcu kafilesi onu alır."

11. (Plan yaptıktan sonra babalarına varıp:) "Ey babamız! Sana ne oluyor da Yusuf konusunda bize güvenmiyorsun? Gerçekten biz onun iyiliğini isteyen (ona karşı samimi duygular besleyen) kimseleriz." demişlerdi.

12. "Onu yarın bizimle beraber yolla, eğlensin, oynasın. Hiç şüphesiz onu koruyup kollarız."

13. Demişti ki: "(Yollarım yollamasına da) onu götürmeniz beni üzer ve siz ondan habersizken bir kurdun onu yemesinden korkarım."

14. "Andolsun ki biz böyle güçlü/kalabalık bir topluluk olmamıza rağmen, kurt onu yerse hiç şüphesiz, hüsrana uğrayanlardan oluruz." demişlerdi.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ
وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٥﴾
وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ﴿١٦﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ
وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ وَجَآءُوْ
عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ۭ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ
اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۭ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰي مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَجَاۗءَتْ
سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۭ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۭ
وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ
بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ۚ ﴿٢٠﴾
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِيْ مَثْوٰىهُ
عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۭ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا
لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ ۡ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۭ وَاللّٰهُ غَالِبٌ
عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗٓ
اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

15. Onu alıp götürdükleri ve kuyunun dibine atmaya beraberce karar verdikleri zaman (Yusuf'a): "Andolsun ki sen, (bir gün) kendileri farkında değilken onlara bu yaptıklarını haber vereceksin." diye vahyetmiştik.

16. Akşamüstü ağlaya sızlaya babalarına gelmişlerdi.

17. "Ey babamız!" demişlerdi. "Biz gittik, aramızda yarışıyorduk. Yusuf'u da eşyalarımızın yanında (gözcü olarak) bırakmıştık, onu kurt yemiş. (Biliyoruz ki) biz doğru söylesek de sen bize inanacak değilsin."

18. Ve üzerine yalancıktan kan (sürülmüş) gömleğini getirmişlerdi. "(Hayır, öyle değil!) Bilakis, nefsiniz bu işi size süslü göstermiş! (Artık bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin söylediklerinize karşı (yardımına sığınılacak) El-Mustean olan Allah'tır." demişti.

19. (Derken) bir yolcu kafilesi gelmiş, sucularını yollamışlardı. Kovasını (kuyuya) sarkıtınca: "Hey, müjdeler olsun! Bu bir çocuktur." demişti. (Onu kuyudan çıkarıp) ticaret metaı olarak saklamışlardı. Allah onların yaptıklarını bilmekteydi.

20. Onu çok az bir fiyata, sayılı birkaç dirheme satmış, ona fazla değer vermemişlerdi.

21. Onu satın alan Mısırlı, hanımına demişti ki: "Ona iyi bak. Umulur ki bize bir faydası dokunur ya da onu evlat ediniriz." Sözlerin/rüyaların yorumunu öğretmek için Yusuf'a imkân verip, yeryüzünde yerleşik kıldık. Allah, emrinde Galip'tir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

22. Gençliğinin zirvesine ulaşınca ona hüküm ve ilim verdik. Biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ
رَأَا بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ
مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾
قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا ۚ
إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾
وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾
فَلَمَّا رَأَا قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ ۖ
إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا
وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۚ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا
عَنْ نَفْسِهِ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

23. Evinde kaldığı kadın onu elde etmek istemiş, kapıları üst üste kilitleyip de: "Senin için hazırlandım, gelsene." demişti. "Allah'a sığınırım. Çünkü o/kocan benim efendimdir, bana iyi bakmıştır. Şüphesiz ki (iyiliğe kötülükle karşılık veren) o zalimler kurtuluşa ermezler." demişti.

24. Andolsun ki kadın onu arzulamış, o da kadını arzulamıştı. Şayet Rabbinin apaçık burhanını görmeseydi (Yusuf da arzusunun peşinden gidecekti). Böylece, kötülüğü ve fuhşiyatı ondan savuşturduk. Çünkü o, muhlas/arındırılmış/ihlaslı kılınmış kullarımızdandı.

25. (Yusuf o kadından kaçmak, kadın da Yusuf'u yakalamak için) her ikisi de kapıya koştular. Kadın gömleğini arkadan çekip yırttı. Kapı önünde kadının kocası ile karşılaştılar. (Kadın:) "Ailen için kötülük dileyen birine hapis veya can yakıcı bir azaptan başka ne ceza verilir?" demişti.

26. (Yusuf:) "O beni elde etmek istedi." demişti. O (kadının) yakınlarından biri şöyle tanıklık etmişti: "Şayet Yusuf'un gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylemiştir, o (Yusuf) yalancılardandır."

27. "Yok eğer gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir, o (Yusuf) doğru sözlülerdendir."

28. Gömleğin arkadan yırtıldığını görünce (hanımına): "Şüphesiz ki bu, sizin tuzaklarınızdan biridir. Gerçekten sizin tuzağınız büyüktür." demişti.

29. (Yusuf'a dönüp:) "Ey Yusuf! Bu işten vazgeç (peşine düşme)!" (demiş,) (hanımına ise:) "Günahın için bağışlanma dile. Çünkü sen günahkârlardan oldun." (demişti.)

30. Şehirde bir grup kadın: "Aziz'in karısı hizmetçisini elde etmek istiyormuş. Üstelik (gencin) sevgisi kalbini delmiş/sırılsıklam âşık olmuş. Biz, onun apaçık bir yanlış içerisinde olduğunu düşünüyoruz." diye konuşmuşlardı.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكَاً وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ
فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ
اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ ؕ
وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ
اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ
اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ
عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ۚ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ؕ
قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَحْمِلُ
فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ
مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا
بِتَاْوِيْلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ؕ اِنِّيْ تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

31. Kadınların tuzaklarını (kendisiyle ilgili yaptıkları dedikodularını) işitince onlara (bir ulak) yolladı, iyice gevşeyip rahat edecekleri bir ortam hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. "Onların yanına çık." dedi. Onu gördüklerinde (güzelliğini o denli) büyüttüler (ki hayranlıktan) ellerini kestiler. Dediler ki: "Allah'a sığınırız. Bu, bir insan değildir. Olsa olsa çok değerli bir melektir."

32. "İşte!" dedi. "Beni kendisinden dolayı kınadığınız budur. Andolsun ki onu elde etmek istedim, o ise korundu. Ve (tekrar) andolsun ki emrettiğimi yerine getirmezse hapsedilecek ve elbette, küçük düşürülenlerden olacaktır."

33. (Bu tehditler üzerine Yusuf) demişti ki: "Rabbim! Zindan, bunların beni davet ettiği şeyden bana daha sevimlidir. Tuzaklarını benden defedip uzaklaştırmazsan onlara meyleder ve cahillerden olurum."

34. Rabbi onun duasına icabet etti ve kadınların tuzağını ondan uzaklaştırdı. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

35. Sonra, onun (suçsuz olduğunu gösteren) delilleri görmelerine rağmen, onu bir müddet zindana atmak kendilerine uygun göründü.

36. Onunla beraber zindana iki genç daha girdi. Bunlardan biri: "Rüyamda şarap sıktığımı gördüm." dedi. Diğeriyse: "Ben de başımın üstünde ekmek taşıdığımı ve kuşların ondan yediğini gördüm. Bize bu rüyanın yorumunu haber ver. Çünkü biz, seni iyilik yapanlardan biri olarak görüyoruz." dedi.

37. Dedi ki: "Size rızık olarak yiyeceğiniz bir yemek gelmeden önce mutlaka yorumunu haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiği bilgidendir. Şüphesiz ki ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkâr eden bir topluluğun dinini terk ettim."

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيٓ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ۜ مَا كَانَ
لَنَآ اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۜ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾
يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوهَآ
اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۜ اِنِ الْحُكْمُ
اِلَّا لِلّٰهِ ۜ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّآ اِيَّاهُ ۜ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ
اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهٗ خَمْرًا ۖ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ
فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَاْسِهٖ ۜ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ۜ ﴿٤١﴾
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ ۖ
فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾
وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيٓ اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَاْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍ ۜ يَآ اَيُّهَا
الْمَلَاُ اَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

38. "Babalarım olan İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmamız söz konusu dahi olamaz. Bu hem bize hem de insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır. Fakat insanların çoğu şükretmezler."

(İbrahim'in milleti için bk. 60/Mümtehine, 4)

39. "Ey zindan arkadaşlarım! (Hiç düşündünüz mü?) Birbirinden ayrı, darmadağınık rabler mi daha hayırlıdır, yoksa (zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah mı?"

40. "Sizin O'nu bırakıp da ibadet ettikleriniz, ancak sizin ve babalarınızın koyduğu, Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği birtakım isimlerdir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk/ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler."

(37-40. ayetler göstermiştir ki:

a.Tevhide çağrı, İslami çalışmaların temelidir. Her zaman ve mekânda muvahhidin önceliği tevhid olmalıdır. Yusuf'un (as) zindanda olması, iftiraya uğraması, yanına gelenlerin tevhidi hiç bilmiyor olmaları, sordukları rüyanın tevhidle uzaktan yakından ilgisinin olmaması, Yusuf'u (as) tevhidi anlatmaktan alıkoymamıştır.

b. Tevhidin ana delili, çokluğun kaos, tekliğin selamet olması gerçeğidir. (bk. 21/Enbiyâ, 22; 23/Mü'minûn, 91)

Tevhid; birey, toplum ve içinde yaşadığımız yeryüzü için düzen ve selamettir. Şirk ise tam aksine kaos, terör ve fitnedir. Razı edilmesi ve isteklerinin yerine getirilmesi gereken birden fazla rab, onlara kulluk edenlerin karşı karşıya gelmesine ve kaosa sebep olmaktadır. Müşriğin duygularında, düşüncelerinde, yönelim ve arzularında hep bir kaos vardır (22/Hac, 31). Çünkü onu yönlendiren ve razı etmesi gereken birçok merci vardır. Örf ve âdetler, ebeveyn istekleri, modern toplumun beklentileri, şahsi arzuları, manevi ihtiyaçları...

c. Hükmün/yasamanın/kanun yapmanın yalnızca Allah'a (cc) ait olduğuna inanmak ve buna göre yaşamak bir lüks değil, İslam inancının olmazsa olmaz esaslarındandır.

Hükmün Allah'a (cc) ait olması, iki şeyle irtibatlandırılmıştır: Allah'a (cc) kulluk ve dosdoğru bir din. Hâkimiyet yetkisini Allah'a (cc) veren ve O'nun yasası dışında yasa tanımayanlar, Allah'a (cc) kul olan ve dosdoğru dinin mensuplarıdır. Egemenliği kayıtsız ve şartsız olarak Allah (cc) dışında herhangi bir şahıs, ideoloji veya kurumda görenlerse Allah'ın (cc) hakkında hiçbir delil indirmediği birtakım isimlere/düşüncelere ibadet edenlerdir.)

41. "Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyanıza gelince) ikinizden biri, efendisine şarap içirecek (özgür kalacak); diğeriniz ise asılacak ve kuşlar onun başından yiyecektir. Hakkında bilgi edinmek istediğiniz konu bitmiştir."

42. O ikisinden, kurtulacağını sandığı kişiye demişti ki: "Beni efendinin yanında an." Şeytan ona (Yusuf'u) efendisinin yanında anma meselesini unutturdu. Böylece birkaç yıl daha (üç ile dokuz yıl arası) zindanda kaldı.

43. Kral demişti ki: "Rüyamda yedi zayıf ineğin yedi besili ineği yediğini görüyorum. Yine yedi yemyeşil başak ve diğerlerinin kuru olduğu başaklar görüyorum. Ey seçkin dostlarım! Şayet rüya tabirinden anlıyorsanız bu rüyamı yorumlayın."

قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِى نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيلِهٖ
فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ اَفْتِنَا فِى سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍ
لَعَلِّٓى اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ
سَبْعَ سِنِينَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِى سُنْبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيلًا
مِمَّا تَاْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْتِى مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَاْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْتِى مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ ع وَقَالَ الْمَلِكُ
ائْتُونِى بِهٖ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِى قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۭ اِنَّ رَبِّى بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾
قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهٖ ۭ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُٓوْءٍ ۭ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّ ۖ اَنَا رَاوَدْتُهٗ عَنْ نَفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ
اَنِّى لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى كَيْدَ الْخَآئِنِينَ ﴿٥٢﴾

44. Demişlerdi ki: "Bir demet hayal/karmakarışık düşler işte! Hem biz rüya tabirinden de anlamıyoruz."

45. O ikisinden kurtulmuş olan, uzun bir müddet sonra (Yusuf'u) hatırlamış ve: "Ben size bu rüyanın yorumunu haber veririm. Hemen beni gönderin." demişti.

46. "Yusuf! Ey sıddık kişi! Bize yedi zayıf ineğin yedi besili ineği yediği, yedi yeşil başak ve diğerleri kuru olan başakların olduğu rüyayı yorumla. Umulur ki insanlara dönerim de (rüyanın anlamını) bilmiş olurlar."

47. Demişti ki: "Yedi yıl boyunca alışageldiğiniz üzere ekmeye (devam edin). Yiyeceğiniz az bir miktar dışındaki hasadı başağında öylece bırakın."

48. "Sonra bu (bolluğun) ardından çok kurak yedi yıl gelecek. Sakladığınız az bir miktar dışında, daha önceden biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir."

49. "Sonra bu (kıtlığın) ardından öyle bir yıl gelecek ki insanlar onda (yağmurla) sıkıntıdan kurtarılır ve onda (meyveleri) sıkıp (hayvanları) sağarlar."

50. Kral (bu yorumu duyunca): "Onu bana getirin." dedi. Elçi Yusuf'a (müjde vermek için) geldiğinde demişti ki: "Efendinin yanına dön ve ona sor (bakalım): 'Ellerini kesen kadınların durumu neydi?' Şüphesiz ki benim Rabbim, onların tuzağını bilir."

51. (Kral) dedi ki: "Yusuf'u elde etmek istediğiniz zamanki durumunuz neydi/nedir sizin hikâyeniz?" Dediler ki: "Allah'a sığınırız. Biz onda hiçbir kötülük görmedik." Aziz'in karısı da demişti ki: "Şimdi gerçek ortaya çıktı. Ben onu elde etmek istemiştim. Şüphesiz ki o, doğrulardandır."

52. (Yusuf bu tahkikatı talep etmesinin gerekçesini şöyle açıkladı:) "Bu, (Aziz'in) gıyabında ona ihanet etmediğimi ve Allah'ın da hainlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını (Aziz'in ve insanların) bilmesi içindi."

وَمَآ اُبَرِّئُ نَفْسِيْ ۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌۢ بِالسُّوْٓءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ ۭ
اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِيْ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهٗ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ ﴿٥٤﴾
قَالَ اجْعَلْنِيْ عَلٰي خَزَاۗىِٕنِ الْاَرْضِ ۚ اِنِّيْ حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٥﴾
وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ ۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ
يَشَاۗءُ ۭ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَاۗءُ وَلَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾
وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾
وَجَاۗءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٥٨﴾
وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُوْنِيْ بِاَخٍ لَّكُمْ مِّنْ اَبِيْكُمْ ۚ
اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْٓ اُوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٥٩﴾
فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ ﴿٦٠﴾
قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا
بِضَاعَتَهُمْ فِيْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَآ اِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْهِمْ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مُنِعَ
مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَآ اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿٦٣﴾

53. "Ben, nefsimi temize çıkarmam. Çünkü nefis -Rabbimin merhamet ettiği müstesna- çokça kötülüğü emreder. Şüphesiz ki Rabbim, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

54. Kral demişti ki: "Getirin onu bana ki, onu has adamlarımdan/yakınlarımdan biri olarak yanıma alayım." Onunla konuşunca da şöyle demişti: "Sen, bugün bizim yanımızda (geniş yetkilerle donatılmış) bir yönetici ve güvenilir birisin."

55. (Yusuf) demişti ki: "Beni ülke hazinelerine (maliye bakanlığına) yetkili tayin et. Şüphesiz ki ben, koruyup gözetecek ve bu işi bilen biriyim."

56. İşte böylece Yusuf'a, yeryüzünde temkin/imkân/iktidar verdik. Orada dilediği yerde konaklar/dilediği gibi hareket ederdi. Rahmetimizden dilediğimiz kişiye veririz. Ve muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların ecrini zayi etmeyiz.

57. Hiç şüphesiz ahiret mükâfatı, iman edip Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır.

58. (Yusuf iktidara geldikten sonra kuraklık başladı.) Yusuf'un kardeşleri (yiyecek almak için) gelmiş ve onun yanına girmişlerdi. Onu tanımadıkları hâlde o, onları tanımıştı.

59. Yüklerini hazırladığı zaman: "Bana babanızdan olan bir kardeşinizi (rehin olarak) getirin. Benim tam ölçekle verdiğimi ve misafirperverlerin en hayırlılarından olduğumu görmediniz mi?"

60. "Onu getirmezseniz benden alacağınız bir erzak olmayacak, bana da yaklaşmayın!"

61. "Onu babasından alabilmek için çabalarız. (Evet,) kesinlikle bunu yapacağız." demişlerdi.

62. (Yusuf) hizmetlilere demişti ki: "(Erzak almak için verdikleri) eşyalarını, yüklerin arasına (geri) koyun. Belki ailelerine döndüklerinde bunu anlar ve tekrar geri dönerler."

63. Babalarına döndükleri zaman: "Babamız! Yiyecek bize yasaklandı. Kardeşimizi bizimle gönder ki yiyecek alalım. Şüphesiz ki onu koruyacağız." demişlerdi.

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيهِ
مِنْ قَبْلُ ۭ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۠ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٦٤﴾
وَلَمَّا فَتَحُوْا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ۭ قَالُوْا
يٰٓاَبَانَا مَا نَبْغِيْ ۭ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ۭ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيْرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ
اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖٓ
اِلَّآ اَنْ يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰي مَا نَقُوْلُ
وَكِيْلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا
مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۭ وَمَآ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ
اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ۭ
مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً
فِيْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا ۭ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰي يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ
اَخَاهُ قَالَ اِنِّىْٓ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾

64. "Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğim gibi, bunda da güveneyim öyle mi? Allah en hayırlı koruyucu ve O merhametlilerin en merhametlisidir." demişti.

65. Eşyalarını açınca ödedikleri bedelin kendilerine geri verildiğini gördüler. "Babamız! Daha ne isteyebiliriz ki? İşte (yiyecek karşılığında) ödediklerimiz bize geri dönmüş. (Yolla onu bizimle) ailemiz için erzak almış oluruz, hem kardeşimizi de koruruz, bir deve yükü fazladan yiyecek alırız. Bu (yanımızda getirdiğimiz) az bir yiyecektir."

66. (Yakub:) "Topluca (helak olup) kuşatılmanız dışında, onu bana geri getireceğinize dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar onu sizinle göndermem." demişti. Ona (Allah adına) kesin sözlerini verdiklerinde: "(O hâlde) Allah söylediklerimize vekildir." dedi.

67. (Yakub:) "Ey oğullarım! Tek bir kapıdan (şehre) girmeyin. Farklı kapılardan girin. (Bu, sadece bir tedbirdir. Yoksa Allah sizin için bir musibet dilemişse) ben sizi Allah'a karşı koruyamam. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O'na tevekkül ettim. Tevekkül edecek olanlar da yalnızca O'na tevekkül etsinler." dedi.

68. Babalarının emrettiği şekilde şehre girdiler. Bu şekil girmeleri onlara Allah'a karşı bir fayda sağlamayacaktı. Ama (böyle girmeleri) Yakub'un içinde var olan bir istekti ve onu dillendirerek açığa çıkarmış oldu. Şüphesiz ki o, ona öğrettiklerimiz sayesinde ilim sahibi biridir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

69. Yusuf'un yanına girdiklerinde, kardeşini bağrına basmış ve demişti ki: "Şüphesiz ki ben, senin kardeşinim. Artık onların yaptıklarına üzülme."

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ اَخِيهِ ثُمَّ
اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَاَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ
وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ
عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾
قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا
جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذٰلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ اَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ
مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ
اللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾
قَالُوا اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا اَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهُ اَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

70. Yüklerini hazırladığı zaman, su kabını kardeşinin yükü içerisine koydu. Sonra bir münadi: "Ey kafile! Sizler şüphesiz hırsızlarsınız." diye ilan etmişti.

71. (Sesin geldiği yöne) yönelip: "Kaybettiğiniz (ve aradığınız şey) nedir?" demişlerdi.

72. Demişlerdi ki: "Kralın su tasını kaybettik (de onu arıyoruz). Kim onu getirirse bir deve yükü yiyecek (ödül olarak) onundur. Ben de (ilan eden olarak ödülün verileceğine) kefilim."

73. "Allah'a yemin olsun ki sizin de bildiğiniz gibi bizler bu yere bozgunculuk için gelmedik. Ve biz hırsız da değiliz." demişlerdi.

74. "Peki, yalan söylüyorsanız nedir onun cezası?" demişlerdi.

75. "Cezası, kimde bulunursa (çaldığına karşılık) o alıkonulur. Biz (Yakub'un şeriatında) zalimleri böyle cezalandırırız." demişlerdi.

76. Kardeşinin yükünden önce onların yüklerini aramaya başladı. Sonra (su kabını) kardeşinin yükünden çıkardı. İşte biz, Yusuf'a böyle bir yanıltıcı oyun hazırladık. Allah'ın dilemesi hariç, Kralın dinine (yani yürürlükte olan yasalara) göre kardeşini tutuklaması söz konusu dahi değildi. Biz dilediğimizin derecelerini yükseltiriz. Her bilenin üzerinde daha iyi bilen biri vardır mutlaka.

(Allah (cc), Kral'ın anayasa ve yasalarına "din" demiştir. Çünkü "din" kelimesinin anlamlarından biri de birey ve toplum hayatını düzenleyen kural ve yasalar bütünüdür. Mümin, hangi yasaya göre hayatını düzenlediğine ve hangi yasa için oy kullanıp onay verdiğine dikkat etmelidir. Çünkü onay verdiği ve hayatını kendisi ile düzene soktuğu her yasa, onun dinidir. Allah (cc) katında, tüm ilkeleri âlemlerin Rabbi tarafından belirlenmiş İslam dini ve yasaları dışında hiçbir din ve yasa geçerli değildir.

Beşerî ideolojilerin tamamı, hâkimiyet ve yasama hakkı konusunda Allah'la çekişen birer dindirler. Bu beşerî dinler arasında en tehlikeli olanı, hiç şüphesiz demokrasidir. Zira demokrasi, süslü sloganlar ve içi boş söylemlerle insanları zayıf noktalarından yakalamakta, kendilerini yönettikleri vehmiyle kalabalıkları büyülemektedir. Bundan daha tehlikeli olanı ise, İslam'a müntesip siyasilerin, İslam'la temelden ayrılan ve uzlaşması mümkün olmayan demokrasiyi Yusuf (as) ile meşrulaştırma çabalarıdır.

Siyasiler, Yusuf'un (as) Kralın yanında bakanlık yaptığını öne sürerek, bugünün muvahhidlerinin de demokratik düzenler içinde yer alabileceğini iddia etmektelerdir. Oysa ayetten anlaşıldığı üzere Yusuf (as), Kralın kurallarına göre değil, Yakub'un (as) şeriatına göre işlerini düzenlemekteydi. Allah (cc) surenin 56. ayetinde bu gerçeğe işaret etmiş ve Yusuf'un (as) Mısır'da dilediği gibi hareket ettiği bir iktidara sahip olduğunu belirtmiştir. Bugünün demokratları şahsi odalarında dahi anayasa ve yasaların görev/yetki/talimatları dışına çıkamamaktalardır.

Yusuf (as) tarihte iki iftiraya uğramıştır. Biri, iffetine yönelik kadınların iftirası, diğeri dinine yönelik demokratların iftiralarıdır. Hiç şüphesiz ikincisi, vahameti ve ahiretteki sonuçları açısından çok daha çirkin ve kabul edilemezdir.)

77. Demişlerdi ki: "Şayet çalmışsa (normaldir). Bundan önce kardeşi (Yusuf) da hırsızlık yapmıştı." (Bu sözleri duyan) Yusuf (söylemek istediklerini) içinde tutmuş (duygularını) onlara açık etmemişti. (İçinden) demişti ki: "Sizin durumunuz çok daha kötü! Allah söylediğiniz şeyin mahiyetini en iyi bilendir."

78. Demişlerdi ki: "Ey Aziz! Şüphesiz ki onun çok yaşlı bir babası vardır. Bizden birini onun yerine alıkoy. Biz seni iyilik ehlinden biri olarak görüyoruz."

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا
لَّظٰلِمُوْنَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ؕ قَالَ كَبِيْرُهُمْ
اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ
وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى
يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٠﴾
اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ
وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ﴿٨١﴾
وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ؕ
وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ
اَمْرًا ؕ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ؕ
اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى
عَلٰى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٨٤﴾
قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ حَرَضًا
اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا بَثِّيْ
وَحُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾

79. Demişti ki: "Eşyamızı yanında bulduğumuzdan başkasını alıkoymaktan Allah'a sığınırız. Hiç şüphesiz, o takdirde zalimlerden oluruz."

80. (Yusuf'un, kardeşlerini bırakmasından) umut kestiklerinde, bir kenarda fısıldaşmaya başladılar. Büyük olanları dedi ki: "Babanızın sizden Allah adına söz aldığını ve bundan önce de Yusuf hakkındaki kusurunuzu bilmiyor musunuz? (Şunu da bilin ki) Babam bana izin verinceye ya da Allah hakkımda hükmünü verinceye kadar buradan bir yere ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır."

81. Babanıza dönün ve deyin ki: "Babamız! Muhakkak ki senin oğlun hırsızlık yaptı. Biz ancak bildiğimize tanıklık ediyoruz. (Olayların perde arkasını bilen) gaybın koruyucuları değiliz."

82. "(İstersen) içinde bulunduğumuz şehir halkına veya kendisiyle geldiğimiz kervana sor. Şüphesiz ki bizler, doğru söylemekteyiz."

83. Demişti ki: "(Hayır, öyle değil!) Bilakis nefsiniz (bu) işi size süslü gösterdi. (Bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Rabbim, hepsini birden bana getirir. Şüphesiz ki O, (her şeyi bilen) El-Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir."

84. Onlara sırtını döndü ve: "Ah! Şu Yusuf'a karşı bitmeyen çilem!" dedi. Gözlerine üzüntüden dolayı ak düştü. (Neredeyse görmeyecek hâle geldi) ve o (üzüntüsünü) içine atar bir hâldeydi.

85. Demişlerdi ki: "Allah'a yemin olsun ki (sana hayret ediyoruz). Hâlâ Yusuf'u anıyorsun. Sonunda ya derdinden yatağa düşecek ya da helak olacaksın."

86. Demişti ki: "Ben derdimi ve tasamı yalnızca Allah'a şikâyet ediyorum. Ve ben Allah'tan (gelen vahiy sayesinde) sizin bilmediklerinizi biliyorum."

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ
وَلَا تَايْـَٔسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ ۖ اِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا
الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَآ اَيُّهَا
الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ
لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِى الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾
قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُٓوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ
اَنَا۠ يُوسُفُ وَهٰذَآ اَخِى ۖ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۖ اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ
وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا
تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِـِٔينَ ﴿٩١﴾ قَالَ
لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِى هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ
اَبِى يَاْتِ بَصِيرًا ۚ وَاْتُونِى بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا
فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّى لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ
لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِى ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

87. "Ey oğullarım! Gidin, Yusuf ve kardeşi hakkında kapsamlı bir araştırma yapın. Allah'ın rahmetinden/yardımından ümit kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez."

88. (Yusuf'un) huzuruna geldiklerinde şöyle demişlerdi: "Ey Aziz! Bize ve ailemize şiddetli bir sıkıntı dokundu. Pek de kıymetli olmayan bir bedelle sana geldik. (Paramız yetmese de sen ihsanda bulun) yiyeceği tam ölçekle ver ve bize tasaddukta bulun. Şüphesiz ki Allah, sadaka verenleri mükâfatlandırır."

89. Demişti ki: "Cahil olduğunuz zamanlarda Yusuf'a ve kardeşine yaptıklarınızı hatırladınız mı?"

90. "Şüphesiz sen, (evet,) gerçekten sen Yusuf'sun öyle mi?" demişlerdi. Demişti ki: "Ben Yusuf'um, bu da kardeşimdir. Allah bize iyilikte bulundu. Hiç şüphesiz, kim sakınıp korkar ve sabrederse Allah muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların ecrini zayi etmez."

91. Demişlerdi ki: "Allah'a yemin olsun ki; Allah seni seçip bize üstün kıldı ve bizler gerçekten hatalı/günahkâr idik."

92. Demişti ki: "Bugün size kınama yoktur. Allah sizin günahınızı bağışlayacaktır. O merhametlilerin en merhametlisidir."

93. "Alın bu gömleğimi ve babama gidin. Onun yüzüne sürün. Gözleri görür hâle gelecektir. Tüm ailenizi alıp bana getirin."

94. Kafile (Mısır'dan) ayrılınca babaları (yanında olanlara): "Benim bunak olduğumu söylemeyeceğinizi bilsem, kesinlikle Yusuf'un kokusunu duyuyorum (diyeceğim)." dedi.

95. Demişlerdi ki: "Allah'a yemin olsun ki; hâlâ eski yanlışının içindesin."

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ۚ
قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾
قَالُوْا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا خٰطِـِٕيْنَ ﴿٩٧﴾
قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٩٨﴾
فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰي يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ
اِنْ شَاۗءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَي الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ
سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ڰ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ
حَقًّا ۭ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْٓ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَاۗءَ بِكُمْ
مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ۭ اِنَّ رَبِّيْ
لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَاۗءُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ
مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِيْ
بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۚ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْٓا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ﴿١٠٢﴾
وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾

96. Müjdeci (önden) gelip gömleği yüzüne sürünce eskisi gibi görmeye başladı ve: "Ben, size 'Allah'tan (gelen vahiy nedeniyle) sizin bilmediklerinizi biliyorum.' dememiş miydim?" dedi.

97. Demişlerdi ki: "Ey babamız! Bizim günahlarımız için (Allah'tan) bağışlanma talebinde bulun. Şüphesiz ki biz, hata edenlerdik."

98. Demişti ki: "İleride sizin için Rabbimden bağışlanma talep edeceğim. Şüphesiz ki O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Gafûr, (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olanın ta kendisidir."

99. Yusuf'un huzuruna girdiklerinde, ebeveynini bağrına bastı ve "Allah'ın izniyle Mısır'a güven içinde girin." dedi.

100. Ebeveynini tahtın üzerine çıkarttı/oturttu. (Hepsi) ona secde ettiler/saygıyla selamladılar. Dedi ki: "Babacığım! İşte bu, benim daha önce gördüğüm rüyamın tevili/gerçekleşmesidir. Rabbim onu gerçek çıkardı. Şüphesiz ki beni zindandan çıkardığında ve şeytan, kardeşlerimle aramı bozduktan sonra sizleri çölden getirdiğinde bana iyilikte bulundu. Şüphesiz ki Rabbim, dilediği şeyi incelikle (sebeplerini hazırlayıp lütfu ve kuşatıcı bilgisiyle) sonuca ulaştırandır. Şüphesiz ki O, (her şeyi bilen) El-Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olanın ta kendisidir."

101. "Rabbim! Hiç şüphesiz bana mülk/yetki verdin ve bana rüya tabirini öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Sen dünyada da ahirette de benim velimsin/dostumsun! Benim canımı Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen bir kul olarak al ve beni salihler zümresine dâhil et."

102. Bu, sana vahyettiğimiz gaybın haberlerindendir. Yoksa onlar, tuzaklarını planlamak için toplandıklarında, sen onların yanında değildin.

103. Sen aşırı bir şekilde arzulayıp çaba göstersen de insanların çoğu iman edecek değildir.

(Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40)

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۗ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾
وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ
اِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوْٓا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ
مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠٧﴾
قُلْ هٰذِهٖ سَبِيْلِىْٓ اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا۠ وَمَنِ اتَّبَعَنِىْۗ
وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَآ اَنَا۠ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِىْٓ اِلَيْهِمْ مِّنْ اَهْلِ الْقُرٰىۗ اَفَلَمْ
يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْۗ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْاۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٩﴾
حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا
جَآءَهُمْ نَصْرُنَاۙ فَنُجِّىَ مَنْ نَّشَآءُۗ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِىْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِى الْاَلْبَابِۗ
مَا كَانَ حَدِيْثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِىْ بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَىْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١١﴾

104. (Davetin karşılığında) onlardan bir ücret de talep etmiyorsun. O, yalnızca âlemlere bir öğüttür.

105. Göklerde ve yerde (Allah'ın birliğine ve şanının yüceliğine delalet eden) nice ayet vardır. O ayetlerin yanından ilgisizce/sırt dönerek geçip giderler.

106. Onların birçoğu Allah'a şirk koşmadan iman etmezler.

(Abdullah b. Abbas (ra): "Onların imanından kasıt: Onlardan birine: 'Gökleri, yeri, dağları kim yarattı?' denildiğinde, 'Allah!' demeleridir. Bununla birlikte O'na ortak koşmaktalardır." demiştir. (Taberi, 19954) Ayrıca geniş açıklama için bk. 23/Mü'minûn, 84-90)

107. Yoksa onlar, Allah'ın onları bürüyüp kuşatacak azabından ve kıyametin, onlar farkında değilken ansızın gelivermesinden emin mi oldular?

108. De ki: "İşte bu, benim (biricik) yolumdur. Ben ve bana tabi olanlar (neye, niçin ve nasıl olacağını bilerek, programlı ve düzen içinde) basiret üzere Allah'a davet ediyorum/ediyoruz. Allah'ı tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim."

(Ayet, nebevi metoda uygun davetin ana esaslarını ortaya koymuştur:

a. Davet yalnızca Allah'adır.

b. Sadece resûller değil, onlara tabi olanlar da davetle yükümlüdür.

c. Davet rastgele, amaçsız ve programsız olmayıp basiret üzere yapılan bir eylemdir.

d. Davetin neticesinde, Allah'ın (cc) tüm eksiklerden münezzeh olduğu, müminlerin Allah'a (cc) şirk koşmadıkları ve müşrik toplumdan berî olduklarının ortaya çıkması gerekir. Bu özelliklere sahip olmayan hiçbir davet nebevi değildir.)

109. Senden önce kendilerine vahyettiğimiz şehir ahalisinden, erkeklerden başkasını (resûl olarak) göndermedik. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için, yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Hiç şüphesiz ahiret yurdu, (Allah'tan) korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Akletmez misiniz?

110. Artık elçiler ümitlerini kesip, yalanlandıklarını sandıklarında, yardımımız onlara gelmiş ve dilediklerimiz kurtarılmıştı. Azabımız, günahkâr topluluktan geri çevrilmez.

111. Andolsun ki onların kıssalarında, akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'ân) öyle uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat kendinden önceki (Kitapları) doğrulayıcı, her şeyi detaylı açıklayan, mümin topluluk için de hidayet ve rahmettir.

سُورَةُ الرَّعْدِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ۗ وَالَّذِٓى اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذِى رَفَعَ السَّمٰوَاتِ
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ
كُلٌّ يَجْرِى لِاَجَلٍ مُسَمًّى ۗ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِى مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِىَ
وَاَنْهَارًا ۗ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِى الَّيْلَ
النَّهَارَ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِى الْاَرْضِ قِطَعٌ
مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ
صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَآءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِى الْاُكُلِ
اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا
كُنَّا تُرَابًا ءَاِنَّا لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
الْاَغْلَالُ فِٓى اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

13. RA'D SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 43 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte bu, Kitab'ın ayetleridir. Ve Rabbinden sana indirilen haktır. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

(Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40)

2. Allah O'dur ki; gökleri direksiz bir şekilde yükseltti. Siz onu görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti. Güneş'e ve Ay'a boyun eğdirip emrine amade kıldı. Her biri belirlenmiş bir süreye kadar (bir yörüngede) akıp gider. Her işi çekip çevirir, idare eder. Rabbinizle karşılaşacağınıza yakinen inanın diye (Allah,) ayetlerini detaylı bir biçimde açıklar.

(Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmran, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4; Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

3. Yeri uzatıp yayan, oraya (dağlardan) kazıklar ve nehirler yerleştiren, yeryüzünde her meyveden çiftler yaratan ve geceyi gündüze bürüyen O'dur. Şüphesiz ki bunda, tefekkür eden bir topluluk için ayetler vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kıtalar, üzüm bahçeleri, ekinler, çatallı çatalsız hurmalıklar vardır. Hepsi tek bir suyla sulanır. (Ama) bazısının lezzetini bazısından üstün kılarız. Şüphesiz ki bunda, akleden bir topluluk için ayetler vardır.

5. Şayet şaşırıyorsan, (asıl) şaşılacak olan onların: "Biz, toprak olduktan sonra yeniden mi yaratılacakmışız?" sözleridir. Bunlar Rablerini inkâr edenlerdir. Böylelerinin boyunlarında (Kıyamet Günü, ateşten) demir halkalar vardır. Ve böyleleri ateşin ehlidir. Orada ebedî kalacaklardır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ ؕ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٦ وَيَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ
مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝٧ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى
وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ؕ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ۝٨
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝٩ سَوَآءٌ مِنْكُمْ
مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ
وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝١٠ لَهٗ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ
يَحْفَظُونَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَالٍ ۝١١ هُوَ الَّذِى يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۚ ۝١٢ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ
بِهَا مَنْ يَشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۝١٣

6. Senden iyilikten önce kötülük getirmeni istiyorlar. Muhakkak ki onlardan önce (buna benzer) nice örnekler gelip geçmiştir. Şüphesiz ki Rabbin, zulümlerine karşılık insanlara karşı mağfiret sahibidir. Şüphesiz ki Rabbin, cezası pek çetin olandır.

7. Kâfirler derler ki: "Onun üzerine Rabbinden bir ayet/mucize indirilmesi gerekmez miydi?" Sen ancak bir uyarıcısın, her kavmin yol göstericisi (Hâdi olan Allah'tır).

8. Allah, her dişinin ne taşıdığını, rahimlerin neyi eksiltip, neyi arttırdığını bilendir. O'nun yanında her şey (ölçüsü, sınırı belli) şaşmaz bir miktar iledir.

9. Gayb ve şehadet bilgisinin sahibi, (en büyük) El-Kebîr, (zatı ve sıfatlarıyla en yüce olan) El-Mutealî'dir.

10. İçinizden sözü gizleyen, onu açıktan söyleyen, geceye gizlenen ya da gündüz ortalık yerde gezen; hepsi birdir. (Allah hepsini bilmekte, görmekte ve duymaktadır.)

11. (İnsanın) önünde ve arkasında, Allah'ın emriyle onu koruyup gözeten (melekler) vardır. Şüphesiz ki bir toplum kendinde olanı değiştirmedikçe Allah, onların durumunu değiştirmez. Allah bir topluluk için kötülük diledi mi, onun geri çevrilmesine imkân yoktur. Onların (Allah'ın) dışında bir koruyanı/idare edeni de yoktur.

12. (Kalplerinize) korku ve ümit sokmak için şimşeği gösteren, (suyla) ağırlaşmış bulutları var eden O'dur.

13. Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de korkularından tesbih etmektelerdir. Yıldırımlar gönderir ve Allah hakkında tartışıp duranlardan dilediğini çarpar. O, azapla yakalaması çetin olandır.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُم
بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۚ
وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ
مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلِ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُم مِّن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۙ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾
أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
رَّابِيًا ۚ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ
مِّثْلُهُ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَاءً ۖ وَأَمَّا مَا يَنفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَالَّذِينَ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا
بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

14. Hak olan dua Allah'a (yapılandır). Onun dışında dua ettikleriyse, onların duasına hiçbir şekilde karşılık veremezler. (Allah'tan başkasına dua edenlerin) durumu, ağzına su ulaşsın diye iki avucunu suya doğru uzatmakla (yetinenin) durumu gibidir. (Oysa) o (su) asla ona ulaşmaz. Kâfirlerin (Allah'ın dışındaki varlıklara) dualarının, kaybolup gidecek sapıklıktan başka bir şey değildir.

15. Göklerde ve yerde olanların tamamı, ister istemez Allah'a secde etmektelerdir. Onların gölgeleri de sabah ve akşam (Allah'a secde etmektedir).

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "(Göklerin ve yerin Rabbi O iken yine de) Allah'ı bırakıp kendilerine faydaları olmayan veya kendinden zararı defedemeyen varlıkları mı veliler edindiniz?" De ki: "Hiç kör ile gören bir olur mu? Yahut karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa, Allah'a tayin ettikleri ortaklar (Allah gibi) yarattı da, (Allah'ın yaratmasıyla ortakların) yaratması birbirine mi benzedi (kimin ilah olduğuna dair kafaları mı karıştı)?" De ki: "Allah her şeyin yaratıcısıdır. Ve O, (zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid, (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr'dır."

(Allah'a (cc) şirk koşmanın hiçbir delili, gerekçesi ve tevili olamaz. Şirk koşulan ortaklar, yaratmadığı müddetçe -ki bu mümkün değildir- tevhid konusunda kafa karışıklığı iddiası kabul edilemez. Tevhid ve şirk konusunda batıl inançları bulunan, amellerine zulüm bulaştıran; zan, hurafe ve menkıbeyi delil zannedenler, kendi elleriyle şüpheye düşmüş, dinlerini karmakarışık hâle getirmişlerdir.)

17. Gökten su indirdi. Vadiler kendi miktarınca sel oldu. Sel de suyun üstüne vuran köpüğü yüklendi. Bir ziynet ya da faydalanılacak eşya yapmak için üzerine ateş yakıp erittiklerinde de böyle bir köpük oluşur. Allah, hak ile batıla böyle örnek verir işte. (Batıl) köpük (misali) atılır gider. İnsanlara yarar sağlayacak olan (hak) ise yeryüzünde kalır. İşte Allah, örnekleri böyle verir.

18. Rablerine icabet edenlere El-Husna (cennet) vardır. O'na icabet etmeyenlerse yeryüzündeki her şey ve bir o kadarı daha onların olsa, hiç şüphesiz (azaptan kurtulmak için) verirlerdi. İşte bunlara hesabın en kötüsü vardır. Barınakları cehennemdir. Ne kötü yataktır orası.

اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى ؕ
اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۙ﴿۱۹﴾ اَلَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ
الْمِيْثَاقَ ۙ﴿۲۰﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ؕ﴿۲۱﴾ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ
رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۙ﴿۲۲﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ
يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ۚ﴿۲۳﴾ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ
فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ؕ﴿۲۴﴾ وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ
وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ ۙ اُولٰٓئِكَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿۲۵﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ
وَيَقْدِرُ ؕ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ
اِلَّا مَتَاعٌ ۚ﴿۲۶﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ
قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِىْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ۚ﴿۲۷﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ؕ﴿۲۸﴾

19. Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen gibi midir? Ancak akıl sahipleri öğüt alırlar.

20. Onlar ki; Allah'ın ahdini (tevhide dair verdikleri sözü) eksiksiz yerine getirir, sözlerini de bozmazlar.

21. Onlar ki; Rablerinin birleştirilmesini emrettiği (akrabalık, komşuluk, İslam kardeşliği gibi) bağları birleştirirler. Rablerini (hakkıyla tanıdıklarından) Rablerinden (saygıyla) korkar ve hesabın kötüsünden korkarlar.

22. Onlar ki; Rablerinin rızasını elde etmek için sabreder, namazı dosdoğru kılar, onlara rızık olarak verdiklerimizden gizli açık (sürekli) infak eder, kötülüğü iyilikle savarlar. Böylelerine (ahiret) yurdunun (güzel) akıbeti vardır.

23. (O akıbet de şudur:) içine girecekleri Adn Cennetleri'dir. Onların babalarından, eşlerinden, soylarından salih olanlar da oraya gireceklerdir. Ve melekler her kapıdan onların yanına girip,

24. "Sabretmenize karşılık size selam olsun!" (derler.) (Bu) yurdun akıbeti ne güzeldir.

25. Pekiştirdikten sonra Allah'ın ahdini (tevhid sözleşmesini) bozan, Allah'ın birleştirilmesini istediği bağları koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlar (var ya); böylelerine lanet ve (ahiret) yurdunun en kötü (akıbeti) vardır.

26. Allah dilediğine rızkı genişletir, dilediğine daraltır. Onlar dünya hayatıyla sevinip (şımardılar). (Oysa) dünya hayatı ahiret yanında (basit bir) faydalanmadan başkası değildir.

27. Kâfirler der ki: "Ona Rabbinden bir ayet/mucize indirilmesi gerekmez miydi?" De ki: "Allah dilediğini saptırır, kendisine yönelenleri de hidayet eder."

28. Onlar ki; iman edip, kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain/huzur ve güven içinde olanlardır. Dikkat edin! Kalpler ancak Allah'ın zikriyle mutmain olur.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾
كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا
عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ۭ قُلْ هُوَ
رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا
سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ۭ بَلْ
لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ۭ اَفَلَمْ يَايْــَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا
قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۡ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾
اَفَمَنْ هُوَ قَاۗىِٕمٌ عَلٰي كُلِّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ ۚ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ
شُرَكَاۗءَ ۭ قُلْ سَمُّوْهُمْ ۭ اَمْ تُنَبِّــُٔوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ
مِّنَ الْقَوْلِ ۭ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا
عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

29. İman edip salih amel işleyenlere ne mutlu! En güzel dönüş yeri onlarındır.

30. Sana vahyettiğimizi onlara okuyasın diye, seni kendilerinden önce nice ümmetin gelip geçtiği bir toplum içinde (risaletle) görevlendirdik. Onlarsa Er-Rahmân'ı inkâr ediyorlar. De ki: "O benim Rabbimdir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Yalnızca O'na tevekkül ettim ve dönüşüm/tevbem de O'nadır."

31. Şayet (okunan bir kitapla) dağlar yürütülse ya da onun aracılığıyla yeryüzü parçalansa veya onunla ölülerle konuşulacak olsa (hiç şüphesiz o, Kur'ân olurdu). (Hayır, öyle değil!) Bilakis, yetkinin tamamı Allah'a aittir. İman edenler henüz anlamadı mı ki, şayet Allah dileseydi, tüm insanlığa hidayet ederdi. Allah'ın vaadi gelinceye dek, yaptıklarından ötürü o kâfirlerin başına yerle bir eden bir musibet gelecek ya da evlerinin yakınında vaki olacak. Allah, sözünden dönmez.

32. Andolsun ki senden önce (gelmiş olan) resûller de alaya alındı. Kâfirlere mühlet verdim, sonra onları yakalayıverdim. Nasılmış (bakalım) benim cezalandırmam?

33. Her nefsin bütün kazandığını gözetleyene mi (şirk koşuyorlar)? Onlar Allah'a ortaklar tayin ettiler. De ki: "(Ortaklara) isim koyun (bakalım)." (Allah ne bu varlıklara yetki vermiş ne de bunları ortak edinmiştir.) Yoksa, Allah'ın yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi O'na haber veriyorsunuz? Yoksa bu (isimler) içi boş, öylesine söylenmiş bir söz mü? (Hayır, öyle değil!) Bilakis o kâfirlere, tuzakları süslü gösterildi ve (dosdoğru) yoldan alıkonuldular. Kimi de Allah saptırmışsa ona hidayet edecek yoktur.

(Allah'ı (cc) bırakıp da fayda vermesi ve zararı defetmesi umulan, "medet" denerek yardımlarına talip olunan, Allah (cc) katında insanlara fayda sağlayacağı ve onlara şefaat edeceğine inanılan varlıklar; Allah'ın (cc) hakkında hiçbir delil indirmediği, insanların ve atalarının uydurduğu birtakım isimlerden ibarettir. Onlara: "Bunlar kimdir? İsimlerini söyleyin." dendiğinde, "babalar, abdallar, dervişler, kutuplar, gavslar" gibi Allah'ın Kitabı'nda ve sahih Sünnet'te yeri olmayan şeyleri saymaya başlarlar.)

34. Onlara dünya hayatında azap vardır. Ahiret azabı ise daha çetin ve zordur. Ve onları Allah'a karşı koruyacak hiçbir kimse de yoktur.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ ۚ قُلْ
إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾
وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾
يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ
مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾
وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

35. Muttakilere vadedilen cennetin durumu şudur: Altından ırmaklar akar. Yiyecekleri ve gölgelikleri süreklidir. İşte bu, muttakilerin akıbetidir. Kâfirlerin akıbetiyse ateştir.

36. Kendilerine Kitap verilenler, sana indirilen (Kur'ân'dan) dolayı sevinirler. Gruplar arasından onun bir kısmını inkâr edenler de vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a ibadet/kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Yalnızca O'na davet ediyorum ve dönüşüm de O'nadır."

37. Biz onu Arapça bir hüküm (kitabı) olarak indirdik. Sana gelen ilimden sonra onların hevalarına/arzularına uyacak olursan, Allah'a karşı sana (yardım edecek) ne bir dost ne de koruyucu bulursun.

38. Andolsun ki, senden önce resûller yolladık ve onlara eşler ve evlatlar verdik. Hiçbir resûlün, Allah'ın izni olmaksızın bir ayet getirmesi olacak şey değildir. (Allah'ın indirdiği her) Kitab'ın belli bir müddeti vardır.

39. Allah (Kitaplarda indirdiği hükümlerden) dilediğini siler, dilediğini bırakır. (Her şeyin içinde yazılı olduğu) Kitab'ın anası Allah'ın katındadır.

40. Onlara vadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana göstersek veya (hiç göstermeden) seni vefat ettirsek de (fark etmez). Sana düşen ancak tebliğ etmektir. Hesap görmek de bizim işimizdir.

41. Görmediler mi ki; yeryüzüne gelip onu etrafından (müminlere fetihler ihsan ederek) eksiltiriz. Allah hüküm verir. Hiç kimse (hükmün gerçekleşmesine) engel olamaz. O, hesabı çabuk görendir.

42. Hiç kuşkusuz, onlardan öncekiler de tuzak kurdu. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, bütün tuzaklar Allah'a aittir. Her nefsin ne kazandığını bilir. Kâfirler (ahiret) yurdunun (güzel) akıbetinin kime ait olduğunu/kimin hakkı olduğunu bilecek/anlayacaklar.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ إِبْرَٰهِيمَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرۚ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۙ ﴿١﴾ اَللّٰهِ
الَّذِى لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ
مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۙ ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ اُولٰٓئِكَ
فِى ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا بِلِسَانِ
قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِى مَنْ يَشَآءُ ۗ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَآ
اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ
بِاَيَّامِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

43. Kâfirler: "Sen gönderilmiş bir resûl değilsin." derler. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter ve yanında Kitab'ın bilgisi olanlarda (şahit olarak yeter).

14. İBRAHÎM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 52 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. (Bu,) insanları Rablerinin izniyle karanlıklardan aydınlığa, El-Azîz ve El-Hamîd (olan Allah'ın) yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz Kitap'tır.
(Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nîsa, 105)

2. O Allah ki; göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. (Hak ettikleri) şiddetli azaptan ötürü, yazıklar olsun o kâfirlere!

3. Onlar ki; dünya hayatını ahirete tercih eder, Allah'ın yolundan alıkoyar ve onun çarpık olmasını isterler. Bunlar (hakka geri dönmeleri çok zor olan) uzak bir sapıklık içerisindelerdir.

4. Biz, her peygamberi kendi kavminin diliyle yolladık ki, onlara açıklasın. Allah dilediğini saptırır, dilediğini hidayet eder. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

5. Andolsun ki biz, Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat." diye ayetlerimizle yolladık. Şüphesiz ki bunda, çok sabırlı olan ve çokça şükredenler için (ibret alınacak) ayetler vardır.

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجٰيكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ
الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ؕ
وَفِى ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۚ ۶ وَاِذْ تَاَذَّنَ
رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ
اِنَّ عَذَابِى لَشَدِيدٌ ۞ ۷ وَقَالَ مُوسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوٓا اَنْتُمْ
وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِىٌّ حَمِيدٌ ۞ ۸ اَلَمْ يَاْتِكُمْ
نَبَؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۛ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ۛ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوٓا اَيْدِيَهُمْ فِٓى اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ
اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِى شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَآ اِلَيْهِ مُرِيبٍ ۞ ۹
قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِى اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ؕ قَالُوٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ؕ تُرِيدُونَ
اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا فَاْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۞ ۱۰

6. (Hatırlayın!) Hani Musa kavmine demişti ki: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı. Onlar size işkencenin en kötüsünü reva görüyor, erkek çocuklarını boğazlıyor, kadınları sağ bırakıyorlardı. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardır."

7. (Yine hatırlayın ki) Rabbiniz: "Andolsun ki şükrederseniz kesinlikle arttırırım, nankörlük ederseniz şüphesiz, benim azabım pek çetindir." diye ilan etmişti.

8. Musa demişti ki: "Siz ve yeryüzünde bulunanların tamamı kâfir olsanız şüphesiz ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlıklar tarafından övülen) Hamîd'dir."

9. Size, sizden önce (yaşayan) Nuh, Âd ve Semud Kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin haberleri gelmedi mi? Onları Allah'tan başkası bilmez. Resûlleri onlara apaçık delillerle geldiler. (Resûlleri susturmak için) ellerini ağızlarına götürdüler ve dediler ki: "Hiç şüphesiz biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr ettik. Ve hiç şüphesiz, bizi davet ettiğiniz şey hakkında da huzursuzluk veren bir şüphe içerisindeyiz."

10. Resûlleri demişti ki: "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi ediyorsunuz? (Oysa O,) günahlarınızı bağışlamak için sizi davet ediyor ve belirlenmiş bir süreye kadar sizi erteliyor." Demişlerdi ki: "Siz de ancak bizim gibi birer insansınız. Bizi babalarımızın ibadet ettiklerinden alıkoymaya çalışıyorsunuz. Bize apaçık/güçlü bir delil getirin."

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ
نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا
سُبُلَنَا ؕ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ
رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾
وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ
وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيْدٍ ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ
وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ وَمِنْ
وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادِ ِۨاشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ
مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾

11. Resûlleri demişti ki: "(Evet,) bizler sadece sizin gibi birer insanız. Fakat Allah, kulları arasından dilediğine (nübüvvet vererek) iyilikte bulunur. Allah'ın izni olmaksızın, size apaçık bir delil/mucize getirmemiz mümkün değildir. Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."

12. "Ne diye Allah'a tevekkül etmeyelim ki? Kuşkusuz O, bize (doğru) olan yollarımızı göstermiştir. Elbette, bize yaptığınız eziyetlere sabredeceğiz. Tevekkül edecek olanlar yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."

13. Kâfirler, resûllerine, "Şüphesiz ki ya dinimize dönersiniz ya da sizi yurdumuzdan çıkarır atarız." demişlerdi. Rableri onlara şöyle vahyetti: "Kesinlikle o zalimleri helak edeceğiz."
(bk. 7/A'râf, 88)

14. "Onlardan sonra (onların yerine) yeryüzüne sizleri yerleştireceğiz." Bu (müjde), benim (konum, azamet, heybet) makamımdan ve benim tehditlerimden korkanlar içindir.

15. (Resûller Allah'tan) fetih istediler. (Allah yardım etti ve) her inatçı zorba bozguna uğradı.

16. (Dünya bozgununun) ardından (bir de) cehennem vardır. Ve (ona) irinli sudan içirilir.

17. Zorlanarak ve yudum yudum yutkunmaya çabalar (ama) boğazından kolayca geçmez. Ölüm her yandan ona gelir, fakat o ölmez. Ardında daha sert/çetin bir azap vardır.

18. Rablerine karşı kâfir olanların amellerinin durumu, fırtınalı bir günde rüzgârın savurduğu kül gibidir. Yaptıkları hiçbir şeyin (Allah katında bir karşılığı yoktur ve yaptıklarından) faydalanmazlar. (Hakka dönmesi çok) uzak bir sapıklık içinde olmak işte budur.
(Amellerin Allah (cc) katında kabul görmesinin ilk şartı tevhiddir. Tevhidini şirkle bozan bir insanın namaz kılması, oruç tutması, infakta bulunması kendisine hiçbir fayda vermez (24/Nûr, 39-40). Çünkü şirk ve küfür, amelleri boşa götüren ve sahibini ebedî ateşe sürükleyen birer illettir. (bk. 6/En'âm, 88; 39/Zümer, 65))

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۙ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا
مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ؕ
سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٢١﴾
وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ؕ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ
مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ
وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ؕ
اِنِّيْ كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ؕ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٢﴾ وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ؕ
تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿٢٣﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ۙ ﴿٢٤﴾

19. Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmez misin? Şayet dilerse sizi götürür, (yerinize) yeni bir toplum getirir.

20. Ve bu da Allah'a hiç zor değildir.

21. Hepsi beraber Allah'ın huzuruna çıkarlar. (Tağutlar tarafından sömürülüp fakirleştirilerek, işkence ve zorbalıkla onursuzlaştırılmış olan) mustazaflar, müstekbirlere derler ki: "Biz (dünyada) sizin tebaanızdık. Şimdi siz, Allah'ın azabına karşı bizi koruyabilecek misiniz/bize bir faydanız olacak mı?" Diyecekler ki: "Şayet Allah bizi hidayet etmiş olsaydı, biz de sizi hidayet edebilirdik. (Artık bir önemi yok.) İster (bu azaba) sabredelim, ister dövünüp yakınalım farketmez, bizim için kaçış yoktur."

(Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167)

22. İş olup bittikten sonra şeytan da şöyle diyecek: "Şüphesiz ki Allah, size gerçek bir söz verdi, ben de size bir söz verdim ama sözümde durmadım. Zaten benim sizin üzerinizde bir otoritem de yoktu. Yalnızca ben çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. (Öyleyse) beni kınamayın. Yalnızca kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Gerçek şu ki; daha önce beni Allah'a ortak koşmanızı da reddetmiştim. Şüphesiz ki zalimlere can yakıcı bir azap vardır."

23. İman edip salih amel işleyenler, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetlere konulurlar. Orada birbirlerine dilekleri de "selam/esenlik"tir.

24. Allah'ın (tevhidi) nasıl örneklendirdiğini görmedin mi? Güzel söz (Lailaheillallah), kökü sabit, dalları ise gökyüzüne ulaşmış güzel bir ağaç gibidir.

تُؤْتِيْٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ ِۨاجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾
يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحَلُّوْا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۙ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۗ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾
وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ
مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِّعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا
الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ
اَنْ يَّاْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ
رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِىَ فِى الْبَحْرِ
بِاَمْرِهٖ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ۚ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ ﴿٣٣﴾

25. (O ağaç) Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. İnsanlar öğüt alsınlar diye Allah onlara örnekler veriyor.

26. Kötü söz (şirk) ise kökü yerden koparılmış, istikrarı olmayan kötü bir ağaç gibidir.

27. Allah, iman edenleri dünya hayatında da ahirette de sabit sözle (Lailaheillallah) sapasağlam kılar. Allah zalimleri saptırır ve Allah dilediğini yapar.

(24-27. ayetler hakkında:
a. Lailaheillallah (Allah'tan başka ibadeti hak eden hiçbir ilah yoktur.) kelimesi, kökleri kalpte yer etmiş, amelleri ise Allah'a (cc) yükselmiş güzel bir ağaç gibidir. Onun müminin kalbindeki tesiri o denli güçlüdür ki her daim kula faydalı olacak ameller yapmasını öğütler. Bir öğretmen gibi mümini yönlendirip yol gösterir. Madem Allah (cc) tek ilah, madem razı edilmesi gereken yalnızca O, öyleyse O'na yönel, tevbe et, O'nu sev, O'ndan kork, namaz kıl, İslam'a hizmet et...
b. Lailaheillallah (Allah'tan başka ibadeti hak eden hiçbir ilah yoktur.) kelimesi, dünyada insanı sabit kılar. Neye inandığını ve niçin inandığını bilir mümin. Şüphe ve fitne rüzgârları onun imanına zarar vermez. Konjonktüre göre din değiştirip, şartlara göre akide belirlemez... Lailaheillallah akidesi, kalbini sabit kılar.
Kabirde münafıklar: "Rabbin kim? Resûlün kim? Dinin ne?" sorularına "Ah! Bilmiyorum. İnsanlar bir şey diyordu, ben de aynısını söyledim." dediğinde Lailaheillallah (Allah'tan başka ibadeti hak eden hiçbir ilah yoktur.) kelimesinin ehli olanlar: "Rabbim Allah (cc), dinim İslam, peygamberim Muhammed (sav)." diyecek ve sabit kalacaklardır. (Ebu Davud, 4753; Ahmed, 18534, Bera bin Azib'ten)
Şirk ise köksüzdür. Müşrik neye inandığını bilmez. Dini zandan ibarettir. Bir esas üzere karar kılamaz. İnancında ve amellerinde hep bir belirsizlik vardır. En küçük bir şüphe, akidesini yerle bir edebilir.)

28. Allah'ın nimetini küfürle/nankörlükle değişen ve toplumlarını helak yurduna yerleştirenleri görmedin mi?

29. (Kavimlerini yerleştirdikleri yıkım ve helak yurdu) içine girecekleri cehennemdir. Orası ne kötü bir yerleşim yeridir.

30. Allah'ın yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar kıldılar. De ki: "Keyif sürün! Hiç kuşkusuz, varacağınız yer ateştir."

31. İman eden kullarıma de ki: "Namazı dosdoğru kılsınlar, içinde ne alışverişin ne de dostluğun olduğu o gün gelmeden önce, rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infakta bulunsunlar."

32. Allah, gökleri ve yeri yaratan, gökyüzünden su indirip onunla size rızık olarak çeşitli meyveler çıkaran, denizde O'nun emriyle yüzsün diye gemileri size hizmetkâr kılan ve nehirleri hizmetinize sunandır.

33. Güneş'i ve Ay'ı alışılagelmiş hâlleriyle emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü hizmetinize sunan da (Allah'tır).

وَاٰتٰىكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُ ؕ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۝٣٤ وَاِذْ
قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ
اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَ ؕ ۝٣٥ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيرًا
مِنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِي فَاِنَّهُ مِنِّي ۚ وَمَنْ عَصَانِي فَاِنَّكَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ۝٣٦ رَبَّنَا اِنِّي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي
زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ
اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ ۝٣٧ رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ؕ وَمَا يَخْفٰى
عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۤءِ ۝٣٨ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبِّي
لَسَمِيعُ الدُّعَاۤءِ ۝٣٩ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاۤءِ ۝٤٠ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۝٤١ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظّٰلِمُونَ ؕ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْاَبْصَارُ ۝٤٢

34. O'ndan istediğiniz her şeyi size vermiştir. Şayet Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız, O'nun nimetlerini saymakla bitiremezsiniz. Şüphesiz ki insan, çokça zulmeden ve pek nankör bir varlıktır.

35. (Hatırlayın!) Hani İbrahim şöyle demişti: "Rabbim! Bu beldeyi güvenli kıl. Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak tut."

36. "Rabbim! Gerçekten o (putlar), insanlardan birçoğunu saptırdılar. Bana uyan, hiç şüphesiz bendendir. Bana isyan edene gelince, şüphesiz ki sen, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'sin."

(İbrahim Peygamber gibi bir tevhid imamı dahi kendisini ve zürriyetini putlardan koruması için Allah'a (cc) yakarıyor. Bu, onun tevhide değer vermesinden ve Allah'ın (cc) yardımı olmadan hidayet üzere kalabilmenin mümkün olmadığına dair inancındandır. Bu korku, korkuların en şereflisidir. Tevhid imamlarının tamamında aynı korkunun olduğunu görmekteyiz.

Allah Resûlü'nün (sav) en fazla tekrar ettiği dua: "Ey kalpleri evirip çeviren Allah'ım! Kalbimi dinin üzere sabit kıl." (Tirmizi, 2140) duasıdır. (bk. 2/Bakara, 132-133; 3/Âl-i İmran, 102))

37. "Rabbimiz! Şüphesiz ki ben, ailemden bir kısmını namazı dosdoğru kılsınlar diye senin mukaddes evinin (Kâbe'nin) yanında, ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. İnsanlardan bir kısmının kalplerini onlara meylettir/onlara karşı ilgili kıl. Onları meyvelerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler."

38. "Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, gizlediğimizi de açıktan ilan ettiğimizi de bilirsin. Ne yerde ne gökte hiçbir şey Allah'a kapalı/gizli kalmaz."

39. "Yaşlılıkta bana İsmail ve İshak'ı veren Allah'a hamd olsun. Şüphesiz ki benim Rabbim, duayı işitendir/icabet edendir."

40. "Rabbim! Beni ve zürriyetimi namazı dosdoğru kılanlardan eyle. Rabbimiz! Duamı kabul et."

41. "Rabbimiz! Hesabın görüleceği günde beni, annemi, babamı ve tüm müminleri bağışla."

42. Sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Ancak onları, gözlerin dehşetten fırlayacak gibi olduğu bir güne erteliyor.

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ وَأَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ
وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ
مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ ۚ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾
فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ
وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ
وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

43. Başlarını dikmiş olarak koşacaklar. Gözleri (çakılıp kaldığından) kendilerine dönmeyecek. Kalpleri ise bomboştur. (Korkudan yürekleri ağızlarına gelmiş, akılları başlarından gitmiştir.)

44. Sen, insanları azabın kendilerine geleceği günle uyar! Zalimler derler ki: "Rabbimiz! Bizi yakın bir zamana kadar ertele ki, davetine icabet edip resûllere uyalım." (Onlara şöyle cevap verilir:) Oysa yok olup gitmeyeceğinize dair daha önce yeminler etmemiş miydiniz? (Ne oldu?)

45. Kendilerine zulmedenlerin (ve helak olanların) yurtlarına yerleşmiştiniz. Onlara neler yaptığımız size açığa çıkmıştı. Size (onların durumuna dair) örnekler de vermiştik. (Buna rağmen ahiret yurduna inanmamış, yeniden dirilişi inkâr etmiştiniz.)

46. Şüphesiz onlar tuzaklarını kurdular. Onların tuzaklarına (verilecek ceza) Allah'ın yanındadır. İsterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak (cinsten) olsun.

47. Allah'ın, resûllerine verdiği (yardım) sözünden döneceğini zannetme sakın! Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz ve intikam sahibidir.

48. Yerin başka bir yerle, göklerin de (başka göklerle) değişeceği o gün, onlar (zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah'ın huzuruna çıkarılacaklardır.

49. O gün suçlu günahkârları, zincire vurulmuş bir hâlde birbirlerine bağlı olarak görürsün.

50. Giysileri katrandandır ve yüzlerini ateş bürür.

51. (Bu,) Allah her nefse kazandığının karşılığını versin diyedir. Şüphesiz ki Allah, hesabı çabuk görendir.

52. Bu (Kur'ân) onunla uyarılsınlar, (Allah'ın) ancak tek bir ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsın diye insanlara bir mesajdır.

سُورَةُ الْحِجْرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَاْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ
الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ
مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا
يَآ اَيُّهَا الَّذِى نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۟ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَاْتِينَا
بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ
اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوٓا اِذًا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى شِيَعِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٠﴾
وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾ كَذٰلِكَ
نَسْلُكُهُ فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۙ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۙ ﴿١٤﴾
لَقَالُٓوا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۧ ﴿١٥﴾

15. HİCR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 99 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Râ. Bu, Kitab'ın ve apaçık/açıklayıcı olan Kur'ân'ın ayetleridir.

2. Öyle bir zaman olur ki; o kâfirler, Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen bir kul olmayı temenni ederler.

3. Onları (kendi hâllerine) terk et! Yesinler, keyif sürsünler, boş hayalleri onları oyalayadursun. (Ne de olsa hakikati) pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

4. Biz, hiçbir yerleşim yerini, (önceden kararlaştırılmış) bilinen bir yazısı olmadan helak etmedik.

5. Hiçbir ümmet, ne ecelinin önüne geçebilir ne de onun gerisinde kalabilir.

6. Dediler ki: "Ey üzerine zikir/Kitap inen kişi! Şüphesiz ki sen, cinlenmiş bir delisin."

7. "Şayet doğru söylüyorsan bize melekleri getirmen gerekmez miydi?"

8. Biz melekleri ancak hak ile indiririz. (Melekleri indirecek olsak) o zaman hiç bekletilmez (anında helak edilirlerdi).

9. Şüphesiz ki zikri/Kur'ân'ı biz indirdik. Onu koruyacak olan da hiç kuşkusuz yine biziz.

10. Andolsun ki, senden önceki toplumlar içinde de resûller gönderdik.

11. Onlara hangi resûl gelmişse, mutlaka onunla alay ederlerdi.

12. İşte böyle! Biz (resûlleri inkâr ve onları alaya almayı) suçlu günahkârların kalbine sokarız da,

13. Ona iman etmezler. (Oysa) öncekilerin sünneti geçmiştir. (Öncekilerin başına gelenleri bilmelerine rağmen yine de inanmazlar.)

14. Şayet onlar için gökyüzünde bir kapı açsak onda yükselseler,

15. Hiç şüphesiz: "Gözlerimiz perdelendi. (Hayır,) galiba bizler büyülenmiş bir toplumuz." derler.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ
شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ
وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ
وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَآ أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَآنَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

16. Andolsun ki, gökyüzünde burçlar kıldık ve onu bakıp seyredenler için süsledik.

17. Ve onu her taşlanmış/kovulmuş şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı yapıp (Mele-i A'lâ'da konuşulanları çalmaya yeltenenler) müstesna. Onun ardına da yakıcı, parlak bir ateş düşer.

19. Yeryüzünü yaydık. Orada (denge sağlaması için dağlardan) kazıklar çaktık ve her şeyden ölçüsü belirlenmiş bitkiler bitirdik.

20. Ve orada sizin ve rızıklarını temin edemediğiniz (diğer canlılar için) geçim vasıtaları kıldık.

21. Her şeyin asıl hazineleri/kaynakları bizim katımızdadır. Ancak ondan belirli bir miktar indiririz.

22. Rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik. Gökyüzünden su indirdik ve onunla sizi suladık. Onu depolayıp muhafaza eden siz değilsiniz.

23. Şüphesiz ki biz, (evet, gerçekten) biz diriltir ve öldürürüz. Ve (öldükten sonra geride bırakacaklarınıza) vâris olan da biziz.

24. Andolsun ki, sizden önce (yaşamış toplumları da) sonra gelecek (olanları da) biz bildik.

25. Onları (diriltip) huzurunda toplayacak olan, hiç şüphesiz ki senin Rabbindir. Şüphesiz ki O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm, (her şeyi bilen) Alîm'dir.

26. Andolsun ki insanı, kokuşmuş bir balçığın kuruyan çamurundan yarattık.

27. Cinleri de (insanı yaratmadan) önce, (içlere nüfuz eden) zehirli bir ateşten yarattık.

28. Hani Rabbin, meleklere demişti ki: "Şüphesiz ki balçığın kurumuş çamurundan bir insan yaratacağım."

29. "Yaratılışını tamamlayıp ruhumdan ona üflediğimde, ona secdeye kapanın."

30. Meleklerin tamamı secde ettiler.

31. İblis hariç! Secde edenlerle beraber olmayı kabul etmedi.

قَالَ يٰٓاِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السّٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
لَمْ اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ
مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ
اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِى اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ بِمَآ اَغْوَيْتَنِى لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ
عَلَىَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾
لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾
اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِنِينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ
مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾
نَبِّئْ عِبَادِىٓ اَنِّىٓ اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابِى
هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيمَ ﴿٥١﴾

32. (Allah) buyurdu ki: "Ey İblis! Ne oluyor sana? Niçin secde edenlerle beraber olmuyorsun?"
33. Dedi ki: "Kokuşmuş balçığın kurumuş çamurundan yarattığın bir insana secde edecek değilim."
34. Buyurdu ki: "Çık oradan! Şüphesiz ki sen, kovulmuş/taşlanmış birisin."
35. "Din/Kıyamet Günü'ne kadar da lanet senin üzerinedir."
36. Dedi ki: "Rabbim! Bana (insanların) diriltileceği güne kadar mühlet ver."
37. Buyurdu ki: "Sen mühlet verilenlerdensin."
38. "Zamanı bilinen güne (kıyamete) kadar!"
39. Dedi ki: "Rabbim! Beni saptırmana karşılık, yeryüzünde (sapkınlığı) onlara süsleyecek ve hepsini saptıracağım."
40. "Senin muhlas/arındırılmış/ihlaslı kılınmış kulların hariç."
41. Bu yolun dosdoğru bir yol olduğu, benim güvencem altındadır.
42. Kuşkusuz, kullarım üzerinde bir otoriten yoktur. (Senin otoriten) ancak sana uyan azgınlar üzerinedir.
43. Kuşkusuz, onların tümünün buluşma yeri cehennemdir.
44. Onun yedi kapısı vardır. İçlerinden her bir grup bir kapının payı (olarak o kapıdan cehenneme gireceklerdir).
45. Şüphesiz ki muttakiler, cennetlerde ve pınar başlarındalardır.
46. "Oraya esenlik ve güven içerisinde girin." (buyrulacak.)
47. Göğüslerindeki kin/düşmanlık/öfke (gibi tüm olumsuz duyguları) çıkarmışızdır. Karşılıklı sedirlerde kardeşler olarak (kurulurlar).
48. Orada onlara yorgunluk dokunmaz ve asla oradan çıkarılmazlar.
49. Kullarıma haber ver. Şüphesiz ki ben, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr, (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olanın ta kendisiyim.
50. Ve şüphesiz ki benim azabım, can yakıcı azabın ta kendisidir.
51. Onlara İbrahim'in misafirlerini de haber ver.

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلٰمًا ۭ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُوْنَ ﴿٥٢﴾
قَالُوْا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِيْ
عَلٰٓى اَنْ مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ﴿٥٤﴾ قَالُوْا بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖٓ
اِلَّا الضَّاۗلُّوْنَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٧﴾
قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۙ ﴿٥٨﴾ اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۭ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ
اَجْمَعِيْنَ ۙ ﴿٥٩﴾ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۭ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۧ ﴿٦٠﴾
فَلَمَّا جَاۗءَ اٰلَ لُوْطِۨ الْمُرْسَلُوْنَ ۙ ﴿٦١﴾ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿٦٢﴾
قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَاَتَيْنٰكَ
بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٦٤﴾ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ
وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا حَيْثُ
تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَاۗءِ
مَقْطُوْعٌ مُّصْبِحِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَجَاۗءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٦٧﴾
قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَاۗءِ ضَيْفِيْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ۙ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿٦٩﴾ قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٠﴾

52. Yanına girdikleri zaman: "Selam!" demişlerdi. (İbrahim de:) "Biz sizden gerçekten korkuyoruz." demişti.

53. "Korkma." demişlerdi. "Biz seni bilgili bir çocukla müjdeliyoruz."

54. "Başıma gelen (şu) ihtiyarlığa (rağmen) beni (bir çocukla mı) müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdeliyorsunuz (farkında mısınız)?" demişti.

55. "Seni gerçekle müjdeledik. (Öyleyse) sakın ümitsizlerden olma!" demişlerdi.

56. "Rabbinin rahmetinden sapıklardan başka kim ümit keser ki?" demişti.

57. "Ey elçiler/melekler! Sizin işiniz (göreviniz) nedir?" demişti.

58. "Şüphesiz ki biz, suçlu günahkâr bir kavme yollandık." demişlerdi.

59. "Lut ailesi hariç. Elbette, onların tamamını kurtaracağız."

60. "(Lut'un) karısı hariç. Onun geride kalanlardan olmasını takdir ettik."

61. Lut ailesine elçiler geldiği zaman:

62. "Şüphesiz sizler tanınmayan bir topluluksunuz." demişti.

63. "(Hayır, öyle değil!) Bilakis, onların hakkında şüpheye kapılıp tartıştıkları (azabı) getirdik." demişlerdi.

64. "Sana hakkı getirdik. Ve biz, elbette doğru söyleyenleriz."

65. "Gecenin bir bölümünde aileni yola çıkar. Sen de peşlerine düş. Sizden kimse arkasına bakmasın. Emrolunduğunuz yere doğru devam edin."

66. Ona şu kesin hükmü bildirdik: "Sabah olduğunda bunların arkaları kesilmiş (kökleri kurumuş) olacaktır."

67. Şehir halkı (erkek misafirlerin şehre geldiğini birbirlerine müjdeleyerek) sevinç içinde geldiler.

68. Dedi ki: "Bunlar benim misafirlerimdir. Beni utandırıp dillerine düşürmeyin."

69. "Allah'tan korkun ve beni rezil etmeyin."

70. "Biz seni toplumun işine karışmaktan alıkoymamış mıydık?" demişlerdi.

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ
لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾
فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ﴿٧٦﴾
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ
لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ
اَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنِينَ ﴿٨٢﴾
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ
اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي
وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا
مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
اِنِّي اَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

71. Dedi ki: "İllaki bir şey yapacaksanız işte benim (evlenebileceğiniz) kızlarım!"

72. Senin ömrüne andolsun ki, onlar sarhoşlukları içinde bocalayıp duruyorlardı.

73. (Derken) Güneş'in doğmasıyla onları bir çığlık yakalayıverdi.

74. Oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75. Şüphesiz ki bunda, basiret/feraset sahibi insanlar için (ibret alınacak) ayetler vardır.

76. Orası hâlen bir yerleşim yolu üzerinde bulunuyor.

77. Şüphesiz bunda, iman edenler için (dersler çıkarılacak) bir ayet vardır.

78. Eyke halkı da hiç şüphesiz zalim kimselerdi.

79. Onlardan intikam aldık. Her ikisi de açık bir yol üstünde (göz önündedir).

80. Andolsun ki, Hicr halkı da gönderilmiş resûlleri yalanladılar.

81. Onlara ayetlerimizi verdik. Ondan yüz çevirip (ona karşı ilgisiz davrandılar).

82. Dağlardan güven (içinde oturacakları) evler yontuyorlardı.

83. Sabah vakti onları (kulakları sağır edip, beyinleri patlatan) bir çığlık yakalayıverdi.

84. Kazandıkları şeyler onları (Allah'ın azabından) kurtaramadı.

85. Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ile (hakkı açığa çıkarmak, Allah'ın kudretini göstermek, insanlara kazandıklarına göre karşılık vermek için) yarattık. Hiç şüphesiz, saat/kıyamet gelecektir. (Öyleyse) onlara karşı (hoşgörülü ve affedici bir tavırla) güzel davran.
(Yaratılış gayesi için bk. 38/Sâd, 27)

86. Şüphesiz ki Rabbin, (çokça yaratan) El-Hallâk, (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

87. Andolsun ki sana, Sebu'l Mesani'yi/tekrar eden yediyi (Fâtiha Suresi'ni) ve büyük Kur'ân'ı verdik.

88. (Sana verilen Kur'ân ile yetin ve) sakın faydalanmaları için o (kâfirlerin) bir kısmına verdiğimiz şeylere gözünü dikme. Onlara karşı üzülme, (şefkat) kanatlarını müminlere ger.

89. De ki: "Kuşkusuz ben, (evet,) ben apaçık bir uyarıcıyım."

90. Tıpkı bölüp taksim edenlere indirdiğimiz gibi.
("Bölüp taksim edenler"den kasıt; ayetin ilk muhatabı olan Kureyş olabilir. Zira onlar Kur'ân hakkında bölünmüş ve farklı düşüncelere sahipti. Kimi onun için sihir, kimi şiir, kimi kehanet, kimi de masal diyordu... Aynı zamanda ayetten kastedilen Ehl-i Kitap'ta olabilir. Zira onlar vahyin dışında kitaplar kaleme almış ve bu kitaplar etrafında bölünüp fırkalara ayrılmışlardı. (bk. 23/Mü'minûn, 53))

اَلَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾
عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ اَلَّذِينَ يَجْعَلُونَ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ
يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَتٰٓى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِهِ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهِٓ
اَنْ اَنْذِرُوٓا اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ
خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَاْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

91. Onlar ki Kur'ân'ı (bir kısmına inanıp bir kısmını reddettikleri) parçalara ayırdılar.

92. Rabbine yemin olsun ki, onların hepsini hesaba çekeceğiz.

93. Yapmakta olduklarından...

94. Emrolunduğun (tevhidi) açıkça ortaya koy ve müşriklerden yüz çevir.

(Ayet, tevhid davetinin nasıl olması gerektiğini ortaya koymaktadır. Davetin keyfiyeti, (صدع) "sa-de-a" fiiliyle ifade edilmiştir. Bir şeyi yarmak, açmak, çatlatmak, sabah, baş ağrısı gibi anlamlara gelen bu kelimenin seçilmesi önemlidir. Rabbimiz tevhidin apaçık, batılın karanlıklarını yara yara, hem davetçinin hem de muhataplarının beyin konforunu bozacak şekilde ortaya konmasını istemektedir. Yine Kur'ân'ın ifadesiyle şirki beyninden yakalayıp parçalayan bir davet istenmektedir. (bk. 21/Enbiyâ, 18))

95. O alaycılara karşı biz sana yeteriz.

96. Onlar ki; Allah'la beraber başka ilah(lar) ediniyorlar. Pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

97. Andolsun ki, onların söylediklerinden dolayı göğsünün daraldığını (çok sıkıldığını) biliyoruz.

98. (Bu sıkıntıdan, kurtulmak için) Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol.

(Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında Rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130)

99. Yakin (ölüm) sana gelinceye dek Rabbine ibadet/kulluk et!

16. NAHL SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 128 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Allah'ın emri geldi/gelecektir. Onun erkenden gelmesi için uğraşmayın. O (Allah,) onların şirk koştukları şeylerden münezzehtir, yücedir.

2. Kullarından dilediğine ruhla/vahiyle melekleri indirir ve (o kâfirleri şöyle) uyarın (diye emreder): "Benden başka (ibadeti hak eden) ilah yok, (o hâlde) benden korkup sakının."

3. Gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Onların şirk koştuklarından yücedir.

4. İnsanı bir nutfeden/meniden yarattı. (Bir de ne göresin!) O (insan, yaratıcısına karşı) apaçık bir düşman kesilivermiş.

5. Ve hayvanları da (O) yarattı. Onlarda sizi ısıtacak (yünlerinden giysiler) ve (başkaca) faydalar vardır. Ve onlardan yersiniz.

6. Sabah saldığınızda da akşam (geri) getirdiğinizde de, sizin için onlarda (seyre değer) bir güzellik vardır.

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بٰلِغِيهِ
اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ۭ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيمٌ ۙ ۷
وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۭ وَيَخْلُقُ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ۸ وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ۭ
وَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِينَ ۧ ۹ هُوَ الَّذِىٓ اَنْزَلَ
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ
فِيهِ تُسِيمُونَ ۱۰ يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۭ اِنَّ فِى ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ۱۱ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ
وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهٖ ۭ اِنَّ
فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُونَ ۙ ۱۲ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِى الْاَرْضِ
مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ۭ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُونَ ۱۳
وَهُوَ الَّذِى سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَّتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۱۴

7. Ağırlıklarınızı yüklenir, canınızın yarısı telef olmadan erişemeyeceğiniz beldelere taşırlar. Şüphesiz ki Rabbiniz, (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

8. Binesiniz ve süs olsun diye atlar, katırlar ve merkepler yarattı. Ve sizin bilmediğiniz şeyler yaratmaktadır.

9. (İnsanlara) doğru yolu açıklayıp göstermek Allah'a aittir. (O yollardan) bazısı da eğridir. (Kişiyi hakka ulaştırmaz.) Şayet dileseydi elbette, tümünüzü hidayet ederdi.

10. Sizin için gökten su indiren O'dur. (O sudan) sizin için içecek de vardır, ağaç/otlak da vardır. Ve (hayvanlarınızı o sudan biten otlakta) yayarsınız.

11. Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve her meyveden bitirir. Şüphesiz ki düşünen bir toplum için bunda (Allah'ın lütuf ve ihsanına işaret eden) ayet vardır.

12. Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı emrinize amade kılmış (hizmetinize sunmuştur). Yıldızlar da O'nun emriyle boyun eğdirilmiş (insanlara hizmetkâr kılınmıştır). Şüphesiz ki akleden bir topluluk için bunda ayetler vardır.

13. Yeryüzünde sizin için yaratıp yaydığı türlü renklerdeki (bitkiler de sizin hizmetinizdedir). Şüphesiz ki öğüt alan bir toplum için bunda ayet vardır.

14. Taze et yemeniz ve giyecek süsler çıkarmanız için denizi emrinize amade kıldı. Gemilerin, (suyu) yararak onda (seyrettiğini) görürsün. (Bunlar) Allah'ın ihsan ve lütfunu arayıp şükredesiniz diyedir.

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۙ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍ ۭ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾
اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾
وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۭ ﴿٢٠﴾
اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَاۤءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ ۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا قِيلَ
لَهُمْ مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوٓا
اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ اَلَا سَاۤءَ مَا يَزِرُونَ ۚ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

15. Sizi sarsmasın diye yeryüzüne (dağlardan) kazıklar, yolunuzu bulasınız diye de nehirler ve yollar yerleştirdi.

16. (Yolunuzu bulmanız için başkaca) alametler (de yerleştirdi). Onlar yıldızlarla da yollarını bulurlar.

17. Hiç yaratan, yaratmayan gibi olur mu? Öğüt almaz mısınız?

18. Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız onu kuşatıp kapsayamazsınız. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Gafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

19. Allah gizlediklerinizi de açığa vurup ilan ettiklerinizi de bilir.

20. Allah'ın dışında dua ettikleri, hiçbir şey yaratamazlar. Onlar kendileri yaratılmışlardır.

21. Ölüdürler, diri değil. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

22. Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri inkârcıdır ve onlar büyüklenmektelerdir.

23. Çare yok! Şüphesiz ki Allah, onların gizlediklerini de açığa vurup ilan ettiklerini de bilir. Şüphesiz O, büyüklenenleri sevmez.

24. Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde: "Öncekilerin masalları!" derler.

25. (Bu sözü söylemeleri) Kıyamet Günü'nde günahlarını tam bir şekilde yüklenmeleri ve bilgisizce saptırdıkları insanların da günahlarının bir kısmını yüklenmeleri içindir. Dikkat edin, onların yüklendiği şey ne kötüdür!

26. Muhakkak ki onlardan öncekiler de tuzaklar kurdular. Allah onların evlerini temelden yıktı, üstlerindeki tavan başlarına çöktü ve azap onlara hiç ummadıkları bir yerden geldi.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَٰٓقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۙ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
ظَالِمِٓي اَنْفُسِهِمْ ۠ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍ ۚ
بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا اَبْوَابَ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۭ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ
لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۭ قَالُوا خَيْرًا ۭ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا
فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۭ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ۭ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۙ ﴿٣٠﴾
جَنّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُمْ فِيهَا
مَا يَشَآءُوْنَ ۭ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ ۙ ﴿٣١﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰىهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ ۭ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٤﴾

27. Sonra (Allah) kıyamette de onları rezil edecek ve: "Kendileri için (müminlerle) çekişip ayrı düştüğünüz ortaklarım hani neredeler?" diyecek. Kendilerine ilim verilenler diyecekler ki: "Bugün rezillik ve kötülük kâfirlerin üstünedir."

28. Melekler, nefislerine zulmedenlerin canlarını aldığında: "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk." diyerek teslim bayrağı çekerler. (Hayır, öyle değil!) Hiç şüphesiz Allah, sizin yaptıklarınızı bilendir.

29. İçinde ebedî kalmak üzere cehennem kapılarından girin. Büyüklenenlerin konaklama yeri ne kötüdür.

30. Allah'tan korkup sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde, "Hayır (indirdi)." derler. Bu dünyada iyilik yapanlara (karşılık olarak) iyilik vardır. Ahiret yurduysa çok daha hayırlıdır. Muttakilerin yurdu ne güzeldir.

31. Altından ırmaklar akan ve orada her istedikleri olan Adn Cennetleri'ne girerler. İşte Allah, muttakileri böyle mükâfatlandırır.

32. Onlar ki; melekler güzellikle canlarını aldığında: "Selam olsun size! Yaptıklarınız karşılığında cennete girin." derler.

33. (Nefislerine zulmedenler) kendilerine meleklerin ya da Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah, onlara zulmetmedi. Fakat onlar, kendilerine zulmetmekteydiler.

34. Yaptıkları kötü ameller (musibet olarak) başlarına geldi. Alaya aldıkları şey onları her yönden kuşattı.

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ
نَحْنُ وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ ؕ كَذٰلِكَ
فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ
عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ؕ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدٰيهُمْ
فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوا
بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ ؕ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ
حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۙ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَنَّهُمْ كَانُوا
كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَآ اَرَدْنَاهُ اَنْ نَقُولَ لَهٗ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ؕ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ۙ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

35. Şirk koşanlar dediler ki: "Şayet Allah dileseydi ne biz ne de babalarımız, O'nun dışındaki hiçbir varlığa ibadet etmez ve O'nun belirlediği haramlar dışında hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de aynen böyle yaptılar. Resûllerin apaçık bir tebliğden başka görevi mi var?

(Tevhid daveti karşısında söyleyecek söz bulamayan müşrikler, kadercilik yapmakta, hatalarının sorumluluğunu Allah'ın (cc) meşietine/dilemesine yıkmaktaydılar. "Şayet Allah (cc) hâlimizden memnun olmasa bizi kınar, azap eder, bunca imkânı vermezdi." diye düşünmekteydiler.

Allah (cc), tüm müşriklerin aynı yanılgıya kapıldığını belirttikten sonra şüphelerini şöyle çürüttü: "Şayet Allah (cc) sizden ve yaptıklarınızdan hoşnut olsa apaçık bir mesajla elçiler gönderip sizi yalnızca Allah'a (cc) ibadete ve O'nun dışında kulluk ettiğiniz tağutlardan uzaklaşmaya davet etmezdi.")

36. Andolsun ki biz her ümmet arasında: "Allah'a ibadet/kulluk edin ve tağuttan kaçının." (diye tebliğ etmesi için) resûl göndermişizdir. Allah içlerinden kimisine hidayet bahşetti, kimisine ise sapıklık hak oldu. Yeryüzünde gezip dolaşın ve yalanlayanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın.

(Tağut kavramı için bk. 2/Bakara, 256)

37. Onların hidayet bulmasını çok istesen de, Allah saptırdığını hidayet etmez. Onların yardımcıları da yoktur.

38. Var güçleriyle Allah'ın ölen kimseyi diriltmeyeceğine dair ant içtiler. (Hayır, öyle değil! Ölüleri diriltmek) O'nun üzerine aldığı hak bir vaaddir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

39. Hakkında ihtilafa düştükleri konuyu açıklamak ve kâfirlere yalancı olduklarını göstermek için (onları diriltecektir).

40. Bir şeyin olmasını dilediğimizde ancak ona: "Ol!" deriz, o da hemen oluverir.

41. Zulme uğradıktan sonra Allah (yolun)da hicret edenleri, dünyada da güzel bir yere yerleştireceğiz. Ahiret mükâfatıysa çok daha büyüktür. Keşke bilselerdi. (Ama kâfirler bilmezler.)

42. O (hicret ehli) ki; sabreder ve Rablerine tevekkül ederler.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِيٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوٓا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۙ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَاَنْزَلْنَآ
اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
اَفَاَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ
الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۙ ﴿٤٥﴾
اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۙ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ
عَلٰى تَخَوُّفٍ ۗ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا
اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَآئِلِ
سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ
رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوا
اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾
وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا ۗ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾
وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ۚ ﴿٥٣﴾
ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۙ ﴿٥٤﴾

43. Biz, senden önce kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını (resûl olarak) göndermedik. Şayet bilmiyorsanız, (vahiy bilgisine sahip) zikir ehline sorun.

44. (Peygamberleri) apaçık deliller ve Kitaplarla (yolladık). Sana da bu zikri/Kur'ân'ı indirdik ki, insanlara indirileni onlara açıklayasın. Umulur ki düşünürler.

(Peygamber'in (sav) Kur'ân'a dönük iki temel vazifesi vardır:
a. Onu eksiksiz bir şekilde insanlara ulaştırmak yani tebliğ. (bk. 5/Mâide, 67)
b. İndirilen Kur'ân'ı açıklayıp beyan etmek. Allah Resûlü'nün (sav) söz ve davranışlarını yani Sünneti'ni değerli kılan da budur. O (sav), Allah'ın gözetimi altında 23 yıl boyunca bir yandan inen ayetleri insanlara okumuş, diğer yandan söz ve davranışlarıyla (Sünnet ile) Allah'ın (cc) ayetlerden neyi murat ettiğini belirtmiştir. Her iki vazifesini de en güzel şekilde ve eksiksiz olarak ifa ettiğinden, Allah (cc) onu her konuda insanlığa örnek göstermiştir. (bk. 33/Ahzâb, 21))

45. Kötülükleri (yapabilmek için) tuzak kuranlar, Allah'ın onları yerin dibine geçirmesinden yahut hiç ummadıkları bir yerden azabın kendilerine gelmesinden emin mi oldular?

46. Ya da dönüp dolaşırken onları (azapla) yakalayıvermesinden (emin mi oldular)? Onlar (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir.

47. Ya da (mallarını, canlarını, amellerini eksilte eksilte onları) korku içerisindeyken yakalamasından (emin mi oldular)? Şüphesiz ki senin Rabbin, (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

48. Allah'ın yarattığı şeylerden (gölgesi olan varlıklara) bakmıyorlar mı? Gölgeleri, Allah'ın (azametine) boyun eğip, sağa sola dönerek secde eder.

49. Göklerde ve yerde olan canlıların tamamı ve melekler Allah'a secde eder ve (Allah'a secde etmekten) büyüklenerek kaçınmazlar.

50. Üstlerinde (zatı ve sıfatlarıyla en yüce olan) Rablerinden korkarlar. Ve emrolundukları şeyleri yaparlar.

51. Allah buyurdu ki: "İki ilah edinmeyin. O, ancak tek bir ilahtır. Yalnızca benden korkun."

52. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Sürekli olan din de O'na aittir. (Kesintisiz kulluk/ubudiyet ve mutlak otorite Allah'a aittir.) Allah'tan başkasından mı korkup sakınacaksınız?

53. Size verilmiş her ne nimet varsa Allah'tandır. Sonra size bir zarar dokunduğunda, (hemen) O'na yalvarırsınız.

54. Sonra sıkıntınızı giderdiği zaman, (bir de bakarsın) içinizden bir grup, Rablerine şirk koşuverirler.

لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُوْنَ
لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ۭ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔـلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٥٧﴾
وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۚ ﴿٥٨﴾
يَتَوٰرٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْۗءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ۭ اَيُمْسِكُهٗ
عَلٰي هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ۭ اَلَا سَاۗءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥٩﴾
لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ۭ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ
مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَاۗبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ
فَاِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾
وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ
اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ۭ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ
لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ
وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ
اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

55. Kendilerine verdiğimiz (nimetlere) nankörlük etmek için (böyle yaparlar). Keyif sürün! Pek yakında (gerçeği) bileceksiniz/anlayacaksınız.

56. Kendilerine verdiğimiz rızıktan, o hiçbir şey bilmeyen (sahte ilahlara) pay ayırırlar. Allah'a yemin olsun ki, uydurduğunuz bu iftiralardan sorguya/hesaba çekileceksiniz.

57. O münezzeh (olmasına rağmen) kızları Allah'a, istekli oldukları (erkekleri de) kendilerine nispet ediyorlar.

58. Onlardan birine (Allah'a nispet etmekten çekinmediği) kız çocuk müjdesi verildiğinde, yüzü kapkara kesilir ve öfkeden kuduracak hâldedir.

59. Aldığı kötü müjdeden dolayı (utanç içinde) toplumdan gizlenir. (Zihni allak bullaktır.) O kızı, aşağılanmayı (kabullenip) hayatta mı tutacak, yoksa toprağa mı gömecek? Dikkat edin! Ne kadar kötü hüküm veriyorlar.

60. Kötü örnek, ahirete inanmayanlaradır. Allah içinse en yüce örnek vardır. O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

61. Şayet Allah, insanları yaptıkları zulümlerle yargılasa yeryüzünde tek bir canlı bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye erteler. Ecelleri geldiğinde ne bir saat/bir an onun gerisinde kalır ne de önüne geçebilirler.

62. Hoşlanmadıkları şeyleri Allah'a nispet ederler. Dilleri de en güzel şeylerin onlara ait olduğuna dair yalan güzellemeler yapar. Hiç şüphesiz, onlara ateş vardır ve en önde (ateşe) gireceklerdir.

63. Allah'a yemin olsun ki, senden önceki ümmetlere de (resûller) gönderdik. Şeytan amellerini onlara süslü gösterdi. O, bugün de onların velisidir/dostudur. Onlara can yakıcı bir azap vardır.

64. Hakkında anlaşmazlığa düştükleri hususları onlara açıklaman, iman eden bir topluluğa hidayet ve rahmet olması için bu Kitab'ı sana indirdik.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ۧ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِی الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ
مِّمَّا فِیْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٦﴾
وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّرِزْقًا
حَسَنًا ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰی رَبُّكَ اِلَی النَّحْلِ
اَنِ اتَّخِذِیْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ۙ ﴿٦٨﴾
ثُمَّ كُلِیْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِیْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ يَخْرُجُ
مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓی اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَیْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۧ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِی الرِّزْقِ ۚ
فَمَا الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّیْ رِزْقِهِمْ عَلٰی مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ
فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ۙ ﴿٧٢﴾

65. Allah, gökyüzünden su indirip onunla ölümünden sonra toprağı diriltir. Şüphesiz ki bunda, işiten bir topluluk için (düşünüp öğüt alınması gereken) ayet vardır.

66. Sizin için hayvanlarda da ibret vardır. Size onların karınlarındaki dışkı ile kan arasından arı, duru, içenlerin boğazından kolayca geçen bir süt içiriyoruz.

67. Hurma ve üzüm (ağaçlarının) meyvelerinden içki çıkarır ve güzel bir rızık elde edersiniz. Akleden bir topluluk için bunda ayet vardır.

(İlerleyen zamanlarda Allah (cc) içkiyi haram kılmıştır. (bk. 5/Mâide, 90-91))

68. Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve onların yaptıkları bal kovanlarından kendin için evler edin."

69. "Sonra tüm meyvelerden ye ve Rabbinin senin için kolaylaştırdığı yollarda seyret." Karınlarından çeşitli renklerde içecek/bal çıkar. Onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayet vardır.

70. Allah sizi yarattı, sonra vefat ettirir. İçinizden kimisi, bildikten sonra hiçbir şey bilmez olsun diye, ömrün en kötü çağı (olan ihtiyarlığa) döndürülür. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) Kadîr'dir.

71. Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı. (Daha fazla rızık verilerek) üstün kılınanlar, rızıklarını onlarla eşit olmak için kölelerine vermezler. (Böyleyken şirk koşarak) Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

(Hiçbir efendi, kölesiyle eşit seviyeye gelmek için malını onunla paylaşmaz. Bu, tüm müşriklerin ikrar edeceği bir hakikattir. Bununla birlikte; Allah'ın (cc) salih insanları temsil eden putlara yetki verdiğine, kâinatta tasarrufta bulunduklarına, gaybı bildiklerine, ruhaniyetlerinden medet umanlara yardım ettiklerine inanıyorlardı. Yani, kölelerini mülklerine ortak kabul etmeyen müşrikler, Allah'ın (cc) salihleri mülküne ve yetkilerine ortak kıldığına inanıyor, Allah'a (cc) yapılması gereken ibadetleri ortaklarına yapıyorlardı. Böylece, Allah'ın (cc) nimetlerini inkâr ediyorlardı. (bk. 30/Rûm, 28))

72. Allah sizin için kendi nefislerinizden eşler yarattı. Eşlerinizden de sizin için çocuklar ve torunlar yarattı. Sizi temiz şeylerle rızıklandırdı. (Hâl böyleyken) batıla inanıp Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ
الْاَمْثَالَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا
حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ۭ هَلْ يَسْتَوٗنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ
اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰي مَوْلٰىهُ ۙ
اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ۭ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ
بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۭ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ
مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٨﴾
اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِيْ جَوِّ السَّمَاۗءِ ۭ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا اللّٰهُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٧٩﴾

73. Allah'ı bırakıp da kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızka sahip olmayan, (olmaya da) güç yetiremeyecek şeylere ibadet ederler.

74. (Allah'ı başka varlıklara, başka varlıkları da Allah'a benzeterek) Allah hakkında örnekler/misaller vermeyin. (Allah hakkında verilecek örneği yalnızca) Allah bilir, siz bilmezsiniz.

(Hiçbir şey Allah'ın dengi, misli, benzeri ya da yakını olamayacağından, Allah'ın varlığı ve birliğine dair verilecek örnekler konusunda titiz olunmalıdır. Şanını, azametini, celal ve izzetini en iyi O bildiğinden, yalnızca Allah (cc), kendisiyle alakalı örnek verebilir. İnsanlar da bu örneklerle yetinirler.

Müşrikler, Allah'ı (cc) bazı varlıklara benzetir, bu kıyas sonucunda birtakım neticeler elde ederlerdi. Mesela, hiçbir yöneticinin yardımcı, ortak ve vezir olmadan sağlıklı yönetip idare edemeyeceği örneğinden yola çıkarak, Allah'a yardım eden, O'nun adına kâinatta tasarruf eden yardımcılar ve ortaklar olması gerektiği sonucuna ulaşırlardı.

Bir krala veya şirket müdürüne aracısız ulaşılamayacağı örneğinden yola çıkarak, Allah'a ulaştırdığına inandıkları insanları vasıtalar edinir: "Bunlar Allah katındaki şefaatçilerimiz (10/Yûnus, 18) ve bizi Allah'a yakınlaştıran vesilelerimiz (39/Zümer, 3)." derlerdi.)

75. (İlah edindiğiniz putlarla Allah arasındaki farkı anlamanız için) başkasının kölesi olup, hiçbir şeye gücü yetmeyenle; tarafımızdan güzel bir şekilde rızıklandırdığımız ve o rızıktan gizli ve açık bir şekilde harcayan iki kişiyi örnek verdi Allah. (Bu ikisi,) bir olur mu hiç? Allah'a hamd olsun. Bilakis, onların çoğu bilmezler.

(Görmeyen, duymayan, konuşamayan ve hiçbir şeye güç yetirmeyen bir put veya putlaştırılmış kimseyle; gören, duyan, konuşan, Kadir-i Mutlak olan Allah bir olur mu hiç? İnsanların birçoğu bu farkı anlamadığından putları/türbeleri/dinî ve siyasi liderleri Allah'a ortak koşar, Allah'a yapılması gereken ibadetleri onlara yaparlar.)

76. Şu iki adamı da örnek verdi: Dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmeyen, sahibine yük, ne iş verilse (eline yüzüne bulaştıran) hayırlı bir sonuç getirmeyen biriyle; adaletle emreden ve dosdoğru yol üzere olan kimse bir olur mu hiç?

(Allah'ın dışında ibadet edilen varlıklar, kullarına yol gösteremez, onları irşad edemezler. Yüce Allah ise, kullarına adaleti emreder ve onları dosdoğru yola hidayet eder.)

77. Göklerin ve yerin gayb (bilgisi) Allah'a aittir. Kıyametin durumuysa ancak bir göz açıp kapama (süresince) veya daha yakındır (daha hızlıdır). Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

78. Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmez hâlde çıkardı. Şükredesiniz diye de size kulaklar, gözler ve gönüller verdi.

79. Gök boşluğunda (Allah'ın emirlerine) boyun eğmiş kuşları görmüyorlar mı? Onları (o boşlukta öylece asılı olarak) Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz ki bunda, inanan bir topluluk için ayetler vardır.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا وَمَتَاعًا
اِلٰى حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَاْسَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾
وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَآءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا
مِنْ دُونِكَ ۚ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَاَلْقَوْا
اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ ِالسَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

80. Allah size evlerinizi (içinde güvenle oturacağınız, mahreminizi koruduğunuz) meskenler kıldı. Hayvan derilerinden hem göç zamanı hem de yerleşik hayat döneminde (rahatlıkla taşıyabileceğiniz çadırdan) hafif evler, (hayvanların) yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından belli bir zamana kadar (giyilecek, serilecek, süslenecek) eşyalar ve (alışverişte kullanacağınız) meta kıldı.

81. Allah, yarattığı şeylerde sizin için gölgeler yaptı. Dağlarda (sizi koruyacak ve sığınabileceğiniz) siper ve barınaklar yarattı. Sizi sıcağa karşı koruyacak giysiler, savaşta sizi muhafaza edecek (zırh) giysileri verdi. (Allah'a tevhid ve itaatle) teslim olmanız için, üzerinizdeki nimetini işte böyle tamamladı.

82. Şayet yüz çevirirlerse sana düşen, ancak apaçık bir tebliğdir.

83. Nimetlerin Allah'tan olduğunu itiraf ederler. Sonra (nimeti salihlerin şefaati ve onların aracılığıyla elde ettiklerine inanarak ya da nimeti vereni unutup, sebepleri ilah edinerek) onu inkâr ederler. Onların çoğu kâfirlerdir.

84. Her ümmetten (onlara şahitlik etsin diye) bir tanık çıkaracağımız o gün, kâfirlere izin verilmeyecek ve (dünyaya geri dönüp, Allah'ı razı edecek amel yapma istekleri de) kabul görmeyecektir.

85. Zalimler azabı gördükleri zaman, onların azabı hafifletilmeyecek ve onlara değer verilmeyecektir/onların azabı ertelenmeyecektir.

86. Müşrikler ortaklarını görünce derler ki: "Rabbimiz! Bunlar senin dışında dua ettiğimiz ortaklarımızdır." (Ortaklar:) "Siz gerçek yalancılarsınız!" diyerek bunlara laf atacaklardır.

87. O gün, Allah'a teslim olmuşlardır. (Din adına icat ettikleri) iftiraları kaybolup gitmiştir.

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ
فِي كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَآئِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾
وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًا ؕ تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ ؕ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهٖ ؕ
وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَآءُ ؕ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

88. Kâfir olup da (insanları) Allah'ın yolundan alıkoyanlara (gelince); onların bozgunculuklarına karşılık, azaplarının üstüne bir azap daha katarız.

89. O gün, her ümmet içinde kendilerinden olan bir şahit diriltiriz. Seni de bunlara (kendi ümmetine) şahit (olasın diye) getiririz. Sana her şeyin açıklayıcısı, hidayet, rahmet ve teslim olanlar için müjde olacak bir Kitap indirdik.

90. Şüphesiz ki Allah, adaleti, iyiliği, yakın akrabaya vermeyi emreder. Fuhşiyatı, münkeri ve (başkalarının hakkını çiğneyecek) taşkınlığı yasaklar. Düşünüp hatırlayasınız diye size öğüt verir.

91. Allah'a söz verdiğinizde O'nun ahdini eksiksiz yerine getirin. Pekiştirdikten sonra yeminlerinizi bozmayın. (Çünkü, yapacağınız işe Allah adına yemin etmekle) üzerinize Allah'ı Kefil kıldınız. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir.

92. (Allah adına yeminle pekiştirdikten sonra sözünüzü tutmayarak) ipini sağlamca eğirdikten sonra onu bozup (eski hâline getiren) kadın gibi olmayın. Bir topluluk diğerinden (sayıca ve malca) daha fazla diye yeminlerinizi aranızda hile ve bozgunculuk aracı edinmeyin. Allah (verdiğiniz sözler ve ettiğiniz yeminlerle) ancak sizi imtihan etmektedir. Anlaşmazlığa düştüğünüz konuları Kıyamet Günü elbette, size açıklayacaktır. (Mücahid (rh) ayet hakkında şöyle der: "Cahiliye döneminde bir topluluk antlaşma yapar, ittifak kurarlardı. Daha güçlü ve zengin bir toplum bulunca eski antlaşmayı bozar, güçlü olan toplulukla yeni bir antlaşma yaparlardı." (İbni Ebi Hatim, 12646; Taberi))

93. Eğer Allah dileseydi sizi (tevhid üzere Allah'a kulluk eden) tek bir ümmet yapardı. Fakat Allah dilediğini saptırır, dilediğini hidayet eder. Kesinlikle yaptıklarınızdan sorguya çekileceksiniz.

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ
بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ
اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾
مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ
صَبَرُوٓا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ
صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ
حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَكَانَ اٰيَةٍ ۙ
وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

94. Yeminlerinizi tuzak ve bozgunculuğa alet edinmeyin. Yoksa (istikamet üzere) yere sağlam basmasından sonra ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü (azabı) tadarsınız. Ve sizin için büyük bir azap olur.

95. Allah'ın ahdini az bir pahaya satmayın. Şayet bilirseniz Allah'ın yanında (sizi bekleyen mükâfat), sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki (dünyalıklar) tükenir, Allah'ın yanında olansa kalıcıdır. Kuşkusuz, sabredenlerin mükâfatını yaptıklarının en güzeliyle vereceğiz.

97. Erkek ya da kadın, kim bir mümin olarak salih amel yaparsa hiç şüphesiz ona güzel bir hayat yaşatırız ve mükâfatlarını yaptıklarının en güzeliyle veririz.

98. Kur'ân okuyacağın zaman kovulmuş/taşlanmış şeytandan Allah'a sığın.

99. Şüphesiz ki o (şeytanın), iman eden ve yalnızca Rablerine tevekkül edenler üzerinde hiçbir otoritesi yoktur.

100. Onun otoritesi ancak (itaat ederek) onu dost edinen ve (emrettiği küfür ve şirk amellerini yaparak) onu (Allah'a) ortak koşanlar üzerinedir.

101. Biz bir ayeti başka bir ayetle değiştirdiğimizde -elbette, Allah ne indirdiğini en iyi bilendir- derler ki: "Sen ancak bir müfterisin!" (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onların çoğu bilmiyorlar.

102. De ki: "(Bu uydurulmuş bir kitap değil. Bilakis,) iman edenlerin (ayaklarını) sabit kılmak, teslim olanlara hidayet ve müjde olması için Ruhu'l Kudüs (Cibril) onu Rabbinden hak olarak indirmiştir."
(Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nîsa, 105)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ؕ لِسَانُ
الَّذِى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ
مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ۙ
لَا يَهْدِيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِى
الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ
اِيمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيمَانِ
وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
مِنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ
اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ
لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

103. Andolsun ki onların sana: "Ona ancak bir beşer öğretiyor." dediklerini biliyoruz. (Sana öğrettiğini) iddia ettikleri o kişinin dili acemdir/yabancıdır. Bu (Kitab'ın) diliyse apaçık bir Arapça'dır.

104. Allah, ayetlerine inanmayanları hidayet etmez. Ve onlar için can yakıcı bir azap vardır.

105. Ancak Allah'ın ayetlerine inanmayanlar yalan uydurarak iftira ederler. İşte bunlar, yalancıların ta kendileridir.

106. Kalbi imanla mutmain olduğu hâlde (küfre) zorlananlar hariç, kim de imanından sonra kâfir olur, (kendi tercihiyle küfre saparak) küfre gönlünü açarsa, Allah'ın gazabı onların üzerinedir ve onlar için büyük bir azap vardır.

(Şirk ve küfür, amelleri boşa götüren ve tevbe edilmediği takdirde ebedî cehennem ateşine mecbur kılan itikadi marazlardır.

Kişi, Allah'tan (cc) başkasına dua etmek, yasama hakkını vermek, O'ndan başkasını Allah'ı (cc) sever gibi sevmek ya da korkmak gibi şirki gerektiren veya bir ayeti inkâr, dini alaya alma, kutsala sövme gibi küfrü gerektiren bir davranışta bulunursa yaptığı fiilin ismini alır: "Kâfir" ve "müşrik" diye isimlendirilir. Tıpkı günah işleyenin "günahkâr" diye isimlendirilmesi gibi.

Kur'ân ve sahih Sünnet, iki durumu bu genel kaideden istisna tutmuştur:

a. Bir başkasının zorlamasıyla gayriihtiyari küfür veya şirk işlemek yani ikrah.

b. Dil sürçmesi, uyku, bayılma gibi şuur kaybı anlarında, kasıt olmaksızın küfrü veya şirki gerektiren bir söz söylemek yani kasıtsızlık.

Bu iki özrün dışında, vahiyden uzaklaşmış toplumların kabul ettiği, ancak Kur'ân'ın kesin bir dille iptal ettiği özürler vardır. Örneğin, dinî ve siyasi liderlere tabi olma (2/Bakara, 165-167), tevil (7/A'râf, 30), cehalet (7/A'râf, 172), taklit (7/A'râf, 173).)

107. (Bunun nedeni) onların dünya hayatını ahirete tercih etmeleri ve Allah'ın kâfirler topluluğunu hidayete erdirmeyecek olmasıdır.

108. İşte bunlar, Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Bunlar, gafillerin ta kendileridir.

109. Çare yok! Hiç şüphesiz onlar, ahirette hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

110. Sonra Rabbin, işkenceye uğradıktan sonra hicret eden, sonra cihad edip sabredenlere karşı (evet,) hiç şüphesiz ki Rabbin, (böylelerine) (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) pek Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

يَوْمَ تَاْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ
نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً
كَانَتْ اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَاْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاۤءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ
فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۖ وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَۤا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا
لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ
لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۭ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١١٧﴾
وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

111. O gün her nefis gelir ve kendisi için uğraş verir. Ve her nefse yaptıklarının karşılığı tastamam/eksiksiz verilir. Ve onlar zulme de uğramazlar.

112. Allah bir beldeyi örnek verdi. Onlar güven ve huzur içinde (yaşar), rızıkları kendilerine her taraftan bolca gelirdi... Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler. Yaptıkları (nankörlüğe) karşılık Allah onlara açlık ve korku elbisesini (giydirip iliklerine kadar hissedecekleri şekilde açlığı ve korkuyu) tattırdı.

113. Andolsun ki, onlara içlerinden bir resûl geldi. (Fakat) onu yalanladılar. Zulümlerine devam eder bir hâldeyken azap onları yakalayıverdi.

114. Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal ve temiz olarak yiyin. Yalnızca Allah'a kulluk ediyorsanız, O'nun nimetlerine şükredin.

115. Allah size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'ın dışındaki varlıkların adı anılarak kesilen hayvanları haram kılmıştır. Kim de zorda kalırsa haddi aşmaksızın ve taşkınlık yapmaksızın (yemesinde günah yoktur). Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

116. Dilinizin nitelendirdiği yalanlar nedeniyle: "Şu helaldir, bu haramdır." demeyin. (Böyle yaparsanız) yalan uydurarak Allah'a iftira etmiş olursunuz. Hiç kuşkusuz, yalan uydurarak Allah'a iftira eden kimseler iflah olmazlar.

117. (Allah'a iftira edip, din hakkında bilgisizce konuşarak elde ettikleri) çok az bir meta! Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

118. Yahudi olanlara, daha önce sana anlattığımız şeyleri haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar kendilerine zulmetmekteydiler.

(bk. 6/En'âm, 146)

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
اِنَّ اِبْرٰهِيمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِهِ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنَاهُ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَاِنَّهُ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ
عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبِيلِ
رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِى هِىَ
اَحْسَنُ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِى ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾
اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

119. Sonra kuşkusuz ki Rabbin, bilgisizce kötülük işleyen sonra bunun ardından tevbe edip (hâllerini) düzeltenlere, (evet) şüphesiz ki Rabbin, (böylelerine karşı) (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) pek Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

120. Hiç kuşkusuz İbrahim, tek başına bir ümmetti. Gönülden Allah'a kulluk yapan, (şirki terk edip dini Allah'a halis kılan bir) hanifti. Müşriklerden de değildi/olmadı.

121. (Allah'ın) nimetlerine şükreden biriydi. (Allah) onu seçti ve dosdoğru yola iletti.

122. Ona dünyada güzellik verdik. Şüphesiz o, ahirette de salihlerdendir.

123. Sonra da sana: "Hanif olarak İbrahim'in milletine uy!" diye vahyettik. O, müşriklerden değildi.
(İbrahim'in milleti için bk. 60/Mümtehine, 4)

124. Cumartesi (Yasağı) ancak onda anlaşmazlığa düşenlere farz kılındı. Şüphesiz ki Rabbin, onların anlaşmazlığa düştüğü konularda aralarında Kıyamet Günü hükmedecektir.

125. Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle davet et! Onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanları da hidayet ehli olanları da en iyi bilendir.
(İslami davetin özellikleri için bk. 12/Yûsuf, 108)

126. Şayet bir ceza verecekseniz size verilen cezaya misliyle karşılık verin. Şayet sabrederseniz hiç şüphesiz ki o, sabredenler için daha hayırlıdır.
(bk. 4/Nîsa, 148)

127. Sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlar için üzülme. Kurdukları tuzaklar nedeniyle de sıkıntıya düşme.
(Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında Rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130)

128. Şüphesiz ki Allah, korkup sakınanlar ve muhsinlerle/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlarla beraberdir.

17. İSRÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 111 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ayetlerimizin bir kısmını kendisine göstermek için bir gece kulunu Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketli kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren (Allah) tüm eksikliklerden münezzehtir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi gören) El-Basîr'dir.

2. Musa'ya Kitab'ı verdik ve: "Benden başka (işlerinizi havale edip tevekkül edeceğiniz) bir Vekil edinmeyin." diye o (Kitab'ı) İsrailoğullarına hidayet kıldık.

3. Ey Nuh ile birlikte (gemide) taşıdığımız kimselerin çocukları! Şüphesiz ki o (Nuh), çokça şükreden bir kuldu.

4. Kitap'ta İsrailoğullarına şu hükmü de verdik: Hiç şüphesiz, yeryüzünde iki defa bozgunculuk yapacak ve büyük bir kibirle azgınlaşacaksınız.

سُورَةُ الْإِسْرَآءِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِىٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِى بَارَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيَاتِنَا ۭ اِنَّهٗ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝١ وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِبَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِى وَكِيلًا ۝٢ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝٣ وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ
فِى الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِى الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝٤
فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُولٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَآ اُولِى بَاْسٍ
شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ ۭ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ۝٥ ثُمَّ رَدَدْنَا
لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنٰكُمْ
اَكْثَرَ نَفِيرًا ۝٦ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَاْتُمْ
فَلَهَا ۭ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُۗـُٔوْا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝٧

5. İki vaadden biri olan (ilk bozgunculuk zamanı) geldiğinde, üzerinize çok güçlü kullarımızı yollarız. İnlerinize kadar girip sizi yoklarlar. Bu, mutlaka olacak bir şeydi.

6. Sonra (bu kullarımıza) karşı tekrardan size üstünlük verdik/veririz. Sizi mallar ve evlatlarla destekledik ve sayı bakımından sizi fazlalaştırdık.

7. Şayet (bu güç ve imkânı hayra kullanarak) iyilik yaparsanız, kendinize iyilik etmiş olursunuz. Kötülük yaparsanız da kendinize zarar vermiş olursunuz. Diğer (ikinci) vaat geldiğinde, yüzlerinizi kötü hâle getirsinler, ilkinde olduğu gibi mescide girsinler ve ele geçirdikleri alanları yerle bir etsinler (diye üzerinize güçlü kullarımızı yollarız).

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۙ ﴿٩﴾
وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۧ ﴿١٠﴾
وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ﴿١١﴾
وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ
مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ
وَالْحِسَابَ ۭ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ
طٰۗىِٕرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖ ۭ وَنُخْرِجُ لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿١٣﴾
اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ۭ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا ۭ ﴿١٤﴾
مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۭ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٥﴾
وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ
عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ
مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿١٧﴾

8. Umulur ki Rabbiniz, size merhamet eder. Şayet (bozgunculuğa) dönerseniz, biz de (güçlü kullarımızı üzerinize göndermeye) döneriz. Biz, cehennemi kâfirler için hapishane/zindan kılmışızdır.

9. Şüphesiz ki bu Kur'ân, en doğru olana iletir ve salih amel işleyen müminleri, onlara büyük bir ecir olduğu (gerçeğiyle) müjdeler.

10. Ve ahirete inanmayanları da, onlar için can yakıcı bir azap hazırladığımız (gerçeğiyle müjdeler).

11. İnsan hayra dua ettiği gibi, (öfkelenip sıkıldığında beddua ederek) şerre de dua eder. İnsan çok acelecidir.

12. Geceyi ve gündüzü (Allah'ın kudret ve azametine delalet eden) iki ayet kıldık. Gece ayetini silip gündüz ayetini görünür kıldık ki, Rabbinizin ihsan ve lütfunu arayasınız. (Ayrıca) yılların sayısını ve hesabı bilesiniz. Biz, her şeyi böyle detaylı bir şekilde açıkladık.

13. Her insanın amellerinin (yazılı olduğu sahifeyi) boynuna asmışızdır. Kıyamet Günü ona bir kitap çıkarırız. Onu (kitabı) açık olarak karşısında bulur.

14. "Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak nefsin sana yeter."

15. Kim hidayet bulursa, kendi lehine hidayeti bulmuş olur. Kim de sapıtırsa, kendi aleyhine sapıtmış olur. Hiçbir günah sahibi başkasının günahını yüklenmez. Biz, peygamber yollamadan azap edecek değiliz.

(Allah (cc) uyarıcı ve müjdeci peygamberler yollamış (4/Nîsa, 165); her kavmi tevhide davet eden elçiler var olmuş (16/Nahl, 36); Allah'ın (cc) hücceti tüm insanlara ulaştığı için de kimsenin Allah'a (cc) sunacağı bir özrü kalmamıştır. (bk. 7/A'râf, 172-173; 28/Kasas, 46))

16. Biz bir beldeyi helak etmek istediğimizde, orada refah içinde yaşayanlara (Allah'a itaat etmelerini) emrederiz. (Onlarsa itaat etmez) orada fasıklık yaparlar. Artık (azap) hükmü onların üzerine hak olur ve orayı yerle bir ederiz.

17. Biz Nuh'tan sonra ne kadar da çok nesli helak ettik! (Ey Mekkeli mücrimler! Sizler onlardan daha kıymetli değilsiniz.) Kullarının günahlarından haberdar olması ve görmesiyle Rabbin yeter.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ اَرَادَ
الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ
وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۚ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾
لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾
وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ اِمَّا يَبْلُغَنَّ
عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَآ اُفٍّ
وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا ۚ ﴿٢٤﴾
رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِى نُفُوسِكُمْ ۚ اِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَاِنَّهُ كَانَ لِلْاَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ
وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ
كَانُٓوا اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

18. Kim (yaptığı amelleriyle) acil/peşin olan (dünyalığı) istese orada, dilediğimize dilediğimizi hemencecik veririz. Sonra da ona kınanmış ve (Allah'ın rahmetinden) kovulmuş olarak gireceği bir cehennem kılarız.

19. Kim de ahiret yurdunu ister ve onun için mümin olarak çabalarsa bunların çabası, karşılığını fazlasıyla görecektir.

20. Onlara da (ahireti isteyenlere) bunlara da (dünyayı isteyenlere) hepsine Rabbinin bağışından veririz. Rabbinin bağışı, kimseye yasak değildir.

21. Bak! Nasıl da bazısını bazısına üstün kıldık. Hiç kuşkusuz, ahiret dereceleri ve ahiret üstünlüğü daha büyüktür.

22. Allah'la beraber başka bir ilah icat etme! Yoksa yerilmiş ve yardımsız bırakılmış olarak kalakalırsın.

23. Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemeniz ve anne babaya iyilik etmenizin (gerekliliğine) hükmetti. Onlardan biri ya da her ikisi senin yanında yaşlanırsa, onlara "öf" bile deme! Onları azarlama ve onlara değerli bir söz söyle.

24. Merhamet duygusuyla onlara karşı mütevazı ol. (Onları sevgi ve merhamet kanatlarının altına al) ve de ki: "Rabbim! Beni büyütüp yetiştirdikleri gibi sen de onlara merhamet et."

25. Rabbiniz nefislerinizde olanı en iyi bilendir. Şayet salih kimseler olursanız hiç şüphesiz ki (Allah), O'na çokça yönelenleri bağışlayandır.

26. Yakın akrabaya, miskine/ihtiyaç sahibi yoksula, yolda kalmışa hakkını ver, malı saçıp savurma.

27. (Çünkü) saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ
لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾
اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيرًا
بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَاِيَّاكُمْ ۚ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ
كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ اللّٰهُ
اِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطَانًا
فَلَا يُسْرِفْ فِى الْقَتْلِ ۖ اِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ
اِلَّا بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۪ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ
كَانَ مَسْـُٔولًا ﴿٣٤﴾ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَقِيمِ ۗ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَاْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ
بِهٖ عِلْمٌ ۗ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا ﴿٣٦﴾
وَلَا تَمْشِ فِى الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

28. Rabbinin rahmetini umduğundan dolayı onlardan yüz çevirirsen onlara yumuşak söz söyle.

(Geçim sıkıntısı, hastalık gibi bir nedenle ebeveyne, akrabalara ya da muhtaçlara yardım edemediğinde güzel söz söyleyerek onları teselli etmek emredilmiştir.)

29. Elini boynunda bağlı tutma (eli sıkılık/cimrilik etme), onu tamamen açma (müsriflik edip saçıp savurma da). Yoksa ayıplanmış ve bitkin düşmüş olarak kalakalırsın.

30. Rabbin, rızkı dilediğine genişletip daraltır. Kuşkusuz O, kullarına karşı (her şeyden haberdar olan) Habîr, (her şeyi gören) Basîr'dir.

31. Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onların da sizin de rızkınızı biz veriyoruz. Şüphesiz onları öldürmek, pek büyük bir günahtır.

(bk. 6/En'âm, 137)

32. Zinaya yaklaşmayın! Şüphesiz ki o, çirkin bir fahşa ve kötü bir yoldur.

33. Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı canı, (şeriatın meşru kabul ettiği bir) hak olmadıkça öldürmeyin. Kim de mazlum olarak öldürülürse, muhakkak ki onun velisine (kısas) yetkisi vermişizdir. Öyleyse o da öldürmede/kısasta ölçüsüz davranmasın/aşırı gitmesin. Çünkü ona yardım edilmiştir.

34. Ergenlik çağına erişinceye kadar, yetimin malına yalnızca güzellikle yaklaşın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid, sorumluluktur.

35. Ölçtüğünüz zaman tastamam/eksiksiz ölçün. Dosdoğru bir tartıyla tartın! Bu, daha hayırlı ve sonucu daha güzel olandır.

36. Bilgin olmayan şeyin peşine düşme! Çünkü kulak, göz ve kalp (gördüğünden, duyduğundan, niyetlenip azmettiğinden) bunların hepsinden sorumludur.

37. Yeryüzünde kibir ve şımarıklıkla yürüme! Çünkü sen, ne yeri delebilirsin ne de dağların boyuna erişebilirsin.

38. Bütün bunların kötülüğü, Rabbinin yanında hoşnut olunmayan/kerih şeylerdendir.

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۭ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِىْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ
بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰۗىِٕكَةِ اِنَاثًا ۭ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۭ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ﴿٤١﴾
قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِى
الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٣﴾
تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۭ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ
اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا
غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ۙ ﴿٤٥﴾ وَّجَعَلْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً
اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا
عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ
وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٧﴾
اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٤٨﴾
وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٤٩﴾

39. Bu, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiğidir. Allah'la beraber başka ilah icat etme! Yoksa ayıplanmış ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

40. Rabbiniz erkek çocukları size vererek sizi seçti de, meleklerden kendisi için kızları mı ayırdı? Kuşkusuz siz, çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41. Andolsun ki, öğüt alsınlar diye bu Kur'ân'da (hakikatleri) çeşitli yollarla açıkladık. Fakat (bu,) onların ancak kaçıp uzaklaşmalarını arttırdı.

42. De ki: "Şayet iddia ettikleri gibi, (Allah'la) beraber başka ilahlar olsaydı o zaman (o ilahlar), arşın sahibine yol arar (yalnızca O'na ibadet edip O'nun rızasını elde etmeye çalışırlardı.)"

43. O (Allah) onların söylediklerinden münezzeh ve büyük bir yücelikle yücedir.

44. Yedi gök, yer ve bu ikisi içinde olanlar O'nu tesbih eder. O'nu hamd ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz onların tesbihini anlamazsınız. Şüphesiz ki O, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

45. Kur'ân okuduğun zaman, seninle ahirete inanmayanlar arasına görünmez/manevi bir perde çekeriz.

46. Anlamasınlar diye kalplerine de perde germişizdir, kulakları üzerinde de ağırlık vardır. Sen, Kur'ân'da Rabbini tek (ilah) olarak andığında, arkalarını dönüp nefretle kaçıp giderler.

(Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25)

47. Onlar (gizlice) seni dinlediklerinde neye kulak verdiklerini ve kendi aralarında fısıldaşırken zalimlerin: "Siz yalnızca büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." dediklerini çok iyi biliyoruz.

48. Sana (deli, büyülenmiş gibi) örnekler verip nasıl saptıklarına baksana! Onlar (doğru) yolu bulmaya güç yetiremezler.

49. Dediler ki: "Kemiğe ve toza toprağa döndükten sonra, gerçekten biz, yeni bir yaratılışla mı diriltileceğiz?"

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ
فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ اَوَّلَ
مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ اِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ ۖ قُلْ عَسٰى
اَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
وَتَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ
اَحْسَنُ ۚ اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ
عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ۚ اِنْ يَشَاْ يَرْحَمْكُمْ
اَوْ اِنْ يَشَاْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ
اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ
عَلٰى بَعْضٍ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾
وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

50. De ki: "İster taş ister demir olun!"

51. "Ya da gönlünüzde büyüttüğünüz başka bir varlık olun (yine de diriltileceksiniz)." Diyecekler ki: "Kim bizi diriltecek?" De ki: "Sizi ilk defa yaratan kimse O (diriltecek)!" Kafalarını sallayacak ve (seni küçümser bir edayla): "Ne zamanmış o?" diyecekler. De ki: "Umulur ki yakında!"

52. Sizi çağıracağı gün, O'na hamd ederek icabet edecek ve (dünyada) çok az zaman kaldığınızı sanacaksınız.

53. Kullarıma de ki: "(Birbiriyle iletişime geçtiklerinde) en güzel olanı söylesinler. Çünkü şeytan, (kullandıkları sözcüklerle) aralarını bozmaya çalışır. Şüphesiz ki şeytan, insan için apaçık bir düşmandır."

54. Rabbiniz, (durumunuzu) en iyi bilendir. Dilerse size merhamet eder, dilerse azap eder. Biz, seni onlara (her işlerinden sorumlu bir) vekil olarak yollamadık.

55. Rabbin göklerde ve yerde olan kimseleri de en iyi bilendir. Andolsun ki biz peygamberlerin kimini kimine üstün kıldık ve Davud'a Zebur'u verdik.

56. De ki: "O'nu bırakıp da (haklarında özel yetkiler, şefaat, kâinatta tasarruf, Allah'a yaklaştırma gibi) düşünceleriniz olanları çağırın (bakalım)! Ne sizden zararı giderme ne de hâlinizi değiştirme (gücüne) sahiplerdir."

57. O dua ettikleri de Rablerine hangisi daha yakın diye vesile arar, rahmetini umar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, sakınılması gereken bir azaptır.

(Abdullah b. Mesud (ra) şöyle demiştir: "Bazı müşrikler, bir grup cine tapıyordu. Taptıkları cinler İslam'a girdi ve Allah'a yakınlaşmak için salih ameller aramaya başladılar. Müşrikler de bu durumdan habersiz onlara ibadet etmeye devam ettiler." (Buhari, 4714; Müslim, 3030))

58. (Halkı zalim olan) hiçbir belde yoktur ki; mutlaka Kıyamet Günü'nden önce ya onları helak edecek ya da çetin bir azapla cezalandıracağız. Bu, Kitap'ta (Levh-i Mahfuz'da) yazılıdır.

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ
وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ
اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُوْنَةَ فِى الْقُرْاٰنِ ؕ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ﴿٦٠﴾
وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ
قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۚ ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِىْ
كَرَّمْتَ عَلَىَّ ۡ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ
جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُوْرًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ
بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ
اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَادِىْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ؕ وَكَفٰى
بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذِىْ يُزْجِىْ لَكُمُ الْفُلْكَ
فِى الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٦٦﴾

59. Bizi ayetler/mucizeler göndermekten alıkoyan tek şey, evvelkilerin onu yalanlamasıdır. Semud'a dişi deveyi apaçık (bir mucize) olarak verdik, ona zulmettiler. Biz ayetleri/mucizeleri yalnızca korkutmak için yollarız.

60. (Hatırla!) Hani sana: "Şüphesiz ki Rabbin, bütün insanları kuşatmıştır." demiştik. Sana gösterdiğimiz rüyayı (İsra, Miraç hadisesini) ve Kur'ân'da lanetlenmiş ağacı (Zakkum ağacını) yalnızca insanlar için fitne kıldık. ("Bir gecede onca yolu nasıl gitti, hiç cehennemde ağaç olur mu? Ateş ağacı yakmaz mı?" deyip fitneye düştüler.) Biz, onları korkutuyoruz. Fakat (bu), onların haddi aşmalarından başka bir şeylerini arttırmıyor.

61. Meleklere: "Âdem'e secde edin." dediğimizde, İblis dışında hepsi secde ettiler. (O:) "Çamurdan yarattığına secde eder miyim hiç?" dedi.

62. "Şu bana üstün kıldığını görüyor musun?" dedi. "Şayet Kıyamet Günü'ne kadar bana mühlet verirsen azı hariç, kalanını kendime bağlayacağım."

63. Buyurdu ki: "Git! Onlardan kim sana uyacak olursa hiç şüphesiz cehennem, sizin eksiksiz cezanız olacaktır."

64. "Onlardan gücünün yettiklerini sesinle kışkırt, atlı ve yaya (ordularınla) onlara saldır, mallarda ve evlatlarda onlara ortak ol ve onlara vaadlerde bulun." Şeytanın onlara vadettikleri aldatmadan başka bir şey değildir.

65. "Şüphesiz ki, kullarım üzerinde senin bir otoriten yoktur. (İşlerin kendisine havale edileceği bir) Vekil olarak Rabbin yeter."

66. Rabbiniz, lütuf ve ihsanından arayasınız diye gemileri denizde (yumuşak bir şekilde) yürütendir. Kuşkusuz O, size karşı merhametlidir.

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ اِلَّآ اِيَّاهُ ۚ
فَلَمَّا نَجّٰىكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾
اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيْلًا ﴿٦٨﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ
اَنْ يُّعِيْدَكُمْ فِيْهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا
مِّنَ الرِّيْحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا
بِهٖ تَبِيْعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيْٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيْلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنَاسٍۢ بِاِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ
بِيَمِيْنِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ يَقْرَءُوْنَ كِتٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٧١﴾
وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٧٢﴾
وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ
عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۡ وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ
كِدْتَّ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـــًٔا قَلِيْلًا ۡ ﴿٧٤﴾ اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ
الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ﴿٧٥﴾

67. Size denizde bir sıkıntı dokunduğunda, O'nun dışında dua ettikleriniz kaybolup gider, bir tek O'na yalvarırsınız. Sizi kurtarıp karaya çıkardığında da yüz çevirirsiniz. İnsan pek nankördür.

68. (İyi de) kara tarafında sizi yerin dibine geçirmesinden ya da tozu toprağa katan bir fırtına göndermesinden emin mi oldunuz? Sonra da kendinize bir vekil bulamazsınız.

69. Ya da sizi bir başka sefer tekrar denize döndürüp, nankörlüğünüze karşılık her şeyi yerle bir eden bir rüzgâr göndererek sizi suda boğmasından emin mi oldunuz? Sonra bizden intikamınızı alacak kimseyi de bulamazsınız!

70. Andolsun ki, insanoğlunu onurlu/değerli/izzetli kıldık. Onları karada ve denizde (farklı araçlarla) taşıdık, onları temiz şeylerden rızıklandırdık. Ve onları, yarattığımız birçok varlıktan (belirgin şekilde) üstün kıldık.

71. O gün, her insan topluluğunu imamlarıyla çağırırız. Kime de kitabı sağından verilirse bunlar, (sevinç ve müjde içinde) kitaplarını okur, kıl kadar dahi olsa zulme uğramazlar.

72. Kim bu (dünyada hakka karşı) körse o, ahirette de kör ve yolu en fazla şaşırmış bir sapık olacaktır.

73. Neredeyse sana vahyettiğimizden başkasını, bize karşı uydurasın diye seni fitneye düşüreceklerdi. (İstediklerini verdiğin takdirde) o zaman seni dost edinirlerdi.

74. Şayet (ayağını) sabit kılmasaydık, neredeyse onlara az bir şey meyledecektin.

75. O zaman biz sana, hayatın da ölümün de katmerli azabını tattırırdık. Sonra bize karşı kendine bir yardımcı da bulamazdın.

(73-75. ayetlerin nüzul sebebi hakkında şu görüşler kaydedilmiştir:
a. Sakif Kabilesi Allah Resûlü'ne (sav) gelip: "Bize bir yıl daha Lat'a tapma izni ver ve Mekke vadisini 'haram/kutsal' ilan ettiğin gibi bizim vadimizi de kutsal ilan et. Arapların üstünlüğümüzü görmesini istiyoruz." dediler. Allah Resûlü (sav) bu tekliften hoşlanmayınca Sakifliler: "Allah böyle emretti." dersin dediler. Bunun üzerine bu ayetler indi.
b. Müşrikler Allah Resûlü'ne (sav): "Parmak ucuyla da olsa ilahlarımıza dokunmadan seni bırakmayız." dediler. Nebi (sav): "Yapsam ne olur ki? Allah benim onlardan hoşnut olmadığımı biliyor." diye düşündü ve bu ayetler indi.
c. Kureyş, Allah Resûlü (sav) ile özel bir görüşme yaptı. Sabaha kadar ona: "Sen Efendimizsin, Efendilerimizden birinin oğlusun." diyerek onu övdüler. Neredeyse bazı isteklerine: "Evet." diyecekti ki bu ayetler indi.
d. Müşrikler köle ve fakirleri yanından uzaklaştırmasını istediler. Bunun üzerine bu ayetler indi. (Zadu'l Mesir Tefsiri)
Tevhid davetçileri, tarih boyunca müşriklerin korkutucu tehditleri ve saptırıcı teklifleriyle karşılaşmışlardır. Allah (cc) iki durumda da müminlere yol göstermiştir. Saptırıcı teklifler için 6/En'âm 53 ve 17/İsrâ 73-75. ayetlerine, tehditler için 6/En'âm 82. ayetine bakabilirsiniz.)

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَاِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ
لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ
عَسٰى اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِى
مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْكَ
سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ
كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظّٰلِمِينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا
عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُسًا ﴿٨٣﴾
قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
اَهْدٰى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ
رَبِّى وَمَآ اُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذِى اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

76. Neredeyse seni (Mekke'den) çıkarmak için ürküteceklerdi. (Şayet seni çıkarmış olsalardı) senden sonra orada çok az kalabilirlerdi.

77. (Bu) senden önce yolladığımız resûllerimiz için (belirlediğimiz bir) sünnettir/yasadır. Sen sünnetimizde bir değişiklik bulamazsın.

(Sünnet; izlenen yol, takip edilen metot, tekrar eden âdet gibi anlamlara gelir. Sünnetullah, Allah'ın (cc) değişmez yasalarıdır. Allah'ın (cc) toplum ve bireyler için belirlediği, her zaman geçerli olan, sonuçları belirleyecek sebepler bir araya geldiğinde mutlaka vuku bulan akıbettir.)

78. Güneş'in (öğlen vakti) zeval bulmasından, gecenin koyu karanlığına kadar namazı dosdoğru kıl. Fecir Kur'ân'ını da/sabah namazını da (kıl). Fecir Kur'ân'ı/sabah namazı, tanık olunan bir namazdır.

79. Geceden (bir vakit), sana özel bir nafile olarak (Kur'ân'la) teheccüd namazı kıl. Umulur ki Rabbin, seni Makam-ı Mahmud'a/Övülmüş Makam'a çıkarır.

80. De ki: "Rabbim! Gireceğim yere doğrulukla girmemi, çıkacağım yerden doğrulukla çıkmamı sağla. Kendi katından bana (İslam'ı zafere taşıyacak) yardımcı bir kuvvet ihsan eyle."

81. De ki: "Hak geldi. Batıl zail oldu. Şüphesiz ki batıl, yok olmaya mahkûmdur."

82. Kur'ân'dan müminler için (şüphe, şehvet, dünya sevgisi gibi hastalıklara) şifa ve rahmet olacak ayetler indiririz. Zalimlerin ise yalnızca hüsranını arttırır.

(Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nîsa, 105)

83. İnsana bir nimet verdiğimizde, (şükretmekten) yüz çevirir ve (nimetin hakkını vermeyip) bizden uzaklaşır. Ona bir sıkıntı dokunduğunda ümitsizleşiverir.

84. De ki: "Herkes tıynetine/mizacına/meşrebine uygun hareket eder. Rabbiniz kimin daha doğru yolda olduğunu en iyi bilendir."

85. Sana ruhtan soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ilim olarak ancak çok az bir şey verilmiştir."

86. Andolsun ki, şayet istesek, sana vahyettiğimizi (aklından, kalbinden) siler götürürüz. Sonra bunun için bize karşı (sana yardım edecek) bir vekil de bulamazsın.

اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ؕ اِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيْرًا ﴿٨٧﴾
قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا
الْقُرْاٰنِ لَا يَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيْرًا ﴿٨٨﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۫ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ
النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا
مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوْعًا ۙ ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ
فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ۙ ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ۙ ﴿٩٢﴾
اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ ؕ
وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ؕ قُلْ
سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ
اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾
قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيْدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٦﴾

87. (Bunu yapmamamız) yalnızca Rabbinin rahmeti sebebiyledir. Şüphesiz ki O'nun senin üzerindeki ihsan ve lütfu pek büyüktür.

88. De ki: "Şayet insanlar ve cinler, bu Kur'ân'ın bir benzerini getirmek için bir araya toplansa ve bunun için birbirlerine yardımcı olsalar, yine de onun bir benzerini getiremezler."

89. Andolsun ki bu Kur'ân'da, insanlar için her örnekten çeşitli açıklamalar yapmışızdır. İnsanların çoğu ise (öğüt almak yerine) küfürde direttiler.

90. Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana iman etmeyeceğiz."

91. "Veya sana ait hurma ve üzüm bahçesi olmalı, aralarından da ırmaklar fışkırtmalısın."

92. "Yahut iddia ettiğin gibi gökyüzünü üstümüze parça parça düşürecek veya Allah'ı ve melekleri (gözle görecek şekilde) karşımıza getireceksin."

93. "Ya da altından bir evin olmalı veya gökyüzüne çıkmalısın/uçmalısın. Bize gökyüzünden okuyacağımız bir kitap getirmedikçe göğe çıkışına da inanmayacağız." De ki: "Rabbimi tenzih ederim. Ben insan olan bir resûlden başka bir şey miyim?"

94. İnsanlara hidayet geldiğinde, onları iman etmekten alıkoyan tek şey: "Allah, insan olan bir resûl mü gönderdi?" demeleridir.

95. De ki: "Şayet yeryüzünde güven ve huzur içinde melekler yürüseydi elbette, onlara gökten melek bir resûl indirirdik."

96. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz ki O, kullarına karşı (her şeyden haberdar olan) Habîr, (her şeyi gören) Basîr'dir."

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ
مِنْ دُونِهٖ ۭ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا
وَصُمًّا ۭ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا
وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِى
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ ۭ فَاَبَى الظّٰلِمُونَ اِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ
لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّىٓ اِذًا لَاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
الْاِنْفَاقِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ۧ ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ
اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْـَٔلْ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ
اِنِّى لَاَظُنُّكَ يٰمُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ
هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّى لَاَظُنُّكَ
يٰفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ
فَاَغْرَقْنٰهُ وَمَنْ مَعَهٗ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهٖ لِبَنِٓى اِسْرَآئِيلَ
اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

97. Allah kimi hidayet ederse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, onlar için (Allah'ın) dışında veliler bulamazsın. Kıyamet Günü'nde onları yüzükoyun, kör, dilsiz ve sağırlar olarak diriltiriz. Onların barınağı cehennemdir. Ateşi dindikçe dehşet saçan alevi onlar için arttırırız.

98. Bu, onların cezasıdır. (Sebebiyse) onların ayetlerimizi inkâr etmeleri ve: "Gerçekten biz, kemik olup toza toprağa döndükten sonra yeni bir yaratılışla mı diriltileceğiz?" demeleridir.

99. Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, onlar gibisini yaratmaya kâdir olduğunu görmüyorlar mı? Onlar için kendisinde şüphe olmayan eceller kıldı. Zalimler ise (düşünmek ve anlamak yerine) kâfirlikte direttiler.

100. De ki: "Şayet sizler Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, biter/tükenir endişesiyle elbette cimrilik ederdiniz. İnsan pek cimridir/eli sıkıdır."

101. Andolsun ki Musa'ya, dokuz apaçık ayet/mucize verdik. Sor İsrailoğullarına! Hani (Musa) onlara geldiğinde Firavun ona: "Ey Musa! Ben, senin kesinlikle büyülenmiş biri olduğuna inanıyorum." demişti.

102. (Musa) demişti ki: "Andolsun ki bunları göklerin ve yerin Rabbinin, (insanları) basiretli kılıcı (ayetler) olarak indirdiğini biliyorsun. Ve ben senin kesinlikle helak olmuş biri olduğunu düşünüyorum ey Firavun!"

103. Onları ürkütüp yerlerinden etmek (sürmek) istedi. Biz onu ve beraberindekileri (suda) boğduk.

104. Sonra onun ardından İsrailoğullarına buyurduk ki: "Oraya siz yerleşin. Ahiret vaadi geldiğinde, hepinizi bir araya getiririz."

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْاٰنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَّنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا يُتْلٰى
عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَّيَقُوْلُوْنَ سُبْحَانَ رَبِّنَآ
اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ
خُشُوْعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۗ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ
الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ
ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ
لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿١١١﴾

سُورَةُ الْكَهْفِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعَشْرُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا
لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ
لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ﴿٣﴾ وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

105. Biz onu hak üzere indirdik, o da hak olarak indi. Biz seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak yolladık.

106. Kur'ân'ı insanlara belli aralıklarla/ağır ağır okuyasın diye, bölümlere ayırdık ve onu parça parça indirdik.

107. De ki: "İster ona inanın ister inanmayın! Çünkü o, daha önce kendilerine ilim verilenlere okununca, hemen çeneleri (yüzleri) üzere secdeye kapanırlardı."

108. Ve derlerdi ki: "Rabbimizi tenzih ederiz! Rabbimizin vaadi hiç şüphesiz, gerçekleşmiştir."

109. Yüzleri üzerine secdeye kapanır, ağlarlar ve onların huşularını arttırır.

110. De ki: "İster Er-Rahmân (diyerek Allah'a) dua edin, ister Allah diye. Hangi (isimle) dua ederseniz edin, en güzel isimler O'nundur. Namazda sesini ne çok yükselt ne de çok kıs. Bu ikisi arasında bir yol tut."

111. De ki: "Hamd, çocuk edinmemiş, hâkimiyetinde/egemenliğinde ortağı olmayan, zayıflığından ötürü dost (edinme ihtiyacı) olmayan Allah'adır. Ve O'nu tekbir et/yücelt."

18. KEHF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 110 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hamd, kuluna Kitab'ı indiren ve onda hiçbir eğrilik/çarpıklık kılmayan Allah'a aittir.

2. (O Kur'ân,) dosdoğru bir Kitap'tır. Katından şiddetli bir azapla uyarmak ve salih amel işleyen müminlere güzel bir mükâfat olduğunu müjdelemek için (indirilmiştir).

3. Orada ebedî olarak kalacaklardır.

4. Ve "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için (indirildi).

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ۭ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۭ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ۝٥ فَلَعَلَّكَ
بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ
اَسَفًا ۝٦ اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ
اَحْسَنُ عَمَلًا ۝٧ وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ۝٨
اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا
مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ۝٩ اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ
اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝١٠ فَضَرَبْنَا
عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝١١ ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ
اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۝١٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۝١٣
وَّرَبَطْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ۝١٤
هٰٓؤُلَاۗءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ لَوْلَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ
بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ ۭ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۝١٥

5. Ne onların ne de babalarının konuya dair hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan bu söz ne kadar da büyük! Onlar yalnızca yalan söylerler.

(Allah (cc), şirki ve çeşitlerini tanıttığı birçok ayette müşriklerin bilgisiz cahiller olduğunu vurgulamış ve zımnen onları şirke götüren sebebin cehalet olduğuna işaret etmiştir. (bk. 9/Tevbe, 6; 12/Yûsuf, 40; 21/Enbiyâ, 24; 27/Neml, 61; 31/Lokmân, 25; 39/Zümer, 29, 64))

6. Bu söze (Kur'ân'a) inanmadılar diye arkalarından üzülerek kendini öldüreceksin/helak edeceksin öyle mi?

(Allah'ın (cc), Resûl'ünü tesellisi için bk. 20/Tâhâ, 2)

7. Şüphesiz ki biz, hangisinin daha güzel amel yapacağını denemek/ortaya çıkarmak için, yeryüzünün üzerindekileri onun için bir süs kıldık.

8. (Yine) şüphesiz ki biz, onun üzerinde (süs kıldıklarımızı) kuru/verimsiz bir toprak yaparız.

9. Yoksa sen, Ashab-ı Kehf ve Rakîm'i bizim ayetlerimiz arasında en ilginç olanı mı sandın?

10. (Hatırlayın!) Hani o gençler mağaraya sığınmış: "Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve işimizde en isabetli olanı bize kolaylaştır." demişlerdi.

11. (Dış sesleri duymamaları ve derin bir uykuya dalmaları için) mağarada uzun yıllar kulaklarına (ağırlık) vurmuştuk.

12. Sonra da (onlar hakkında ihtilaf eden) iki zümreden hangisi kaldıkları süreyi daha doğru hesap edecek diye onları uyandırmıştık.

13. Biz sana, onların kıssalarını hak olarak/gerçek hâliyle anlatıyoruz. Şüphesiz ki onlar, Rablerine iman etmiş bir grup gençti ve biz de onların hidayetlerini arttırmıştık.

14. Ve kıyama kalkıp: "Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir! Onu bırakıp da hiçbir (sahte) ilaha dua etmeyiz. Andolsun ki o takdirde batıl/saçma bir şey söylemiş oluruz." dediklerinde, onların kalplerini (yakin, sabır ve kararlılıkla) pekiştirmiştik.

15. "İşte bunlar, bizim kavmimiz. (Tutup) Allah'ın dışında ilahlar edindiler. (Bu yaptıklarının doğruluğuna dair) apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Allah'a yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim vardır?"

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ
مِنْ اَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ
عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
وَهُمْ فِى فَجْوَةٍ مِنْهُ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ
الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ
اَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ
وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ
مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِيَتَسَآءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَآئِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوٓا
اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ
اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ اَحَدًا ﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
اَوْ يُعِيدُوكُمْ فِى مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

16. Mademki onları ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerini terk edip ayrıldınız, (haydi) mağaraya sığının da Rabbiniz rahmetini yaysın ve işinizi kolaylaştırsın.

17. Güneş'in, doğduğu zaman mağaralarının sağ tarafına yöneldiğini, battığı zaman da onları sol taraftan kestiğini görürsün. Onlar (mağaranın) genişçe bir alanındaydılar. Bu, Allah'ın (kudret ve azametine delalet eden) ayetlerindendir. Allah kimi hidayet ederse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, sen ona yol gösterecek bir dost bulamazsın.

18. Onları uyanık sanırsın, (fakat) onlar uykudadır. Onları sağ ve sol yanlarına çeviriyorduk. Köpekleri ise kapı önünde kollarını uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsan, kesinlikle geri dönüp kaçar ve (için) onların korkusuyla dolup taşardı.

19. Yine böyle aralarında soruşturunsunlar diye onları dirilttik/uyandırdık. İçlerinden biri: "Ne kadar kaldınız (burada)?" demişti. Demişlerdi ki: "Bir gün ya da daha az." Demişlerdi ki: "Rabbiniz ne kadar kaldığınızı en iyi bilendir. Şimdi bu parayla birinizi şehre gönderin. Baksın, en temiz yiyecek hangisiyse ondan size bir rızık getirsin. Çok dikkatli olsun, sizi ele vermesin."

20. "Çünkü sizi ele geçirecek olsalar, taşa tutar ya da dinlerine döndürürler. O zaman da ebediyen kurtuluşa eremezsiniz."

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۗ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ
رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۗ قُلْ رَّبِّيٓ اَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ ۬ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۖ
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايْءٍ اِنِّي
فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ ۗ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ
اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾
وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾
قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۚ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۖ
اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ۖ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَلِيٍّ ۖ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَآ اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَ ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

21. Allah'ın vaadinin hak olduğunu ve kıyametin (kopacağında) şüphe olmadığını bilmeleri için bulunmalarını sağladık. Hani onlar kendi aralarında işlerini tartışıyorlardı. (Bir grup) demişti ki: "Onların üzerine bir bina inşa edin. Rableri onları en iyi bilendir." Onların içlerinde üstünlük sağlayanlar dediler ki: "Mutlaka onların üzerine bir mescid yapmalıyız."

(Salih insanların kabirleri üzerine mescid inşa etmek, lanetlenmiş Yahudi ve Hristiyanların davranışlarındandır. Allah Resûlü (sav): "Allah, Yahudi ve Hristiyanlara lanet etsin. Peygamberlerinin kabirlerini mescid edindiler." buyurmuştur. (Buhari, 437; Müslim, 530; Ebu Davud, 3227, Ebu Hureyre'den))

22. (Sonradan gelenler) diyecekler ki: "Üç kişiydiler, dördüncüleri köpekti." Diyecekler ki: "Beş kişiydiler, altıncıları köpekti." Bu, gaybı taşlamaktır/bir konuda bilgisizce konuşmaktır. Diyecekler ki: "Yedi kişiydiler, sekizincileri köpekti." De ki: "Onların sayısını en iyi bilen Rabbimdir. Onları yalnızca çok az (insan) bilir. Onlar hakkında açık olandan (sahip olduğun vahiy bilgisinden) başkasıyla tartışma ve (buna dair) onlardan kimseye bilgi sorma."

23. Bir şey için kesinlikle: "Bunu yarın yapacağım." deme!

24. "Allah dilerse/inşallah" (de). Unuttuğun zaman Rabbini an. "Umulur ki Rabbim beni bundan daha yakın bir rüşde/olgunluğa eriştirir." de.

25. Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz yıl arttırdılar.

26. De ki: "Ne kadar kaldıklarını en iyi bilen Allah'tır. Göklerin ve yerin gaybı (bilgisi) O'na aittir. O, ne güzel görür, ne güzel işitir. Onların, O'ndan başka bir dostu yoktur. Hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz (tek hükümran, yasamada bulunan, doğru ve yanlış belirleyen O'dur.)"

27. Sana Rabbinin Kitabı'ndan vahyedileni oku. O'nun kelimelerini değiştirecek kimse yoktur. O'nun dışında sığınacak bir yer bulamazsın.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ ۚ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ
مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾
وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۙ
اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِينَ نَارًا ۙ اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۭ وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا
يُغَاثُوا بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِى الْوُجُوهَ ۭ بِئْسَ الشَّرَابُ ۭ وَسَآءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ اِنَّا لَا نُضِيعُ
اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ۚ ﴿٣٠﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ
ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِـِٕينَ فِيهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ ۭ
نِعْمَ الثَّوَابُ ۭ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۚ ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۭ ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ
شَيْـًٔا ۙ وَفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ۙ ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ
لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

28. Sabah akşam Rablerinin rızasını umarak O'na dua edenlerle beraber sabret. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözünü onlardan ayırma. (İlgin, alakan onlar üzerinde olsun.) Kalbini zikrimizden gafil bıraktığımız, hevasına uyan ve işleri hep aşırılık olan kimseye itaat etme.

(bk. 6/En'âm, 52-53)

29. De ki: "Hak, Rabbinizden gelendir. Dileyen iman etsin, dileyen kâfir olsun." Şüphesiz ki biz, zalimlere duvarları kendilerini her yönden kuşatan bir ateş hazırlamışızdır. Şayet yardım talebinde bulunurlarsa, onlara (yaklaştığında) yüzü yakıp kavuran erimiş maden şeklinde bir su verilir. Ne kötü bir içecek ve ne kötü bir konak!

30. İman edip salih amel işleyenlere gelince; şüphesiz ki biz, en güzel şekilde amel yapanların amellerini zayi etmeyiz.

31. Bunlar (var ya); onlara altından ırmaklar akan Adn Cennetleri vardır. Orada altın bileziklerle süslenirler. İnce ve kalın ipekten yapılmış yeşil elbiseler giyerler. Orada, sedirler üzerine kurulmuşlardır. Ne güzel bir mükâfat ve ne güzel bir konak.

32. Onlara, iki adamın örneğini ver. Onlardan birine iki üzüm bahçesi verdik, bahçelerin etrafını hurmalarla çevirdik ve iki bahçe arasında da ekinler bitirdik.

33. Her iki bahçe de yemişlerini tam bir şekilde vermiş, hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. Ve onların arasından bir nehir fışkırttık.

34. Onun ayrıca (ek gelir getiren) malları vardı. Arkadaşıyla konuşurken demişti ki: "Benim malım senden daha fazla ve ben sayı/nüfus olarak da senden daha güçlüyüm."

وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ اَبَدًا ۙ ﴿٣٥﴾
وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا
مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِيْ
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لٰكِنَّا
هُوَ اللّٰهُ رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ
مَالًا وَّوَلَدًا ۚ ﴿٣٩﴾ فَعَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ۙ ﴿٤٠﴾ اَوْ يُصْبِحَ
مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ
يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا
وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ۚ
هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

35. (Böylece) nefsine zulmederek bahçesine girmiş ve: "Buranın ebediyen yok olacağını sanmıyorum." demişti.

36. "Kıyametin kopacağını da zannetmiyorum. Şayet (olur da kıyamet kopar ve) Rabbime döndürülürsem, bundan daha hayırlı bir dönüş yeri bulacağım elbette."

(Müşriklerin ortak özelliklerinden biri de şudur: Allah'ın (cc), imtihan için bahşettiği nimetleri yanlış anlar ve kendilerinin Allah (cc) katında değerli insanlar/toplumlar olduklarını düşünürler. Şayet Allah (cc) bizi sevip hâlimizden razı olmasa bunca nimet vermezdi, diye düşünürler. (bk. 34/Sebe', 34-37) Oysa; Allah'a (cc) isyan edildiği hâlde nimetlerin artması istidrac yani birey ya da toplumun adım adım azaba yaklaştırılmasıdır. (bk. 6/En'âm, 44-45))

37. Arkadaşı onunla konuşurken demişti ki: "Yoksa seni topraktan, sonra bir damla meniden yaratan, sonra da tam bir adam hâline getiren (Allah'ı) inkâr mı ettin?"

38. "Fakat O Allah, benim Rabbimdir. Ve ben hiçbir şeyi Rabbime ortak koşmam."

39. "Bahçene girdiğinde: 'Maşallah, Allah'ın (verdiği) dışında kuvvet yoktur.' demen gerekmez miydi? Şayet mal ve evlat konusunda beni kendinden az görüyorsan."

40. "Belki, Rabbim senin bahçenden daha hayırlısını bana verir ve (senin bahçenin) üzerine gökten yakıp yıkan bir azap gönderir. Kaygan/bitki bitmeyen/çöl gibi bir toprak hâline geliverir."

41. "Ya da onun suyu toprağın derinliklerine çekilir de, onu (tekrardan) bulmaya güç yetiremezsin."

42. (Aniden) onun tüm meyveleri (yıkıcı afetlerle) kuşatıldı. Oraya harcadıklarına yanarak ellerini ovuşturmaya başladı. O, (altı üstüne gelmiş ve) tavanı üzerine çökmüştü. Ve şöyle diyordu: "Keşke hiçbir şeyi Rabbime ortak koşmasaydım."

43. Allah'ın dışında ona yardım edecek bir topluluğu yoktu. Kendi kendine de yardım edemedi.

44. İşte burada velayet/yardım etme/otorite, (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Allah'a aittir. (Bir tek O yardım edebilir.) O, (vereceği) sevap/mükâfat bakımından da, (ulaştıracağı) sonuç bakımından da en hayırlı olandır.

45. Onlara dünya hayatının örneğini ver: (O,) gökten indirdiğimiz bir su gibidir. (Toprakla buluşunca) yerin bitkisiyle karışmıştır. (Sonra da bir zamanlar göz alan güzellikteki yeşil bitkiler) rüzgârın savurduğu kurumuş ota döndü. Şüphesiz ki Allah, her şeyin üzerinde muktedir/iktidar sahibidir.

(Dünya da böyledir. Süsü, ihtişamı ve debdebesiyle göz alıcıdır. Fakat bir hastalık, ölüm, musibet ya da kıyametle beraber hiçbir kıymeti olmayan bir şeye dönüşüverir. (Dünya nimetlerine bakış açısı için bk. 11/Hûd, 15-16))

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۚ ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوْا
عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۬
بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتٰبُ
فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا
الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّاۤ اَحْصٰىهَا ۚ وَوَجَدُوْا
مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ؕ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِيْسَ ؕ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ
عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ؕ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗۤ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّ ؕ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَاۤ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۪ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ
عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ
النَّارَ فَظَنُّوْۤا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

46. Mal ve evlatlar dünya hayatının süsüdür. Kalıcı salih ameller ise Rabbinin yanında sevap ve umut bakımından daha hayırlıdır.

47. Dağları yürüteceğimiz gün, yerin açığa çıkmış (dümdüz) olduğunu görürsün. Hepsini (diriltip) bir araya toplamış, tek bir kişiyi dahi geride bırakmamışızdır.

48. Saflar hâlinde Rabbine arz edileceklerdir. Andolsun ki sizi ilk defa (nasıl) yarattıysak, (çıplak, yalnız, sünnetsiz, tüm unvanlardan arınmış, sade bir kul olarak yine) bize öyle geldiniz. (Hayır, öyle değil!) Size bir buluşma zamanı tayin etmediğimizi sanmıştınız.

49. (Ortaya iyiliklerin ve kötülüklerin yazılı olduğu) kitap konur. Suçlu günahkârların o (kitapta) olandan dolayı korku ve endişe içinde olduğunu görürsün. Derler ki: "Eyvahlar olsun bize! Ne oluyor bu kitaba da küçük büyük ne varsa hiçbir şeyi bırakmadan kaydetmiş." Yaptıklarını karşılarında hazır bulmuşlardır. Senin Rabbin kimseye zulmetmez.

50. Hani meleklere: "Âdem'e secde edin." demiştik de İblis hariç hepsi secde etmişti. O, cinlerdendi ve Rabbinin emrinin dışına çıkmıştı. Onlar size düşman olmasına rağmen, beni bırakıp onu ve zürriyetini mi dost ediniyorsunuz? Zalimlerin, (Allah'ın dostluğuna) değiştikleri (şey) ne kötüdür.

51. Ne göklerin ve yerin yaratılışında ne de kendilerinin yaratılışında onları şahit tuttum. (Onlardan destek almadım.) Zaten ben saptırıcılardan destek alacak da değilim.

52. O gün (müşriklere): "Haydi bana ortak olduğunu iddia ettiklerinizi çağırın (bakalım)!" der. Çağırırlar, (fakat putlar) icabet edemez ve aralarına (kavuşmalarına engel) bir uçurum koymuşuzdur.

53. Suçlu günahkârlar ateşi görmüş ve oraya gireceklerini anlamışlardır. Ve ondan bir kaçış da bulamamışlardır.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۭ وَكَانَ
الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا
اِذْ جَاۗءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ
اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ ۣ وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَمَآ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ
وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٥٧﴾
وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ۭ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا
لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۭ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ
مَوْىِٕلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى
اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

54. Andolsun ki bu Kur'ân'da, insanlar için her türlü örnekten çeşitli açıklamalar yapmışızdır. İnsan her şeyden fazla tartışmacıdır.

55. İnsanlara hidayet geldiğinde, iman etmelerine ve Rablerinden bağışlanma dilemelerine engel olan şey (şudur:) Öncekilerin başına gelen sünnetin/helakın (kendi başlarına) gelmesini ya da (ahiret) azabını (gözle görecek şekilde) karşılarına gelmesini istemeleridir.

56. Biz resûllerimizi (onların isteklerine icabet etsinler diye değil) yalnızca müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kâfirler ise (hakka karşı) batılla mücadele ederek, hakkın ayağını kaydırmak/yok etmek istiyorlar. Ayetlerimi ve uyarıldıkları şeyi alaya aldılar.

57. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatıldığı hâlde yüz çeviren ve elleriyle (yapıp) takdim ettiğini unutandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki anlamamaları için kalplerine perde germiş, kulaklarına da ağırlık koymuşuzdur. Sen onları hidayete çağırsan bile, ebediyen doğru yolu bulamazlar. (Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25)

58. Senin Rabbin (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve merhamet sahibidir. Şayet işledikleriyle onları yargılasa azabı çarçabuk onlara ulaştırırdı. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onların (azapla) buluşma zamanları vardır ve ondan (korunacak) bir sığınak bulamayacaklardır.

59. Bu, zulmettikleri zaman helak ettiğimiz (Nuh, Âd, Semud, Medyen gibi) beldeler (ve ahalileridir). Onların helakı için belli bir zaman tayin etmişizdir.

60. (Hatırlayın!) Hani Musa, yanındaki gence demişti ki: "İki denizin buluştuğu yere varıncaya kadar ara vermeden gidecek, (gerekirse bu yolda/uğurda) uzun zaman geçireceğim."

61. İki denizin buluştuğu yere ulaştıklarında, balıklarını unuttular. Balık, denizde bir yol tutup gitti.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا ۫ لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا
هٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّى نَسِيْتُ
الْحُوْتَ ۫ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ
فِى الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًا ۙ ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا
وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ
مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾
وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِىٓ
اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِى لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِى
فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَنْ شَىْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۧ ﴿٧٠﴾
فَانْطَلَقَا ۖ حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِى السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا ۭ قَالَ اَخَرَقْتَهَا
لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا ۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ
لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيْتُ وَلَا تُرْهِقْنِى
مِنْ اَمْرِى عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا ۖ حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ ۙ
قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ ۭ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

62. (İki denizin buluştuğu yeri) geçince gence demişti ki: "Yiyeceğimizi getir. Andolsun ki bu yolculuğumuzdan (sebep) pek yorulduk."

63. (Genç) demişti ki: "Kayaya sığındığımız zaman (var ya) hatırladın mı? İşte orada balığı unuttum. Onu hatırlamamı yalnızca şeytan unutturdu. O, ilginç bir şekilde denizde yolunu tuttu ve kaçtı."

64. Demişti ki: "Bu tam da aradığımız şey!" İkisi, izlerini takip ederek gerisin geriye döndüler.

65. (Orada) kullarımızdan bir kul buldular. Ona kendi katımızdan bir rahmet vermiş ve tarafımızdan bir ilim öğretmiştik.

66. Musa ona demişti ki: "Sana öğretilen doğrulardan/isabetli bilgilerden bana öğretmen için sana tabi olayım mı?"

67. Demişti ki: "Sen, benimle beraberliğe sabredemezsin!"

68. "Hem hakikatini kavrayamadığın (sana verilmemiş bilgiye) nasıl sabredeceksin ki?"

69. (Musa) demişti ki: "İnşallah beni sabreden biri olarak bulacaksın ve senin hiçbir emrine karşı gelmeyeceğim."

70. Demişti ki: "Şayet bana tabi olursan, (ne olursa olsun) sana açıklama yapmadıkça bana hiçbir şey sorma!"

71. İkisi yola koyulmuşlardı. Nihayet bir gemiye bindiklerinde, (o) gemiyi delmişti. (Musa) demişti ki: "İçindeki ahaliyi boğmak için mi onu deldin? Andolsun ki sen, hayret edilesi bir iş yaptın."

72. Demişti ki: "Beraberliğime/yol arkadaşlığıma sabredemeyeceğini söylememiş miydim sana?"

73. (Musa:) "Unuttuğum bir şeyden dolayı beni yargılama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma." demişti.

74. Yola koyuldular. Nihayet bir çocukla karşılaştılar. Onu (çocuğu) öldürdü. (Musa:) "Tertemiz bir canı, (kısas gibi) bir can karşılığı olmadan mı öldürdün? Andolsun ki sen, çok çirkin bir hata işledin." demişti.

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾
قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِيۚ قَدْ بَلَغْتَ
مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَاۖ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَآ
اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ
اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُۥۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾
قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ
عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ
فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَآ اَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًاۚ ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَآ اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً
وَاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ
فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًاۚ فَاَرَادَ
رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَاۖ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۚ
وَمَا فَعَلْتُهُۥ عَنْ اَمْرِيۚ ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًاۜ ﴿٨٢﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِۜ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًاۜ ﴿٨٣﴾

75. Demişti ki: "Beraberliğime/yol arkadaşlığıma sabredemeyeceğini söylememiş miydim sana?"

76. (Musa:) "Bir daha bir şey soracak olursam, benimle (yol) arkadaşlığı yapma. (Yolunu ayırdığın takdirde de) seni mazur sayarım." demişti.

77. (Tekrar) yola koyulmuş, nihayet bir belde halkına varmışlardı. Onlardan yemek istemişler (fakat halk) onları misafir etmeye yanaşmamıştı. Orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar bulmuşlardı. Onu (duvarı onarıp) düzeltmişti. (Musa:) "İsteseydin (bu hizmetin) karşılığında ücret alabilirdin." demişti.

78. "Bu benimle senin arandaki ayrılık (zamanıdır). Sabretmeye güç yetiremediğin şeylerin tevilini/hakikatini sana haber vereceğim." demişti.

79. "Gemiye gelince, o, denizde çalışan yoksul insanlarındı. Onu kusurlu hâle getirmek istedim. (Çünkü) onların önünde (sağlam olan) her gemiye zorla el koyan bir yönetici vardı."

80. "Çocuğa gelince, onun anne babası mümin kimselerdi. (Çocuğun sevgisinin) onları azgınlığa ve küfre sevk etmesinden çekindik."

81. "İstedik ki Rableri onlara (ölenin yerine) daha hayırlı, temiz ve merhametlisini ihsan etsin."

82. "Duvara gelince, o, şehirde (yaşayan) iki yetime aitti. Altında da o ikisine ait bir hazine vardı. Onların babası salih bir kimseydi. Rabbin onların yetişkinlik çağına erişip hazinelerini çıkarmalarını istedi. (Bu,) Rabbinden bir rahmettir. (Bunları) kendiliğimden yapmadım. İşte, sabretmeye güç yetiremediğin şeylerin hakikati budur."

83. Sana Zulkarneyn'den sorarlar. De ki: "Size ondan bahseden (ayetler) okuyacağım."

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾
فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ
فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ
وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ
يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ ۚ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ
لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾
ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا
قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ
وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ
تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ
أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

84. Biz ona yeryüzünde (dilediği gibi hareket etme imkânı sağlayan) bir iktidar ve (istediği hedefe ulaştıracak) sebepleri verdik/yolları öğrettik.

85. O da bir yol tuttu.

86. Güneş'in battığı yere ulaşınca, onun balçıklı bir gözede battığını gördü. Onun yanında bir topluluk buldu. Buyurduk ki: "Ey Zulkarneyn! Ya onlara azap edersin ya da onlar hakkında iyilik/güzellik yolunu tutarsın."

87. Dedi ki: "Zulmeden kimseyi cezalandıracağız. Sonra Rabbine döndürülecek ve (Rabbi) onu çetin bir azapla azaplandıracak."

88. "Kim de iman edip salih amel işlerse, ona en güzel mükâfat vardır. Ona da işimizden/buyruğumuzdan yumuşak/güzel sözümüzü söyleyeceğiz."

89. Sonra bir yol tuttu.

90. Sonunda Güneş'in doğduğu yere varınca, (Güneş'le) aralarına hiçbir perde kılmadığımız bir kavmin üzerine doğduğunu gördü.

91. İşte böyle! Biz onun yanında olan ne varsa hepsinin hakikatini ilmimizle kuşatmıştık.

92. Sonra bir yol tuttu.

93. İki seddin arasına ulaşınca, setlerin dışında neredeyse hiçbir söz anlamayan bir topluluk buldu.

94. Dediler ki: "Ey Zulkarneyn! Şüphesiz ki Ye'cuc ve Me'cuc (topluluğu), yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadır. Sana bir vergi versek, sen de bizimle onlar arasına bir set yapsan (olmaz mı)?"

95. Dedi ki: "Rabbimin bana verdiği güç ve imkânlar (sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Bana (insan) gücüyle yardım edin ki, sizinle onlar arasında bir set yapayım."

96. "Bana demir kütleleri getirin. (Demir) dağların iki yanını eşitlediği zaman körükleyin." dedi. (Demir kütlelerini) ateş hâline getirince, "Üzerine dökmem için erimiş bakır getirin." dedi.

97. (Ye'cuc, Me'cuc) ne onu aşmaya ne de onda bir delik açmaya güç yetirebildiler.

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّيْ ۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّيْ جَعَلَهٗ دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ
وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَّمُوْجُ فِيْ بَعْضٍ وَّنُفِخَ
فِي الصُّوْرِ فَجَمَعْنٰهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾
الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِيْ غِطَآءٍ عَنْ ذِكْرِيْ وَكَانُوْا لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾
اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ يَّتَّخِذُوْا عِبَادِيْ مِنْ دُوْنِيْٓ اَوْلِيَآءَ ۚ اِنَّآ اَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ اَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾
اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُوْنَ
صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهٖ فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فَلَا نُقِيْمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوْا
وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَرُسُلِيْ هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
كَانَتْ لَهُمْ جَنّٰتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا
حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّيْ لَنَفِدَ الْبَحْرُ
قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّيْ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا
بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا
لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

98. Dedi ki: "Bu, Rabbimin rahmetidir. Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi haktır."
(bk. 21/Enbiyâ, 96)

99. O gün onları, bir kısmı (diğer) bir kısmı içinde dalgalanır hâlde bırakırız. Sûr'a da üfürülmüştür. Onların hepsini bir araya toplamışızdır.

100. Cehennemi o gün kâfirlerin (karşısına getirip), öyle bir sunumla sunmuşuzdur ki!

101. Onlar ki benim zikrime (ayetlerime) karşı gözleri örtülüydü. (Kur'ân'ı) dinlemeye de tahammül etmezlerdi.

102. Kâfirler, beni bırakıp da benim kullarımı veliler/dostlar edineceklerini (benim de bu şirki cezasız bırakacağımı mı) sandılar? Doğrusu biz, cehennemi kâfirler için bir konaklama yeri olarak hazırladık.

103. De ki: "Size amel yönünden en fazla hüsrana uğrayanları haber verelim mi?"

104. Onlar ki; dünya hayatındaki çabaları boşa gittiği hâlde, gerçekte iyi şeyler yaptıklarını sanırlar.

105. Bunlar, Rablerinin ayetlerini ve onunla karşılaşmayı inkâr etmiş, (böylece) amelleri boşa gitmiş kimselerdir. Kıyamet Günü'nde onlara hiçbir kıymet vermeyeceğiz.

106. Bu, kâfir olmaları nedeniyle onların cezası olan cehennemdir. (Hem) ayetlerimi ve resûllerimi de alaya almışlardır.

107. Şüphesiz ki iman edip salih amel işleyenlerin konağı, Firdevs Cennetleri'dir.

108. Orada ebedî olarak kalacaklar, oradan ayrılmayı da istemeyeceklerdir.

109. De ki: "Şayet denizler Rabbimin kelimelerini (yazmak için) mürekkep olsa ve bir o kadar daha yardım için getirmiş olsak, (yine de) Rabbimin kelimeleri bitmeden deniz tükenirdi."

110. De ki: "Ancak ben de sizin gibi bir insanım. Bana: 'İlahınız ancak tek bir ilahtır.' diye vahyolunuyor. Artık kim Rabbi ile karşılaşmayı (ve ondan bir mükâfat almayı) umuyorsa, salih amelde bulunsun ve hiçbir şeyi Rabbine ibadette ortak koşmasın."
(Kur'ân-ı Kerim, amelin kabulü ve ahirette mükâfata dönüşmesi için ikisi bu ayette zikredilmek üzere toplamda üç şart belirlemiştir:
a. Ameli yapanın tevhid üzere, Allah'a (cc) şirk koşmayan bir muvahhid olması: (bk. 14/İbrahîm, 18; 24/Nûr, 39)
b. Amelin salih olması: Yani şeriata, Peygamber'in Sünneti'ne uygun olması. (bk. 3/Âl-i İmran, 31-32; 4/Nîsa, 64) Allah Resûlü (sav) şöyle buyurmuştur: "Kim bir amel yapar, yaptığı amel sünnetimiz üzere olmazsa ameli reddedilir." (Buhari, 2697; Müslim, 1718)
c. İhlaslı olması: Yalnızca Allah rızası için amel yapmak, hiçbir gayeyi Allah rızasına ortak kılmamak. Allah Resûlü (sav) şöyle buyurur: "Kıyamet Günü' Allah (cc) buyurur ki: 'Ben, şirkten müstağni olanım. Kim bir amel yapar ve amelinde benim dışımda birini ortak kılarsa onu da amelini de terk ederim.' " (Müslim, 2985))

سُورَةُ مَرْيَمَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾
اِذْ نَادٰى رَبَّهُ نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي
وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾
وَاِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَآءِي وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ
رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيٰى
لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِي
غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾
قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ
اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ
مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

19. MERYEM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 98 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

2. (Okunacak olan ayetler) Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya olan rahmetinin anılmasıdır.

3. Hani o, Rabbine gizlice seslenmişti.

4. Demişti ki: "Rabbim! Kemiklerim zayıfladı, saçlarım bembeyaz oldu. Sana dua etmem nedeniyle hiç mutsuz/bedbaht olmadım. (Her ne zaman dua ettiysem icabet ettin.)"

5. "Şüphesiz ki ben, arkamda bırakacağım akrabalarım için korkuyorum. Hem eşim de kısır bir kadındır. Bana katından bir 'veli' (nübüvvete vâris olacak bir evlat) ihsan et."

6. "Benim ve Yakub ailesinin (geride bıraktığı ilim ve hikmete) mirasçı olur. Rabbim! Onu razı olduklarından eyle."

7. "Ey Zekeriyya! Biz seni, ismi Yahya olan bir çocukla müjdeliyoruz. Daha önce kimseyi ona adaş yapmadık."

8. Demişti ki: "Rabbim! Eşim kısır, bense yaşlılığın son demindeyken, bir çocuğum nasıl olabilir ki?"

9. (Melek demişti ki:) "İşte böyle!" Rabbin buyurdu ki: "O, benim için çok kolaydır. Hem bundan önce, sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım. (Unuttun mu?)"

10. Demişti ki: "Rabbim! (Vadettiğinin gerçekleşeceğine dair, gönlümü yatıştıracak) bir ayet/alamet ver bana." Demişti ki: "Sıhhatli olmana rağmen üç gün boyunca insanlarla konuşamaman senin alametindir."

11. Mihraptan çıkıp kavminin yanına gelmiş ve: "Sabah akşam (Allah'ı) tesbih edin." diye işaret etmişti.

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ
وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ
يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ
اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ
مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾
قَالَتْ اِنِّٓي اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ
اِنَّمَآ اَنَا رَسُولُ رَبِّكِ ۖ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ
اَنّٰى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾
قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِلنَّاسِ
وَرَحْمَةً مِنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ
قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
فَنَادٰيهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّي اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

12. "Yahya! Kitab'ı kuvvetle al." (dedik.) Biz, ona henüz çocukken hüküm/hikmet verdik.

13. Tarafımızdan ona incelik/merhamet/şefkat ve arınmışlık (verdik). O, takvalı biriydi.

14. Anne babasına iyilik yapardı, onlara karşı zorba ve isyankâr değildi.

15. Doğduğu gün de öleceği gün de ve yeniden diriltileceği gün de ona selam olsun.

16. Kitap'ta Meryem'i de an! Hani o, ailesinden uzaklaşıp doğu tarafına gitmişti.

17. Onların (kendisini görmesine engel olacak) bir perde çekmişti. Biz de ona ruhumuzu (Cibril'i) göndermiştik. Ona düzgün/her şeyi yerli yerinde bir insan suretinde görünmüştü.

18. (Meryem) demişti ki: "Şayet takva sahibi biriysen (bana kötülük etme). Senden, Er-Rahmân'a sığınırım."

19. (Cibril) demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir evlat vermek için (buradayım)."

20. Demişti ki: "Bana insan (eli) değmemişken ve ben de kötü yolda olan bir kadın değilken, (aklım almıyor) bir çocuğum nasıl olacak ki?"

21. (Cibril:) "İşte böyle!" demişti. "Rabbin: 'Bu, benim için kolaydır.' dedi." (Bu çocuk) insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet olması içindir. Ve iş karara bağlanmış, bitmişti.

22. (Bunun üzerine) ona hamile kaldı. Ve onunla beraber uzak/ıssız bir yere gitti.

23. Doğum sancıları onu bir hurma ağacına yaslanmaya zorlamış ve "Keşke!" demişti, "Bundan önce ölseydim de tamamen unutulup gitseydim."

24. (Biri) altından ona seslenmiş ve demişti ki: "Üzülme! Rabbin altında bir ırmak kıldı."

25. "Hurma dalını kendine doğru silkele! Üzerine yeni çıkmış taze hurmalar dökülüversin."

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۚ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۙ فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنسِيًّا ۚ ﴿٢٦﴾
فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ
بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۙ ﴿٣٠﴾
وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ ۖ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ۖ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾
وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾
ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾
مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ ۖ سُبْحَانَهُ ۖ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ
هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ ۚ
فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَأْتُونَنَا ۚ لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

26. "Artık ye, iç ve gözün aydın/için ferah olsun. Şayet insanlardan birini görürsen de ki: 'Benim Er-Rahmân'a (konuşma) orucu adağım var. Bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.' "

27. Onu taşıyarak kavmine getirdi. Demişlerdi ki: "Ey Meryem! Andolsun ki sen, çok büyük (hayret verici) bir iş yaptın."

28. "Ey Harun'un kardeşi! Senin baban kötü bir adam değildi, annen de (zinayı meslek edinmiş) bir kadın değildi."

29. (Çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir bebekle nasıl konuşuruz?"

30. (Çocuk dile geldi ve) dedi ki: "Şüphesiz ki ben, Allah'ın kuluyum. Bana Kitab'ı verdi ve beni bir nebi kıldı."

31. "Nerede olursam olayım beni mübarek kıldı. Yaşadığım müddetçe bana, namazı ve zekâtı emretti."

32. "(Beni,) anneme karşı iyilik yapan bir evlat kıldı. Ve beni, (ona karşı) zorba ve bedbaht kılmadı."

33. "Doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltileceğim gün selam benim üzerimedir."

34. İşte, hakkında şüpheye düştükleri/tartışıp durdukları Meryem oğlu İsa! (Onun hakkındaki) hak söz budur.

35. Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değildir. O, (tüm eksikliklerden) münezzehtir. Bir işe (olması için) hükmettiğinde yalnızca "Ol!" der, o da oluverir. (Bir şeyin gerçekleşmesi için sizin ihtiyaç duyduğunuz sebeplere Allah'ın ihtiyacı yoktur.)

36. (İsa demişti ki:) "Şüphesiz ki Allah, benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir. (Öyleyse) O'na ibadet edin. Bu, dosdoğru yoldur."

37. (Buna rağmen) gruplar/fırkalar, kendi aralarında ihtilafa düştüler. Büyük günde hazır bulunacaklarından dolayı yazıklar olsun o kâfirlere.

38. Bize gelecekleri o gün, neler neler işitecek ve neler neler görecekler. Fakat zalimler, bugün de apaçık bir sapıklık içerisindelerdir.

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِىَ الْاَمْرُ ۘ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ وَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾
وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ اِبْرٰهِيمَ ۘ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾
اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ يَآ اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِى
عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَآ اَبَتِ اِنِّى قَدْ جَآءَنِى مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ
فَاتَّبِعْنِىٓ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَآ اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ۘ
اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَآ اَبَتِ اِنِّىٓ اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ
عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ
عَنْ اٰلِهَتِى يَآ اِبْرٰهِيمُ ۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِى مَلِيًّا ﴿٤٦﴾
قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّى ۖ اِنَّهُ كَانَ بِى حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبِّى ۖ عَسٰٓى
اَلَّآ اَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّى شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۚ ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ
فِى الْكِتَابِ مُوسٰٓى ۖ اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

39. İşin karara bağlanıp sonlanacağı o pişmanlık gününe dair uyar onları! Onlar gaflet içerisindedir. Onlar inanmazlar.

40. Şüphesiz ki yeryüzüne ve üzerindekilere biz vâris olacağız. (Herkes ölecek ve onlara bahşettiklerimiz yine bize kalacak) ve bize döndürülecekler.

41. Kitap'ta İbrahim'i de an! O, özü sözü bir/sıddık olan bir nebiydi.

42. Hani babasına demişti: "Babacığım! Niçin duymayan, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayacak şeylere ibadet ediyorsun?"

43. "Babacığım! Şüphesiz ki bana, sana gelmemiş olan bir ilim geldi. Bana uy ki seni dosdoğru yola ileteyim."

44. "Babacığım! Şeytana ibadet/kulluk etme! Çünkü şeytan, Er-Rahmân'a başkaldırmıştır/asi olmuştur."

45. "Babacığım! Er-Rahmân'ın azabı sana dokunur ve şeytana dost olursun diye endişeleniyorum."

46. (Babası) demişti ki: "İlahlarımdan yüz mü çeviriyorsun ey İbrahim? Şayet (bu hâline) son vermezsen seni taşlarım. Uzun süre benden uzaklaş."

47. Demişti ki: "Selam olsun sana! Senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim. Şüphesiz ki O, bana karşı (merhametli, lütufkâr ve benimle yakından ilgilenen) Hafiy'dir."

(bk. 9/Tevbe, 114)

48. "Sizi ve Allah'ın dışında dua ettiklerinizi terk edip ayrılıyorum. Yalnızca Rabbime dua ediyorum. Umulur ki Rabbime yaptığım dua nedeniyle bedbaht olmam. (Rabbim duama icabet eder.)"

49. (İbrahim) onları ve Allah'ı bırakıp da ibadet ettiklerini terk edip ayrılınca ona, İshak'ı ve Yakub'u verdik. Hepsini nebi kıldık.

(Tevhidi ilan etmek ve onu kabul etmeyen müşriklerden beraat, Allah'ın (cc) en fazla razı olduğu amellerdendir. Böylesi büyük amellerin mükâfatı da büyük olmaktadır. İbrahim'in (as) çocuk özlemi, şirkten ve müşriklerden beraatini ilan edip, bedenî olarak onlardan ayrılınca son bulmuştu.)

50. Onlara rahmetimizden (lütuflar) verdik. Ve onlara yüce bir doğruluk dili ihsan ettik. (Doğru sözlüdürler ve insanlar tarafından doğrulukla/övgüyle anılırlar.)

51. Kitap'ta Musa'yı da an! Şüphesiz ki o, muhlas/arındırılmış/ihlaslı kılınmış ve resûl bir nebiydi.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
مِنْ رَحْمَتِنَآ اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ
اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَاْمُرُ اَهْلَهُ
بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ
اِدْرِيسَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾
فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ
فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنّٰتِ عَدْنِ الَّتِى وَعَدَ
الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا اِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ
الَّتِى نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ
لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

52. Ona Tur'un sağ tarafından seslendik ve onu, kendisiyle gizli konuşmak için yakınlaştırdık.

53. Ona rahmetimizden, kardeşi Harun'u da bir nebi olarak armağan ettik.

54. Kitap'ta İsmail'i de an! O, sözünde duran ve resûl bir nebiydi.

55. Ailesine namazı ve zekâtı emrederdi. O, Rabbinin yanında razı olunan bir kuldu.

56. Kitap'ta İdris'i de an! Şüphesiz ki o, özü sözü bir/sıddık olan bir nebiydi.

57. Onu yüce bir makama yükseltmiştik.

58. Bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği Âdem'in zürriyetinden peygamberler, Nuh'la beraber (gemide) taşıdıklarımız, İbrahim ve İsrail'in soyundan olanlar ve seçip hidayet ettiklerimizdir. Onlara, Er-Rahmân'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Onlardan sonra bir topluluk geldi, namazı zayi/ihmal edip şehvetlere uydular. Onlar "ğayy" (özel bir azap çeşidi) ile karşılaşacaklardır.

60. Tevbe eden, iman eden ve salih amel işleyenler müstesna. Bunlar, cennete girecek ve hiçbir zulme uğramayacaklardır.

61. (O) Adn Cennetleri ki; Er-Rahmân kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz ki Allah'ın vaadi yerine gelir.

62. Orada boş söz işitmezler. (İşitecekleri) yalnızca "selam"dır. Ve onlara, orada sabah ve akşam rızıkları vardır.

63. İşte bu, kullarımızdan takvalı olanları vâris kılacağımız cennettir.

64. Biz ancak Rabbinin emriyle/izniyle ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bu ikisi arasında ne varsa hepsi O'na aittir. Rabbin unutan değildir.

(Allah Resûlü (sav) Cibril'e (as): "Neden bizi daha fazla ziyaret etmiyorsun?" diye sorunca bu ayetler inmiştir." (Buhari, 4731; Tirmizi, 3158))

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ ؕ
هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ
يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ
عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا
صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا
جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَىُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ
اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ
فِى الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ
اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ؕ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى ؕ
وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

65. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O'na ibadet/kulluk yap ve ibadetinde sabırlı ol. O'nun adıyla anılan/O'na denk birini bilir misin?

66. (Allah'ın kudreti sınırsız olmasına rağmen) insan der ki: "Öldüğüm zaman mı tekrardan diriltilip çıkarılacakmışım?"

67. İnsan düşünmez mi? Daha önce hiçbir şey değilken, hiç şüphesiz onu biz yarattık.

68. Rabbine yemin olsun ki, onları ve şeytanları muhakkak bir araya toplayacak ve kesinlikle onları cehennemin etrafında diz çöktürerek hazır bulunduracağız.

69. Sonra da her gruptan, Er-Rahmân'a karşı en azgın olanları ayıracağız.

70. Sonra o (cehenneme) girmeye en uygun olanların kim olduğunu elbette en iyi biz biliriz.

71. İçinizden herkes mutlaka oraya uğrayacak. Bu, Rabbinin yapmayı üstlendiği kesin bir karardır.

72. Sonra (Allah'tan) korkup sakınanları kurtarırız. Ve zalimleri orada diz çökmüş vaziyette bırakırız.

73. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda kâfirler, iman edenlere derler ki: "İki topluluktan hangisinin konumu daha hayırlı, muhiti/çevresi daha güzeldir?"

74. Oysa onlardan önce helak ettiğimiz nice kavim, hem daha güzel eşyalara hem de daha güzel bir görünüşe sahiptiler.

75. De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Er-Rahmân ona verdiği mühleti alabildiğince uzatsın... Kendilerine vadedilen azap ya da kıyameti gördüklerinde, kimin konumu daha kötü ve kim askerî bakımdan/yardımcılar bakımından daha zayıfmış yakinen bileceklerdir."

76. Allah, hidayet ehlinin hidayetlerini arttırır. Kalıcı salih ameller, Rabbinin katında mükâfatı ve geri dönüşü en hayırlı olandır.

اَفَرَاَيْتَ الَّذِى كَفَرَ بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾ اَطَّلَعَ
الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ
مَا يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهٗ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَّنَرِثُهٗ مَا يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا
فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾
كَلَّا سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّآ اَرْسَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ
اَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ
نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ
اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾
لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ
مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّآ اٰتِى الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ
اَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

77. Ayetlerimizi inkâr edip: "Kesinlikle bana mal ve evlat verilecek." diyeni gördün mü?

78. Gayba mı muttali oldu, yoksa Er-Rahmân'ın katında (ona verilmiş bir) söz mü var?

79. Asla! Onun söylediklerini yazacak ve onun azabını alabildiğince uzatacağız.

80. Onun söylediğine (çocuklarına ve mallarına) biz mirasçı olacağız ve o bize tek başına bir fert olarak gelecek.

81. Kendilerine izzet/üstünlük/güç kaynağı olsun diye Allah'ın dışında ilahlar edindiler!

82. Asla! (Kıyamet Günü) onların ibadetlerini inkâr edecek ve onların karşısında (düşman olarak) yer alacaklar.

(Kur'ân'da "ilah" kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25)

83. Şeytanları kâfirlerin üzerine saldığımızı ve onları kışkırtıp (Allah'a isyana ve şirke yönelik) harekete geçirdiklerini görmedin mi?

84. Onlar için acele etme! Onlar için (gün) saydıkça sayıyoruz.

85. Muttakileri heyet hâlinde Er-Rahmân'ın huzuruna toplayacağımız o gün (var ya)!

86. Suçlu günahkârları da susuz olarak cehenneme süreriz.

87. Er-Rahmân'ın katında söz almış olanların dışında, hiç kimse şefaat yetkisini elinde bulundurmayacaktır.

(Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

88. Dediler ki: "Er-Rahmân çocuk edindi."

89. Andolsun ki pek çirkin, alçakça bir söz söylediniz.

90. Neredeyse o (sözün dehşetinden) gökler yarılacak, yer parçalanacak ve dağlar yerle bir olacaktı.

91. Er-Rahmân'a çocuk yakıştırdılar diye.

92. Er-Rahmân'a çocuk edinmek yakışmaz!

93. Göklerde ve yerde kim varsa, Er-Rahmân'ın huzuruna yalnızca kul olarak gelecek.

94. Andolsun ki, hepsinin toplu-ca ve tane tane sayılarını bilip kuşatmıştır.

95. Ve Kıyamet Günü'nde, hepsi O'na tek olarak geleceklerdir.

96. İman edip salih amel işleyenlere Er-Rahmân sevgi kılacaktır.

(Allah Resûlü (sav) şöyle buyurdu: "Allah (cc) bir kulu sevdiği zaman Cibril'i (as) çağırır ve der ki: 'Allah (cc) falanı sever sen de onu sev.' Cibril (as) onu sever ve semadakilere nida eder: 'Allah (cc) falanı sever siz de onu sevin.' Onlar onu severler ve yeryüzü halkı arasına onun için bir kabul konur." (Buhari, 3037; Müslim, 2637))

97. O (Kur'ân'la) muttakileri müjdeleyesin ve inatçı topluluğu uyarasın diye onu senin dilinle kolaylaştırdık.

(Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nîsa, 105)

98. Onlardan önce nice kavimleri helak ettik. Onlardan birini hissediyor ya da gizlice yaptıkları konuşmaları duyuyor musun?

20. TÂHÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 135 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tâ, Hâ.

2. Biz sana, bu Kur'ân'ı sıkıntı çekmen için indirmedik.

(Allah Resûlü (sav), müşrikler Kur'ân'a iman etmiyor diye sıkıntı çekiyor, üzülüyordu (18/Kehf, 6). Allah (cc), üzülmemesini (35/Fâtır, 8), Allah'a tevekkül etmesini (9/Tevbe, 129), onların iman etmeyişinde Resûl'ün bir sorumluluğunun olmadığını (2/Bakara, 272), Allah'ın ve müminlerin desteğinin Nebi için yeterli olacağını (8/Enfâl, 62) belirterek teselli etti.)

3. (Aksine) Allah'tan korkanlara bir öğüt/hatırlatma olsun (diye indirdik).

4. O, yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından indirilmiştir.

5. Er-Rahmân arşa istiva etti.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾
فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ ۖ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طٰهٰ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
طٰهٰ ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن
يَخْشَىٰ ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَىٰ ﴿٤﴾
الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿٦﴾ وَإِن تَجْهَرْ
بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ
لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾
إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا
بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾
إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

6. Göklerde, yerde, ikisi arasında ve nemli toprak altında olan her şey O'na aittir.

7. Sözü açıktan söylesen de (söylemesen de fark yoktur). O, sır olanı (içinden geçeni) ve ondan daha kapalı olanı (henüz içinden dahi geçmemiş olanı) bilir.

8. Allah... O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. En güzel isimler O'na aittir.

9. Musa'nın haberi sana geldi mi?

10. Hani bir ateş görmüştü de ailesine demişti ki: "Burada kalın! Ben bir ateş gördüm. Ondan size bir kor getirmeyi ya da onun yanında (yol gösterecek) bir rehber bulmayı umuyorum."

11. Oraya varınca kendisine: "Ey Musa!" diye seslenilmişti.

12. "Şüphesiz ki ben, (evet) ben, senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, mukaddes vadide, Tuva'dasın."

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا
فَاعْبُدْنِيْ ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ
اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا
مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ
يٰمُوْسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ ۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَمِيْ وَلِيَ فِيْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا
يٰمُوْسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا الْاُوْلٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ
اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ۙ ﴿٢٢﴾
لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرَى ۚ ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۚ ﴿٢٤﴾
قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ ۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ۙ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً
مِّنْ لِّسَانِيْ ۙ ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ ۖ ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ۙ ﴿٢٩﴾
هٰرُوْنَ اَخِيْ ۚ ﴿٣٠﴾ اُشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِيْ ۙ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ فِيْٓ اَمْرِيْ ۙ ﴿٣٢﴾
كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ۙ ﴿٣٣﴾ وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ؕ ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿٣٥﴾
قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ۙ ﴿٣٧﴾

13. "Ben, seni seçtim. Vahyedilene kulak ver."

14. "Şüphesiz ki ben, Allah'ım. Benden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Bana ibadet et. Beni zikretmek için namaz kıl."

15. "Kıyamet gelecektir/kopacaktır. Her nefis çabasının karşılığını alsın diye, neredeyse onu (kendimden dahi) gizleyeceğim."

16. "Sakın ona inanmayan ve hevasına/arzusuna uyan kimse, seni ona (iman etmekten) alıkoymasın. Sonra helak olursun."

17. "Sağ elinde (tuttuğun) nedir ey Musa?"

18. Demişti ki: "O benim asamdır. Ona yaslanıyorum, onunla hayvanlarıma yaprak çırpıyorum ve daha başka işlerimde ondan faydalanıyorum."

19. Buyurdu ki: "Onu at ey Musa!"

20. Onu atıverdi. (Bir de ne görsün) o, hareket eden bir yılana dönüşüvermiş.

21. Buyurdu ki: "Al onu! Korkma, biz onu ilk hâline geri çevireceğiz."

22. "Elini koltuğunun altına sok! Hiçbir kötülük/hastalık olmaksızın bembeyaz çıksın. (Bu da) başka bir ayet/mucize."

23. "(Böyle yap ve sonucu gör ki) sana büyük ayetlerimizden/mucizelerimizden birini gösterelim."

24. "Firavun'a git! O, haddi aştı/tağutlaştı."

25. (Musa) demişti ki: "Rabbim! Göğsümü genişlet!"

26. "İşimi kolaylaştır."

27-28. "Dilimdeki bağı/düğümü çöz ki; sözümü anlayabilsinler."

29. "Ailemden bir vezir/yardımcı ihsan et bana."

30. "Kardeşim Harun'u."

31. "Onunla gücümü pekiştir."

32. "Onu (davet) görevime ortak et."

33. "Ta ki seni çokça tesbih edelim."

34. "Çokça zikredelim."

35. "Şüphesiz ki sen, bizi görensin."

36. Buyurdu ki: "İstediğin sana verildi ey Musa!"

37. "Andolsun ki, bir seferinde daha sana iyilikte bulunmuştuk."

إِذْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ﴿٣٨﴾ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ
فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ
لَّهُ ۖ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ۚ وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي
أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ
إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ
مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ
عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۚ ﴿٤١﴾ اذْهَبْ أَنتَ
وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۚ ﴿٤٢﴾ اذْهَبَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۚ ﴿٤٣﴾
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ
أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَآ أَوْ أَن يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَآ ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَآ أَسْمَعُ
وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ
وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَآ أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

38. "Hani annene (senin kurtuluşun için) vahyolunması gerekeni vahyediyorduk."
39. "(Şöyle vahyetmiştik: Onu) tabuta koy, (sonra tabutu) nehre bırak. Su onu sahile atsın/çıkarsın. Benim ve onun düşmanı onu alsın. Gözlerimin önünde yetiştirilesin diye, senin üzerine bir sevgi bıraktım. (Seni her gören sever.)"
40. "Hani kız kardeşin yürüyor ve: 'Ona iyi bakacak/bakımını üstlenecek birilerini göstereyim mi size?' diyordu. Gözleri aydın/içi ferah olsun ve üzülmesin diye seni, annene geri çevirdik. Bir insanı öldürmüştün de seni (o cinayetin) derdinden/tasasından kurtarmış ve seni çeşitli imtihanlara tabi tutmuştuk. Medyen halkı arasında senelerce kalmış, sonra da (belirlenmiş) bir kaderle buraya (Mısır'a) gelmiştin ey Musa!"
41. "Ben seni kendim için (risalet davasını yüklenesin diye) seçip yetiştirdim."
42. "Sen ve kardeşin ayetlerimle (Firavun'a) gidin ve beni zikretmekte gevşeklik göstermeyin."

(Firavunî sistemlerle mücadelede, Allah'ı (cc) anmak/zikretmek, muvahhidin en önemli güç kaynağıdır. Zira Allah'ı anan, Allah (cc) tarafından anılır (2/Bakara, 152).

İsmi Mele-i A'lâ'da övgüyle geçen biri yeryüzünün en güçlülerindendir. Çünkü arkasında Mele-i A'lâ'nın görünmez orduları vardır. Firavunların tehditleri karşısında Allah'ı anmak, kalbi teskin edip yatıştıran (13/Ra'd, 28) ve ayakları sabit kılan (8/Enfâl, 45) bir etkiye sahiptir.)

43. "İkiniz Firavun'a gidin; çünkü o azgınlaştı."
44. "Ona yumuşak bir söz söyleyin. Umulur ki öğüt alır ya da korkar."

(Firavun'a söylenen yumuşak söz için bk. 79/Nâziât, 17-19)

45. Demişlerdi ki: "Rabbimiz! Şüphesiz ki onun, bize karşı taşkınlığından ve azgınlaşmasından korkuyoruz."
46. Buyurmuştu ki: "Korkmayın! Hiç kuşkusuz ben, sizinle beraberim; işitiyor ve görüyorum."
47. "Ona varın ve deyin ki: 'Şüphesiz ki biz, Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını bizimle beraber yolla, onlara azap etme! Muhakkak sana, Rabbinden ayetle/mucizeyle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun.' "
48. "Doğrusu bize şöyle vahyolundu: 'Azap, yalanlayan ve yüz çevirenlerin üzerinedir.' "
49. (Firavun) demişti ki: "Sizin Rabbiniz kimdir ey Musa?"
50. "Rabbimiz, her şeye hilkatini (cinsine en uygun olanı) veren ve sonra da yol gösterendir." demişti.
51. (Firavun) demişti ki: "Geçmişte olanlar ne olacak o hâlde?"

(Firavun hak karşısında söyleyecek söz bulamayınca her dönemin en kullanışlı kozu olan "geçmiş kartını" kullandı. Musa'nın (as) daveti kendilerine ulaşmadan ölenler ne olacaktı? Onlar putlara tapıyordu. Neden Musa'nın (as) anlattığı doğrulara ulaşamamışlardı? Yoksa insanların yücelttiği ataları Musa'ya (as) göre azabı hak eden şaşkınlar mıydı? Hak karşısında söyleyecek hiçbir sözü olmayanların, zaman zaman gündeme getirdiği bu soru, kutsanan ataların hükmünü gündeme getirip, insanları tevhid davetçileri aleyhine kışkırtmak ve davetçileri sonu gelmez bir tartışmanın içine çekmek içindir. Asırlar sonra akrabalarını Allah Resûlü'ne (sav) kışkırtmak ve aşiret himayesini kaldırmak için Ebu Cehil'in: "Sorun bakalım Muhammed'e! Onu büyüten, Kureyş'in efendisi Abdulmuttalib nerede?" sorusu aynı amaca matuftur.

Bu ve benzeri sorulara nasıl cevap verilmelidir? Kendisine Kitap, ilim ve hikmet verilmiş Musa (as) şöyle cevap vermiştir:)

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ ۖ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾
كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ﴿٥٤﴾
مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾
وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا
لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ
مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ
مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ
وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ
خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾
قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾ فَأَجْمِعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

52. Demişti ki: "Onların bilgisi, Rabbimin yanında bir Kitap'tadır. Rabbim, şaşırmaz da unutmaz da."

53. (O Rab ki) yeryüzünü sizin için (üzerinde yaşayıp istikrar bulduğunuz) bir döşek yapan, sizin için orada yollar açan ve gökyüzünden su indirendir. O (su) sayesinde çeşitli bitkilerden çift çift çıkarmışızdır.

54. Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın (diye)... Şüphesiz ki bunda, akıl sahipleri için (ibret alınacak) ayetler vardır.

55. Sizi ondan (topraktan) yarattık, ona geri çevririz, bir kere daha sizi ondan çıkarırız/diriltiriz.

56. Andolsun ki (Firavun'a), bütün ayetlerimizi gösterdik. O, yalanladı ve (inanmamakta) diretti.

57. Dedi ki: "Yaptığın büyüyle bizleri yurtlarımızdan sürüp çıkarmak için mi geldin ey Musa?"

58. "Kesinlikle biz de onun benzeri bir büyü ile sana geleceğiz. Bizimle senin aranda, bir buluşma yeri ve zamanı belirle. Ne biz ne de sen (sözümüzden) dönelim. (Belirlediğin mekân) hepimize eşit mesafede/düzlük bir alan olsun."

59. Demişti ki: "Buluşma bayram günü olsun ve insanlar kuşluk vaktinde toplansınlar."

60. Firavun arkasını dönüp gitti. Hilesini toplayıp geldi.

61. Musa onlara demişti ki: "Yazıklar olsun size! Allah'a yalan uydurarak iftira etmeyin. (Yoksa) bir azapla kökünüzü kurutur. Muhakkak ki iftira eden kaybetmiştir."

62. Aralarında durum değerlendirmesi yapıp tartışmaya ve gizlice fısıldaşmaya başladılar.

63. Dediler ki: "Şüphesiz ki bu ikisi, sizleri yaptıkları büyüyle yurdunuzdan sürüp çıkarmaya ve (bugüne kadar ciddi çabalar harcayarak kurduğunuz) en ideal sistemi silip yok etmeye çalışan iki sihirbazdır."

64. "Hilelerinizi/üstün becerilerinizi birleştirin ve gruplar hâlinde gelin. Bugün kim üstün gelirse o kurtulmuştur."

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾
قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ۭ
اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ۭ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ
السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ
قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۭ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ النَّخْلِ ۡ
وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰي مَا جَاۗءَنَا
مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِيْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ ۭ اِنَّمَا تَقْضِيْ هٰذِهِ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ
لَهٗ جَهَنَّمَ ۭ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ
الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ۙ ﴿٧٥﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزٰۗؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

65. Demişlerdi ki: "Ey Musa! (Dilersen) önce asanı sen atarsın veya ilk atan biz oluruz."

66. Demişti ki: "(Hayır!) Bilakis, önce siz atın!" (Birde ne görsün) ipleri ve asaları, yaptıkları büyü nedeniyle, gerçekten hareket ediyor gibi geldi ona.

67. Musa, içinden bir korku duymaya başlamıştı.

68. Buyurduk ki: "Korkma! Şüphesiz ki sen, elbette, üstün olansın."

69. "At sağ elindekini! Onların yaptıklarını yutacaktır. Onların yaptığı yalnızca bir büyücü hilesidir. Ve büyücü ne yaparsa yapsın, kurtuluşa eremez/başarılı olamaz."

70. (Yaşananlar üzerine) sihirbazlar secdeye kapanmış: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik." demişlerdi.

71. (Firavun) demişti ki: "Size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi? Şüphesiz ki o, size sihir öğreten büyüğünüzdür. Ellerinizi ayaklarınızı çaprazlama kesecek ve sizi hurma kütüklerine asacağım. Hangimizin azabının daha çetin ve kalıcı olduğunu da bileceksiniz."

(bk. 7/A'râf, 123)

72. Demişlerdi ki: "Seni, bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratan (Allah'a) tercih etmeyeceğiz. Ne hüküm vereceksen ver! Sen, ancak bu dünya hayatına hükmedebilirsin."

73. "Şüphesiz ki günahlarımızı/hatalarımızı ve bize zorla yaptırdığın sihirbazlığı bağışlasın diye, Rabbimize iman ettik. Allah daha hayırlı ve daha kalıcıdır."

74. Hiç kuşkusuz, kim Rabbine suçlu bir günahkâr olarak gelirse elbette, ona cehennem vardır. Orada ne ölür (ki kurtulsun), ne de dirilir (ki faydalansın).

75. Kim de O'na salih ameller yapmış bir mümin olarak gelirse bunlar için yüksek dereceler vardır.

76. Altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları Adn Cennetleri... Bu, arınan kimsenin mükâfatıdır.

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
فِى الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِجُنُودِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ
قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يٰبَنِٓى اِسْرَآءِيلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ
وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى ۚ وَمَنْ يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾
وَاِنِّى لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾
وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِى
وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِىُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ
قَالَ يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۗ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ
الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ
مَّوْعِدِى ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ
اَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِىُّ ﴿٨٧﴾

77. Andolsun ki Musa'ya şöyle vahyettik: "Kullarımla gece yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. (Firavun'un size) yetişmesinden korkmadan ve endişe etmeden (yoluna devam et)."

78. Firavun, askerleriyle onları takibe koyuldu. (Onlara yetişemeden) denizden kuşatan, (boğucu dalgalar) onları kuşatıverdi.

79. Firavun kavmini saptırdı. Doğru yola iletmedi.

80. Ey İsrailoğulları! Muhakkak ki sizleri düşmanlarınızdan kurtarmış ve sizinle (buluşmak için) Tur Dağı'nın sağ tarafı için sözleşmiş, üzerinize de kudret helvası ve bıldırcın eti indirmiştik.

81. Size rızık olarak verdiklerimin temiz olanlarından yiyin. Onda haddi aşmayın. Yoksa gazabım size vacip olur. Kime de gazabım vacip olmuşsa, şüphesiz ki helak olmuştur.

82. Şüphesiz ki ben; tevbe eden, iman eden, salih amel işleyen ve hidayete eren kimselere karşı çok bağışlayıcıyım.

83. "Kavmini bırakıp aceleyle (bize gelmenin) nedeni nedir ey Musa?"

84. Demişti ki: "Onlar benim peşimde (onları bıraktığım hâl üzereler). Rabbim sana aceleyle geldim ki, benden razı olasın."

85. Buyurmuştu ki: "Şüphesiz ki biz, senden sonra kavmini (dinlerinde) imtihan ettik ve Samiri onları saptırdı."

86. Musa öfkeli ve üzgün bir hâlde kavmine dönmüş ve: "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel vaadde bulunmadı mı? Ne o, yoksa size verilen süre uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizin gazabı size vacip olsun istediniz de, ondan mı bana verdiğiniz sözden döndünüz?"

87. Dediler ki: "Sana verdiğimiz sözden irademizle dönmedik. Biz (Firavun ve kavminin) ziynet eşyalarını yüklenmiştik. Onları (ateşe) attık, aynı şekilde Samiri de attı."

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ
وَاِلٰهُ مُوسٰى فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ
مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِى
وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِى ﴿٩٠﴾ قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ
حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ
اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ۙ ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِى ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ
لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِى وَلَا بِرَاْسِىْ ۚ اِنِّى خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ
بَيْنَ بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِى ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ
يٰسَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِىْ نَفْسِىْ ﴿٩٦﴾
قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِى الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ۖ
وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِىْ ظَلْتَ
عَلَيْهِ عَاكِفًا ۖ لَّنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِى الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾
اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

88. Onlara buzağı suretinde böğüren bir heykel çıkarmış ve: "İşte sizin de Musa'nın da ilahı budur. Fakat (Musa) unuttu." demişlerdi.

89. Ona (bir şey dediklerinde) kendilerine cevap vermediğini, onlar için bir fayda sağlamadığını ve zararı da defedemediğini görmüyorlar mı?

90. Andolsun ki, daha önce Harun şöyle demişti: "Kavmim! Siz ancak bununla fitneye düşürüldünüz. Şüphesiz ki sizin Rabbiniz Er-Rahmân'dır. Bana uyun ve emrime itaat edin."

91. Demişlerdi ki: "Musa geri dönünceye kadar, onun başında beklemeye devam edeceğiz."

92. Demişti ki: "Ey Harun! Onların saptığını gördüğün hâlde, seni (bir şeyler yapmaktan) alıkoyan nedir?"

93. "Niye peşimden gelmedin? Yoksa emrime karşı mı geldin?"

94. (Harun:) "Ey anamın oğlu! Sakalımı saçımı çekiştirme! 'İsrailoğullarını böldün, sözümü dinlemedin.' demenden korktum." demişti.

95. Dedi ki: "Senin durumun nedir/neden böyle bir şey yaptın ey Samiri?"

96. Dedi ki: "Onların görmediğini gördüm. Elçinin/meleğin izinden bir avuç aldım ve attım. Nefsim bana böylesini hoş gösterdi."

97. Dedi ki: "Haydi git/defol! Sen hayat boyunca 'La misas! (Kimse bana dokunmasın, ben de kimseye dokunmayayım.)' diyeceksin. Ve senin asla şaşmayacak (helak olacağın) bir zamanın vardır. Şimdi de sürekli başında beklediğin ilahına bak! Andolsun ki onu yakacak, sonra da (küllerini) denizde savuracağız."

98. Sizin ilahınız ancak Allah'tır... O ki O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Her şeyi ilmiyle kuşatmıştır.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ
مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۙ ﴿١٠٠﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۭ وَسَاۗءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۙ ﴿١٠١﴾
يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَىِٕذٍ زُرْقًا ۚ ﴿١٠٢﴾
يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ
اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ۧ ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ
عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا ۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاۗعًا صَفْصَفًا ۙ ﴿١٠٦﴾
لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَآ اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَىِٕذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾
يَوْمَىِٕذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ
قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾
وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۭ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾
وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا
فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

99. Böylece sana, geçmişte (yaşamış) kimselerin kıssalarını anlatıyoruz. Muhakkak ki sana, kendi katımızdan zikir/Kur'ân verdik.

100. Kim de ondan yüz çevirirse şüphesiz ki o, Kıyamet Günü bir günah yüklenecektir.

101. O (yükün) altında ebediyen kalacaklardır. Onların Kıyamet Günü (taşıyacakları) yük ne kötüdür.

102. Sûr'a üfürüleceği günde biz, suçlu günahkârları (yaşadıkları korku ve susuzluk nedeniyle) morarmış olarak (diriltip) huzura toplarız.

103. Kendi aralarında: "(Dünyada) yalnızca on gün kaldınız." diye fısıldaşırlar.

104. Yolu doğruya en yakın olanlar: "Siz ancak bir gün kaldınız." dedikleri zaman, biz onların ne söylediklerini en iyi bileniz.

105. Sana dağlardan soruyorlar. De ki: "Rabbim onları un ufak edip savuracak."

106. "(Dağların) yerini (hiçbir yapının olmadığı) bir düzlük ve (hiçbir bitkinin olmadığı) bir boşluk olarak bırakacak."

107. "Sen orada ne bir eğrilik ne de bir çıkıntı görürsün."

108. O gün, çaresiz, davetçinin (sesine) uyarlar. Er-Rahmân'ın (azametinden ötürü) tüm sesler kısılmıştır. Fısıltıdan başka bir şey duyamazsın.

109. O gün, Er-Rahmân'ın izin verip sözünden razı oldukları dışında, hiç kimsenin şefaatinin bir faydası olmayacaktır.

(Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

110. Onların önünde olanı da ardında olanı da bilir. Onlar, ilim yönünden O'nu kuşatamazlar.

111. Tüm yüzler (hayat sahibi ve varlığa hayat veren) El-Hayy ve (var olmak için hiçbir şeye muhtaç olmayan, her şeyin varlığının kendisine bağlı olduğu) El-Kayyûm olanın karşısında zilletle boyun eğmiştir. Muhakkak ki zulüm taşıyan (sırtında zulüm/şirk yüküyle gelen) kaybetmiştir.

112. Kim de mümin olarak salih ameller yapmışsa, zulme uğramaktan ve hakkının çiğnenmesinden korkmaz.

113. İşte bunu, Arapça bir Kur'ân olarak indirdik. Korkulası (vaidleri/tehditleri) çeşitli yollarla açıkladık, umulur ki korkup sakınır ya da öğüt almalarını sağlar.

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۡ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِىْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾
وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ
قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰى ﴿١١٦﴾
فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ۙ ﴿١١٨﴾
وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ
قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾
فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۡ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ۖ ﴿١٢١﴾
ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا
جَمِيْعًا ۚ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّىْ هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِىْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾

114. (Mutlak hâkimiyet/egemenlik sahibi, mülkünde dilediği gibi tasarruf eden) El-Melik, (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Allah yücedir. Kur'ân'ın sana vahyedilişi bitmeden (onu ezberlemek için) acele etme! De ki: "Rabbim, benim ilmimi arttır."

115. Andolsun ki bundan önce Âdem'e, (ağaçtan yememesini emrederek) ahit vermiştik. O unuttu. Biz onda (bu ahde dair) bir azim/kararlılık görmedik.

116. Hani biz meleklere: "Âdem'e secde edin." demiştik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O diretti.

117. Demiştik ki: "Ey Âdem! Şüphesiz ki bu, sana ve eşine düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın! Bedbaht olursun."

118. "Şüphesiz sen orada acıkmayacak ve çıplak kalmayacaksın."

119. "Orada susamayacak, Güneş'in altında yanmayacaksın."

120. Şeytan ona vesvese vermiş ve demişti ki: "Ey Âdem! Sana (yediğin takdirde ebedîleşeceğin) ebediyet ağacını ve tükenmeyecek mülkü göstereyim mi?"

121. (İkisi) ondan yediler, avret yerleri kendilerine göründü ve cennet yapraklarıyla üzerlerini örtmeye başladılar. Âdem, Rabbine isyan etti, şaşırdı.

122. Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti ve yol gösterdi.

123. Dedi ki: "Oradan birbirinize düşman olarak hep beraber (yeryüzüne) inin. Benden size bir hidayet gelecek. Kim de benim hidayetime uyarsa, o sapmayacak ve bedbaht olmayacaktır." (bk. 2/Bakara, 38)

124. "Kim de zikrimden (göndereceğim Kitaplardan) yüz çevirirse, şüphesiz ki ona sıkıcı/dar bir hayat vardır ve Kıyamet Günü'nde onu kör olarak diriltiriz."

125. Diyecek ki: "Rabbim! Niçin beni kör olarak haşrettin? Oysa ben (dünyada) gören biriydim."

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
وَكَذٰلِكَ نَجْزِى مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُوْنِ
يَمْشُوْنَ فِىْ مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى النُّهٰى ﴿١٢٨﴾
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾
فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاۗئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٣١﴾
وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۭ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۭ
نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ
اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنٰهُمْ
بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ
اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ
فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

126. Buyuracak ki: "Böyle işte! Ayetlerimiz sana gelmişti, onu unutmuştun. Bugün sen de unutulup (kendi hâline terk edileceksin)."

127. Aşırı gidip Rabbinin ayetlerine inanmayanları da böyle cezalandırırız. Kuşkusuz ahiret azabı, daha çetin ve daha kalıcıdır.

128. Onlardan önceki nesillerden çoğunu helak etmiş olmamız, onlara gerçeği göstermedi mi? (Oysa onların helaktan geriye kalan harabe) meskenleri arasında dolaşıp (helakın izlerini görüyorlar). Şüphesiz ki bunda, akıl sahipleri için ayetler vardır.

129. Şayet, Rabbinden geçmiş bir söz/hüküm ve belirlenmiş bir müddet olmasaydı (onların helak edilmesi) kaçınılmaz olurdu.

130. (Öyleyse) onların söylediklerine sabret! Güneş doğmadan ve batmadan önce Rabbini hamd ile tesbih et. Gecenin bazı saatlerinde ve gündüzün iki ucunda tesbih et ki (Rabbin senden, sen de Rabbinden) razı olasın.

(Tevhid davetçisi, Allah'ın (cc) değişmez bir sünneti olarak türlü eziyetlerle karşılaşacak, sözlü ve fiilî şiddete maruz kalacaktır (3/Âl-i İmran, 186). Rabbimiz; bu eziyetler karşısında sabrı, hamd ile Allah'ı (cc) tesbih etmeyi, çokça secde ederek Allah'a (cc) yakınlaşmayı (15/Hicr, 97-98) ve müminlerle bir arada olmayı (18/Kehf, 28) öğütlemektedir.)

131. Onlardan bazılarına, kendilerini imtihan etmek için verdiğimiz dünya süsüne gözünü dikme! Rabbinin rızkı, daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

132. Ailene namazı emret, sen de onda sabırlı/kararlı ol. Biz senden rızık istemiyoruz. Biz seni rızıklandırıyoruz. Akıbet takvanındır. (Takvalı olanlarındır.)

133. Dediler ki: "Bize, Rabbinden bir ayet/mucize getirmesi gerekmez miydi?" Önceki sahifelerde bulunan apaçık deliller onlara gelmedi mi?

134. Biz onları (uyarı gelmeden) önce helak etmiş olsaydık diyeceklerdi ki: "Rabbimiz! Bize bir resûl yollasaydın da, (azapla) zelil ve rezil olmadan senin ayetlerine uysaydık."

135. De ki: "Herkes gözetlemektedir! Siz de gözetleyin (bakalım). Kimin doğru yolun ehli olduğunu ve hidayete erdiğini ileride bileceksiniz."

سُورَةُ الْأَنْبِيَآءِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۚ ﴿١﴾
مَا يَاْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
يَلْعَبُونَ ۙ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۗ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى ۖ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ هَلْ هٰذَآ
اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ۚ اَفَتَاْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾
قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۚ
فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَا ۚ اَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا
نُوحِي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾
وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَاْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾
ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَآءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ ﴿١٠﴾

21. ENBİYÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 112 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. İnsanların hesap vakti yaklaşmıştır. (Oysa) onlar, gaflet içerisinde, ilgisiz, yüz çevirmiş hâlde (yaşamaya devam etmektedirler).

2. Onlara Rablerinden yeni bir zikir/ayet gelecek olsa, mutlaka onu alaya alarak dinlerler.

3. Kalpleri oyundadır... Zulmedenler (aralarında) gizlice fısıldaşırlar: "Bu da sizin gibi bir insan değil midir? Göz göre göre büyülenmeye (teslim mi olacaksınız)?"

4. Dedi ki: "Rabbim, gökte ve yerde (konuşulan) sözü bilir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir."

5. (Hayır, öyle değil!) "Bilakis, bir demet hayal/karmakarışık düşler işte. Hayır! Uydurduğu bir iftira ya da... Hayır! (Olsa olsa) o bir şairdir. Öncekilerin gönderildiği gibi bize bir ayet/mucize getirsin de (görelim)." dediler.

6. Onlardan önce helak ettiğimiz hiçbir belde iman etmemişti! Onlar mı iman edecek?

7. Senden önce gönderdiklerimiz de ancak kendilerine vahyettiğimiz erkeklerdi. Şayet bilmiyorsanız, zikir ehline sorun.

8. Onları yemek yemeyen cesetler kılmadık. Hem (bu dünyada), ebedî kalacak da değillerdir.

9. Sonra kendilerine verdiğimiz sözü yerine getirip onları ve dilediklerimizi kurtardık. Aşırı gidenleriyse helak ettik.

10. Andolsun ki size, içinde sizi anlatan/sizi şerefe ulaştıracak (öğütler barındıran) bir Kitap indirdik. Akletmez misiniz?

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا
قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿١١﴾ فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿١٣﴾ قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ
تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا
لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۖ اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى
الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۭ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾
وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ
عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ۚ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ﴿٢١﴾
لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا
مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ
مَنْ قَبْلِيْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾

11. Zalim olan nice belde halkını, (sırtlarını doğrultamayacak şekilde) helak ettik. Onlardan sonra başka kavimler inşa ettik.

12. Azabımızı hissedince oradan hızlıca koşmaya/uzaklaşmaya başladılar.

13. Koşup kaçmayın! (Nimet ve zenginlikle) şımartıldığınız hayatınıza ve evlerinize dönün. (Bakalım sizi Allah'ın azabından koruyacak mı?) (Ne bekliyordunuz ki? Elbette) sorguya çekileceksiniz.

14. Dediler ki: "Eyvahlar olsun bize! Şüphesiz ki biz, zalim kimselerdik."

15. Onları biçilmiş ekin, sönmüş ateş hâline getirene kadar dövünmeye devam ettiler.

16. Biz göğü, yeri ve ikisi arasındakileri oyun/oyalanma olsun diye yaratmadık.
(Yaratılış gayesi için bk. 38/Sâd, 27)

17. Şayet oyun eğlence edinecek olsak, (evet,) yapacak olsak bunu kendi katımızda yapardık.

18. (Hayır, öyle değil!) Bilakis biz, hakkı batıla musallat ederiz de onu beyninden yakalayıp parçalar. (Bir de bakarsın ki) batıl yok oluvermiş. (Allah'a) yakıştırdığınız sıfatlardan ötürü yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde olan herkes O'na aittir. O'nun yanında olan (melekler), O'na ibadet etmekten büyüklenmez ve bıkıp usandıklarından dolayı (ibadete) ara vermezler.

20. Gece ve gündüz, kesintisiz bir şekilde O'nu tesbih ederler.

21. Yeryüzünden (bazı) ilahlar edinmişler de, onlar mı (ölüleri) diriltecekmiş?

22. Şayet (göklerde ve yerde) Allah'ın dışında ilahlar olsaydı (düzen) bozulurdu. Arşın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzehtir.

23. O, yaptıklarından sorulmaz; onlarsa sorulurlar.

24. Yoksa O'nu bırakıp da ilahlar mı edindiler? De ki: "Getirin (bakalım içinde hiçbir şüphe olmayan) kesin kanıtınızı! Bu, benimle olanların ve benden öncekilerin zikridir/ortak davetidir. (Bakın bakalım, yalnızca Allah'ı ilah edinmek dışında bir zikir/mesaj var mı?)" Bilakis, onların birçoğu hakkı bilmezler ve onlar yüz çevirmektelerdir.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحِّيٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ
لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا۠ فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا
سُبْحَانَهٗ ؕ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۙ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهٗ بِالْقَوْلِ
وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يَشْفَعُونَ ۙ اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾
وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّٓى اِلٰهٌ مِّنْ دُونِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ
نَجْزِى الظّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾ اَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اَنَّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ
كُلَّ شَىْءٍ حَيٍّ ؕ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ
اَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾
وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۚ وَهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾
وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ
فِى فَلَكٍ يَّسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ
الْخُلْدَ ؕ اَفَاِئِنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ
الْمَوْتِ ؕ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ؕ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

25. Senden önce gönderdiğimiz her resûle: "Şüphesiz ki benden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O hâlde yalnızca bana kulluk/ibadet edin." diye vahyetmişizdir.

(Kelime-i Tevhid red ve ispat içerikli iki cümleden oluşmaktadır. "La ilahe" diyerek uluhiyet tamamen reddedilmekte, "İllallah" diyerek uluhiyet yalnızca Allah (cc) için ispat edilmektedir. İlah nedir? İlah, Kur'ân ıstılahında, kendisine ibadet edilen demektir. Okumakta olduğumuz Enbiyâ Suresi 25. ayeti dışında 19/Meryem, 81-82; 43/Zuhruf, 45. ayetler de bu anlama işaret etmiştir. Yani, Lailaheillallah dediğimizde: "Allah'ın dışında ibadeti hak eden hiçbir varlık yoktur ve yalnızca Allah'a ibadet edeceğim." demiş oluruz. İlah, sanıldığı gibi yaratan, rızık veren, yaşatan ve öldüren gibi anlamlara gelmez. Öyle olmuş olsa müşriklerin Kelime-i Tevhid'e davet edilmesi anlamsız olurdu. Zira onlar, bunların tamamına inandıklarını söylüyorlardı. (bk. 10/Yûnus, 31-32) Ancak onlar dua, adak, tavaf gibi ibadetleri Allah'tan başka varlıklara yapıyor, Allah'ın kanunları dışında kanunlar koyan ve toplumu bunlarla yöneten yöneticilerin peşinden gidiyorlardı. Böylece, Allah'tan başkasına ibadet ediyor ve Allah'ın dışında ilah edinmiş oluyorlardı. (bk. 9/Tevbe, 31; 10/Yûnus, 18; 12/Yûsuf, 37-40))

26. Dediler ki: "Rahmân çocuk edindi!" O, tüm eksikliklerden münezzehtir. (Hayır, öyle değil! Allah'a çocuk diye yakıştırdıkları melekler) ikrama nail olmuş (değerli) kullardır.

27. Sözleriyle O'nun önüne geçmez, O'nun emriyle iş yaparlar.

28. Onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. O'nun razı olduklarından başkasına şefaat etmezler. Ve O'na karşı korkularından dolayı kalpleri ürpermektedir.

(Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

29. İçlerinden her kim: "Allah'ın yanı sıra ben de bir ilahım!" derse işte böylesini, cehennemle cezalandırırız. Zalimleri böyle cezalandırırız işte.

30. O kâfirler, göklerin ve yerin bitişik olduğunu, bizim onları birbirinden ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görmediler mi? İman etmezler mi?

31. Yer onları sarsmasın diye (dağlardan) kazıklar çaktık. Yollarını şaşırmamaları için de, (o dağlar arasında) geniş yollar kıldık.

32. Gökyüzünü (üzerlerine düşmesin diye) korunmuş bir tavan yaptık. Onlar, O'nun ayetlerinden yüz çevirmişlerdir.

33. Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur. Her biri (belirlenmiş) bir yörüngede akıp gitmektedir.

34. Senden önce de hiçbir beşere sonsuz hayat vermedik! Sen dahi ölecekken onlar ebedî mi kalacaklar?

35. Her nefis ölümü tadacaktır. Biz, sizleri şer ve hayırla sınayarak deneriz. Ve bize döndürüleceksiniz.

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ؕ
اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ؕ سَاُرِيْكُمْ
اٰيٰتِيْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ
لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
مِنَ الرَّحْمٰنِ ؕ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٢﴾
اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَآءِ
وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ؕ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي
الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾

36. Kâfirler seni gördüklerinde sadece seni alaya alırlar. (Derler ki:) "İlahlarınızı (gündem yapıp) onların (ayıplarını) zikreden bu mu?" Rahmân'ın zikrini/Kitabı'nı inkâr edenler onlardır oysa! (Buna rağmen Allah'ın Resûlü'nü alaya alıyor, taştan varlıklara dil uzattı diye onu ayıplıyorlar.)

37. İnsan, aceleden yaratılmıştır. Ayetlerimi size göstereceğim, acele etmeyin!

38. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

39. O kâfirler, yüzlerinden ve sırtlarından azabı savamayacakları ve yardım da olunmayacakları o zamanı keşke bilselerdi.

40. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onlara ansızın gelecek ve onları neye uğradıklarını anlamayacak hâle getirecektir. Onu geri çevirmeye güç yetiremeyecekler ve onlara mühlet de verilmeyecektir.

41. Andolsun ki, senden önce de resûllerle alay edildi. O alay edenleri, alaya aldıkları (azap) her taraftan kuşatıverdi.

42. De ki: "Gece ve gündüz, Rahmân'a karşı kim sizi koruyabilir? (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar, Rablerinin zikrinden/Kitabı'ndan yüz çevirmişlerdir."

43. Yoksa onları bize karşı koruyan ilahları mı var? Onlar, kendilerine yardıma bile güç yetiremezler. Onlar bizden himaye de bulamazlar.

44. (Hayır, öyle değil!) İşin aslı biz bunları ve babalarını (yeryüzünde) faydalandırdık ve nihayet yaşadıkları ömür uzadı (ve bu duruma aldandılar). Görmüyorlar mı? Biz yeryüzüne gelip onu etrafından (müminlere fetihler ihsan ederek) eksiltiriz. (Bizim müminlere olan yardımımıza rağmen) onlar mı galip gelecekmiş?

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۫ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ
اِذَا مَا يُنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۭ وَاِنْ كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ۭ وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ۙ ﴿٤٨﴾
اَلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾
وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُ ۭ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُونَ ۚ ﴿٥٠﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَالِمِينَ ۚ ﴿٥١﴾
اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ
اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ
اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ۡ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿٥٦﴾
وَتَاللّٰهِ لَاَكِيدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

45. De ki: "Ben, ancak sizleri vahiyle uyarırım. Sağır olanlarsa uyarıldıkları çağrıyı duymazlar."

46. Şayet Rabbinin azabından onlara az bir şey dokunsa, hiç kuşkusuz: "Eyvahlar olsun bize, gerçekten zalimlermişiz." diyerek (yaygara koparırlar).

47. Adalet terazilerini Kıyamet Günü için kurarız. Hiç kimseye zulmedilmez. Hardal tanesi ağırlığında (basit bir şey dahi) olsa onu getiririz. Hesap sorucu olarak biz yeteriz.

48. Andolsun ki, Musa ve Harun'a muttakilere bir ışık ve öğüt/hatırlatma olması için Furkan'ı/Tevrat'ı verdik.

49. Onlar ki; gaybta (görmedikleri hâlde ya da kimsenin kendilerini görmediği yerlerde) Rablerinden korkar ve kıyamet nedeniyle kalpleri ürperti içerisindedir.

50. Bu (Kur'ân), indirdiğimiz mübarek zikirdir. Siz onu inkâr mı edeceksiniz?

51. Andolsun ki, bundan önce İbrahim'e rüşdünü (olgunluk) vermiştik. Biz onu biliyor (gelişimini ve süreçlerini izliyorduk).

52. Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Şu başında ibadet için bekleştiğiniz heykeller de neyin nesi?"

53. "Biz babalarımızı onlara ibadet eder bulduk." demişlerdi.

54. "Andolsun ki, sizler de babalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz." demişti.

55. "Sen bize, hakkı mı getirdin; yoksa bizimle oyun mu oynuyorsun?" demişlerdi.

56. Demişti ki: "Bilakis sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbi olup onları yoktan var edendir. Ben de buna şahitlik edenlerdenim."

57. "Allah'a yemin olsun ki, siz arkanızı dönüp gittiğinizde putlarınızın başına bir iş getireceğim."

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهُ لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٩﴾
قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُٓ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
فَاْتُوا بِهِ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾
قَالُٓوا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُۥ
كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾
فَرَجَعُٓوا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُٓوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٦٤﴾
ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾
قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا
وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُٓوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يٰنَارُ كُونِى بَرْدًا وَسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾
وَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ
وَلُوطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

58. Büyük put hariç hepsini paramparça etmişti. Belki (neler olduğunu büyük puta) danışırlar diye...

59. Demişlerdi ki: "İlahlarımıza kim yaptı bunu? Şüphesiz ki o, zalimlerdendir."

60. "Bir genç işittik onları diline dolayan! Onun adı İbrahim." demişlerdi.

61. "Onu tüm insanların gözü önünde (bir yere) getirin, belki (bu işi onun yaptığına) şahitlik ederler." demişlerdi.

62. "Sen mi ilahlarımıza bunu yaptın ey İbrahim?" demişlerdi.

63. "(Hayır, düşündüğünüz gibi değil!) Bilakis, onların büyüğü (olan put, öylece sağlam durduğuna göre) bunu o yapmıştır. Şayet konuşabiliyorlarsa (putlara) sorun (bakalım)."

64. Kendi iç dünyalarına dönüp (düşündükten sonra) demişlerdi ki: "Şüphesiz ki (konuşamayan ve kendini savunamayan varlıklara ibadet etmekle) sizler zalimlerin ta kendisisiniz."

65. Sonra tekrar baş aşağı olup (eski hâllerine döndüler) ve "Andolsun ki sen de bunların konuşamadığını biliyorsun." (dediler.)

66. Demişti ki: "Yoksa Allah'ı bırakıp da size hiçbir faydası olmayan ve zararı defedemeyen şeylere mi ibadet/kulluk ediyorsunuz?"

67. "Size de Allah'ın dışında ibadet ettiklerinize de yuh olsun! Akletmez misiniz?"

68. Demişlerdi ki: "Şayet bir şeyler yapacaksanız, onu yakın ve ilahlarınıza yardım edin."

69. Biz de buyurduk ki: "Ey Ateş! İbrahim'e serin ve selamet ol!"

70. Ona tuzak kurmak istemişlerdi de biz onları en fazla hüsrana uğrayanlardan kılmıştık.

71. Onu ve Lut'u âlemler için bereketli kıldığımız topraklara (taşıyarak) kurtarmıştık.

72. Ona İshak'ı, üstelik bir de Yakub'u ihsan etmiş ve her birini salih kimseler kılmıştık.

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۙ ﴿٧٣﴾
وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِى
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَآئِثَ ۗ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ۙ ﴿٧٤﴾
وَاَدْخَلْنَاهُ فِى رَحْمَتِنَا ۗ اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۚ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا
اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ۚ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا ۗ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾
وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِى الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۙ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا
سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۟ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۗ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ
لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِاَمْرِهٖٓ
اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَا ۗ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

73. Onları emrimizle hidayete ulaştıran imamlar kılmıştık. Onlara hayırlı işleri yapmayı, namazı dosdoğru kılmayı ve zekâtı vermeyi vahyetmiştik. Onlar bize kulluk/ibadet eden kimselerdi.

74. Lut'a da hüküm/hikmet ve ilim verdik. Onu habis eylemlerde bulunan o şehirden (ve halkından) kurtardık. Şüphesiz ki onlar, fasıklar(dan oluşan), kötü bir kavimdiler.

75. Onu rahmetimize dâhil ettik. Şüphesiz ki o, salihlerdendi.

76. Nuh'u da (an)! Daha önce (Rabbine) dua etmiş, biz de duasına icabet etmiştik. Onu ve ailesini büyük sıkıntıdan (tufandan) kurtarmıştık.

77. Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa karşı ona yardım etmiştik. Onlar kötü bir kavimdi ve onların tamamını (tufanda) boğduk.

78. Davud ve Süleyman'ı da (an)! Hani, koyunların girdiği ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Biz, onların hükmüne şahittik.

79. Biz, (isabetli hükmü) Süleyman'ın fıkhetmesini sağladık. Her birine hüküm/hikmet ve ilim verdik. Dağları ve kuşları (onunla beraber) tesbih etsinler diye Davud'un emrine amade kıldık. (Bunları) yapan bizleriz.

80. Ona, sizi savaşlarda koruyacak zırh yapımını öğrettik. Siz (bu nimetlere) şükredenler misiniz?

81. Süratli rüzgâr(ları) da Süleyman'ın (hizmetine verdik). Onun emriyle, bereketli kıldığımız topraklara akıp giderdi. Biz, her şeyi bilenleriz.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَلًا دُونَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ۙ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ
اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۚ﴿٨٣﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ
اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى
لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ
مِنَ الصَّابِرِينَ ۚ﴿٨٥﴾ وَاَدْخَلْنَاهُمْ فِى رَحْمَتِنَا ۖ اِنَّهُمْ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمَاتِ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ
اَنْتَ سُبْحَانَكَ ۖ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۚ﴿٨٧﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ۖ وَكَذٰلِكَ نُنْجِى
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّآ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِى
فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۚ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۗ وَوَهَبْنَا
لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهٗ زَوْجَهٗ ۖ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِى الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

82. Dalgıçlık ve başkaca işlerde kullandığı şeytanların bir kısmını da (onun hizmetine verdik). Onları koruyup/gözeten bizlerdik.

83. Eyyub'u da (an)! Hani o Rabbine dua etmiş (ve demişti ki:) "Şüphesiz ki bu dert bana dokundu/her yönden beni kuşattı ve sen merhametlilerin en merhametlisisin."

84. Onun duasına icabet ettik ve sıkıntısını giderdik. Tarafımızdan bir rahmet ve (Allah'a) kulluk edenlere öğüt olması için, ailesini ve bir o kadarını daha ona verdik.

85. İsmail, İdris ve Zelkifl... Hepsi sabırlı kimselerdendi.

86. Onları rahmetimize dâhil ettik. Şüphesiz ki onlar, salih kimselerdendiler.

87. Zennûn/Balık sahibini de (an)! Hani kızgınlıkla (kavmini bırakıp) gitmiş ve onu sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Onu balık karnında hapsetmekle cezalandırınca) karanlıklar içinde seslenmişti: "Senden başka (ibadeti hak eden) ilah yok! Sen tüm eksikliklerden münezzehsin. Şüphesiz ki ben, zalimlerden oldum."

88. Biz, onun (duasına) icabet ettik ve onu dertten/üzüntüden kurtardık. İşte iman edenleri de böyle kurtarırız.

89. Zekeriyya'yı da (an)! Hani o: "Rabbim, beni bir başıma yalnız bırakma. Sen mirasçı olanların en hayırlısısın." diye Rabbine nida etmişti.

90. Biz onun duasına icabet etmiş, ona Yahya'yı ihsan etmiş ve eşinin (kısırlığını da) düzeltmiştik. Onlar hayırlarda yarışır, istek ve korkuyla bize dua ederlerdi ve bize karşı huşu/saygı ehli kimselerdi.

وَالَّتِيٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَاَنَا۠ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوٓا
اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۭ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ
يَاْجُوجُ وَمَاْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذِينَ
كَفَرُوا۟ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ
هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۭ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ
فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰۗىِٕكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ۙ ﴿١٠١﴾

91. İffetini koruyan (Meryem'e) ruhumuzdan üfledik. Onu ve oğlunu âlemlere ayet kıldık.

92. Hiç kuşkusuz sizin bu ümmetiniz, tek (olan İslam) ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin.

93. Onlar işlerini/dinlerini aralarında parçalara ayırdılar/ihtilafa düştüler. Hepsi bize döneceklerdir.

94. Kim de mümin olarak salih amellerde bulunursa, onun çabası nankörlükle karşılanmaz/hak ettiği karşılığı alır. Şüphesiz ki biz, onun için yazanlarız.

95. Helak ettiğimiz bir belde (halkının, emrimize direnmeleri ve bize) dönmemeleri imkânsızdır.

96. Ye'cuc ve Me'cuc'un (seddi) açıldığında, her yerden akın ederler.

97. Hak olan vaad/kıyamet yaklaşmıştır. (O, vuku bulduğunda) kâfirlerin gözleri yuvalarından fırlayacak ve (diyecekler ki:) "Eyvahlar olsun bize! Muhakkak ki biz, bundan gaflet içerisindeydik. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, biz zalimler idik."

98. Şüphesiz ki sizler ve Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz, cehennemin odunusunuz. Sizler oraya gireceksiniz.

99. Şayet bunlar, (iddia ettiğiniz gibi) ilah olmuş olsalardı, oraya girmezlerdi. Ve hepsi orada ebedî kalacaktır.

100. Orada onlara, zorlanarak nefes almak vardır. Ve orada işitmezler de.

101. Şüphesiz ki bizden kendileri için güzellik geçmiş bulunanlar; bunlar ondan uzaklaştırılacaklardır.

(Yani; müşriklerin ibadet ettiği nebi, melek ve salihler, ateşe girmeyecek ve cehennem odunu olmayacaktır. Zira bu sayılanlar, müşriklerin onlardan habersiz veya onlara rağmen ibadet ettiği kimselerdir. bk. 5/Mâide, 116-117; 34/Sebe', 40-41)

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۚ وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ۚ ﴿١٠٢﴾
لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ هَٰذَا
يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ
كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۚ
وَعْدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ
مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾
إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ
إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ
عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾
وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُمْ
بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

سُورَةُ الْحَجِّ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً

102. Onun (ateşinin) çatırtısını (dahi) duymazlar. Canlarının istediği (nimetler) içerisinde ebedî kalacaklardır.

103. En büyük korku (diriliş ve haşr esnasında yaşanan korku) onları üzmez. Onları melekler: "Bu, size vadolunan gününüzdür." diyerek karşılarlar.

104. O gün, gökyüzünü kitap sayfası dürer gibi düreriz. İlk başta nasıl yaratmışsak, (mahlukatı) ilk hâline döndürürüz. Bu, üzerimize aldığımız bir vaat/sözdür. Kesinlikle biz (bunu) yapacağız.

105. Andolsun ki Zikir'den sonra Zebur'da da şöyle yazdık: "Şüphesiz ki yeryüzüne, salih kullarım vâris olacaktır."

106. Şüphesiz ki bu (Kur'ân'da), Allah'a kulluk eden bir topluluk için yeterli bilgi/belge/öğüt/hedefe ulaştıran metot vardır.

107. Biz seni yalnızca âlemlere rahmet olarak yolladık.

108. De ki: " 'İlahınız ancak tek bir ilahtır.' diye bana vahyolunuyor. Müslimlerden/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardan olacak mısınız?"

109. Şayet yüz çevirirlerse de ki: "Size eşit şekilde/ayrım yapmadan uyarıda bulundum. Vadolunduğunuz şey yakın mı uzak mı bilmiyorum."

110. "Şüphesiz ki O, sözün açık olanını da gizlemekte olduğunuzu da bilir."

111. "Bilmiyorum, belki de o (tehdit olunduğunuz azabın zamanının belirsizliği), sizin için bir fitne ve belirli bir zamana kadar faydalanmadır."

112. Dedi ki: "Rabbim! Hak ile hükmet. Rabbimiz, Er-Rahmân olan ve sizin yakıştırmalarınıza karşılık (yardımına sığınılacak) El-Mustean'dır."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ
عَظِيمٌ ۝١ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ اَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى
وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ۝٢ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يُجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ۙ ۝٣
كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ اِلٰى عَذَابِ
السَّعِيرِ ۝٤ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ
فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ ۭ وَنُقِرُّ
فِى الْاَرْحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا اَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ
مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۭ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ ۝٥

22. HAC SURESİ

(Bu surenin az bir kısmı Medine'de olmak üzere Mekke'de indirilmiş olup 78 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey insanlar! Rabbinizden korkup sakının. Şüphesiz ki kıyamet sarsıntısı, büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, emziren emzirdiğini unutur, gebe kadınlar çocuklarını düşürür ve insanları sarhoş hâlde görürsün; oysa onlar, sarhoş değillerdir. Fakat Allah'ın azabı pek çetindir.

3. İnsanlardan öylesi vardır ki; Allah hakkında bilgisizce tartışır ve her inatçı şeytana uyar.

4. Onun için şu (hüküm) yazılmıştır/verilmiştir: "Şüphesiz ki kim onu dost edinirse, (şeytan) onu saptırır ve alevleri dehşet saçan ateşe sürükler."

5. Ey insanlar! Şayet (öldükten sonra) dirilmeden yana şüphe içindeyseniz, şüphesiz ki sizi topraktan yarattık. Sonra bir damla meniden, sonra donmuş kan pıhtısından (embriyo) sonra da yaratılışı tamamlanmış, tamamlanmamış bir parça etten... (bunları yapanın yeniden diriltmeye kâdir olduğunu) sizlere açıklamak için. Dilediğimizi belirli bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizleri birer bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da yetişkinlik çağına ulaşmanız için (size ömür veriyoruz). Sizden kimi ölüyor, kimi de ömrün en kötü çağına döndürülüyor ki, bildikten sonra hiçbir şey bilemesin. Sen yeryüzünü kurumuş/hareketsizleşmiş görürsün. Üzerine su indirdiğimizde (önce) titreşir, (sonra) kabarır ve her göz alıcı çiftten bitkiler bitirir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۙ﴿٦﴾ وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ
مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۙ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ؕ
لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾
ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرٌ اطْمَاَنَّ
بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ ِۨانْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ؕ
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا
لَمَنْ ضَرُّهٗۤ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ؕ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ
اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ
اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

6. Allah (bunları yaptı) çünkü O, (hak ve hakikatin kaynağı olan) El-Hak, ölüleri dirilten ve her şeye kadîr olandır.

7. Hiç kuşkusuz, kıyamet gelecektir, onda şüphe yoktur. Şüphesiz ki Allah, kabirlerde olanları diriltecektir.

8. İnsanlardan öylesi vardır ki; Allah hakkında bilgisiz, hidayete uymadan ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın tartışır.

9. (İnsanları) Allah'ın yolundan saptırmak için kibirli ve kendini beğenmiş bir hâlde bunu yapar. Ona dünyada rezil olmak vardır. Ahirette de ona yakıcı azabı tattırırız.

10. Bu, ellerinin (yapıp) takdim ettiğidir. Şüphesiz ki Allah, kullarına zulmedici değildir.

11. İnsanlardan öylesi vardır ki; Allah'a kıyısından köşesinden (şüphe içinde, ayağı sağlam basmadan) kulluk eder. Şayet ona bir hayır erişirse, onunla mutmain olur. Ona bir fitne/imtihan erişirse, yüz üstü çevrilir (eski hâline döner). Dünyayı da ahireti de kaybeder. İşte bu, apaçık bir hüsrandır.

12. Allah'ı bırakıp, kendisine hiçbir fayda ve zarar veremeyecek şeye dua eder. Bu, uzak sapıklığın ta kendisidir.

13. Zararı, yararından daha yakın olana dua eder. O, ne kötü bir dost ve ne kötü bir arkadaştır.

14. Şüphesiz ki Allah, iman edip salih amel işleyenleri, altından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Şüphesiz ki Allah, dilediğini yapar.

15. Kim de Allah'ın, ona (Nebi'ye) dünyada ve ahirette yardım etmeyeceğine inanıyorsa göğe bir araç uzatsın, sonra da (gökten ona gelen yardımı) kessin. (Sonra da) baksın (bakalım), bulduğu bu çare (İslam'a ve Peygamber'e) karşı öfkesini gidermiş mi?

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِى
مَنْ يُّرِيْدُ ﴿١٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ
وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١٧﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ
وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ
فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿١٨﴾ هٰذٰنِ
خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِىْ رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ
ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ۗ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ۚ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ
بِهٖ مَا فِىْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ۗ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ﴿٢١﴾
كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا
وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ
فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۗ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٢٣﴾

16. Biz Kur'ân'ı, böylece apaçık ayetler olarak indirdik. Hiç şüphesiz Allah, dilediğini hidayet eder.

17. İman edenler, Yahudi olanlar, Sabiîler, Hristiyanlar, Mecusiler ve müşrikler... Şüphesiz ki Allah, Kıyamet Günü aralarında hükmedecektir. Kuşkusuz Allah, her şeyin üzerinde şahit olandır.

18. Görmedin mi? Göklerde ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğu Allah'a secde etmektelerdir. Birçoğuna da azap hak olmuştur. Allah'ın değer vermeyip aşağıladığını, değerli kılacak kimse yoktur. Şüphesiz ki Allah, dilediğini yapar.

19. Bu ikisi, Rableri hakkında kavgaya tutuşan iki hasımdır. (Bu ikisinden) kâfir olanlara ateşten elbiseler biçilir. Onların tepesinden kaynar sular dökülür.

20. O (kaynar suyla) karınlarının içinde olanlar ve derileri eritilir.

21. Onlar için (hazırlanmış) demirden sopalar vardır.

22. Oranın derdinden/üzüntüsünden (kurtulmak için) ne zaman çıkmaya yeltenseler, oraya geri çevrilirler. Ve (denir ki): "Tadın yakıcı azabı."

23. Şüphesiz ki Allah, iman edip salih amel işleyenleri, altından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Orada altından bilezikler ve incilerle süsleneceklerdir ve elbiseleri de ipektendir.

وَهُدُوٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُٓوا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾
اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِى جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَٓاءً ۨ الْعَاكِفُ
فِيهِ وَالْبَادِ ۭ وَمَنْ يُّرِدْ فِيهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ
مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِى شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ
وَالْقَآئِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّنْ فِى النَّاسِ
بِالْحَجِّ يَاْتُوكَ رِجَالًا وَّعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِينَ مِنْ كُلِّ
فَجٍّ عَمِيقٍ ۙ ﴿٢٧﴾ لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ
فِىٓ اَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ ۚ
فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيرَ ۖ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا
تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾
ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ
وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۙ ﴿٣٠﴾

24. Onlar, sözün en güzel olanına ve övülmüş olan yola muvaffak kılınmışlardır.

25. Şüphesiz ki kâfir olan, Allah'ın yolundan alıkoyan ve hem yerlilerin hem de dışarıdan gelenlerin içinde eşit olduğu, tüm insanlar için (kutsal) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlar (helak olmuşlardır). Kim de orada yoldan sapmayı ve zulmü isterse ona, can yakıcı azaptan tattırırız.

26. Hani biz İbrahim'e evin/Kâbe'nin yerini göstermiş ve (şöyle vahyetmiştik): "Bana hiçbir şeyi ortak koşma. Tavaf edenler, kıyamda duranlar, rükû edenler ve secde edenler için evimi temizle."

27. "İnsanlar arasında haccı ilan et. Yürüyerek ve (uzun yolculuk nedeniyle) yorulmuş binekler üzerinde, uzak yollardan sana gelsinler."

28. (Senin çağrınla hacca gelsinler ki;) kendileri için faydalı olan şeylere şahit olsunlar. (Ayrıca) kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine, belli günlerde Allah'ın adını ansınlar... Ondan yiyin ve zorda kalmış fakire de ondan yedirin.

29. Sonra (saç, tırnak ve bıyıklarını keserek) kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirip Beyt-i Atik'i/Özgür Ev'i tavaf etsinler.

30. İşte böyle... Kim de Allah'ın (korunup gözetilmesini istediği) hurumatını yüceltir/değer verirse o, Rabbinin katında kendisi için en hayırlı olandır. (Haramlığı size) okunanlar dışındaki hayvanlar size helal kılındı. Pislik olan putlardan uzak durun! Yalan sözden de uzak durun.

حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهٖ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ
مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِىْ بِهِ الرِّيحُ فِىْ مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾
ذٰلِكَ ۖ وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾
لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ
عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ ۗ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ
اَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّابِرِينَ عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِى الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ
فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۗ كَذٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا
وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۗ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ
لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ اٰمَنُوا ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

31. Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayan ve (şirkin her türlüsünü terk eden) hanifler olarak (bunları yapın). Kim de Allah'a şirk koşarsa gökten yere çakılan, havada kuşların kendisini (parça parça) kaptığı veya rüzgârın ıssız, uzak bir yere savurduğu kimse gibidir.

(Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşriğin akıbeti için bk. 4/Nîsa, 48)

32. İşte böyle... Kim de Allah'ın (değer verilmesini istediği, O'nu hatırlatan) şiarlarını yüceltirse kuşkusuz bu, kalplerin takvasındandır.

33. O (hayvanlarda, kurban edilecekleri) belirli süreye kadar sizin için faydalar vardır. Sonra onların yeri (kurban edilecekleri) Beyt-i Atik'tir.

34. Allah'ın adını, kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine ansınlar diye, her ümmete bir mensek/kurban kesmeyi meşru kıldık. Sizin ilahınız tek olan ilahtır. Öyleyse O'na teslim olun. (Kalp dinginliği ve tevazuyla Allah'a teslim olan) muhbitleri müjdele.

35. Onlar ki; Allah anıldığında kalpleri titrer, başlarına gelene sabreder, namazı dosdoğru kılar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

36. Kurbanlık hayvanları da sizin için Allah'ın şiarlarından kıldık. Sizler için onda hayır vardır. Onlar (kurban edilmek için) ayakta iken Allah'ın adını anın. Yanları üzerine yere düştüklerinde (can verince) ondan yiyin. Kanaat edip (istemeyene de), dilenen kimseye de ondan yedirin. Böylece o (hayvanları) sizin için kullanışlı/yararlı hâle getirdik ki şükredesiniz.

37. O (kurbanın) ne eti ne de kanı Allah'a ulaşır. O'na ulaşan sizin takvanızdır. İşte böylece onları (rahatça kesebilmeniz için) size boyun eğdirdi ki, sizi hidayet etmesine karşılık Allah'ı tekbir edip yüceltesiniz. Ve muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları müjdele!

38. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri savunur/müdafaa eder. Şüphesiz ki Allah, çokça ihanet eden ve pek nankör olan hiç kimseyi sevmez.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا
رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾
الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾
وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ
أَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى
الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

39. Kendileriyle savaşılanlara zulme uğramaları nedeniyle (savaş) izni verildi. Şüphesiz ki Allah, onlara yardım etmeye kadîrdir.

40. Onlar ki; yalnızca: "Rabbimiz Allah'tır." dedikleri için, haksız yere yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah, insanların bazısını diğer bir kısmıyla savıp (yeryüzünde bozgunculuk yapmalarına engel olmasaydı) şüphesiz ki manastırlar, kiliseler, havralar, içinde Allah'ın adının çokça anıldığı mescidler yıkılırdı. Elbette Allah, kendisine yardım edene yardım edecektir. Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

41. (O Allah'ın yardım ettiği kimseler) kendilerine yeryüzünde iktidar verildiğinde namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, iyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. İşlerin akıbeti (onlar hakkında nihai karar) Allah'a aittir.

42. Şayet seni yalanlıyorlarsa hiç şüphesiz, onlardan önce Nuh, Âd ve Semud Kavimleri de yalanlamışlardı.

43. İbrahim ve Lut'un kavmi de...

44. Medyen halkı da... Musa da yalanlanmıştı. Kâfirlere mühlet vermiş sonra da onları (azapla) yakalayıvermiştim. Nasılmış (onların yalanlamalarını) inkâr edişim?

45. Halkı zalim olduğu için helak ettiğimiz nice belde vardır ki; altı üstüne gelmiş, kuyuları kullanılmaz hâlde, yüksek duvarlı sarayları terk edilmiş ve harabeye dönmüştür.

46. Kendisiyle akledecekleri bir kalplerinin ve işitecekleri bir kulaklarının olması için yeryüzünde dolaşmazlar mı? Çünkü gözler kör olmaz. Asıl kör olan sinelerdeki kalplerdir.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ؕ وَاِنَّ
يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ
مِنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾
قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَآ اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۚ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِيٓ اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ
اِلَّآ اِذَا تَمَنّٰى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِيٓ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۙ ﴿٥٢﴾
لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۙ ﴿٥٣﴾
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا
بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوبُهُمْ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتّٰى
تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

47. Senden, azabın bir an önce gelmesini istiyorlar. (Oysa) Allah asla sözünden dönmez. Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduğunuz bin sene gibidir.

48. Halkı zalim olmasına rağmen mühlet verdiğim, sonra da (azapla) yakalayıverdiğim nice belde vardır. Dönüş yalnızca banadır.

49. De ki: "Ey insanlar! Ben, sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım."

50. İman edip salih amel işleyenlere (gelince), onlara bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

51. Ayetlerimizi etkisiz/geçersiz kılmak için çaba içerisinde olanlara (gelince), bunlar cehennemin ehlilerdir.

52. Senden önce göndermiş olduğumuz tüm resûl ve nebiler, (Allah'ın Kitabı'nı) okumaya başladığında mutlaka şeytan, onun okumasına bir şeyler karıştırmak istemiştir. Allah, şeytanın karıştırmaya çalıştığı (vesvese ve zanları) giderir, sonra da ayetlerini muhkem kılıp sağlamlaştırır. Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

53. Allah, şeytanın araya katmak istedikleriyle, kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri katı olanları fitneye düşürmek için (böyle yapar). Şüphesiz ki zalimler, (bir araya toplanmaları ve hakka dönmesi pek zor) uzak bir ayrılık içerisindelerdir.

54. (Ayrıca) kendilerine ilim verilenlerin bu (Kur'ân'ın) Allah'tan gelen bir hak olduğunu bilmeleri, ona iman etmeleri ve kalpleri tevazuyla onun (hükümlerine teslim) olsun diye (böyle yapar). Şüphesiz ki Allah, iman edenleri dosdoğru yola hidayet eder.

55. O kâfirler, kendilerine kıyamet ansızın gelinceye veya (kendilerine hiçbir faydası olmayacak kısır/verimsiz) Akim gününün azabı gelinceye kadar, onda şüphe içerisinde olmaya devam edeceklerdir.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ؕ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِىْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِيْنٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ
قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ؕ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ
بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِىَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ
فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۖ فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ
مُخْضَرَّةً ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ۚ ﴿٦٣﴾ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦٤﴾

56. O gün, hâkimiyet/egemenlik Allah'ındır. Onların arasında hükmeder. İman edip salih amel işleyenler, Naim Cennetleri'ndelerdir.

57. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayan kimselere ise, işte bunlara, alçaltıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret eden, sonra öldürülen veya ölen kimseye elbette Allah, güzel bir rızık verecektir. Muhakkak ki Allah, (evet) O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. Onları razı olacakları bir yere sokacaktır. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

60. Böyle işte... Kim kendisine verilen cezaya misliyle karşılık verir, sonra kendisine taşkınlık yapılırsa kesinlikle Allah, ona yardım edecektir. Şüphesiz ki Allah, (günahları affeden) Afuv, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

61. Böyle işte... Doğrusu Allah, geceyi gündüze, gündüzü de geceye katar. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi gören) Basîr'dir.

62. Böyle işte... Allah, (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olanın ta kendisidir. O'nun dışında dua ettikleri batılın ta kendisidir. Kuşkusuz ki Allah, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (en büyük olan) El-Kebîr'dir.

63. Görmedin mi? Allah, gökten su indirdi. Yeryüzü yemyeşil oluverdi. Şüphesiz ki Allah, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) Latîf, (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

64. Göklerde ve yerde ne varsa O'na aittir. Ve şüphesiz ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd olanın ta kendisidir.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ
تَجْرِى فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ؕ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ
عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾
وَهُوَ الَّذِىْٓ اَحْيَاكُمْ ۗ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ؕ
اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا
هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِى الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ ؕ
اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾ وَاِنْ جَادَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ فِىْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧٠﴾
وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ
بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٧١﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا
بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِىْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ؕ يَكَادُوْنَ
يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا ؕ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ
مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ اَلنَّارُ ؕ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٢﴾

65. Görmedin mi? Allah, yeryüzünde olan her şeyi emrinize amade kıldı. Gemiler denizde O'nun emriyle yüzer, izni olmadıkça gökyüzünün yere düşmesine engel olur. Muhakkak ki Allah, insanlara karşı (şefkatli olan) Raûf ve (merhametli olan) Rahîm'dir.

66. Sizi (yoktan var ederek) diriltten, sonra öldürecek olan (sonra Kıyamet Günü'nde) tekrar diriltecek olan O'dur. Şüphesiz ki insan, pek nankördür.

67. Biz, her ümmete bir ibadet yolu belirledik, o yol üzere ibadet etmektelerdir. Sakın bu konuda seninle tartışmasınlar/tartışmalarına müsaade etme. Sen, Rabbine davet et! Hiç şüphesiz sen, dosdoğru bir hidayet üzeresin.

68. Şayet seninle tartışmaya kalkarlarsa de ki: "Allah, sizin yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir."

69. Allah, Kıyamet Günü, ihtilaf ettiğiniz konularda aranızda hükmedecektir.

70. Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde olanların tamamını bilir. Şüphesiz ki bunlar, bir Kitap'tadır. Şüphesiz ki bu, Allah'a kolaydır.

71. Allah'ı bırakıp da hakkında hiçbir delil indirmediği ve hiçbir bilgiye sahip olmadıkları şeylere ibadet ediyorlar. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

72. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda kâfirlerin yüzündeki hoşnutsuzluğu anlarsın. Neredeyse onlara ayetlerimizi okuyana saldıracaklar. De ki: "Size bundan daha şerlisini haber vereyim mi? Ateş! Allah onu kâfirlere vadetmiştir. Ne kötü bir dönüş yeridir o."

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ؕ وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ؕ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ ﴿٧٣﴾
مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ يَصْطَفِيْ
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ۚ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٧٦﴾ يَآ اَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا
الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۚ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوْا فِى اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ
هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِى الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ ؕ
مِلَّةَ اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ
وَفِىْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا
شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ؕ هُوَ مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

73. Ey insanlar! Bir örnek verildi, (dikkatle) dinleyin. Şüphesiz ki Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz, bir araya toplansalar bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey çekip alacak olsa, onu (sineğin elinden) kurtaramazlar. İsteyen de zayıf kaldı, istenen de...

74. Allah'a gerektiği gibi/şanına yakışır şekilde saygı göstermediler. (Allah'ın kudret ve yüceliğini gereği gibi anlayıp kavrayamadılar.) Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

75. Allah, meleklerden ve insanlardan dilediğini elçi olarak seçer. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi gören) Basîr'dir.

76. Onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. İşler Allah'a döndürülür.

77. Ey iman edenler! Rükû edin, secde edin, Rabbinize ibadet/kulluk edin ve hayırlı işler yapın ki kurtuluşa eresiniz.

78. Allah yolunda hakkıyla/Allah'ın şanına yakışır şekilde cihad edin. O sizi seçti. Dinde size bir darlık/güçlük yüklemedi. Atanız İbrahim'in milletine (uyunuz)! O (Allah) sizleri bundan önce de bunda da Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar diye isimlendirdi ki, Resûl size, siz de insanlara şahitlik edesiniz. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a tutunun. O, sizin Mevlanızdır. Ne güzel bir dost ve ne güzel bir yardımcı!

(İbrahim'in milleti için bk. 60/Mümtehine, 4)

23. MÜ'MİNÛN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 118 ayettir.)

Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۙ﴿١﴾ اَلَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۙ﴿٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۙ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ۙ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۙ﴿٥﴾
اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ ۚ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۚ﴿٧﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۙ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۘ﴿٩﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۙ﴿١٠﴾ اَلَّذِينَ
يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ ؕ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۚ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۖ﴿١٣﴾
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ۗ ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ خَلْقًا
اٰخَرَ ؕ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ؕ﴿١٤﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ
لَمَيِّتُونَ ؕ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۗ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

1. Şüphesiz ki müminler, kurtuluşa ermişlerdir.

2. Onlar ki; namazlarında huşu içerisindelerdir.

(Huşu, sükûnet, hareketsizlik, kısılma ve dinme gibi anlamlara gelir. Namazda huşu, kalpte var olan mutmainlik, huzur, sükûnet ve Allah'ın (cc) huzurunda olma şuurunun, bedene saygı, hareketsizlik ve edep olarak yansımasıdır. Huşu, namazda kalbin ve bedenin Allah'a (cc) karşı edeple süslenmesidir. Namazın kişiyi kötülükten alıkoyması (29/Ankebût, 45), sabrını arttırması (2/Bakara, 45), bencillik ve cimrilikten alıkoyması (70/Meâric, 19-22) ve günahları gidermesi (11/Hûd, 114) huşuyla kılınan namaz için söz konusudur.)

3. Onlar, boş şeylerden yüz çevirir, ilgi duymazlar.

4. Onlar, zekât sorumluluğunu yerine getirirler.

5. Onlar, iffetlerini korurlar.

6. Eşleri veya cariyeleri müstesna. Bunlarla (beraber olmaları) nedeniyle kınanmazlar.

7. Kim de bundan ötesini arar (eşi ve cariyesi dışındakilerle beraber olmaya yeltenirse), işte böyleleri haddi aşanlardır.

8. Onlar, (gerek Rableriyle kendi aralarında gerek insanlarla aralarında var olan) emanetlerini ve sözlerini gözetirler.

9. Onlar, (vakitlerine, şart ve rükünlarına, huşu ve sünnetlerine dikkat ederek) namazlarını korurlar.

10. İşte bunlar vâris olanlardır.

11. Onlar, Firdevs Cennetleri'ne vâris olurlar ve orada ebedî kalırlar.

12. Andolsun ki, insanı süzülmüş çamurdan yarattık.

13. Sonra onu bir su damlası/meni olarak sağlam bir yere/rahme yerleştirdik.

14. Sonra meniyi pıhtılaşmış kan (alak) olarak yarattık. Sonra o kanı çiğnenmiş bir et parçası (mudğa) olarak yarattık. Sonra o et parçasını kemik olarak yarattık, sonra da kemiğe et giydirdik. Sonra onu (sureti, aklı, duyguları olan) bambaşka bir varlık olarak inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir.

15. Sonra şüphesiz ki sizler, bunun ardından mutlaka öleceksiniz.

16. Sonra Kıyamet Günü diriltileceksiniz.

17. Andolsun ki, üzerinizde yedi yol yarattık. Biz yaratmaktan (veya yarattıklarımızdan) gafil değildik.

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ ۖ وَاِنَّا
عَلٰى ذَهَابٍ بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ۚ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ
وَّاَعْنَابٍ ۖ لَّكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ ﴿١٩﴾
وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿٢٠﴾
وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا
وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا
وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ۚ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ
الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يُرِيْدُ
اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً ۚ مَّا سَمِعْنَا
بِهٰذَا فِىْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ۚ ﴿٢٤﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ
حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ
اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ
فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِىْ فِى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٧﴾

18. Gökten belirli miktarda su indirdik ve o suyu yeryüzüne yerleştirdik. Şüphesiz ki biz, onu götürmeye de kâdiriz.

19. O (su) ile sizler için hurma ve üzümden bağlar/bahçeler inşa ettik. Orada sizin için çeşitli meyveler vardır ve onlardan yersiniz.

20. Ve Tur-i Sina'da çıkan, yağlı ve yiyenlere katık olan (zeytin) ağacını da (o suyla bitirdik).

21. Hiç şüphesiz, hayvanlarda da sizin için bir ibret vardır. Karınlarında olan (sütten) size içiriyoruz. Sizin için onlarda çok faydalar vardır ve onlardan yemektesiniz.

22. O (hayvanların) ve gemilerin üzerinde taşınmaktasınız.

23. Andolsun ki Nuh'u, kavmine gönderdik. Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) ilahınız yok. (Allah'tan) korkmaz mısınız?"

24. Kavminin kâfir olan önde gelenleri demişti ki: "Bu ancak sizin gibi bir insandır. (Peygamber olduğunu söyleyerek) size üstünlük sağlamaya çalışıyor. Allah dilese melekleri indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bu (söylediklerini) işitmedik."

25. "O (olsa olsa) kendinde delilik bulunan (cinli) bir adamdır. Onu belli bir zamana kadar gözetleyin (bakalım bu işin sonu nereye varacak)."

26. Dedi ki: "Rabbim! Yalanlamalarına karşılık bana yardım et."

27. Biz de ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimiz doğrultusunda bir gemi yap. Emrimiz gelip, tandır tutuşunca (tufan başlayınca) onun içine her (hayvan türünden) ikişer çift ve daha önceden aleyhlerine (azap) hükmü verilmiş olanlar hariç, aileni de bindir. Zalimler hakkında benimle muhatap olma. Çünkü onlar boğulacaklardır." diye vahyetmiştik.

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِىْ نَجّٰىنَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَّبِّ اَنْزِلْنِىْ
مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا
لَمُبْتَلِيْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ
رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣٢﴾
وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ
وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَاْكُلُ مِمَّا
تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ
اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَّعِظَامًا اَنَّكُمْ مُّخْرَجُوْنَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٣٦﴾
اِنْ هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٣٧﴾
اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لَّيُصْبِحُنَّ
نٰدِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ غُثَآءً فَبُعْدًا
لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٤٢﴾

28. Sen ve beraberindeki müminler, gemiye çıkıp yerleştiğinizde de ki: "Bizleri zalim topluluktan kurtaran Allah'a hamd olsun."

29. De ki: "Rabbim! Beni mübarek/bereketli kılınmış bir yerde konaklat. Sen, konaklatanların en hayırlısısın."

30. Şüphesiz ki bu (yaşananlarda, ders çıkarılması gereken) ayetler vardır. Ve kuşkusuz bizler, mutlaka imtihan ederiz.

31. Sonra onların ardından yeni bir nesil inşa ettik.

32. Onlara kendi içlerinden: "Allah'a ibadet edin, sizin için O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Allah'tan) korkmaz mısınız?" (diye çağrıda bulunan) bir resûl yolladık.

33. Ahiret karşılaşmasını inkâr edip yalanlayan ve dünya hayatında refah ve zenginlikle şımarttığımız kavminin önde gelenleri: "Bu, yalnızca sizin gibi bir insandır. Sizin yediğinizden yer, içtiğinizden içer." dediler.

34. "Şayet sizin gibi insan olan birine uyacak olursanız, hiç kuşkusuz hüsrana uğrayanlar olursunuz."

35. "Yoksa öldüğünüz, (sonra da) toprak ve kemik olduğunuzda, (diriltilip kabirlerinizden) çıkarılacağınızı mı size vadediyor?"

36. "Heyhat! Heyhat! Kendisiyle tehdit edildiğiniz şey çok uzaktır."

37. "Bizim (tek bir hayatımız vardır o da) yalnızca dünya hayatıdır. Biz ölürüz, (akabimizde bizden sonra gelenler) hayat bulur. Yoksa biz diriltilecek falan değiliz."

38. "O, yalnızca Allah'a yalan uydurup iftira eden bir adamdır. Biz ona iman edecek değiliz."

39. Dedi ki: "Rabbim! Yalanlamalarına karşılık bana yardım et."

40. Buyurdu ki: "Birazdan kesinlikle pişman olacaklar."

41. Onları (kulakları sağır edip beyinleri parçalayan) çığlık hak ile yakaladı ve onları çer çöp hâline getirdik. (Dedik ki:) "Zulmeden kavim (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun."

42. Sonra onların ardından yeni nesiller inşa ettik.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا ؕ كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ ۚ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۙ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ۚ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوٓا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ۚ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ
مَرْيَمَ وَاُمَّهٗٓ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَآ اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يٰٓاَيُّهَا
الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ؕ اِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾
فَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ؕ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾
فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ
مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ۙ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِى الْخَيْرَاتِ ؕ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
اِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۙ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۙ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۙ ﴿٥٩﴾

43. Hiçbir ümmet, ne ecelinin önüne geçebilir ne de onun gerisinde kalabilir.

44. Sonra resûllerimizi peş peşe gönderdik. Her ümmete resûlü geldiğinde onu yalanladılar. Biz de onları birbirinin arkasına katıp (helak ettik) ve onları (sonraki nesillere ibret vesikası olarak anlatılacak) hikâyeler kıldık. (Dedik ki:) "İman etmeyen topluluk (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun."

45. Sonra onların ardından Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimiz ve apaçık bir delille yolladık.

46. Firavun'a ve ileri gelen yakınlarına. Büyüklendiler. Onlar, kendilerini üstün gören (insanlara tepeden bakan bir) kavimdiler.

47. Dediler ki: "Hâlihazırda kavimleri bize kulluk yapmakta olan ve bizim gibi insan olan iki kişiye mi iman edeceğiz?"

48. Onları yalanladılar ve helak edilenlerden oldular.

49. Andolsun ki, hidayet bulmaları için Musa'ya Kitap verdik.

50. Ve (yine) andolsun ki, Meryem oğlu (İsa'yı) ve annesini bir ayet kıldık. Onları yaşamaya elverişli ve su pınarı olan bir tepeye yerleştirdik.

51. Ey resûller! Temiz şeylerden yiyin ve salih amellerde bulunun. Şüphesiz ki ben, yaptıklarınızı bilmekteyim.
(Temiz ve helal yiyeceğin önemi için bk. 2/Bakara, 172)

52. Hiç kuşkusuz sizin bu ümmetiniz, tek (olan İslam) ümmetidir. Ben de sizin Rabbinizim. (Öyleyse) benden korkup sakının.

53. Onlar, dinlerini farklı kitaplar hâlinde parçaladılar. Her grup kendi yanındakiyle sevinmektedir.
(Lügat âlimlerinden Zeccac'ın belirttiği gibi ayette geçen "زُبُـــرًا" kelimesi kitap ve sahife anlamına gelen "زَبُـــورٌ" kelimesinin çoğuludur. Her bir grup daha iyi anlamak ve açıklamak için kitaplar yazmış, sonra da bu kitapları din edinmişlerdir. Vahyi açıklamak için yazılan kitaplar, zamanla asıl olan Kitab'ın yerini almıştır. Artık ihtilaf edildiğinde onlara başvurulmakta, Kitab'ın ayetleri onlara göre değerlendirilmekte (!) ve vahiymiş gibi sürekli tilavet edilip, pasajları hıfzedilmekte, üzerinde tefekkür ve tedebbür edilmektedir. (bk. 2/Bakara, 79))

54. Onları (azabın geleceği) belli süreye kadar, körlükleri ve şaşkınlıkları içinde kendi hâllerine terk et.

55. Sanıyorlar mı ki onlar, kendisiyle desteklediğimiz mal ve evlatlar,

56. İyiliği onlara hemencecik ulaştırmamızdandır. (Hayır, sandıkları gibi değil!) Onlar (adım adım kendilerini azaba yaklaştırdığımızın) farkında değiller.
(bk. 18/Kehf, 36)

57. Şüphesiz ki (o müminler), Rablerine olan saygılarından dolayı (kalpleri) ürperti içinde olanlar,

58. Rablerinin ayetlerine iman edenler,

59. Rablerine (hiçbir şeyi) ortak koşmayanlar,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ
رٰجِعُونَ ﴿٦٠﴾ اُولٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرٰتِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُونَ ﴿٦١﴾
وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتٰبٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ
مِّنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ
اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾
قَدْ كَانَتْ اٰيٰتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ﴿٦٦﴾
مُسْتَكْبِرِينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ
اَمْ جَآءَهُمْ مَّا لَمْ يَاْتِ اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
فَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ
وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَاِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنٰكِبُونَ ﴿٧٤﴾

60. Yapmaları gereken (tüm sorumluluklarını) yerine getirmelerine rağmen, Rablerine dönecekleri için (ya kabul edilmezse ya Allah'ın şanına yakışır şekilde yapamamışsam diye) kalpleri titreyenler,

61. İşte bunlar, hayırlarda yarışmakta ve bundan dolayı öne geçmektelerdir.

62. Kimseye gücünden fazlasını yüklemeyiz. Bizim yanımızda hakkı konuşan bir Kitap vardır. Onlar zulme de uğramazlar.

63. (Kendilerine verdiğimiz mal ve evlatları hayır zannedenler ise) onların kalpleri bundan (iman ve salih amelden) gaflet içerisindedir. Onların (şirk dışında işledikleri kötü) amelleri de vardır ve o amelleri yapmaktalardır.

64. Onların azgınlaşan şımarıklarını (azapla) yakaladığımız zaman, (bir de ne göresin) hemen feryadı basıp yaygarayı koparmışlar.

65. Bugün, feryat edip yaygara koparmayın. Çünkü size tarafımızdan yardım olunmayacaktır.

66. Ayetlerim size okunuyordu, siz ise topuklarınız üzerinde gerisin geriye kaçıyor (dinlemiyordunuz).

67. (Mescid-i Haram'ın ehli olduğunuzu ileri sürüp) onunla büyüklük taslıyor, geceleri (bir araya toplandığınızda Kur'ân okumayı ve Allah'ı zikretmeyi) terk ediyordunuz.

68. Onlar, sözü (Kur'ân'ı) derinlemesine düşünmediler mi? Yoksa onlara, geçmişteki babalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa resûllerini tanımadılar da (onun için mi) inkâr ediyorlar?

70. Yoksa onun deli olduğunu mu söylüyorlar? (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlara hakkı getirmiştir. (Fakat) onların çoğu haktan hoşlanmazlar.

(Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40)

71. Şayet hak, onların hevalarına/arzularına uysaydı kuşkusuz gökler, yer ve ikisi içindekiler fesada uğrardı. (Hayır, öyle değil!) Bilakis biz, onlara zikirlerini (onlara kendilerini tanıtan ve izzete ulaştıracak Kitab'ı) verdik. (Fakat) onlar zikirlerinden yüz çevirmektelerdir.

72. Yoksa sen (davetin karşılığında), onlardan haraç mı istedin de (sana inanmıyor, davetinden şüphe duyuyorlar)? Rabbinin (dünya ve ahirette vereceği) mükâfat daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Şüphesiz ki sen, onları dosdoğru yola davet etmektesin.

74. Doğrusu ahirete iman etmeyenler, (dosdoğru) yoldan sapıp uzaklaşmış olanlardır.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِى طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا
ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ اِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِىٓ اَنْشَاَ
لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ ۜ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
وَهُوَ الَّذِى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾
وَهُوَ الَّذِى يُحْىٖ وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۜ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُٓوا
ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا
نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾
قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ
لِلّٰهِ ۜ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۜ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾
قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۜ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

75. Onlara merhamet edip sıkıntılarını giderecek olsak, hiç şüphesiz (tekrar) azgınlıklarına dalıp bocalamaya devam edeceklerdir.

76. Andolsun ki, onları azapla yakalayıverdik. (Buna rağmen) Rablerine boyun eğmediler ve gönülden yalvarıp yakarmadılar.

77. Nihayet azabı çetin bir kapıyı üstlerine açtığımızda, tüm ümitlerini yitirmiş şekilde öylece kalıverirler.

78. Sizin için kulaklar, gözler ve kalpler inşa eden O'dur. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

79. Sizi yeryüzünde yayan/çoğaltan O'dur. Ve O'na haşrolacaksınız/diriltilip, huzurunda toplanacaksınız.

80. Dirilten ve öldüren O'dur. Geceyle gündüzün peşi sıra gelmeleri O'nun (işidir). Akletmez misiniz?

81. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, öncekilerin söylediğinin benzerini söylediler.

82. Dediler ki: "Öldüğümüz, (sonra) toprak ve kemik olduğumuz zaman, biz gerçekten diriltilecek miyiz?"

83. "Andolsun ki, biz ve atalarımız daha önce bununla tehdit edilmiştik. Bu yalnızca öncekilerin masallarıdır."

84. De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin) yer ve içindekiler kime aittir?"

85. "Allah'a aittir." diyecekler... De ki: "Öğüt almaz mısınız?"

86. De ki: "Yedi göğün ve büyük arşın Rabbi kimdir?"

87. "Allah" diyecekler... De ki: "Korkup sakınmaz mısınız?"

88. De ki: "Her şeyin mülkünü/yönetimini elinde bulunduran kim? O her şeyi koruyup himaye ederken, kendisine karşı kimsenin himaye edilemeyeceği kimdir? Şayet biliyorsanız (söyleyin kimdir o)?"

89. "Allah" diyecekler... De ki: "Nasıl oluyor da böyle büyüleniyor (şirkle aldanıp hakka karşı geliyorsunuz)?"

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ
مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا
خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾
قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَاِنَّا عَلٰى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾
اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ بِكَ
رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا
كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾
فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

90. (Hayır, öyle değil!) İşin aslı biz onlara hak olanı getirdik. Şüphesiz ki onlar, yalancılardır.

(Kur'ân'ın birçok yerinde müşriklere benzer sorular sorulmuş ve bu sorulara "Allah" diye cevap verecekleri belirtilmiştir. Ancak verdikleri bu cevaplar kabul edilmemiş, onların yalancı olduklarının altı çizilmiştir. Bu soruların cevabına "Allah" diyen ve bunu da inanarak söyleyen birinin Allah'ı (cc) bırakıp, kendi eliyle yaptığı putlara tapması, Allah'a (cc) rağmen kanunlar koyması, Allah'ın (cc) koyduğu nizamı bırakıp beşerî yasaların ve ideolojilerin peşinden gitmesi hangi gerekçeyle izah edilebilir? Göklerin ve yerin yaratıcısının Allah (cc) olduğunu defalarca ikrar etmelerine rağmen Allah (cc) bir ayette şöyle buyurur:

"De ki: 'Yoksa sizler, yeryüzünü iki günde yaratan (Allaha'a) kâfirlik ediyor ve ona denkler/ortaklar mı kılıyorsunuz? Bu, âlemlerin Rabbidir.' " (41/Fussilet, 9)

Allah'a (cc) ortak koşmak demek, Allah'ı (cc) inkâr etmek demektir. Velev ki müşrik, diliyle: "Rabbim Allah." diyor olsun. Allah'ın varlık ve birliğine dair ikrarı ise ağızla söylenen, organlar ve amellerle yalanlanan bir yalandan ibarettir.)

91. Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir. O'nunla beraber hiçbir ilah da yoktur. (Şayet Allah dışında ilahlar olmuş olsaydı) her bir ilah kendi yarattıklarını (yanına alıp) gider, bir kısmı diğer bir kısmına üstünlük kurardı. Allah, onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzehtir.

92. Gayb ve şehadet (âleminin) âlimidir. Onların şirk koştuklarından yücedir.

93. De ki: "Rabbim! Şayet onları tehdit ettiğin (azabı) bana mutlaka göstereceksen..."

94. "Rabbim! Beni zalimler topluluğu içine dâhil etme!"

95. Şüphesiz ki onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye kâdiriz.

96. Kötülüğü, en güzel olanla sav! Biz, onların yakıştırdıklarını en iyi bileniz.

97. De ki: "Rabbim! Şeytanların dokunuşlarından/(masiyete) kışkırtmalarından sana sığınırım."

98. "Ve onların, yanımda hazır bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim!"

99. Nihayet onlardan birine ölüm geldiği zaman der ki: "Rabbim! Beni geri çevir."

100. "Umulur ki geride bıraktığım hayatımda salih amel yaparım." Asla! Bu, onun söylediği (boş) bir sözdür. Ve onların önünde, diriltilecekleri güne kadar (kalacakları) berzah vardır.

101. Sûr'a üfürüldüğü zaman aralarında hiçbir akrabalık bağı kalmaz, birbirlerine soru da sormazlar.

102. Mizanı (iman ve salih amellerle) ağır gelen kimse, işte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

103. Kimin de mizanı hafif gelirse bunlar; kendilerini hüsrana uğratan, cehennemde ebedî kalacak olanlardır.

104. Ateş yüzlerini yalayarak yakar. (Üst dudakları enselerine, alt dudakları göğüslerine doğru gerilmiş, açığa çıkan dişleriyle) oranın içinde sırıtır gibi kalakalmışlardır.

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا
مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَؤُا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾
اِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰى
اَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ اِنِّي جَزَيْتُهُمُ
الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ
عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾
قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ
اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللّٰهُ
الْمَلِكُ الْحَقُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ اِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ النُّورِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

105. (Onlara denir ki:) "Ayetlerim size okunuyordu da siz yalanlamıyor muydunuz?"

106. Diyecekler ki: "Rabbimiz! Bedbahtlığımız bize üstün geldi ve biz sapık bir topluluk idik."

107. "Rabbimiz! Bizi buradan çıkart. Şayet bir daha (eski hayatımıza) dönersek şüphesiz ki biz, zalimleriz."

108. Buyuracak ki: "Kesin sesinizi/yıkılıp defolun! Sakın benimle konuşmayın."

109. Doğrusu, benim kullarımdan bir grup: "Rabbimiz! İman ettik, bizi bağışla ve bize merhamet et! Sen, merhamet edenlerin en hayırlısısın." derlerdi.

110. Onları alaya aldınız. Öyle ki (onlarla uğraşmanız) size beni zikretmeyi unutturdu. Siz onlara sürekli gülüyordunuz.

111. Ben de sabretmelerine karşılık, bugün onları mükâfatlandırdım. Kuşkusuz onlar, kazançlı olanların ta kendileridir.

112. Buyuracak ki: "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?"

113. Diyecekler ki: "Bir gün veya bir günün bir bölümü kadar. Saymış olanlara sor."

114. Buyuracak ki: "Şayet bilmiş olsaydınız çok az bir süre kaldınız."

115. "Yoksa sizi, boşu boşuna/amaçsız yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?" (Yaratılış gayesi için bk. 38/Sâd, 27)

116. (Mutlak hâkimiyet/egemenlik sahibi, mülkünde dilediği gibi tasarruf eden) El-Melik, (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak olan Allah (böylesi batıl zanlardan ne kadar da) yücedir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O, kerim olan arşın Rabbidir.

117. Kim de hiçbir delili olmamasına rağmen, Allah'la beraber başka bir ilaha dua ederse onun hesabı, ancak Rabbinin katındadır. Şüphesiz ki kâfirler, kurtuluşa ermezler.

118. De ki: "Rabbim bağışla, merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا فِيهَآ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ
جَلْدَةٍ وَلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ فِي دِينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اَلزَّانِي
لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَآ اِلَّا زَانٍ
اَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
ثُمَّ لَمْ يَاْتُوا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ
شَهَادَةً اَبَدًا وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ شُهَدَآءُ اِلَّآ اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾
وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾
وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَآ اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

24. NÛR SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 64 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Bu, indirdiğimiz ve (içerdiği hükümleri) farz kıldığımız bir suredir. Öğüt alasınız diye onda apaçık ayetler indirdik.

2. Zina yapan kadın ve erkeğin her birine yüzer değnek vurun. Şayet Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanıyorsanız, onlara Allah'ın dinini/yasasını uygularken, o ikisine acıyacağınız tutmasın. Onların cezasına müminlerden bir topluluk şahitlik etsin.

3. Zinakâr erkek, yalnızca zinakâr bir kadınla veya müşrik bir bayanla evlenir. Zinakâr kadını da yalnızca zinakâr veya müşrik erkek nikâhına alır. Bu, müminlere haram kılınmıştır.

4. İffetli kadınlara iftira edip de sonra (söylediklerinin doğruluğuna dair) dört şahit getirmeyenlere, seksen değnek vurun ve artık onların şahitliğini ebediyen kabul etmeyin. İşte bunlar, fasıkların ta kendileridir.

5. Bunun ardından tevbe edip (hâllerini) düzeltenler müstesna. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

6. Hanımlarını (zina etmekle) suçlayan ve kendileri dışında şahitleri bulunmayanların her birinin şahitliği, dört defa: "Allah adına yemin ederim ki ben doğru söyleyenlerdenim." demesidir.

7. Beşincide ise: "Şayet yalan söylüyorsam, Allah'ın laneti üzerime olsun." demesidir.

8. Kadının dört defa Allah adına yemin ederek: "Şüphesiz ki o, yalancılardandır." demesi kendisinden (zina) cezasını savar.

9. Beşincide de: "Şayet o doğrulardansa Allah'ın gazabı üzerime olsun." diye (kabul etmesidir).

10. Şayet üzerinizde Allah'ın ihsan ve lütfu olmasa ve Allah (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm olmasaydı (hâliniz nice olurdu)?

اِنَّ الَّذِيْنَ جَآءُوْ بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ ؕ لَا تَحْسَبُوْهُ شَرًّا لَّكُمْ ؕ
بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ ۚ وَالَّذِيْ
تَوَلّٰى كِبْرَهٗ مِنْهُمْ لَهٗ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَاۤ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ
الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا ۙ وَّقَالُوْا هٰذَاۤ اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٢﴾
لَوْلَا جَآءُوْ عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَاِذْ لَمْ يَاْتُوْا بِالشُّهَدَآءِ فَاُولٰٓئِكَ عِنْدَ
اللّٰهِ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيْ مَاۤ اَفَضْتُمْ فِيْهِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۚ ﴿١٤﴾
اِذْ تَلَقَّوْنَهٗ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ لَكُمْ
بِهٖ عِلْمٌ وَّتَحْسَبُوْنَهٗ هَيِّنًا ۖ وَّهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَاۤ
اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ لَنَاۤ اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا
بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖۤ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ۚ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٨﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۚ ﴿٢٠﴾

11. Şüphesiz ki (Aişe'ye zina iftirasında bulunarak) o yalanı getirenler, sizin içinizden bir topluluktur. Onu kendiniz için şer sanmayın. (Hayır, öyle değil!) Bilakis o, sizin için hayırlıdır. Onlardan her birine kazandığı günahın karşılığı vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azap vardır.

12. Onu işittiğiniz zaman, mümin erkeklerin ve mümin kadınların kendileri için hayır düşünmeleri ve: "Bu, apaçık bir iftiradır!" demeleri gerekmez miydi?

13. Buna dair dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Şahitleri getirmedikleri müddetçe bunlar, Allah yanında gerçek yalancılardır.

14. Şayet dünyada ve ahirette üzerinizde Allah'ın ihsanı ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız (dedikodular nedeniyle), size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

15. Hani onu birbirinizin dilinden alıyor, bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylüyor ve onun kolay/basit bir şey olduğunu sanıyordunuz. (Oysa) o, Allah katında çok büyüktür.

16. Onu duyduğunuz zaman: "Bizim bunu konuşmamız olacak şey değildir, seni tenzih ederiz. Bu, apaçık bir iftiradır." demeniz gerekmez miydi?

17. Şayet müminler iseniz Allah, ebediyen böyle bir şeye dönmemeniz için size öğüt veriyor.

18. Ve Allah sizler için ayetleri açıklıyor. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

19. Şüphesiz ki fuhşiyatın müminler arasında yayılmasından hoşnut olanlara, dünyada ve ahirette can yakıcı bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20. Şayet üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasa ve Allah (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm olmasaydı (hâliniz nice olurdu)?

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۭ وَمَنْ يَّتَّبِعْ
خُطُوٰتِ الشَّيْطَانِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ وَالْمُنْكَرِ ۭ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۡ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۭ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ
لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ
الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۠ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيْمٌ ۙ ﴿٢٣﴾ يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَىِٕذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ
اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿٢٥﴾ اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ
لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ اُولٰۗىِٕكَ
مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ۭ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۚ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا
وَتُسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَهْلِهَا ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾

21. Ey iman edenler! Şeytanın adımlarına uymayın. Kim de şeytanın adımlarına uyarsa şüphesiz ki o, fuhşiyatı ve münkeri emreder. Şayet üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı içinizden hiç kimse ebediyen arınamazdı. Fakat Allah, dilediğini temizleyip arındırır. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

22. İçinizden fazilet ve zenginlik sahipleri, akrabalara, miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere (bir daha mallarından) vermeyeceklerine dair yemin etmesinler. Affetsinler, hoş görsünler (yaptıklarını görmezden gelsinler). Allah'ın sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

23. İffetli, hiçbir şeyden habersiz ve mümin olan kadınlara iftira edenler, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Onlar için büyük bir azap vardır.

24. O gün, dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına dair aleyhlerine şahitlikte bulunacaktır.

25. O gün, hak ettikleri karşılığı Allah, eksiksiz bir şekilde onlara verecektir. Ve Allah'ın (hak ve hakikatin kaynağı) El-Hak, (varlığının ve birliğinin delilleri apaçık, kullarına açıklayan, iftiraya uğrayanların masumluğunu açık eden) El-Mubîn olduğunu da bileceklerdir.

26. Kötü/pis kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler, kötü kadınlara; temiz/iyi kadınlar, temiz erkeklere; temiz erkekler, temiz kadınlara (yakışır). Bunlar, onların söylediklerinden berîlerdir/uzaklardır. Onlara bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

27. Ey iman edenler! Kendi eviniz dışındaki evlere izin almadan ve ev halkına selam vermeden girmeyin. Bu, sizin için daha hayırlıdır. Umulur ki öğüt alırsınız.

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ
وَاِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۟
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا
بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۟ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۟ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۟ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا
يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ
اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ
بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِٓي اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِٓي اَخَوَاتِهِنَّ
اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِي
الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ
النِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۟
وَتُوبُوٓا اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

28. Şayet o (evlerde) kimseyi bulamazsanız, izin verilinceye kadar (evlere) girmeyin. (İzin istediğinizde izin verilmez ve) size: "Dönün!" denirse dönün. (Kapı önünde beklemeyin. Dönmeniz) sizin için en temiz (ve hayırlı) olandır. Allah, yaptıklarınızı bilir.

29. İçinde oturulmayan ve içinde faydanıza bir şey bulunan evlere girmenizde sizin için bir günah yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

30. Mümin erkeklere: "Gözlerini (haramdan) kısmalarını ve iffetlerini korumalarını" söyle. Bu, onlar için en hayırlı/temiz olandır. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

31. Mümin kadınlara da: "Gözlerini (haramdan) kısmalarını ve iffetlerini muhafaza etmelerini" söyle. Kendiliğinden görünenler hariç süslerini açığa çıkarmasınlar. Başörtülerini yakalarının üzerine koysunlar (kafa, boyun ve göğüs kısmını örtecek şekilde). Kocalarından, babalarından, kayınbabalarından, çocuklarından, kocalarının (başkasından olma) çocuklarından, kardeşlerinden, erkek kardeşlerin çocuklarından, kız kardeşlerin çocuklarından, kendi kadınlarından, sağ ellerinin sahip olduğu (köle ve cariyelerden), kadına (ihtiyaç ve arzusu olmayan) erkeklerden, kadınların avretini anlamayan çocuklardan başkasına süslerini göstermesinler. Gizledikleri ziynetler anlaşılsın/bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep beraber topluca Allah'a tevbe edin ki, kurtuluşa eresiniz ey müminler!

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآئِكُمْ ؕ
اِنْ يَّكُوْنُوْا فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٢﴾
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ
وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ
اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا ۖ وَّاٰتُوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ ؕ
وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا
عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا
مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُوْرُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ ؕ اَلْمِصْبَاحُ
فِيْ زُجَاجَةٍ ؕ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْ
لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ؕ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ ؕ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ
الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۙ ﴿٣٥﴾ فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ
اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۙ ﴿٣٦﴾

32. İçinizden evli olmayanları, köle ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Şayet fakirlerse, Allah onları ihsan ve lütfundan zengin kılacaktır. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

33. Evlenme imkânı bulamayanlar, Allah onları lütfundan zengin kılıncaya kadar iffetlerini korusunlar. Köle ve cariyelerinizden (kölelikten kurtulmak için) mukatebe/anlaşma yapmak isteyen olursa, kendilerinde hayır gördüğünüz kölelerle anlaşma yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya metaını elde etmek için, iffetini koruyan cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim de onları (fuhşa) zorlarsa, hiç şüphesiz Allah, onların zorlamalarından sonra (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

34. Andolsun ki size, açıklayıcı/apaçık ayetleri, sizden öncekilerin örneklerini ve muttakilere de öğüt (olacak ayetleri) indirdik.

35. Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde kandil bulunan bir oyuk(tan yayılan ışığa) benzer. Kandil de bir camın içindedir. Cam, inciyi andıran bir yıldız gibidir. Doğuya da batıya da ait olmayan, mübarek bir zeytin ağacından yakılır. Onun yağı, neredeyse ateş ona dokunup (tutuşturmasa dahi) ışık verir. Nur üstüne nurdur. Allah, dilediğini nuruna hidayet eder. Allah, insanlara misaller verir. Allah, her şeyi bilir.

(Ayetin son kısmından da anlaşıldığı gibi bu misalde Allah'ın (cc) hidayeti ve bunun mümindeki tecellisi anlatılmıştır. Allah'ın (cc) iman, Kur'ân ve ilimle aydınlattığı kalpler böyledir işte... "Bu nur ve hidayet nerelerde ve nasıl aranmalıdır?" sorusuna bir sonraki ayetler cevap vermektedir.)

36. (O nur) Allah'ın yüceltilmesine ve içerisinde Allah'ın adının anılmasına izin verdiği evlerde (mescidlerdedir). Orada, gece ve gündüz O'nu tesbih ederler.

رِجَالٌ ۙ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَإِقَامِ الصَّلٰوةِ
وَإِيتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۙ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللّٰهُ
يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا أَعْمَالُهُمْ
كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْـَٔانُ مَآءً ۚ حَتّٰٓى إِذَا جَآءَهُ لَمْ يَجِدْهُ
شَيْـًٔا وَوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۙ ﴿٣٩﴾
أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِى بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰىهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ
مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ۚ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۚ إِذَآ أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ
يَرٰىهَا ۗ وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ
يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَآفَّاتٍ ۚ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُزْجِى سَحَابًا ثُمَّ
يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهِ ۖ
وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَآءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَآءُ ۖ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۗ ﴿٤٣﴾

37. Onlar, ticaretin ve alışverişin kendilerini Allah'ı anmaktan, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoymadığı adamlardır. Kalplerin ve gözlerin (dehşetten) ters döndüğü bir günden korkarlar.

38. Allah'ın onları yaptıklarının en güzeliyle mükâfatlandırması ve lütfundan kendilerine fazlasını vermesi için (O'nu tesbih eder, namazı kılar, zekâtı verir, ticaret ve alışverişin kendilerini esir almasına müsaade etmezler). Allah, dilediğini hesapsız/sınırsız rızıklandırandır.

39. Kâfirlerin amellerinin (durumu), düz bir arazideki seraba benzer. Susuz kişi onu su zanneder. Sonunda oraya varınca hiçbir şey bulamaz. Orada Allah'ı bulur. Allah, yaptıklarının karşılığını eksiksiz verir. Allah, hesabı çabuk görendir.

40. Ya da (kâfirin amelinin durumu) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. O (karanlığı), bir dalga örter. O (dalgayı da başka) bir dalga örter. Onun üzerinde de bulutlar vardır. Birbiri üstüne geçmiş (her birinin diğerini örttüğü) karanlıklar... Elini çıkarsa, (karanlığın şiddetinden) neredeyse onu dahi göremeyecek. Kime de Allah bir nur kılmamışsa, onun hiçbir şekilde nuru olmaz.

(Birinci örnek, küfre davet eden, batılları için uğraşan ve iyi şeyler yaptıklarını zanneden kâfirler içindir. Kıyamet Günü tüm beklentileri serap misali bir hiç olacaktır. İkinci örnekse liderlerini taklit eden, hakikate karşı kör, sağır, dilsiz olan, hayatları zan, cehalet ve hurafelerin şüphe ve karanlığı içinde geçen insanlar içindir.)

41. Göklerde ve yerde olanların tamamı(nın), (ayrıca) bölük bölük uçan kuşların Allah'ı tesbih ettiklerini görmedin mi? Onlardan her biri, (nasıl) namaz kılıp tesbih edeceğini bilir. Allah, onların yaptıklarını bilendir.

42. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Ve dönüş yalnızca Allah'adır.

43. Allah'ın bulutlar sevk ettiğini, sonra onları bir araya topladığını, sonra da üst üste yığdığını görmedin mi? Nihayet görürsün ki, yağmur o (bulutların) arasından çıkar. Gökten içinde dolu bulunan dağ gibi bulutlar indirir. Onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden çevirir. Neredeyse onun şimşeğinin parıltılı ışığı gözleri kamaştırıp alıverecek.

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾ وَاللّٰهُ
خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ
مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ
مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ
مُّبَيِّنٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُوْلُوْنَ
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ
وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ
يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ؕ ﴿٤٩﴾ اَفِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ
اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ؕ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٥٠﴾
اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥١﴾
وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْفَآئِزُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ؕ
قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٣﴾

44. Allah, geceyle gündüzü döndürür. Şüphesiz ki bunda, basiret sahipleri için ibret vardır.

45. Allah, her canlıyı sudan yarattı. Onlardan kimi karnı üzerinde yürür/sürünür, kimi iki ayağı üzerinde yürür, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürür. Allah dilediğini yaratır. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

46. Andolsun ki biz, açıklayıcı/apaçık ayetler indirdik. Allah, dilediğini dosdoğru yola iletir.

47. "Allah'a ve Resûl'e iman ve itaat ettik." derler. Sonra onlardan bir grup (bu sözlerinin) ardından yüz çevirir. Bunlar mümin değillerdir.

(Kur'ân onların yüz çevirmelerini "tevelli" kelimesiyle ifade etmiştir. Kur'ân ıstılahında "tevelli", amelden yüz çevirmektir. (bk. 75/Kıyâmet, 31-32) Onlar, "İman ettik." deyip amelden yüz çevirince imanları geçersiz sayıldı ve mümin kabul edilmediler. Ayrıca amelsiz imanın geçersizliği için bk. 6/En'âm, 158)

48. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resûl'üne çağrıldıklarında (bir de bakarsın ki) bunlardan bir grup yüz çevirmiş.

49. Şayet hak onların lehineyse koşarak gelir, (hükme) boyun eğerler.

50. Onların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa şüpheye mi düştüler? Ya da Allah'ın ve Resûl'ünün onlara haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? (Hayır, öyle değil!) Bilakis, bunlar zalimlerin ta kendileridir.

51. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resûl'üne davet edilen müminlerin sözü: "İşittik ve itaat ettik." demeleridir. İşte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

(Allah'a (cc) ve Ahiret Günü'ne inanmamış münafıklarla kalpten inanan müminlerin farkı ortaya konmuştur. Müminler, lehlerine veya aleyhlerine olmasına bakmaksızın, aralarında hükmetsin diye Kur'ân ve Sünnet'e çağırıldıklarında icabet ederler. Münafıklar ise, çıkacak sonucun lehlerine olacağını düşündüklerinde çağrıya icabet eder; aleyhlerine olacağını düşündüklerinde veya emin olmadıklarında başka yollara başvurur, Allah'ın (cc) hükümlerinden yüz çevirirler. (bk. 4/Nîsa, 60))

52. Kim de Allah'a ve Resûl'üne itaat eder, Allah'tan (saygıyla) korkar ve (azabından) sakınırsa işte bunlar, kazançlı olanların ta kendileridir.

53. Şayet (savaşa) çıkmalarını emretsen kesinlikle çıkacaklarına dair, var güçleriyle yemin ettiler. De ki: "Yemin etmeyin, maruf üzere itaat (edin). Allah, yaptıklarınızdan haberdardır."

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۖ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۗ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ۗ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
بِي شَيْـًٔا ۗ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰيهُمُ النَّارُ ۖ
وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِينَ
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرَّاتٍ ۗ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاۤءِ ۚ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ ۚ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۗ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

54. De ki: "Allah'a itaat edin! Resûl'e itaat edin! Şayet yüz çevirirseniz onun sorumluluğu (olan tebliğ) ona, sizin sorumluluğunuz olan (itaat) size yüklenendir. (Herkes kendinden sorumludur.) Şayet ona itaat ederseniz, hidayete ermiş olursunuz. Resûl'ün vazifesi yalnızca apaçık bir tebliğdir."

55. Allah, içinizden iman edip salih amel işleyenlere vadetti: Onlardan öncekileri yeryüzünün halifeleri kıldığı gibi onları da yeryüzünün halifeleri kılacak, razı olduğu dinlerinde kendilerine iktidar/güç verecek ve korkularından sonra onları emniyete kavuşturacaktır. (Bu vaatte bulunduklarım) bana ibadet eder, hiçbir şeyi bana ortak koşmazlar. Kim de bundan sonra kâfir olursa işte bunlar, fasıkların ta kendileridir!

(İslam'ın yeryüzüne hakim olması ve Allah'ın (cc) müminlere vadettiği zaferin/iktidarın gerçekleşmesi dört şarta bağlıdır:

a. İman. (bk. 1/Fâtiha, 5)

b. Salih amel. (bk. 18/Kehf, 110)

c. Yalnızca Allah'a ibadet. (bk. 6/En'âm, 162-163)

d. Hiçbir şeyi O'na ortak koşmamak. (bk. 4/Nîsa, 48)

Bu dört şarta karşılık üç vaatte bulunulmuştur: Hilafet, dinde güç ve iktidar, emniyet.

Ayet-i kerime zımnen başka bir hakikate işaret eder: Bu şartlardan biri veya tümü ihlal edildiğinde başkaları tarafından yönetilme, mustazaf duruma düşme ve korku içinde yaşama kaçınılmaz sondur.)

56. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Resûl'e itaat edin ki, merhamet olunasınız.

57. Kâfirlerin yeryüzünde (vaadimizi yerine getirmekten bizi) aciz bırakabileceklerini sanma sakın! Onların barınağı ateştir. O ne kötü bir dönüş yeridir.

58. Ey iman edenler! Elinizin altında bulunan (cariyeleriniz) ve içinizden büluğ çağına erişmemiş olanlar sizden üç defa izin istesinler: Sabah namazından önce, (dinlenmek için) elbiselerinizi çıkardığınız öğle vaktinde ve yatsı namazından sonra. (Bu vakitler, giyinik olmama ihtimali yüksek olan) üç mahrem vaktinizdir. Bu vakitlerden sonra, (izinsiz yanınıza girmelerinde) sizin için de onlar için de bir günah yoktur. Onlar etrafınızda dolanır/yanınıza girip çıkarlar. Siz de onların yanına girip/etraflarında dolanıyor olabilirsiniz. İşte Allah, ayetleri sizlere böylece açıklar. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا اسْتَاْذَنَ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ ۭ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاۗءِ الّٰتِيْ
لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍۢ بِزِيْنَةٍ ۭ وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ
خَيْرٌ لَّهُنَّ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى
حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ
وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْۢ بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
اٰبَاۗىِٕكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ
اَوْ بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيْقِكُمْ ۭ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ۭ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً ۭ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٦١﴾

59. Çocuklarınız büluğa eriştikleri zaman, kendilerinden önceki (yetişkinlerin) izin istedikleri gibi (her zaman) izin istesinler. İşte böylece Allah, ayetlerini size açıklar. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

60. Evlilik ummayan yaşlı kadınların, süslerini açıp saçmadan, dış kıyafetlerini bırakmalarında onlar için bir günah yoktur. İffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

61. Kör olana sakınca yoktur, topal olana sakınca yoktur, hasta olana sakınca yoktur. Kendi evlerinizden, babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarlarına sahip olduğunuz evlerden ya da arkadaşlarınızın evlerinden yemek yemenizde sizin için de bir sakınca/günah yoktur. Bir arada hep beraber ya da ayrı ayrı yemek yemenizde de bir sakınca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman birbirinize Allah katından mübarek ve temiz/hoş olan bir selam verin. Akledesiniz diye Allah, ayetleri sizler için böyle açıklar.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ
عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ
شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ
بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾
أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ۖ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ
نَذِيرًا ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

62. Müminler o kimselerdir ki; Allah'a ve Resûl'üne iman eder, (İslam cemaatini ilgilendiren) toplu bir iş için onunla beraber bulunduklarında, ondan izin almadan ayrılıp gitmezler. Şüphesiz ki senden izin isteyenler; işte bunlardır Allah'a ve Resûl'üne (hakkıyla) iman edenler. Bazı işleri dolayısıyla senden izin isteyerlerse onlardan dilediğine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma iste. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

63. Aranızda birbirinize seslendiğiniz gibi Resûl'e seslenmeyin. Allah, birbirinizin arkasına saklanarak (izin almadan) sıvışıp gidenleri bilir. O'nun emrine muhalefet edenler başlarına bir fitnenin ya da can yakıcı azabın gelmesinden sakınsınlar.

(Bu ve öncesinde geçen ayetlerden iki önemli hakikati anlıyoruz:
a. Müminleri ilgilendiren toplu/cemaatsel faaliyetlerde izin almak önemlidir.
b. Resûl (sav), bir postacı değildir. Siyasi ve askerî faaliyetlerde dahi onun emirlerine muhalefet edenler tehdit edilmişlerdir. "Resûl'e itaat, Allah'a itaattir." (4/Nîsa, 80) ilkesinin ve "Ona muhalefet edenler..." (24/Nûr, 63) tehdidinin sosyal ve cemaatsel olaylar için söylenmesi, üzerinde düşünülmesi gereken bir husus olup Resûl'ün (sav) konumunu göstermesi açısından önemlidir. Allah (cc) ona sadece okuduğu ayetlerde değil, her konuda itaat edilmesini ve ona muhalefetten kaçınılmasını istemiştir. Ayrıca bk. 16/Nahl, 44)

64. Dikkat edin! Şüphesiz ki göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. (O) üzerinde bulunduğunuz şeyi mutlaka bilir. O'na döndürülecekleri gün yaptıklarını kendilerine bildirir. Allah, her şeyi bilendir.

25. FURKÂN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 77 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tüm âlemlere bir uyarıcı olması için, kulunun üzerine Furkan'ı (hakla batılı ayıran Kitab'ı) indiren (Allah) ne yüce, ne mübarekтir. (Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nîsa, 105)

2. (O Allah) ki; göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. O, çocuk edinmemiştir. Mülkünde/hâkimiyetinde/egemenliğinde ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış (yarattıklarını bir düzen ve ölçü içerisinde) takdir etmiştir.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ۝٣ وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوٓا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌ ِۨافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ
اٰخَرُونَ ۚ فَقَدْ جَٓاءُو ظُلْمًا وَزُورًا ۚ ۝٤ وَقَالُوٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ
اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ۝٥ قُلْ اَنْزَلَهُ
الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝٦ وَقَالُوا مَا لِ هٰذَا الرَّسُولِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي
فِي الْاَسْوَاقِ ۭ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهٗ نَذِيرًا ۙ ۝٧
اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُونُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا ۭ
وَقَالَ الظّٰلِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝٨ اُنْظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ۧ ۝٩ تَبٰرَكَ الَّذِٓي اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ
جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُورًا ۝١٠
بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۣ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۚ ۝١١

3. (Buna rağmen) O'nu bırakıp hiçbir şey yaratamayan, kendileri yaratılmış olan, kendilerine bile fayda ve zarar veremeyen, ölüm, yaşam ve yeniden diriltmeye malik olmayan ilahlar edindiler.

4. Kâfirler dediler ki: "Bu (Kur'ân), onun uydurduğu ve başka bir topluluğun da (uydurup düzmede) ona yardım ettiği bir iftiradır." Kuşkusuz onlar, (böyle söylemekle) zulmedip yalan söylemişlerdir.

5. Dediler ki: "Öncekilerin masallarıdır. (Başkalarına) yazdırmış ve o, sabah akşam (birileri tarafından) ona okunmaktadır."

6. De ki: "Onu göklerde ve yerde gizli olanı bilen indirdi. Şüphesiz ki O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

7. Dediler ki: "Ne oluyor bu Resûl'e? (Normal insanlar gibi) yemek yiyor, çarşı pazarda dolaşıyor! Ona, kendisiyle beraber uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?"

8. "Ya da onun üzerine bir hazine atılması veya kendisinden yediği bir bahçesi olması gerekmez miydi?" Zalimler dediler ki: "Siz yalnızca büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz."

9. Onların sana nasıl misaller verip de saptıklarına bir bak! Artık (hakka ulaştıracak) hiçbir yol bulamazlar.

10. Dilerse sana (onların istediklerinden) çok daha hayırlı, altından ırmaklar akan bahçeler ve senin için saraylar inşa edebilecek olan Allah, ne yüce, ne mübarektir.

11. (Hayır, öyle değil!) Asıl mesele, onlar kıyameti yalanladılar. Ve biz kıyameti inkâr edenlere, alevleri dehşet saçan bir ateş hazırladık.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
وَإِذَآ أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا
هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا
ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي
وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا
مَا يَشَآءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ
ءَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰٓؤُلَآءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾
قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَآ أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ
مِنْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ
وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ
فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ
عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّآ إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

12. (Cehennem) onları uzaktan gördüğünde, onun öfkesini ve uğultusunu işitirler.

13. Onlar bağlanmış bir şekilde onun dar bir yerine atıldıklarında, orada helak olmayı temenni ederler. ("Ey ölüm, ey yok oluş, gel de bizi kurtar." derler.)

14. "Bugün helak olmayı bir defa istemeyin. (Aksine) helak olmayı çok kere isteyin." (denir onlara.)

15. De ki: "Bu mu yoksa, muttakilere vadedilen huld/sonsuzluk cenneti mi daha hayırlıdır? Ki (o cennet) onların mükâfatı ve dönüş yeridir."

16. İçinde ebedî olarak kalacakları (o cennetlerde) her istedikleri onlara (verilir). Bu, Rabbinin, yerine getirmesi umulan/istenen/istenmeye değer olan bir vaadidir.

17. Onları ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerini (diriltip) huzurunda toplayacağı o gün, (Allah) der ki: "Siz mi kullarımı saptırdınız, yoksa onlar mı yoldan saptılar?"

18. Diyecekler ki: "Seni tenzih ederiz. Bizim senin dışında veliler edinmemiz söz konusu dahi olamaz. Fakat sen, onları ve babalarını (dünya nimetleriyle) faydalandırdın. Öyle ki sonunda seni anmayı/imanı/Kitab'ı unuttular. Ve helak olan bir topluluk oluverdiler."

19. Kuşkusuz (ilah edindikleriniz), söylediklerinizi yalanladılar. Artık ne (azabı) çevirmeye ne de (kendinize) yardıma gücünüz yeter. Sizden her kim zulmederse, ona büyük azabı tattırırız.

20. Senden önce gönderdiğimiz resûllerden her biri, mutlaka yemek yer ve çarşı pazarda dolaşırdı. Biz, kiminizi kiminiz için fitne (imtihan aracı) kıldık. Sabredecek misiniz? Rabbin (her şeyi) çok iyi görendir.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
أَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِيٓ أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا
كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَآ إِلٰى مَا عَمِلُوا
مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَآءً مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ
مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ ِالْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ۚ وَكَانَ
يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتٰى لَيْتَنِي
لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ
إِذْ جَآءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ
يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفٰى بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ
جُمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

21. Bizimle karşılaşmayı ummayanlar dediler ki: "Bize melekler gelse ya da Rabbimizi görseydik ya!" Andolsun ki onlar, (bu soruyu sorduklarında) nefislerinde kibre kapıldılar ve büyük bir azgınlıkla haddi aştılar.

22. Melekleri görecekleri gün, suçlu günahkârlara bir müjde yoktur. Ve derler ki: "(Bizi bekleyen) tam bir mahrumiyet!"

23. Onların yaptıkları amellere yönelir ve onu uçuşan toz zerreleri gibi kılarız/hiç yapılmamış gibi geriye hiçbir şey kalmaz.

24. O gün, cennet ehlinin konakladıkları yer daha hayırlı, istirahat ettikleri yer daha güzeldir.

25. O gün, gök bulutlarla parçalanacak ve melekler ardı sıra indirilecektir.

26. O gün, gerçek hâkimiyet/egemenlik Rahmân'a aittir. Ve o, kâfirler için çok zor bir gündür.

27. O gün, zalim ellerini ısırır ve der ki: "Keşke Resûl ile beraber bir yol edinseymişim (ona tabi olsaymışım)!"

28. "Eyvahlar olsun! Vay başıma gelene! Keşke falancayı dost edinmeseymişim."

29. "Andolsun ki o, zikir/Kur'ân bana geldikten sonra beni ondan saptırdı. Şeytan, (önce vaadlerde bulunan sonra da) insanı yardımsız yarı yolda bırakandır."

30. Resûl der ki: "Rabbim! Şüphesiz ki benim kavmim, bu Kur'ân'ı terk edilmiş olarak bıraktılar."

(Kıyamet Günü Allah Resûlü'nün (sav) şikâyet ederek davacı olacağı insanlar, Kur'ân'ı mehcur, terk edilmiş bir hâlde bırakıp onu harabeye çevirmiş olan insanlardır. Kur'ân'ı terk; ona iman etmeyi, onunla amel etmeyi, onu kanun yapıp onunla hükmetmeyi, onu insanlara anlatıp onunla cihad etmeyi, onu okumayı ve onun ayetleri üzerinde düşünüp onda hidayet aramayı terk etmek gibi Kur'ân'a karşı sorumlu olduğumuz her alanı kapsar. Her kişi ona karşı sorumluluğunu terk ettiği oranda onu mehcur bırakacak ve Resûlullah'ın (sav) davalısı olacaktır.)

31. İşte böylece biz, her peygambere suçlu günahkârlardan düşman kıldık. Yol gösteren ve yardım eden olarak Rabbin yeter.

32. Kâfirler dediler ki: "Kur'ân onun üzerine bir seferde indirilseydi ya!" Böyle (parça parça) indirdik ki kalbini sağlamlaştıralım. Ve onu tertil üzere/ağır ağır okuduk.

(Kur'ân'ın istenen etkiyi göstermesi için onun parça parça ve ağır ağır yani tertil üzere okunması gerekir.)

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
اَلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَاَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ
لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً
وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا وَاَصْحَابَ
الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا
لَهُ الْاَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِٓى
اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَتَّخِذُونَكَ
اِلَّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِى بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ اِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا
عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَآ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ اَرَاَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰيهُ اَفَاَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

33. Onların (seninle tartışmak ve delillerini çürütmek için) getirdiği hiçbir örnek yoktur ki, mutlaka biz, (cevap olarak) sana hakkı ve daha güzel olan bir açıklamasını getirmişizdir.

34. Onlar ki; yüzleri üzere cehenneme haşrolunurlar. Bunlar mekânları en şerli, yolları en sapkın olanlardır.

35. Andolsun ki Musa'ya Kitap verdik ve kardeşi Harun'u da ona yardımcı kıldık.

36. Dedik ki: "Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin." Sonunda o (topluluğu) yerle bir ettik.

37. Nuh Kavmi peygamberleri yalanlayınca, onları (tufanda) boğduk ve onları insanlar için (ibret alınacak) bir ayet kıldık. Biz, zalimler için can yakıcı bir azap hazırladık.

38. Âd, Semud, Ress halkı ve bunların arasında (yaşamış) nice kavimleri de (helak ettik).

39. Onlardan her birine (öğüt alıp, hakka yönelecekleri) misaller verdik. (İnkârda diretince) hepsini (azapla) kırıp geçirdik.

40. Andolsun ki onlar, kötülük/helak yağmuruna tutulan beldeye gelmişlerdi. Orayı görmüyorlar mıydı? (Hayır, öyle değil! Görüyorlardı elbet!) Fakat onlar yeniden dirilmeyi ummuyorlardı.

41. Seni gördüklerinde, yalnızca seni alaya alıyorlar (ve diyorlar ki): "Allah göndere göndere bunu mu resûl olarak gönderdi?"

42. (Ve şöyle diyerek övünüyorlar:) "Şayet üzerlerine titreyip onların etrafında kenetlenmeseydik, neredeyse bizi ilahlarımızdan saptıracaktı." Azabı gördükleri zaman, kimin yolu daha sapkınmış bileceklerdir/anlayacaklardır.

43. Hevasını/arzusunu ilah edineni gördün mü? Şimdi sen mi ona vekil olacaksın?

اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَ ۚ اِنْ هُمْ
اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ
مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ
دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ اِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِى جَعَلَ
لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
وَهُوَ الَّذِى اَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ ۚ وَاَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ
مِمَّا خَلَقْنَآ اَنْعَامًا وَاَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَّكَّرُوا ۖ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ
بِهٖ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِى مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا
مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

44. Sen, onların çoğunun dinleyip aklettiğini mi sanıyorsun? Onlar, yalnızca hayvanlar gibilerdir. Hayır, hayır yolca daha sapkınlardır.

45. Görmedin mi Rabbin gölgeyi nasıl da uzattı? Şayet dileseydi onu hareketsiz kılardı. Sonra Güneş'i ona delil kıldık.

46. Sonra o (gölgeyi) ağır ağır kendimize çektik.

47. Sizin için geceyi bir elbise, uykuyu dinlenme, gündüzü de (rızkınızı aradığınız) bir başlangıç ve yayılma (vakti) kılan O'dur.

48. Rahmetinin/Yağmurun öncesinde rüzgârları bir müjde olarak gönderen O'dur. Ve gökten tertemiz bir su indirdik.

49. (Yağmuru indirdik ki) ölü beldeyi onunla diriltelim, yarattığımız hayvanların ve insanların birçoğunu onunla sulayalım.

50. Andolsun ki (o yağmuru), öğüt almaları için onların arasında çevirdik durduk. Ancak insanların çoğu (anlamak ya da inanmak yerine) küfürde direttiler.

51. Şayet dileseydik, her beldeye bir uyarıcı gönderirdik. (Ancak, tüm insanlığa seni gönderdik.)

52. Kâfirlere itaat etme! Ve o (Kur'ân'la) onlara karşı büyük bir cihad ver.

(Kâfirlere Kur'ân'ı tebliğ ve Kur'ân'ı rehber edinip, hidayet öncülerinin mücadele metoduna uygun bir şekilde onlarla mücadele etmek cihaddır. Sadece cihad değil, cihadın büyüğüdür.)

53. İki denizi salıveren (birbirlerine karışmadan akmalarını sağlayan) O'dur. Bu, tatlı mı tatlı, bu da oldukça tuzlu ve acıdır. O ikisi arasında bir engel ve net bir sınır koymuştur.

54. İnsanı sudan yaratan ve ona nesep/soy ve sıhriyet/nikâh yolu ile (akrabalık bağları) veren O'dur. Senin Rabbin her şeye güç yetirendir.

55. Allah'ı bırakıp, kendilerine fayda ve zararı olmayan şeylere ibadet ediyorlar. Kâfir, (şeytanın yanında saf tutup, ona uyarak) Rabbine karşı çıkandır.

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى الْحَيِّ الَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ۭ وَكَفٰى
بِهٖ بِذُنُوبِ عِبَادِهٖ خَبِيرًا ۚ ﴿٥٨﴾ اَلَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ اَلرَّحْمٰنُ
فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا
وَمَا الرَّحْمٰنُ ۗ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۛ ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ
الَّذِى جَعَلَ فِى السَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا
مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِى جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ
اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِينَ
يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ۖ ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ اِذَآ اَنْفَقُوا
لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

السَّجْدَة ٧

56. Biz seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak yolladık.

57. De ki: "(Davetim karşılığında) sizden hiçbir ücret istemiyorum. Tek isteğim Rabbine (yaklaştıran ve O'nu razı eden) yol tutan kimseler (kazanmaktır)."

58. Hiç ölmeyecek, El-Hayy olan (Allah)'a tevekkül et! O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından haberdar olarak O yeter.

59. (O Allah) ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratan, sonra arşa istiva edendir. (O,) Rahmân'dır. O'nu bilene sor.
(Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmran, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4)

60. Onlara: "Rahmân'a secde edin." denildiğinde: "Rahmân da nedir?" derler. "Senin bize emrettiğine mi secde edeceğiz?" (Bu,) onların kaçıp uzaklaşmalarını arttırdı.

61. Gökte burçlar yaratan, orada bir kandil ve ışık saçan bir Ay yaratan (Allah) ne yüce, ne mübarektir.

62. Dileyenin öğüt alması ya da şükretmesi için geceyi ve gündüzü birbiri ardınca kılan O'dur.

63. Rahmân'ın kulları yeryüzünde tevazu ile yürür. Cahiller kendilerine sataştığı zaman: "Selam olsun size!" derler.

64. Onlar, geceyi Rableri için secdede ve kıyamda geçirirler.

65. Onlar ki: "Rabbimiz! Cehennem azabını bizden çevir. Şüphesiz ki onun azabı, sürekli ve katlanılması zor bir cezadır." derler.

66. "Şüphesiz ki o, ne kötü bir yerleşim yeri ve ne kötü bir konaktır."

67. Onlar, harcadıklarında israf ve cimrilik etmez, bu ikisi arasında (dengeli) bir yol tutarlar.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِى حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ
اَثَامًا ۙ ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهٖ مُهَانًا ۟ ﴿٦٩﴾
اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ
سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ
لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ۙ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ
اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ
بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۙ ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۭ
حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّى
لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَآءِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

68. Onlar, Allah'la beraber başka bir ilaha dua etmez, (İslam'ın izin verdiği kısas gibi meşru bir) hak olmaksızın, Allah'ın haram kıldığı cana kıymaz ve zina da etmezler. Kim de bunları yaparsa bir cezayla karşılaşacaktır.

69. Kıyamet Günü'nde azabı kat kat arttırılacak, (azabın içinde) aşağılanmış bir hâlde ebediyen kalacaktır.

70. (Fakat) tevbe eden, iman eden ve salih amel işleyenler bunun dışındadır. Allah, bunların günahlarını sevaba çevirir (ya da şirklerini imana, cinayetlerini ıslaha, zinalarını iffete çevirir). Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

71. Kim de tevbe edip salih amel-ler işlerse şüphesiz ki o, tevbesi makbul olarak Allah'a dönmüş olur.

72. Onlar, yalana şahitlik etmezler. Boş/yararsız/batıl bir şey gördüklerinde, değerli/onurlu insanların tavrını sergileyerek yüz çevirip giderler.

73. Onlar, Rablerinin ayetleri kendilerine hatırlatıldığında sağır ve kör gibi davranmazlar. (Kulak kabartıp, anlamaya çalışırlar.)

74. Onlar ki: "Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve çocuklarımızdan göz aydınlığı/sevinç ve huzur kaynağı olacak kimseler ihsan et. Ve bizi muttakilere imam/öncü kıl." derler.

75. İşte bunlar, sabretmelerine karşılık (cennette özel konuklar için hazırlanmış) odalarla mükâfatlandırılırlar. Ve orada selamlanma ve esenlik temennileriyle karşılanırlar.

76. Orada ebedî olarak kalacaklardır. Orası ne güzel bir yerleşim yeri ve ne güzel bir konaktır.

77. De ki: "Şayet duanız olmasaydı Allah katında bir kıymetiniz olur muydu? Ancak sizler yalanladınız. (Yalanlamanızın karşılığı olarak azap) kaçınılmaz olacaktır."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
اَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ اِنْ نَشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَآءِ
اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ
مِنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا
فَسَيَاْتِيهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ
كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ
نَادٰى رَبُّكَ مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ
اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّٓى اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِى
وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِى فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ
اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾
فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا
بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِى فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

26. ŞUARÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 227 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tâ, Sîn, Mîm.
2. Bu, apaçık/açıklayıcı Kitab'ın ayetleridir.
3. Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendini (sıkıntıdan) helak edeceksin.
4. Şayet dilesek gökten onların üzerine bir ayet/mucize indirir, boyunları o ayet karşısında bükülürdü. (İman etmek, teslim olmak zorunda kalırlardı.)
5. Onlara Rahmân'dan yeni bir zikir/hatırlatma gelmeye görsün, hemen ondan yüz çevirirler.
6. Muhakkak (bu zikri/hatırlatmayı da) yalanladılar. İleride, alaya aldıkları şeyin haberleri onlara gelecektir.
7. Yeryüzüne hiç bakmadılar mı? Biz orada her güzel bitkiden çift çift yaratmışızdır.
8. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın kudret ve azametine delalet eden) bir ayet vardır. (Ancak) onların çoğu mümin değildir (ve bu ayetleri görmezler/anlamazlar).
9. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.
10. Hani Rabbin Musa'ya seslenmişti: "Zalimler topluluğuna git."
11. "Firavun'un kavmine... (Onlara şunu sor: Allah'a şirk koşmaktan ve masiyetten) korkup sakınmazlar mı?"
12. Demişti ki: "Rabbim! Şüphesiz ki ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."
13. "Göğsüm daralıyor, dilim tutuluyor. Harun'a da (benimle beraber) risalet vazifesi ver."
14. "Onların (bana karşı kullanacakları) bir suçum da var. Beni öldürmelerinden korkuyorum."
15. Buyurmuştu ki: "Asla! Ayetlerimle gidin, biz sizinle beraberiz, işitmekteyiz!"
16. "Firavun'a gidin ve deyin ki: 'Kuşkusuz biz, âlemlerin Rabbi olan (Allah'ın) elçileriyiz.' "
17. "İsrailoğullarını bizimle beraber gönder."
18. (Firavun) demişti ki: "Seni çocukken biz yetiştirmedik mi? Ömrünün çoğu yılını bizim aramızda geçirmedin mi?" (Firavunların ortak karakteri, Allah'ın (cc) verdiği rızkı insanların başına kakmalarıdır. Tevhidle Allah'a (cc) yönelen, Firavunların otorite ve rububiyet iddiasını reddeden muvahhidlere: "Sizi, biz eğitmedik mi? İşinizi, aşınızı vermedik mi?" diyerek onları nankörlükle suçlarlar. Oysa Allah'ın (cc) mülkünde, Allah'a (cc) rağmen hâkimiyet iddiasında bulunarak en büyük nankörlüğü onlar yapmışlardır.)
19. "Ve yapacağını yapmış (bizden birini öldürmüştün). Sen nankörlerdensin."

قَالَ فَعَلْتُهَآ اِذًا وَّاَنَا مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ لِىْ رَبِّىْ حُكْمًا وَّجَعَلَنِىْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَىَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِىْٓ اِسْرَآئِيْلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
الْعَالَمِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ اِنْ كُنْتُمْ
مُّوْقِنِيْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗٓ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِىْٓ اُرْسِلَ
اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِىْ لَاَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاْتِ بِهٖٓ
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿٣٢﴾
وَنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗٓ اِنَّ هٰذَا
لَسَاحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾ يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ ۖ
فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِى الْمَدَآئِنِ
حٰشِرِيْنَ ﴿٣٦﴾ يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٣٨﴾ وَّقِيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ﴿٣٩﴾

20. (Musa) dedi ki: "Ben o işi yaptığım zaman (henüz Allah'tan vahiy almayan) bir bilgisizdim."

21. "Sizden korktuğum için de kaçtım. (Akabinde) Rabbim bana hüküm (nübüvvet) verdi ve beni gönderilmiş resûllerden kıldı."

22. "Bana minnetini ettiğin nimet de, İsrailoğullarını köleleştirmenden olsa gerek!"

23. Firavun demişti ki: "Âlemlerin Rabbi dediğin de nedir?"

24. Demişti ki: "Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Şayet yakinen inanırsanız (böyledir)."

25. (Firavun) çevresindekilere: "İşitmiyor musunuz?" demişti.

26. (Musa) demişti ki: "Sizin ve evvelki atalarınızın Rabbidir."

27. (Firavun) demişti ki: "Size gönderilen bu Resûlünüz kesinlikle delidir."

28. (Musa) demişti ki: "Doğunun, batının ve ikisi arasında olanların Rabbidir. Şayet aklederseniz."

(Firavun, Musa'yı (as) kızdırmak ve konuyu dağıtmak için elinden geleni yapmıştır. "Allah kim?" demiş, çevresinde bulunanları kışkırtmaya çalışmış, Musa'ya (as) deli demiş... Musa (as) ise onun sözlerine cevap vermeden, ana mesajı farklı cümlelerle tekrar etmiştir. Tevhid davetini sabote etmek isteyenlere karşı takınılması gereken tavır, bu kıssayla öğretilmiştir. Yan sorulara cevap vermeden, hakaret ve saldırıları duymaksızın ana mesajı farklı cümlelerle tekrar edip, firavun tıynetli insanların oyununa gelmemek... (Benzer bir üslup için bk. 20/Tâhâ, 51-52))

29. Demişti ki: "Şayet benim dışımda bir ilah edinecek olursan, hiç şüphesiz, seni hapse atacağım."

30. Demişti ki: "Apaçık bir belgeyle gelmiş olsam da mı?"

31. Demişti ki: "Şayet doğru söylüyorsan getir onu (bakalım)!"

32. (Bunun üzerine) Musa asasını attı. (Bir de ne görsün) o, apaçık bir yılan oluvermiş.

33. Elini (koynundan) çekti. (Bir de ne görsün!) Bakanların (gözünü alacak kadar) bembeyaz (bir ele dönüşüvermiş).

34. Çevresinde bulunan seçkinlere: "Bu, bilgili/usta bir büyücüdür." demişti.

35. (Firavun:) "Yaptığı bu sihirle sizi yerinizden yurdunuzdan etmek istiyor. Ne buyurursunuz?" (dedi.)

(bk. 7/A'râf, 110)

36. Dediler ki: "Onu ve kardeşini ertele. (Hemen cezalandırma!) Şehirlere toplayıcılar yolla."

37. "Tüm usta sihirbazları sana getirsinler."

38. Büyücüler, bilinen bir günün, belirlenmiş vaktinde bir araya toplandılar.

39. Ve insanlara: "Siz de toplanacak mısınız?" denmişti.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ
نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَآ اَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُونَ ﴿٤٥﴾
فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا
لَا ضَيْرَ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَآ
اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِي
اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾
اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَمِيعٌ
حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ
كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَنِي اِسْرَآئِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

40. "Büyücüler kazanırsa biz onlara uymayı umuyoruz." (dediler.)

41. Büyücüler Firavun'a geldiler: "Şayet biz (Musa'ya) üstün gelirsek herhâlde bize (dolgun) bir ücret verirsin artık, değil mi?" demişlerdi.

42. "Evet, şüphesiz (üstün geldiğiniz takdirde) bana yakınlaştırılmış (gözde adamlarımdan) olacaksınız." demişti.
(bk. 7/A'râf, 114)

43. Musa onlara demişti ki: "Atın ne atacaksanız!"

44. Asalarını ve iplerini atmışlar ve demişlerdi ki: "Firavun'un izzetine yemin olsun ki, kesinlikle üstün gelecek olanlar bizleriz."

45. Musa asasını atıvermişti. (Bir de ne görsünler!) Onların yaptıklarını yutuveriyor.

46. Sihirbazlar secdeye kapandılar.

47. "Âlemlerin Rabbi olan (Allah)'a iman ettik." dediler.

48. "Musa'nın ve Harun'un Rabbine."

49. "Size izin vermeden önce mi ona iman ettiniz? Şüphesiz ki o, size büyü öğreten büyüğünüzdür. Pek yakında (yapacaklarımı) bileceksiniz/anlayacaksınız. Şüphesiz ki ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kesip hepinizi asacağım." demişti.
(bk. 7/A'râf, 123)

50. "Hiç önemli değil! Kuşkusuz biz, Rabbimize dönenleriz." demişlerdi.

51. "Biz, ilk iman edenlerden olmamıza binaen, Rabbimizin günahlarımızı bağışlamasını umuyoruz."

52. Musa'ya: "Kullarımla yola çık. Siz, takip edileceksiniz." diye vahyetmiştik.

53. Firavun, şehirlere (asker toplaması için) toplayıcılar gönderdi.

54. (Onlar şöyle propaganda yapıyorlardı:) "Şüphesiz ki bunlar, azınlıktır/önemsiz bir topluluktur."

55. "Ve kuşkusuz, bize karşı öfke beslemektelerdir."

56. "Bizler ise (böylelerine karşı) tedbirli ve uyanık bir topluluğuz."

57. Biz, onları bahçelerinden ve pınarlarından çıkardık!

58. Hazinelerden ve değerli konaklarından!

59. (Onları çıkardığımız yerlere) böylece İsrailoğullarını vâris kıldık.

60. Güneş'in doğmasıyla, (Firavun ve ordusu) onların peşine düştü.

فَلَمَّا تَرَٰٓاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾
قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى
اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظِيمِ ۚ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِينَ ۚ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَعَهٗٓ
اَجْمَعِينَ ۚ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ۖ ﴿٦٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۖ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ ﴿٦٨﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾
قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ
هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾
قَالُوا بَلْ وَجَدْنَٓا اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ اَفَرَاَيْتُمْ
مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمُ الْاَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ
عَدُوٌّ لِّٓى اِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾
وَالَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾
وَالَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِٓى اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى
يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَاَلْحِقْنِى بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

61. İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın arkadaşları: "Kesinlikle biz yakalandık." demişlerdi.

62. Demişti ki: "Asla! Rabbim benimle beraberdir ve mutlaka bana yol gösterecektir."

63. Musa'ya: "Asanı denize vur!" diye vahyetmiştik. (Asasını vurdu) ve deniz yarıldı. Her bir parçası büyük bir dağ gibiydi.

64. Diğerlerini (Firavun ve askerlerini) de oraya yakınlaştırdık.

65. Musa'yı ve beraberinde olanların tümünü kurtardık.

66. Sonra diğerlerini (denizde) boğduk.

67. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.

68. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

69. Onlara İbrahim'in haberini oku.

70. Hani babasına ve kavmine: "Neye ibadet ediyorsunuz?" demişti.

71. Demişlerdi ki: "Putlara ibadet ediyor ve kesintisiz onlara ibadetimizi sürdürüyoruz."

72. Demişti ki: "Dua ettiğinizde sizi duyuyorlar mı?"

73. "Ya da size bir fayda ve zararları dokunuyor mu?"

74. "(Hayır, öyle değil!) Biz babalarımızı böyle yaparken bulduk. (Hiç sorgulamadan biz de aynısını yapıyoruz.)"

75. Demişti ki: "Gördünüz mü şu ibadet ettiklerinizi?"

76. "Hem sizin hem de geçmişteki babalarınızın."

77. "Şüphesiz ki onlar, benim düşmanımdır. Âlemlerin Rabbi (olan Allah) müstesna."

(Müşrikler Allah'a (cc) taptıklarına, putların da onları Allah'a (cc) yakınlaştırdığına inanıyorlardı. İbrahim (as): "İbadet ettikleriniz benim düşmanımdır." dediğinde: "Allah da mı?" sorusunu sormamaları için, âlemlerin Rabbi olan Allah'ı (cc) istisna tutmuştur.)

78. "O, beni yaratan ve hidayet edendir."

79. "O, beni yediren ve içirendir."

80. "Hastalandığım zaman beni iyileştirendir."

81. "Beni öldürecek sonra da diriltecek olandır."

82. "Din/Kıyamet Günü'nde hatalarımı bağışlamasını umduğum O'dur."

83. "Rabbim! Bana hüküm/hikmet ihsan et ve beni salihlere kat."

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي
يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ
بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ
يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾
وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾
تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾
وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ
حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾
كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ
أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

84. "Sonradan gelecek nesiller arasında benim için doğruluk dili kıl. (Beni hayırla yâd etsinler.)"

85. "Beni Naim Cenneti'nin vârislerinden kıl."

86. "Babamı bağışla! Şüphesiz ki o, sapıklardandır." (bk. 9/Tevbe, 113-114)

87. "(İnsanların) diriltileceği günde beni rezil edip küçük düşürme!"

88. O gün ki; ne mal ne de evlat fayda verir.

89. Allah'a selim bir kalple gelenler müstesna. (Şirk, ısrar edilen büyük günahlar ve Allah'ın (cc) vaadine karşı şüphe içinde olmak gibi hastalıklardan uzak, tevbe ve istiğfarla sürekli arınan kalpler selim kalplerdir.)

90. Cennet, takva sahiplerine yaklaştırılır.

91. Cehennemse azgınlar (görsün diye iyice) açığa çıkarılır.

92. Onlara: "Nerede ibadet ettikleriniz?" denir.

93. "Allah'ın dışında... Size yardım edebilirler mi? Ya da kendilerine yardımları olur mu?"

94. Onlar ve azgınlar başüstü oraya atılırlar.

95. İblis'in tüm orduları da.

96. Orada birbirleriyle tartışarak diyecekler ki:

97. "Allah'a yemin olsun ki, bizler apaçık bir sapıklık içindeydik."

98. "Çünkü sizi, âlemlerin Rabbi olan Allah'a denk tutmuş (O'nu sever gibi sizi sevmiş, O'ndan korkar gibi sizden korkmuş, O'na yönelir gibi size tevbe vermiş, O'ndan medet umar gibi sizin himmetinize sığınmış ve O'nun otoritesine boyun eğer gibi sizin yasalarınıza boyun eğmiştik)."

99. "Bizi suçlu günahkârlardan başkası saptırmadı."

100. "(Şimdi) bize şefaat edecek kimse de yoktur."

101. "Ne de sıcak bir dost..."

102. "Keşke dünyaya dönüşümüz mümkün olsaydı da, iman edenlerden olsaydık."

103. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın, dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.

104. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

105. Nuh'un kavmi gönderilen resûlleri yalanladı.

106. Hani kardeşleri Nuh, kendilerine: "(Allah'tan) korkup sakınmaz mısınız?" demişti.

107. "Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm."

108. "(O hâlde) Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."

109. "Sizden (davetim karşılığında) bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, âlemlerin Rabbi (olan Allah'a) aittir."

110. "Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."

111. Demişlerdi ki: "Kavminin en düşükleri sana uymuşken sana iman mı edelim?"

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١١٥﴾
قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾
قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا
وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ
رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾
وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾
وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾
وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾
قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

112. Demişti ki: "Onların yaptıkları şeyler hakkında bilgi sahibi değilim (onları yargılayamam)."
113. "Şayet bilinçli insanlarsanız, onların hesabını görmek Rabbime aittir (bunu bilmelisiniz)."
114. "Ben, müminleri kovacak değilim."
115. "Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcıyım."
116. Demişlerdi ki: "Şayet bu işe bir son vermezsen ey Nuh, kesinlikle taşlanıp kovulanlardan olacaksın."
117. Demişti ki: "Rabbim! Şüphesiz ki kavmim, beni yalanladı."
118. "Onlarla benim aramı (vereceğin hükümle) aç. Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."
119. Onu ve beraberindekileri, dolu bir gemi içerisinde kurtardık.
120. Sonra da kalanları boğduk.
121. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.
122. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.
123. Âd (Kavmi), gönderilen resûlleri yalanladı.
124. Hani kardeşleri Hud onlara: "(Allah'tan) korkup sakınmaz mısınız?" demişti.
125. "Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm."
126. "(O hâlde) Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."
127. "Sizden (davetim karşılığında) bir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi (olan Allah)'a aittir."
128. "Her yüksek yere bir bina inşa edip eğleniyor musunuz?"
129. "Ebedî kalmak umuduyla yapılar inşa edip duruyor musunuz?"
130. "Ele geçirdiğiniz (insanları) zorbalıkla mı yakalıyorsunuz?"
131. "Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."
132. "Size, bildiğiniz (güzelliklerle) destek veren (Allah'tan) korkup sakının."
133. "Size hayvanlar ve çocuklarla destek verdi."
134. "Bahçeler ve su kaynaklarıyla..."
135. "Ben, sizler için büyük günün azabından endişe ediyorum."
136. Demişlerdi ki: "Öğüt versen de vermesen de bizim için fark etmez."

إِنْ هٰذَآ إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾
إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ
فِي مَا هَٰهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا
هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾
مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾
قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا
فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً ۖ
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

137. "Bu, yalnızca eskilerin âdetidir/geleneğidir. (İnsanlar yaşar ve ölür, ötesi yok.)"
138. "Biz, azap görecek değiliz."
139. Onu yalanladılar, biz de onları helak ettik. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.
140. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet,) O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.
141. Semud (Kavmi), gönderilen resûlleri yalanladı.
142. Hani kardeşleri Salih onlara: "(Allah'tan) korkup sakınmaz mısınız?" demişti.
143. "Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm."
144. "(O hâlde) Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."
145. "Sizden (davetim karşılığında) bir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi olan (Allah)'a aittir."
146. "Siz burada güven içerisinde (kendi hâlinize) terk edileceğinizi mi sanıyorsunuz?"
147. "Bahçeler ve pınarlar arasında."
148. "Ekinler ve meyveleri olgunlaşmış hurmalıklar arasında."
149. "Dağlarda, sırf şımarıklık (gösteriş) olsun diye, evler yontuyorsunuz."
150. "Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."
151. "(Haddi aşan) aşırıların işine uymayın."
152. "Onlar ki; yeryüzünde bozgunculuk eder, ıslah etmezler."
153. Demişlerdi ki: "Sen, ancak büyülenmişlerdensin."
154. "Sen de bizim gibi bir insandan başkası değilsin. Şayet doğru söylüyorsan, bir ayet/mucize getir (bakalım)."
155. Demişti ki: "Bu bir devedir. Bir gün onun su içme hakkı, belli bir gün de sizin su içme hakkınız vardır."
156. "Ona kötülük etmeye kalkmayın! Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalayıverir."
157. Onu kestiler ve pişman oldular.
158. Bunun üzerine azap onları yakalayıverdi. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.
159. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ
أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ
أَصْحَابُ لْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

160. Lut Kavmi, gönderilen resûlleri yalanladı.

161. Hani kardeşleri Lut onlara: "(Allah'tan) korkup sakınmaz mısınız?" demişti.

162. "Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm."

163. "(O hâlde) Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."

164. "Sizden (davetim karşılığında) bir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi olan (Allah)'a aittir."

165. "Siz insanlar arasından erkeklere mi yaklaşıyorsunuz?"

166. "Ve Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıyorsunuz. (Hayır, öyle değil!) İşin aslı sizler, haddi aşan bir topluluksunuz."

167. Demişlerdi ki: "Bu işe bir son vermezsen ey Lut, kesinlikle (buradan) çıkarılıp sürülenlerden olacaksın."

168. Demişti ki: "Ben, sizin bu yaptığınız işten nefret ediyorum."

169. "Rabbim! Beni ve ailemi bu yaptıklarından kurtar."

170. Onu ve tüm ailesini kurtardık.

171. Geri kalanlar arasında (Lut'un eşi olan) yaşlı bir kadın hariç.

172. Sonra diğerlerini yerle bir ettik.

173. Üzerlerine (taş) yağmurları yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür.

174. Şüphesiz ki bunda, (Allah'ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.

175. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

176. Eyke halkı, gönderilen resûlleri yalanladı.

177. Hani Şuayb onlara demişti ki: "(Allah'tan) korkup sakınmaz mısınız?"

178. "Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm."

179. "(O hâlde) Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."

180. "Sizden (davetim karşılığında) hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi olan (Allah)'a aittir."

181. "Ölçüyü tam/eksiksiz tutun. Eksilterek (insanları zarara uğratanlardan) olmayın."

182. "Dosdoğru bir terazi ile tartın."

183. "İnsanların eşyalarını eksiltmeyin! Yeryüzünde bozgunculuk yaparak, karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın."

وَاتَّقُوا الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوٓا اِنَّمَآ اَنْتَ
مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّى اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ
بِهِ الرُّوحُ الْاَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَفِى زُبُرِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَنِى اِسْرَآئِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلٰى بَعْضِ
الْاَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذٰلِكَ
سَلَكْنَاهُ فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتّٰى يَرَوُا
الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا
هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ اَفَرَاَيْتَ
اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَآءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

184. "Sizi ve daha önceki nesilleri yaratandan korkup, sakının."

185. Demişlerdi ki: "Sen ancak büyülenenlerdensin."

186. "Sen yalnızca bizim gibi bir insansın. Senin kesinlikle yalancılardan olduğunu düşünüyoruz."

187. "Şayet doğru söylüyorsan, gökten bir parçayı üzerimize düşür."

188. Demişti ki: "Rabbim yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir."

189. Onu yalanladılar. Onları gölgeli günün azabı yakaladı. Şüphesiz ki o, büyük bir günün azabıydı.

190. Şüphesiz ki bunda (Allah'ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir.

191. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

192. Şüphesiz ki o (Kur'ân), âlemlerin Rabbi olan (Allah)'ın indirmesidir.

193. Onu Ruhu'l Emin (Cibril) indirdi.

194. Uyarıcılardan olman için kalbine (vahyetti).

195. Apaçık bir Arapça ile.

196. Hiç kuşkusuz o (Kur'ân), geçmişlerin kitaplarında da vardır.

197. İsrailoğulları âlimlerinin (Kur'ân'ı) tanıması, onlar için bir ayet/delil değil midir?

198. Şayet o (Kur'ân'ı) Arapça bilmeyen/acemden birine indirseydik,

199. O da, (Kur'ân'ı) kendilerine okusaydı yine iman etmeyeceklerdi.

200. İşte böyle, biz (resûlleri inkâr ve onları alaya almayı) suçlu günahkârların kalbine sokarız da,

201. Can yakıcı azabı görünceye kadar ona inanmazlar.

(Hakkın anlaşılmasına engel olan sebepler için bk. 6/En'âm, 25)

202. Onlar farkında olmadan (azap) onlara ansızın geliverir.

203. Derler ki: "Bize bir mühlet verilir mi acaba?"

204. Azabımızın acele gelmesini mi istiyorlar?

205. Görüşün nedir? (Söylesene!) Onları yıllarca faydalandırsak,

206. Sonra tehdit edildikleri (azap) onlara gelse,

مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ
اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ
الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾
وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢١٦﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٨﴾
وَتَقَلُّبَكَ فِي السّٰجِدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ
عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُّلْقُوْنَ
السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ﴿٢٢٤﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٢٢٦﴾
اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا وَّانْتَصَرُوْا
مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ۭ وَسَيَعْلَمُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَّنْقَلِبُوْنَ ﴿٢٢٧﴾

سُوْرَةُ النَّمْلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَتِسْعُوْنَ اٰيَةً

207. (Şu an) faydalanıyor oldukları (nimetler, azaba karşı) onlara hiçbir fayda sağlamaz.

208. Biz hangi beldeyi helak etmişsek, mutlaka onun uyarıcıları vardır.

209. (Bu) bir hatırlatma, bir öğüttür. Biz (asla) zulmedenler(den) olmadık.

210. O (Kur'ân'ı), şeytanlar indirmemiştir.

211. Bunu yapmaları söz konusu dahi olamaz, hem buna güç de yetiremezler.

212. Onlar, (Mele-i A'lâ'da konuşulanları) duymaktan kesinlikle uzaklaştırılmışlardır.

213. (O hâlde) Allah'la beraber başka bir ilaha dua etme. Sonra azap edilenlerden olursun.

214. Yakın akrabaların olan aşiretini uyararak (işe başla).

215. (Şefkat) kanatlarını, sana uyan müminlere ger.

216. Sana isyan edecek olurlarsa: "Ben, yaptıklarınızdan berîyim/uzağım." de.

217. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olana tevekkül et.

218. O ki (namaz için) kıyama durduğunda seni görür.

219. Secde edenler arasındaki dönüp dolaşmanı da (görür).

220. Hiç şüphesiz O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

221. Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?

222. Çokça iftira eden, aşırı günahkâr herkesin üstüne iner.

223. (Bu kâhinler, şeytanlara) kulak verirler ve onların çoğu da yalancıdır.

224. Şairlere ise azgınlar uymaktadır.

225. Onların her vadide şuursuzca dolandığını görmedin mi?

226. Ve onlar, yapmadıkları şeyleri (yapmış gibi) söylüyorlar.

227. İman eden, salih amel işleyen, Allah'ı çokça zikreden, zulme uğradıktan sonra öçlerini alan (şairler) müstesna. Zulmedenler çok yakında nasıl bir inkılapla devrileceklerini bilecekler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۙ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرٰى
لِلْمُؤْمِنِينَ ۙ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ؕ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
عَلِيمٍ ﴿٦﴾ اِذْ قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّٓي اٰنَسْتُ نَارًا ؕ سَاٰتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
اَوْ اٰتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ
اَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾
يَا مُوسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۙ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا
تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ؕ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنِّي
لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۖ﴿١٠﴾ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ
سُٓوءٍ فَاِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ
مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ فِي تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۚ﴿١٣﴾

27. NEML SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 93 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tâ, Sîn. Bu, Kur'ân'ın ve apaçık Kitab'ın ayetleridir.

2. Müminler için bir hidayet ve müjdedir.

3. O (müminler ki) namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir ve ahirete de yakinen iman ederler.

4. Şüphesiz ki, ahirete inanmayanların amellerini kendilerine süslü gösterdik. Böylece onlar, şaşkınlık içinde bocalamaktalardır.

5. Böylelerine azabın en kötüsü vardır ve onlar ahirette en fazla hüsrana uğrayacak olanlardır.

6. Kuşkusuz, bu Kur'ân'ı hüküm ve hikmet sahibi, her şeyi bilen (Allah'tan) almaktasın.

7. (Hatırlayın!) Hani Musa ailesine: "Ben bir ateş gördüm. Size ondan bir haber getireceğim ya da ısınmanız için bir kor parçası getireceğim." demişti.

8. Oraya geldiğinde ona seslenildi: "Ateşte olanlar ve çevresindekiler mübarek kılındı. Âlemlerin Rabbi olan Allah tüm eksikliklerden münezzehtir."

9. "Ey Musa! Şüphesiz ki ben, El-Azîz ve El-Hakîm olan Allah'ım."

10. "Asanı at!" (Asasını atıp) onun bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan kaçmaya başladı. "Ey Musa! Korkma! Şüphesiz ki resûller, benim yanımda korkmaz."

11. "Zulmedenler hariç... Ancak kötülükten sonra bunu iyilikle değişenlere (gelince), şüphesiz ki ben, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli) Rahîm olanım."

12. "Elini koynuna sok. Hiçbir kötülük/hastalık olmaksızın bembeyaz olarak çıkacak. (Bu,) Firavun ve kavmine gönderilmiş dokuz apaçık mucizeden biridir. Şüphesiz ki onlar, fasık bir topluluktur."

13. Basiretli kılan ayetlerimiz kendilerine geldiğinde: "Bu, apaçık bir büyüdür." dediler.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ؕ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ
عِلْمًا ۚ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِينَا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ ؕ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ
نَمْلَةٌ يٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ
سُلَيْمٰنُ وَجُنُودُهٗ ۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا
مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِٓى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِٓى اَنْعَمْتَ
عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ
فِى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ اَرَى
الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيدًا
اَوْ لَاَاْذْبَحَنَّهٗٓ اَوْ لَيَاْتِيَنِّى بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ
فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

14. Nefislerinde yakinen (ayet ve mucizelerin doğruluğuna) inandıkları hâlde, zulüm ve haddi aşma nedeniyle onu yalanladılar. Bozguncuların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak.

15. Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Dediler ki: "Bizi, mümin kullarından birçoğuna üstün kılan Allah'a hamd olsun."

16. Süleyman, Davud'a vâris olup (yerine geçti). Dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve her şeyden bize verildi. Şüphesiz ki bu, (evet bu,) apaçık bir ihsan ve lütuftur."

17. (Bir zaman) Cin, insan ve kuşlardan oluşan orduları, Süleyman'ın (huzurunda) toplandı. Onlar (Süleyman tarafından) sevk olunup idare edilirlerdi.

18. (Süleyman ve ordusu) karıncalar vadisine geldiklerinde bir karınca: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin. Süleyman ve orduları farkında olmadan sizi ezip geçmesinler." dedi.

19. (Süleyman, karıncanın) sözü nedeniyle tebessüm ederek güldü. Dedi ki: "Rabbim! Bana ve anne babama verdiğin nimetlerden ötürü sana şükretmemi ilham et/beni şükre sevk edip yönlendir. Razı olacağın salih ameller yapmaya muvaffak kıl. Ve beni rahmetinle salih kulların arasına dâhil et."

20. Kuşları denetleyip teftiş ettikten sonra dedi ki: "Neden Hüdhüd'ü göremiyorum? Yoksa kaybolanlardan mı oldu?"

21. "Ya (nerede olduğuna dair özrünü gösteren) apaçık bir delil getirir, ya da onu şiddetli bir cezaya çarptırır veya boğazlarım."

22. Fazla zaman geçmeden (Hüdhüd geldi ve): "Senin bilmediğin bir bilgiye vakıf oldum ve Sebe diyarından sana kesin bir haber getirdim." dedi.

اِنِّی وَجَدْتُ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِیَتْ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَّلَهَا
عَرْشٌ عَظِیمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا یَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَزَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِیلِ فَهُمْ
لَا یَهْتَدُونَ ۙ ﴿٢٤﴾ اَلَّا یَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِی یُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَیَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ
اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِینَ ﴿٢٧﴾ اِذْهَبْ بِكِتَابِی هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَیْهِمْ
ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا یَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ یٰٓاَیُّهَا الْمَلَؤُا
اِنِّیٓ اُلْقِیَ اِلَیَّ كِتَابٌ كَرِیمٌ ﴿٢٩﴾ اِنَّهُ مِنْ سُلَیْمٰنَ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ ۙ ﴿٣٠﴾ اَلَّا تَعْلُوا عَلَیَّ وَاْتُونِی مُسْلِمِینَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ
یٰٓاَیُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُونِی فِیٓ اَمْرِی ۚ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰی
تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ اُولُوا قُوَّةٍ وَّاُولُوا بَاْسٍ شَدِیدٍ وَّالْاَمْرُ
اِلَیْكِ فَانْظُرِی مَاذَا تَاْمُرِینَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوكَ اِذَا دَخَلُوا
قَرْیَةً اَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوٓا اَعِزَّةَ اَهْلِهَآ اَذِلَّةً ۚ وَكَذٰلِكَ یَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
وَاِنِّی مُرْسِلَةٌ اِلَیْهِمْ بِهَدِیَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ یَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

السجدة ٨

23. "Ben, bir kadının onlara hükümdarlık ettiğini gördüm. Ona (güç ve nimet adına) her şey verilmiştir. Onun büyük bir tahtı da vardır."

24. "Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp Güneş'e secde eder buldum. Şeytan, amellerini onlara süslü göstermiş ve onları (dosdoğru) yoldan alıkoymuştur. (Bu sebeple) onlar doğru yolu bulamıyorlar."

25. "(Şeytan amellerini süsleyip onları doğru yoldan alıkoydu. Ta ki) göklerde ve yerde gizli olan (rızıkları) açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler."

26. "Allah... O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Büyük arşın Rabbidir."

27. "Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mı oldun bakıp göreceğiz." dedi.

28. "Benim bu mektubumla beraber onlara git ve mektubu onlara bırak. Sonra da onlardan uzaklaş ve ne cevap vereceklerine bak."

29. (Hükümdar) dedi ki: "Ey ileri gelenler! Bana değerli bir mektup bırakıldı."

30. "O (mektup), Süleyman'dandır ve o: 'Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla' (başlıyor)."

31. "(Şöyle devam ediyor:) 'Bana karşı üstünlük taslamayın ve Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak gelin bana.' "

32. Dedi ki: "Ey ileri gelenler! Bana bu işimde düşüncenizi söyleyin. Sizin katılımınız olmadan kesin bir karar verecek değilim."

33. Dediler ki: "Biz kuvvet sahibi, çetin savaşçılarız. Karar senindir. Bak. Artık neyi uygun görürsen..."

34. Dedi ki: "Hükümdarlar bir beldeye girdiğinde, orayı bozguna uğratır ve halkın şerefli olanlarını zelil kılarlar. (Evet,) onlar işte böyle yaparlar."

35. "Ben, onlara bir hediye gönderecek ve elçilerin neyle döndüğüne bakacağım."

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ
اٰتٰىكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِينِى بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُونِى مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا۠ اٰتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّى
عَلَيْهِ لَقَوِىٌّ اَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِى عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا۠ اٰتِيكَ
بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا
مِنْ فَضْلِ رَبِّى ۖ لِيَبْلُوَنِىٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ ۖ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّى غَنِىٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا
نَنْظُرْ اَتَهْتَدِىٓ اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَآءَتْ
قِيلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَ ۚ وَاُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا
مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ اِنَّهَا كَانَتْ
مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِى الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۗ قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ
رَبِّ اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

36. (Elçi,) Süleyman'a geldiğinde: "Bana malla destek verip (gözümü boyayacaksınız) öyle mi? Allah'ın bana verdiği, size verdiklerinden çok daha hayırlıdır. (Hayır, öyle değil!) Siz (birbirinize hediye verince) hediyenizle sevinip böbürlenebilirsiniz (ben değil)."

37. "Onlara dön (ve şu mesajımı ilet:) 'Andolsun ki biz, karşı koymaları mümkün olmayan ordularla onlara gelecek ve onları zelil ve küçük düşürülmüş olarak oradan çıkaracağız.' "

38. (Süleyman) dedi ki: "Ey ileri gelenler! Onlar bana Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak gelmeden önce, hanginiz bana onun tahtını getirebilir?"

39. Cinlerden bir ifrit dedi ki: "Sen daha yerinden kalkmadan onu sana getirebilirim. Şüphesiz ki ben, (bu işi halledecek kadar) güçlü ve güvenilir biriyim."

40. Yanında Kitap'tan ilim bulunan kimse dedi ki: "Göz açıp kapayıncaya kadar onu sana getirebilirim." (Tahtı) yanında yerleşmiş görünce: "Bu, Rabbimin ihsan ve lütfudur. Şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak için yaptı. Kim de şükrederse, kendi yararına şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, şüphesiz benim Rabbim (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy, (cömert, ihsanı bol olan) Kerîm'dir."

41. (Süleyman) dedi ki: "Onun tahtını değiştirin. Bakalım anlayacak mı, anlamayanlardan mı olacak?"

42. (Kadın) geldiği zaman ona denildi ki: "Senin tahtın böyle midir?" Dedi ki: "Sanki odur. Bize bundan önce (Süleyman'ın nübüvvetine dair) bilgi verilmiş ve biz Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olmuştuk."

43. Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleri, onu (İslam'dan/tevhidden) alıkoymuştu. Şüphesiz ki o, kâfir olan bir kavimdendi.

44. Ona: "Köşke gir." dendi. (Köşkü) görünce büyük bir su sandı ve (suya girmek için) ayaklarını açtı. (Süleyman) dedi ki: "O, zemini billur/saydam camdan, düzeltilmiş bir köşktür." (Kadın) dedi ki: "Rabbim! Şüphesiz ki ben, (sana şirk koşarak) kendime zulmettim. Artık Süleyman'la beraber âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum."

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ
مَعَكَ ۭ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾
وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ
وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهٖ وَاِنَّا
لَصٰدِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ
اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً
بِمَا ظَلَمُوا ۭ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاۗءِ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

45. Andolsun ki biz: "Allah'a ibadet edin." diye (davet etmesi için) Semud'a kardeşleri Salih'i yolladık. (Davet başladığı anda) birbirlerine hasım olan iki grup oluverdiler.

(Tevhid daveti şirkin karşısına çıktığı anda aralarında husumet baş gösterir. Bu düşmanlık, davetçinin ya da müşriklerin sert-yumuşak, medeni-bedevi, anlayışlı-despot olmasıyla ilgili değildir. Hak ve batılın tabiatlarında var olan zıtlık ve uyuşmazlık sebebiyledir. Ayrıca bk. 19/Meryem, 41-49; 21/Enbiyâ, 18; 22/Hac, 19; 58/Mücadele, 22)

46. Dedi ki: "Ey kavmim! Niçin iyilikten önce kötülüğün (Allah'ın rahmetinden önce azabın) gelmesi için acele ediyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dileseniz ya, umulur ki merhamet olunursunuz."

47. Dediler ki: "Sen ve beraberindekiler bize uğursuzluk getirdiniz." Dedi ki: "Sizin (başınıza gelip de) uğursuz sandığınız şeyler, Allah katından (başınıza gelmiştir). Bilakis siz, denenen bir kavimsiniz."

48. Şehirde dokuz kişilik bir çete vardı. Yeryüzünde bozgunculuk yapar, ıslah etmezlerdi.

49. Aralarında Allah adına yemin ederek demişlerdi ki: "Ona ve ailesine bir gece baskını vereceğiz, sonra da velisine: 'Biz, ailesinin helak oluşunu görmedik. Biz, gerçekten doğru söyleyenleriz.' diyeceğiz."

50. Onlar tuzak kurdu, biz de bir tuzak kurduk, onlar farkında değillerdi.

51. Bak (bakalım), tuzaklarının sonu nasıl bitmiş? Biz onların ve kavimlerinin tamamını yerle bir ettik.

52. İşte evleri! Zulümleri nedeniyle harap ve ıssız. Şüphesiz ki bunda, bilen bir topluluk için ayet vardır.

53. İman eden ve korkup sakınan kimseleri ise kurtardık.

54. Lut'u da (kavmine yolladık). Hani o kavmine demişti ki: "Siz göz göre göre bu fuhşiyatı mı işliyorsunuz?"

55. "Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yanaşıyorsunuz? (Hayır, öyle değil!) Siz cahillik etmekte olan bir topluluksunuz."

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُوٓا اٰلَ لُوطٍ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ
اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ
عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفٰى ۗ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَآءِ
مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ
اَنْ تُنْۢبِتُوا شَجَرَهَا ۗ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا وَجَعَلَ
لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ ۚ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا
دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ۗ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ ۚ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ يَهْدِيكُمْ
فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۗ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ ۚ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

56. Kavminin cevabı yalnızca şu oldu: "Lut ailesini yurdunuzdan sürüp çıkarın. Çünkü onlar temiz insanlarmış."

57. Karısı dışında onu ve ailesini kurtarmıştık. Onun geride (helak olanlarla kalmasını) takdir ettik.

58. Üzerlerine (taş) yağmuru yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür.

59. De ki: "Allah'a hamd, seçkin kullarına selam olsun." Allah mı daha hayırlıdır, yoksa (Allah'a) ortak koştukları mı?

60. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) gökleri ve yeri yaratan, sizin için gökten su indiren (Allah mı)? Ki o suyla, sizler için göz alıcı güzellikte bahçeler bitirdik. Siz, onun tek bir ağacını dahi bitiremezdiniz! Allah'la beraber başka bir ilah mı?! (Hayır, Allah'tan başka ilah yok!) İşin aslı onlar, (başka varlıkları Allah'a denk tutup) sapan bir topluluktur.

61. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) yeryüzünü yerleşke/yaşama alanı kılan, onun arasında ırmaklar yaratan, o (sarsılmasın diye dağlardan) kazıklar çakan, iki denizin arasına (birbirlerine karışmasınlar diye) engel koyan (Allah mı)? Allah'la beraber başka ilah mı?! (Hayır, Allah'tan başka ilah yok!) İşin aslı onların çoğu bilmiyorlar.

62. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) dua ettiğinde darda kalmışın duasına icabet eden, kötülüğü gideren ve sizleri yeryüzünün halifeleri kılan (Allah mı)? Allah'la beraber başka ilah mı?! Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

63. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren, rahmeti (olan yağmurdan önce) müjdeci olarak rüzgârları gönderen (Allah mı)? Allah'la beraber başka ilah mı?! Allah, onların şirk koştuklarından yücedir.

اَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ
وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ
بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا
ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا وَاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا
نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا
فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى
هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ
رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ
فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ
يَقُصُّ عَلٰى بَنِٓي اِسْرَآئِيلَ اَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

64. (Onlar mı daha hayırlıdır yoksa) yaratmayı ilkin başlatan sonra (dirilterek) onu tekrarlayacak olan, sizleri gökten ve yerden rızıklandıran (Allah mı)? Allah'la beraber başka ilah mı?! De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız (içinde hiçbir şüphe olmayan kesin) kanıtınızı getirin."

65. De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başkası gaybı bilmez." Onlar, ne zaman diriltileceklerinin farkında değillerdir.

66. Onların bilgileri ahirette toplanıp pekişir. (Ahiretin hak olduğunu orada yakinen anlarlar.) (Hayır!) Onlar (bugün) ondan şüphe içindedir. (Hayır!) Bilakis, ona karşı kördürler.

67. Kâfirler dediler ki: "Biz ve babalarımız toprak olduğumuzda, biz mi dirilip çıkarılacakmışız?"

68. "Andolsun ki biz ve daha önce babalarımız bununla tehdit edildik. Bu, yalnızca öncekilerin masallarıdır."

69. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın ve suçlu günahkârların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın."

70. (Öyleyse) onlara üzülme! Kurdukları tuzaklar nedeniyle de canını sıkma!

71. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız, (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

72. De ki: "Belki de o acele ettiğiniz (azabın) bir kısmı size yakınlaşmıştır."

73. Şüphesiz ki senin Rabbin, insanlara karşı lütuf ve ihsan sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

74. Şüphesiz ki senin Rabbin, onların sinelerinin gizlediğini ve açığa vurduğunu bilir.

75. Gökte ve yerde gizli olan her şey, mutlaka apaçık bir Kitap'ta (kayıtlıdır).

76. Kuşkusuz bu Kur'ân, İsrailoğullarının anlaşmazlığa düştüğü çoğu konuyu onlara anlatıp (açıklar).

وَاِنَّهٗ لَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ
بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ۚ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّكَ
عَلَى الْحَقِّ الْمُبِيْنِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ
الدُّعَاۗءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٨٠﴾ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨١﴾
وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَاۗبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ
اَنَّ النَّاسَ كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ
اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُّكَذِّبُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءُوْ
قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيٰتِيْ وَلَمْ تُحِيْطُوْا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٨٥﴾
اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَفَزِعَ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ وَكُلٌّ اَتَوْهُ
دَاخِرِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۭ
صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۭ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٨٨﴾

77. Şüphesiz ki o, müminler için hidayet ve rahmettir.

78. Hiç kuşkusuz Rabbin, (Kıyamet Günü) aralarında hükmüyle son sözü söyleyecektir. O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

79. (O hâlde) Allah'a tevekkül et! Sen hiç kuşkusuz, apaçık bir hak üzeresin.

80. Şüphesiz ki sen, ölülere (benzeyen kâfirlere hakkı) işittiremezsin. Arkalarını dönüp gittiklerinde (hakka karşı) sağır olanlara da daveti işittiremezsin.

81. Sen, (hakikate gözlerini yummuş) körleri de sapıklıklarından (kurtarıp) hidayet edemezsin. Sen, ancak ayetlerimize inanmış ve teslim olmuş olanlara (davetini) işittirebilirsin.

82. O söz/kıyamet başlarına gelip (zamanı yaklaşınca) onlara yerden kendileriyle konuşan bir Dabbe (olağanüstü bir canlı) çıkarırız. Onlara: "İnsanlar bizim ayetlerimize yakinen inanmıyorlardı." (der)

("Dabbe" kıyamet yaklaştığında yerden çıkarılacak ve insanlarla konuşacak olan bir canlıdır. Kıyametin yaklaştığının alametidir.)

83. Her ümmetten ayetlerimizi yalanlayan (öncü) bir topluluk haşredeceğimiz gün, onlar (cehenneme) sevk edilirler.

84. Onlar (huzura) geldiklerinde (Allah) diyecek ki: "Ayetlerimin hakikatini anlamadığınız hâlde onları yalanladınız öyle mi? (Ya da siz söyleyin) ne amel işliyordunuz/ne için ayetlerimi inkâr ediyordunuz?"

85. Zulmetmelerine karşılık söz/azap başlarına gelmiştir ve onlar konuşamazlar.

86. Görmediler mi? Biz, geceyi onda sükûnet bulmaları, gündüzü de (rızık temin edip çalışmaları için) aydınlık kıldık. Şüphesiz ki bunda, iman etmiş bir topluluk için ayetler vardır.

87. Sûr'a üfürüldüğü gün, Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olan herkes korkudan dehşete kapılır. Ve hepsi O'na boyun eğerek/teslim olmuş olarak gelirler.

88. Dağları görür, hareketsiz sanırsın. O (dağlar), bulutların hareket ettiği gibi hareket etmektedir. Her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatı işte! Şüphesiz ki O, yaptıklarınızdan haberdardır.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ اٰمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾
وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِى النَّارِ ؕ هَلْ تُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَاۤ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ
الَّذِىْ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَىْءٍ ۫ وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۙ ﴿٩١﴾
وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖ ۚ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَاۤ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾

سُوْرَةُ الْقَصَصِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِى الْاَرْضِ
وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ
وَيَسْتَحْىٖ نِسَآءَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤﴾ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ
عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِى الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ۙ ﴿٥﴾

89. Kim (Allah'ın huzuruna) iyilikle gelirse, ona daha hayırlısı vardır. Ve onlar o günün dehşetli korkusundan güvendedirler.

90. Kim de (Allah'ın huzuruna) kötülükle gelirse, ateşe yüzükoyun atılırlar ve (ateşin bekçileri onlara der ki:) "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılacaksınız?"

91. (De ki:) "Ben ancak bu beldeyi haram/kutsal kılan ve her şeyin kendisine ait olduğu (Mekke'nin) Rabbine ibadet etmekle emrolundum. Ve Müslimlerden/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardan olmakla emrolundum."

92. "Ve Kur'ân'ı okumakla (emrolundum). Kim hidayet bulursa, kendi yararına hidayet bulmuştur. Kim de sapıtırsa de ki: 'Ben, ancak uyarıcılardan biriyim.' "

93. De ki: "Allah'a hamd olsun. O, size ayetlerini gösterecek ve siz o (ayetleri) tanıyacaksınız. Senin Rabbin, yaptıklarınızdan gafil değildir."

28. KASAS SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 88 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tâ, Sîn, Mîm.

2. Bu, apaçık/açıklayıcı Kitab'ın ayetleridir.

3. Mümin bir toplumun (eğitim ve terbiyesi) için sana, Musa ve Firavun kıssasının bir kısmını hak olarak okuyoruz.

4. Şüphesiz ki Firavun, yeryüzünde üstünlük tasladı. Oranın halkını gruplara ayırıp onlardan bir bölümünü mustazaflaştırıyor/güçsüzleştiriyor; erkek çocuklarını boğazlayıp, kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı.

5. Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmış olan (mustazaflara) iyilik yapmak, onları (kendilerine uyulan) imamlar yapmak ve onları (yeryüzüne) vâris kılmak istiyoruz.

(Firavunlar; ırka, gelir seviyesine, sosyal statüye, meslek gruplarına dayalı olarak toplumu sürekli bölerler. Toplum bölündükçe birbirine düşman olur ve zayıflar. Kamplaştırılmış, çatıştırılmış, bölünmüş toplum bireyleri güven ve huzur için bir kurtarıcı arar. O kurtarıcı Firavun'dur... Allah (cc) ise insanları tevhid inancıyla bütünleştirip İslam boyasıyla boyamak ve tüm suni kimliklerin bir kenara bırakılıp İslam'ın ana kimlik olarak kabul edilmesini ister. Bunu başarmış toplumların tevhid inancı ve adalet ahlakıyla yeryüzünün vârisleri ve imamları olmasını diler.)

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝٦ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ
مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۖ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٧
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۝٨
وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ ۖ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٩
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۖ إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا
أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٠ وَقَالَتْ
لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١١
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝١٢
فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝١٣

6. Ve onları, yeryüzünde güç/iktidar sahibi kılmak (istiyoruz). Firavun'a, Haman'a ve ordularına da kendisinden korktukları şeyi göstermek/yaşatmak (istiyoruz).

7. Musa'nın annesine: "Onu emzir. Onun için (Firavun ve askerlerinden dolayı) korkarsan onu denize bırak. Korkma, üzülme! Şüphesiz ki biz, onu sana geri döndürecek ve onu gönderilmiş resûllerden kılacağız!" diye vahyettik.

8. Firavun ve ailesi, (ileride) kendilerine düşmanlık edip üzüntü sebebi olacak (bebeği) aldılar/sahiplendiler. Şüphesiz ki Firavun, Haman ve ikisinin askerleri hatalıydılar.

(Allah'ın (cc) nezdinde Firavunlaşan şahıs ve sistemlerle, onlara yardımcı olan, onları meşrulaştıran ve devamlarını sağlayanlar arasında bir fark yoktur. Bu nedenle Allah (cc) hatayı yalnızca Firavun'a değil, komutan ve vezirlere, zayıf bırakılarak köleleştirilmiş ve ordu hâline getirilmiş sıradan askerlere, yani onun yanında yer alanların tamamına nispet etmiştir. Onları hep beraber helak etmiş (28/Kasas, 40-42), tümünü lanetli kılmıştır (11/Hûd, 97-99).)

9. Firavun'un karısı dedi ki: "Bana ve sana göz aydınlığı olacak (bir çocuk). Onu öldürmeyin. Belki bize bir faydası dokunur ya da onu evlat ediniriz." Onlar (yaşanacakların) farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesi yüreği bomboş (endişeden dolayı aklı başında olmaksızın, yalnızca Musa'yı düşünerek) sabahı etti. Şayet müminlerden olması için kalbini pekiştirmeseydik, neredeyse (Musa'nın sırrını) açığa çıkaracaktı.

11. (Musa'nın) kız kardeşine: "Onu izle." dedi. (O da) onlar farkında değilken, kıyıdan köşeden onu gözetlemeye başladı.

12. Biz onu (annesine geri çevirmeden) önce, süt anneleri ona haram kıldık. (Kimsenin sütünü içmiyordu.) Kız kardeşi dedi ki: "Size onun bakımını üstlenecek ve ona iyi davranacak bir aile göstereyim mi?"

13. Gözü aydın/içi ferah olsun, üzülmesin ve Allah'ın vaadinin hak olduğunu bilsin diye (Musa'yı) annesine geri çevirdik. Fakat onların çoğu bilmezler.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۖ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ
فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِىْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى
فَقَضٰى عَلَيْهِ ۖ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا
لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى
اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾
فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِىْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اَتُرِيْدُ
اَنْ تَقْتُلَنِىْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ ۖ اِنْ تُرِيْدُ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ
جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٩﴾
وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى ۖ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ
يَاْتَمِرُوْنَ بِكَ لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّىْ لَكَ مِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢٠﴾
فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِىْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢١﴾

14. Yetişkinlik çağına erişip olgunlaşınca, ona hüküm ve ilim verdik. Biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

15. Ahalinin farkında olmadığı bir zamanda şehre girdi. Orada kavgaya tutuşmuş iki adam gördü. Biri kendi taraftarlarından, diğeri düşmanlarından. Onun taraftarlarından olan, düşman olana karşı (Musa'dan) yardım istedi. Musa ona yumruk attı ve onu öldürdü. Dedi ki: "Bu, şeytanın işidir. Şüphesiz ki o, apaçık saptırıcı bir düşmandır."

16. Dedi ki: "Rabbim, nefsime zulmettim. Beni bağışla." (Allah) onu bağışladı. Çünkü O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

17. Dedi ki: "Rabbim! Beni (bağışlama) nimetine karşılık bir daha asla suçlu günahkârlara destek olmayacağım."

18. (İşlediği cinayet nedeniyle) şehirde korku içinde ve etrafı gözetleyerek sabahı etti. (Bir de ne görsün!) Dün kendisinden yardım isteyen kişi, (yine) ona seslenip yardım istiyor. Musa ona dedi ki: "Sen apaçık azgın bir kişisin."

19. O ikisinden düşman olanı yakalamak isteyince, Musa'ya dedi ki: "Ey Musa! Dün birini öldürdüğün gibi bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen, sadece yeryüzünde bir zorba olmak istiyor, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun."

20. Derken şehrin diğer ucundan bir adam koşarak geldi. "Ey Musa! İleri gelenler, seni öldürmek için toplantı yapmaktalardır. Buradan çık. (Ben, senin iyiliğini istediğim için) sana nasihat edenlerdenim."

21. Oradan korkarak ve etrafı gözetleyerek çıktı. "Rabbim, beni zalimler topluluğundan kurtar." dedi.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيٓ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ
سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً
مِّنَ النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۙ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۭ قَالَتَا لَا نَسْقِيْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ ۭ وَاَبُوْنَا
شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
اِنِّيْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا
تَمْشِيْ عَلَى اسْتِحْيَآءٍ ۡ قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ
مَا سَقَيْتَ لَنَا ۭ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفْ ۫
نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا يٰٓاَبَتِ
اسْتَاْجِرْهُ ۡ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ﴿٢٦﴾
قَالَ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ
عَلٰٓى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ
وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ ۭ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ
مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ۭ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٨﴾

22. Medyen'e doğru yöneldiğinde dedi ki: "Umulur ki Rabbim, beni dosdoğru olan yola iletir."

23. Medyen suyuna vardığında, su başında sürülerini sulayan bir insan topluluğu gördü. Onların dışında (hayvanları diğer hayvanlara karışmasın diye sürülerine) engel olmaya çalışan iki kadın gördü. Onlara: "Bu hâliniz nedir? (Niçin sürüyü sulamıyorsunuz?)" dedi. Dediler ki: "(Diğer) çobanlar sürülerini sulamadan biz sulamayız. Babamız(ı merak ediyorsan, o) hayli yaşlı bir adamdır."

24. Onlar adına sürülerini suladı. Sonra da bir gölgeliğe çekildi ve: "Rabbim! Bana indireceğin her türlü hayra muhtacım." dedi.

25. O ikisinden biri (edep ve) hayâ ile yürüyerek (Musa'nın) yanına geldi: "Babam, bize yaptığın sulama (iyiliğinin) karşılığını vermek için seni çağırıyor." dedi. (Musa, babalarının) yanına varıp, başından geçenleri ona anlatınca: "Korkma!" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtuldun."

26. O ikisinden biri: "Babacığım! Onu ücretli işçi olarak tut. Senin işçi olarak tutacaklarının en hayırlısı, kuvvetli ve güvenilir olan kimsedir." dedi.

27. (Babaları) dedi ki: "Ben, sekiz sene yanımda işçi olarak çalışmana karşılık, iki kızımdan birini seninle evlendirmek istiyorum. Şayet on yıla tamamlamak istersen, o da senden olur. Ben sana zorluk çıkarmak istemiyorum. İnşallah beni salihlerden bulacaksın."

28. (Musa) dedi ki: "Bu, benimle senin aranda (bir sözleşmedir). İki süreden hangisini tamamlarsam, bana düşmanlık yoktur/bana kızmayacaksın. Allah, söylediklerimize Vekil'dir."

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًاۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوٓا اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا
لَعَلِّٓى اٰتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ
تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّآ اَتٰيهَا نُودِىَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ
فِى الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰٓى اِنِّٓى اَنَا اللّٰهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا
جَآنٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْۖ
اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِينَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ
مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍۖ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ
بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖۜ اِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ
اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَاَخِى هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّى لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِىَ
رِدْءًا يُصَدِّقُنِىٓۖ اِنِّٓى اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضُدَكَ بِاَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ
اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَآۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

29. Musa süreyi tamamlayıp, ailesiyle beraber yola çıkınca Tur'un yanında bir ateş gördü. Ailesine dedi ki: "Burada bekleyin. Çünkü ben bir ateş gördüm. Ondan size bir haber getirmeyi ya da ısınmanız için bir kor parçası getirmeyi umuyorum!"

30. (Ateşin yanına) geldiğinde, mübarek vadinin sağ tarafındaki bir ağaçtan kendisine seslenildi: "Ey Musa! Şüphesiz ki ben, (evet, ben) âlemlerin Rabbi olan Allah'ım."

31. "Asanı bırak!" (Asayı attı.) Onun bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan kaçmaya başladı. "Ey Musa! Geri dön ve korkma! Çünkü sen güven içinde olanlardansın."

32. "Elini koynuna sok. Hiçbir kötülük/hastalık olmaksızın bembeyaz çıkacak. (Yaşadığın) korkudan dolayı ellerini kendine doğru çek (korkun gider). Bu ikisi (asa ve el) Rabbinden, Firavun ve ileri gelenlerine (içinde hiçbir şüphe olmayan) iki kanıttır. Şüphesiz ki onlar, fasık bir topluluktur."

33. Dedi ki: "Rabbim, ben onlardan birini öldürdüm. (Dolayısıyla) beni öldürmelerinden korkuyorum."

34. "Kardeşim Harun, benden daha iyi konuşur/dili daha fasihtir. Onu benimle beraber yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü beni yalanlamalarından korkuyorum."

35. Buyurdu ki: "Pazunu/gücünü kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz. Size öylesine güçlü bir hüccet vereceğiz ki; ayetlerimiz/mucizelerimiz sayesinde size ulaşamayacak/zarar veremeyecekler. Siz ikiniz ve size uyanlar (her daim) üstün gelecek olanlardır."

فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ
مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِىٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ
مُوسٰى رَبِّىٓ اَعْلَمُ بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ
وَمَنْ تَكُونُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
مِنْ اِلٰهٍ غَيْرِىۚ فَاَوْقِدْ لِى يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ
لِى صَرْحًا لَعَلِّىٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰىۙ وَاِنِّى لَاَظُنُّهٗ
مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهٗ فِى الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾
فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهٗ فَنَبَذْنَاهُمْ فِى الْيَمِّۚ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنَاهُمْ فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا
لَعْنَةًۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْاُولٰى
بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

36. Musa onlara apaçık ayetlerimizle gelince dediler ki: "Bu, uydurulmuş büyüden başka bir şey değildir. Biz geçmiş atalarımızdan böyle bir şey işitmedik."

37. Musa dedi ki: "Rabbim, kimin kendi katından hidayetle geldiğini ve (güzel) akıbetin kime ait olduğunu en iyi bilendir. Şüphesiz ki zalimler, kurtuluşa ermezler."

38. Firavun dedi ki: "Ey ileri gelenler! Sizin için kendimden başka bir ilah bilmem. Ey Haman! Çamurun üstünde benim için bir ateş yak ve bana bir kule inşa et. (Onun üzerine çıkıp) Musa'nın ilahına ulaşmayı umuyorum! Çünkü ben, kesinlikle onun yalancılardan olduğunu düşünüyorum."

39. O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklendiler. Ve bize dönmeyeceklerini zannettiler.

40. Biz de onu ve askerlerini yakaladık ve denize fırlattık. Zalimlerin akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!

41. Onları ateşe davet eden imamlar/önderler kıldık. Kıyamet Günü' de yardım olunmayacaklardır.

42. Bu dünyada peşlerine bir lanet taktık. (Müminler onları andıkça lanet okur ve) Kıyamet Günü'nde de (yüzlerine bakılmaz, tiksinilecek hâlde) çirkinleştirilmişlerdir.

43. Andolsun ki ilk nesilleri helak ettikten sonra, insanlar için basiretler barındıran hidayet ve rahmet olan Kitab'ı Musa'ya verdik. Umulur ki öğüt alırlar.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ
وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُونًا
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِٓى اَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا ۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ
بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَآ اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾
فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَآ اُوتِىَ مِثْلَ
مَآ اُوتِىَ مُوسٰى ۭ اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَآ اُوتِىَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُ ۚ
قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۖ وَقَالُوٓا اِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾
قُلْ فَاْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَآءَهُمْ ۭ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٠﴾

44. Musa'ya (peygamberlik vazifesini verip) işi bitirdiğimizde, (sen, Tur Dağı'nın) batı tarafında değildin; (hâliyle bu olaya) tanıklık edenlerden de değildin.

45. Fakat biz, nice nesiller var ettik ve onların ömürleri bir hayli uzadı. Sen, Medyen halkı arasına oturmuş, onlara ayetlerimizi de okumuyordun. Fakat biz, (peygamberler) yolluyorduk.

46. Biz (Musa'ya) seslendiğimizde Tur'un yanında da değildin. Fakat Rabbinin rahmeti olarak (bunları sana vahyediyoruz ki) senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş olan topluluğu uyarasın. Umulur ki öğüt alırlar.

(Bu ayet, Allah Resûlü'nden (sav) önce Mekkelilere bir uyarıcı gelmediğini belirtmiştir. (bk. 36/Yâsîn, 6) Şirk konusunda uyarılmamış olmalarına rağmen Allah (cc) onlara müşrik demiş (98/Beyyine, 1), Allah Resûlü (sav) ölmüş olanlarının ateşte olduğunu bildirmiştir. Çünkü tevhid ve şirk konusunda Allah'ın (cc) kulları üzerinde, her biri müstakil hüccet olan beş ayrı delili vardır.

a. Allah (cc) kullarından söz almış ve Kıyamet Günü "bilmiyordum" ya da "taklit ettim" denmesinin önünü kesmiştir. (bk. 7/A'râf, 172-173)
b. İnsanları tevhid fıtratı üzere yaratmıştır. (bk. 30/Rûm, 30)
c. Resûller yollamıştır. (bk. 4/Nîsa, 165)
d. Kitap indirmiştir. (bk. 6/En'âm, 19; 11/Hûd, 1-2)
e. O'nun var ve bir olduğuna dair sayısız delili kâinata yerleştirmiştir. (bk. 2/Bakara, 163-164; 6/En'âm, 94-102; 27/Neml, 59-65)
Tüm bu delillerin varlığı ve açıklığına rağmen, Allah (cc), resûl göndermeden bir kavmi topluca helak etmez. Bir sonraki ayet bu gerçeği anlatmaktadır.)

47. Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri nedeniyle başlarına bir musibet geldiğinde: "Rabbimiz! Bize bir resûl gönderseydin de ayetlerine uyup, müminlerden olsaydık." diyecek olmasalardı (onlara resûl göndermeden bir an önce cezalandırırdık).

48. Onlara (Mekkelilere) kendi katımızdan (gönderdiğimiz) hak geldiğinde: "Musa'ya verilen (mucizelerin) benzeri ona da verilmeli değil miydi?" dediler. Onlar, daha önce Musa'ya verileni inkâr etmemişler miydi? Demişlerdi ki: "Birbirlerine yardım eden iki büyü!" ve demişlerdi ki: "Şüphesiz ki biz, hepsini inkâr ediyoruz."

49. De ki: "Eğer doğru sözlüyseniz, Allah katından her ikisinden (Tevrat ve Kur'ân'dan) daha doğru bir kitap getirin de ben de ona uyayım!"

50. Şayet sana cevap vermezlerse bil ki; onlar yalnızca hevalarına/arzularına uyuyorlar. Allah'tan bir hidayet/dayanak olmaksızın, kendi hevasına uyandan daha sapkın kim olabilir? Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ اَلَّذِينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى
عَلَيْهِمْ قَالُوٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ
مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُنَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا
اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْدِي
مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
وَقَالُوٓا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا
اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا
مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ
مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِٓي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
اٰيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. Andolsun ki öğüt alsınlar diye, sözü kesintisiz bir şekilde onlara ulaştırdık.

52. Bundan (Kur'ân'dan) önce kendilerine Kitap verdiklerimiz ona (Kur'ân'a) inanırlar.

53. Kendilerine (onun ayetleri) okunduğu zaman derler ki: "Ona iman ettik. Hiç kuşkusuz o, Rabbimizden (gelen bir) haktır. Şüphesiz ki biz, ondan önce de Müslimlerdendik/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardandık."

54. Bunlar, sabretmelerine karşılık mükâfatlarını iki defa alacaklardır. Kötülüğü iyilikle savar ve rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

55. Boş/amaçsız/faydasız şeyi duyduklarında ondan yüz çevirir ve: "Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size. Size selam olsun, biz cahillerden olmak istemiyoruz." derler.

56. Sen sevdiğini hidayet edemezsin, fakat Allah dilediğini hidayet eder. O, kimin hidayete (uygun olduğunu) en iyi bilendir.

57. Dediler ki: "Şayet seninle beraber hidayete uyacak olursak, yerimizden yurdumuzdan ediliriz." Biz, onları tarafımızdan bir rızık olarak, her yerin meyvelerinin kendisinde toplandığı güvenli Harem'e yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

(Ayet-i kerime iki önemli hakikate işaret etmiştir:
a. Her çağda müşrikler hidayete tabi olmama gerekçesi olarak saldırıya uğrama endişesini dile getirirler. Allah'ın (cc) Kitabı'na uyup, onun nizamına göre yaşadıklarında, egemen güçlerin müsaade etmeyeceğini ve topraklarını işgal edeceklerini iddia ederler.
b. Şirk hâlinde dahi onlara rızık ve emniyet nimeti veren Allah (cc), tevhid ve hidayet üzere olduklarında onları asla zayi etmeyeceğini ve koruyacağını belirtmiştir.)

58. Yaşam koşulları ve refahın kendilerini şımarttığı nice toplumu helak ettik. İşte onların evleri! Onlardan sonra -çok az bir zaman dışında- oralarda oturulmamış (oralar viraneye dönmüştür). Oralara biz vâris olduk.

59. Rabbin, merkezlerinde/başkentlerinde onlara ayetlerimizi okuyan bir resûl göndermeden, bir belde halkını helak edecek değildir. Ve biz, halkı zalim olan beldeden başkasını helak edecek değiliz.

وَمَآ اُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ۗ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا
فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ
اِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوٓا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا
يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾
فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٦﴾
فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۖ
لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُولٰى وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. Size verilen her şey, dünya hayatının (geçici) metaı ve süsüdür. Allah'ın yanında olanlarsa daha hayırlı ve kalıcıdır. Akletmez misiniz?

61. (Şöyle düşünün: Bir tarafta) kendisine güzel vaatte bulunduğumuz ve (sonunda) onunla karşılaşacak biri; (diğer tarafta) dünya hayatının (geçici nimetlerinden) faydalandırdığımız ve Kıyamet Günü (cezalandırmak için) huzura getirileceklerden biri... (Şimdi söyleyin: Bu ikisi hiç bir olur mu?)

62. O gün (Allah) onlara seslenecek: "Hani, nerede benim ortaklarım olduğunu düşündükleriniz?"

63. Üzerlerine (azap) sözü hak olanlar diyecekler ki: "Rabbimiz! İşte azdırdıklarımız bunlar! Kendimiz azgınlaştığımız gibi onları da azdırdık, onlardan uzaklaşıp sana geldik. Bize ibadet ediyor değillerdi."

64. Denilir ki: "Çağırın ortaklarınızı." Çağırırlar, fakat kendilerine cevap veremezler. Azabı da görürler. Hidayet bulmuş olsalardı (ne kaybederlerdi)?

65. O gün (Allah) onlara seslenecek: "Resûllere ne cevap verdiniz?"

(Ahirette insana sorulacak iki temel soru vardır: Biri tevhiddir. Kime ibadet ettiği, kimi ilah ve rab edindiği kula sorulacaktır. İkinci soru ise Resûl'e ne cevap verdiği, ümmeti olduğu Peygamber'in sünnetine ne oranda uyduğudur. Öyleyse kul; bilgisini, amelini ve çabasını bu iki esasa yoğunlaştırmalıdır.)

66. O gün haberler onlara kapalı kalır (ne cevap vereceklerini bilmezler). Birbirlerine soru da sormazlar.

67. Kim de tevbe eder, iman eder ve salih amel işlerse, kurtuluşa erenlerden olması umulur.

68. Rabbin dilediğini yaratır ve seçip (üstün kılar). Seçim onlara ait değildir. Allah, onların şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir.

69. Rabbin onların sinelerinin gizlediğini de açığa vurduğunu da bilir.

70. O, kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilahın olmadığı Allah'tır. Başta da (dünyada) sonda da (ahirette) hamd O'na aittir. Hüküm yalnızca O'nundur. O'na döndürüleceksiniz.

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِضِيَآءٍ ؕ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
فِيهِ ؕ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا
فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ اِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى
عَلَيْهِمْ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوٓاُ
بِالْعُصْبَةِ اُولِى الْقُوَّةِ ۗ اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَآ اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِى الْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

71. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Allah Kıyamet Günü'ne kadar, geceyi üzerinize sürekli kılsa Allah'tan başka hangi ilah size aydınlık getirebilir? Dinlemez misiniz?"

72. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Allah, Kıyamet Günü'ne kadar, gündüzü üzerinize sürekli kılsa Allah'tan başka hangi ilah içinde dinleneceğiniz geceyi size getirebilir? Görmez misiniz?"

73. İçinde dinlenesiniz ve Allah'ın lütfundan arayasınız diye, sizin için geceyi ve gündüzü yaratması O'nun rahmetindendir. Umulur ki şükredersiniz.

74. O gün, (Allah) onlara seslenecek: "Hani, nerede ortaklarım olduğunu düşündükleriniz?"

75. Her ümmetten bir şahidi ayırıp çeker ve deriz ki: "(Yaptıklarınızın hak olduğuna dair içinde şüphe olmayan) kanıtınızı getirin (bakalım)!" Anladılar ki hiç şüphesiz hak, Allah'ındır ve (bizi Allah'a yakınlaştırır diyerek Allah adına uydurdukları şefaatçi) iftiraları da kaybolup gitmiştir.

76. Şüphesiz ki Karun, Musa'nın kavmindendi. (Fakat) onlara karşı haddi aşıp azgınlaşmıştı. Biz ona öylesine (çok) hazine verdik ki, onun anahtarları dahi kuvvetli/kalabalık bir topluluğa ağır gelirdi. Hani kavmi ona: "Şımarıp böbürlenme. Çünkü Allah şımarıp böbürlenenleri sevmez." demişti.

77. "Allah'ın sana verdikleriyle ahiret yurdunu kazanmaya çalış, dünyadaki nasibini de unutma. Allah'ın sana ihsanda bulunduğu gibi sen de iyilik yap. Yeryüzünde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah, bozguncuları sevmez." (demişti.)

قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِىۡ ؕ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ
مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّاَكْثَرُ جَمْعًا ؕ
وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ
فِىْ زِيْنَتِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ
مَآ اُوْتِىَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ
وَلَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ
فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۖ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ
بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَآ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ؕ وَيْكَاَنَّهٗ
لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ
لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٨٣﴾
مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٤﴾

78. Dedi ki: "Bu (servet), bende var olan bilgi/tecrübe/maharet sebebiyle bana verilmiştir." Bilmez mi ki Allah, ondan önce kendisinden daha güçlü ve yığdıkları servet çok daha fazla olan kimseleri helak etmiştir. Mücrimlerden günahları sorulmaz.

79. (Zenginliğini açığa çıkaran şatafat ve) süsü içerisinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını isteyenler: "Keşke Karun'a verilenin benzeri (bir zenginlik) bize de verilseydi. Şüphesiz ki o, çok büyük bir şansa sahiptir." dediler.

80. Kendilerine ilim verilenler dediler ki: "Yazıklar olsun size! İman edip salih amel işleyenler için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır." (Dünyanın geçici süs ve şatafatı karşısında bu tavrı sergilemeye) ancak sabredenler muvaffak olurlar.

81. Onu da konağını da yerin dibine geçirdik. Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Hem kendi kendisine de yardım edenlerden değildi.

82. Dün onun yerinde olmayı isteyenler, sabah şöyle demeye başlamışlardı: "Vay be! Demek ki Allah, kullarından dilediğine rızkı genişletip (dilediğine) daraltıyor. Şayet Allah bize ihsanda bulunup (Karun gibi olmaktan korumasaydı), bizi de yerin dibine geçirecekti. Vay be! Demek ki gerçekten kâfirler kurtuluşa ermiyormuş!"

83. İşte (bu) ahiret yurdudur. Biz, onu yeryüzünde üstünlük taslamayan ve bozgunculuk istemeyenlere veririz. (Güzel) akıbet muttakilerindir.

84. Kim (Allah'ın huzuruna) iyilikle gelirse, onun için daha hayırlısı vardır. Kim de kötülükle gelirse, kötülük yapanlara, ancak yaptıklarının karşılığı verilir.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو
أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا
لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ
إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۚ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو
لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾
وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

85. Şüphesiz ki, sana bu Kur'ân'ı (okumayı, yaşamayı, onunla cihad edip insanları ona davet etmeyi) farz kılan Allah, seni dönülecek yere (Mekke'ye) döndürecektir. De ki: "Kimin hidayetle geldiğini kimin de apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi Rabbim bilir."

86. Kitab'ın sana vahyedileceğini ummaz, beklemezdin. Lakin (o), Rabbinden bir rahmet olarak (sana vahyedildi). (Öyleyse) sakın kâfirlere destek olma.

87. Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra, sakın seni ondan alıkoymasınlar. Rabbine davet et ve sakın müşriklerden olma.

88. Allah'la beraber başka bir ilaha dua etme. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O'ndan başka her şey helak olacaktır. Hüküm yalnızca O'na aittir. O'na döndürüleceksiniz.

29. ANKEBÛT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 69 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Yoksa insanlar, "İman ettik." dedikten sonra, imtihana tabi tutulmadan bırakılacaklarını mı sandılar?

3. Andolsun ki, onlardan öncekileri imtihan ettik. Elbette Allah, doğru olanları da yalancıları da bilir. (Ve imtihanlarla insanların da bilmesini sağlar.)

4. Yoksa kötülükleri işleyenler, önümüze geçip (bizden kurtulacaklarını mı) sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

5. Kim Allah'la karşılaşmayı (ve O'ndan mükâfat almayı) umuyorsa, hiç şüphesiz Allah'ın belirlediği süre gelmektedir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

6. Kim cihad ederse, kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz ki Allah, âlemlere (ve onların kulluğuna) muhtaç değildir.

(Bu surede "cihad" kavramı iki defa geçmektedir. İlki bu ayette, ikincisi 69. ayettedir. Sure Mekkî bir suredir. Bu surede kastedilen cihad, Kur'ân'ın genelinde var olan kıtal (savaş) anlamında değil; imtihanlara karşı sabır, Allah'ın (cc) emrettikleri ve yasakladıkları noktasında nefsi terbiye anlamlarındadır. (bk. 25/Furkân, 52))

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِى كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٧ وَوَصَّيْنَا
الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ؕ وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ
لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ؕ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝٨ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى الصَّالِحِينَ ۝٩ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوذِىَ فِى اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ؕ
وَلَئِنْ جَآءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ اَوَلَيْسَ
اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِى صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۝١٠ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ۝١١ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
اٰمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ ؕ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ
مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَىْءٍ ؕ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝١٢ وَلَيَحْمِلُنَّ
اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَعَ اَثْقَالِهِمْ ۠ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ۝١٣ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيهِمْ اَلْفَ
سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ؕ فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝١٤

7. İman edip salih amel işleyenlerin ise elbette, kusurlarını örtecek ve onları işledikleri amellerin en güzeliyle mükâfatlandıracağız.

8. İnsana, anne babasına karşı güzellikle muamele etmesini tavsiye ettik. Şayet bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır ve size yaptıklarınızı haber vereceğim.

9. İman edip salih amel işleyenleri ise elbette, salih (kullarımızın arasına) dâhil edeceğiz.

10. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Allah'a iman ettik." der. Allah'ın dini uğruna eziyete uğradığında da, insanların ezasını Allah'ın azabına denk tutar. Şayet Rabbinden bir zafer/yardım gelecek olsa: "Kuşkusuz biz, sizinle beraberdik." derler. (İyi de) Allah, âlemlerin sinesinde olan (iman ve nifağı) en iyi bilen değil midir? (Bunu da mı bilmiyorlar?)

11. Kesinlikle Allah, iman edenleri de münafıkları da bilir (ve imtihanlarla insanların da bilmesini sağlar).

12. Kâfirler, müminlere dediler ki: "Bizim yolumuza/dinimize uyun, (şayet iddia ettiğiniz gibi ahiret hayatı olursa) günahınızı biz yükleniriz." (Oysa) onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz ki onlar, yalancılardır.

13. Andolsun ki, hem kendi yüklerini hem de kendi yükleriyle beraber (saptırdıkları insanların) yüklerini yüklenecekler. Ve Kıyamet Günü'nde iftiralarından dolayı kesinlikle hesaba çekileceklerdir.

14. Andolsun ki Nuh'u kavmine gönderdik. İçlerinde elli yıl eksik olarak bin yıl yaşadı. Onlar zalimlik yapmaya devam ederken tufan onları yakalayıverdi.

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَآ اٰيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾
وَاِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ۖ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًا ۚ اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا
فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ
الْاٰخِرَةَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ
وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ۫ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهِ
اُولٰٓئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

15. Onu ve gemi ahalisini kurtardık. Ve o (gemiyi), âlemlere (ibret alınacak) bir ayet kıldık.

16. İbrahim'i de (kavmine yolladık). Hani kavmine demişti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan korkup sakının. Şayet bilirseniz bu, sizler için en hayırlı olandır."

17. "Siz, ancak Allah'ı bırakıp birtakım putlara ibadet ediyor ve aslı astarı olmayan yalanlar uyduruyorsunuz. Şüphesiz ki Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz, size rızık verme gücüne sahip değiller. Rızkı Allah'ın yanında arayın. O'na ibadet edin ve O'na şükredin. (Çünkü sonunda) O'na döndürüleceksiniz."

18. "Şayet yalanlayacak olursanız, hiç şüphesiz sizden önceki kavimler de yalanladı. Resûl'ün vazifesi, ancak apaçık bir tebliğdir."

19. Allah'ın yaratmaya nasıl başlayıp sonra da (dirilterek) onu tekrar ettiğini görmediler mi? Şüphesiz ki bu, Allah'a göre kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da (Allah'ın) yaratmaya nasıl başladığına bir bakın. Sonra Allah, ahiret hayatını yaratıp var edecektir. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir."

21. (O) dilediğine azap eder, dilediğine merhamet eder. O'na çevrileceksiniz.

22. Siz, yerde ve gökte (Allah'ın vaadini yerine getirmesine engel olup) O'nu aciz bırakacak değilsiniz. Sizin Allah'ın dışında ne bir dostunuz ne de bir yardımcınız vardır.

23. Allah'ın ayetlerini ve O'nunla karşılaşmayı inkâr edenler... Bunlar, benim rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir. Bunlara can yakıcı bir azap vardır.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
اَوْ حَرِّقُوهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ
مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۠ وَّمَاْوٰىكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِينَ ۝ ﴿٢٥﴾ فَاٰمَنَ لَهٗ لُوطٌ ۘ وَقَالَ
اِنِّى مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّىْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾
وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِىْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِى الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ
لَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ ۖ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ
مِّنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
السَّبِيلَ وَتَاْتُونَ فِىْ نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ؕ فَمَا كَانَ
جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

24. (İbrahim'in tevhid davetine) kavminin cevabı: "Onu öldürün ya da yakın!" sözünden başkası olmadı. Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz ki bunda, iman eden bir topluluk için (Allah'ın dostlarına yardım edip onlara destek olduğuna dair) ayetler vardır.

25. Dedi ki: "Siz, Allah'ı bırakıp, sizi birbirinize ısındırsın/aranızda sevgi bağı oluştursun diye dünya hayatında putları (ilah) edindiniz. Sonra Kıyamet Günü'nde (sevgi bir yana) kiminiz kiminizi inkâr edecek, kiminiz de kiminize lanet edecektir. Barınağınız ateştir. Hiçbir yardımcınız da yoktur."

(Müşrikler, farklı amaçlarla putlar edinirler. Bazen salih olduğuna inandıkları birinin temsilî putunu yapar, kendilerini Allah'a (cc) yaklaştırmasını umarlar. Bazen de toplumu bir arada tutacak, kaynaştırıp bütünleştirecek bazı değerleri put hâline getirirler. Ona secde etmemeleri veya kurban kesmemeleri onu put olmaktan çıkarmaz. Bu bazen bir bayrak, bazen bir anıt bazen özel bir gün ya da resim/heykel olabilir.)

26. Lut, ona iman etti. Ve dedi ki: "Hiç kuşkusuz ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'in ta kendisidir."

27. Ona İshak'ı ve Yakub'u verdik. Zürriyeti arasında nübüvvet ve kitap kıldık. Ona mükâfatını dünyada verdik. Hiç şüphesiz o, ahirette de salihlerdendir.

28. Lut'u da (gönderdik). Hani kavmine demişti ki: "Şüphesiz ki, sizden önce âlemlerden/dünyada hiç kimsenin yapmadığı bir kötülüğü işliyorsunuz."

29. "Siz, erkeklere yanaşacak, yol kesecek ve sizi bir araya getiren meclislerinizde münker işlemeye devam edeceksiniz öyle mi?" Kavminin cevabı: "Şayet doğru sözlülerden isen bize Allah'ın azabını getir (bakalım)." sözünden başkası olmadı.

30. Dedi ki: "Rabbim (şu) bozguncu topluluğa karşı bana yardım et."

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُٓوا اِنَّا مُهْلِكُٓوا
اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۚ ﴿٣١﴾
قَالَ اِنَّ فِيهَا لُوطًا ۗ قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ
لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُٓ اِلَّا امْرَاَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾
وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِۦٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ اِنَّا مُنَجُّوكَ
وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾
اِنَّا مُنْزِلُونَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا
فِى دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِنْ مَسَاكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۙ ﴿٣٨﴾

31. Elçilerimiz/Melekler İbrahim'e müjdeyle geldiklerinde: "Biz, bu beldenin ahalisini helak edeceğiz. Şüphesiz onun ahalisi, zalim oldular." demişlerdi.

32. Demişti ki: "O (beldenin) içinde Lut da var!" Demişlerdi ki: "Biz orada kimin olduğunu çok iyi biliyoruz. Karısı hariç, onu ve ailesini mutlaka kurtaracağız. (Karısı) geride kalacaklardandır."

33. Elçilerimiz/Melekler Lut'a geldiğinde, onlar yüzünden kendini kötü hissetmiş, bir çıkar yol bulamamıştı. Demişlerdi ki: "Korkma ve üzülme! Kuşkusuz, karın hariç, seni ve aileni kurtaracağız. (Karın ise) geride kalacaklardandır."

34. "Şüphesiz ki biz, o yaptıkları fasıklık nedeniyle bu belde halkının üzerine gökten azap indireceğiz."

35. Andolsun ki biz, akleden bir topluluk için oradan (ibret alınacak) apaçık bir ayet bıraktık.

36. Medyen'e kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin! Ahiret Günü (Allah'tan sevap almayı) umun. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın."

37. Onu yalanladılar. (Bunun üzerine) onları korkunç bir sarsıntı tuttu ve öz yurtlarında dizleri üstüne çöküp kaldılar.

38. Âd ve Semud'u da (helak ettik). Onların oturdukları yerlerden, (kendilerini helak etmiş olduğumuz) sizin için açığa çıkmıştır. Şeytan, amellerini kendilerine süslü gösterdi ve (böylece) onları (dosdoğru) yoldan saptırdı. (Aslında onlar hakikati anlayabilecek) gözü açık, aklı başında insanlardı.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۚ ﴿٣٩﴾
فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ
وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ ۚ
اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۭ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ ۘ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۭ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ اِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾
خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَآ اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ۭ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ۭ
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

39. Karun, Firavun ve Haman'ı da (helak ettik). Andolsun ki Musa, onlara apaçık deliller getirdi. Yeryüzünde büyüklendiler. Hâlbuki onlar (azabımızın) önüne geçemediler (ona engel olamadılar).

40. Her birini günahıyla yakalayıverdik. Onlardan kiminin üzerine taş yağdıran bir fırtına yolladık. Kimini (kulakları sağır eden) bir çığlık yakalayıverdi. Kimini yerin dibine geçirdik. Kimini de boğduk. Allah onlara zulmedecek değildi, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'ın dışında veliler edinenin misali, kendisi için yuva edinen örümceğin durumu gibidir. Hiç şüphesiz evlerin en zayıfı, örümceğin evidir. Keşke bilselerdi.

(Allah'ın (cc) dışında bazı varlıkları dost edinip onların şefaatini, himmetini, yardım ve desteğini umanlar, dayanacakları en zayıf şeye sırtlarını dayamışlardır. Oysa asıl dost/veli Allah'tır (cc). Çünkü O, bakî; O'nun dışındaki her şey fanidir. O kuvvetli ve kâdir, O'nun dışındakiler acizdir. O, hiçbir şeye muhtaç olmayan, O'nun dışındakiler ise fakirdir. O, her şeyden yücedir. O'nun dışındaki her şey O'na boyun eğip teslim olmuştur. Bütün güzel isimlerin ve yüce sıfatların sahibini bırakıp, aciz ve zayıf varlıkları veli edinmek ve onlara dayanmak tevhid ve akıl nimetinden yoksun insanların yapacağı bir şeydir. Ayrıca bk. 6/En'âm, 14)

42. Şüphesiz ki Allah, O'nun dışında dua ettikleri (velileri) bilmektedir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

43. Bu örnekleri insanlara veririz. Âlim olanlardan başkası onlara akıl erdirmez.

44. Allah gökleri ve yeri hak ile yarattı. Şüphesiz ki bunda müminler için bir ayet vardır.

45. Sana vahyedilen Kitab'ı oku ve namazı dosdoğru kıl. Şüphesiz ki namaz, insanı fuhşiyat ve münkerden alıkoyar. (Kıldığınız namaza karşılık) Allah'ın sizi anması daha büyüktür. Allah yaptıklarınızı bilir.

(bk. 23/Mü'minûn, 2)

وَلَا تُجَادِلُوٓا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ ۖ
اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوٓا اٰمَنَّا بِالَّذِٓى اُنْزِلَ
اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتَابَ ۛ فَالَّذِينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ ۚ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ مَنْ يُؤْمِنُ
بِهٖ ۗ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَآ اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ
تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِينِكَ اِذًا
لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِى صُدُورِ الَّذِينَ
اُوتُوا الْعِلْمَ ۗ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَآ اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّهٖ ۗ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ
وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٰى
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ
شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

46. İçlerinden zalim olanlar hariç, Ehl-i Kitap'la ancak en güzel üslupla tartışın. Deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik. Bizim ilahımız ve sizin ilahınız tektir ve bizler, O'na teslim olmuş kimseleriz."

47. (Onlara Kitap indirdiğimiz gibi) sana da Kitap indirdik. Daha önceden kendilerine Kitap verdiklerimiz o (Kur'ân'a) iman ederler. Bunlar (Mekkeliler) arasından da ona iman edenler vardır. Kâfirlerden başkası ayetlerimizi inkâr etmez.

48. Sen, bundan önce kitap okuyor değildin. Hem onu sağ elinle de yazmıyordun. (Öyle olsaydı) işte o zaman batıl ehli şüpheye düşerdi.

49. (Hayır, öyle değil!) Bilakis o (Kur'ân), kendilerine ilim verilenlerin göğsünde apaçık ayetlerdir. Ayetlerimizi zalimlerden başkası inkâr etmez.

50. Dediler ki: "Ona Rabbinden ayetler/mucizeler gelmesi gerekmez miydi?" De ki: "Ayetler, ancak Allah katındadır. Ve ben yalnızca apaçık bir uyarıcıyım."

51. Sana indirdiğimiz ve onlara okunmakta olan Kitap kendilerine yetmiyor mu? Şüphesiz ki bunda, iman eden bir topluluk için rahmet ve öğüt vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Göklerde ve yerde olanların tamamını bilir. Batıla inanıp Allah'a kâfir olanlar, işte bunlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ ۖ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾
الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ
لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۖ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾
وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

53. Senden, azabın bir an önce gelmesini istiyorlar. Belirlenmiş bir süre olmasaydı, elbette azap onlara gelmişti. Andolsun ki onlara, farkında olmadıkları bir hâldeyken ansızın gelecektir.

54. Senden azabın bir an önce gelmesini istiyorlar. Hiç şüphesiz cehennem, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

55. Azabın onları tepelerinden ve ayaklarının altından sarıp bürüyeceği gün, (Allah) buyuracak ki: "Yaptıklarınızın (karşılığı olarak azabı) tadın."

56. Ey iman eden kullarım! Hiç şüphesiz benim arzım geniştir. (Dininizi yaşayamadığınız yerden hicret edin.) Yalnızca bana ibadet/kulluk edin.

57. Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz.

58. İman edip salih amel işleyenleri altından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları, (özel misafirler için hazırlanmış) odalara yerleştiririz. (Salih) amel işleyenlerin mükâfatı ne güzeldir.

59. Onlar ki; sabreder ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler.

60. Nice canlı vardır ki, kendi rızkını taşıyamaz. Onları da sizi de Allah rızıklandırır. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

61. Onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı, Güneş'i ve Ay'ı kim emrinize amade kıldı?" diye soracak olsan kesinlikle: "Allah!" diyecekler. O hâlde, nasıl oluyor da (tevhidden şirke) çevriliyorlar?

62. Allah, kullarından dilediğine rızkı genişletir (dilediğine de) daraltır. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir.

63. Onlara: "Gökten su indirip ölümünden sonra yeryüzüne hayat veren kimdir?" diye soracak olsan kesinlikle: "Allah!" diyecekler. De ki: "Allah'a hamd olsun." Bilakis, onların çoğu akletmezler.

(Müşrik, Allah'a (cc) inandığını iddia etse de imanı geçersizdir. Geniş açıklama için bk. 23/Mü'minûn, 84-90 açıklaması)

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ؕ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوا فِى الْفُلْكِ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَ ۙ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنَاهُمْ ۙ وَلِيَتَمَتَّعُوا ۟ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ
مِنْ حَوْلِهِمْ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَآءَهُ ؕ اَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓمّٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ۙ﴿٢﴾ فِىٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَ ۙ﴿٣﴾ فِى بِضْعِ سِنِينَ ؕ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنُونَ ۙ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

64. Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Asıl (yaşanılacak ve ebedî olan) ahiret hayatıdır. Keşke bilselerdi.

65. Gemiye bindikleri zaman, dini Allah'a halis kılarak (şirk koşmaksızın yalnızca) Allah'a dua ederler. Onları kurtarıp karaya çıkardığı zaman, (bir bakarsın ki) hemen şirk koşuvermişler.

66. Onlara verdiklerimizi inkâr edip keyif sürsünler (bakalım)! Pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

67. Çevrelerindeki insanların (yağma ve talanla) kapılıp götürülmesine rağmen, bizim (Mekke'yi) güvenilir ve kutsal bir yer kıldığımızı görmüyorlar mı? Batıla inanıp Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

68. Allah'a yalan uydurarak iftira eden veya hak kendisine geldiğinde onu yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Kâfirler için cehennemde konaklayacak yer mi yok?

69. Bizim yolumuzda cihad edenlere elbette (en doğru olan) yollarımızı gösteririz. Şüphesiz ki Allah, muhsinlerle/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlarla beraberdir.

(bk. 29/Ankebût, 6)

30. RÛM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 60 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Rumlar yenildiler.

3. Yakın bir yerde. (Fakat) onlar yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.

4. Birkaç sene içinde... (Rumların yenilgisinden) önce de sonra da emir/yetki Allah'a aittir. (Rumların galip geleceği) o gün, müminler sevineceklerdir.

5. Allah'ın yardımıyla... O dilediğine yardım eder. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ
عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ۝٧ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ؕ
مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ۝٨
اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ
وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ؕ
فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝٩
ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓاٰى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ
ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝١١ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝١٢
وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ
كٰفِرِيْنَ ۝١٣ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ۝١٤
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِيْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ۝١٥

6. (Bu,) Allah'ın vaadidir. Allah vaadinden dönmez, fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar, dünya hayatının sadece görünen kısmını bilirler. Ahiretten de tam bir gaflet içerisindelerdir.

8. Onlar, iç dünyalarında düşünüp (şu hakikatin farkına varmadılar mı)? Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri yalnızca hakkın ikamesi ve belli bir süre için yarattı. Şüphesiz ki insanların birçoğu, Rableriyle karşılaşmayı inkâr etmektelerdir.

9. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetinin nasıl olduğunu görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Onlar (eskiler), kendilerinden çok daha güçlüydüler. Yerin altını üstüne getirmiş (ekin ekmiş, sığınaklar yapmış, yerin altındaki zenginlikleri çıkarmışlardı). Kendilerinin imar ettiğinden çok daha fazlasını imar etmişlerdi. Resûlleri, onlara apaçık delillerle gelmişlerdi. (Tüm bunlar, onları Allah'ın azabından kurtarmadı.) Allah, onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar, (Allah'a şirk koşup, resûllerini yalanlayarak) kendilerine zulmetmekteydiler.

10. Sonra kötülük yapanların akıbeti, akıbetlerin en kötüsü oldu. Allah'ın ayetlerini yalanlayıp alaya aldılar. (Ya da; "Ayetleri yalanlamaları ve alaya almaları nedeniyle en kötü akıbete düçar oldular.")

11. Allah yaratmayı başlatır, sonra (dirilterek) onu tekrar eder. Sonra da O'na döndürülürsünüz.

12. Kıyametin kopacağı gün, suçlu günahkârlar tüm ümitlerini yitirmişlerdir.

13. (Allah'a) ortak koştuklarından hiçbiri onlara şefaatçi olmayacak, hatta ortaklarını inkâr edeceklerdir.

14. Kıyametin kopacağı gün, işte o gün (muvahhidlerle müşrikler) birbirlerinden ayrılırlar.

15. İman edip salih amel işleyenlere gelince, onlar cennet bahçelerinden birinde ağırlanıp ikrama nail olurlar.

وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ
فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ
تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ
مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُٓوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾
وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ
وَاَلْوَانِكُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ
مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهٖ
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ يُرِيكُمُ
الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيِ بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. Ayetlerimizi ve ahiret karşılaşmasını inkâr edip yalanlayanlarsa, işte bunlar, azap içinde hazır bulundurulurlar.

17. (Öyleyse) akşam ve sabahı ettiğinizde Allah'ı tesbih ediniz.

18. Göklerde ve yerde hamd O'na aittir. Gündüzün sonunda ve öğle vaktinde de (O'nu tesbih edin).

19. Diriyi ölüden, ölüyü diriden çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Siz de işte böyle (kabirlerinizden) çıkarılırsınız.

20. Sizi topraktan yaratması, sonra da sizlerin (üreyip çoğalarak) insan olarak yayılmanız (O'nun kudret ve azametine delil olan) ayetlerindendir.

21. Kendilerinde sükûnet bulup (huzura kavuşasınız diye) sizin için nefislerinizden eşler yaratması, aranızda sevgi ve merhamet kılması da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

22. Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, âlimler için ayetler vardır.

23. Gece ve gündüz uyumanız, onun lütuf ve ihsanından (rızkınızı) aramanız da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, işiten bir topluluk için ayetler vardır.

24. Size korku ve ümide (sebep olan) şimşeği göstermesi, gökten su indirip onunla ölümünden sonra yeryüzüne hayat vermesi de O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, akleden bir topluluk için ayetler vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ۭ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ ۙ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۭ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ۭ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا
مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ۭ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
مِّنْ شُرَكَاۗءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَاۗءٌ تَخَافُوْنَهُمْ
كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَاۗءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ
فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۭ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ
وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۭ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۭ
لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ
وَكَانُوْا شِيَعًا ۭ كُلُّ حِزْبٍۢ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾

25. Göğün ve yerin O'nun emriyle ayakta durması da O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi, yerden (Sûr'a üfleyerek) tek çağırışla çağırdığı zaman, hemen (kabirlerinizden) çıkarsınız.

26. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Hepsi O'na boyun eğmiş, teslim olmuşlardır.

27. İlk defa yaratan, sonra da (dirilterek) onu tekrar edecek olan O'dur. O (yeniden diriltmek, ilk defa yaratmaktan) daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce sıfat O'na aittir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

28. (Tevhid ve şirki anlamanız için) size, kendi nefislerinizden bir örnek verdi: Kölеleriniz arasında size verdiğimiz rızka ortak olan, kendinizden korktuğunuz gibi onlardan korktuğunuz, sizinle eşit olanlar var mıdır? İşte ayetleri, akleden bir topluluk için böylece açıklarız.

(Sizler, kölelerinizi kendinizle eşit görmüyor, mallarınıza ortak kabul etmiyor, hür birini dikkate aldığınız gibi onları dikkate almıyorken, nasıl olur da Allah'ın (cc) yarattığı varlıkları Allah'ın (cc) katında şefaatçi, şifa veren, himmet eden, zararı defeden olarak kabul edip Allah'ın (cc) mülküne ortak yapıyorsunuz? Yalnızca Allah'a (cc) yapmanız gereken dua, kurban, adak, tevbe gibi ibadetleri Allah'ın (cc) ortaklarıymış gibi onlara sunuyorsunuz. Kendiniz için razı olmadığınız şeye nasıl Allah (cc) için razı oluyorsunuz? (bk. 16/Nahl, 71) Kur'ân'ın mufassal/detaylandırılmış bir kitap olmasının hikmetleri için bk. 6/En'âm, 55)

29. (Hayır, öyle değil!) Zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın hevalarına/arzularına tabi oluyorlar. Allah'ın saptırdığını kim hidayet edebilir? Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

30. Yüzünü (hiçbir şeyi Allah'a ortak koşmayan muvahhid) bir hanif olarak dine çevir. Allah'ın insanları yarattığı fıtrata (uy). Allah'ın yaratmasında değişiklik yoktur. (Herkesi tevhid fıtratı üzere yaratmıştır.) İşte dosdoğru din budur. Ancak insanların çoğu bilmezler.

(Yalnızca Allah'a (cc) ibadet ve hiçbir şeyi O'na ortak koşmama manasında olan tevhid/İslam, her insanın fıtratına yerleştirilmiş bir bilgi ve eğilimdir. Her insan, bu fıtrat üzere dünyaya gelmektedir. İnsanlardan kimisi fıtratında var olan delillerin peşine düşüp, hiçbir peygamberin olmadığı zamanlarda dahi tevhid üzere Allah'a (cc) kulluk edebilmektedir. Zeyd b. Amr b. Nufeyl gibi. (bk. Buhari, 3826, 3828) Kimisi de fıtratında var olan bu bilginin peşine düşmeyip zan, hurafe ve varsayıma dayalı, gelenek ve âdetlerle beslenen bir inanç oluşturmaktadır. (bk. 7/A'râf, 172-173; 28/Kasas, 46))

31. O'na yönelenler olun. O'ndan korkup sakının. Namazı dosdoğru kılın ve müşriklerden olmayın.

32. (O müşrikler ki) dinlerini parça parça etmiş ve kendileri de gruplara bölünmüşlerdir. Her grup kendi yanındakiyle övünüp sevinmektedir.

(Dinin nasıl parçalandığına dair bk. 23/Mü'minûn, 53)

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۙ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا
بِمَآ اٰتَيْنَاهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهٖ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَآ اَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ۭ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ
ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ
يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ۡ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَمَآ اٰتَيْتُمْ
مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ
مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَللّٰهُ
الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ۭ
هَلْ مِنْ شُرَكَاۗىِٕكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى
عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِيْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤١﴾

33. İnsanlara bir sıkıntı dokunduğunda, Rablerine yönelenler olarak O'na dua ederler. Sonra (sıkıntılarını giderip), tarafından bir rahmet tattırdığında, (bir de bakarsın ki) içlerinden bir grup Rablerine şirk koşmaya başlamış bile.

34. (Şirk koşarak) verdiğimiz (nimetlere) nankörlük etmiş olurlar. Keyif sürün! Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.

(Şirkin, nankörlük olduğuna dair bk. 16/Nahl, 83)

35. Yoksa onlara kesin bir delil indirmişiz de, o mu şirk koşmalarını kendilerine emrediyor?

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımızda, onunla sevinip (şımarırlar). Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri nedeniyle başlarına bir musibet geldiğindeyse, hemen ümitsizliğe kapılırlar.

37. Görmediler mi, Allah rızkı dilediğine genişletip (dilediğine) daraltıyor? Şüphesiz ki bunda, iman eden bir topluluk için (Allah'ın ilim ve hikmetine delalet eden) ayetler vardır.

38. Yakın akrabalara, miskine/ihtiyaç sahibi yoksula ve yolda kalmış kimseye hakkını ver. Bu, Allah'ın rızasını umanlar için daha hayırlıdır. Kurtuluşa erenler bunlardır işte.

39. İnsanların malları artsın diye alıp verdiğiniz faizler, Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını umarak verdiğiniz zekâtlar ise, işte kat kat arttırılacak olanlar bunlardır.

40. Allah sizi yarattı, sonra rızık verdi; sonra sizi öldürür, sonra da diriltir. Ortaklarınız arasında bunlardan herhangi birini yapabilecek olan var mıdır? O (Allah), onların şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir.

41. İnsanların elleriyle kazandıkları (günahlar) sebebiyle, karada ve denizde bozgunculuk baş gösterdi. Belki (İslam'a) dönerler diye (Allah), yaptıklarının (cezasının) bir kısmını onlara tattırmaktadır.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ۖ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾
مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ
وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا
إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ
حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ
سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى
الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا
هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

42. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da bakın (bakalım), öncekilerin akıbeti nasıl olmuş? Onların çoğu müşriklerdi."
(Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40)

43. (O hâlde) Allah'tan gelecek olan ve kimsenin geri çeviremeyeceği o gün gelmeden önce, yüzünü dosdoğru dine çevir. O gün insanlar (cehennemlikler ve cennetlikler olarak) gruplara ayrılacaklar.

44. Kim küfre saparsa, kendi aleyhine küfre sapar. Kim de salih amel işlerse, kendileri için (cennetteki yerlerini) hazırlamış olurlar.

45. (Allah,) iman edip salih amel işleyenleri, lütuf ve ihsanından faydalandırsın diye (bu böyledir). Çünkü O, kâfirleri sevmez.

46. Size rahmetinden tattırması, gemilerin O'nun emriyle akıp gitmesi, O'nun lütuf ve ihsanını aramanız için rüzgârları müjdeciler olarak göndermesi O'nun ayetlerindendir. Umulur ki şükredersiniz.

47. Andolsun ki, senden önce de kavimlerine resûller göndermiştik. Onlara apaçık delillerle gelmişlerdi. (Onlara karşı çıkan) suçlu günahkârlardan intikam almıştık. Müminlere yardım etmek, bizim üzerimize bir haktır.

48. Allah, rüzgârları gönderir, (rüzgâr) bulutları harekete geçirir ve (Allah) bulutları gökyüzünde dilediği gibi yayar ve onu parça parça kılar. (Sonunda) yağmurun (bulutlar) arasından çıkıp yağdığını görürsün. O, (yağmuru) kullarından dilediğine isabet ettirdiğinde hemen sevinirler.

49. Oysa (yağmur) yağmadan önce, tüm ümitlerini yitirmiş hâldeydiler.

50. Allah'ın rahmetinin eserlerine bak! Nasıl da ölümünden sonra yeryüzüne hayat vermektedir? Şüphesiz bu (Allah), ölüleri de diriltecektir. O, her şeye kadîrdir.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾
فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا
مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ
اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِى خَلَقَكُمْ
مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَّشَيْبَةً ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ ۙ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ؕ
كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ
وَالْاِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِى كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ۗ فَهٰذَا
يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ
ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ
بِاٰيَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

51. Andolsun ki, rüzgâr göndersek ve o (bitkileri) sararmış görseler ondan sonra yine nankörlük ederler.

52. Şüphesiz ki sen, ölülere (benzeyen kâfirlere hakkı) işittiremezsin. Arkalarını dönüp gittiklerinde, (hakka karşı) sağır olanlara da daveti işittiremezsin.

53. Ve sen, körleri sapıklıklarından (kurtarıp) yol gösteremezsin. Sen, ancak ayetlerimize inanan ve Müslimlere/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullara işittirebilirsin.

54. Sizi zayıflıktan yaratan, zayıflıktan sonra size kuvvet veren, sonra kuvvetin ardından size zayıflık ve yaşlılık veren Allah'tır. Dilediğini yaratır. O, (her şeyi bilen) El-Alîm, (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) El-Kadîr'dir.

55. Kıyametin kopacağı gün, suçlu günahkârlar "(dünyada) bir saatten fazla kalmadıklarına dair" yemin ederler. Onlar işte böyle (doğruluktan) çevriliyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilenler diyecekler ki: "Andolsun ki sizler, Allah'ın belirlediği yazılı süre boyunca (yani,) diriliş gününe kadar kaldınız. İşte bu, diriliş günüdür. Fakat siz bilmiyordunuz."

57. O gün, zalimlere bahaneleri fayda sağlamaz ve (dünyaya geri dönüp Allah'ı razı edecek amel yapma istekleri de) kabul görmez.

58. Andolsun ki biz, bu Kur'ân'da insanlar için her türlü örneği verdik. Şayet sen onlara bir ayet/mucize getirecek olsan o kâfirler mutlaka: "Siz, batıl uyduranlardan başkası değilsiniz." derler.

59. Allah, bilmeyenlerin kalplerini böyle mühürler işte.

60. (Öyleyse) sabret! Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır. Yakinen inanmayanlar sakın seni gevşekliğe sevk etmesinler.

سُورَةُ لُقْمٰنَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾
اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِي اُذُنَيْهِ وَقْرًا
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ
رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ
مَآءً فَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُونِي
مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظّٰلِمُونَ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

31. LOKMÂN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 34 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Bu, hüküm ve hikmetler barındıran bir Kitab'ın ayetleridir.

3. Muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara hidayet ve rahmettir.

4. O (muhsinler,) namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir ve ahirete de yakinen iman ederler.

5. İşte bunlar, Rablerinden bir hidayet üzeredirler ve bunlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

6. İnsanlardan öylesi vardır ki; bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve (O'nun ayetlerini) eğlence konusu edinmek için boş sözü satın alır. İşte böylelerine alçaltıcı bir azap vardır.

7. Ona ayetlerimiz okunduğunda işitmiyormuşçasına, âdeta kulaklarında ağırlık varmış gibi kibirle sırtını döner. Sen onu, can yakıcı bir azapla müjdele.

8. Hiç kuşkusuz iman edip salih amel işleyenler için, Naim Cennetleri vardır.

9. Orada ebedî kalacaklardır. Allah'ın vaadi haktır. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

10. Gökleri direksiz yaratmıştır. Siz onu görmektesiniz. Yeryüzü sizi sarsmasın diye (oraya dağlardan) kazıklar çakmış ve orada her canlıdan yaymıştır. Biz, gökten su indirmiş ve orada her güzel bitkiden çifter çifter yaratmışızdır.

11. Bu, Allah'ın yarattığıdır. Gösterin (bakalım) O'nun dışında (iddia ettiğiniz şefaatçiler, veliler, salihlerin ruhları) neler yaratmış? (Hayır, öyle değil!) Bilakis zalimler, apaçık bir sapıklık içerisindelerdir.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّشْكُرْ
فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿١٢﴾
وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ؕ
اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ
وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ؕ
اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ
بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۖ وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ
مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ
فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ۚ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ۚ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ
وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ؕ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

12. Andolsun ki biz, Lokman'a hikmet verdik. (Verdiğimiz nimete karşılık) "Allah'a şükret." diye (emrettik). Kim de şükrederse, kendi lehine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse şüphesiz ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd'dir.

13. Hani Lokman, oğluna öğüt verirken demişti ki: "Oğulcuğum! Allah'a şirk koşma! Şüphesiz ki şirk, en büyük zulümdür."

(Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşriğin akıbeti için bk. 4/Nîsa, 48)

14. İnsana, anne babasına karşı (iyilikle muamelede bulunmasını) tavsiye ettik. Annesi onu zorluklar içerisinde taşır ve (sütten) kesilmesi de iki yıl içindedir. Bana ve ebeveynine şükret. Dönüş banadır.

15. Bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa onlara itaat etme. (Ama) dünyada onlarla iyilikle geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy! Sonra dönüşünüz banadır ve yaptıklarınızı size haber vereceğim.

16. "Canım oğlum! (Yaptığın şey) hardal tanesi ağırlığınca olsa, bir kayanın içinde, göklerde ya da yerin (derinliklerinde) olsa bile Allah (Kıyamet Günü) onu getirir. Çünkü Allah (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) Latîf, (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir."

17. "Yavrucuğum! Namazı dosdoğru kıl, iyiliği emret, kötülükten alıkoy ve başına gelene sabret. Şüphesiz ki bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir."

18. "İnsanlara yüzünü çevirme! Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü Allah büyüklük taslayan ve böbürlenen kimseyi sevmez."

19. "Yürüyüşünde dengeli ol, sesini alçalt. Çünkü seslerin en çirkini, merkep sesidir."

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ۭ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٢٠﴾
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
اٰبَاۗءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿٢١﴾
وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۭ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ
فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ۭ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ
اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۭ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ
مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ
وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٢٨﴾

20. Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi size hizmetkâr kıldığını, açık ve gizli olan nimetlerini size geniş geniş verdiğini görmediniz mi? (Bununla birlikte) insanlardan öylesi vardır ki; Allah hakkında ilimsizce, rehbersiz ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın tartışır.

21. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun." denildiğinde: "(Hayır!) Bilakis, babalarımızı üzerinde bulduğumuz (gelenek ve âdetlere) uyarız." derler. (Ne yani) şeytan onları alevleri dehşet saçan ateşe çağırıyor olsa bile mi (babalarının yoluna uyacaklar)?

22. Kim de muhsin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışan bir kimse olarak, kendini Allah'a teslim ederse muhakkak ki o, sapasağlam kulp olan (Kelime-i Tevhid'e) yapışmış olur. İşlerin akıbeti Allah'a varır.

23. Kim de kâfir olursa, onun küfrü seni üzmesin. Onların dönüşü bizedir ve biz yaptıklarını kendilerine haber vereceğiz. Şüphesiz ki Allah, sinelerde olanı bilendir.

24. Onları az bir şey faydalandırırız, sonra da onları katı ve kaba bir azaba katlanmaya mecbur ederiz.

25. Şayet onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan elbette: "Allah!" diyecekler. De ki: "Allah'a hamd olsun." Bilakis, onların çoğu bilmiyorlar.
(bk. 23/Mü'minûn, 90)

26. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. Şüphesiz ki Allah, (evet) O, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'dir.

27. Şayet yeryüzündeki ağaçlar kalem, denizler de (mürekkep olsa) ve yedi deniz de (mürekkep olup) eklense (Allah'ın kelimelerini/ilmini yazmaya kalksalar) yine de Allah'ın kelimeleri/ilmi bitmez. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

28. Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz, ancak bir tek nefsi (yaratmak) gibidir. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi gören) Basîr'dir.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۙ كُلٌّ يَجْرِىٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ
تَجْرِى فِى الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِهٖ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ ۗ
وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا
رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِى وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ ۖ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ
جَازٍ عَنْ وَالِدِهٖ شَيْـًٔا ۗ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۪
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ
الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْاَرْحَامِ ۗ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ
غَدًا ۗ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌ بِاَىِّ اَرْضٍ تَمُوتُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

سُورَةُ السَّجْدَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ اٰيَةً

29. Görmedin mi? Allah geceyi gündüze, gündüzü de geceye katar. Güneş'i ve Ay'ı emre amade kılmış, her biri belirlenmiş bir süreye doğru akıp gitmektedir. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

30. Böyle işte... Allah, El-Hak olanın ta kendisidir. O'nun dışında dua ettikleri batılın ta kendisidir. Kuşkusuz ki Allah, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (en büyük olan) El-Kebîr'dir.

31. Görmedin mi? Gemiler Allah'ın bir nimeti olarak denizlerde akıp gidiyor. (Böylece Allah, kudret ve azametine delalet eden) ayetlerinden bazısını size gösteriyor. Şüphesiz ki bunda, çokça sabreden ve çokça şükreden herkes için ayetler vardır.

32. Onları kara bulutlar misali (büyük) dalgalar kuşattığında, dini Allah'a halis kılarak (yalnızca) O'na dua ederler. Onları (kurtarıp) karaya çıkardığında, onlardan kimisi orta yolu tutuyor. Ayetlerimizi, sözünü çokça bozup ihanet eden (hettar) ve nankörden başkası inkâr etmez.

33. Ey insanlar! Rabbinizden sakının ve öyle bir günden korkun ki; (o gün,) hiçbir babanın oğluna, oğlun da babasına faydası yoktur. Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. Çokça aldatan (şeytan) da sizi Allah'la aldatmasın.

34. Şüphesiz ki kıyametin (ne zaman kopacağına dair) bilgi Allah'ın katındadır. (O) yağmuru indirir, rahimlerde olanı bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse hangi yerde öleceğini bilemez. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾
اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَآ اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ
الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۖ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ
اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ
ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾
ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾ اَلَّذِىٓ اَحْسَنَ
كُلَّ شَىْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
نَسْلَهٗ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَآءٍ مَهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ فِيهِ
مِنْ رُوحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ ۗ قَلِيلًا
مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِى الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِى خَلْقٍ
جَدِيدٍ ۗ بَلْ هُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ مَلَكُ
الْمَوْتِ الَّذِى وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

32. SECDE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 30 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. İçinde hiçbir şüphe olmayan (bu) Kitap, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

3. Yoksa: "Onu uydurdu." mu diyorlar? (Hayır, öyle değil!) Bilakis, senden önce hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir toplumu uyarman için, o (Kur'ân), Rabbinden gelen bir haktır. Umulur ki hidayet bulurlar. (bk. 28/Kasas, 46)

4. Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattı, sonra da arşa istiva etti. Sizin, O'nun dışında bir veliniz ve şefaatçiniz yoktur. Öğüt almaz mısınız? (Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmran, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4)

5. Gökten yere her işi, O idare edip düzenler. Sonra sizin saymanıza göre bin yıl olan bir günde (işler) O'na çıkar.

6. İşte gayb ve şehadet bilgisine sahip olan (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm (olan Allah).

7. O (Allah) ki; yarattığı her şeyi en güzel ve en sağlam yapan, insanı yaratmaya çamurdan başlayandır.

8. Sonra onun neslini, değersiz bir suyun özünden yaratandır.

9. Sonra onu, tam bir şekilde düzene koyup ona ruhundan üfleyendir. Sizin için kulaklar, gözler ve kalpler yaratandır. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

10. Dediler ki: "Biz yerde (toprağa karışıp) kaybolunca, yeni bir yaratılışta (tekrardan mı diriltileceğiz?)" Bilakis onlar, Rableriyle karşılaşmayı inkâr etmektelerdir.

11. De ki: "Sizin (canlarınızı almaya) vekil kılınan ölüm meleği sizi vefat ettirir. Sonra da Rabbinize döndürülürsünüz."

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۜ
رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّى لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا
بِمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۖ اِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذِينَ
اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا ۠ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ
مَآ اُخْفِىَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۗ لَا يَسْتَوُۥنَ ﴿١٨﴾
اَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَاْوٰى ۖ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَاْوٰيهُمُ
النَّارُ ۖ كُلَّمَآ اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَآ اُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

12. Mücrimlerin, Rableri huzurunda başlarını öne eğmiş: "Rabbimiz! Gördük, işittik. Bizi geri çevir, salih ameller işleyelim. Artık şüphesiz bizler yakinen inanmaktayız." dedikleri o hâllerini bir görseydin!

13. Şayet dileseydik her nefse hidayetini verirdik. Fakat: "Andolsun ki cehennemi cinlerden ve insanlardan (kâfir olanlarla) dolduracağım." sözüm hak olmuştur.

14. (Onlara denilecek ki:) "Bu karşılaşma gününüzü unutmanıza karşılık (azabı) tadın. Hiç şüphesiz biz de sizi unutacak (kendi hâlinize terk edeceğiz). Yaptıklarınıza karşılık, sonsuzluk azabını tadın (bakalım)."

15. Ayetlerimize (gerçek anlamda şu kimseler) inanır: (Ayetlerimiz) kendilerine hatırlatıldığı zaman secdeye kapanan, Rablerini hamd ile tesbih eden ve (ayetlerimize karşı) büyüklenmeyenler...

16. Yanları (geceyi ibadetle geçirmek için) yataktan uzaklaşan, Rablerine korku ve umutla dua eden ve onlara verdiğimiz rızıktan infak edenler...

17. Hiçbir nefis, yaptıklarının mükâfatı olarak, kendileri için hazırlanmış göz aydınlığı (nimetlerin) ne olduğunu bilmez.

18. Hiç müminle fasık olan kimse bir olur mu? Bir olmazlar!

19. İman edip salih amel işleyenlere gelince, işledikleri amellere karşılık bir ikram olsun diye, onlara Me'va Cennetleri vardır.

20. Fasık olanların barınağı ise ateştir. Oradan her çıkmaya çalıştıklarında geri çevrilirler. Ve onlara denir ki: "Tadın (bakalım) yalanladığınız azabı."

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۚ
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾
وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ
الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ۖ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْأَحْزَابِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

21. Andolsun ki (İslam'a) dönmeleri için, onlara büyük (ahiret) azabından önce, yakın olan (dünya) azabını tattıracağız.

22. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatılıp da sonra yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki biz, suçlu günahkârlardan intikam alacak olanlarız.

23. Andolsun ki, Musa'ya Kitab'ı verdik. Sen onunla karşılaşmaktan kuşku içinde olma. Biz onu, İsrailoğulları için hidayet kıldık.

24. Sabrettikleri zaman, içlerinden bizim emrimizle yol gösteren imamlar/önderler kıldık. Onlar bizim ayetlerimize yakinen inanıyorlardı.

25. Şüphesiz ki Rabbin, ihtilaf ettikleri konularda Kıyamet Günü'nde aralarında hükmedecektir.

26. Kendilerinden önce evleri arasında dolaşan nice kavmi helak etmiş olmamız, gerçeği anlamalarını sağlamadı mı hâlâ? Şüphesiz ki bunda, ayetler vardır. İşitmiyorlar mı?

27. Görmediler mi? Biz suyu çorak toprağa sevk ederiz de onunla hayvanlarının ve kendilerinin yediği ekinler çıkarırız. Görmüyorlar mı?

28. Derler ki: "Şayet doğru sözlülerdenseniz, ne zamanmış bu fetih/kıyamet?"

29. De ki: "Fetih Günü, kâfirlerin imanı kendilerine fayda vermez ve onlar ertelenmezler de."

(Fetih, "açmak" demektir. Allah (cc) Kıyamet Günü nihai hükmünü verip, müminlerle kâfirlerin arasını açacağından bu güne "Fetih Günü" denmiştir.)

30. Onlardan yüz çevir ve bekle. Hiç şüphesiz, onlar da beklemektelerdir.

33. AHZÂB SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 73 ayettir.) Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۙ ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۙ ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ
مِنْ قَلْبَيْنِ فِى جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـِٔى تُظٰهِرُونَ
مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ
قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى السَّبِيلَ ﴿٤﴾
اُدْعُوهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُٓوا اٰبَآءَهُمْ
فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ؕ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ فِيمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ؕ وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَاَزْوَاجُهٗٓ اُمَّهٰتُهُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ
فِى كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُٓوا
اِلٰٓى اَوْلِيَآئِكُمْ مَعْرُوفًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

1. Ey Nebi! Allah'tan korkup sakın, kâfirlere ve münafıklara itaat etme! Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

2. Rabbinden sana vahyolunana uy! Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

3. Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

4. Allah, hiçbir adamın içinde iki kalp yaratmamıştır. (Benim için annemin sırtı gibisin, bana haramsın) diyerek "zıhar" yaptığınız kadınlarınızı, (Allah bu sözden dolayı) anneniz kılmamıştır. Evlatlıklarınızı da öz evladınız kılmamıştır. Bu, sizin ağızlarınızla söylediğinizdir. Allah, hak olanı söyler ve (dosdoğru) yola iletir.

5. (Evlatlıkları) babalarına nispet ederek çağırın. Bu, Allah katında adalete en uygun olandır. Şayet babalarını bilmiyorsanız, dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda size bir günah yoktur. Lakin (günah), kalplerinizin taammüden/kasten yaptığıdır. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

6. Nebi, müminlere kendi nefislerinden daha evladır/önceliklidir. Eşleri de onların anneleridir. Akrabalık bağı olanlar Allah'ın Kitabı'na göre diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza yapacağınız iyilik başkadır. Bu, Kitap'ta yazılmıştır.
(Hicretin ilk yıllarında, aralarında kardeşlik bağı kurulan Muhacir ve Ensar birbirlerine mirasçı oluyorlardı. Allah (cc) akrabalık bağı bulunanların mirasçı olmasının daha uygun olacağını, dileyenin kardeşine hediye, vasiyet ve hibe gibi bir yol ile iyilik yapabileceğini belirtti. (Darekutni, 4158; Hâkim, 8005; İbni Ebi Hatim, 4854))

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهِيمَ
وَمُوسٰى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۪ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۙ ﴿٧﴾
لِيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
اَلِيمًا ﴿٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ جَٓاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۚ ﴿٩﴾ اِذْ جَٓاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ
وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَتْ
طَّٓائِفَةٌ مِنْهُمْ يٰٓاَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ
فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۛ
اِنْ يُرِيدُونَ اِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا
الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَٓا اِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ ۭ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔولًا ﴿١٥﴾

7. Hani biz, peygamberlerden; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan, Meryem oğlu İsa'dan söz almıştık. Biz, onlardan pekiştirilmiş sağlam bir söz almıştık.
(Nebilerden alınan söz için bk. 3/Âl-i İmran, 81)

8. (Bu,) sadık olanlara, sadakatlerinden/doğruluklarından sorması içindir. Kâfirler için can yakıcı bir azap hazırladı.

9. Ey iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetlerini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti de onların üzerine fırtına ve görmediğiniz ordular salmıştık. Allah, yaptıklarınızı görendir.

10. Hani size, hem üst tarafınızdan hem de alt tarafınızdan gelmişlerdi. Hani gözler kaymış, yürekler ağza gelmişti. Allah hakkında çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte tam orada, müminler imtihan edilmiş ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.

12. Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar diyorlardı ki: "Allah ve Resûlü bize aldatmaktan başka bir şey vadetmedi (boş vaadlerle bizi kandırdı)."

13. Hani onlardan bir grup: "Ey Yesripliler! Kalacak yeriniz yok, geri dönün." diyorlardı. Bir grup, Nebi'den izin istiyor ve diyorlardı ki: "Evlerimiz avrettir/korumasızdır." Oysa evleri korumasız değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

14. (Medine'nin) her tarafından onların üzerine girilseydi, sonra da fitneye düşmeleri (kâfir olup, müminlerle savaşmaları) istenseydi, hemen bu isteği yerine getirirlerdi.

15. Andolsun ki bundan önce, dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz (mutlaka) sorulur.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ
وَاِذًا لَا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِى يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ
اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۜ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِينَ
مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِينَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُونَ الْبَاْسَ
اِلَّا قَلِيلًا ۪ ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ
اِلَيْكَ تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِى يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۭ
اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ
يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِى الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ۭ وَلَوْ
كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوٓا اِلَّا قَلِيلًا ۚ ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ اللّٰهِ
اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ
كَثِيرًا ۭ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ
وَرَسُولُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهٗ ۡ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيمَانًا وَّتَسْلِيمًا ۭ ﴿٢٢﴾

16. De ki: "Ölümden ya da öldürülmekten kaçmanız size fayda sağlamaz. (Kaçarsanız, ömrünüzün kaldığı) kısa müddet dışında faydalandırılmazsınız."

17. De ki: "Şayet sizin için bir kötülük ya da rahmet dilerse, Allah'a karşı sizi koruyacak (ya da rahmetine engel olacak) kimdir? Onlar, kendileri için Allah'ın dışında da ne bir veli ne de bir yardımcı bulabilirler."

18. Muhakkak ki Allah, içinizden engelleyici olanları ve kardeşlerine, "Bize gelin." diyenleri bilir. Böyleleri (ancak riya, şöhret gibi sebeplerle) çok az savaşa katılırlar.

19. (Geldikleri az zamanlarda da) size karşı bencillerdir. Korku geldiğinde, ölüm korkusuyla bayılan(ın bakışları) gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince de hayra (ganimete) pek düşkün olarak, keskin dilleriyle sizinle konuşur (sizi eleştirip incitirler). Bunlar, iman etmemişlerdir, Allah da amellerini boşa götürmüştür. Bu, Allah için çok kolaydır.

20. Onlar, orduların (Medine'den) ayrılmadığını sanıyorlardı. Şayet ordular (tekrardan Medine'ye) gelecek olsa çölde, bedevilerin içinde sizin haberlerinizi soran (yabancılar) gibi olmak isterlerdi. Şayet aranızda olsalar çok az savaşırlardı.

21. Andolsun ki sizin için, Allah'ı ve Ahiret Günü'nü uman ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah Resûlü'nde güzel bir örneklik vardır.

(Bu ayet ile ilgili İbni Kesir (rh) tefsirinde şunları aktarmaktadır: "Bu ayet-i kerime Allah Resûlü'nü (sav) sözlerinde, fiillerinde ve hâllerinde örnek edinme konusunda büyük bir asıldır. İşte bundan dolayı insanlar Ahzab Günü, sabrında, direnişinde, Allah'a (cc) olan bağlılığında, çabasında ve Allah'ın (cc) sıkıntıları gideren yardımını beklemesinde Kıyamet Günü'ne kadar onu (sav) örnek almakla emrolundular. Allah'ın salâtı ve selamı onun üzerine olsun. İşte bundan dolayı Allah (cc), Ahzab Günü korkanlara, daralanlara, sarsılanlara ve işlerinde zor durumda kalanlara şöyle demiştir: "Şüphesiz ki sizin için Allah Resûlü'nde güzel bir örnek vardır." Yani: "Ona (sav) tabi olup, onun hayatını örnek edinseniz ya!" Ayrıca bk. 24/Nûr, 63)

22. Müminler, orduları gördüklerinde dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resûl'ünün bize vadettiğidir. Allah ve Resûl'ü doğru söylemiştir." (Bu,) yalnızca onların iman ve teslimiyetlerini arttırdı.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۙ ﴿٢٣﴾
لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِينَ اِنْ شَآءَ
اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۚ ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۗ وَكَفَى اللّٰهُ
الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۚ ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذِينَ
ظَاهَرُوهُمْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَاْسِرُونَ فَرِيقًا ۚ ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ
اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۚ ﴿٢٧﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ
تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ مَنْ يَاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

23. Müminlerden öyle yiğitler vardır ki; Allah'la yaptıkları sözleşmeye sadık kaldılar. Onlardan kimisi adağını yerine getirdi (şehit oldu), kimisi beklemektedir. Kesinlikle (sözlerini) değiştirmemişlerdir.

24. Allah, sadık olanları, doğrulukları nedeniyle mükâfatlandıracak; münafıklara da dilerse azap edip dilerse tevbelerini kabul edecektir. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

25. (Allah,) kâfirleri öfkeleriyle/kinleriyle geri çevirdi, hiçbir hayır elde edemediler. Savaşta (düşmanlarına karşı) Allah müminlere yetti. Allah (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

26. (Müşriklere) yardım eden Ehl-i Kitab'ı, korunaklı kalelerinden indirdi ve kalplerine korku saldı. Bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir alıyordunuz.

27. Onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız topraklara sizleri mirasçı kıldı. Allah, her şeye kadîrdir.

28. Ey Nebi! Kadınlarına de ki: "Şayet dünya hayatını ve süsünü istiyorsanız gelin, (size bir miktar dünyalık verip) sizleri faydalandırayım, (sonra da) güzellikle sizi serbest bırakayım/boşayayım."

29. Yok eğer Allah'ı, Resûl'ünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız hiç şüphesiz Allah, sizlerden muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

30. Ey Peygamber kadınları! Sizden her kim apaçık bir fuhşiyat işlerse, kendisi için azap iki kat arttırılır. Bu, Allah için çok kolaydır.

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَآ
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾ يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ
لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِيْ فِيْ قَلْبِهٖ مَرَضٌ وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۚ ﴿٣٢﴾
وَقَرْنَ فِيْ بُيُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُوْلٰى
وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِيْنَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۗ
اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيْرًا ۚ ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِيْ بُيُوْتِكُنَّ
مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ۚ ﴿٣٤﴾
اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَالصّٰبِرِيْنَ
وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ
وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآئِمِيْنَ وَالصّٰٓئِمٰتِ وَالْحٰفِظِيْنَ
فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ كَثِيْرًا
وَالذّٰكِرٰتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٥﴾

31. (Bunun yanında) sizden her kim, Allah'a ve Resûl'üne gönülden ve sürekli itaat eder, salih amel işlerse, ona da mükâfatını iki defa veririz. Ve biz, onun için çok değerli bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey Peygamber kadınları! Siz, herhangi bir kadın gibi değilsiniz. Şayet takvalıysanız kadınsı bir üslupla söz söylemeyin ki, kalbinde hastalık olan kimse (size) tamah eder. (Vakara ve takvaya yakışır) uygun söz söyleyin.

33. Evlerinizde karar kılın. İlk cahiliye kadınlarının (kendilerini görünür kılmak için) süs ve güzelliklerini açtıkları gibi yapmayın. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Resûl'üne itaat edin. Ey Ehl-i Beyt! Allah, sizden (manevi) kirleri gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister.

34. Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti (Nebi'nin açıklaması olan Sünnet'i) hatırlayın. Şüphesiz ki Allah, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) Latîf, (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

35. Şüphesiz ki teslim olan erkekler ve teslim olan kadınlar, iman eden erkekler ve iman eden kadınlar, gönülden ve sürekli Allah'a kulluk yapan erkekler ve gönülden sürekli Allah'a kulluk yapan kadınlar, sadık erkekler ve sadık kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, (Allah'tan) saygıyla korkan erkekler ve (Allah'tan) saygıyla korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, iffetini koruyan erkekler ve iffetini koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı) çokça zikreden kadınlar; Allah onlar için bağışlanma ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ اَمْرًا
اَنْ يَّكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِيٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ
عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ
مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ ۗ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ
مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ
فِيٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۗ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾
مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ۗ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾
اَلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا
اِلَّا اللّٰهَ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ
وَلٰكِنْ رَّسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ
بُكْرَةً وَّاَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ
لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

36. Allah ve Resûl'ü bir şeye hükmettiğinde, mümin erkek ve mümin kadının o işlerinde seçim hakları yoktur. Kim de Allah'a ve Resûl'üne isyan ederse, muhakkak ki apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (bk. 4/Nîsa, 59-65 ve 49/Hucurât, 2)

37. Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de iyilikte bulunduğun (Zeyd b. Harise'ye) diyordun ki: "Eşini yanında tut ve Allah'tan kork." Allah'ın açığa çıkaracağı şeyi içinde gizliyor ve insanlardan korkuyordun. (Oysa) korkulmaya en layık olan Allah'tı. Zeyd (onu boşayıp) işini bitirince, seni onunla evlendirdik. Ta ki evlatlıkların (boşayıp) işlerinin bittiği kadınlarla evlenme konusunda, müminlere sıkıntı olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38. Allah'ın kendisine farz kıldığı şeylerde, Nebi üzerine bir günah yoktur. (Bu,) daha önceki ümmetlerde de Allah'ın geçerli olan sünnetidir/yasasıdır. Allah'ın emri belirlenmiş bir kaderdir.

39. O (nebiler ki), Allah'ın mesajlarını (insanlara) tebliğ eder, O'ndan korkar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40. Muhammed, sizin erkeklerinizden kimsenin babası değildir. O, Allah'ın Resûlü ve nebilerin sonuncusudur. Allah, her şeyi bilendir.

41. Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin.

42. Sabah akşam O'nu tesbih edin.

43. O sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için sizi övmektedir. Melekler de (övgüye nail olmanız için dua etmektedir). O, müminlere karşı merhametlidir.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾
يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۙ ﴿٤٥﴾
وَدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
بِاَنَّ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ
مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۚ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾
يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ
وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ
وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ ۖ وَامْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ
اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا
مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

44. O'nunla karşılaşacakları gün, karşılaşma sözcükleri: "Selam!" olacaktır. Onlara çok değerli bir mükâfat hazırlamıştır.

45. Ey Nebi! Biz seni şahit, müjdeleyici ve uyarıcı olarak yolladık,

46. Ve (Allah'ın) izniyle, (insanları) Allah'a davet eden ve nur saçan bir kandil olarak (yolladık).

47. Müminlere, onlar için Allah'tan büyük bir lütuf ve ihsan olduğunu müjdele.

48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme! Onların eziyetlerine aldırma, Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

49. Ey iman edenler! Mümin kadınlarla evlenir, sonra onlara dokunmadan boşarsanız beklemek zorunda olduğunuz bir iddet yoktur. (Ancak) onları (her birinizin maddi durumunun el verdiği oranda) faydalandırın ve güzel bir şekilde onları serbest bırakın (boşayın).

50. Ey Nebi! Biz, sana mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği cariyelerini, seninle beraber hicret eden amca kızları, hala kızları, dayı kızları ve teyze kızlarını helal kıldık. (Ayrıca) kendisini Peygamber'e hibe eden, Peygamber'in de onu almak istediği kadını da -müminlerin dışında, sana özel olmak üzere- helal kıldık. Biz müminlere hanımları ve cariyeleri konusunda neyi farz kıldığımızı biliyoruz. (Böyle yaptık ki) senin için bir sıkıntı olmasın. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

تُرْجِي مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ۭ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
النِّسَاۗءُ مِنْۢ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ
حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ
رَّقِيْبًا ﴿٥٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ
اِلَّآ اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ اِنٰىهُ ۙ وَلٰكِنْ اِذَا
دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ۭ
اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيٖ مِنْكُمْ ۡ وَاللّٰهُ
لَا يَسْتَحْيٖ مِنَ الْحَقِّ ۭ وَاِذَا سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔـلُوْهُنَّ
مِنْ وَّرَاۗءِ حِجَابٍ ۭ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ ۭ
وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوْا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَآ اَنْ تَنْكِحُوْٓا
اَزْوَاجَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖٓ اَبَدًا ۭ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ﴿٥٣﴾
اِنْ تُبْدُوْا شَيْـــًٔا اَوْ تُخْفُوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٥٤﴾

51. (Eşlerinden) dilediğini erteler (boşar), dilediğini yanında tutarsın. Ayrıldığın eşlerinden birini ister (ona geri dönersen), sana bir günah yoktur. Bu (hüküm), gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve onlara verdiğinden hepsinin razı olması için en uygun olandır. Allah kalplerinizde olanı bilir. Allah (her şeyi bilen) Alîm, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

52. Hoşuna gitse bile, bundan sonra kadın (alman) ve eşlerinden birinin yerine (evlenmen) sana helal değildir. Cariye (alman ya da değiştirmen) müstesna. Allah her şeyin üzerinde gözetleyendir.

53. Ey iman edenler! Size izin verilmeden Nebi'nin evine girmeyin. (Girdiğiniz zaman da) yemek vaktini beklemeyin. Fakat yemeğe davet edildiğinizde girin, yemeği yiyince de dağılın. Sohbet etmek için oturmayın. Şüphesiz ki bu yaptığınız, Nebi'ye eziyet vermekte, (bunu size söylemekten) utanmaktadır. Allah, hakkı söylemekten utanmaz. (Peygamber eşlerine) bir şey soracağınız zaman, perde arkasından sorun. Bu, hem sizin kalpleriniz hem de onların kalpleri için en temiz olandır. Sizin Allah Resûlü'ne eziyet etmeniz ve ondan sonra eşlerini nikâhlamanız ebediyen olacak şey değildir. Şüphesiz ki bu, Allah katında çok büyük bir şeydir.

54. Bir şeyi açıklasanız da gizleseniz de şüphesiz ki Allah, her şeyi bilmektedir.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيٓ اٰبَآئِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ اِخْوَانِهِنَّ
وَلَآ اَبْنَآءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ
وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ
عَلَى النَّبِيِّ ۚ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾
اِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ
الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۚ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى
اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ
فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾
مَلْعُونِينَ ۚ اَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

55. (Peygamber kadınlarının perde olmaksızın) babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin erkek çocukları, kız kardeşlerinin erkek çocukları, kadınları ve köleleriyle (konuşmalarında) bir sakınca/günah yoktur. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, her şeyin üzerinde şahittir.

56. Allah ve melekleri Peygamber'e salât etmektedir. Ey iman edenler! Siz de ona salât ve selam edin.

(Ebu'l Aliye (rh) demiştir ki: "Allah'ın salâtı, Peygamber'i (sav) övmesidir. Meleklerin ve müminlerin salâtı, Allah'tan (cc), Peygamber'i (sav) övmesini istemeleridir." (Buhari, 4797. hadisin öncesinde))

57. Allah'a ve Resûl'üne eziyet edenlere (gelince), Allah onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mümin erkek ve kadınlara yapmadıkları şeyle iftirada bulunanlar, hiç şüphesiz, iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Nebi! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına de ki: "(Tüm bedenlerini örten) cilbablarını üstlerine giysinler. Bu, onların (hür ve iffetli olarak tanınıp kötü) tanınmamaları ve eziyet görmemeleri için en uygun olandır. Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."

60. Andolsun ki münafıklar, kalbinde hastalık bulunanlar ve Medine'de asılsız haberleri yayanlar, bu (yaptıklarına) bir son vermezlerse, seni onların başına musallat ederiz. Sonra da orada çok az bir süre sana komşuluk edebilirler.

61. Mel'unlar olarak... Nerede bulunurlarsa yakalanır ve (kökleri kuruyana dek) öldürülürler.

62. (Bu,) önceden yaşamış olanlar hakkında Allah'ın sünnetidir/yasasıdır. Sen, Sünnetullah'ta hiçbir değişiklik bulamazsın.

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَاَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ۙ ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۚ ﴿٦٥﴾
يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَآ اَطَعْنَا اللّٰهَ
وَاَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَآ اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا
فَاَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ
لَعْنًا كَبِيرًا ۧ ﴿٦٨﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ اٰذَوْا
مُوسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا ۭ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَآ اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۙ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ
اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۭ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْاِنْسَانُ ۭ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۙ ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِينَ
وَالْمُنٰفِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

63. İnsanlar sana "saat"ten/kıyametten soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi, ancak Allah'ın yanındadır." Nereden bileceksin, belki kıyamet yakındır.

64. Şüphesiz ki Allah, kâfirlere lanet etmiş ve onlara alevleri dehşet saçan bir ateş hazırlamıştır.

65. Orada ebedî kalacaklardır. Ne bir dost ne de bir yardımcı bulacaklardır.

66. Yüzlerinin ateşte evrilip çevrileceği gün diyecekler ki: "Keşke Allah'a itaat etseydik. Keşke Resûl'e itaat etseydik."

67. Diyecekler ki: "Rabbimiz! Bizler efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik. (Onlar da) bizi (doğru yoldan) saptırdılar."

68. "Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onlara büyük bir lanetle lanet et."

(Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167)

69. Ey iman edenler! Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Allah söyledikleri (şeylerden) onu temize çıkardı. O, Allah katında seçkin biriydi.

70. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve doğru/sağlam/adil söz söyleyin.

71. (Allah da buna karşılık) amellerinizi ıslah etsin, günahlarınızı bağışlasın. Kim de Allah'a ve Resûl'üne itaat ederse, şüphesiz ki büyük bir kurtuluş ve kazanç elde etmiş olur.

72. Şüphesiz ki biz; göklere, yere ve dağlara emaneti (şer'i sorumluluğu/irade ve mükellefiyeti) teklif ettik. Onu yüklenmekten kaçındılar. Ve ondan endişeye kapıldılar. (Ama) insan onu yüklendi. Çünkü o, pek zalim, pek cahildir.

73. (Bu teklif) Allah'ın münafık erkek ve münafık kadınlara, müşrik erkek ve müşrik kadınlara azap etmesi; mümin erkek ve mümin kadınların da tevbelerini kabul edip (onları bağışlaması) içindir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

34. SEBE' SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 54 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hamd Allah'adır. O (Allah) ki; göklerde ve yerde olanların tümü O'na aittir. Ahirette de hamd O'nadır. O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm, (her şeyden haberdar olan) El-Habîr'dir.

2. Yere giren ve ondan çıkan her şeyi, gökten inen ve göğe çıkan her şeyi bilir. O, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr'dur.

3. Kâfirler dediler ki: "Kıyamet bize gelmez." De ki: "Hayır (düşündüğünüz gibi değil!) Gaybı bilen Rabbime andolsun ki, mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca bir şey O'ndan gizli/kapalı kalmaz. Bundan daha küçük veya daha büyük ne varsa, hepsi apaçık bir Kitap'ta yazılıdır."

سُورَةُ سَبَإٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِى الْاٰخِرَةِ ؕ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝١ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ؕ وَهُوَ
الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝٢ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَاْتِينَا السَّاعَةُ ؕ قُلْ
بَلٰى وَرَبِّى لَتَاْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ
فِى السَّمٰوَاتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ
اِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ ۙ ۝٣ لِيَجْزِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ؕ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٤ وَالَّذِينَ سَعَوْ فِٓى اٰيَاتِنَا
مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ ۝٥ وَيَرَى الَّذِينَ
اُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِٓى اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِٓى
اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝٦ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ ۝٧

4. (Bu,) iman edip salih amel işleyenlere mükâfatlarını vermesi içindir. Böyleleri için bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

5. Ayetlerimizi etkisiz/geçersiz kılmak için uğraşanlara (gelince), onlara en beterinden can yakıcı bir azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd olan (Allah'ın dosdoğru) yoluna hidayet ettiğini bilirler.

7. Kâfirler dediler ki: "Parçalara ayrılıp (un ufak olduktan sonra), mutlaka yeniden diriltileceğinizi haber veren bir adamı gösterelim mi size?"

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
بِالْاٰخِرَةِ فِى الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ﴿٨﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا
اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنْ نَّشَاْ
نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ
اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا
فَضْلًا ؕ يٰجِبَالُ اَوِّبِىْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيْدَ ۙ ﴿١٠﴾ اَنِ اعْمَلْ
سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِى السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ؕ اِنِّىْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
بَصِيْرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَاَسَلْنَا
لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ؕ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ؕ
وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُوْنَ
لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ؕ اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ؕ وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِىَ
الشَّكُوْرُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖٓ
اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِى الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿١٤﴾

8. (Anlamadık ki) "Allah'a iftira mı ediyor, yoksa deli midir?" (Hayır! Söylediğiniz gibi değil!) Bilakis, ahirete inanmayanlar azabın ve (hakka dönüşü pek zor olan) uzak bir sapıklığın içerisindelerdir.

9. Önlerindeki ve arkalarındaki göğü ve yeri görmediler mi? Şayet dilesek, onları yerin dibine geçirir ya da göğü üzerlerine parçalar hâlinde düşürürüz. Şüphesiz ki bunda, (Allah'a çokça) yönelen her kul için (ibret alınacak) bir ayet vardır.

10. Andolsun ki biz, Davud'a kendi tarafımızdan bir üstünlük/seçkinlik verdik. "Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber (beni tesbih edişini) tekrarlayın." Ve ona, demiri yumuşattık.

11. (Ona dedik ki:) "Geniş, tüm bedeni kaplayan zırhlar üret, (zırhı) düzenli ve sağlam yap. (Siz de) salih ameller yapın. Şüphesiz ki ben, yaptıklarınızı görenim."

12. Süleyman'a da rüzgârı (verdik). Sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir aydır. (Bir günde iki aylık mesafeyi kateder.) Ona, erimiş bakırı sel gibi akıttık. Cinlerden bazısı da Rabbinin izniyle onun önünde çalışmaktadır. Onlardan her kim emrimizden saparsa ona, alevleri dehşet saçan ateşten tattırırız.

13. Ona dilediği şekilde mabedler, heykeller, havuz genişliğinde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. Ey Davud ailesi! Şükretmek için (salih) amel işleyin. Kullarımdan şükredenler pek azdır.

14. (Süleyman'ın) ölümüne hükmettiğimizde, ölümünü onlara asasını yiyen bir ağaç kurdundan başkası göstermedi. (Süleyman) yere yıkılınca anlaşıldı ki; şayet cinler gaybı biliyor olsalardı, (Süleyman'ın yaşadığını zannedip) alçaltıcı azap içinde öylece beklemezlerdi.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ
مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجَازِيٓ
اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا
فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا
اٰمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ
ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ
عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ
زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ
وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

15. Andolsun ki Sebe (halkının) yerleşim yerinde, sizin için (ibret alınacak) bir ayet vardır. (Yerleşim yerleri) sağdan ve soldan iki bahçeliydi. Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve Ğafûr bir Rab...

16. (Şükretmeyip) yüz çevirdiler. (Nankörlüklerine karşılık) üzerlerine "Arim selini" gönderdik. Ve onların (dillere destan) bahçelerini, yemişleri acı ılgın ağacı ve az bir şey de sedir ağaçlarının olduğu iki (kötü) bahçeye çevirdik.

17. Nankörlükleri nedeniyle onları böyle cezalandırdık işte. Biz, nankörlük edenden başkasını cezalandırmayız.

18. Onların (beldesiyle) bereketli kıldığımız topraklar arasında görünür beldeler var ettik. (Beldeler arasında güven içinde) yolculuk etmelerini takdir ettik. "Orada geceleri ve gündüzleri emniyet içinde dolaşın." (dedik.)

19. Onlar: "Rabbimiz! Yolculuklarımızın arasını aç." dediler ve nefislerine zulmetmiş oldular. Onları (insanların akıbetlerini konuştuğu) masal hâline getirdik ve onları paramparça ettik. Şüphesiz ki bunda, çokça sabreden ve çokça şükreden herkes için ayetler vardır.

(Allah'ın (cc) yolculuğu kolaylaştırdığı bir çok kavim, geçmişe özlem duyarak, nimete nankörlük etmişlerdir.)

20. Andolsun ki İblis, (onların çoğunu saptıracağına dair) zannında haklı çıktı. Müminlerden bir grup hariç, ona uydular.

21. (İblis'in) onlar üzerinde hiçbir otoritesi yoktu. (Fakat) ahirete inananlarla onda şüphe içerisinde olanları açığa çıkarmak için (İblis'e mühlet verdik). Senin Rabbin, her şeyin üzerinde koruyucudur.

22. De ki: "Haydi! Allah'ın dışında (ilah olduğunu) zannettiklerinizi çağırın (bakalım)!" Onların göklerde ve yerde zerre ağırlığınca sahip oldukları bir şey yoktur. O ikisinde bir ortaklıkları da yoktur. (Allah'ın) onlardan yardımcı/destek edindiği kimse de yoktur.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ ؕ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمْ ؕ قَالُوا الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيْرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّآ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾
قُلْ لَّا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّآ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ قُلْ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ؕ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٦﴾
قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ؕ بَلْ هُوَ اللّٰهُ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ
بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَّكُمْ
مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٠﴾
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِيْ
بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ِۨالْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا
لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَآ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣١﴾

23. O'nun katında izin verdikleri dışında, hiç kimsenin şefaati fayda sağlamaz. (Meleklerin) kalplerinden korku giderilince: "Rabbiniz ne buyurdu?" derler. (Cevap olarak hep beraber:) "Hak olanı söyledi. O, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (en büyük olan) El-Kebîr'dir." derler.

(34/Sebe' Suresi 22-23. ayetler, insanları şirk koşmaya sevk eden sebepleri ele almış ve çürütmüştür. Şöyle ki kendisinden fayda umulan bir varlık, dört sıfattan birine sahip olmalıdır.

1. Mülkünde tek otorite olması.
2. Tek otorite olmasa da ortak olarak mülk sahibi olması.
3. Mülkte ortaklığı olmasa da yardımcı veya vezir olarak yetki sahibi olması.
4. Üç özelliğe sahip olmasa da mülk sahibi nezdinde hatırı sayılır biri olması.

Allah (cc) dört vasfı da kendi dışındaki tüm varlıklardan nefyetmiştir. Mülk, yalnızca Allah'ındır (cc), hiçbir zerresinde ortağı yoktur, kimseye yetki ve yardımcılık vermemiştir. O'nun izin verdikleri dışında kimsenin şefaati yoktur... Öyleyse kul, dini Allah'a (cc) halis kılarak ve araya hiçbir aracı koymadan doğrudan Rabbine yönelmeli, O'ndan istemeli, O'ndan beklemelidir. Ayrıca Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

24. De ki: "Göklerden ve yerden sizi rızıklandıran kimdir?" De ki: "Allah'tır! Biz veya sizler ya hidayet üzere ya da apaçık bir sapıklık içerisindeyiz. (Birimiz hidayet üzereyse, öteki mutlaka sapıklık içinde olmalıdır. Ben, Rabbimden bir hidayet üzere olduğuma göre, geriye tek seçenek kalmaktadır.)"

25. De ki: "Sizler bizim işlediğimiz suçlardan sorumlu olmazsınız; biz de sizlerin yaptıklarınızdan sorumlu olmayız."

26. De ki: "Rabbimiz bizleri bir araya toplayacak, sonra hak olanla hükmedip aramızı açacaktır. O, (kullarının anlaşmazlıklarında hükmeden, fetih ve zafer ihsan eden) El-Fettâh, (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

27. De ki: "Allah'a ortak olarak eklediklerinizi bana gösterin (bakalım)! (Hangi sıfatlarından ötürü Allah'a ortak kıldığınızı bilmek istiyorum.) Asla! Bilakis O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir."

28. Biz seni, ancak bütün insanlığa müjdeci ve uyarıcı olarak yolladık. Fakat insanların çoğu bilmezler.

29. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız, (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

30. De ki: "Sizin için bir buluşma günü vardır. Ondan ne bir saat geri kalır ne de ileri geçersiniz."

31. Kâfirler dediler ki: "Bu Kur'ân'a da onun öncesinde gelmiş (Kitaplara da) inanmayız." Sen, o zalimleri Rablerinin huzurunda durdurulurken bir görseydin! Birbirlerine laf atarlar. Zayıf bırakılmış (mustazaflar), büyüklenen (müstekbirlere) derler ki: "Siz olmamış olsaydınız biz, müminler olurduk."

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
اِذْ تَاْمُرُونَنَآ اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِٓى اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ؕ
هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِى قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ ۙ اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا
نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ
اِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِى تُقَرِّبُكُمْ
عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ
الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِى الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ
يَسْعَوْنَ فِٓى اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾
قُلْ اِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ
لَهٗ ؕ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿٣٩﴾

32. Müstekbirler, mustazaflara derler ki: "Hidayet size geldikten sonra, biz mi sizi ondan alıkoyduk? (Hayır, öyle değil!) Bilakis sizler, suçlu günahkârlardınız."

33. Mustazaflar, müstekbir olanlara derler ki: "Bilakis (işiniz gücünüz) gece gündüz hile (yapmaktı)... (Çünkü) siz, Allah'a karşı kâfir olmamızı ve O'na ortaklar koşmamızı emrediyordunuz bize." Azabı gördüklerinde (için için yanarak) pişmanlıklarını gizleyecekler. Biz, kâfirlerin boynuna zincirli halkalar geçirdik. (Ne yani) yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?

(Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167)

34. Biz, hangi beldeye bir uyarıcı yolladıysak mutlaka oranın refah içinde yaşayan şımarık zenginleri: "Biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr ediyoruz." dediler.

(bk. 18/Kehf, 36)

35. Dediler ki: "Bizim mallarımız ve evlatlarımız daha fazladır. Biz azap görecek de değiliz."

36. De ki: "Şüphesiz ki Rabbim, rızkı dilediğine genişletir, (dilediğine) daraltır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

37. Mallarınız ve evlatlarınız, sizi bize yakınlaştırmaz. (Bize yakınlaşacak olanlar) iman edip salih amel işleyenlerdir. İşte bunlara, yaptıklarına karşılık kat kat arttırılmış bir mükâfat vardır. Ve onlar, (özel konuklar için hazırlanmış) odalarda güvendelerdir.

(bk. 18/Kehf, 36)

38. Ayetlerimizi etkisiz/geçersiz kılmak için çabalayanlarsa bunlar, azabın içinde hazır bulundurulacaklardır.

39. De ki: "Şüphesiz ki Rabbim, kullarından dilediğine rızkı genişletir, (dilediğine) daraltır. Her ne infak ederseniz (Allah,) yerine başkasını koyar. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۚ
بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۖ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ
لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۭ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُفْتَرًى ۭ
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾
وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ
فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۣ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ
اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۣ مَا بِصَاحِبِكُمْ
مِنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ
مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ
عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

40. O gün, onların tamamını (diriltip) huzuruna toplar. Sonra da meleklere der ki: "Bunlar mı size ibadet ediyordu?"

41. Diyecekler ki: "Seni tenzih ederiz. Bizim velimiz/dostumuz sensin, onlar değil." (Hayır, öyle değil!) İşin aslı, cinlere ibadet ediyorlardı. Ve çoğu, cinlerin (söylediği: "Melekler Allah'ın kızlarıdır.", "Bunlar sizi Allah'a yakınlaştırır." gibi batıl sözlere) iman ediyorlardı.

42. Bugün, birbiriniz için ne bir fayda sağlamaya ne de zarar vermeye gücünüz vardır. Biz zalimlere deriz ki: "Yalanladığınız ateşin azabını tadın (bakalım)."

43. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda: "Bu, sizi babalarınızın ibadet ettiği (ilahlarınızdan) alıkoymaya çalışan bir adamdan başkası değildir." dediler. Ve dediler ki: "Bu, yalnızca uydurulmuş bir iftiradır." Kâfirler, hak kendilerine geldiğinde: "Bu, apaçık bir büyüden başkası değildir." dediler.

44. Biz, onlara ders yapıp (talim edecekleri) bir kitap vermedik. Senden önce onlara bir uyarıcı da yollamadık.

45. Bunlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Oysa bu (Mekkeliler), öncekilere verdiğimizin onda birini dahi elde edememişken (yine de) resûllerimi yalanladılar. (Onların inkârına karşı) benim inkârım nasılmış?

46. De ki: "Size tek bir öğüt veriyorum: (Hakkı bulmak adına) Allah için ikişer ikişer, birer birer harekete geçin, sonra da düşünün. (Göreceksiniz ki) arkadaşınız (olan Peygamber'de) hiçbir delilik yoktur. O, çetin bir azabın öncesinde, (sizi uyaran) bir uyarıcıdan başkası değildir."

47. De ki: "(Davetim karşılığında) sizden istediğim bir ücret varsa o da sizin olsun. Benim ücretim Allah'a aittir. O, her şeye şahittir."

48. De ki: "Şüphesiz ki Rabbim, hakkı/nübüvveti (dilediği kimseye) yerleştirendir. (O,) gaybı bilendir."

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ
اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِىۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِٓى اِلَىَّ رَبِّىۜ اِنَّهُ سَمِيعٌ
قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍۙ ﴿٥١﴾
وَقَالُٓوا اٰمَنَّا بِهٖۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍۚ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ
مِنْ قَبْلُۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا فِى شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا
اُولِٓى اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَۜ يَزِيدُ فِى الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ
لَهَاۚ وَمَا يُمْسِكْۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهٖۜ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۜ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۜ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَۖ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

49. De ki: "Hak geldi. Batıl, ne bir şeyi başlatıp var edebilir ne de geri getirebilir."

50. De ki: "Şayet sapıtacak olsam, kendi aleyhime sapıtmış olurum. Hidayeti bulacak olsam bu, Rabbimin bana vahyettiği ile olur. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (kullarına en yakın olan) Karib'dir."

51. (Kıyametin) dehşetli korkusu onları sardığında, hâllerini bir görsen! Artık kaçış yoktur ve yakın bir yerden yakalanmış olacaklardır.

52. "Ona iman ettik." derler. O uzak mekândan onu nasıl elde edecekler ki? (Tevbe ve iman yeri dünyaydı. Artık ona çok uzaklar.)

53. Oysa daha önce onu inkâr etmişlerdi. Uzak yerden gaybı taşlayıp duruyorlar. (Dünyaya dönüp, tekrar iman etmeyi istemeleri, onların bilgisizlik içinde gaybı taşladıklarını ve çaresizliklerini gösterir.)

54. Daha önce benzerlerine yapıldığı gibi, (bu) istekleriyle aralarına engel konulmuştur. Çünkü onlar, huzursuzluk veren bir şüphe içerisindeydiler.

35. FÂTIR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 45 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah'adır. O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz ki Allah, her şeye kadîrdir.

2. Allah'ın insanlara bahşettiği herhangi bir rahmeti kısıtlayacak, kısıtladığını da ondan sonra salıverecek/önünü açacak yoktur. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

3. Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Allah'ın dışında gökten ve yerden sizi rızıklandıran bir yaratıcı mı var? O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (O hâlde) nasıl da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz?

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ﴿٤﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا ۪ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ؕ اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ؕ ﴿٦﴾
اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿٧﴾ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ
فَرَاٰهُ حَسَنًا ؕ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۫ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٨﴾ وَاللّٰهُ
الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا
بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ
الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ؕ اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ؕ
وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَمَكْرُ اُولٰٓئِكَ
هُوَ يَبُوْرُ ﴿١٠﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
اَزْوَاجًا ؕ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ
وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿١١﴾

4. Şayet seni yalanlıyorlarsa hiç şüphesiz, senden önceki resûlleri de yalanlandılar. İşler Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar! Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır. (Öyleyse) dünya hayatı sizi aldatmasın. Çok aldatan (şeytan da) sizi Allah'la aldatmasın.

6. Hiç kuşkusuz şeytan, sizin düşmanınızdır. (O hâlde) siz de onu düşman edinin. O, kendi fırkasını ancak alevleri dehşet saçan ateşin ehli olmaya davet eder.

7. Küfre sapanlara çetin bir azap vardır. İman edip salih amel işleyenlere ise bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

8. Kötü ameli kendisine süslü gösterilip de onu güzel görenle (Allah'ın hidayet ettiği kimse bir olur mu hiç)? Şüphesiz ki Allah, dilediğini saptırır, dilediğini hidayet eder. (Öyleyse iman etmiyorlar diye) onlar için kendini üzüntülere kaptırma. Şüphesiz ki Allah, onların yaptıklarını bilendir.

(Allah'ın (cc), Resûl'ünü tesellisi için bk. 20/Tâhâ, 2)

9. Allah, rüzgârları gönderir, (rüzgâr) bulutları harekete geçirir. Biz (bulutları) ölü bir beldeye sevk ederiz ve onunla ölümünden sonra toprağa hayat veririz. İşte diriliş de böyledir.

10. Kim izzet arıyorsa hiç şüphesiz, izzetin tamamı Allah'a aittir. Güzel söz O'na yükselir. (Güzel sözü) salih amel yükseltir. Kötülüklerle tuzak kuranlar için, çetin bir azap vardır. Bunların tuzakları bozulur, yok olur gider.

11. Allah, sizleri topraktan, sonra bir damla sudan yarattı. Sonra sizi çift kıldı. O'nun bilgisi dışında bir dişi ne gebe kalır ne de doğurur. Yaşayan birinin ömrünün uzatılması da, kısaltılması da mutlaka bir Kitap'ta yazılıdır. Şüphesiz ki bu, Allah'a kolaydır.

وَمَا يَسْتَوِى الْبَحْرَانِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهٗ وَهٰذَا
مِلْحٌ اُجَاجٌ ؕ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ
حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا
مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢﴾ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ
وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ ۙ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۙ كُلٌّ يَّجْرِىْ
لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ وَالَّذِيْنَ
تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ؕ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوْهُمْ
لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ؕ وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ؕ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ۚ ﴿١٤﴾
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿١٥﴾
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۙ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَاِنْ تَدْعُ
مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَىْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ؕ
اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ
وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾

12. İki deniz bir değildir. Bu, tatlı mı tatlı, içimi kolay; şu, tuzlu ve acıdır. Her ikisinden de taze et yer, süs eşyası çıkarır ve giyinirsiniz. Onun lütuf ve ihsanını elde etmeniz için, gemilerin (denizde) akıp gittiğini görürsün. Umulur ki şükredersiniz.

13. Geceyi gündüze, gündüzü de geceye katar. Güneş'i ve Ay'ı emre amade kılmıştır. Her biri belirlenmiş bir süreye kadar akıp gider. İşte bu, sizin Rabbiniz olan Allah'tır. Hâkimiyet/Egemenlik yalnızca O'na aittir. O'nun dışında dua ettikleriniz, kıl kadar dahi bir şeye sahip değildir.

14. Onlara dua etseniz, duanızı işitmezler. İşitseler bile, size cevap veremezler. Kıyamet Günü şirkinizi reddederler. (Her şeyden haberdar olan) Habîr gibi kimse sana haber veremez.

15. Ey insanlar! Sizler, Allah'a muhtaçsınız. Allah ise (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'in ta kendisidir.

16. Dilerse sizi götürür, (yerinize) yeni bir halk getirir.

17. Bu, Allah'a zor değildir.

18. Hiçbir günahkâr, bir başkasının günahını yüklenmez. (Günah) yükü ağır olan biri (yükünü) taşıması için birini çağırsa yakın akraba dahi olsa günahı ona yükletilmez. Sen yalnızca gaybta (görmedikleri hâlde ya da kimsenin kendilerini görmediği yerlerde) Rablerinden korkanları ve namazı dosdoğru kılanları uyarırsın. Kim de arınırsa, ancak kendi yararına arınmış olur. Dönüş yalnızca Allah'adır.

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ
اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾
اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَّنَذِيرًا
وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوكَ فَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ
مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ
جُدَدٌ بِيضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾
وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ
اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾
اِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ
اُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ اِنَّهٗ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

19. Kör ile gören bir değildir.

20. Karanlıklar ile aydınlık da (bir değildir).

21. Gölge ile sıcaklık da.

22. Dirilerle ölüler de bir olmaz. Allah dilediğine işittirir. Sen kabirde olanlara işittiremezsin.

23. Sen, yalnızca bir uyarıcısın.

24. Biz seni hak ile, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Her ümmete mutlaka bir uyarıcı gelip geçmiştir.

25. Şayet seni yalanlıyorlarsa muhakkak ki onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Resûlleri onlara apaçık deliller, sahifeler ve aydınlatıcı Kitaplarla gelmişlerdi.

26. Sonra kâfirleri yakalayıverdim. Nasılmış (onların yalanlamalarına karşı) benim inkârım?

27. Görmedin mi? Allah, gökten su indirdi. Onunla çeşitli renklerde meyveler çıkarmışızdır. Dağlardan da beyaz, kırmızı, daha başka renklerde ve siyah yollar kılmışızdır.

28. İnsanlar, canlılar ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Allah'tan ancak, âlim olanlar (hakkıyla) korkar. Şüphesiz ki Allah, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

29. Hiç şüphesiz, Allah'ın Kitabı'nı okuyan, namazı dosdoğru kılan ve rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık olarak infak edenler; zarara uğramayacak bir ticaret umarlar.

30. Ta ki (Allah), mükâfatlarını eksiksiz bir şekilde onlara versin. (Ayrıca) ihsan ve lütfundan fazlasını da versin. Çünkü O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şekûr'dur.

وَالَّذِىٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا
الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ
وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ۭ ﴿٣٢﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ۭ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ
شَكُوْرُۨ ﴿٣٤﴾ اَلَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا
فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ كُلَّ كَفُوْرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ
يَصْطَرِخُوْنَ فِيْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِيْ
كُنَّا نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَاۗءَكُمُ النَّذِيْرُ ۭ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
عٰلِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٣٨﴾

31. Kitap'tan sana vahyettiğimiz, hakkın ta kendisi olup kendinden önceki (Kitapları) doğrulayıcıdır. Şüphesiz ki Allah, kullarına karşı (her şeyden haberdar olan) Habîr, (her şeyi gören) Basîr'dir.

32. Sonra Kitab'ı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Onlardan kimi nefsine zulmeder, kimisi orta yolludur. Kimisi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışıp öne geçer. Bu, büyük lütuf ve ihsanın ta kendisidir.

33. (Amellerinin karşılığı) girecekleri Adn Cennetleri'dir. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Ve orada elbiseleri ipektendir.

34. Derler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamd olsun. Şüphesiz ki Rabbimiz, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şekûr'dur."

35. "O ki ihsan ve lütfundan, bizleri tam kalınacak bir yurda yerleştirdi. Orada bize ne bir yorgunluk ne de bıkkınlık dokunacak."

36. Kâfirlere ise cehennem ateşi vardır. Ne haklarında ölmeleri için hüküm verilir, ne de (ateşin) azabı hafifletilir. Biz, her nankör olanı işte böyle cezalandırırız.

37. Orada çığlıklarla yardım isterler. (Derler ki:) "Rabbimiz! Bizi çıkar, önceden yaptığımızdan (farklı olarak) salih ameller yapalım." Size, öğüt almak isteyenin öğüt alacağı kadar ömür vermedik mi? Hem size uyarıcı da geldi. Tadın (azabı)! Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

38. Şüphesiz ki Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Şüphesiz ki O, sinelerde saklı olanı da bilendir.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَآئِفَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَاوَاتِ ۚ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ ۚ بَلْ إِنْ يَعِدُ
الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا
مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ
جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ
فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ
اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ
مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

39. Yeryüzünde sizleri halifeler kılan O'dur. Kim de küfre saparsa kendi aleyhine küfre sapmış olur. Kâfirlerin küfrü, Rableri katında (Allah'ın) gazabından başkasını arttırmaz. Kâfirlerin küfrü (kendileri için) hüsrandan başka bir şeylerini arttırmaz.

40. De ki: "Allah'ın dışında dua ettiğiniz ortaklarınız hakkında görüşünüz nedir? Gösterin bana yeryüzünde ne yaratmışlar?" Yoksa onların, göklerde ortaklığı mı vardır? Ya da onlara bir kitap vermişiz de onlar apaçık bir belge üzere midirler? (Hayır, öyle değil!) Bilakis zalimler, birbirlerine aldatmaktan başka bir şey vadetmiyorlar.

41. Şüphesiz ki Allah, zeval bulmasın diye gökleri ve yeri tutmaktadır. Zeval bulacak olsalar, O'ndan başka hiç kimse onları tutamaz. Şüphesiz ki O, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

42. Kendilerine bir uyarıcı gelecek olsa, (tüm) ümmetlerden daha doğru yolda olacaklarına dair olanca güçleriyle yemin ettiler. Kendilerine uyarıcı gelince (bu durum), ancak onların kaçıp uzaklaşmalarını arttırdı.

43. Yeryüzünde büyüklenerek ve kötü tuzaklar kurarak (uyarıcıya karşı geldiler). Oysa kötü düzen, sahibinden başkasını kuşatmaz. Öncekilerin sünnetinden başkasını mı bekliyorlar? Sen, Allah'ın sünnetinde bir değişiklik bulamazsın. Sen, Allah'ın sünnetinde bir sapma da bulamazsın.

44. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Hem onlar, güç ve kuvvet yönünden (bunlardan) daha çetindiler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz ki O, (her şeyi bilen) Alîm, (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) Kadîr'dir.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَلٰكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

سُورَةُ يٰسٓ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾
عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَا اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فِٓى اَعْنَاقِهِمْ
اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾
وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾
اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ
بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْ ۗ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ فِٓى اِمَامٍ مُبِينٍ ۚ ﴿١٢﴾

45. Şayet Allah, insanları kazandıklarıyla yargılayacak olsaydı yeryüzünde tek bir canlı dahi bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar ertelemektedir. Nihayet ecelleri geldiğinde (anlayacaklar ki;) hiç şüphesiz Allah, kullarını görendir.

36. YÂSÎN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 83 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yâ, Sîn.

2. Hüküm ve hikmetler barındıran Kur'ân'a andolsun.

3. Hiç şüphesiz sen, gönderilmiş resûllerdensin.

4. (Hiç şüphesiz ki sen,) dosdoğru yol üzeresin.

5. (O Kur'ân,) (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm (olan Allah) tarafından indirilmiştir.

6. Babaları uyarılmamış ve gaflet içerisinde olan bir topluluğu uyarmak için (gönderildin).
(bk. 28/Kasas, 46)

7. Onların birçoğunun üzerine (azap) sözü hak olmuştur. Onlar iman etmezler.

8. Biz, onların boyunlarına çenelerine kadar olan demir halkalar geçirdik, başları dik vaziyettedir.
(Bu, bir benzetmedir. Kâfirlerin boyunlarında, onları hayırdan engelleyen ve hakka karşı dik başlı, inatçı olmalarına neden olan manevi bir halka vardır. Ayrıca bk. 6/En'âm, 25)

9. Önlerine ve arkalarına bir set çektik. (Böylelikle) onları örttük. Artık (hakkı) görmezler.

10. Onları uyarsan da uyarmasan da birdir. İman etmezler.

11. Sen, ancak zikre/Kur'ân'a uyan ve gaybta (görmedikleri hâlde ya da kimsenin kendilerini görmediği yerlerde) Rahmân'dan korkanları uyarırsın. Böylesini mağfiret ve değerli bir mükâfatla müjdele.

12. Şüphesiz ki ölüleri biz diriltiriz. Onların yapıp önden yolladıkları (amelleri de), geride bıraktıkları eserleri de biz yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir Kitap'ta kaydetmişizdir.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ ۘ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۚ ﴿١٣﴾
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ
اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿١٤﴾ قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَمَآ اَنْزَلَ
الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿١٥﴾ قَالُوْا رَبُّنَا
يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾
قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ ؕ
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا
الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ۙ ﴿٢٠﴾
اِتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ
لَآ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ
اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا
وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ۚ ﴿٢٣﴾ اِنِّيْٓ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ
بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ؕ ﴿٢٥﴾ قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ؕ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ
يَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٧﴾

13. Onlara şu belde halkını misal ver. Hani onlara resûller gelmişti.

14. Hani onlara iki elçi göndermiştik de, o ikisini yalanlamışlardı. Biz de, üçüncü bir kişiyle onları desteklemiştik. Demişlerdi ki: "Şüphesiz ki biz, sizlere gönderilmiş resûlleriz."

15. Demişlerdi ki: "Sizler, yalnızca bizim gibi insanlarsınız. Rahmân, hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak yalan söylemektesiniz."

16. Demişlerdi ki: "Size gönderildiğimizi Rabbimiz biliyor."

17. "Bizim vazifemiz yalnızca apaçık bir tebliğdir."

18. Demişlerdi ki: "Biz, sizi uğursuz sayıyoruz. Bu (söylediklerinize) bir son vermezseniz, kesinlikle sizi taşlayacağız ve bizden size can yakıcı bir azap dokunacaktır."

19. Demişlerdi ki: "Uğursuzluğunuz sizin yanınızdadır. Size öğüt verildi diye mi (bizi uğursuz saydınız)? Bilakis siz, haddi aşan, taşkın bir toplumsunuz."

20. Şehrin diğer ucundan bir adam koşarak gelmiş ve demişti ki: "Ey kavmim! Gönderilmiş resûllere uyun."

21. "Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun. Onlar, hidayete ermiş kimselerdir."

22. (Söyler misiniz:) "Ne diye beni yaratana ibadet etmeyecekmişim ki? Siz O'na döndürüleceksiniz."

23. "O'nu bırakıp da başka ilahlar mı edineyim? Rahmân, benim için bir zarar dileyecek olsa, onların şefaati hiçbir fayda vermez, hem beni kurtaramazlar da."

24. "O takdirde ben, apaçık bir sapıklık içerisinde olmuş olurum."

25. "Şüphesiz ki ben, sizin Rabbinize iman ettim. Beni dinleyin."

26. (Ona:) "Cennete gir." denildi. Dedi ki: "Keşke kavmim bilseydi."

27. "Rabbimin beni bağışlayıp ikram olunanlardan kıldığını."

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ
وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا
هُمْ خَامِدُوْنَ ﴿٢٩﴾ يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ
اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا
قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ
لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ
اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا
فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ۙ ﴿٣٤﴾
لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٥﴾
سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ
النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ۙ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۭ
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى
عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۭ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤٠﴾

28. Kendisinden sonra, kavmini (helak etmek için) gökten bir ordu indirmedik. İndirecek de değiliz.

29. (Onları helak eden) yalnızca bir çığlıktı. (Bir de ne göresin. Ocakları) sönüvermiş (yok olup gitmişler).

30. Yazıklar olsun (şu) kullara! Onlara ne zaman bir elçi gelse, hemen onunla alay ederlerdi.

31. Onlardan önce helak ettiğimiz ve onlara bir daha geri dönmeyen kavimleri görmediler mi?

32. Hepsi kesinlikle huzurumuzda hazır edileceklerdir.

33. Ölü toprak, onlar için bir ayettir. Ona hayat verdik ve ondan yemekte oldukları taneler çıkarttık.

34. Orada hurma ve üzüm bahçeleri var ettik ve orada kaynak suları fışkırttık.

35. Onun meyvelerinden ve ellerinin emeğinden yesinler diye... Şükretmezler mi?

36. Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri (varlıklardan) çifter çifter yaratan (Allah), tüm eksikliklerden münezzehtir.

37. Gece de onlar için bir ayettir. Gündüzü onun içinden sıyırır çekeriz. (Bir de bakarsın ki) karanlık içinde kalıvermişler.

38. Güneş, kendisi için belirlenmiş, karar kılacağı yere doğru akmaktadır. Bu (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm (olan Allah'ın) takdiridir.

39. Ay için durup konaklayacağı menziller var ettik. Sonunda kurumuş bir hurma dalı (gibi ince yay) şeklini alır.

40. Ne Güneş'in Ay'a yetişmesi gerekir ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi mümkün olur. Hepsi bir yörüngede yüzmektelerdir.

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٤٤﴾
وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاْتِيهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ
اَطْعَمَهٗٓ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِى ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا
الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً
تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً
وَّلَٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ
اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

41. Zürriyetlerini dolu gemide taşımış olmamız da onlar için bir ayettir.

42. Binmeleri için (gemi) benzeri yarattığımız şeyler de (onlar için bir ayettir).

43. Dilesek (gemileri suda yüzdürmez ve) onları boğarız. Ne kimse yardımlarına yetişebilir ne de kurtarılabilirler.

44. Onlara rahmet etmemiz ve (ecelleri olan) belirlenmiş süreye kadar faydalandırmamız başka.

45. Onlara: "Önünüzde olan (azaptan) ve arkanızda olan (geçmiş günahlardan) korkup sakının ki, merhamete nail olasınız." denildiğinde (aldırmazlar).

46. Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet geldiğinde, mutlaka ondan yüz çevirirler.

47. Onlara: "Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden infak edin." denildiğinde, kâfirler iman edenlere dediler ki: "Allah'ın isterse doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz, apaçık bir sapıklık içindesiniz."

48. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız, (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

49. Onların beklediği yalnızca bir çığlıktır. (Kendi aralarında) tartışırlarken onları yakalayıverir.

50. Ne bir tavsiye vermeye güçleri yeter ne de ailelerine geri dönebilirler.

51. Sûr'a üfürülmüştür. (Bir de bakarsın ki) kabirlerinden çıkıvermişler ve Rablerine doğru süratle akın etmektelerdir.

52. Derler ki: "Vay başımıza gelene! Uzun süre yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? Bu Rahmân'ın vadettiği şeydir. (Anlaşılan o ki) Resûller doğru söylemiş. (Ölümden sonra diriliş, ahiret hayatı hakmış.)"

53. Yalnızca tek bir çığlık! Hepsi anında huzurumuzda hazır edilmiş olurlar.

54. Bugün, hiçbir nefis en küçük bir zulme uğramaz ve yaptıklarınızdan başka bir karşılık da görmezsiniz.

اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِىْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ۚ ﴿٥٥﴾
هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِىْ ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيْهَا
فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُوْنَ ۚ ﴿٥٧﴾ سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ﴿٥٨﴾
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِىْٓ
اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۙ ﴿٦٠﴾ وَاَنِ
اعْبُدُوْنِىْ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا
كَثِيْرًا ؕ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِىْ كُنْتُمْ
تُوْعَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ
نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ
عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ۚ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ ؕ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ
الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ۙ ﴿٦٩﴾
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾

55. Şüphesiz ki cennet ehli, o gün sevinçli bir şekilde (cennet nimetleriyle) meşguldürler.

56. Onlar ve eşleri gölgelikler içinde sedirlere yaslanmışlardır.

57. Orada kendileri için meyveler ve her istedikleri vardır.

58. Onlara çok merhametli Rab tarafından sözlü olarak verilen "selam" vardır.

59. (Allah der ki:) "Ey mücrimler! Siz şöyle ayrılın."

60. "Ey Âdemoğlulları! 'Şeytana ibadet etmeyin, o sizin apaçık düşmanınızdır.' diye size emretmedim mi?"

61. "(Yalnızca) bana ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur." (demedim mi?)

62. "Andolsun ki, sizden birçok topluluğu saptırdı. Hiç akletmiyor muydunuz?"

63. "İşte bu, size vadedilen cehennemdir."

64. "Küfrünüze karşılık bugün o (cehenneme) girin."

65. Bugün, ağızlarını mühürleriz. Kazandıkları (günahları) elleri bize söyler, ayakları da şahitlik eder.

66. Şayet dileseydik, gözlerini siler (kör ederdik). (Doğruyu bulmak için, bilinçsizce sağa sola koşuşan hayvanlar gibi) yola koşuşurlardı. (Biz, hakkı görmelerine engel olsaydık) nasıl göreceklerdi ki?

67. Dileseydik onları, oldukları yerde başka varlıklara çevirirdik. Ne ileri gitmeye ne de geri dönmeye güç yetirirlerdi.

68. Kimin ömrünü uzatmışsak, yaratılışta onu baş aşağı (güçten sonra zayıflığa, ömrün en güzel çağından en kötü çağına) çevirmişizdir. (Öyleyse ileride yaparım diye sorumluluklarını ertelemesinler. Güç ve kuvvetleri yerindeyken, Allah'a layıkıyla kulluk etsinler.) Akletmiyorlar mı?

69. Biz ona şiir öğretmedik, bu ona yakışmaz da. O, yalnızca bir zikir/öğüt ve apaçık bir Kur'ân'dır.

70. Ta ki (Kur'ân), diri olanları uyarsın ve kâfirler üzerine söz/Allah'ın hücceti hak olsun.

(Bu ayet, Yâsîn Suresi'nde geçiyor olmasına rağmen, "Yâsîn sektörü" oluşturup, ölülerin başında Yâsîn okunması ve insanların cenazeden cenazeye Kur'ân'ı hatırlamaları izahı güç bir durumdur.

Okunsun, yaşansın, kendisiyle cihad edilsin ve diriler uyarılsın diye indirilen bir Kitab'ın, mezarlıklara indirgenmesi bu nimete yapılan en ciddi nankörlüklerdendir.)

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُوْنَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوْا
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ؕ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ
وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ
مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ؕ قَالَ
مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ۙ ﴿٧٩﴾ اَلَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ
نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ؕ بَلٰى وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾
اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾

سُوْرَةُ الصَّافَّاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَثَمَانُوْنَ اٰيَةً

71. Görmediler mi? Kendi ellerimizle yaptığımız (büyük ve küçükbaş) hayvanları, onların (menfaati için) yarattık. Onlar (bu) hayvanlara hükmediyor (faydalarına olacak işlerde kullanıyorlar).

72. (O hayvanları) onlara boyun eğdirdik. Hem binekleri (bu) hayvanlardandır hem de onlardan yerler.

73. Ve onlarda, kendileri için (başka) faydalar ve içecekler vardır. Şükretmezler mi?

74. Kendilerine yardım olunur umuduyla, Allah'ın dışında ilahlar edindiler.

75. (İlah edindikleri) onlara yardıma güç yetiremez. Onlarsa (müşriklerin kendisi), ilah edindikleri için hazır edilmiş askerlerdir.

(Müşriklerin ilah edindikleri putlara askerliği şudur: Hayvanlarından ve ekinlerinden onlara pay ayırırlar (6/En'âm, 136), çocuklarını putlara kurban ederler (6/En'âm, 137), putları için tartışır ve onlar için kavga ederler (21/Enbiyâ, 68; 25/Furkân, 42; 38/Sâd, 6)...)

76. Onların söyledikleri seni üzmesin. Biz, onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilmekteyiz.

77. İnsan, onu bir su damlasından yarattığımızı görmedi mi? (Şimdi) apaçık bir düşman kesilivermiştir.

78. Kendi yaratılışını unutup bize örnek verdi ve: "Çürümüş kemikleri kim diriltecek?" dedi.

79. De ki: "Onu ilk defa var eden diriltecektir. O her türlü yaratmayı bilir."

80. O (Allah) ki yeşil ağacı size ateş (yakıtı) kılmıştır. Siz de ondan yakıyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan kimse, onların benzerini yaratmaya kâdir olmaz mı? Elbette (kâdirdir). O, (çokça yaratan) El-Hallâk, (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

82. Bir şey dilediğinde, emri ona: "Ol!" demesidir. O da oluverir.

83. Her şeyin otorite ve hükümranlığını elinde bulunduran (Allah), eksikliklerden münezzehtir. O'na döndürüleceksiniz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾
إِنَّ إِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ
الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا
أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾
وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا
إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾
فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا
يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾
اُحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ فَاهْدُوهُمْ إِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ ﴿٢٤﴾

37. SAFFÂT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 182 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Saf saf dizilenlere,

2. Gürültüyle sürükleyenlere,

3. Zikri okuyanlara andolsun ki,

4. Sizin ilahınız tek bir (ilahtır).

(Kur'ân'da ilah kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/Enbiyâ, 25)

5. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Doğuların da Rabbidir.

6. Şüphesiz ki biz, dünya semasını yıldızlarla süsledik.

7. Ve onu inatçı her şeytandan (yıldızlarla) koruduk.

8. Mele-i A'lâ'yı dinleyemezler. (Dinlemeye kalkınca) her yandan (taşlanıp) atılırlar.

9. Defedilirler. Onlara sürekli olan bir azap vardır.

10. Ancak (kulak verip) hızlıca söz kaçıran olursa, onun peşine alev topu takılır.

11. Sor (bakalım) onlara! Onların yaratılışı mı daha zorlu, yoksa (yer, gök, dağ gibi) diğer yarattıklarımız mı? Şüphesiz ki biz, onları yapış yapış bir çamurdan yarattık.

12. Sen (onların Kur'ân'a ve ahirete inanmayışlarına) şaşırdın. Onlarsa alay ederler.

13. Öğüt verildiğinde öğüt almazlar.

14. Bir ayet gördüklerinde alay konusu edinirler.

15. Ve derler ki: "Bu, apaçık bir sihirden başkası değildir."

16. "Biz, ölüp toprak ve kemik olduğumuzda diriltilecek miymişiz?"

17. "Önceki atalarımız da mı?"

18. De ki: "Evet, sizler boyun eğip, alçalmış olarak (diriltileceksiniz)."

19. O yalnızca tek bir çığlıktır. (Bir de bakarsın ki) bakınıyorlar.

20. Derler ki: "Yazıklar olsun bize! Bu, Din Günü'dür."

21. Bu, sizin yalanladığınız (her şeyi birbirinden ayıracak olan) "Fasl" Günü'dür.

22-23. Zulmedenleri, (onlarla aynı amelleri yapan) eşlerini ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerini toplayın bir araya! Onları cehennemin yoluna sürün.

24. Onları durdurun, çünkü onlar sorgulanacaklardır.

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا
عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ
لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا
قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ
يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾
إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ
أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ ۖ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾
عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ
لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ
قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

25. Ne oldu size? Neden birbirinize yardım etmiyorsunuz?

26. (Hayır!) Bilakis onlar, bugün teslim olmuşlardır.

27. Birbirlerine yönelmiş vaziyette karşılıklı soruşurlar.

28. (Saptırıcı liderlere derler ki:) "Şüphesiz ki sizler, bize sağdan gelip yanaşıyordunuz."

29. (Liderler) dediler ki: "(Hayır, öyle değil!) Bilakis, siz iman etmiş değildiniz."

30. "Bizim sizler üzerinde hiçbir otoritemiz yoktu. (Sizi bir şeye zorlamadık.) Bilakis siz, azgın bir topluluktunuz."

31. "Rabbimizin (azap) sözü/hükmü üzerimize hak oldu. Şüphesiz ki biz, (azabı) tadanlarız."

32. "Sizleri azdırıp (bu hâle düşürdük). Çünkü bizler de azgın kimselerdik."

33. Onlar, o gün azapta ortaklardır.

34. Biz, suçlu günahkârlara böyle yaparız işte.

35. Onlara, "Lailaheillallah" denildiği zaman büyüklenirlerdi.

36. Ve derlerdi ki: "Biz, ilahlarımızı deli bir şair için mi bırakacağız?"

37. (Hayır! O şair ve deli değil!) Bilakis, hakla gelmiş ve (kendinden önce) gönderilmiş resûlleri doğrulamıştır.

38. Şüphesiz ki sizler, can yakıcı azabı tadacaksınız.

39. Yaptıklarınız dışında bir karşılık görmeyeceksiniz.

40. Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlas sahibi kulları müstesna.

41. Bunlar için bilinen bir rızık vardır.

42. Meyveler... Onlar ikram olunanlardır.

43. Naim Cennetleri'ndelerdir.

44. Karşılıklı tahtlar üzerinde (kurulmuşlardır).

45. Kaynakta doldurulmuş kadehlerle etraflarında dolanılır.

46. (Kadehlerin içinde) içenlere lezzet veren beyaz bir içecek vardır.

47. Ondan dolayı ne bir baş ağrısı (çekerler), ne de sarhoş olurlar.

48. Yanlarında, bakışları sadece kocaları üzerinde olan iri gözlü eşler vardır.

49. Sanki onlar, saklı birer inci gibilerdir.

50. Birbirlerine yönelip karşılıklı sorarlar,

51. İçlerinden bir sözcü der ki: "Benim bir dostum vardı."

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ
فَرَاٰهُ فِى سَوَآءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾
وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ
بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا
لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ
خَيْرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾
اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِى اَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُءُوسُ
الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾
ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى
الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ
يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾
اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰيَنَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

52. Derdi ki: "Sen, (ahiret hayatını) tasdik edenlerden misin?"
53. "Biz ölüp de toprak ve kemik olduğumuzda, yaptıklarımızın karşılığını mı alacağız?"
54. "Siz de görmek ister misiniz (onun ne durumda olduğunu)?"
55. Baktı ve onu dehşetli ateşin orta yerinde gördü.
56. Dedi ki: "Allah'a yemin olsun ki, neredeyse beni de (içinde bulunduğun yere) düşürecektin."
57. "Rabbimin (üzerimdeki) nimeti olmamış olsaydı, ben de hazır edilenlerden olurdum."
58. "Demek biz ölmeyecekmişiz, öyle mi?"
59. "Yalnızca bir defa ölecekmişiz ve biz azaba da uğramayacakmışız, öyle mi?"
60. Şüphesiz ki bu, (evet, bu) büyük bir kazanç ve kurtuluştur.
61. İşte çalışacak olanlar, böylesi için çalışsınlar.
62. (Şimdi söyleyin) böyle bir ağırlama mı daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı?
63. Biz onu, zalimler için fitne kılmışızdır.
64. Şüphesiz ki o, cehennemin dibinde çıkan bir ağaçtır.
65. Onun meyveleri şeytanların başları gibidir.
66. Şüphesiz ki onlar, ondan yiyecek ve karınlarını dolduracaklardır.
67. (Zakkum yedikten) sonra, üzerine içecekleri kaynar bir karışım vardır.
68. Sonra onların döneceği yer elbette, cehennem ateşi olacaktır.
69. Gerçek şu ki; onlar babalarını sapıklar olarak buldular.
70. Kendileri de, onların izleri peşinde koşuşturmaktalardır.
71. Andolsun ki onlardan önce, evvelkilerin çoğu da sapmıştı.
(Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40)
72. Andolsun biz, onların arasına uyarıcılar yollamıştık.
73. Uyarılanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!
74. Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlaslı kulları müstesna.
75. Andolsun ki Nuh, bize seslenmişti. (Biz) ne güzel cevap vermiştik.
76. Onu ve ailesini büyük bir dertten/sıkıntıdan kurtarmıştık.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾
سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾
وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾
فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ
إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ
فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ
ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ
مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ
بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ
قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ
قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

77. Onun soyunu bakî kalanlar kılmıştık.
78. Sonradan gelecekler arasında (hayırla yâd edilmesi için ona güzel bir nam) bırakmıştık.
79. Âlemler içinde Nuh'a selam olsun.
80. Hiç şüphesiz biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.
81. Şüphesiz ki o, bizim mümin kullarımızdandı.
82. Sonra diğerlerini (tufanda) boğduk.
83. Şüphesiz ki İbrahim de onun taraftarlarındandı.
84. Hani Rabbine selim bir kalple gelmişti.
(bk. 26/Şuarâ, 88-89)
85. Hani babasına ve kavmine: "Siz neye ibadet ediyorsunuz?" demişti.
86. "Birtakım yalanlar uydurarak Allah'tan başka ilahlar mı ediniyorsunuz?"
87. "Âlemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir? (Bu yaptığınızı cezasız bırakacağını mı düşünüyorsunuz?)"
88. Yıldızlara bir bakış attı.
89. "Ben hastayım." dedi.
90. Ondan yüz çevirip arkalarını dönüp gittiler.
91. (Kimseler kalmayınca) onların ilahlarına yöneldi ve: "(Şu yemeklerden) yemez misiniz?" dedi.
92. "Ne oluyor size? Konuşmuyorsunuz."
93. (Derken) onlara yöneldi ve sağ eli ile bir darbe indirdi.
94. (İnsanlar) acele ile ona yöneldiler.
95. Dedi ki: "Ellerinizle yonttuğunuz şeylere mi ibadet ediyorsunuz?"
96. "Oysa sizi de yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır."
97. Dediler ki: "Onun için yüksek bir yapı inşa edin. Sonra onu ateşin içine atın."
98. Ona tuzak kurmak istediler. Biz onları alçaltılmışlar kıldık.
99. Dedi ki: "Ben Rabbime gideceğim. Şüphesiz ki O, beni doğru yola iletecektir."
100. "Rabbim, bana salihlerden (bir evlat) ver."
101. Biz onu, halim (yumuşak huylu) bir çocukla müjdeledik.
102. Çocuk onunla beraber iş yapıp koşuşturma çağına erişince, dedi ki: "Oğulcuğum! Rüyamda seni kestiğimi görüyorum. Sen ne düşünürsün (bu konuda)?" (İsmail) dedi ki: "Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın."

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٤﴾
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾
اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾
كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾
وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٢﴾ وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ
وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ۭ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٣﴾
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٦﴾
وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ سَلٰمٌ
عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢١﴾
اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٣﴾
اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ
اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٦﴾

103. İkisi de (Allah'ın emrine) teslim olup (İsmail'i) alnı üzere yere yatırınca,

104. Ona: "Ey İbrahim!" diye seslendik.

105. "(Bu davranışınla) rüyayı tasdik etmiş oldun. Şüphesiz ki biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız."

106. Şüphesiz bu, apaçık bir imtihandı.

107. Biz (İsmail'in yerine), büyük bir kurbanlığı fidye olarak verdik.

108. Sonradan gelecekler arasında (hayırla yâd edilmesi için ona güzel bir nam) bıraktık.

109. Selam olsun İbrahim'e.

110. Biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız işte.

111. Şüphesiz ki o, iman eden kullarımızdandı.

112. Ona, salihlerden bir nebi olarak İshak'ı müjdeledik.

113. Onun ve İshak'ın üzerine bereket kıldık. İkisinin soyundan muhsin olan/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışan da vardır. Apaçık bir şekilde nefsine zulmeden de.

114. Andolsun ki Musa ve Harun'a da iyilikte bulunmuştuk.

115. O ikisini ve kavimlerini büyük dertten/sıkıntıdan kurtarmıştık.

116. Onlara yardım etmiştik. (Böylece) onlar galip olmuşlardı.

117. İkisine apaçık olan bir Kitap verdik.

118. İkisini dosdoğru yola hidayet ettik.

119. Sonra gelecekler arasında (hayırla yâd edilmeleri için o ikisine güzel bir nam) bıraktık.

120. Selam olsun Musa ve Harun'a.

121. Şüphesiz ki biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

122. O ikisi, bizim mümin kullarımızdandı.

123. Şüphesiz ki İlyas, gönderilmiş resûllerdendir.

124. Hani kavmine: "(Allah'tan) korkup sakınmaz mısınız?" demişti.

125. "Siz Ba'l (putuna) dua edip, yaratanların en güzeli olan (Allah'ı) terk mi ediyorsunuz?"

126. "Sizin Rabbiniz ve evvelki atalarınızın Rabbi olan Allah'ı?!"

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾
وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ
لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ
يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ
فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾
وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ
أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ
أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا
وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

127. Onu yalanladılar. Şüphesiz ki onlar, (azap için) hazır edilecek olanlardır.

128. Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlaslı kulları müstesna.

129. Sonradan gelecekler arasında (onun hayırla yâd edilmesi için, güzel bir nam) bıraktık.

130. Selam olsun İlyas'a.

131. İşte biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.

132. Şüphesiz ki o, bizim mümin kullarımızdandı.

133. Muhakkak ki Lut da gönderilmiş resûllerdendir.

134. Hani onu ve ailesini topluca kurtarmıştık.

135. Geride bırakılanlar arasında bir yaşlı kadın hariç.

136. Sonra diğerlerini yerle bir etmiştik.

137. Siz sabah vakti onlara uğrayıp geçmektesiniz.

138. Gece vakti de... Akletmez misiniz?

139. Muhakkak ki Yunus da gönderilmiş resûllerdendir.

140. Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı.

141. Kura çekimine katılmıştı ve kaybedenlerden olmuştu.

142. Kendini kınayan (bir ruh hâlindeyken), balık onu yutuvermişti.

143. Şayet o, tesbih edenlerden olmasaydı,

144. Diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

145. O, hasta bir hâldeyken onu boşluğa/sahile attık.

146. Onun üzerine (yaprakları geniş olan, gölgelikli, korunaklı) "yaktin" ağacı bitirdik.

147. Onu, yüz bin veya daha fazla olan bir topluluğa gönderdik.

148. İman ettiler. Biz de belirli bir süreye kadar onları faydalandırdık.

149. Sor şimdi onlara: Kız çocukları Rabbinin, erkek çocukları onların mıdır?

150. Yoksa biz, melekleri dişi olarak yaratmışız da onlar buna şahitlik mi etmişler?

151. Dikkat edin! Onlar uydurdukları iftira sebebiyle derler ki:

152. "Allah doğurdu." Hiç şüphesiz onlar, yalancılardır.

153. Allah, kız çocuklarını erkek çocuklara tercih edip (üstün mü kılmıştır?)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾
فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا
وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾
إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ
الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ أَنَّ
عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ
لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى
حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾
فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى
حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

سُورَةُ صٓ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

154. Ne oluyor size, nasıl hükmediyorsunuz?
155. Öğüt almaz mısınız?
156. Yoksa (bu söylediklerinizin doğruluğuna dair) apaçık bir deliliniz mi var?
157. Şayet doğru söylüyorsanız kitabınızı getirin (bakalım)!
158. O'nunla cinler arasında nesep bağı kurdular. Andolsun ki cinler, (hesap için) hazır edileceklerini bildiler.
159. Allah, onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzehtir.
160. Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlaslı kulları müstesna. (Onlar, Allah'a böyle sıfatlar yakıştırmaz; O'nu tüm eksikliklerden tenzih ederler.)
161. Şüphesiz ki siz ve ibadet ettikleriniz...
162. Siz, kimseyi (dininiz üzere) fitneye düşüremezsiniz.
163. Ateşe girecek olanlar müstesna. (Ancak böylesini dininde fitneye düşürürsünüz.)
164. (Melekler der ki:) "Bizim her birimizin mutlaka bilinen bir makamı vardır."
165. "Şüphesiz ki bizler, saf tutanlarız."
166. "Ve yine, hiç şüphesiz ki bizler, tesbih edenleriz."
167. (Müşrikler) şöyle diyorlardı:
168. "Şayet evvelkilerin Kitaplarından bizim yanımızda olsaydı,"
169. "Hiç şüphesiz, Allah'ın muhlas/arındırılmış/ihlaslı kullarından olurduk."
170. (Onlara Kitap gelince de) inkâr ettiler. Pek yakında bilecekler/anlayacaklar.
171. Andolsun ki resûllerimiz için (şu) sözümüz geçmiştir:
172. Şüphesiz ki onlar, (evet, kesinlikle onlar) yardım olunacaklardır.
173. Ve bizim askerlerimiz mutlaka galip olacaklardır.
174. Artık bir süreye kadar onlardan yüz çevir.
175. Onları izle. Yakında (onlar da) göreceklerdir.
176. Azabımızın (gelmesi için) acele mi ediyorlar?
177. (Azap) onların yaşam alanlarına indiğinde, uyarılanların sabahı ne kötü olur.
178. Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.
179. Onları izle! Yakında (onlar da) göreceklerdir.
180. İzzet sahibi olan Rabbin, onların yakıştırdıklarından münezzehtir.
181. Selam olsun gönderilmiş (resûllere).
182. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ۝١ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝٢
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ۝٣
وَعَجِبُٓوا اَنْ جَآءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ
كَذَّابٌ ۝٤ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ۝٥
وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ
اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ يُرَادُ ۝٦ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَآ
اِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝٧ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِى بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝٨ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ
الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝٩ اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوا فِى الْاَسْبَابِ ۝١٠ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ۝١١
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ۝١٢ وَثَمُودُ وَقَوْمُ
لُوطٍ وَاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ۝١٣ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ
الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۝١٤ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا
مِنْ فَوَاقٍ ۝١٥ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝١٦

38. SÂD SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 88 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Sâd. Çok şerefli/öğüt dolu Kur'ân'a andolsun.
2. (Hayır!) Bilakis kâfirler, (anlamsız) bir kibir ve ayrılık/muhalefet içindelerdir.
3. Onlardan önce nice nesilleri helak etmişizdir. Onlar (kurtulmak için) çığlıklar atmışlardı/seslenmişlerdi. (Fakat) kurtuluş zamanı değildi/iş işten geçmişti.
4. Onlara içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar ve kâfirler dediler ki: "Şüphesiz ki bu, bir büyücüdür, bir yalancıdır."
5. "İlahları tek bir ilah mı yaptı? Gerçekten bu çok ilginç/şaşılacak bir şeydir."
6. İleri gelenler harekete geçti ve: "Yürüyün, ilahlarınıza sahip çıkın (onlara bağlılıkta direnç gösterin). Şüphesiz ki bu, (sizden) istenen bir şeydir." (dediler.)
7. "Biz bunu başka bir dinde işitmedik. O (tevhid) yalnızca bir uydurmadır."
8. "Kur'ân, aramızdan ona mı indi?" (Hayır, öyle değil!) İşin aslı onlar, benim Kitabım'dan şüphe içindelerdir. Daha doğrusu ise, henüz azabımı tatmamışlardır.
9. Yoksa izzet sahibi, üstün ve karşılıksız veren Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?
10. Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin hâkimiyeti/egemenliği onlara mı aittir? (Madem öyle! Bir yol bulup) göğe yükselsinler.
11. (Onlar) orada, yenilgiye uğramış gruplardan bir ordudur.
(Ayet, müşriklerin geçmişte hezimete uğrayan gruplar gibi bir gün hezimete uğrayacağını haber vermiştir.)
12. Onlardan önce Nuh Kavmi, Âd ve kazıklar (büyük ordular) sahibi Firavun da yalanladı.
13. Semud, Lut Kavmi, Eyke halkı da (yalanladı). Bunlar (helak olmuş) gruplardır.
14. Hepsi mutlaka resûlleri yalanladılar da, azabım (üzerlerine) hak oldu.
15. Bunların beklediği yalnızca bir çığlıktır. O, bir an dahi gecikmez.
16. Dediler ki: "Rabbimiz! Azaptan payımıza düşeni, Hesap Günü gelmeden hemen ver."

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾
اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ لَهٗ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۙ ﴿٢١﴾
اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۚ خَصْمَانِ بَغٰى
بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ
اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَآ اَخِي لَهٗ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ ۖ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَآءِ
لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُدُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَاَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ۖ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾
يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ
بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

17. Onların söylediklerine sabret ve kuvvet sahibi olan kulumuz Davud'u an! Şüphesiz ki o, çokça (Allah'a) yönelirdi.

18. Biz dağları onun emrine verdik, sabah ve akşam onunla beraber tesbih ederlerdi.

19. Ve toplanmış, sürüler hâlinde kuşları (verdik). Hepsi onunla beraber (tesbih eder, Allah'a) yönelirlerdi.

20. Onun mülkünü güçlendirdik. Ona hikmeti ve isabetli karar/etkileyici konuşma özelliği verdik.

21. Sana davalı olan (hasımların) haberi geldi mi? Hani onlar yüksek duvardan atlayıp (Davud'un yanına girmişlerdi).

22. Davud'un yanına girdiklerinde onlardan korkmuştu. Dediler ki: "Korkma! Birbirinin hakkına girmiş bulunan iki davalıyız. Aramızda adaletle hükmet, zulmetme. Bizi dosdoğru yola ilet."

23. "Bu, benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu, benim de bir tek koyunum vardır. 'Onu da bana ver.' dedi. Tartışmada bana üstün geldi."

24. Dedi ki: "Andolsun ki senin koyununu, kendi koyunlarına katmanı istemekle sana zulmetmiştir. Gerçek şu ki; ortakların çoğu birbirlerinin hakkına girerler. İman edip salih amel işleyenler müstesna. Onlar da ne azdır!" Davud, onu imtihan ettiğimizi sandı. Rabbinden bağışlanma diledi, rükûya kapandı ve (Allah'a) yöneldi. (Allah'ın (cc) çoğunluk ve azınlık hakkında söyledikleri için bk. 11/Hûd, 40)

25. Bunu, onun için bağışladık. Şüphesiz ki bizim katımızda onun yakınlığı ve döneceği güzel bir yeri vardır.

26. Ey Davud! Seni yeryüzünde halife kıldık. (Öyleyse) insanlar arasında hak ile hükmet. Sakın hevaya/arzuya uyma, yoksa seni, Allah'ın yolundan saptırır. Hiç şüphesiz, Allah'ın yolundan sapanlara, Hesap Günü'nü unuttukları için çetin bir azap vardır.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۭ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ۝٢٧ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۡ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ
كَالْفُجَّارِ ۝٢٨ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ
اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٢٩ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ۭ نِعْمَ الْعَبْدُ ۭ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ۭ ۝٣٠
اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ۙ ۝٣١ فَقَالَ اِنِّيْٓ اَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۭ ۝٣٢ رُدُّوْهَا عَلَيَّ ۭ
فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ ۝٣٣ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا
عَلٰي كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ۝٣٤ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا
لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝٣٥ فَسَخَّرْنَا لَهُ
الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ۙ ۝٣٦ وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّاۗءٍ
وَّغَوَّاصٍ ۙ ۝٣٧ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ۝٣٨ هٰذَا عَطَاۗؤُنَا فَامْنُنْ
اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٣٩ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۝٤٠
وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ ۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ
وَّعَذَابٍ ۝٤١ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ۝٤٢

27. Gök, yer ve ikisi arasındakileri boş/amaçsız/öylesine yaratmadık. Bu, kâfirlerin zannıdır. (Girecekleri) ateş nedeniyle veyl olsun o kâfirlere!

(Davud'a (as) hakla hükmetmesi ve hevaya uymaması emredildikten sonra bu ayetin gelmesi çok derin bir mesaj taşımaktadır. Madem dünyayı yaratan Allah'tır (cc), öyleyse bu dünyada söz sahibi olması gereken de yine O'dur. Allah'ın (cc) indirdiği "hak" ile hükmetmeyenler; dünyanın amaçsız, boş, bir hiç uğruna var olduğunu zannedenlerdir. Oysa Allah (cc) dünyayı ve içindekileri yalnızca O'na ibadet edilmesi (51/Zâriyat, 56), Allah'ın (cc) indirdiği Kitap'la hükmedilmesi (38/Sâd, 26), hakkın batılı parçalayıp yok etmesi (21/Enbiyâ, 16-18), ahiret şuuruyla Allah'tan (cc) korkulup sakınılması (23/Mü'minûn, 115-116) gibi ulvi amaçlar için yaratmıştır.)

28. İman edip salih amel işleyenleri, yeryüzünde bozgunculuk yapanlarla bir tutar mıyız hiç? Ya da muttakileri facirlerle bir tutar mıyız?

29. Ayetlerini tedebbür edip (iyice düşünsünler) ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye, (bu Kur'ân) sana indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır.

(Kitab'ın indiriliş gayesi için bk. 4/Nîsa, 105)

30. Davud'a, Süleyman'ı ihsan ettik. Ne güzel bir kuldur o. Çünkü o, çokça (Allah'a) yönelirdi.

31. Hani ona, akşamüstü, ayakta duran iyi cins atlar gösterilmişti.

32. Demişti ki: "Benim hayra (atlara) olan sevgim, beni Rabbimi zikretmekten alıkoydu." Nihayet o da perdenin arkasına gizlendi. (Güneş battı, ibadet vakti çıktı.)

33. "Onları bana geri çevirin." Atların ayaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı. (Onu Allah'ı zikretmekten alıkoydukları için onları kesip, hayatından çıkardı.)

34. Andolsun ki Süleyman'ı imtihan etmiş ve onun tahtı üzerine (hareketsiz) bir ceset atmıştık. Sonra o, (Allah'a) yönelmişti.

35. Demişti ki: "Rabbim! Beni bağışla ve bana benden sonra kimseye nasip olmayacak bir mülk ver. Şüphesiz ki sen, (kullarına karşılıksız veren) El-Vehhâb'sın."

36. Rüzgârı onun hizmetine verdik. Onun emriyle istediği yere akıp giderdi.

37. Ve bina ustası, dalgıçlık yapan tüm şeytanları da (onun hizmetine verdik).

38. Prangalara vurulmuş diğer (bazı şeytanları da onun emrine verdik).

39. "İşte bu, bizim (sana olan) vergimizdir. Artık hesapsız olarak dilediğine ver, dilediğine verme." (dedik.)

40. Şüphesiz ki onun, bizim yanımızda yakınlığı ve dönecek güzel bir yeri vardır.

41. Kulumuz Eyyub'u da an! Hani o, Rabbine: "Şüphesiz ki şeytan, bana yorgunluk ve azapla dokundu." diye seslenmişti.

42. "Ayağını yere vur. Bu, yıkanacak ve içilecek soğuk bir sudur."

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِى
الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ وَلَا تَحْنَثْ ؕ اِنَّا وَجَدْنٰهُ
صَابِرًا ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ اُولِى الْاَيْدِى وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ
ذِكْرَى الدَّارِ ۚ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾
وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ؕ ﴿٤٨﴾
هٰذَا ذِكْرٌ ؕ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ۙ ﴿٤٩﴾ جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً
لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۚ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـِٕينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ
لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ۚ ﴿٥٤﴾ هٰذَا ؕ وَاِنَّ
لِلطّٰغِينَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ۙ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هٰذَا ۙ
فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَّغَسَّاقٌ ۙ ﴿٥٧﴾ وَاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ؕ ﴿٥٨﴾ هٰذَا
فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ؕ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
بَلْ اَنْتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ؕ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى النَّارِ ﴿٦١﴾

43. Katımızdan bir rahmet ve akıl sahiplerine öğüt olması için ona, ailesini ve bir o kadarını daha verdik.

44. "Eline bir deste çalı al, onunla vur ve yeminini bozma." Gerçekten biz, onu sabredenlerden bulduk. O, ne güzel bir kuldu. Çünkü o, çokça (Allah'a) yönelirdi.

45. Kullarımızdan kuvvet ve basiret sahibi olan İbrahim, İshak ve Yakub'u da an!

46. Şüphesiz ki biz, onları yalnızca ahiret yurdunu anan ihlaslı kullar kıldık.

47. Ve hiç şüphesiz onlar, bizim yanımızda seçilmiş, hayırlı olanlardandır.

48. İsmail'i, Elyesa'yı ve Zelkifl'i de an! Hepsi hayırlı olanlardandı.

49. Bu (onlar için) bir şereftir. Şüphesiz ki muttakiler için de güzel bir dönüş yeri vardır.

50. Kapıları onlar için açılmış Adn Cennetleri.

51. Orada (sedirlere) yaslanarak çokça meyve ve içecek istemektelerdir.

52. Yanlarında, bakışları yalnızca (kocaları) üzerinde olan, yaşıt (hepsi genç kadınlar) vardır.

53. Bu, Hesap Günü için size vadolunandır.

54. Şüphesiz ki bu, hiç bitmeyecek olan rızkımızdır.

55. İşte böyle... Hiç kuşkusuz, haddi aşanlar için en kötü dönüş yeri vardır.

56. Cehennem... Oraya girecekler. Ne kötü bir yataktır o.

57. Bu, kaynar su ve irindir. Tatsınlar (bakalım) onu.

58. Ve ondan başka, türlü türlü azaplar vardır.

59. (Oraya her yeni grup geldiğinde melekler cehennem ehline:) "Bu da sizinle beraber cehenneme atılacak bir gruptur. Onlara: 'merhaba' yok. Çünkü onlar ateşe gireceklerdir." (derler.)

60. (Tabi olanlar liderlere:) "(Hayır!) Asıl size 'merhaba' olmasın/rahat yüzü görmeyesiniz. Bu (cehennemi) bizim önümüze siz getirdiniz. Ne kötü bir yerleşim yeridir o." (derler.)

61. Derler ki: "Rabbimiz! Kim bu cehennemi önümüze getirdiyse, onun azabını kat kat arttır."

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنٰهُمْ
سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ
النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا۠ مُنْذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ
نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ
الْاَعْلٰٓى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اِلَّآ اَنَّمَآ اَنَا۠ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧٠﴾
اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ
وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ
كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ اِلَّآ اِبْلِيسَ ۖ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
قَالَ يٰٓاِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ۖ اَسْتَكْبَرْتَ
اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا۠ خَيْرٌ مِنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ
مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ
لَعْنَتِي اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

62. Ve derler ki: "Ne oluyor bize böyle? Şerli/değersiz kabul ettiğimiz adamları (burada) göremiyoruz. (Küçümsediğimiz müminler neden burada değil?)"

63. "Onları alaya almıştık, değil mi? (Yazıklar olsun bize.) Yoksa (onlarda cehennemde de) biz mi görmüyoruz?"

64. Cehennem halkının bu çekişmesi elbette haktır.

65. De ki: "Ancak ben, bir uyarıcıyım. (Zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur."

66. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğaffâr'dır.

67. De ki: "O, büyük bir haberdir."

68. "Siz ondan yüz çevirmektesiniz."

69. "Onlar kendi aralarında tartışırlarken, benim Mele-i A'lâ'ya dair bir bilgim yoktur."

70. "Bana, yalnızca bir uyarıcı olduğum vahyedilmektedir."

71. Hani Rabbin, meleklere demişti ki: "Muhakkak ki ben, çamurdan bir insan yaratacağım."

72. "Onu tamamlayıp ruhumdan üflediğimde onun için secdeye kapanın."

73. Meleklerin tamamı secde ettiler.

74. İblis hariç... O büyüklendi ve kâfirlerden oldu.

75. Buyurdu ki: "Ey İblis! Ellerimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Kibre mi kapıldın yoksa yüksekte olanlardan olup (tepeden mi bakmaya başladın)?"

76. Dedi ki: "Ben, ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."

77. Buyurdu ki: "Çık oradan! Şüphesiz ki sen, taşlanmış/kovulmuş olanlardansın."

78. "Ve hiç şüphesiz benim lanetim, kıyamete kadar senin üstünde olacaktır."

79. Dedi ki: "Rabbim! (İnsanların) diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver."

80. Buyurdu ki: "Hiç şüphesiz sen, mühlet verilenlerdensin."

81. "Bilinen vaktin gününe kadar."

82. Dedi ki: "İzzetine yemin olsun ki, onların hepsini azdıracağım."

83. "Muhlas/arındırılmış/ihlaslı kulların müstesna."

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ
تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَآ اَنَا
مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ
اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾
اَلَا لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
اِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ
اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ
الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِى لِاَجَلٍ مُسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

84. Buyurdu ki: "Hak (budur) ve ben hak olanı söylerim."

85. "Andolsun ki cehennemi, sen ve onlardan sana uyanların tamamıyla dolduracağım."

86. De ki: "Ben (davetim karşılığında) sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben zora koşanlardan (kafasından ayet uyduran, nübüvvet iddiasında bulunanlardan da) değilim."

87. "O, yalnızca âlemlere bir öğüttür."

88. "Verdiği haberlerin (hak olduğunu) bir süre sonra öğreneceksiniz."

39. ZÜMER SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 75 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. (Bu) Kitap, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

2. Şüphesiz ki (bu) Kitab'ı, sana hak ile indirdik. (Şu hâlde) dini O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

3. Dikkat edin! Halis olan din Allah'ındır. O'nun dışında veliler edinenler (derler ki): "Bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye bunlara ibadet ediyoruz." Allah, ihtilaf ettikleri konularda aralarında hükmedecektir. Şüphesiz ki Allah, yalancı ve kâfir olan kimseyi hidayet etmez.

(Şirkin temelinde "uzak Allah" ve "kusurlu insan" tasavvuru vardır: "Biz kimiz ki Allah'a (cc) doğrudan dua edelim?", "Günahlarımız o denli çok ki bu kirli ağızlarla nasıl Allah'ı çağıralım?" Bu batıl düşünce, insanı "Allah'a (cc) yaklaştıran veli" arayışına iter. (bk. 2/Bakara, 186; 5/Mâide, 35; 34/Sebe', 22-23; 39/Zümer, 43; Ayrıca bk. 6/En'âm, 14))

4. Şayet Allah, çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O, tüm eksikliklerden münezzehtir. O, (zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah'tır.

5. Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüze, gündüzü de geceye sarıp dolar. Güneş'i ve Ay'ı emre amade kıldı. Hepsi bir süreye kadar akıp gider. Dikkat edin, O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğaffâr'dır.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ ۭ يَخْلُقُكُمْ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا
مِّنْۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِيْ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۭ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝۶ اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
عَنْكُمْ ۚ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ ۭ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝۷ وَاِذَا مَسَّ
الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهٗ مُنِيْبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ
مَا كَانَ يَدْعُوْٓا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ
عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيْلًا ۣ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۝۸
اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَاۗءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَاۗىِٕمًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا
رَحْمَةَ رَبِّهٖ ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۭ
اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝۹ قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۭ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۭ وَاَرْضُ
اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ۭ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۱۰

6. Sizi, tek bir nefisten yarattı, sonra ondan eşini var etti. Size, hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karnında, üç karanlık içinde, bir yaratılış (evresinden) başka bir yaratılış (evresine) geçirerek yaratmaktadır. İşte bu, sizin Rabbiniz Allah'tır. Hâkimiyet/egemenlik yalnızca O'na aittir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Buna rağmen) nasıl da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz!

7. Eğer küfre sapacak olursanız hiç şüphesiz, Allah'ın size ihtiyacı yoktur ve kulları için küfre razı olmaz. Şükrederseniz, ondan (şükretmenizden) razı olur. Hiçbir günahkâr, bir başkasının günahını yüklenmez. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. Yaptıklarınızı size haber verir. Çünkü O, sinelerde gizli olanı bilmektedir.

8. İnsana bir sıkıntı dokunduğunda, Rabbine yönelerek dua eder. Sonra (o sıkıntı yerine) kendi katından nimet verdiğinde, daha önce dua ettiği şeyi unutur ve O'nun yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar/eşler koşmaya başlar. De ki: "Küfrünle az bir şey daha keyif sür. Çünkü sen ateşin ehlindensin."

9. (Bu mu,) yoksa geceleri secdede ve kıyamda geçiren, ahiret (azabından) sakınan ve Rabbinin rahmetini umarak gönülden ve sürekli (Allah'a kulluk eden mi daha hayırlıdır)? Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu? Ancak akıl sahipleri öğüt alır.

10. De ki: "Ey iman eden kullarım! Rabbinizden korkup sakının! Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. (Dininizi yaşayamadığınız yerden hicret edin.) Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca verilir."

قُلْ اِنِّيٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ
لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنِّيٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِيْنِيْ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوْا
مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ۗ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ
مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ
عِبَادَهٗ ۗ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿١٦﴾ وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا
وَاَنَابُوْٓا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ
الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ
اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۗ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِي النَّارِ ۚ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۗ وَعْدَ اللّٰهِ ۗ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ
الْمِيْعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ
فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

11. De ki: "Ben dini O'na halis kılarak, Allah'a kulluk etmekle emrolundum."

12. "Ve ben, Müslimlerin/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kulların ilki olmakla emrolundum."

13. De ki: "Şüphesiz ki ben, Rabbime isyan edecek olsam büyük bir günün azabından korkarım."

14. De ki: "Dinimi O'na halis kılarak yalnızca Allah'a kulluk ederim."

15. (De ki:) "O'nun dışında dilediğinize ibadet edin." De ki: "Hakiki hüsrana uğrayanlar, Kıyamet Günü'nde hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana uğratanlardır. Dikkat edin! Bu, apaçık hüsranın ta kendisidir."

16. Onların üstlerinde de ateşten tabakalar vardır, altlarında da (ateşten) tabakalar vardır. Bu, Allah'ın kullarını kendisiyle korkuttuğu (cehennemdir). Ey kullarım! Benden korkup sakının.

17. Tağuta kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele.

(Tağut kavramı için bk. 2/Bakara, 256)

18. Onlar sözü işitip en güzeline uyarlar. Bunlar, Allah'ın hidayet ettikleridir. Bunlar, akıl sahiplerinin ta kendileridir.

19. Azap sözü üzerine hak olmuş kimseyle (bunlar bir olur mu hiç)? Yoksa sen mi ateşte olanı kurtaracaksın?

20. Fakat Rablerinden korkup sakınanlar için (özel misafirlerin ağırlandığı) odalar vardır, onların üstünde de inşa edilmiş altından ırmaklar akan başka odalar vardır. Allah'ın vaadi... Şüphesiz ki Allah vaadinden dönmez.

21. Allah'ın gökyüzünden su indirip, onu yeryüzünde var olan kaynaklara akıttığını görmedin mi? Sonra da onunla farklı renklerden ekinler çıkarır, sonra o kurur ve sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu, kuruyup dökülen çer çöp hâline getirir. Şüphesiz ki bunda (dünya hayatının geçiciliğine dair), akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ
لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾
اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِىَ ۖ تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ اَفَمَنْ يَّتَّقِىْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٢٤﴾
كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْىَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ
فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۚ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
غَيْرَ ذِىْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ
شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ
مَثَلًا ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ
مَّيِّتُوْنَ ۙ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ۧ ﴿٣١﴾

22. Allah'ın göğsünü İslam'a açtığı ve Rabbinden bir nur üzere olan kimse ile (kalbi mühürlenmiş ve karanlıklar içinde bırakılmış kimse bir olur mu hiç)? Allah'ın zikrinden yana kalpleri katı olanların (Allah anıldığı hâlde kalpleri yumuşamayanların) vay hâline! Bunlar, apaçık bir sapıklık içerisindelerdir.

23. Allah, (ayetleri) birbirine benzeyen (ve ayetleri) tekrar eden, sözün en güzeli olan (Kur'ân'ı) Kitap olarak indirdi. Rablerinden korkanların, ondan dolayı derileri ürperir/tüyleri diken diken olur. Sonra ciltleri ve kalpleri Allah'ın zikrine yumuşar. İşte bu, Allah'ın hidayetidir. Onunla dilediğini hidayet eder. Kimi de Allah saptırmışsa, ona doğruyu gösterecek hiç kimse yoktur.

24. Kıyamet Günü, kötü azaptan (eli kolu bağlı olduğu için) yüzüyle korunmaya çalışan kimse, (cennete girmiş ve azaptan kurtulmuş kimse gibi olabilir mi?) Zalimlere denilir ki: "Kazandığınızı tadın."

25. Onlardan öncekiler de yalanladı, farkında olmadıkları bir yerden azap onlara geldi.

26. Allah dünya hayatında onlara rezilliği tattırdı. Ahiret azabıysa şüphesiz, daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

27. Andolsun ki, öğüt almaları için, bu Kur'ân'da insanlara her türlü örneği verdik.

28. İçinde hiçbir eğrilik olmayan, Arapça bir Kur'ân'la (örnekler verdik). Umulur ki korkup sakınırlar.

29. Allah (müşrik ve muvahhid için) bir örnek verdi: Efendileri kendisi hakkında çekişip duran bir köleyle yalnızca bir efendiye teslim olmuş bir köle... Bu iki örnek bir olur mu hiç? Hamd, Allah'adır. Bilakis, onların çoğu bilmiyorlar.

(Müşrik, birden fazla ilaha kulluk eder. Her birinin beklentileri farklıdır. Birini razı edecek olsa bir diğeri öfkelenir. Muvahhidin Rabbi ise tektir. Rabbinin ne istediği ve nelerden razı olduğu bellidir. Bu farka binaen muvahhid, amellerinden emin, huzurlu ve istikamet üzeredir (14/İbrahîm, 24-25). Müşrik ise huzursuz, şüphe içinde ve istikrarsızdır (14/İbrahîm, 26; 22/Hac, 31).)

30. Hiç şüphesiz, sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31. Sonra da sizler, Kıyamet Günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
اِذْ جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِىْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِىْ
جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ
مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ۙ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِىْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ
بِكَافٍ عَبْدَهٗ ؕ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَمَنْ
يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۚ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ
مِنْ مُّضِلٍّ ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ
مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ
ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِىْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ؕ قُلْ
حَسْبِىَ اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا
عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿٣٩﴾
مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٤٠﴾

32. Allah'a karşı yalan söyleyenden ve doğruluk kendisine geldiği hâlde onu yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Kâfirler için cehennemde kalacak yer mi yok?

33. Doğru olanı getiren ve onu doğrulayan ise, bunlar muttakilerin ta kendileridir.

34. Onlara, Rableri katında dilediklerini her şey vardır. Bu, muhsinlerin/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanların mükâfatıdır.

35. Allah, onların dünyada yaptıkları en kötü amelleri bağışlamak ve yaptıklarının en iyisiyle onlara mükâfat vermek için (böyle yapmıştır).

36. Allah, kuluna yetmez mi? Seni, onun dışındaki (sahte ilahlarla) korkutuyorlar. Kimi de Allah saptırmışsa, ona yol gösterecek hiç kimse yoktur.

(Şirk ehlinin tehditleri karşısında imani tavır için bk. 6/En'âm, 82)

37. Allah kime hidayet ederse, onu saptıracak kimse yoktur. Allah, izzet sahibi, üstün ve intikam sahibi değil midir?

38. Onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan hiç kuşkusuz: "Allah." derler. De ki: "Gördünüz mü Allah'ın dışında dua ettiklerinizi? Şayet Allah benim için bir zarar dileyecek olsa, onlar mı O'nun zararını giderecek? Ya da benim için rahmet dilediğinde, onlar mı O'nun rahmetine engel olacak?" De ki: "Allah bana yeter. Tevekkül edenler, yalnızca O'na tevekkül etsinler."

(Müşrik, Allah'a (cc) inandığını iddia etse de imanı geçersizdir. Geniş açıklama için bk. 23/Mü'minûn, 84-90 açıklaması)

39. De ki: "Ey kavmim! Bulunduğunuz yerde amel yapın. Şüphesiz ki ben de yapacağım. Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız."

40. "Alçaltıp, rezil eden azabın kime gelip çatacağını ve sürekli olan azabın kimin üzerine ineceğini." (Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.)

إِنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اَللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِى
لَمْ تَمُتْ فِى مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِى قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ
أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُل
لِّلَّهِ الشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُۥ مُلْكُ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْءَاخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ عَٰلِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِى مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِى الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْا بِهِۦ مِن سُوٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيَٰمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

41. Şüphesiz ki sana Kitab'ı, insanlar için hak ile indirdik. Kim hidayet bulursa, kendi lehine hidayet bulmuştur. Kim de sapıtırsa, kendi aleyhine sapıtmış olur. Sen, onların üzerine vekil değilsin.

42. Allah, (insanlar) öleceği zaman ruhlarını alır. (Bedeni) ölmeyenin (ruhunu da) uykusunda alır. Kendisi hakkında ölüm hükmü verilmiş olanın (ruhunu) tutar. Diğer (uyuyanı) ise belirlenmiş bir zamana kadar salar. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

43. Yoksa Allah'ın dışında şefaatçiler mi edindiler? De ki: "Onlar (şefaat yetkisine) sahip olmasalar ve (sizin onlara olan ibadetinize) akıl erdiremeseler dahi (yine de onları şefaatçi mi edineceksiniz)?"

44. De ki: "Şefaatin tümü Allah'ındır. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. Sonra O'na döndürüleceksiniz."

(Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

45. Allah, bir olarak (tevhid üzere) anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalpleri (nefret ve) ürpertiyle tiksinir. Allah dışındaki (sahte ilahlar) anıldığı zaman, (bir de bakarsın) sevinç içindelerdir.

46. De ki: "Ey göklerin ve yerin yaratıcısı, gayb ve şehadet bilgisinin sahibi olan Allah'ım! Kullarının ihtilafa düştükleri konularda sen, onlar arasında hükmedersin."

47. Şayet yeryüzünün tamamı ve bir o kadarı daha zalimlerin olmuş olsa, Kıyamet Günü'nün kötü azabından (kurtulmak için) onu feda ederlerdi. (Çünkü o gün) hesaba katmadıkları şeyler, Allah tarafından açığa çıkarılacak.

(Ahirete inanmayanlar ahiretin hak olduğunu; putların şefaatini bekleyenler putların şefaat etmediğini; seçkin olduğuna inananlar azap ehli olduklarını görecekler...)

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ
مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ
مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ
عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٦﴾

48. İşledikleri kötülükler kendileri için açığa çıkmış ve alaya aldıkları (azap) onları çepeçevre kuşatmıştır.

49. İnsana bir zarar dokunduğunda bize dua eder. Sonra tarafımızdan ona bir nimet verdiğimizde: "O bana, bendeki bilgiden dolayı verildi (ya da Allah ona layık olduğumu bildiği için verdi)." der. (Hayır, öyle değil!) Bilakis o, bir fitnedir/imtihandır. Fakat onların çoğu bilmezler.

50. (O sözü) kendilerinden öncekiler de söylemişti. İşledikleri (kötülükler) kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

51. Nihayet işledikleri kötülüklerin (karşılığı olan azap) başlarına geldi. Bunların içinden (Mekkelilerden) zalim olanlara da işledikleri kötülüklerin (karşılığı olan azap) gelip çatacaktır. Ve onlar, (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir.

52. Allah'ın rızkı dilediğine genişletip (dilediğine) daraltttığını bilmediler mi? Şüphesiz ki bunda, iman eden bir topluluk için ayetler vardır.

53. De ki: "Ey (çokça günah işleyerek) nefisleri hakkında aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Şüphesiz ki Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, (evet,) O (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir."

54. Size azap gelmeden önce, Rabbinize dönün ve O'na teslim olun. Sonra yardım olunmazsınız.

55. Hiç farkında değilken, azap size ansızın gelmeden, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun.

56. Her nefis: "Allah hakkındaki kusurlarımdan dolayı, yazıklar olsun bana ve ben gerçekten alay edenlerdendim." demeden önce (Allah'a yönelin ve O'nun indirdiğine uyun).

اَوْ تَقُولَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
اَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِي كَرَّةً فَاَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ
فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوٓنِّي اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾
وَلَقَدْ اُوحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾
بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ
حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

57. Ya da: "Şayet Allah beni hidayet etmiş olsa, ben de muttakilerden olurdum." demeden evvel...

58. Ya da azabı göreceği zaman: "Keşke bir fırsatım daha olsaydı da ben de muhsinlerden/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlardan olsaydım." demeden evvel (Allah'a yönelin ve indirdiğine uyun).

59. "(Hayır, öyle değil!) İşin aslı ayetlerim sana gelmişti, fakat sen onları yalanlamış, (onlara karşı) büyüklenmiş ve kâfirlerden olmuştun."

60. Kıyamet Günü, Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerini kapkara görürsün. Cehennemde kibirlilere yer mi yok!

61. Allah, muttakileri (cehennemden kurtuluş ve cenneti elde etme) başarılarıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar üzülmezler de.

62. Allah, her şeyin yaratıcısıdır. Ve O, her şeye vekildir.

63. Göklerin ve yerin (hazinelerinin) anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, işte bunlar hüsrana uğrayacak olanlardır.

64. De ki: "Ey cahiller! Bana, Allah'tan başkasına ibadet etmemi mi emrediyorsunuz?"

65. Andolsun ki sana ve senden önceki (resûllere): "Şayet şirk koşarsan bütün amellerin boşa gider ve mutlaka hüsrana uğrayanlardan olursun." diye vahyedildi.

(Şirkin tanımı, çeşitleri ve müşriğin akıbeti için bk. 4/Nîsa, 48)

66. Bilakis, yalnızca Allah'a ibadet et ve şükredenlerden ol.

67. Onlar, Allah'a gerektiği gibi/şanına yakışır şekilde saygı göstermediler! (Allah'ın kudret ve yüceliğini gereği gibi anlayıp kavrayamadılar.) Oysa Kıyamet Günü, yer bütünüyle O'nun kabzasındadır. Gökler ise O'nun sağ eliyle dürülmüştür. O (Allah), şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۚ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾
وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِآىءَ بِالنَّبِيّٖنَ
وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۚ ﴿٧٠﴾
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتّٰٓى اِذَا جَآؤُهَا
فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَآءَ
يَوْمِكُمْ هٰذَا ۖ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتّٰٓى اِذَا جَآؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ
مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

68. Sûr'a üfürülür. Allah'ın dilediklerî hariç, yerde ve gökte olanların tamamı (korkudan çarpılıp) ölür. Sonra ona bir daha üflenir (bir de bakarsın ki) ayağa kalkmış bakınıyorlar.

69. Yer, Rabbinin nuruyla aydınlanır. (Orta yere amellerin yazılı olduğu) kitap konur. Peygamberler ve şahitler getirilir ve aralarında hak ile hükmedilir. Onlar zulme de uğramazlar.

70. Her nefse, yaptığının (karşılığı) eksiksiz olarak verilir. O, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71. Kâfirler, bölük bölük cehenneme sevk edilirler. Ona geldiklerinde kapıları açılır ve (cehennem) bekçileri onlara der ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bu günün karşılaşmasına dair sizi uyaran, sizin içinizden resûller gelmedi mi?" Derler ki: "Evet (geldi)." Fakat azap sözü kâfirler üzerine hak olmuştur.

72. Onlara denir ki: "İçinde ebedî kalacağınız cehennem kapılarından girin. Kibirlilerin kalacakları yer ne kötüdür."

73. Rablerinden korkup sakınanlar, bölükler hâlinde cennete sevk edilirler. Ona geldiklerinde kapıları açılır ve (cennet) bekçileri onlara der ki: "Selam olsun size, tertemiz olarak geldiniz. Ebedî kalacaklar olarak oraya girin."

74. Derler ki: "Bize olan vaadine sadık kalan ve cennette dilediğimiz gibi hareket edelim diye bizi (cennet) arzına vâris kılan Allah'a hamd olsun. Çalışanların mükâfatı ne güzeldir."

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿٧٥﴾

سُوْرَةُ الْمُؤْمِنِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ
وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٣﴾
مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ
فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۠
وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۢ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا
بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ ۠ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ عَلَي الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٦﴾ اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ
الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ
وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٧﴾

75. Meleklerin arşın etrafını sarmış (bir şekilde), Rablerini hamd ile tesbih ettiğini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiş ve: "Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun." denilmiştir.

40. MÜ'MİN (ĞAFİR) SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 85 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. (Bu) Kitab'ın indirilmesi (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm olan Allah tarafındandır.

3. Günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezası çetin, lütuf ve ihsanı bol olan (Allah tarafından indirilmiştir). O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Dönüş O'nadır.

4. Allah'ın ayetleri hakkında kâfirlerden başkası tartışmaz. Onların şehirlerde (güç ve şatafat içinde) dolaşmaları seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nuh Kavmi, sonra da (Nebi'ye karşı düşmanlıkla bir araya gelmiş) gruplar yalanladı. Her ümmet, resûllerini yakalayıp (hapsetmek ya da öldürmek) istedi. Batıl (uğruna veya batıl yöntemlerle) mücadele edip, hakkın ayağını kaydırmak (onu ortadan kaldırmak) istediler. Onları (azapla) yakalayıverdim. Nasılmış benim cezalandırmam?

6. Böylece Rabbinin (azap) sözü, kâfirler üzerine hak oldu. Hiç şüphesiz onlar, ateşin ehlilerdir.

7. Arşı taşıyan ve onun etrafında bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih eder, O'na iman eder ve iman edenler için bağışlanma talebinde bulunurlar: "Rabbimiz! Rahmet ve ilimle her şeyi kuşattın, tevbe eden ve senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru."

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِالَّتِى وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ ﴿٨﴾
وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِ ۚ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ
وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ
اِلَى الْاِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ
وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ
مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِىَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ۚ
وَاِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا ۚ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾
هُوَ الَّذِى يُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ۚ
وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ
ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِى الرُّوحَ مِنْ اَمْرِهِ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۙ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۚ لَا يَخْفٰى
عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَىْءٌ ۗ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۗ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

8. "Rabbimiz! Onları kendilerine vadettiğin Adn Cennetleri'ne sok. Ve onları, babaları, eşleri ve zürriyetlerinden salih olanları da (Adn Cenneti'ne sok). Hiç şüphesiz ki sen, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olansın."

9. "Onları kötülüklerden koru. O gün kimi kötülüklerden korumuşsan hiç şüphesiz ona merhamet etmişsindir. Ve bu, büyük kurtuluşun ta kendisidir."

10. Kâfirlere de şöyle seslenilir: "Allah'ın (size olan) öfkesi, (cehennemi hak ettiğinizden dolayı) nefislerinize olan öfkenizden çok daha büyüktür. Çünkü siz, iman etmeye davet edildiğinizde inkâr ediyordunuz."

11. Derler ki: "Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Günahlarımızı itiraf ettik. (Buradan) çıkmanın herhangi bir yolu var mı?"

12. Sizin bu durumunuzun (nedeni), bir ve tek olarak Allah'a dua edildiğinde inkâr ederdiniz. O'na şirk koşulduğunda ise iman ederdiniz. Artık hüküm, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (en büyük) El-Kebîr olan Allah'a aittir.

13. Size ayetlerini gösteren ve sizin için gökten rızık indiren O'dur. (Allah'a) yönelenden başkası öğüt almaz.

14. Kâfirler hoş görmese de, dini O'na halis kılarak Allah'a dua edin.

15. (Allah) dereceleri yükselten ve arşın sahibi olandır. (İnsanları) Kavuşma Günü olan (ahiretle) uyarmaları için ruhu (vahyi) emriyle kullarından dilediğinin (kalbine) bırakır.

16. O gün, onlar açığa çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. (Allah seslenir:) "Bugün, hâkimiyet/egemenlik kimindir?" (Zatında, fiillerinde ve sıfatlarında tek olan) El-Vâhid ve (her şeye boyun eğdirip hükmüne ram eyleyen) El-Kahhâr olan Allah'ındır.

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ۗ مَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ
وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
وَاللّٰهُ يَقْضِى بِالْحَقِّ ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ
لَا يَقْضُونَ بِشَىْءٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيرُوا
فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا
فِى الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ
مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّهُ قَوِىٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا اَبْنَاءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ۗ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِى ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

17. Bugün, her nefis kazandığının karşılığını alır. Bugün, zulüm yoktur. Şüphesiz ki Allah, hesabı çabuk görendir.

18. Onları Yevmu'l Azife ile/yaklaşan günle uyar. O zaman kalpler gırtlaklara dayanır, (korku ve kaygıdan) yutkunurlar. Zalimler için ne yakın bir dost ne de şefaati yerine getirilen bir şefaatçi vardır.

19. (Allah,) gözlerin hain bakışlarını ve sinelerin gizlediğini bilir.

20. Allah, hak ile hükmeder. Allah'ın dışında dua ettikleriyse hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz ki Allah (evet O), (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi gören) El-Basîr'dir.

21. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Onlar, güç ve yeryüzünde (yaptıkları) eserler bakımından bunlardan çok daha üstündüler. Allah onları günahları sebebiyle (azapla) yakalayıverdi. Onları Allah'tan koruyacak hiç kimse de olmadı.

22. (Bunun nedeni) resûlleri onlara apaçık deliller getirmiş, onlar da inkâr etmişlerdi. Bu sebeple Allah onları yakalayıverdi. Çünkü O, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy'dir, azabı çetin olandır.

23. Andolsun ki biz, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik.

24. Firavun'a, Haman'a ve Karun'a... Dediler ki: "Çok yalancı bir büyücüdür."

25. Onlara bizim katımızdan hakkı getirdiği zaman dediler ki: "Onunla beraber iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kadınlarını ise sağ bırakın." Kâfirlerin hilesi mutlaka boşa çıkacaktır.

(Firavun, "erkek çocukların öldürülmesi, kız çocukların sağ bırakılması" emrini iki defa vermiştir. İlki, Musa (as) doğmadan önce; ikincisi ise Musa'nın (as) risaletle görevlendirilip, Firavun'u Allah'a davet etmesinden hemen sonradır.

İki emir arasında dikkat çekici bir fark vardır. İlk emir, İsrailoğullarının sayısını azaltmak ve siyasi bir güç hâline gelmelerini engellemek içindir.

İkinci emir ise, ayette belirtildiği gibi bir hile ve tuzaktan ibarettir. Musa'ya (as) inanacak olanları korkutmak ve toplumun başına gelen eziyet, işkence ve musibetlerin Musa (as) sebebiyle olduğunu düşündürtmek içindir.

Böylece, insanlar Musa'nın (as) tehlikeli olduğunu düşünecek, ondan ve siyasi otorite için tehlike arz eden davetinden uzak duracaklardır.)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِيٓ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّيٓ اَخَافُ
اَنْ يُّبَدِّلَ دِينَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ مُوسٰٓى اِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ اِيمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُونَ رَجُلًا اَنْ يَّقُولَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ
جَآءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ ۚ
وَاِنْ يَّكُ صَادِقًا يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ ظٰهِرِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۡ فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْۢ بَاْسِ اللّٰهِ اِنْ جَآءَنَا ۭ
قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيكُمْ اِلَّا مَآ اَرٰى وَمَآ اَهْدِيكُمْ اِلَّا سَبِيلَ
الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اِنِّيٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِّثْلَ
يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۭ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيٰقَوْمِ اِنِّيٓ اَخَافُ
عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ ۚ مَا لَكُمْ
مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

26. Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim. O da Rabbini çağırsın (yardıma). Ben, (Musa'nın) dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum."
(bk. 7/A'râf, 110, 123)

27. Musa dedi ki: "Hiç şüphesiz ki ben, Hesap Günü'ne inanmayan her kibirli kimseden, benim Rabbim ve sizlerin Rabbi olan (Allah'a) sığındım."

28. Firavun ailesinden olup imanını gizleyen bir adam dedi ki: " 'Rabbim Allah'tır.' dediği için bir adamı mı öldürüyorsunuz? Muhakkak ki Rabbinizden size apaçık delillerle gelmiştir. Şayet yalancı biriyse, yalanı kendi aleyhinedir. Yok eğer doğru söylüyorsa, sizi tehdit ettiği (azabın) bir kısmı başınıza gelir. Kuşku yok ki Allah, haddi aşıp çokça yalan söyleyen kimseyi hidayet etmez."

29. "Ey kavmim! Bugün yeryüzünde, üstün olarak mülk sizlere aittir. (Şayet) başımıza Allah tarafından bir sıkıntı gelirse, bize kim yardım edecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size sadece kendi görüşümü söylüyorum ve ben sizleri yalnızca dosdoğru yola iletiyorum."

30. İman eden kimse dedi ki: "Ey kavmim! Sizin için grupların (helak oldukları) gibi bir günden korkuyorum."

31. "Nuh, Âd, Semud kavimleri ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir sondan korkuyorum). Allah kulları için zulüm/haksızlık istemez."

32. "Ey kavmim! Şüphesiz ki ben, sizin için feryat figan gününden korkuyorum."

33. "O gün, arkanızı dönüp kaçacaksınız. Sizi, Allah'tan koruyacak bir koruyucunuz olmayacak. Kimi de Allah saptırmışsa, ona hidayet edecek hiç kimse yoktur."

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ
فِي شَكٍّ مِمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهٖ رَسُولًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۚ ﴿٣٤﴾ اَلَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ
بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰىهُمْ ؕ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا ؕ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ
جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ
اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ۙ ﴿٣٦﴾ اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى
وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ؕ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ
سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ
اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ۚ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ
سَبِيْلَ الرَّشَادِ ۚ ﴿٣٨﴾ يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۫ وَاِنَّ
الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى
اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

34. Andolsun ki daha önce Yusuf da size apaçık delillerle gelmişti. Size getirdiği (deliller) hakkında şüpheye kapılmıştınız. O, vefat ettiği zaman demiştiniz ki: "Allah, ondan sonra bir resûl göndermeyecektir." Allah, haddi aşan şüpheci kimseleri işte böyle saptırır.

35. Onlar ki; kendilerine gelmiş hiçbir delil olmamasına rağmen, Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlardır. Allah katında ve iman edenlerin katında (bu yaptıklarına yönelik) öfke büyüktür. İşte Allah, kibirli zorba olanın kalbini böyle mühürler.

36. Firavun dedi ki: "Ey Haman, benim için bir kule inşa et. Umulur ki yollara ulaşırım."

37. "Göklerin yollarına (ulaşırım da), Musa'nın ilahına çıkabilirim! Şüphesiz ki ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." Böylece Firavun'a kötü ameli süslü gösterildi ve (dosdoğru) yoldan alıkonuldu. Firavun'un hilesi, yok olup hüsrana uğramaya mahkûmdur.

38. İman eden kişi dedi ki: "Ey kavmim! Bana uyun ki sizi doğru yola ileteyim!"

39. "Ey kavmim! Bu dünya hayatı, yalnızca (geçici) bir faydalanmadır. Ahiret ise asıl kalınacak olan yurttur."

40. "Kim bir kötülük yaparsa, yalnızca onun benzeriyle karşılık görür. Kim de erkek veya kadın bir mümin olarak salih amelde bulunursa bunlar, cennete girerler ve orada hesapsız bir şekilde rızıklanırlar."

وَيَا قَوْمِ مَا لِيٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِيٓ
اِلَى النَّارِ ۝٤١ تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ
مَا لَيْسَ لِي بِهٖ عِلْمٌ ۖ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ۝٤٢
لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِيٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۝٤٣ فَسَتَذْكُرُونَ مَآ اَقُولُ لَكُمْ ۚ وَاُفَوِّضُ
اَمْرِيٓ اِلَى اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝٤٤ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِ
مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ الْعَذَابِ ۝٤٥
اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۖ
اَدْخِلُوٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ۝٤٦ وَاِذْ يَتَحَآجُّونَ
فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۝٤٧
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُلٌّ فِيهَآ اِنَّ اللّٰهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝٤٨ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۝٤٩

41. "Ey kavmim! Ne oluyor da ben sizi kurtuluşa çağırırken; siz beni ateşe çağırıyorsunuz?"

42. "Beni, Allah'ı inkâra ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na ortak koşmaya davet ediyorsunuz. Oysa ben, sizleri El-Azîz ve El-Ğaffâr (olan Allah'a) davet ediyorum."

43. "Çare yok! Beni kendisine çağırdığınız şeyin, dünyada da ahirette de karşılığı ve değeri yoktur. Dönüşümüz Allah'adır. Haddi aşanlar, onlar ateşin ehlilerdir."

44. "Size (bu) söylediklerimi (yakın bir zamanda) hatırlayacaksınız. Ben, işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz ki Allah, kullarını görendir."

45. Allah, onu kurdukları tuzağın kötülüklerinden korudu ve azabın en kötüsü Firavun ailesini çepeçevre kuşattı.

46. (Azabın en kötüsü) sabah akşam kendisine sunuldukları ateştir. Kıyametin kopacağı gün (denilir ki:) "Firavun ailesini, ateşin en çetin olanına sokun."

47. Ateşin içerisinde karşılıklı suçlamalarda bulunup tartıştıkları zaman, zayıf bırakılmış (mustazaflar), büyüklenen (müstekbirlere) diyecekler ki: "Şüphesiz ki biz, sizin tebaanızdık. Şimdi siz, ateşten bir parçayı bizden savabilir misiniz?"

48. Müstekbirler derler ki: "Hepimiz (aynı azabın) içindeyiz. (Kendimize dahi faydamız yokken size ne yapabiliriz ki?) Gerçek şu ki Allah, kulları arasında hükmetti."

(Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler ve tebaalarının ahiretteki durumları için bk. 2/Bakara, 167)

49. Ateşte olanlar, cehennem bekçilerine derler ki: "Rabbinize dua edin de bir gün (olsun) azabımızı hafifletsin."

قَالُوٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۭ قَالُوا بَلٰى ۭ
قَالُوا فَادْعُوا ۚ وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ۝٥٠
اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ۙ ۝٥١ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْۗءُ الدَّارِ ۝٥٢ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ الْكِتٰبَ ۙ ۝٥٣ هُدًى
وَّذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ۝٥٤ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝٥٥ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ
فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ
اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ
الْبَصِيْرُ ۝٥٦ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٥٧
وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْۗءُ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝٥٨

50. (Bekçiler) derler ki: "Resûlleriniz size apaçık delillerle gelmedi mi?" Derler ki: "Evet." (O zaman bekçiler) der ki: "O hâlde siz dua edin. Kâfirlerin duası her hâlükârda boş, faydasızdır."

51. Hiç kuşkusuz biz, resûllerimize ve müminlere dünya hayatında ve şahitlerin (şahitlik etmek için) ayağa kalktığı (Kıyamet) Günü'nde yardım ederiz.

52. O gün bu zalimlere, öne sürdükleri bahaneler fayda vermez. Onlara lanet vardır. En kötü yurt da onlaradır.

53. Andolsun ki biz, Musa'ya hidayet verdik ve İsrailoğullarına Kitab'ı miras bıraktık.

54. (O,) akıl sahipleri için hidayet ve öğüttür.

55. (Öyleyse) sabret. Şüphesiz, Allah'ın vaadi haktır. Günahların için bağışlanma dile ve sabah akşam Rabbini hamd ile tesbih et.

56. Kendilerine bir delil gelmemesine rağmen, Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlar (var ya)! Onların göğüslerinde kendisine asla ulaşamayacakları bir kibirden başkası yoktur. (Öyleyse) Allah'a sığın. Şüphesiz ki O (evet o), (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi gören) El-Basîr'dir.

57. Muhakkak ki göklerin ve yerin yaratılması, insanın yaratılmasından daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58. Kör ile gören bir olmaz. İman edip salih amel işleyenle kötülük yapan da (bir olmaz). Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾
كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾
اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾
هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ
مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

59. Hiç şüphesiz, kıyamet gelecektir, onda hiçbir şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

60. Rabbiniz buyurdu ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Hiç kuşkusuz, bana ibadet etmekten büyüklenenler, boyun eğmiş/alçaltılmış olarak cehenneme gireceklerdir."

(Numan b. Beşir'in (ra) rivayet ettiği bir hadiste Allah Resûlü (sav): "Dua ibadetin ta kendisidir." demiş ve bu ayeti okumuştur. (Ebu Davud, 1479; Tirmizi, 2969))

61. Allah ki; kendisinde sükûnet bulmanız için geceyi, (çalışıp, rızkınızı aramanız için de) gündüzü aydınlık kıldı. Gerçek şu ki Allah, insanlar üzerinde lütuf ve ihsan sahibidir, fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte bu sizin Rabbiniz olan, her şeyin yaratıcısı Allah'tır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Buna rağmen) nasıl oluyor da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz?

63. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, işte böyle çevrilirler.

64. Allah ki; yeri sizin için (üzerinde yaşanacak) bir yerleşke, gökyüzünü de bir bina/tavan kılandır. Size şekil verdi, şekillerinizi en güzel hâle getirdi ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı. İşte bu, sizin Rabbiniz olan Allah'tır. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne mübarek, ne yücedir.

65. O (hayat sahibi ve her canlıya hayat veren) El-Hayy'dır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (O hâlde) dini O'na halis kılarak kendisine dua edin. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.

66. De ki: "Rabbimden bana gelen apaçık deliller (sebebiyle), Allah'ın dışında dua ettiğiniz (varlıklara) ibadet etmekten nehyedildim. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim olmakla emrolundum."

هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
شُيُوخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوٓا اَجَلًا
مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِى يُحْيٖ وَيُمِيتُ ۚ فَاِذَا
قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ
اِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِٓى اٰيَاتِ اللّٰهِ ۜ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ۚ ﴿٦٩﴾ اَلَّذِينَ
كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَٓا اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۙ ﴿٧٠﴾
اِذِ الْاَغْلَالُ فِٓى اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ ۜ يُسْحَبُونَ ۙ ﴿٧١﴾ فِى الْحَمِيمِ ثُمَّ
فِى النَّارِ يُسْجَرُونَ ۚ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۙ ﴿٧٣﴾
مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۜ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ
شَيْـًٔا ۜ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَمْرَحُونَ ۚ ﴿٧٥﴾ اُدْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

67. O; sizleri topraktan, sonra bir damla sudan, sonra kan pıhtısından (embriyo) yaratandır. Sonra sizi (anne karnından) bebek olarak çıkarmakta, sonra yetişkinlik çağına erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için (size ömür bahşetmektedir). Sizden bazınızın canı daha önce alınır. Belirlenmiş bir zamana erişmeniz ve akletmeniz için (Allah, yaşamı böyle takdir etmiştir).

68. Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işe (olması için) hükmettiğinde, yalnızca ona: "Ol!" der, o da oluverir.

69. Allah'ın ayetleri hakkında tartışanları görmedin mi? Nasıl da (haktan batıla) döndürülüyorlar.

70. Kitab'ı ve resûlleri kendisiyle gönderdiğimiz (mesajı) yalanlayanlar, pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

71. Boyunlarında tasma ve zincirlerle sürüklenirler.

72. Kaynar su içinde... Sonra ateşte tutuşturulacaklar.

73. Sonra onlara denir: "Hani, nerede ortak koştuklarınız?"

74. "Allah'ın dışında..." Derler ki: "Kaybolup gittiler. (Hakikatte) biz hiçbir şeye dua etmiyormuşuz." İşte Allah, kâfirleri böyle saptırır.

75. Bu, yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve böbürlenmeniz sebebiyledir.

76. Ebedî kalacaklar olarak cehennem kapılarından girin. Kibirlilerin kalacağı yer ne kötüdür.

77. Sabret! Allah'ın vaadi haktır. İster onlara vadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösterelim ya da (görmeden) seni vefat ettirelim (fark etmez). Onlar bize döndürülecek (tehdit edildikleri azabı tadacaklardır).

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَاْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝٧٨ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ۝٧٩ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ۝٨٠ وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ ۖ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُنْكِرُونَ ۝٨١
اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاٰثَارًا
فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝٨٢ فَلَمَّا
جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝٨٣ فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا
قَالُوٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝٨٤
فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا ۖ سُنَّتَ اللّٰهِ
الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۝٨٥

78. Andolsun ki, senden önce resûller gönderdik. Onlardan bazısını sana anlattık, bazısını da anlatmadık. Allah'ın izni olmaksızın, bir resûlün mucize getirmesi olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiğinde, hak ile hükmedilir ve batıl ehli orada hüsrana uğrar.

79. Allah, bir kısmına binmeniz ve bir kısmından yemeniz için hayvanları var edendir.

80. O (hayvanlarda) sizin için faydalar vardır. İçinizde var olan isteklerinize, onların üzerinde (yolculuk yaparak) ulaşasınız diye onları var ettik. (Ayrıca) hem onların hem de gemilerin üstünde (ulaşmak istediğiniz yerlere) taşınırsınız.

81. (Allah) size ayetlerini göstermektedir. O'nun hangi ayetini inkâr edeceksiniz ki?

82. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için, yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Onların sayısı (Mekkelilerden) daha fazla, bunlardan daha güçlü, yeryüzünde eserleri daha çoktu. (Allah'ın azabına karşı) kazandıklarının kendilerine hiçbir faydası olmadı.

83. Resûlleri onlara apaçık delillerle geldiği zaman, yanlarında bulunan ilim/bilgi/teknoloji sebebiyle şımarıp böbürlendiler. (Fakat) alaya aldıkları (azap), onları çepeçevre kuşatıverdi.

84. Onlar azabımızı gördüklerinde: "Bir olan Allah'a iman ettik, O'na şirk koştuklarımızı inkâr ettik." dediler.

85. Azabımızı gördüklerinde iman etmeleri onlara hiçbir fayda sağlamadı. (Bu,) Allah'ın geçmiş toplumlar hakkındaki değişmez yasasıdır. İşte orada (Allah'ın sünneti gerçekleştiğinde) kâfirler hüsrana uğradılar.

سُورَةُ فُصِّلَتْ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا
عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَآ اِلَيْهِ وَفِٓي اٰذَانِنَا
وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ اِنَّمَآ
اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوٓا
اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ اَلَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ
وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
الْاَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾
وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ اَقْوَاتَهَا
فِٓي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ سَوَآءً لِلسَّآئِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَآ اَتَيْنَا طَآئِعِينَ ﴿١١﴾

41. FUSSİLET SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 54 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. (Bu Kitap,) (özünde merhamet sahibi olan) Er-Rahmân, (rahmetini kullarına eriştiren) Er-Rahîm olan (Allah) tarafından indirilmiştir.

3. (Bu,) bilen bir topluluk için Arapça okunan, ayetleri detaylı olarak açıklanmış bir Kitap'tır.

4. Müjdeci ve uyarıcı olarak... Onların çoğu yüz çevirdi. Onlar dinlemezler.

5. Dediler ki: "Bizi davet ettiğin şeye karşı kalplerimiz bir örtü içindedir. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde vardır. Sen (elinden geleni) yap, hiç şüphesiz, biz de (elimizden geleni) yapacağız."

6. De ki: "Ben, ancak sizin gibi bir insanım. Bana, ilahınızın ancak tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. (O hâlde) O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Yazıklar olsun o müşriklere..."

7. Onlar ki; zekâtı vermezler ve onlar kesinlikle ahireti inkâr ederler.

8. Şüphesiz ki iman edip salih amel işleyenlere, eksilmeyen/kesintisiz bir mükâfat vardır.

9. De ki: "Yoksa sizler, yeryüzünü iki günde yaratan (Allah'a) kâfirlik ediyor ve O'na denkler/ortaklar mı kılıyorsunuz? Bu, âlemlerin Rabbidir."

10. (Yeryüzünün) üzerinde (dağlardan) sabit kazıklar çaktı, orayı bereketlendirdi ve orada rızıklarını arayanlara eşit olarak dört günde (rızıklarını) takdir etti.

11. Sonra duman hâlinde olan semaya yöneldi. Ona ve yere: "İsteyerek veya isteksizce gelin." dedi. (O ikisi:) "İsteyerek geldik." dediler.

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِيْ يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِيْ كُلِّ سَمَآءٍ
اَمْرَهَا ۭ وَزَيَّنَّا السَّمَاۗءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۚ وَحِفْظًا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ
الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ
صٰعِقَةِ عَادٍ وَّثَمُوْدَ ﴿١٣﴾ اِذْ جَاۗءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ قَالُوْا لَوْ شَاۗءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰۗىِٕكَةً
فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۭ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
الَّذِيْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۭ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿١٥﴾
فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ
لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى
فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٧﴾
وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَاۗءُ
اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَاۗءُوْهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾

12. Onları, iki gün içinde yedi gök olarak yarattı. Her bir gök (tabakasına) emrini vahyetti. Dünya semasını kandillerle süsledik ve (şeytanlara karşı) koruduk. Bu, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her şeyi bilen) El-Alîm (olan Allah'ın) takdiridir.

13. Şayet yüz çevirirlerse de ki: "Ben, sizi Âd ve Semud Kavimlerinin yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım."

14. "Yalnızca Allah'a ibadet edin." diyerek, önlerinden ve arkalarından resûller gelince dediler ki: "Şayet Rabbimiz dileseydi, (elçi olarak) melekler indirirdi. Şüphesiz ki biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr ediyoruz."

15. Âd Kavmi'ne gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve "Bizden daha güçlü olan kimmiş?" dediler. Görmediler mi onları yaratan Allah'ın kendilerinden daha güçlü olduğunu? Onlar, ayetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16. Dünya hayatında alçaltıp rezil eden azabı tatmaları için, o uğursuz/kara günlerde üzerlerine bir kasırga gönderdik. Hiç kuşkusuz ahiret azabı, daha aşağılayıcı ve rezil edicidir. Onlara yardım da olunmaz.

17. Semud'a gelince, biz onlara hidayet ettik. (Fakat) onlar körlüğü/dalaleti, hidayete tercih ettiler. İşledikleri (masiyetlere) karşılık, alçaltıcı azabın yıldırımları onları yakalayıverdi.

18. İman eden ve (Allah'tan) korkup sakınanları ise kurtardık.

19. Allah düşmanlarının diriltilip bir araya toplanacağı gün, onlar kontrollü bir şekilde ateşe sevk edilirler.

20. O'na geldikleri zaman, kulakları, gözleri ve derileri yapmış oldukları (kötülüklere dair) aleyhlerine şahitlik eder.

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيٓ اَنْطَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا
كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ اَبْصَارُكُمْ
وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾
وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۚ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ
مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيٓ اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ
النَّارُ ۚ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۖ جَزَآءً بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

21. Kendi derilerine derler ki: "Niçin aleyhimize şahitlikte bulundunuz?" Derler ki: "Her şeyi dile getiren Allah, bizi de dile getirdi. Sizi ilk defa yaratan O'dur ve O'na döndürülürsünüz."

22. Kulaklarınız, gözleriniz ve derilerinizin aleyhinize şahitlik edeceğini (düşünmediğinizden dolayı, isyan ederken) sakınmadınız. Fakat (işin hakikati) siz, yaptıklarınızın çoğunu Allah'ın bilmediğini zannederdiniz.

23. Bu, sizin Rabbinize karşı beslediğiniz ve sizi helaka sürükleyen zannınızdır. Böylece hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

24. Şayet sabrederlerse, ateş onların konaklama yeridir. Yok, (tekrar dünyaya gönderilip) hoşnut edilmek istiyorlarsa onların (hiçbir talebi yerine gelmez,) hoşnut edilmezler.

25. Onlar için (sürekli beraber oldukları) kötü arkadaşlar kıldık. Kendilerine, önlerinde olan (ahiretin olmadığı düşüncesini), arkalarında olan (dünyanın tek hayat olduğu fikrini) süslü gösterdiler. Cin ve insanlardan, geçmiş ümmetler hakkında geçerli olan (azap hükmü), bunların üzerine de hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi.

26. Kâfirler dediler ki: "Kur'ân'ı dinlemeyin ve o okunurken (anlaşılmasın diye) sesler çıkarın. Umulur ki siz galip gelirsiniz."

(Kur'ân okunurken lağv etmek/sesler çıkarmak, müşriklerin ortak özelliklerindendir. Vahye karşı çıkarılan bu gürültüler, zamana ve mekâna göre farklılık gösterse de amaç değişmemektedir: İnsanların vahyi anlamasına ve onunla hayat bulmasına engel olmak.

Bu, bazen Kur'ân okuyan davetçiye saldırıp, onun sesini kısmaya çalışarak (41/Fussilet, 26; 72/Cin, 19), bazen Kur'ân'a iftira ederek (8/Enfâl, 31; 16/Nahl, 103), bazen efsane ve masallar okuyup toplumu Kur'ân'dan alıkoyarak (31/Lokmân, 6), bazen sihir gibi göz boyayan vesilelerle insanları oyalayarak yapılmaktadır (7/A'râf, 113-116).

Günümüzde müzik, göz boyayan dijital ekranlar, dinden kopuk sanat, Kur'ân'ın anlaşılmaz olduğunu söyleyen gelenek, onu modern çağın tasdikçisi kabul eden akımlar, vahye davet eden müminlerin sesini kısmaya çalışan rejimler, Kur'ân anlaşılmasın diye koparılan gürültü örnekleridir.)

27. Hiç şüphesiz, kâfirlere çetin bir azap tattıracak ve onları yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28. Bu, Allah düşmanlarının cezası olan ateştir. Ayetlerimizi inkâr etmeleri nedeniyle, ceza olarak içinde ebedî kalacakları bir yurt vardır.

29. Kâfirler derler ki: "Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster. En aşağıda olanlardan/en alçaklardan olsunlar diye onları ayaklarımızın altına alalım."

اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ اَوْلِيَآؤُكُمْ
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِٓى
اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ
رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنِى مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ
وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ اِدْفَعْ بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِى بَيْنَكَ
وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهُ وَلِىٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقّٰىهَآ
اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾
وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۚ اِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَهُنَّ
اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ﴿٣٨﴾

السجدة ١١

30. Şüphesiz ki: "Rabbimiz Allah'tır." deyip sonra da istikamet üzere olanların üzerine melekler iner (ve der ki): "Korkmayın, üzülmeyin, size vadolunan cennetle sevinin."

31. "Bizler, dünya hayatında da ahirette de sizin dostlarınızız. Orada canınızın istediği her şey sizindir ve orada olmasını arzuladığınız her şey de sizindir."

32. "Bağışlayan ve merhametli (olan Allah'tan) bir ağırlanma olarak (oraya girin)."

33. Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve: "Ben Müslimlerdenim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardanım." diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?
(İslami davetin özellikleri için bk. 12/Yûsuf, 108)

34. İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen (kötülüğü) en güzel şekilde sav. (Bir de bakarsın ki) seninle arasında düşmanlık olan kimse, sıcak/samimi bir dost oluvermiş.
(bk. 4/Nîsa, 148)

35. Bu (ahlaka) sabredenlerden başkası eriştirilmez. Bu (ahlaka) ancak (hayırdan) büyük bir payı olandan başkası eriştirilmez.

36. Şayet şeytandan sana bir dürtü/vesvese gelirse, Allah'a sığın. Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.

37. Gece, gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindendir. Güneş'e de secde etmeyin, Ay'a da... Şayet yalnızca O'na ibadet ediyorsanız, onları yaratan Allah'a secde edin.

38. Şayet büyüklenir (ve Allah'a secde etmeye yanaşmazlarsa), Rabbinin yanında olan (melekler), gece gündüz O'nu tesbih eder, usanmazlar.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ؕ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ؕ
اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِعْمَلُوْا
مَا شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ
لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ۙ ﴿٤١﴾ لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ
مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ؕ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿٤٢﴾
مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا
لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَآءٌ ؕ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ
عَلَيْهِمْ عَمًى ؕ اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ
صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٤٦﴾

39. O'nun ayetlerinden, biride (şudur): Yeryüzünü kurumuş/çorak/hareketsiz görürsün. Üzerine su/yağmur indirdiğimizde hareketlenir ve kabarır. Hiç şüphesiz (kurumuş yere) hayat veren, elbette ölüleri de diriltecektir. Çünkü O, her şeye kadîrdir.

40. Ayetlerimiz hakkında (batıla) meyledenler, bize gizli kalmazlar. Ateşe atılacak olan mı daha hayırlıdır, yoksa Kıyamet Günü güven içinde gelen mi? Dilediğinizi yapın. Şüphesiz ki O, yaptıklarınızı görmektedir.

41. Hiç kuşkusuz, kendilerine Zikir/Kur'ân geldiğinde onu inkâr edenler (bu davranışlarının karşılığını göreceklerdir). Oysa O, izzetli/şerefli/değerli bir Kitap'tır.

42. Ne önünden ne de arkasından batıl ona gelebilir. (Hüküm ve hikmet sahibi) Hakîm, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd (olan Allah) tarafından indirilmiştir.

43. Sana söylenenler, senden önceki resûllere söylenenden başka bir şey değildir. Şüphesiz ki senin Rabbin, mağfiret sahibi ve can yakıcı azabın sahibidir.

44. Şayet o Kur'ân'ı, Arapça olmayan bir dilde indirseydik: "Ayetlerinin açıklanması gerekmez miydi? Arapça olmayan bir kitap ve Arap (bir Peygamber)!" derlerdi. De ki: "O, iman edenler için hidayet ve şifadır. İman etmeyenlerinse kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'ân), onlar için körlüktür. İşte bunlar, kendilerine uzak bir yerden seslenilen (insanlar gibilerdir. Kur'ân'ı duymaz ve anlamazlar)."

45. Andolsun ki Musa'ya Kitab'ı verdik. Onda ihtilafa düşüldü. Şayet Rabbinden daha önce geçmiş bir söz olmasaydı elbette aralarında hükmolunurdu. Şüphesiz ki onlar, o (Kitab'a karşı) huzursuzluk veren bir şüphe içerisindelerdir.

46. Kim salih amelde bulunursa, kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa, kendi aleyhinedir. Rabbin kullarına zulmedici değildir.

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۭ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٰتٍ مِّنْ اَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۭ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ اَيْنَ
شُرَكَاۗءِيْ ۙ قَالُوْٓا اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيْدٍ ۚ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَّا كَانُوْا يَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوْا مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٤٨﴾
لَا يَسْـَٔـمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَاۗءِ الْخَيْرِ ۡ وَاِنْ مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَـُٔـوْسٌ
قَنُوْطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَىِٕنْ اَذَقْنٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّاۗءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا لِيْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَاۗىِٕمَةً ۙ وَّلَىِٕنْ رُّجِعْتُ
اِلٰى رَبِّيْٓ اِنَّ لِيْ عِنْدَهٗ لَلْحُسْنٰى ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِمَا عَمِلُوْا ۡ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا
عَلَي الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَاۗءٍ
عَرِيْضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِيْ شِقَاقٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا
فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ۭ
اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ
فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاۗءِ رَبِّهِمْ ۭ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿٥٤﴾

47. Kıyamet bilgisi Allah'a döndürülür/O'na havale edilir. O'nun bilgisi olmaksızın meyve tomurcuğundan çıkmaz. Hiçbir kadın gebe kalmaz ve doğum yapmaz. "Nerede ortaklarım?" diye sesleneceği gün diyecekler ki: "Sana ilan edip bildiriyoruz ki; bizden (senin ortağın olduğuna dair) şahitlik edecek hiç kimse yok."

48. Daha önceden dua ettiklerinin tamamı kaybolup gitti. Ve hiçbir kaçışlarının olmadığını kesin bir bilgiyle anladılar.

49. İnsan, hayrı istemekten bıkıp usanmaz. (Fakat) başına bir sıkıntı gelecek olsa tüm ümitlerini kaybeden bir ümitsiz olup çıkar.

50. Ona dokunan bir zarardan sonra, kendisine bir rahmet tattırsak hiç şüphesiz: "Bu, benim (hakkımdır) ve ben kıyametin kopacağını düşünmüyorum. Şayet Rabbime döndürülecek olsam O'nun katında, benim için daha güzel olanı vardır." der. Andolsun ki kâfirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve yine andolsun ki onlara en kaba/sert azaptan tattıracağız.

51. İnsana bir nimet verdiğimizde (şükretmekten) yüz çevirir ve (nimete şükretmek yerine bizden) uzaklaşır. Ona bir şer dokundu mu da geniş geniş dua etmeye başlar.

52. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize! Şayet o Kur'ân) Allah katındansa sonra siz onu inkâr etmişseniz! (O hâlde) uzak bir ayrılık içinde olandan daha sapık kim olabilir?"

53. O (Kur'ân'ın) hak olduğu kesin bir şekilde kendilerine belli olsun diye, ayetlerimizi hem ufukta hem de kendi nefislerinde onlara göstereceğiz. Rabbinin her şeyin üzerinde şahit olması yetmez mi?

54. Dikkat edin! Hiç şüphesiz onlar, Rableri ile karşılaşmaktan şüphe içindelerdir. Dikkat edin! Hiç şüphesiz O, her şeyi (çepeçevre kuşatan) Muhit'tir.

سُورَةُ الشُّورٰى
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوحِيٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ
اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ
اللّٰهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ
قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ
لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَآءُ فِي رَحْمَتِهٖ وَالظّٰلِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ
مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ﴿١٠﴾

42. ŞÛRÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 53 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Ayn, Sîn, Kâf.

3. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah, sana ve senden önceki (resûllere) işte böyle vahyeder.

4. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Ve O, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (zatı ve sıfatları en büyük olan) El-Azîm'dir.

5. Neredeyse üstlerinden gökler (Allah'ın azametinden dolayı) yarılır. Melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlar için bağışlanma talebinde bulunurlar. Dikkat edin! Hiç şüphesiz ki Allah, (evet) O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir.

6. Allah'ı bırakıp da veliler edinenler (var ya!) Allah, onların üzerinde gözetleyicidir. Sen, onların üzerine vekil değilsin.
(Allah'ın dışındaki varlıkları veli/dost edinmeye dair bk. 6/En'âm, 14; 29/Ankebût, 41)

7. Böylece şehirlerin anası olan (Mekke'yi) ve çevresini uyarman ve (insanları) kendisinde şüphe olmayan Toplanma Günü'yle uyarman için, sana Arapça bir Kur'ân vahyettik. (Kıyamet Günü) bir grup cennette, bir grup alevleri dehşet saçan ateştedir.

8. Şayet Allah dileseydi, onları tek bir ümmet yapardı. Fakat dilediğini rahmetine dâhil eder. Zalimlerin ise ne bir dost ne de bir yardımcısı vardır.

9. Yoksa, Allah'ın dışında dostlar/veliler mi edindiler? Gerçek veli/dost Allah'tır. O, ölüleri diriltir. O, her şeye kadîrdir.
(Allah'ın dışındaki varlıkları veli/dost edinmeye dair bk. 6/En'âm, 14; 29/Ankebût, 41)

10. Herhangi bir konuda ihtilafa düşerseniz, onun hükmü Allah'a aittir. İşte bu, Rabbim olan Allah'tır. Yalnızca O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na yönelirim.
(bk. 4/Nîsa, 59; 12/Yûsuf, 40)

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ؕ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهٗ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾
شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوحًا وَالَّذِيٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ
وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰٓى اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ؕ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ
اِلَيْهِ ؕ اَللّٰهُ يَجْتَبِيٓ اِلَيْهِ مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِيٓ اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾
وَمَا تَفَرَّقُٓوا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ؕ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ
وَاِنَّ الَّذِينَ اُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ؕ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ؕ
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

11. Göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler yarattı. Davarlardan da çift çift yarattı. Sizi (bu yolla, dişi ve erkek yaratarak) çoğaltıp yayıyor. Hiçbir şey O'nun benzeri/misli/dengi değildir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi gören) El-Basîr'dir.

(Vahyin nurundan uzak, zan ve heva üzere kurulu felsefe kaideleri, İslami ilimlere sirayet etmiş ve İslam ümmetinin Allah (cc) tasavvurunu ifsad etmiştir.

"Hiçbir şey O'nun benzeri/misli/dengi değildir." ayetiyle Allah'ın (cc) birçok sıfatını tevil/tahrif/inkâra kalkışan fırkalar olmuştur. Teşbihten (Allah'ı kullarına benzetmek) kaçalım derken, daha büyük bir itikadi problem olan tahrif ve inkâra düşmüşlerdir.

Allah (cc) hiçbir şeyin kendisine benzemediğini, dengi ve misli olamayacağını bildirdikten sonra: "O işiten ve görendir." demiştir. Buna binaen: "İnsanda görme sıfatı vardır. Allah da görüyor." der ve ayeti zahiri üzere alırsak Allah'ı (cc) insana benzetmiş oluruz. Ya da: "Görmek için göze ihtiyaç vardır. Allah da görüyor, dersek dolaylı olarak O'nun organı olduğunu söylemiş oluruz." yaklaşımı ne denli abes ve gerçekten uzaksa; Allah'ın (cc) Kur'ân ve sahih Sünnet'le sabit olan istiva, el gibi sıfatlarını benzer gerekçelerle ve teşbihten kaçınmak için inkâr etmek de o denli abes ve gerçeklikten uzaktır.

Çünkü Allah'ın (cc) sıfatları, O'nun şanına, azametine, yüceliğine ve benzersizliğine yakışır biçimdedir. Biz O'nun (cc) haber verdiklerine iman eder, akli sorgulamalarla sıfatlarının keyfiyeti hakkında akıl yürütüp inkâra kalkışmayız. Allah'ın (cc) isim ve sıfatları hakkında bk. 3/Âl-i İmran, 181; 7/A'râf, 180; 57/Hadîd, 4)

12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Rızkı dilediğine genişletir (dilediğine) daraltır. Çünkü O, her şeyi bilendir.

13. "Dini (tevhidle) ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin." diye Nuh'a emrettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim, Musa ve İsa'ya emrettiğimizi sizin için dinde şeriat kıldık. Müşrikleri kendisine davet ettiğin (tevhid) onlara ağır geldi. Allah dilediği kulunu (tevhid ve ayrılıksız din için) seçer ve O'na yönelenleri hidayete erdirir.

14. Onlar kendilerine ilim (vahiy) geldikten sonra, aralarındaki azgınlık/kıskançlık/bir diğer gruba üstünlük sağlama isteği nedeniyle ayrılığa düştüler. Şayet belirlenmiş bir süreye kadar, Rabbinin verilmiş sözü olmasaydı, aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz ki onların ardından Kitab'a mirasçı olanlar, huzursuzluk veren bir şüphe içerisindelerdir.

15. Sen (tevhide) davet et. Emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların hevalarına/arzularına uyma. Ve de ki: "Ben, Allah'ın indirdiği tüm Kitaplara iman ettim. Sizin aranızda adaletle (hükmetmekle) emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size aittir. Bizimle sizin aranızda hüccet (karşılıklı delil getirip tartışmak) yoktur. (Çünkü hak, apaçık ortadadır.) Allah hepimizi bir araya toplayacaktır. Dönüş O'nadır.

(Tevhidlerine şirk bulaştırmış ve dinlerinde ayrılığa düşmüş toplumlarda, insanlık için en faydalı hizmet, gereksiz tartışmalardan kaçınarak tevhide davettir. Tevhid; batıl din ve uydurulmuş hurafelerin insanlarda oluşturduğu kuşku, tereddüt, güvensizlik hastalıklarına şifa olacak kurtuluş reçetesidir. Ehl-i Kitab'ın, insanları "dinde ayrılıkla" felakete sürüklediği bir dönemde, tevhide davetin emredilip tartışmanın yasaklanması, günümüz muvahhidlerine de yol göstermektedir.)

وَالَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ
حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اَللّٰهُ الَّذِيٓ اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ؕ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۚ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا ۙ
وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ ؕ اَلَآ اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ
لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ ۚ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ
نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا
وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوا
لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَاْذَنْ بِهِ اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى
الظّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ؕ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ
مَا يَشَآءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

16. (Allah'ın çağrısına) icabet edildikten sonra, Allah hakkında tartışanların delilleri, Rableri katında geçersizdir. Onların üzerine öfke vardır ve onlar için çetin bir azap vardır.

17. (O) Allah ki; Kitab'ı ve mizanı hak ile indirdi. Nereden bileceksin, belki de kıyamet yakındır.

18. Ona inanmayanlar, onun hemen gelmesini isterler. İman edenlerse ondan yana bir korku içerisindelerdir ve onun hak olduğunu bilirler. Dikkat edin! Hiç şüphesiz kıyamet hakkında tartışanlar, (hakka dönüşü zor) uzak bir sapıklık içerisindelerdir.

19. Allah, kullarına karşı latiftir. Dilediğini rızıklandırır. O, (güç ve kuvvet sahibi olan) El-Kaviy, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz'dir.

20. Kim ahiret ekinini isterse (ameliyle ahiret sevabını isterse), onun ekinini arttırırız. Kim de dünya ekinini isterse (ameliyle dünya hayatının süsünü isterse), ona da ondan veririz. (Fakat) onun, ahirette hiçbir nasibi yoktur.

21. Yoksa, Allah'ın izin vermediği şeyleri, kendilerine dinden şeriat kılan/kanun yapan ortakları mı var? Şayet (azaplarının kıyamete erteleneceğine dair) kesin bir söz olmasaydı elbette, aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz ki zalimlere can yakıcı bir azap vardır.

(Allah'ın (cc) izin vermediği şeyleri şeriat hâline getiren, haram-helal, yasak-serbest şeklinde kanunlaştıranlar, Allah'a (cc) şirk koşulan ortaklardır. Çünkü kanun yapma, şeriat belirleme ve yasama Allah'ın (cc) en belirgin sıfatlarındandır. (bk. 12/Yûsuf, 40; 18/Kehf, 26))

22. Zalimleri, kazandıkları (küfür ve masiyet) nedeniyle korkuya kapılmış görürsün. O (korktukları azap), başlarına gelmiştir. İman edip salih amel işleyenlerse, cennet bahçelerindelerdir. Diledikleri her şey, Rableri katında onlarındır. İşte büyük lütuf ve ihsan budur.

ذٰلِكَ الَّذِى يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ ۗ قُلْ
لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى ۗ وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللّٰهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ ۗ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذِى يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾
وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ
بِقَدَرٍ مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّهُ بِعِبَادِهٖ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِى يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۗ وَهُوَ الْوَلِىُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾
وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ۗ وَهُوَ
عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا
كَسَبَتْ اَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِى الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

23. Allah'ın, iman edip salih amel işleyen kullarına müjdelediği budur işte. De ki: "Ben, akrabalık bağından (kaynaklı) sevgi dışında sizden bir ücret istemiyorum/tek isteğim akrabalık bağını gözetmenizdir. Kim bir güzellik/iyilik elde ederse, biz onun güzelliğini/iyiliğini arttırırız. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şekûr'dur."

24. Yoksa: "Yalan uydurup Allah'a iftira etti." mi diyorlar? Şayet Allah dilese senin kalbini (sabır ve yakinle) mühürler (onların iftira ve sataşmaları sana zarar vermez). Allah batılı silip yok eder. Hakkı ise, (Nebi'ye vahyettiği) kelimeleriyle ayakta tutar. Çünkü O, sinelerde gizli olanı bilendir.

25. Kullarından tevbeleri kabul eden ve kötülükleri affeden O'dur. Ve O, yaptıklarınızı bilir.

26. İman edip salih amel işleyenlerin (dualarına) icabet eder, lütuf ve ihsanından onlara arttırarak (verir). Kâfirlere ise çetin bir azap vardır.

27. Şayet Allah kullarına rızkı genişletseydi hiç şüphesiz, yeryüzünde taşkınlık yapıp haddi aşarlardı. Fakat O dilediği ölçüde (rızık) indirir. Şüphesiz ki O, kullarının durumundan haberdar ve onları görendir.

28. (Rahmetinden) ümit kesmelerinin ardından, yağmuru indiren ve rahmetini yayan O'dur. O, (kullarını dost edinen ve müminlerin gerçek dostu) El-Veliy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'dir.

29. Göklerin ve yerin yaratılması, o ikisi içinde her tür canlıdan çoğaltıp yayması O'nun ayetlerindendir. Ve O, istediğinde onları (diriltip) bir araya toplamaya kadîr olandır.

30. Başınıza gelen her musibet, ellerinizle kazandığınız (günahlar) sebebiyledir. Hem (Allah) çoğunu da affeder.

31. Siz yeryüzünde (Allah'ı dilediğini yapmaktan) aciz bırakacak değilsiniz. Sizin Allah'ın dışında ne bir dostunuz ne de bir yardımcınız vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۙ ﴿٣٣﴾
اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ۙ ﴿٣٤﴾ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ
يُجَادِلُوْنَ فِىْٓ اٰيَاتِنَا ؕ مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ
فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۚ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ
وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ۚ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا
لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۪ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۪ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ
يُنْفِقُوْنَ ۚ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَهُمُ الْبَغْىُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا
سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤١﴾
اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ
عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِىٍّ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ وَتَرَى
الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ۚ ﴿٤٤﴾

32. Denizlerde yüzen dağlar misali gemiler, O'nun ayetlerindendir.

33. Dilerse rüzgârı durdurur da (gemiler) suyun üzerinde hareketsiz kalakalırlar. Şüphesiz ki bunda, çokça sabreden ve çokça şükredenler için ayetler vardır.

34. Veya (gemide olanları) işledikleri (günahlar) nedeniyle helak eder. Birçoğunu da affeder (helak olmaktan kurtarır).

35. Ayetlerimiz hakkında tartışanlar, kendileri için hiçbir kaçışın olmadığını bilsinler diye (Allah, kudretine delil olan ayetleri hatırlatmaktadır).

36. Size verilenlerin tamamı, dünya hayatının (geçici) metaıdır. Allah'ın yanında olanlar ise, iman eden ve yalnızca Rablerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Onlar ki; büyük günahlardan ve fuhşiyattan kaçınır, kızdıkları zaman da bağışlarlar.

38. Onlar Rablerinin (iman ve salih amel) çağrısına icabet eder, namazı dosdoğru kılarlar. İşleri, aralarında istişare iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.

39. Onlar ki; başlarına bir haksızlık geldiğinde yardımlaşırlar.

40. Kötülüğün karşılığı, misli ile kötülüktür. Kim de (haksızlığa uğramasına rağmen) affeder ve ıslah ederse, onun mükâfatı Allah'a aittir. Şüphesiz ki O, zalimleri sevmez. (bk. 4/Nîsa, 148)

41. Kim de zulme uğradıktan sonra öcünü alırsa, böylelerinin aleyhlerine bir yol yoktur. (Kınanmaz, cezaya çarptırılmazlar.)

42. Aleyhlerine yol olanlar, insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksızca taşkınlık edenlerdir. Bunlar için can yakıcı bir azap vardır.

43. Kim de sabreder ve bağışlarsa şüphesiz ki bu, azmedilmeye layık işlerdendir.

44. Allah kimi saptırırsa, bundan sonra ona (tekrar hidayet verecek) hiçbir dostu yoktur. Azabı gördüklerinde zalimlerin: "Acaba (dünyaya) geri dönmenin bir yolu var mı?" dediklerini görürsün.

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خَاشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ
مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ
خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيْبُوْا
لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ۗ مَا لَكُمْ
مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا
فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۗ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاِنَّآ
اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا
وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ
وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ
اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿٥١﴾

45. Onları ateşe arz edildikleri zaman, zilletten boyun bükmüş, göz ucuyla bakarken görürsün. İman edenler derler ki: "Şüphesiz ki asıl hüsrana uğrayanlar, hem kendilerini hem de ailelerini Kıyamet Günü hüsrana uğratanlardır." Dikkat edin! Hiç şüphesiz zalimler, sürekli olan bir azabın içerisindelerdir.

46. Allah'ın dışında onlara yardım edecek hiçbir dostları yoktur. Kimi de Allah saptırmışsa, onun için hiçbir (kurtuluş) yolu yoktur.

47. Allah'ın (verdiği hüküm nedeniyle), geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce, Rabbinizin (iman ve salih amel) çağrısına icabet edin. O gün ne sığınacağınız ne de saklanabileceğiniz bir yeriniz olur.

48. Şayet yüz çevirirlerse seni, onların üzerine (amellerini kayıt altına alan bir) gözetleyici kılmadık. Senin vazifen yalnızca tebliğdir. Şüphesiz ki biz, insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımızda bundan dolayı sevinip şımarır. Şayet ellerinin (yapıp) takdim ettiği (ameller) nedeniyle başına bir kötülük gelse, şüphesiz ki insan nankörleşiverir.

49. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız, dilediğine erkek (çocuk) bağışlar.

50. (Dilediğine) erkek ve kız çocuklardan çift çift verir. Dilediğini kısır kılar. Çünkü O, (her şeyi bilen) Alîm, (her şeye güç yetiren, mutlak kudret sahibi olan) Kadîr'dir.

51. Vahyetmek, perde gerisinden (konuşmak) veya izniyle vahyeden bir elçi/melek yollaması dışında, Allah'ın bir insanla konuşması olacak şey değildir. Şüphesiz ki O, (zatı ve sıfatları en yüce olan) Aliy, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا ؕ مَا كُنْتَ تَدْرِى
مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُورًا نَهْدِى بِهٖ مَنْ نَشَآءُ
مِنْ عِبَادِنَا ؕ وَاِنَّكَ لَتَهْدِٓى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ
الَّذِى لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الزُّخْرُفِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهٗ فِٓى اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِىٌّ حَكِيمٌ ؕ ﴿٤﴾
اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ﴿٥﴾
وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِىٍّ فِى الْاَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ نَبِىٍّ
اِلَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا
وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۙ ﴿٩﴾ اَلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۚ ﴿١٠﴾

52. Böylece sana emrimizden bir ruh/Kur'ân vahyettik. Sen Kitab'ın ve imanın ne olduğunu bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle hidayet ettiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz ki sen, dosdoğru yola iletirsin.

53. (O yol ki) göklerde ve yerde olanların tamamının kendisine ait olduğu Allah'ın yoludur. Dikkat edin! İşler Allah'a döner.

43. ZUHRUF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 89 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Apaçık/açıklayıcı Kitab'a yemin olsun ki;

3. Akletmeniz için onu Arapça bir Kitap kıldık.

4. Hiç kuşkusuz o, bizim katımızdaki ana Kitap'ta (Levh-i Mahfuz'da) olan, çok yüce, hüküm ve hikmet sahibi bir Kitap'tır.

5. Siz haddi aşan bir toplumsunuz diye, sizi zikirle/Kur'ân'la uyarmaktan vaz mı geçelim?

6. Oysa biz, öncekiler arasında nice nebiler göndermişizdir.

7. Onlara ne zaman bir nebi gelse, mutlaka onunla alay ederlerdi.

8. Biz, (Mekkelilerden) kuvvet bakımından daha üstün olanlarını helak ettik. Evvelkilerin örneği (Kitap'ta) geçmiştir.

9. Şayet onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan kesinlikle: "Onları (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (her şeyi bilen) El-Alîm (olan Allah) yarattı." derler.

(Müşrik, Allah'a (cc) inandığını iddia etse de imanı geçersizdir. Geniş açıklama için bk. 23/Mü'minûn, 84-90. ayetler ve açıklaması)

10. O (Allah) ki; yeri sizin için bir döşek kıldı ve orada (amacınıza) ulaşmanız için yollar var etti.

وَالَّذِى نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ ۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ
كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿١١﴾ وَالَّذِى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ۙ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوٗا
عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ
وَتَقُوْلُوْا سُبْحَانَ الَّذِى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِيْنَ ۙ﴿١٣﴾
وَاِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ۗ
اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِيْنٌ ۗ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ
وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِيْنَ ۚ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ
لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ
يُّنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِيْنٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا
الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ۗ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ۗ
سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ
مَا عَبَدْنٰهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۗ﴿٢٠﴾
اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿٢١﴾
بَلْ قَالُوْٓا اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٢﴾

11. O (Allah) ki; gökten belli bir ölçüde su indirdi. Onunla ölmüş bir beldeyi canlandırdık. Siz de (kabirlerinizden) böyle çıkarılırsınız işte.

12. O (Allah) ki; tüm çiftleri yarattı; gemilerden, hayvanlardan bineceğiniz (binekler) var etti.

13. Onların sırtlarına kurulmanız ve yerleştiğiniz zaman Rabbinizin nimetini hatırlayıp: "Bunu hizmetimize sunan Allah tüm eksikliklerden münezzehtir. (Aksi hâlde) bizim buna gücümüz yetmezdi."

14. "Ve bizler şüphesiz ki Rabbimize döndürüleceğiz." (demeniz için.)

15. (Bunca nimetine rağmen) kullarından bir bölümü, Allah'ın parçası/çocuğu olduğuna hükmettiler. Hiç kuşkusuz insan, apaçık bir nankördür.

16. Yoksa (Allah), yarattıkları içinden kızları (kendisi için evlat) edinip oğlanları size mi seçti?

17. Onlardan birine, Er-Rahmân'a (evlat olarak) yakıştırdığı (kız çocuğu) müjdesi verildiğinde, öfkeyle dolup taşmış hâlde yüzü simsiyah kesilir.

18. Yoksa, süs içinde büyütülen ve tartışmada (meramını) açıkça ortaya koyamayan (naif, ince, duygusal kız çocuklarını mı Allah'a nispet ediyorlar)?

(Mekkelilerin kız çocuk istememe gerekçelerinden biri de; savaş, tartışma gibi durumlarda kız çocuklarının kendilerine bir fayda sağlamadığı düşüncesiydi. Allah (cc) onların bu düşüncesini kendilerine hatırlatıp: "Bu gerekçeyle kendinize yakıştırmadığınız kızları, Allah'a (cc) mı yakıştırıyorsunuz?" dedi.)

19. Er-Rahmân'ın kulları olan melekleri dişi saydılar. Yaratılışlarına mı şahit oldular? Şahitlikleri yazılır ve (ondan) sorguya çekilirler.

20. Dediler ki: "Şayet Rahmân dileseydi (putlara) ibadet etmezdik." Onların buna dair hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna dayalı tahminlerde bulunuyorlar.

21. Yoksa, bundan önce kendilerine verdiğimiz bir kitap var da ona mı sımsıkı tutunuyorlar?

22. (Hayır, öyle değil!) Bilakis: "Babalarımızı bir din üzere bulduk, biz de onların izlerinden yürüyerek hidayete ermiş bulunuyoruz." dediler.

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَآ ۙ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ ۖ قَالُوٓا
اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهٖٓ
اِنَّنِى بَرَآءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذِى فَطَرَنِى فَاِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِى عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾
بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٢٩﴾
وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾
اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾
وَلَوْلَآ اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۙ ﴿٣٣﴾

23. Senden önce de ne zaman bir beldede bir uyarıcı gönderecek olsak, mutlaka oranın refah içinde yaşayan şımarıkları dediler ki: "Şüphesiz ki biz, babalarımızı bir din üzere bulduk ve biz onların eserlerine/izlerine uymuş kimseleriz."

(Atalar dinine, refah ve zenginlik içinde yaşayan elit insanların sahip çıkması şundandır: Toplumu yönetip imtiyaz sahibi olmak isteyenler, hakikatin sabit bir ölçüsünün olmasını istemez; muğlak, belirsiz ölçülere tutunurlar. Böylece topluma bir şey dayatmak istediklerinde: "Atalarımız da böyle yapardı.", "Atalarımızın izindeyiz." diyerek atalarını dayanak gösterirler. Çünkü "ataları" en iyi onlar tanır, topluma da onlar tanıtırlar. Bu imtiyazla, toplumun zayıf bırakılmışlarını sorunsuzca yönetirler.)

24. (Peygamber) dedi ki: "Babalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha hayırlı olanını size getirmiş olsam da mı?" Dediler ki: "Şüphesiz ki biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edenleriz."

25. (Bunun üzerine) onlardan intikam aldık. Yalanlayanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak.

26. (Hatırlayın!) Hani İbrahim babasına ve kavmine: "Şüphesiz ki ben, sizin ibadet ettiklerinizden berîyim/uzağım." demişti.

27. "Beni yaratan (Allah) hariç. Şüphesiz ki O, beni (doğruya) hidayet edecektir."

28. (Bu sözleri) insanlar ona dönerler diye onun ardından kalıcı bir kelime kıldı.

(İbni Abbas (ra), Mücahid, Dehhak, Katade ve Süddi (rh) gibi selef müfessirlerine göre, İbrahim'in (as) ardından, zürriyeti için kalıcı kılınan kelime, "Lailaheillallah" kelimesidir. Buna göre İbrahim (as) bu sözleriyle Kelime-i Tevhid'i tefsir etmiştir: Allah'ın (cc) dışında ibadet edilen tüm tağutlardan uzaklaşıp, yalnızca O'na (cc) kulluk etmek! Kur'ân'da "ilah" kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/Enbiyâ, 25)

29. Hayır! Ben onları ve babalarını, kendilerine hak ve açıklayıcı bir resûl gelinceye kadar faydalandırdım.

30. Hak kendilerine geldiği zaman: "Bu, sihirdir ve biz, bunu inkâr edenleriz." dediler.

31. Dediler ki: "Bu Kur'ân'ın, iki beldenin büyüklerinden birine inmesi gerekmez miydi?"

32. Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? (Oysa) dünya hayatında geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Onların bir kısmı diğer bir kısmına iş gördürsün/hizmet ettirsin diye, bazısını bazısına derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti, onların toplayıp yığdıklarından daha hayırlıdır.

33. Şayet insanlar (küfür etrafında toplanıp dünyayı dine tercih edecek) tek bir ümmet olmayacak olsaydı Er-Rahmân'ı inkâr edenlerin evlerine, gümüşten tavanlar ve üzerinde yükselecekleri (gümüşten) merdivenler yapardık.

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ؕ وَاِنْ
كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ
شَيْطَانًا فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ
وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِىْ
وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ
الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ
تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِى الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٠﴾
فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِىْ
وَعَدْنٰهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِىْ
اُوْحِىَ اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ
وَلِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
مِنْ رُّسُلِنَآ ۗ اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ۚ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَقَالَ اِنِّىْ رَسُوْلُ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰيٰتِنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُوْنَ ﴿٤٧﴾

34. Evlerine (gümüşten) kapılar ve üzerine kurulup yaslanacakları sedirler (yapardık).

35. Ve (daha başka) süsler... Bunların hepsi, dünya hayatının (geçici) metaıdır. Ahiret ise Rabbinin katında muttakilerindir.

36. Kim de Er-Rahmân'ın zikrinden yüz çevirirse, ona bir şeytan bağlarız da (hep) onunla beraber olur.

37. Hiç şüphesiz o (şeytanlar), onları yoldan alıkoyar, onlarsa doğru yolda olduklarını sanırlar.

38. Sonunda bize geldikleri zaman (şeytana) der ki: "Keşke benimle senin aranda, doğuyla batı arası kadar mesafe olsaydı. Ne kötü arkadaşsın."

39. Bugün (hiçbir şey) size fayda vermez. Çünkü zulmettiniz. Hiç kuşkusuz, azapta da ortaksınız.

40. Yoksa sen mi sağıra duyuracak, köre ve apaçık sapıklıkta olana yol göstereceksin?

41. Seni götürsek bile, hiç şüphesiz, onlardan intikam alacağız.

42. Ya da onlara vadettiğimiz (azabı) sana gösteririz. Şüphesiz ki biz, onlara güç yetirenleriz.

43. Sana vahyedilene sıkı sıkıya tutun. Gerçekten sen, dosdoğru bir yol üzeresin.

44. Doğrusu o (Kur'ân), sana ve kavmine bir zikir (hatırlatma, şereftir). (Ondan) sorulacaksınız.

(43 ve 44. ayetler mümine şeref, izzet ve üstünlüğün yolunu göstermektedir. Vahye sıkı sıkı tutunmak ve onunla şeref duymak... Bugün, vahiy dışı kaynaklara tutunmak, izzet ve şerefi Kur'ân dışındaki beşerî programlarda aramak en temel sorunlarımızdan biridir.)

45. Senden önce gönderdiğimiz resûllerimize sor (bakalım), biz, Er-Rahmân'ın dışında ibadet edilecek ilahlar kılmış mıyız hiç?

(Kur'ân'da ilah kavramı ve Kelime-i Tevhid'in açılımı için bk. 21/ Enbiyâ, 25)

46. Andolsun ki Musa'yı, ayetlerimizle Firavun ve ileri gelenlerine yolladık. Dedi ki: "Şüphesiz ki ben, âlemlerin Rabbinin elçisiyim."

47. Onlara ayetlerimizle geldiğinde, gülüp (eğlenmeye) başladılar.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا ۖ وَاَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَآ اَيُّهَ السَّاحِرُ
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى
فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهٖ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ
الْاَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِيۚ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا خَيْرٌ
مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَآ اُلْقِيَ عَلَيْهِ
اَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾
فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُۚ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾
فَلَمَّآ اٰسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَۙ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْاٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَۚ
مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًاۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾
اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِيٓ اِسْرَآئِيلَۚ ﴿٥٩﴾
وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

48. Onlara gösterdiğimiz her ayet, (bir önceki) kardeşinden daha büyüktür. Belki (hakka) dönerler diye, onları azapla yakalayıverdik.

49. Dediler ki: "Ey büyücü! Rabbinin senin yanındaki (duanı kabul edeceğine dair) ahdiyle bizim için dua et. (Azabı giderirse) hiç şüphesiz biz, hidayet ehli oluruz."

50. Onlardan azabı giderince, hemen sözlerini bozuverdiler.

51. Firavun, kavmi içinde seslendi ve dedi ki: "Ey kavmim! Mısır'ın mülkü/egemenliği ve şu altımdan akan nehirler bana ait değil mi? Görmüyor musunuz?"

52. "Yoksa ben, şu basit insandan ve neredeyse kendini ifade edemeyenden daha hayırlı değil miyim?"

53. "Onun üzerine altından bilezikler atılmalı değil miydi? Ya da onunla beraber meleklerin gelmesi gerekmez miydi?"

54. Kavmini hafife aldı/onursuzlaştırdı/aptallaştırdı, onlar da ona itaat ettiler. Şüphesiz ki onlar, fasık bir topluluktu.

55. Bizi öfkelendirince, onlardan intikam aldık ve onların tamamını (denizde) boğduk.

56. Böylece onları, sonradan gelecekler için bir ibret vesikası ve örnek kıldık.

57. Meryem oğlu (İsa) örnek verildiğinde senin kavmin hemen bağırıp çağırmaya başladı.

(Müşrikler, İsa'yı (as) duyduklarında sevinç çığlıkları atarlardı. Kendilerine Kitap verilmiş olan Hristiyanların Allah'a (cc) çocuk nispet etmesini, İsa'ya (as) dua edip ondan fayda beklemelerini ve zararı defetmesini ummalarını, kendi atalarının doğru yolda olduğuna delil olarak alırlardı.)

58. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı yoksa O mu?" Onu sana, ancak tartışmak için örnek verdiler. Bilakis onlar, (tartışmada haddi aşıp) düşmanlıkta ileri giden bir kavimdir.

59. O, yalnızca bir kuldur. Ona nimet verdik ve onu, İsrailoğulları için bir örnek kıldık.

60. Şayet dilesek sizin içinizden melekler kılardık, yeryüzünde onlar sizin yerinizi alırdı.

وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِيْنٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِىْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّىْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ
هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ
فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ
اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّآءُ
يَوْمَئِذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ؕ ﴿٦٧﴾ يٰعِبَادِ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۚ ﴿٦٨﴾ اَلَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۚ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ
وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ
وَّاَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ۚ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِىْۤ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٣﴾

61. Şüphesiz ki o (İsa), kıyamet için bir bilgi (onun vuku bulmasının yaklaştığına dair alamettir). O hâlde onda hiçbir şüpheye kapılmayın ve bana uyun. Bu, dosdoğru yoldur.

62. Sakın şeytan sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

63. İsa apaçık delillerle geldiği zaman dedi ki: "Muhakkak ki size hikmeti getirdim ve ihtilaf ettiğiniz konuların bazısını açıklamak için geldim. Allah'tan korkup sakının ve bana uyun."

64. "Gerçek şu ki: Allah, O, benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir. O'na ibadet edin. Bu, dosdoğru yoldur."

65. Gruplar kendi aralarında anlaşmazlığa düştüler. Can yakıcı günün azabından dolayı, zalimlere yazıklar olsun.

66. Hiç farkında değilken, kıyametin ansızın kendilerine gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar?

67. O gün dostlar, birbirine düşman olacaktır. (Allah için birbiriyle arkadaşlık etmiş) muttakiler hariç.

68. Ey kullarım! Bugün size korku yoktur ve siz üzülmeyeceksiniz de.

69. Onlar ki ayetlerimize iman eden ve teslim olanlardı.

70. Siz ve eşleriniz (Allah tarafından) ağırlananlar olarak cennete giriniz.

71. Onların etrafında altın tabaklar ve kadehlerle dolaşılır. Orada canın istediği ve göze hoş gelen her şey vardır. Siz orada ebedî kalacaksınız.

72. İşte, yaptığınız ameller karşılığında mirasçı olduğunuz cennet budur.

73. Orada, sizin için kendisinden yiyeceğiniz çokça meyveler vardır.

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۚ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۚ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٧٦﴾
وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۭ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ﴿٧٧﴾
لَقَدْ جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧٨﴾
اَمْ اَبْرَمُوْٓا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ۚ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوٰىهُمْ ۭ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٨٠﴾ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ
وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ﴿٨١﴾ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى
يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِيْ فِي السَّمَاۗءِ اِلٰهٌ
وَّفِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ ۭ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ
تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ
اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٨٧﴾ وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَاۗءِ قَوْمٌ
لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ۭ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾

74. Şüphesiz ki mücrimler, cehennem azabı içerisinde ebedî kalacaklardır.

75. (Azaba) ara verilmez ve (azabın içinde) ümitsizce beklerler.

76. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar kendilerine zulmetmekteydiler.

77. "Ey Malik!" diye seslenirler: "Rabbin işimizi bitirsin de (canımızı alsın)." (Cehennem bekçisi Malik) diyecek ki: "Şüphesiz ki siz, (azap içinde) kalacaksınız."

78. Andolsun ki size hak olanı getirdik. Fakat çoğunuz haktan hoşnut değildiniz.

79. Yoksa onlar, (Resûl'e düşmanlık) işini sağlam mı tutmuşlar? Hiç şüphesiz, biz de (onları cezalandırma işini) sağlam tutarız.

80. Yoksa onlar, gizlediklerini ve fısıldaşmalarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Bilakis, elçilerimiz/melekler onların yanında yazmaktadır.

81. De ki: "Şayet Er-Rahmân'ın bir çocuğu olmuş olsaydı, (ona) ilk ibadet eden ben olurdum."
(Şayet Allah (cc), kendisiyle kulları arasında aracılık etsin diye çocuk edinecek olsa bunu, insanlara ilk haber veren ve bunun gereğini yerine getirerek o çocuğa ilk ibadet edecek olan peygamberler olurdu. Çünkü onların vazifesi, Allah'ın (cc) isteklerini yerine getirmek ve insanlara ulaştırmaktır. Ancak Allah (cc), böyle bir şeyden münezzehtir. Ne buna dair bir kitap indirmiş ne de elçilerine vahyetmiştir. Bu, bilmeyenlerin zan ve iftiralarıdır.)

82. Göklerin, yerin ve arşın Rabbi (olan Allah), onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

83. Onları (kendi hâllerine) bırak. Onlara vadedilen günleriyle karşılaşıncaya kadar, (eğlenceye) dalıp oyalansınlar.

84. O, gökte de ilah olandır yerde de ilah olandır. O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm, (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.
(bk. 6/En'âm, 3; 11/Hûd, 87. ayetin açıklaması)

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin yalnızca kendisine ait olduğu (Allah) ne yücedir. Kıyametin bilgisi O'nun yanındadır ve O'na döndürülürsünüz.

86. Onun dışında dua ettikleri, şefaat yetkisine sahip değillerdir. Ancak bilerek hakka şahitlik edenler müstesna.
(Ayet-i kerime iki hakikate temas etmektedir:
a. Kur'ân'da nefyedilen ve olmadığı kabul edilen şefaat, mutlak değildir. Kur'ân'ın ifadesiyle Allah'ın (cc) izin verdiği, razı olduğu, bilerek hakka şahitlik edenlerin şefaat yetkisi olabilir. (bk. 2/Bakara, 255; 19/Meryem, 87; 21/Enbiyâ, 28)
Ancak Allah'ın (cc) kime şefaat yetkisi vereceği, kimlerden razı olacağı ve kimi şefaate nail kılacağını yalnızca Allah (cc) bilir. Bu nedenle şefaat, yalnızca Allah'tan (cc) istenir. (bk. 39/Zümer, 43-44)
b. Hakka yani Kelime-i Tevhid'e şahitlik etmek bilerek olmalı, ilim üzere yapılmalıdır. Kişiye fayda sağlayan Kelime-i Tevhid neyi reddedip neyi kabul ettiğini bilerek söylenen Lailaheillallah'tır. (bk. 47/Muhammed, 19))

87. Şayet onlara: "Kim onları yarattı?" diye soracak olsan hiç şüphesiz: "Allah!" diyecekler. Nasıl da (tevhidden şirke) çevriliyorlar!
(bk. 23/Mü'minûn, 90)

88. "Rabbim! Şüphesiz ki bunlar, iman etmeyen bir kavimdir." şekvasını da (Allah bilmektedir).

89. Şimdi sen, onlardan yüz çevir ve: "Selam!" de. Pek yakında bilecekler/anlayacaklar.

44. DUHAN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 59 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Apaçık/açıklayıcı Kitab'a andolsun ki,

3. Şüphesiz ki biz, onu mübarek bir gecede indirdik. Kuşkusuz biz, uyaranlarız.

4. O (gecede) her hikmetli iş ayrılır.

5. Katımızdan bir emirle (yapılacaklar belirlenir ve vazifeler dağıtılır). Şüphesiz ki biz, (insanlara resûller) gönderenleriz.

6. Rabbinden bir rahmet olarak... Şüphesiz ki O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'in ta kendisidir.

7. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Yakinen inanıyorsanız (bu böyledir).

8. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Diriltir ve öldürür. Sizin ve evvelki babalarınızın Rabbidir.

9. (Hayır,) aslında onlar, şüphe içinde oyalanmaktalardır.

10. O hâlde, göğün apaçık bir dumanla geleceği günü gözetle.

11. İnsanları bürüyüp kuşatacaktır. Bu, can yakıcı bir azaptır.

سُورَةُ الدُّخَانِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا
مُنْذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا
اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾
رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨﴾
بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَآءُ بِدُخَانٍ
مُبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا
الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ
مُبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا
الْعَذَابِ قَلِيلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى
اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّوٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٨﴾

12. "Rabbimiz! Azabı bizden gider. Hiç şüphesiz biz, müminleriz."

13. (Bu bela başlarına geldikten sonra) nasıl öğüt alacaklar ki? Oysa onlara apaçık bir resûl gelmişti.

14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: "Kendisine öğretilmiş bir delidir."

15. Biz, kısa bir süreliğine azabı sizden gidereceğiz, (fakat) siz, yine (şirke) dönecek olanlarsınız.

16. En büyük yakalayışla yakalayacağımız gün, hiç şüphesiz biz, intikam alıcılarız.

17. Andolsun ki onlardan önce Firavun'un kavmini imtihan etmiştik. Ve onlara, değerli bir resûl gelmişti.

18. "Allah'ın kulları (olan İsrailoğullarını) bana geri verin. Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm." (demişti.)

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّٓى اٰتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۚ ﴿١٩﴾ وَاِنِّى عُذْتُ
بِرَبِّى وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ۝ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِى فَاعْتَزِلُونِ ۝ ﴿٢١﴾
فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ۝ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَادِى لَيْلًا
اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۙ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۖ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ۝ ﴿٢٤﴾
كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنّٰتٍ وَعُيُونٍ ۙ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۙ ﴿٢٦﴾
وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فٰكِهِينَ ۙ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ ۖ وَاَوْرَثْنٰهَا
قَوْمًا اٰخَرِينَ ۝ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ
وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ۚ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِٓى اِسْرَآءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ
الْمُهِينِ ۙ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ ۚ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ
اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۚ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ مِنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيهِ
بَلٰٓؤٌا مُبِينٌ ﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ۙ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِىَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُولٰى
وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ۝ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ ﴿٣٦﴾
اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ اَهْلَكْنٰهُمْ ۙ اِنَّهُمْ كَانُوا
مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِينَ ﴿٣٨﴾
مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

19. "Allah'a karşı üstünlük taslamaya kalkmayın. Gerçekten size apaçık bir delil getirdim."

20. "Ve ben, beni taşlayıp kovmanız (ihtimaline karşı), benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a sığındım."

21. "Şayet bana inanmayacaksanız, benden uzak durun."

22. Rabbine dua etti: "Şüphesiz ki bunlar, suçlu günahkâr bir topluluktur."

23. (Allah dedi ki:) "Kullarımla gece yola koyul. Siz takip edileceksiniz."

24. "Denizi de açık bırak. (Sizin ardınızdan gelenler) ordu hâlinde boğulacaklardır."

25. Onlar nice bahçeleri ve pınarları terk ettiler.

26. Ekinler ve değerli konaklar...

27. Ve keyfini sürdükleri rahat bir yaşam...

28. Böylece biz bunları, başka bir kavme miras olarak verdik.

29. Ne gök ne de yer ağladı onlar için ve onlara mühlet de verilmedi.

30. Andolsun ki biz, İsrailoğullarını alçaltıcı azaptan kurtardık.

31. Firavun'dan... Şüphesiz ki o, üstünlük taslayan, haddi aşanlardan bir zorbaydı.

32. Andolsun ki biz, onları ilim üzere âlemlere üstün kıldık.

33. Ve onlara içlerinde açık bir imtihan olan ayetler verdik.

34. Hiç kuşkusuz bunlar derler ki:

35. "Bu, yalnızca ilk ölümümüzdür ve biz asla diriltilmeyeceğiz."

36. "Şayet doğru söylüyorsanız, (ölmüş) babalarımızı getirin (bakalım)."

37. Onlar mı yoksa Tubba' Kavmi mi daha hayırlıdır? Ve onlardan öncekiler mi? Onları helak ettik. Çünkü onlar mücrimlerdi.

38. Biz; gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

(Yaratılış gayesi için bk. 38/Sâd, 27)

39. Biz onları ancak hak ile yarattık. Fakat onların çoğu bilmezler.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۙ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۙ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۙ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾
كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۙ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ
مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾
إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ
أَمِينٍ ۙ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ
وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَٰلِكَ ۖ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ
عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۙ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ
فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۖ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۙ ﴿٥٦﴾
فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

40. Hiç şüphesiz Yevmu'l Fasl/Ayırt Etme Günü, onların topluca (diriltilecekleri) vakittir.

41. O gün, dostun dosta hiçbir faydası olmaz ve onlara yardım da edilmez.

42. Allah'ın rahmet ettikleri müstesna. Şüphesiz ki O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'in ta kendisidir.

43. Hiç kuşkusuz o zakkum ağacı,

44. Günahkârların yiyeceğidir.

45. Erimiş maden gibi karınlarda kaynar.

46. Kaynar suyun fokurdaması gibi.

47. (Denir ki:) Alın onu da cehennemin orta yerine sürükleyin.

48. Sonra başından aşağı kaynar suyun azabından dökün.

49. Tat (bakalım azabı)! Çünkü sen izzetli ve değerliymişsin ya!

50. Şüphesiz ki bu, sizin kuşkuya kapıldığınız şeydir.

51. Kuşkusuz muttakiler, güvenli bir makamdalardır.

52. Cennetler ve pınarlar içinde.

53. İnce ve kalın ipekten elbiseler giyinir, karşılıklı otururlar.

54. İşte böyle... Onları iri gözlü hurilerle evlendirdik.

55. Orada, emniyet içinde, her çeşit meyveden isterler.

56. Orada, ilk ölümleri dışında bir ölüm tatmazlar. Ve (Allah,) onları cehennem azabından korumuştur.

57. Rabbinden bir lütuf ve ihsan olarak... İşte bu, büyük kurtuluşun/kazancın ta kendisidir.

58. Öğüt almaları için o (Kur'ân'ı) senin dilinde kolaylaştırdık.

59. (Öyleyse) gözetle. Onlar da gözetlemektelerdir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ
اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا
شَيْـًٔا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هٰذَا
هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ ﴿١١﴾ اَللّٰهُ
الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

45. CÂSİYE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 37 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Kitab'ın indirilmesi (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah tarafındandır.

3. Şüphesiz ki göklerde ve yerde, müminler için (O'nun birliğine ve azametine işaret eden) ayetler vardır.

4. Sizin yaratılışınızda ve yeryüzünde yaydığı canlılarda da yakinen inanan bir topluluk için ayetler vardır.

5. Gece ve gündüzün peşi sıra gelmesinde, Allah'ın gökten indirip, yeri ölümünden sonra kendisiyle dirilttiği rızıkta/yağmurda ve rüzgârların çevrilmesinde akleden bir topluluk için ayetler vardır.

6. İşte bunlar, hak olarak sana okuduğumuz Allah'ın ayetleridir. Onlar, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze inanırlar?

7. Çokça yalan söyleyip iftira eden ve çokça günah işleyen her bir kimsenin vay hâline!

8. Ona okunan Allah'ın ayetlerini işitir de, sonra hiç duymamış gibi büyüklük taslayarak (küfründe) ısrar eder. Onu can yakıcı azapla müjdele.

9. Ayetlerimizden bir şey öğrenecek olsa, onu alay konusu edinir. Böylelerine alçaltıcı bir azap vardır.

10. Önlerinde (onları beklemekte olan) cehennem vardır. Ne kazandıkları ne de Allah'ın dışında edindikleri veliler kendilerine fayda sağlayacaktır. Onlara büyük bir azap vardır.

11. Bu (Kur'ân), bir hidayettir. Rablerinin ayetlerini inkâr ederlerse, onlar için en ağırından can yakıcı bir azap vardır.

12. Allah ki; lütuf ve ihsanından aramanız, şükretmeniz ve gemiler O'nun emriyle üzerinde akıp gitsin diye denizleri sizin hizmetinize sunandır.

13. Kendisinden (bir lütuf olarak) göklerde ve yerde olanların tamamını hizmetinize sundu. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

قُلْ لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ
وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۗ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۚ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ
مِنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۢ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ ۗ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوا عَنْكَ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾ هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّوقِنُونَ ﴿٢٠﴾
اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۗ سَآءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

14. İman edenlere de ki: "Allah'ın günlerini ummayanları bağışlasınlar. Ta ki Allah, her kavme kazandıklarının karşılığını versin."

15. Kim salih amelde bulunursa, kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa, kendi aleyhinedir. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. Andolsun ki İsrailoğullarına, Kitab'ı, hükmü ve nübüvveti verdik. Onları temiz şeylerle rızıklandırdık ve onları âlemlere üstün kıldık.

17. Onlara (helal ve haramları içeren) emirden apaçık deliller verdik. Kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık/kıskançlık/bir diğer gruba üstünlük sağlama isteği nedeniyle ihtilaf ettiler. Rabbin, Kıyamet Günü, ihtilaf ettikleri konularda aralarında hükmedecektir.

18. Sonra seni, (ilahi) emre dayalı bir şeriat üzere kıldık. Ona uy. Bilmeyenlerin hevalarına/arzularına uyma.

(Allah (cc), insanın önüne iki yol koymuştur: Ya Allah'ın (cc) indirdiği şeriat ya da bilmeyenlerin heva ve hevesleri... Allah'a (cc) kulluk yaparken şeriata yani, Kitap ve Sünnet'e uymayanlar, uydukları şeye ne isim verirlerse versinler fark etmez, hevaya uymaktalardır.)

19. Şüphesiz ki onların, Allah'a karşı sana hiçbir faydaları yoktur. Ve hiç kuşkusuz zalimler, birbirlerinin dostudurlar. Allah ise muttakilerin velisidir/dostudur.

20. Bu, insanlar için basiretler (barındıran), yakinen inananlar için de hidayet ve rahmet olan (bir Kitap'tır).

21. Yoksa kötülükler işleyenler, onları iman edip salih amel işleyenler gibi yapacağımızı, hayatlarının ve ölümlerinin bir olacağını mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Allah, gökleri ve yeri hak ile ve her nefse kazandıklarının karşılığı verilsin diye yaratmıştır. Onlar zulme uğramayacaklardır.

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ ؕ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوا
بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتَابِهَا ؕ اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ؕ
اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهٖ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾
وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ۫ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۙ اِنْ نَظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

23. Hevasını ilah edinen ve Allah'ın ilim üzere saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözünün üzerine perde kıldığı kimseyi gördün mü? (Şimdi) Allah'tan sonra ona kim hidayet edebilir? Öğüt almaz mısınız?

24. Dediler ki: "(Her şey) yalnızca dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz ve diriliriz. Bizi, ancak zaman helak etmektedir." Onların buna dair hiçbir bilgileri yoktur. Yalnızca zannetmektelerdir.

25. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda: "Şayet doğru sözlülerdenseniz, (ölü) babalarımızı getirin de (görelim)." demekten başka hiçbir delilleri yoktur.

26. De ki: "Allah sizi diriltir, sonra öldürür. Sonra kendisinde hiçbir şüphe olmayan Kıyamet Günü, sizi bir araya toplar. Fakat insanların çoğu bilmezler."

27. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'a aittir. Kıyametin kopacağı gün, işte o zaman, batıl ehli hüsrana uğrayacaktır.

28. O gün, her ümmeti dizleri üzere çökmüş görürsün. Her ümmet kitabına çağrılır ve: "Bugün, yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız."

29. "Bu, size karşı hakkı söyleyen kitabımızdır. Şüphesiz ki biz, yaptıklarınızı yazıyorduk." (denir.)

30. İman edip salih amel işleyenlere gelince, Rableri onları rahmetine dâhil eder. Bu, apaçık kurtuluşun ta kendisidir.

31. Kâfirlere gelince (onlara): "Ayetlerim size okunmadı mı? Sizler de büyüklük taslayıp suçlu günahkâr kimseler olmadınız mı?" (denir.)

32. "Allah'ın vaadi haktır, kıyamet hakkında hiçbir şüphe yoktur." denildiğinde: "Kıyamet de neymiş? Biz bilmiyoruz. Biz yalnızca zanda bulunduk ve biz yakinen inananlar değiliz." dediniz.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَاْوٰيكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾
فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾
وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاَحْقَافِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى ۜ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّآ اُنْذِرُوا
مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ ۖ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَآ
اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

33. Yaptıkları şeylerin kötü (akıbeti) onlar için açığa çıktı ve alaya aldıkları (azap) onları çepeçevre kuşattı.

34. Denildi ki: "Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, sizi unutur (azaba terk ederiz). Barınağınız ateştir. Size yardım edecek hiç kimse yoktur."

35. "Bu, Allah'ın ayetlerini alaya almanız ve dünya hayatının sizi aldatması nedeniyledir." Bugün oradan çıkarılmazlar ve (dünyaya geri dönüp Allah'ı razı edecek amel yapma istekleri de) kabul görmez.

36. Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi olan Allah'adır.

37. Büyüklük/hâkimiyet/şeref göklerde ve yerde O'na aittir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

46. AHKÂF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 35 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâ, Mîm.

2. Kitab'ın indirilmesi (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm Allah tarafındandır.

3. Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ile ve belirlenmiş bir süreye kadar yarattık. Kâfirler, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren kimselerdir.

4. De ki: "Gördünüz mü, Allah'ın dışında dua ettiklerinizi? Gösterin bana yerde ne yaratmışlar, yoksa onların göklerde ortaklığı mı var? Şayet doğru sözlülerden iseniz, bu (Kur'ân'dan) önceki bir kitap ya da ilimden geriye kalan bir eser getirin bana."

5. Allah'ı bırakıp, kıyamete kadar (dualarına) icabet edemeyecek olanlara dua edenden daha sapık kim olabilir? O (dua ettikleri), onların dualarından habersizlerdir.

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِينَ ﴿٦﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ۭ قُلْ
اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُونَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ
فِيهِ ۭ كَفٰى بِهٖ شَهِيدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾
قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ۭ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ وَمَآ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ
اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيلَ
عَلٰى مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٠﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَآ اِلَيْهِ ۭ
وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهٖ فَسَيَقُولُونَ هٰذَآ اِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ
مُوسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا ۠ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ
ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

6. İnsanlar (diriltilip) bir araya toplandıklarında, (dua ettikleri) kendilerine düşman kesilir ve onların ibadetlerini inkâr ederler.

7. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğunda, kâfirler kendilerine gelen hakka: "Bu apaçık bir büyüdür." dediler.

8. Yoksa: "(Kur'ân'ı) uydurup (Allah'a) iftira etti." mi diyorlar? De ki: "Şayet ben onu uydurmuşsam Allah'tan (bana gelecek azaba karşı) bana hiçbir faydanız olmaz. O, sizlerin yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir."

9. De ki: "Ben, resûllerin ilki değilim. Ve ben, bana ve size ne yapılacağını bilmiyorum. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyuyorum. Ben, ancak apaçık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söyler misiniz?) Şayet (o Kur'ân) Allah'ın katındansa ve siz de onu inkâr etmişseniz; İsrailoğullarından bir şahit, onun bir benzeri üzerine şahitlik edip iman etmiş ve siz de büyüklenmişseniz (o takdirde sizden daha sapık kim olabilir)?" Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

11. Kâfirler, iman edenler için dediler ki: "Şayet o (din), hayırlı olsaydı bunlar (onu kabulde) bizim önümüze geçmezlerdi." Onunla hidayete ermedikleri için de: "Bu, eski bir uydurmadır/iftiradır." diyeceklerdir.

12. Bundan önce de imam ve rahmet olan Musa'nın Kitabı'na (da inanmamışlardı). Bu (Kur'ân) ise zalimleri uyarmak, muhsinlere/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlara müjde ve (kendinden önceki Kitapları) doğrulayıcı (olması için) Arap diliyle (indirilmiş) bir Kitap'tır.

13. Şüphesiz ki: "Rabbimiz Allah'tır." dedikten sonra istikamet üzere olanlar, onlara korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.

14. Bunlar, cennetin ehlidirler, yaptıklarının karşılığı olarak orada ebedî olarak kalırlar.

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا ؕ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ
كُرْهًا ؕ وَحَمْلُهٗ وَفِصَالُهٗ ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ
اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِٓىْ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِٓىْ اَنْعَمْتَ
عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِىْ فِىْ ذُرِّيَّتِىْ ۚ
اِنِّىْ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّىْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ نَتَقَبَّلُ
عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ فِٓىْ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ ؕ
وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِىْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِىْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ
اُفٍّ لَّكُمَآ اَتَعِدٰنِنِٓىْٓ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِىْ وَهُمَا
يَسْتَغِيْثٰنِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ ۖ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَيَقُوْلُ مَا هٰذَآ
اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِٓىْ اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٨﴾
وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبٰتِكُمْ
فِىْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢٠﴾

15. İnsana, anne babasına iyilikle davranmasını emrettik. Annesi onu meşakkat içinde taşıdı ve meşakkat içinde doğurdu. Onun (gebelikte) taşınması ve (sütten) kesilmesi otuz aydır. Sonunda yetişkinlik çağına erip kırk yaşına gelince dedi ki: "Rabbim! Bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi ve senin razı olacağın salih amellerde bulunmamı ilham et/beni şükre sevkedip yönlendir. Zürriyetimi de benim için ıslah et. Şüphesiz ki ben, sana tevbe ettim ve şüphesiz ki ben, Müslimlerdenim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardanım."

16. İşte böyleleri, cennet ehli arasında yaptıklarının en güzelini kabul ettiğimiz, kötülüklerini affettiğimiz kimselerdir. (Bu,) onlara vadedilen doğruluk sözüdür.

17. O kimse ki anne babasına: "Öf size be! Benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (kabirden) çıkarılıp (diriltilmekle mi) tehdit ediyorsunuz." dedi. (Anne babası) Allah'tan yardım isteyerek: "Yazık sana, iman et. Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır." dediler. O ise: "Bu, ancak öncekilerin masallarıdır." dedi.

18. Bunlar, kendilerinden önce geçmiş ümmetlerden cinler ve insanlar arasından (azap) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Şüphesiz ki onlar, hüsrana uğramış olanlardır.

19. Her biri için yaptıkları amellere (mukabil) dereceler vardır. Ta ki amelleri, kendilerine eksiksiz ödensin ve zulme uğramasınlar.

20. Kâfirlerin ateşe arz edilecekleri gün: "Siz, dünya hayatınızda bütün güzelliklerinizi tükettiniz, ondan faydalanıp keyif sürdünüz. Bugün ise yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz ve fasıklığınız nedeniyle alçaltıcı azapla cezalandırılacaksınız." (denir.)

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ ۘ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۡ
وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّىْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ
مُّمْطِرُنَا ۭ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ۭ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ ﴿٢٤﴾
تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۭ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ۭ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ
اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْـِٕدَةً ۡ فَمَآ اَغْنٰى
عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا
يَجْحَدُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۙ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةً ۭ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٨﴾

21. Âd (Kavmi'nin) kardeşi (Hud'u) hatırla. Hani o, kavmini Ahkaf (denilen mevkide) uyarmıştı. Muhakkak onun önünde ve ardında birçok uyarıcı geçmişti: "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Şüphesiz ki ben, sizin için büyük günün azabından korkuyorum."

22. Dediler ki: "(Yalanlarınla) bizi, ilahlarımızdan uzaklaştırmak için mi geldin? Şayet doğru sözlülerdensen, bizi tehdit ettiğin (azabı) getir (bakalım)."

23. Dedi ki: "(Azabın ne zaman geleceğine dair) bilgi Allah'ın katındadır. Ben ise kendisiyle gönderildiğim (hakikatleri) size tebliğ ediyorum. Fakat ben, sizi cahillik eden bir toplum olarak görüyorum."

24. (Azabı) vadilerine yönelen bir bulut olarak gördüklerinde (sevinç içinde): "Bu, bize yağmur yağdıracak buluttur." dediler. (Hayır, öyle değil!) Bilakis o, acele ettiğiniz (azaptır). İçinde can yakıcı bir azap olan rüzgâr...

25. Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir eder. Öyle ki; oturdukları evlerden başka hiçbir şey görünmez oluverdi. Biz, suçlu günahkâr kavmi işte böyle cezalandırırız.

26. Andolsun ki, onlara size vermediğimiz gücü/iktidarı/imkânları verdik. Onlara kulak, göz ve kalpler verdik. Ne kulakları ne gözleri ne de kalpleri onlara fayda sağladı. Çünkü Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlardı. Ve alaya aldıkları (azap), onları çepeçevre kuşattı.

27. Andolsun ki, çevrenizde bulunan beldelerin çoğunu helak ettik. (Hakka) dönmeleri için de ayetleri çeşitli şekillerde açıkladık.

28. Allah'ı bırakıp da (kendilerini Allah'a) yaklaştırsın diye ilah edindikleri varlıkların, onlara yardım etmesi gerekmez miydi? Bilakis, (azap anında) kaybolup gittiler. Bu (ilahların yardım ettiği iddiası), onların yalanları ve uydurdukları iftiralarıdır.

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَ ۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُٓوا اَنْصِتُوا ۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا
يَا قَوْمَنَآ اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ يَهْدِٓي اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَآ اَجِيبُوا
دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ
مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءُ ۭ اُولٰٓئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا
اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ
عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِيَ الْمَوْتٰى ۭ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ
الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ۭ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۭ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا ۭ قَالَ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ
مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ ۭ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ ۙ
لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۭ بَلٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٣٥﴾

سُورَةُ مُحَمَّدٍ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

29. Hani cinlerden bir grubu sana yönlendirmiştik de Kur'ân'ı dinliyorlardı. Onun (okunduğu meclis-te) hazır olunca: "Susun!" dediler. (Okunması) bitince de uyarıcı olarak kavimlerine döndüler.

30. Dediler ki: "Ey kavmimiz! Biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden önce geçen Kitapları doğrulayan, hakka ve dosdoğru yola ileten bir Kitap işittik."

31. "Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine icabet edin ve ona iman edin ki, günahlarınızı bağışlasın ve sizi can yakıcı azaptan korusun."

32. "Kim de Allah'ın davetçisine icabet etmezse o, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir. Ve onun (Allah'ın) dışında velileri de/dostları da yoktur. Bunlar, apaçık bir sapıklık içerisindelerdir."

33. Gökleri ve yeri yaratan ve onları yarattığından dolayı yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye kadîr olduğunu görmediler mi? Evet, şüphesiz ki O, her şeye kadîrdir.

34. Kâfirlerin ateşe arzedilecekleri gün (onlara denir ki): "Bu, hak değil miymiş?" derler ki: "Evet, Rabbimize andolsun ki (hakmış)." De ki: "Kâfir olmanıza karşılık, azabı tadın (bakalım)."

35. Ulu'l-Azm peygamberlerin sabrettiği gibi sen de sabret! Onlara (azabın gelmesi için) acele etme. Tehdit edildikleri (azabı) gördükleri gün, gündüzün bir saati kadar kalmış gibi gelecek onlara. (Bu, bir) tebliğdir/bildiridir. Fasık bir topluluktan başkası helak edilir mi?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۙ
كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۖ حَتّٰٓى
اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۗ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى تَضَعَ
الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۚ ذٰلِكَ ۖ وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ ۙ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا
بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾
سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۚ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا
مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۙ وَلِلْكَافِرِينَ اَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

47. MUHAMMED SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 38 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. (Allah,) kâfir olup Allah'ın yolundan alıkoyan kimselerin amellerini boşa çıkarır.

2. İman edip salih amel işleyenler ve Muhammed'e indirilene iman edenler -ki o Rablerinden gelen bir haktır- onların kötülüklerini örter ve onların (duygu ve düşünceleri de dâhil olmak üzere) tüm hâllerini ıslah eder.

3. Bu, kâfirlerin batıla uyması, iman edenlerin ise Rablerinden gelen hakka uyması nedeniyledir. İşte Allah insanlara, kendilerine ait örnekleri böyle açıklar.

4. Kâfirlerle karşılaştığınız zaman, hemen boyunlarını vurun. Onları iyice bozguna uğrattığınızda, (esirlerin) bağını sıkıca bağlayın. Bundan sonra, ister iyilik olarak onları salıverin ister fidye karşılığında bırakın. Savaş ağırlıklarını bırakıp (sona erinceye kadar) böyle davranın. İşte böyle... Şayet Allah dileseydi (onları helak ederek) intikam alabilirdi. Fakat sizi birbirinizle imtihan etmek için (cihadı emretti). Allah, kendi yolunda öldürülenlerin amellerini boşa çıkarmayacaktır.

5. Onları hidayet edecek ve onların tüm hâllerini düzeltecektir.

6. Ve onları, kendilerine tanıttığı cennete sokacaktır.

7. Ey iman edenler! Siz Allah'a yardım ederseniz, (Allah da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.

8. Kâfir olan kimselere gelince, Allah onları helak etsin/onların hakkı helaktır. Amellerini de boşa çıkarmıştır.

9. Bu, onların Allah'ın indirdiklerini kerih görmeleri (hoşlanmamaları) sebebiyledir. (Allah) onların amellerini boşa çıkardı.

10. Kendilerinden önce (yaşayanların) akıbetini görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Allah, onları yerle bir etti. Kâfirlere de benzeri vardır.

11. Çünkü Allah, iman edenlerin velisidir/dostudur. Kâfirlerin ise dostu yoktur.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِى
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَاْكُلُونَ كَمَا تَاْكُلُ
الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ هِىَ اَشَدُّ قُوَّةً
مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِىٓ اَخْرَجَتْكَ ۚ اَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ اَفَمَنْ كَانَ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُٓوا اَهْوَآءَهُمْ ﴿١٤﴾
مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِى وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۭ فِيهَآ اَنْهٰرٌ مِّنْ مَّآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَاَنْهٰرٌ
مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهٗ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِينَ ۚ وَاَنْهٰرٌ
مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۭ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ۭ
كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِى النَّارِ وَسُقُوا مَآءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ اَمْعَآءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ
مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ حَتّٰٓى اِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ اُوْتُوا
الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۭ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُٓوا
اَهْوَآءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّاٰتٰىهُمْ تَقْوٰىهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ
يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۚ فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ
اِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰىكُمْ ﴿١٩﴾

12. Şüphesiz ki Allah, iman edip salih amel işleyenleri altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kâfirler ise keyif sürer, hayvanların yediği gibi yiyip (içerler). Ateş onlar için konaklama yeridir.

13. Seni, (Mekke'den) çıkaran kavminden çok daha kuvvetli nice belde (halkı) vardı ki, onları helak ettik. Onlara yardım eden kimse de olmadı.

14. Hiç Rabbinden bir belge üzere olan kimse, kötü ameli kendisine süslü gösterilen ve hevalarına/arzularına uyan kimseler gibi olur mu?

15. Muttakilere vadolunan cennetin misali şöyledir: Orada bozulmamış sudan ırmaklar, tadı değişmemiş süt ırmakları, içenlere lezzet veren içki nehirleri ve süzme baldan ırmaklar vardır. Orada onlar için her türlü meyveden ve Rablerinden bir bağışlanma vardır. (Hiç böyle biri) ateşte ebedî kalacak olan ve bağırsaklarını parçalayacak kaynar sudan içirilen kimse gibi olur mu?

16. Onlardan kimisi sana kulak verir. Yanından çıktığı zaman da kendisine ilim verilenlere: "Biraz önce ne dedi?" der. Bunlar, Allah'ın kalplerini mühürlediği ve hevalarına/arzularına uyanlardır.

17. (Allah) hidayet ehlinin hidayetlerini arttırmış ve onlara takvalarını vermiştir.

18. Onlar, kıyametin ansızın gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? İşte, onun alametleri gelmiştir. (Kıyamet) başlarına geldiğinde nasıl öğüt alacaklar ki?

19. Bil ki şüphesiz, Allah'tan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Kendi günahların, mümin erkek ve mümin kadınların (günahları) için bağışlanma dile. Allah, dolandığınız yeri de konakladığınız yeri de bilir.

(Dünyada ve ahirette kişiye fayda verecek olan Kelime-i Tevhid; ilim üzere, neyin kabul edilip neyin reddedildiği anlaşılarak söylenen Kelime-i Tevhid'dir. Allah Resûlü (sav) şöyle buyurmaktadır:

"Kim Allah'tan başka ilah olmadığını bilerek ölürse cennete girer." (Müslim, 26; Ahmed, 464)

Kelime-i Tevhid'i ilim üzere söylemek için bk. 1/Fâtiha, 5; 2/Bakara, 256; 3/Âl-i İmran, 64; 12/Yûsuf, 40; 21/Enbiyâ, 25)

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَإِذَآ أُنْزِلَتْ سُورَةٌ
مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۙ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ
فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ۚ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ ۖ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ ۖ
فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾
أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾
إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْهُدَى ۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ ۖ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۚ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ
يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا
مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۚ ﴿٢٨﴾
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

20. Müminler der ki: "(Savaşın hükmünü ve sevabını anlatan) bir sure indirilseydi ya!" İçinde savaşın zikredildiği muhkem bir sure indirildiğinde, kalplerinde hastalık bulunanların, (ölüm korkusundan peyda olmuş) baygın bakışlarla sana baktığını görürsün. Korktukları başlarına gelsin!

21. İtaat edip güzel söz söylemeleri (gerekirdi). İş ciddiyet kazandığında, Allah'a sadakat gösterselerdi, bu onlar için daha hayırlı olurdu.

22. Sizden beklenen/umulan (İslam'dan) yüz çevirdiğinizde, yeryüzünde bozgunculuk yapmanız ve akrabalık bağlarını koparmanız değil midir?

23. Bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediği, sağırlaştırdığı ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24. Onlar, Kur'ân'ı derinlemesine düşünmezler mi? Yoksa, kalpleri üzerinde kilitler mi var?

25. Hidayet kendilerine apaçık belli olduktan sonra, gerisin geriye dönenler/mürtedleşenler, şeytan (bu durumu) onlara süslü göstermiş ve uzun emellerle (onları kandırmıştır).

26. (Bunun nedeni) onların Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara: "Size, bazı işlerde itaat edeceğiz." demelerindendir. Allah, onların sırlarını bilir.

(Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara, bazı işlerde dahi itaat sözü vermek, Allah'ın indinde riddettir. Acaba söz vermekle kalmayıp bir ömür onlara hizmet/itaat edenlerin durumu nedir?)

27. Melekler, yüzlerine ve sırtlarına vura vura canlarını alırken, onların hâli nice olur?

28. Bu, onların Allah'ı öfkelendiren şeye uymaları ve O'nun rızasını hoş görmemeleri nedeniyledir. (Allah da) onların amellerini boşa çıkardı.

29. Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah kinlerini/düşmanlıklarını açığa çıkarmayacağını mı zannettiler?

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰىهُمْ ؕ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ
فِىْ لَحْنِ الْقَوْلِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿۳۰﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى
نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا۟ اَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿۳۲﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْٓا
اَعْمَالَكُمْ ﴿۳۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿۳۴﴾ فَلَا تَهِنُوْا وَتَدْعُوْٓا اِلَى السَّلْمِ ۖ
وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۚ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿۳۵﴾
اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ
اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿۳۶﴾ اِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا
فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿۳۷﴾ هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ
تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ
وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ وَاللّٰهُ الْغَنِىُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ﴿۳۸﴾

30. Şayet dilesek elbette onları sana gösterirdik, sen de onları simalarından tanırdın. Muhakkak ki sen, onları konuşma üsluplarından (dil sürçmelerinden) tanırsın. Allah, amellerinizi bilir.

31. Andolsun ki sizden mücahid olanları ve sabredenleri açığa çıkarıncaya dek, sizi imtihan edeceğiz. Ve haberlerinizi de sınayacak (kimin cihad edip sabrettiğini kimin de sabredemeyip kaçtığına dair haberlerinizi açığa çıkaracağız).

32. Şüphesiz ki kâfir olanlar, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine apaçık belli olduktan sonra Resûl'e başkaldırıp/karşı safta yer alanlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. (Allah,) onların amellerini boşa çıkarır.

33. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Resûl'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.

34. Şüphesiz ki kâfir olup, Allah'ın yolundan alıkoyan sonra kâfir oldukları hâlde can verenler; Allah, onları bağışlamayacaktır.

35. Siz, üstün olduğunuz hâlde barışa çağırarak gevşeklik göstermeyin. Allah sizinle beraberdir ve amellerinizi eksiltip zayi etmeyecektir.

36. Dünya hayatı, oyun ve eğlenceden ibarettir. Şayet iman eder ve korkup sakınırsanız (Allah,) ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez.

37. Şayet sizden (tüm malınızı) isteyip sizi zora soksa, cimrilik edersiniz. O da sizin kininizi/düşmanlığınızı açığa çıkarmış olur.

38. İşte sizin durumunuz budur: Allah yolunda infak etmeye çağrılmaktasınız, içinizden bazıları cimrilik etmektedir. Kim de cimrilik ederse, ancak kendi aleyhine cimrilik etmiş olur. Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy'dir. Muhtaç olanlar sizlersiniz. Şayet yüz çevirirseniz, (sizin yerinize) başka bir kavim getirir, sonra (onlar) sizin gibi de olmazlar. (Allah'a itaat ederler.)

سُورَةُ الْفَتْحِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۙ﴿۱﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۙ﴿۲﴾ وَيَنْصُرَكَ
اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿۳﴾ هُوَ الَّذِيٓ اَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزْدَادُٓوا اِيمَانًا مَعَ اِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۙ﴿۴﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ ۗ
وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۙ﴿۵﴾ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّآنِّينَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ
دَآئِرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ وَسَآءَتْ
مَصِيرًا ﴿۶﴾ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿۷﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۙ﴿۸﴾ لِتُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿۹﴾

48. FETİH SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 29 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla
(okumaya başlıyorum).

1. Şüphesiz ki biz sana apaçık bir fetih ihsan ettik.
2. Ta ki Allah, senin gelmiş ve geçmiş günahlarını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru yola iletsin diye.
3. Ve Allah, sana izzetli bir zaferle yardım etsin diye.
4. İmanlarına iman katsınlar diye, müminlerin kalbine sekineti indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.
5. (Bunlar,) mümin erkek ve mümin kadınları, altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetlere sokmak ve onların kötülüklerini örtmek içindir. Bu, Allah katında en büyük kazançtır/kurtuluştur.
6. (Ayrıca) münafık erkek ve münafık kadınlara, müşrik erkek ve müşrik kadınlara (Allah'ın) azap etmesi içindir. (Onlar,) Allah hakkında kötü zan besleyenlerdir. Kötülük döngüsü, onların başına olsun/başlarından kötülük hiç eksik olmasın. Allah onlara öfkelenmiş, lanet etmiş ve onlar için cehennem hazırlamıştır. O, ne kötü bir dönüş yeridir.
7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.
8. Şüphesiz ki biz seni, şahit, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.
9. Allah'a ve Resûl'üne iman etmeniz, onu desteklemeniz, ona saygı duymanız ve sabah akşam (Allah'ı) tesbih etmeniz için.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ ۚ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ
يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ
بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ
الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ
فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾
وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ
إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ يُرِيدُونَ
أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ۚ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۚ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

10. Gerçek şu ki sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Kim (biatını) bozarsa, kendi aleyhine (biatını) bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği söze vefalı olur (gereklerini yerine getirirse) ona, büyük bir mükâfat verecektir.

11. Bedevilerden geride bırakılanlar sana diyecek ki: "Mallarımız ve ailelerimiz bizi meşgul etti. (Savaşa çıkmamıza engel oldu.) Bizim için bağışlanma dile." Kalplerinde olmayan şeyi dilleri ile söylerler. De ki: "Allah sizin için bir kötülük dilese ya da size bir fayda takdir etse, Allah'a karşı sizi kim koruyabilir? (Hayır, öyle değil!) Bilakis Allah, yaptıklarınızdan haberdardır."

12. (Hayır!) İşin aslı, siz Resûl'ün ve müminlerin, ebediyen ailelerine dönmeyeceklerini sandınız. Bu (düşünce), kalplerinizde süslendi ve kötü zanda bulundunuz ve yok olup gidecek bir topluluk oldunuz.

13. Kim Allah'a ve Resûl'üne iman etmezse şüphesiz ki biz, kâfirler için alevleri dehşet saçan bir ateş hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

15. Ganimetleri almaya gittiğinizde (savaştan) geri bırakılanlar: "Bırakın da sizin peşinizden gelelim." diyecekler. Allah'ın sözünü değiştirmek istiyorlar. De ki: "Peşimizden gelmeyeceksiniz. Allah, önceden de böyle buyurmuştu." (Onlar:) "İşin aslı bizi kıskanıyor, çekemiyorsunuz." diyecekler. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onlar çok az anlarlar.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِى بَاْسٍ
شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَ ۚ فَاِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا
حَسَنًا ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
اَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيمًا ۚ ﴿١٧﴾
لَقَدْ رَضِىَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ
مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۙ ﴿١٨﴾
وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَاْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ
اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَاْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهِ وَكَفَّ
اَيْدِىَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۙ ﴿٢٠﴾ وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ
بِهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللّٰهِ الَّتِى قَدْ خَلَتْ مِنْ ۛ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

16. Bedevilerden geri bırakılanlara de ki: "Yakında, iyi savaşan bir toplulukla (vuruşmak için) çağrılacaksınız. Ya onlarla savaşırsınız veya teslim olup (İslam) olurlar. Şayet itaat ederseniz Allah, size güzel bir mükâfat verecektir. Yok eğer, bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi sırt çevirecek olursanız, size can yakıcı (bir azapla) azap eder."

17. Kör olana günah yoktur, topal olana günah yoktur, hasta olana da (savaştan geri kaldıkları için) günah yoktur. Kim Allah'a ve Resûl'üne itaat ederse, onu altından ırmaklar akan cennete sokar. Kim de (itaatten) yüz çevirirse ona, can yakıcı (bir azapla) azap eder.

18. Andolsun ki o ağacın altında sana biat ettikleri zaman, Allah müminlerden razı olmuştur. Onların kalplerinde olan (samimiyeti) bilmiş, üzerlerine sekinet indirmiş ve onları yakın bir fetihle mükâfatlandırmıştır.

19. Ve alacakları birçok ganimeti de (mükâfat olarak vermiştir). Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

20. Allah, alacağınız birçok ganimeti size vadetti. (Şu an aldıklarınız) size acilen verdiği (bir nimettir). İnsanların (zarar vermek için uzanan) ellerini sizden çekmiştir. (Bütün bunlar,) müminler için (Allah'ın vaadini yerine getirdiğine) bir ayet olması ve sizi dosdoğru yola iletmesi içindir.

21. Henüz ele geçiremediğiniz daha başka (nimetler de vadetmiştir). Muhakkak ki Allah, (bilgisiyle o vadettiklerini) kuşatmıştır. Allah, her şeye kadîr olandır.

22. Kâfirler sizinle savaşacak olsa arkalarını dönüp (kaçarlar). Sonra da (kendileri için) ne bir dost ne de bir yardımcı bulurlar.

23. (Bu,) Allah'ın (kâfirler hakkındaki) süregelen sünnetidir/değişmez yasasıdır. Sen, Allah'ın sünnetinde/yasasında bir değişiklik bulamazsın.

وَهُوَ الَّذِى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
بَصِيْرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ۭ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَاۗءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ تَطَــــُٔوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ
مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا
لَعَذَّبْنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ
سَكِيْنَتَهٗ عَلٰي رَسُوْلِهٖ وَعَلَي الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ
التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيْمًا ۚ ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَاۗءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ رُءُوْسَكُمْ
وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ۭ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ
ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَي الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٢٨﴾

24. Sizi, onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, Mekke'nin orta yerinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan çeken (savaşmanıza engel olan) O'dur. Allah, yaptıklarınızı görendir.

25. Kâfir olup sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyan ve yerine ulaşmak için bekleyen kurbanlıkları engelleyen onlardır. Şayet orada bilmeden çiğneyip (zarar vereceğiniz) ve (dindaşlarını öldürüyorlar diye) ayıplanacağınız tanımadığınız mümin erkek ve mümin kadınlar olmasaydı (Allah sizi Mekke'ye sokar, Hudeybiye Sulhu yerine fetih ihsan ederdi). Ta ki Allah, rahmetine (dinine) dilediğini soksun. (Onların içinde var olan müminler) ayrılmış olsalardı, içlerinden kâfir olanlara can yakıcı (bir azapla) azap ederdik.

26. Hani o kâfirler, kalplerine asabiyeti, cahiliye asabiyetini koymuştu. Allah da, Resûl'ünün ve müminlerin üzerine sekinetini indirmiş ve onları takva kelimesi (olan Lailaheillallah'a) bağlı kılmıştı. (İşin aslı) onlar da buna layık ve ehil kimselerdi. Allah, her şeyi bilendir.

27. Andolsun ki Allah, Resûl'üne gösterdiği rüyayı hak ile doğruladı. Allah'ın izniyle mutlaka Mescid-i Haram'a emniyet içinde, saçlarınızı tıraşlı ya da kısaltılmış (olarak) korkmadan gireceksiniz. (Allah,) bilmediğiniz şeyi bildi ve bundan önce yakın bir fetih olan (Hudeybiye Antlaşması'nı) takdir etti.

28. Tüm dinlere üstün kılmak için, Resûl'ünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهٗٓ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ
بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ۡ
سِيمَاهُمْ فِى وُجُوهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُودِ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى التَّوْرٰىةِ ۚۛ
وَمَثَلُهُمْ فِى الْاِنْجِيلِ ۖ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ
اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىِ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُوٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ
اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
رَسُولِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۭ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

29. Muhammed, Allah'ın Resûlü'dür. Onunla beraber olanlar, kâfirlere karşı şiddetli, kendi aralarında merhametlilerdir. Onları; rükû edenler, secde edenler ve Allah'ın lütfunu ve rızasını elde etmek isterken görürsün. Alametleri, yüzlerinde secdeden oluşan izdir. Bu, onların Tevrat'taki sıfatıdır. İncil'deki sıfatlarıysa filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşıp gövdesi üzerine doğrulmuş bir ekin gibidir ki bu, çiftçilerin hoşuna gider. (Onların bir ekin gibi güçlenip çoğalması örneği) kâfirleri öfkelendirmek için verilmiştir. Allah, içlerinden iman edip salih amel işleyenlere, bağışlanma ve büyük bir mükâfat vadetmiştir.

49. HUCURÂT SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 18 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey iman edenler! Allah'ın ve Resûl'ünün önüne geçmeyin, Allah'tan korkup sakının! Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir.

2. Ey iman edenler! Sesinizi Peygamber'in sesinden (daha fazla) yükseltmeyin. Birbirinize yüksek sesle bağırdığınız gibi ona bağırarak söz söylemeyin. Yoksa, hiç farkında değilken amelleriniz boşa gider.

(Hucurât Suresi müminlere edep öğreten bir suredir. Öğretilen ilk edep: Allah (cc) ve Resûl'ünün (sav) önüne geçmemek ve onların seslerinin üzerine ses yükseltmemek ya da sözlerinin üzerine söz söylememektir.

Allah (cc) ve Resûl'ünün (sav) bir konuda verdiği hükme ve açık naslara rağmen, fetva/içtihad adı altında hüküm vermek, Allah (cc) ve Resûl'üne (sav) karşı ses yükseltmek olup, amelleri boşa götürecek akidevi bir problemdir. (bk. 4/Nîsa, 65; 33/Ahzâb, 36))

3. Hiç kuşkusuz, Resûlullah'ın yanında seslerini kısanlar; böyleleri, Allah'ın kalplerini takva için imtihan ettiği (kalplerindeki samimiyeti görüp ihlaslı kıldığı) kimselerdir. Onlara, bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

4. Şüphesiz ki odaların gerisinden sana seslenenlerin birçoğu akletmezler.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَحِيْمٌ ۝٥ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ
نٰدِمِيْنَ ۝٦ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ؕ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ
مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ
وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۙ ۝٧
فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٨ وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا
عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ
فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝٩
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ۚ ۝١٠ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى
اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ؕ بِئْسَ الِاسْمُ
الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝١١

5. Yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

6. Ey iman edenler! Fasık biri size bir haber getirdiğinde, onu (iyice araştırıp doğru olup olmadığını) açıklığa kavuşturun. Ta ki bilmeden bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmayasınız.

7. Ve bilin ki; aranızda Allah'ın Resûlü vardır. Şayet o, birçok şeyde size itaat edecek olsa (verdiğiniz her haberi doğrulayıp gereğini yapsa) sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah, imanı size sevdirdi ve onu kalplerinizde süsledi. Küfür, fısk ve isyanı size çirkin/sevimsiz gösterdi. İşte bunlar, rüşd/olgunluk yolunu bulanlardır.

8. Allah'tan bir lütuf ve nimet olarak... (Zaten) Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

9. Şayet müminlerden iki grup savaşacak olursa, aralarını düzeltin. Eğer ki biri diğerine karşı taşkınlık ederse Allah'ın emrine dönünceye kadar taşkınlık edenle savaşın. Şayet dönerse aralarını adaletle düzeltin ve adaletli olun. Allah, adaletle davrananları sever.

10. Müminler ancak kardeşlerdir. Kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkup sakının. Umulur ki merhamete nail olursunuz.

11. Ey iman edenler! Bir erkek topluluğu, başka bir erkek topluluğuyla alay etmesin. Belki (alay ettikleri) kendilerinden daha hayırlıdır. Kadınlar da kadınlarla alay etmesinler. Belki (alay ettikleri) kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi ayıplamayın, birbirinize lakap takmayın. İmandan sonra fasıklık, ne kötü bir isimdir. Kim de tevbe etmezse bunlar zalimlerin ta kendileridir.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ اِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا اَيُحِبُّ
اَحَدُكُمْ اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ
اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا
قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُوٓا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيمَانُ
فِي قُلُوبِكُمْ وَاِنْ تُطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ
شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ
وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾
يَمُنُّونَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ بَلِ اللّٰهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْاِيمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾
اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

12. Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının! Çünkü zannın bir kısmı (dahi) günahtır. Tecessüs etmeyin/birbirinizin özelini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın/arkasından konuşmayın. Sizden biri, ölü kardeşinin etini yemeyi ister mi? (Nasıl da) tiksindiniz! Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

13. Ey insanlar! Şüphesiz ki sizleri bir erkek ve dişiden yarattık. Karşılıklı olarak tanışıp kaynaşmanız için sizleri halklara ve kabilelere ayırdık. Gerçek şu ki Allah katında en değerliniz, en takvalı olanınızdır. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir.

14. Bedeviler: "İman ettik." dediler. De ki: "İman etmediniz. Fakat 'teslim olduk' deyin." (Çünkü) iman henüz kalplerinize girmiş değildir. Şayet Allah'a ve Resûl'üne itaat ederseniz (Allah,) amellerinizden hiçbir şey eksiltmez. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

15. Müminler ancak o kimselerdir ki; Allah'a ve Resûl'üne iman etmiş, sonra da şüpheye düşmeden Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad etmişlerdir. Bunlar, sadık olanların ta kendileridir.

16. De ki: "Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde ve yerde olan her şeyi bilmektedir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilir."

(Bir grup bedevi iman ettiklerini iddia ediyorlardı. Allah (cc), zahiren teslim olsalar da imanın kalplerine yerleşmediğini ve mümin olmadıklarını haber verdi. Bu uyarıya rağmen mümin olduklarında ısrar edince de: "Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz?" diyerek yaptıklarının ne denli çirkin bir şey olduğunu ortaya koydu.

Kimin, ne şekilde, hangi sıfatlarla mümin olup tevhid ehlinden olacağına dinin sahibi olan Allah (cc) hükmeder. (bk. 2/Bakara, 138; 2/Bakara, 256; 3/Âl-i İmran, 64; 16/Nahl, 36)

Bu ölçülere uymadığı hâlde kendilerine ve insanlara ısrarla "Mümin/Müslim" diyenler, Allah'a (cc) din öğretmeye kalkışan bedevi kimselerdir.)

17. İslam olmalarını (başa kakıp) sana minnet ediyorlar. De ki: "İslam oldunuz diye bana minnet etmeyin. Bilakis, sizi imana hidayet ettiği için Allah size minnet eder. Şayet doğru sözlülerdenseniz (bu gerçeği kabul etmeniz gerekir)."

18. Hiç kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı görendir.

50. KÂF SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 45 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Kâf. Şerefli Kur'ân'a andolsun.

2. Onlara içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar ve kâfirler, "Bu şaşılacak bir şeydir." dediler.

3. "Öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman (diriltilecek miyiz)? Bu, (gerçekleşme ihtimali çok) uzak bir dönüştür."

4. Muhakkak ki biz, yerin onlardan ne eksilttiğini (onların toprakta nasıl çürüdüğünü) bilmişizdir. Bizim katımızda (her şeyin yazılıp) korunduğu bir Kitap vardır.

5. (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar, hak kendilerine geldiğinde onu yalanladılar. Onlar karışık/çelişkili bir durumdalardır.

6. Üstlerinde olan gökyüzüne bakmadılar mı hiç? Onu nasıl da bina edip süsledik. Onun hiçbir açığı da yoktur.

7. Yeryüzünü de yayıp genişlettik, oraya (dağlardan) sarsılmaz kazıklar çaktık ve her göz alıcı bitkiden çift çift bitirdik.

8. (Allah'a) yönelen her kulun, (Allah'ın kudretini) görmesi ve (üzerinde tefekkür edip) öğüt alması için...

سُورَةُ قٓ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَأَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيدِ ۚ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوٓا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ
الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿٤﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَهُمْ فِٓي اَمْرٍ مَرِيجٍ ﴿٥﴾ اَفَلَمْ يَنْظُرُوٓا
اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾
وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
بَهِيجٍ ۙ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً
مُبَارَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۙ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا
طَلْعٌ نَضِيدٌ ۙ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا ۭ كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۙ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
وَاِخْوَانُ لُوطٍ ۙ ﴿١٣﴾ وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۭ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
وَعِيدِ ﴿١٤﴾ اَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ۭ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۧ ﴿١٥﴾

9. Gökten bereketli bir su indirdik ve onunla bahçeler ve biçilen taneler bitirdik.

10. Üst üste binmiş tomurcukları ile uzun hurma ağaçlarını da...

11. Kullara rızık olması için... Biz, o (su ile) ölmüş bir beldeye hayat verdik. İşte, (kabirlerden) çıkış da böyledir.

12. Onlardan önce Nuh Kavmi, Ress halkı ve Semud (Kavmi) de yalanlamıştı.

13. Âd, Firavun ve Lut'un kardeşleri de.

14. Eyke halkı ve Tubba' Kavmi de. Hepsi resûlleri yalanladı ve benim tehdidim (azabım) hak oldu.

15. Biz, ilk yaratılışta güçsüz/aciz mi kaldık (ki yeniden diriltmeye gücümüz yetmesin)? İşin aslı onlar, yeni yaratılışta (yeniden dirilme konusunda) şüphe içindelerdir.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۗ
ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَآئِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾
لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ
حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ۖ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ
كَفَّارٍ عَنِيدٍ ۙ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ۙ ﴿٢٥﴾ اَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ
اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ
وَلٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۚ ﴿٢٩﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيظٍ ۚ ﴿٣٢﴾
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا
بِسَلَامٍ ۖ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَآءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

16. Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseleri de biliriz. Biz, ona, şah damarından daha yakınız.

17. Onun sağında ve solunda oturmuş, kaydeden (iki melek vardır).

18. Bir söz telaffuz ettiği an, yanında hazır bulunan bir gözetleyici vardır.

19. Ölüm sarhoşluğu (sekerat) hak olarak gelir. (Ve insana denir ki:) "Bu, kendisinden kaçtığın şeydir işte!"

20. Sûr'a üfürülmüştür. Bu, tehditlerimin (vuku bulacağı) gündür.

21. Her nefis, yanında (onu mahşer alanına getiren) bir sürücü (ve yaptıklarına tanıklık edecek) bir şahitle gelmiştir.

22. Andolsun ki sen bundan gaflet içindeydin. Bugün (gerçeği görmeni engelleyen) perdeni kaldırdık. Artık görüşün demir (gibi keskindir).

23. Beraberindeki (melek) der ki: "Bu, (bugüne kadar kayıt altına aldığım kötü amelleriyle) hazır işte!"

24. "Atın cehenneme her inatçı kâfiri!"

25. "Hayrı engelleyen, haddi aşan ve şüpheci kimseyi."

26. "O ki; Allah'la beraber başka ilah edinmiştir. Onu çetin bir azabın içine atın."

27. Beraberindeki (saptırıcı şeytan) der ki: "Rabbimiz! Onu, ben azdırmadım. Fakat o, uzak bir sapıklık içindeydi."

28. Buyurur ki: "Benim yanımda çekişip tartışmayın. Ben, daha önce size tehdidimi bildirmiştim."

29. "Benim yanımda söz değiştirilmez ve kullarıma zulmedici değilim."

30. O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz. O da: "Yok mu daha fazlası?" der.

31. Cennet, muttakilere uzak olmaksızın yakınlaştırılmıştır.

32. Bu, sizden, Allah'a yönelen (ve O'nun sınırlarını) koruyan her bir kimseye vadolunandır.

33. Gaybta (görmediği hâlde ya da kimsenin kendisini görmediği yerlerde) Rahmân'dan korkan ve (Allah'a) yönelen bir kalple gelen kimse (için hazırlanmıştır).

34. Ona selamet ve esenlikle girin. Bu, ebedîlik günüdür.

35. Orada her istedikleri onlarındır. Yanımızda fazlası da vardır.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
فِي الْبِلَادِ ۗ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ
عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۚ ﴿٣٩﴾
وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ
مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ۙ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ يَوْمُ
الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۙ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ
الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۗ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا
يَقُولُونَ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالذّٰرِيَاتِ ذَرْوًا ۙ ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ۙ ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ۙ ﴿٣﴾
فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا ۙ ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۙ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۗ ﴿٦﴾

36. Biz, onlardan önce, kendilerinden çok daha güçlü nice kavmi helak ettik. Onlar, beldeleri (kazarak, ekerek, arayarak) delik deşik etmişlerdi. (Tüm bu imkân ve güce rağmen ölümden) kaçışları var mıydı?

37. Hiç kuşkusuz bunda, (akleden) bir kalbi (olan) ve şahit (bilinçli) olarak dinleyen için öğüt vardır.

38. Andolsun ki biz, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattık. Ve bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.

39. Onların söylediklerine sabret. Güneş doğmadan önce ve batmadan önce Rabbini hamd ile tesbih et.

40. Geceden (bir vakit) ve secdelerin arkasında da O'nu tesbih et.

(Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130)

41. Münadinin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver/dikkat kesil.

42. O gün, çığlığı (Sûr'a üfürülüşü) hak olarak işitirler. Bu, (kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Şüphesiz ki biz, diriltir ve öldürürüz. Ve dönüş bizedir.

44. O gün yer, onlardan (üzerlerinden) yarılıp açılır. (Kabirlerinden) hızlıca çıkarlar. Bu, bizim için kolay bir haşrdır/toplamadır.

45. Onların, (dünyada iken) neler söylediğini en iyi biz biliriz. Sen, onların üzerinde bir zorba değilsin. Tehdidimden korkanlara Kur'ân'la öğüt ver.

51. ZÂRİYAT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 60 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tozu dumana katan (rüzgârlara),
2. (Su) yükü taşıyan (bulutlara),
3. Kolaylıkla akıp giden (taşıtlara),
4. İşleri bölüştüren (meleklere) andolsun ki,
5. Size vadedilen, hiç kuşkusuz doğrudur.
6. Hiç şüphesiz ki din/hesap mutlaka gerçekleşecektir.

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝٧ اِنَّكُمْ لَفِى قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝٨ يُّؤْفَكُ عَنْهُ
مَنْ اُفِكَ ۝٩ قُتِلَ الْخَرّٰصُونَ ۝١٠ الَّذِينَ هُمْ فِى غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۝١١
يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۝١٢ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝١٣
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ۝١٤ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِى جَنّٰتٍ وَعُيُونٍ ۝١٥ اٰخِذِينَ مَآ اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ
مُحْسِنِينَ ۝١٦ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝١٧ وَبِالْاَسْحَارِ
هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝١٨ وَفِٓى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝١٩
وَفِى الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۝٢٠ وَفِٓى اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٢١
وَفِى السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝٢٢ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
اِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝٢٣ هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ ضَيْفِ
اِبْرٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝٢٤ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلٰمًا قَالَ سَلٰمٌ قَوْمٌ
مُّنْكَرُونَ ۝٢٥ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝٢٦ فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ
قَالَ اَلَا تَاْكُلُونَ ۝٢٧ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ
بِغُلٰمٍ عَلِيمٍ ۝٢٨ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِى صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ
عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝٢٩ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝٣٠

7. (Yolları, yıldızları, direksiz yükseltilmesiyle...) göz alıcı güzelliğe sahip göğe andolsun.
8. Siz (Kur'ân'a ve Peygamber'e karşı) tutarsız, çelişkili sözler içindesiniz.
9. Ondan (imandan mahrum bırakılan) çevrilir.
10. Kahrolsun varsayımcı zancılar!
11. Onlar ki cehalet ve körlük içinde, gafillerdir.
12. "Din/Kıyamet Günü ne zamandır?" diye sorarlar.
13. O gün, ateşte yakılıp azap edilirler.
14. (Onlara denir ki:) "Tadın fitneniz (olan azabı). Bu, (dünyadayken 'Nerede bu azap?' diye) acele ettiğiniz şeydir."
15. Hiç kuşkusuz muttakiler, cennetlerde ve pınarlardadır.
16. Rablerinin kendilerine verdiği (nimetleri) alırlar. Çünkü onlar, bundan önce muhsinler/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlar idi.
17. Geceleri pek az uyurlardı.
18. Seherlerde istiğfarda bulunurlardı.
19. Onların mallarında dilencilerin ve mahrum kalmışların hakkı vardı.
20. Yeryüzünde yakinen inananlar için ayetler vardır.
21. Kendi nefislerinizde de... Görmez misiniz?
22. Rızkınız ve size vadolunan (hayırlar) semadadır.
23. Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki; hiç şüphesiz (size vadedilenler), konuştuklarınız kadar gerçektir.
24. İbrahim'in değerli misafirlerinin haberi sana geldi mi?
25. Hani yanına girmiş: "Selam" demişlerdi. O da: "Selam! Siz, tanınmayan bir topluluksunuz." demişti.
26. Hemen ailesine gidip, semiz bir buzağı getirmişti.
27. Onlara yaklaştırmış ve: "Yemez misiniz?" demişti.
28. (Yemediklerini görünce) içine bir korku düşmüştü. "Korkma!" demişler ve onu, bilgili bir çocukla müjdelemişlerdi.
29. Hanımı (şaşkınlık) çığlığı atarak (onlara) yönelmiş ve yüzüne vurmuştu. Demişti ki: "(O) koca bir ihtiyar, (bense) kısır bir kadın. (Buna rağmen çocuk mu?!)"
30. Demişlerdi ki: "Böyle işte... Rabbin böyle buyurdu. Hiç şüphesiz O, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm, (her şeyi bilen) El-Alîm'dir."

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ
مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ
رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾
فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَآ اٰيَةً لِلَّذِينَ
يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِى مُوسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾
فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِى عَادٍ
اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَىْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ
اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِى ثَمُودَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى
حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾
فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ
اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَآءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾
وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَىْءٍ خَلَقْنَا
زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّٓوا اِلَى اللّٰهِ اِنِّى لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّى لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

31. "Ey elçiler/melekler! Sizin işiniz (göreviniz) nedir?" demişti.

32. "Şüphesiz ki biz, suçlu günahkâr bir kavme yollandık." demişlerdi.

33. "Üzerlerine çamurdan (pişirilmiş) taşlar atalım diye."

34. "Haddi aşan taşkınlar için, Rabbinin katında işaretlenmiş (taşlar)."

35. Orada bulunan mümin kimseleri çıkardık.

36. Orada, bir ev halkı dışında, Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kimse bulamadık.

37. Orada, can yakıcı azaptan korkanlar için (ibret olsun diye) bir ayet bıraktık.

38. Musa'nın (kıssasında da ibret alınacak ayetler vardır). Hani onu, Firavun'a apaçık bir delille göndermiştik.

39. Tüm gücüyle yüz çevirdi ve: "Büyücü yahut deli." dedi.

40. Onu ve ordusunu yakalayıverdik ve denize attık. O, kınanan bir kimseydi.

41. Âd Kavmi'nde de (ayetler vardır). Hani onların üzerine, (her şeyi yerle bir eden) kısır bir rüzgâr gönderdik.

42. Uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, kurumuş ot gibi savuruyordu.

43. Semud Kavmi'nde de (ayetler vardır). Hani onlara: "Belli bir süreye kadar faydalanın." denilmişti.

44. Rablerinin emrine karşı geldiler. Onlar bakınıp dururken, yıldırım çarpıp yakalayıverdi onları.

45. Ne ayağa kalkabildiler, ne de (azabı engelleyecek) bir yardım bulabildiler.

46. Bundan önce Nuh Kavmi'ni de (helak etmiştik). Hiç şüphesiz onlar, fasık bir kavimdiler.

47. Göğü büyük bir kuvvetle bina ettik. Ve biz, onu genişleticileriz.

48. Yeri de serip döşedik. Ne güzel döşeyenleriz.

49. Her şeyden çift çift yarattık. Umulur ki öğüt alırsınız.

50. O hâlde (sizi Allah'tan alıkoyan put, dünya sevgisi, aile, toplum baskısı gibi her türlü prangadan kurtulup) Allah'a kaçın. Hiç şüphesiz ki ben, size O'nun tarafından (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım.

51. Allah'la beraber başka bir ilah edinmeyin. Hiç şüphesiz ben, size O'nun tarafından (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım.

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
فَمَآ اَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَآ اُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
وَمَآ اُرِيدُ اَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾
فَاِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الطُّورِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَأَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَآءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾
فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ اَلَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ
يُدَعُّونَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

52. Onlardan öncekiler de, kendilerine gelen her resûle (aynı bunların yaptığı gibi): "Sihirbaz ya da delidir." dediler.

53. Acaba (resûllere karşı takındıkları düşmanca tavır ve yalanlama sözlerini) birbirlerine vasiyet mi ediyorlar? (Ki her kavim harfiyen aynı şeyleri söylüyor.) Bilakis onlar, (tağutlaşmış) azgın kimselerdir. (Onları benzer şeyler söylemeye sevkeden azgınlıklarıdır.)

54. Onlardan yüz çevir. Artık kınanacak değilsin.

55. Hatırlat/öğüt ver! Çünkü hatırlatma müminlere fayda verir.

56. Ben cinler ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım.

(İnsanın yaratılış gayesi tevhid. Tevhid ise Allah'a (cc) kulluk ve O'nu ibadette birlemektir. Kişinin namaz, oruç, kurban gibi ibadetlerini yalnızca Allah'a (cc) yapması ve bir bütün olarak hayatı Allah'ın şeriatına göre düzenlemesi, yalnızca O'nun yasa ve kanunlarına boyun eğmesidir. (bk. 1/Fâtiha, 5)
Müminin varlık amacı tevhid olduğundan, değişmez ve ilk sırada yer alan "Ana gündemi" de her zaman tevhiddir. (Ayrıca bk. 38/Sâd, 27))

57. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum, beni doyurmalarını da istemiyorum.

58. Hiç şüphesiz Allah, çokça rızık veren, kuvvet sahibi (ve hiçbir şeyin kendisini yıpratamayacağı, müminlere metanet veren) El-Metîn'dir.

59. Gerçek şu ki; zulmedenlerin (kendilerinden önceki) arkadaşları gibi günahları vardır. Acele etmesinler. (Öncekiler günahları sebebiyle azaba uğradıkları gibi, bunlarda uğrayacaktır.)

60. Tehdit edildikleri o günden ötürü, vay kâfirlerin hâline.

52. TÛR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 49 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Tur'a,

2. Satır satır yazılmış Kitab'a,

3. (O Kitap ki) yayılmış kağıt içinde(dir).

4. (Meleklerin tavaflarıyla imar ettiği bir ev olan) Beyt-i Ma'mur'a,

5. Yükseltilmiş tavana,

6. Ve tutuşturulmuş denize andolsun ki,

7. Şüphesiz ki Rabbinin azabı gerçekleşecektir.

8. Onu savıp engel olacak hiç kimse yoktur.

9. O gün gök, dönerek sallanır.

10. Ve dağlar bir yürüyüşle yürür.

11. O gün, yalanlayanların vay hâline!

12. Onlar ki (Resûl'ü yalanlama ve alaya almaya) dalıp oyalanmaktalardır.

13. Ateşe şiddetle sürüklendikleri o gün,

14. (Onlara denir ki:) "İşte bu, yalanladığınız ateştir."

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوٓا
اَوْ لَا تَصْبِرُوا ۚ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ۭ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ۙ ﴿١٧﴾ فٰكِهِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ ۚ
وَوَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿١٨﴾ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْۗـًٔا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ۙ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـــِٕيْنَ عَلٰي سُرُرٍ مَّصْفُوْفَةٍ ۚ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ
عِيْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ اَلَتْنٰهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ كُلُّ امْرِئٍۢ بِمَا
كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَاَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٢٢﴾
يَتَنَازَعُوْنَ فِيْهَا كَاْسًا لَّا لَغْوٌ فِيْهَا وَلَا تَاْثِيْمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ
غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰي بَعْضٍ يَّتَسَاۗءَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيْٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِيْنَ ﴿٢٦﴾
فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰىنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
نَدْعُوْهُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ
بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ
الْمَنُوْنِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ ﴿٣١﴾

15. "Bu da büyü olabilir mi? Yoksa siz mi görmüyorsunuz?"
16. "Oraya girin. İster (azaba) sabredip dayanın ister dayanmayın, sizin için birdir. Ancak yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız."
17. Şüphesiz ki muttakiler, cennetlerde ve nimetler içerisindelerdir.
18. Rablerinin kendilerine verdiği (nimetlerden dolayı) mutludurlar. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.
19. "Amellerinize karşılık, afiyetle yiyip için."
20. Sıra sıra dizilmiş sedirler üzerine yaslanmışlardır. Hem, onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.
21. İman edip zürriyetleri imanla kendilerine tabi olanların, zürriyetlerini de onlara kattık ve onların amelinden hiçbir şey eksiltmedik. Her kişi, kazandığı (ameller) karşılığında rehindir. (Yaptığı ameller, onun akıbetini belirleyecektir.)
22. Onlara canlarının istediği meyvelerden ve etten bolca verdik.
23. Orada kadehleri elden ele dolaştırırlar. (Kadehlerdeki şaraptan dolayı) ne boş söz söylerler ne de günaha girecek bir iş yaparlar.
24. Kendilerine ait olan hizmetkârlar etraflarında dolanır. Onlar âdeta sedefte saklı inci gibilerdir.
25. Birbirlerine yönelerek sorarlar.
26. Derler ki: "Biz daha önce ailemizin arasında (azaptan) korkardık."
27. "Allah bize lütfetti de bizi yakıp kavuran cehennem azabından korudu."
28. "Şüphesiz ki biz, bundan önce O'na dua ederdik. Doğrusu O, (çokça iyilik yapan) El-Berr, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir."
29. Öyleyse hatırlat/öğüt ver. Sen, Rabbinin nimetiyle ne kâhinsin ne de mecnun.
30. Yoksa onlar: "Bu bir şairdir. Biz, onun başına felaketler gelmesini (ve ondan kurtulmayı) gözlüyoruz." mu diyorlar?
31. De ki: "Gözetleyin (bakalım). Hiç şüphesiz, ben de sizinle beraber gözetlemedeyim."

اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَآ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿٣٢﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ تَقَوَّلَهٗ
بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿٣٤﴾
اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿٣٥﴾ اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ﴿٣٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ ﴿٣٧﴾
اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَهُ
الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿٤٠﴾
اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٤١﴾ اَمْ يُرِيْدُوْنَ كَيْدًا فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٣﴾
وَاِنْ يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَّقُوْلُوْا سَحَابٌ مَّرْكُوْمٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ
حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ فِيْهِ يُصْعَقُوْنَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُوْمِ ﴿٤٩﴾

سُوْرَةُ النَّجْمِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَسِتُّوْنَ اٰيَةً

32. Onlara bu (düşünceleri) akılları mı emrediyor yoksa onlar, azgın bir topluluk mudur?

33. Yoksa: "Onu uydurdu." mu diyorlar? (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlar, iman etmezler.

34. Şayet doğru söylüyorlarsa (onlar da uydurup) benzer bir söz getirsinler (bakalım).

35. Yoksa onlar, (yaratıcısız mı) yaratıldılar? Yoksa yaratıcı onlar mı?

36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Bilakis, yakinen inanmazlar.

37. Yoksa Rabbinin hazineleri, onların yanında mıdır? Yoksa her şeyi kontrol altına alan hâkim güç onlar mı?

38. Yoksa onların bir merdiveni var da (onunla Mele-i A'lâ'ya uzanıp) dinleme mi yapıyorlar? (Madem öyle) dinleyicileri apaçık bir delil getirsin (bakalım).

39. Yoksa, kız çocuklar O'nun, erkekler sizin mi?

40. Yoksa sen, onlardan ücret istiyorsun da, bu borçtan dolayı mı ağır bir yük altına girmişler? (Ücret korkusuyla mı İslam'a girmiyorlar?)

41. Yoksa gayb bilgisi onların yanında mıdır? (Seni yeneceklerine dair senaryolar) yazıyorlar.

42. Yoksa tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat asıl tuzağa düşenler kâfirlerdir.

43. Yoksa onların, Allah'ın dışında bir ilahları mı vardır? Allah, onların şirk koştuklarından münezzehtir.

44. Şayet (mucize olarak gökten) bir parça düşse (yine de inanmaz, inatla) "üst üste binmiş buluttur" derler.

45. (Madem inanmıyorlar, öyleyse) çarpılıp düşecekleri günle karşılaşıncaya kadar, onları kendi hâllerine bırak.

46. O gün kurdukları tuzak, onlara hiçbir fayda sağlamayacak ve yardım da olunmayacaklar.

47. Şüphesiz ki zalimler için, bundan önce de bir azap vardır. Fakat onların çoğu bilmezler.

48. Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen, bizim gözlerimizin önündesin. Kalktığın zaman, Rabbini hamd ile tesbih et.

(Müşriklerden gelecek eziyetler karşısında rabbani tavır için bk. 20/Tâhâ, 130)

49. Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışından sonra da O'nu tesbih et.

53. NECM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 62 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ۝١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ۝٢ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوٰى ۝٣ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰى ۝٤ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوٰى ۝٥
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ۝٦ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ۝٨
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ۝٩ فَاَوْحٰى اِلٰى عَبْدِهٖ مَا اَوْحٰى ۝١٠
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ۝١١ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ۝١٢ وَلَقَدْ رَاٰهُ
نَزْلَةً اُخْرٰى ۝١٣ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ۝١٤ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ۝١٥
اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ۝١٦ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ۝١٧ لَقَدْ
رَاٰى مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ۝١٨ اَفَرَاَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ۝١٩
وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ۝٢٠ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ۝٢١ تِلْكَ
اِذًا قِسْمَةٌ ضِيزٰى ۝٢٢ اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰى ۝٢٣ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ۝٢٤
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى ۝٢٥ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضٰى ۝٢٦

1. Battığı zaman yıldıza andolsun ki,
2. Arkadaşınız sapmadı ve azgınlaşmadı.
3. O, hevadan konuşmaz.
4. (Onun konuştukları,) kendisine vahyedilen vahiyden başkası değildir.
5. Ona (Kur'ân'ı), çetin güç sahibi (Cibril) öğretti.
6. O, büyük bir kuvvete sahiptir. Hemen doğruldu.
7. O, en yüce ufuktaydı.
8. Sonra (Muhammed'e) iyice yakınlaşmak için yanaştı.
9. Böylece iki yay boyu veya daha yakın (bir mesafe kaldı aralarında).
10. (Allah,) kuluna vahyedeceğini vahyetti.
11. Kalp gördüğünde yanılmadı.
12. Siz (buna rağmen), gördüğü hakkında onunla tartışacak mısınız?
13. Andolsun ki onu, bir diğer inişte de görmüştü.
14. Sidret-i Münteha'nın yanında.
15. Onun hemen yanında Me'va Cenneti vardır.
16. O vakit Sidre ağacını (kimsenin kelimelerle tarif edemeyeceği güzellikler) bürüyordu.
17. Göz (edebinden dolayı sağa sola) kaymadı, (görmesi gerekenin dışına da) taşmadı.
18. Andolsun ki O, Rabbinin en büyük ayetlerinden bazısını gördü.
19. Lat ve Uzza'yı gördünüz mü? (Nerede kudreti sonsuz olan Allah, nerede kendisine dahi faydası olmayan bu putlar?)
20. Ve üçüncüleri olan Menat'ı.

("Lat, Menat ve Uzza, müşriklerin Allah'a (cc) yakın olarak gördükleri ve Allah (cc) katında şefaatçi olduğuna inanarak tapındıkları putlardandır.

Lat, hacılar için özel bir yemek hazırlayan ve hacılara karşılıksız hizmet veren salih bir kimseydi. Ölünce kabrinin başında bekleşip zamanla tapınmaya başladılar. Türbesi, nakışlı beyaz bir kaya parçasıydı. Üzerine bir ev inşa edilmiş, etrafında Taifliler tarafından kutsanan bir bölge oluşturulmuş ve onu koruyan bekçiler atanmıştı.

Uzza, üzerine ev inşa edilmiş bir ağaçtı. Menat, Evs ve Hazreclilerin tapındığı bir puttu." (Tefsiru'l Kur'ani'l Azim ve Zadu'l Mesir'den naklen)

Görüldüğü gibi müşriklerin putları, salih olduğuna inanılan ve kabirleri türbeye çevrilen mezarlar, şifa ve bereket kaynağı olduğu inanılan ve tazim edilen ağaçlar ve bunları temsil eden heykellerdir. Ayrıca bk. 71/Nûh, 23)

21. Erkek (çocuklar) sizin, dişi (çocuklar) O'nun öyle mi?
22. Öyleyse bu, adil olmayan insafsız bir paylaştırmadır.
23. (Lat, Menat, Uzza gibi isimler) sizin ve babalarınızın koyduğu, Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği isimlerdir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin arzusuna uyarlar. Oysa andolsun ki onlara, Rablerinden hidayet gelmiştir.

(Hakikati vahyin dışında aramanın "zanna uymak" olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36)

24. Yoksa insanın her temenni ettiği ona (kendisine) verilecek (diye mi düşünüyorsunuz)?
25. İlk olan da (dünya) son olan da (ahiret) Allah'ındır. (İnsanın istediği değil, her iki âlemde de Allah'ın dilediği olur.)
26. Göklerde nice melekler vardır ki -Allah'ın dileyip razı olduğu kimse için izin vermesi dışında- onların şefaatlerinin hiçbir faydası yoktur.

(Kur'ân'da şefaat kavramı için bk. 43/Zuhruf, 86)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَٰئِكَةَ تَسْمِيَةَ
الْأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ
لَا يُغْنِى مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ
إِلَّا الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن
ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِى السَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِى الْأَرْضِ لِيَجْزِىَ الَّذِينَ أَسَـٰٓـُٔوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَيَجْزِىَ الَّذِينَ
أَحْسَنُوا۟ بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَـٰٓئِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَٰحِشَ
إِلَّا اللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم
مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِى بُطُونِ أُمَّهَـٰتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوٓا۟
أَنفُسَكُمْ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾ أَفَرَءَيْتَ الَّذِى تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَىٰ
قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ﴿٣٤﴾ أَعِندَهُۥ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ
بِمَا فِى صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَٰهِيمَ الَّذِى وَفَّىٰٓ ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَـٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُۥ سَوْفَ
يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَىٰهُ الْجَزَآءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾
وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

27. Şüphesiz ki ahirete inanmayanlar, melekleri dişi isimleriyle anarlar.

28. Onların buna dair hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyarlar. Doğrusu zan, (hak gibi kesin bilgiye/vahye dayanmaz. Bu sebeple de) hakkın yerine geçmez/hakkın verdiği (mutmainliği) sağlamaz. (Hakikati vahyin dışında aramanın "zanna uymak" olduğuna dair bk. 10/Yûnus, 36)

29. Bizim zikrimize/Kitabı'mıza sırtını dönen ve yalnızca dünya hayatını isteyen kimseden yüz çevir.

30. Bu, onların ilimde ulaştıkları son seviyedir. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanları da hidayet üzere olanları da en iyi bilendir.

31. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'a aittir. (Akıbet şöyle olacaktır: O) kötülük işleyenleri, kötülüklerine karşılık cezalandıracak; iyilik yapanları da iyiliklerine karşılık en güzel olanla mükâfatlandıracaktır.

32. Onlar ki; küçük kusur ve günahlar dışındaki (İslam'da cezaya tabi olan içki, zina, adam öldürme gibi) büyük günahlardan ve fuhşiyattan sakınırlar. Şüphesiz Rabbin, bağışlaması geniş olandır. Sizi topraktan yarattığı zaman da siz annelerinizin karnında ceninler iken de sizi en iyi bilen O'dur. Nefislerinizi temize çıkarmayın. O, korkup sakınan (takva sahiplerini) en iyi bilendir.

33. Gördün mü o yüz çevireni?

34. Ve az bir şey verip sonra vermeyi keseni.

35. Yoksa gaybın ilmi yanındadır da, o mu (gerçekleri) görüyor?

36. Yoksa ona, Musa'nın Sahifelerinde olanlar haber verilmedi mi?

37. İşini eksiksiz yapan İbrahim'in (sahifelerinde olan da mı haber verilmedi)?

38. Şüphesiz ki hiçbir günah sahibi, bir başkasının günahını yüklenmez.

39. Şüphesiz insana, kendi çabasının dışında bir şey yoktur.

40. Ve kuşkusuz onun çabası ileride görülecektir.

41. Sonra onun yaptıklarına, eksiksiz bir karşılık verilecektir.

42. Ve şüphesiz ki varılacak son nokta, Rabbine olacaktır.

43. Şüphesiz ki güldüren de ağlatan da O'dur.

44. Ve hiç şüphesiz, öldüren de hayat veren de O'dur.

45. Kuşkusuz çiftleri, erkek ve dişi olarak yaratan O'dur.
46. (Rahme atılan) bir damla meni suyundan.
47. Hiç kuşkusuz, tekrar diriltme de O'na aittir.
48. Şüphesiz, zengin kılan da O'dur, verdiğiyle razı eden de O'dur. (Ya da zengin kıldığı gibi, fakir kılanda O'dur.)
49. Doğrusu, (onların tapındıkları) Şi'ra (yıldızının) Rabbi de O'dur.
50. Şüphesiz ki önceden (var olan) Âd Kavmi'ni helak eden O'dur.
51. Semud'u da... (Onlardan geriye) hiçbir şey bırakmadı.
52. Daha önce (var olan) Nuh Kavmi'ni de... Çünkü onlar en zalim ve en azgın olanıydılar.
53. Altüst olmuş (Lut'un kavmini de), kaldırıp yere çaktı.
54. Onları bürüyen (felaketler) onları bürüdü/sardı.
55. Şimdi Rabbinin hangi nimetinde şüpheye kapılacaksın?
56. Bu (Kur'ân), önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır.
57. Yaklaşmakta olan (kıyamet) yaklaştı.
58. Onu, Allah'ın dışında açığa çıkaracak hiç kimse yoktur.
59. Şimdi siz, bu söze (Kur'ân'a) mı şaşırıyorsunuz?!
60. (Onun haberleri karşısında) gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz, öyle mi?!
61. Ve gaflet içinde eğlenip yüz çeviriyorsunuz?!
62. Artık Allah'a secde edin ve (O'na) ibadet edin.

وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾
وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ
رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهٗۤ اَهْلَكَ عَادَا الْاُوْلٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُوْدَا فَمَاۤ اَبْقٰى ﴿٥١﴾
وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ
اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾
هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُوْنَ
وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُوْنَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ﴿٦٢﴾

سُوْرَةُ الْقَمَرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا وَيَقُوْلُوْا
سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾
وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ الْاَنْۢبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

54. KAMER SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 55 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Kıyamet yaklaştı ve Ay yarıldı.
2. Şayet bir ayet/mucize görseler yüz çevirir ve: "Yoluna devam eden/yok olup gitmeye mahkûm bir sihirdir" derler.
3. Yalanladılar ve hevalarına/arzularına uydular. Her iş, (onu yapanla) karar kılıp var olur. (Hayırlı şeyler hayır ehliyle, şer olan işler şer ehliyle vardır.)
4. Andolsun ki onlara, kendilerini (yalanlamaktan ve arzularına uymaktan) alıkoyacak (geçmiş kavimlerin) haberleri geldi.
5. (O haberler) hikmetli, üslubunda en etkileyici seviyededir. (Ancak kendisini uyarıya kapatana) uyarılar fayda vermiyor.
6. O hâlde, onlardan yüz çevir. Davetçinin, bilinmedik/korkunç şeye çağıracağı o gün,

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ۝٧
مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ ؕ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝٨ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ۝٩
فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝١٠ فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ
مُنْهَمِرٍ ۝١١ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝١٢
وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝١٣ تَجْرِي بِاَعْيُنِنَا ۚ جَزَآءً لِمَنْ
كَانَ كُفِرَ ۝١٤ وَلَقَدْ تَرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝١٥ فَكَيْفَ
كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝١٦ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝١٧
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝١٨ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝١٩ تَنْزِعُ النَّاسَ ۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ
نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝٢٠ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝٢١ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝٢٢ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝٢٣ فَقَالُوٓا اَبَشَرًا
مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا لَفِي ضَلٰلٍ وَسُعُرٍ ۝٢٤ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ
مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ۝٢٥ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ
الْاَشِرُ ۝٢٦ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝٢٧

7. Gözlerinin feri sönmüş/baygın bakışlı hâlde, yayılmış çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar.

8. Davetçiye doğru süratle koşuşturup: "Bu, zorlu bir gündür." der kâfirler.

9. Onlardan önce, Nuh'un kavmi de yalanlamıştı. Kulumuzu yalanlayıp: "O delidir." demişlerdi. (Nuh, tevhidi anlatmaktan) alıkonulmuş, engellenmişti.

10. (Nuh) Rabbine dua etti: "Şüphesiz ki ben, yenik düştüm, (bana yardım et ve onlardan) intikam al."

11. Biz de göğün kapılarını "kesintisiz ve sağanak hâlinde yağan" bir suyla açtık.

12. Yerden de kaynakları fışkırttık. (Gök ve yerin suyu) takdir edilmiş bir iş üzere birleştiler.

13. (Nuh'u) tahtadan levhalar ve çivilerle (yapılmış bir gemi) üzerinde taşıdık.

14. Gözlerimizin önünde akıp gitmekteydi. (Bu, kendisine) nankörlük edilmiş (olan Nuh'a) bir mükâfattı.

15. Andolsun ki biz, onu (ibret alınması gereken) bir ayet olarak bıraktık. Var mı öğüt alan?

16. Nasılmış benim azabım ve uyarım?

17. Andolsun ki biz, Kur'ân'ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Peki var mı öğüt alan?

18. Âd (Kavmi) yalanladı. Nasılmış benim azabım ve uyarım?

19. Şüphesiz ki biz, onların üzerine, felaketi sürekli olan o günde, şiddetli bir fırtına yolladık.

20. İnsanları, âdeta kökünden koparılmış hurma kütüğü gibi söküp atıyordu.

21. Nasılmış benim azabım ve uyarım?

22. Andolsun ki biz, Kur'ân'ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Peki, var mı öğüt alan?

23. Semud (Kavmi de) uyarıları yalanladı.

24. Dediler ki: "Bizden olan (bizim gibi) insan birine mi uyacağız?! O takdirde biz, sapıklık ve çılgınlık içinde olmuş oluruz."

25. "Aramızdan ona mı zikir/vahiy verildi? Bilakis o, şımarık kibirli bir yalancıdır."

26. Yarın, kimin şımarık ve kibirli bir yalancı olduğunu öğrenecekler.

27. Hiç kuşkusuz biz, onlara fitne/imtihan olması için dişi deveyi yollayacağız. Onları gözetle ve sabret.

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۚ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا
صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾
اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۭ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾
اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۭ نَجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍ ۙ ﴿٣٤﴾ نِّعْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِىْ مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا
فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا
عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ۚ ﴿٣٨﴾ فَذُوْقُوْا
عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۚ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ
اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ
فِى الزُّبُرِ ۚ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ
وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾
اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِىْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِى النَّارِ
عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ۭ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَىْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

28. Onlara haber ver! Su, aralarında pay edilmiştir. Su içme sırası kiminse o, hazır bulunsun.

29. Arkadaşlarına seslendiler. O da (bıçağı) aldı ve deveyi kesti.

30. Nasılmış benim azabım ve uyarım?

31. Hiç şüphesiz, onların üzerine bir tek çığlık yolladık. Onlar, çalı çırpının etrafa dökülen kırıntıları gibi oldular.

32. Andolsun ki biz, Kur'ân'ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Peki, var mı öğüt alan?

33. Lut'un kavmi de uyarıcıları yalanladı.

34. Hiç şüphesiz biz, onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Seher vakti, yalnızca Lut'un ailesini kurtardık.

35. Katımızdan bir nimet olarak... Şükreden kimseyi de aynı şekilde mükâfatlandırırız.

36. Andolsun ki (Lut), (şiddetli) yakalayışımızla onları uyarmıştı. Onlarsa uyarılara şüpheyle yaklaşmışlardı.

37. Andolsun ki, onun konuklarını da arzulamışlardı. Biz de gözlerini silip (kör ettik). "Tadın azabımı ve uyarımı!" (dedik.)

38. Andolsun ki kesinleşmiş bir azap, erken vakitte onları bastırdı.

39. Tadın (bakalım) azabımı ve uyarımı!

40. Andolsun ki biz, Kur'ân'ı, öğüt alınması için kolaylaştırdık. Peki, var mı öğüt alan?

41. Andolsun ki Firavun ailesine de uyarıcılar geldi.

42. Bütün ayetlerimizi yalanladılar. Biz de onları, izzet sahibi, üstün ve kudretli (Allah'ın) yakalayışıyla yakalayıverdik.

43. Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlıdır? Yoksa sizin için Kitaplarda (azaptan kurtulacağınıza dair) bir beraat (belgesi mi) var?

44. Yoksa: "Bizler (Allah'ın azabına karşı) yardımlaşıp, üstün geliriz." mi diyorlar?

45. O topluluk, (yakın bir gelecekte) hezimete uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.

46. (Hayır, öyle değil!) Onlara vadolunan (gerçek azap) kıyamettir. Ve kıyamet, daha korkunç ve daha acıdır.

47. Şüphesiz ki mücrimler, bir sapıklık ve çılgınlık içerisindelerdir.

48. Ateşin içinde yüzleri üzerine sürüklenecekleri o gün: "Cehennemin dokunuşunu tadın!" (denilecek.)

49. Hiç şüphesiz biz, her şeyi bir kaderle yarattık.

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ
اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَّكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي جَنَّاتٍ وَّنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ
مَكِّيَّةٌ اَوْ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا
لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو
الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَآنَّ
مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

50. (Bir işin olması için) bizim emrimiz, göz açıp kapama gibi yalnızca bir defadır.
51. Andolsun ki biz, benzerlerinizi helak ettik. Peki, var mı öğüt alan?
52. Yaptıkları her şey Kitaplarda (kayıtlıdır).
53. Küçük büyük her şey (satır satır) yazılmıştır.
54. Şüphesiz ki muttakiler, cennetlerde ve nehirlerdelerdir.
55. İktidar/Kudret sahibi bir Melik'in yanında, sıdk/doğruluk makamındalardır.

55. RAHMÂN SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 78 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Er-Rahmân,
2. Kur'ân'ı öğretti.
3. İnsanı yarattı.
4. Ona, beyanı (konuşup kendini ifade etmeyi) öğretti.
5. Güneş ve Ay (belirlenmiş) bir hesap ile (hareket etmektedir).
6. Yıldızlar ve ağaçlar (Allah'a) secde etmektelerdir.
7. Göğü yükseltti ve mizanı (adaleti insanlar arasında bir ölçü olarak) koydu.
8. Mizanda (adalet ölçüsünde) haksızlık yapmayın.
9. Tartıyı adaletle kullanın ve mizanda eksik tartmayın.
10. Yeryüzünü de (orada yaşayan) canlılar için alçalttı. (Yaşamaya elverişli hâle getirdi.)
11. Orada meyveler ve tomurcuklu hurma ağaçları vardır.
12. Kabuklu taneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.
13. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
14. İnsanı, ateşte pişirilmiş gibi (sert) kuru bir çamurdan yarattı.
15. Cinleri de dumansız ateşten yarattı.
16. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾
وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ ﴿٢٩﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا
لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْـَٔلُ
عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ اِنْسٌ وَلَا جَآنٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

17. (O,) iki doğunun da iki batının da Rabbidir.
18. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
19. (Biri tatlı diğeri tuzlu) iki denizi karşılaşsınlar diye gönderdi.
20. İkisi arasında bir engel vardır. Birbirinin sınırına taşmaz (karışmazlar).
21. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
22. İkisinden de inci ve mercan çıkar.
23. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
24. Denizde akıp giden, dağlar gibi yüksek gemiler O'nundur.
25. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
26. Onun üzerinde bulunan herkes fanidir.
27. Celal ve ikram sahibi Rabbin ise bakî kalacaktır.
28. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
29. Göklerde ve yerde bulunan herkes (ihtiyacını) O'ndan ister. O, her gün bir iştedir.
30. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
31. Ey (insanlar ve cinlerden oluşan) Sekalan! (Yakın bir gelecekte) sizin hesabınızı göreceğiz.
32. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
33. Ey cin ve insan topluluğu! Şayet, göklerin ve yerin sınırları dışına çıkmaya gücünüz yetiyorsa, çıkın. Ancak (büyük bir) güç ve otoriteniz olmadan bunu yapamazsınız.
34. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
35. İkinizin de üzerine, ateş alevi ve duman gönderilir. (Ona) engel de olamazsınız.
36. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
37. Gökyüzü yarıldığı, erimiş yağı andıran kırmızı bir gül gibi olduğu zaman,
38. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
39. O gün ne insan ne de cin günahından sorulur.
40. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾
فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾
فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾
مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾
كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَآمَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾
فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

41. (Sormaya gerek yoktur, çünkü) mücrimler yüzlerinden tanınır, perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar.
42. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
43. İşte bu, mücrimlerin yalanladığı cehennemdir.
44. (Onlar) bununla kaynar su arasında dolanırlar.
45. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
46. Rabbinin huzurunda (hesap için) durmaktan korkana iki cennet vardır.
47. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
48. İki cennetin ağaçlarının dalları da bol meyveli ve gölgeliklidir.
49. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
50. İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır.
51. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
52. Orada her meyveden çifter çifter vardır.
53. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
54. Astarları kalın ipekten olan döşemelere yaslanmış hâldelerdir. İki cennetin meyveleri de (toplanması ve elde edilmesi) yakındır/kolaydır.
55. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
56. (İki cennette de) bakışları, yalnızca eşlerinin üzerinde (olan) kadınlar vardır. Onlara (kocalarından önce) ne bir insan ne de cin dokunmuştur.
57. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
58. Onlar, âdeta yakut ve mercan gibilerdir.
59. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
60. İyiliğin karşılığı iyilikten başkası mıdır? (Dünyada iyilik yapan, ahirette iyilik görecektir.)
61. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
62. O ikisinden başka iki cennet daha vardır.
63. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
64. Yemyeşillerdir.
65. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
66. İkisinde de sürekli fışkıran iki pınar vardır.
67. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ
مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾
مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾ اِذَا
رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَآءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾
وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَاَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَآ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾
وَاَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ مَآ اَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾
اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ
مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

68. İkisinde de meyve, hurma ve nar vardır.
69. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
70. Orada hayırlı (saliha), güzel kadınlar vardır.
71. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
72. Çadırlar içinde, (yalnızca kocalarının gördüğü) huriler vardır.
73. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
74. (Kocalarından) önce kendilerine ne bir insan ne de cin dokunmuştur.
75. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
76. Yeşil yastıklara ve (göz alıcı) güzellikteki döşemelere yaslanır hâldelerdir.
77. (Bu durumda) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?
78. Celal ve ikram sahibi Rabbinin adı ne yücedir.

56. VÂKIA SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 96 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Vakıa (kıyamet) gerçekleştiği zaman,
2. Onun gerçekleşmesini yalanlayacak yoktur.
3. O, (kimini) alçaltan (kimini de) yükselten (bir gündür).
4. Yer şiddetle sarsıldığında,
5. Dağlar parça parça olduğunda,
6. Savrulmuş toz hâline geldiğinde,
7. Sizler de üç sınıf olduğunuzda,
8. (Amel defterlerini sağ taraflarından alacak olan mutlu) Ashabu'l Meymene, ne Ashabu'l Meymene'dir ama!
9. (Amel defterlerini sol taraflarından alacak olan bedbaht) Ashabu'l Meş'eme, ne Ashabu'l Meş'eme'dir ama!
10. (İman ve salih amelde) önde olanlar, (onlar) öncülerdir.
11. Bunlar (Allah'a) yakınlaştırılmışlardır.
12. Naim Cennetleri'nde,
13. Birçoğu öncekilerdendir. (Geçmiş ümmetlerdendir.)
14. Az bir kısmı da sonrakilerdendir.
15. (Altın ve mücevherlerle) işlenmiş tahtlar üzerinde,
16. Karşılıklı olarak yaslanmış hâlde,

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ
مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ
مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾
وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾
لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ
إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾
ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ
مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾
لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا
يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا
وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ
إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

17. Etraflarında ebedî/ölümsüz kılınmış (hizmetkâr) gençler dolanır,
18. Kaynağından doldurulmuş bardaklar, testiler ve kadehlerle.
19. (Onu içtiklerinden dolayı) ne başları ağrır ne de (sarhoşlukla) akılları gider.
20. Seçecekleri meyveler,
21. Canlarının istediği kuş eti,
22. İri gözlü huriler,
23. Saklı inciler gibidir (onlar).
24. Yaptıkları (salih amellerin) karşılığı olarak,
25. Orada, boş/faydasız ve günah olacak bir söz işitmezler.
26. İşitecekleri tek söz, (karşılıklı söyleyecekleri) "Selam, Selam"dır.
27. (Amel defterlerini sağdan alacak olan) Ashabu'l Yemin, ne Ashabu'l Yemin'dir ama!
28. Dikensiz, dalları meyve dolu kiraz ağaçları,
29. Meyveleri iç içe geçmiş muz ağaçları,
30. Uzayan gölgeler,
31. Kesintisiz akan sular,
32. Çokça meyveler,
33. Arkası kesilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler),
34. Ve yükseltilmiş döşemeler üzerinde (olacaklardır).
35. Şüphesiz ki biz, (cennet kadınlarını) yeniden yaratmışızdır.
36. Onları bakire kılmışızdır.
37. Eşlerine aşık ve yaşıt,
38. (Bu nimetler, amel defterlerini sağdan alacak olan) Ashabu'l Yemin içindir.
39. Birçoğu geçmiş ümmetlerden,
40. Birçoğu da sonrakilerden (olacaktır).
41. (Amel defterlerini soldan alacak olan) Ashabu'l Şimal, ne Ashabu'l Şimal'dir ama!
42. Kavuran ateş ve kaynar suda,
43. Ve dumandan bir gölge içinde,
44. Ne serindir ne de faydalı!
45. Şüphesiz ki onlar, bundan önce, refah içinde şımarıkça yaşarlardı.
46. O büyük günahta da (şirkte) ısrar ederlerdi.
47. Derlerdi ki: "Öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman diriltilecek miymişiz?"
48. "Babalarımız da mı?"
49. De ki: "Öncekiler ve sonrakiler,"
50. "Bilinen (Kıyamet) Günü'nün belirlenmiş vaktinde elbette, toplanacaklardır."

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ
مِنْ زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ
مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ
فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُولٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾
لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾
بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَآءُ
جَعَلْنَاهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِـُٔونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾
فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

51. "Sonra sizler, ey sapık yalanlayıcılar!"
52. "Siz elbette, zakkumdan olan bir ağaçtan yiyeceksiniz."
53. "Ve o (ağaçtan) karınlarınızı dolduracaksınız."
54. "Onun üzerine de kaynar sudan içeceksiniz."
55. "İçtikçe susuzluğu artan hasta develer gibi içeceksiniz."
56. Bu, Kıyamet Günü'nde onların ziyafetidir!
57. Sizi biz yarattık. (Dirilteceğimizi) tasdik etmeniz gerekmez mi?
58. Dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü?
59. Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan biz miyiz?
60. Sizin aranızda ölümü takdir eden biziz ve kimse önümüze geçip (bize engel olamaz).
61. Yerinize benzerleriniz olan (yeni insanlar) getirmek ve sizi hiç bilmediğiniz bir surette yeniden yaratmak konusunda (kimse bizi engelleyemez).
62. Andolsun ki ilk yaratmayı bildiniz/kabul ettiniz. (Allah'ın kudretini anlayıp sizleri dirilteceği konusunda) düşünüp öğüt almanız gerekmez mi?
63. Ektiğiniz (ekini) gördünüz mü?
64. Onu (bitki hâline getirip), siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
65. Şayet dilesek onu (meyvesiz, sebzesiz, tanesiz) kuru bir ot hâline getirirdik, siz de şaşırıp kalakalırdınız.
66. (Derdiniz ki:) "Şüphesiz ki büyük bir borç altına girdik."
67. "(Hayır!) İşin aslı, biz mahrum bırakıldık."
68. İçtiğiniz suyu gördünüz mü?
69. Onu, buluttan siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?
70. Şayet dileseydik onu, tuzlu/acı bir su yapardık. Şükretmeniz gerekmez mi?
71. Yaktığınız ateşi gördünüz mü?
72. Onun ağacını, siz mi yarattınız yoksa yaratan biz miyiz?
73. Biz onu, hem bir hatırlatma/öğüt hem de ihtiyacı olanlara faydalanacakları bir meta kıldık.
74. O hâlde, büyük olan Rabbini ismiyle tesbih et.
75. Yıldızların (doğup-battıkları) yerlerine yemin ederim.
76. Hiç şüphesiz, eğer bilirseniz (bu) büyük bir yemindir.

إِنَّهُ لَقُرْاٰنٌ كَرِيمٌ ۝٧٧ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۝٧٨ لَا يَمَسُّهُۤ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝٧٩
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨٠ أَفَبِهٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۝٨١
وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ۝٨٢ فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ۝٨٣
وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ۝٨٤ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۝٨٥
فَلَوْلَآ إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۝٨٦ تَرْجِعُونَهَآ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٨٧
فَأَمَّآ إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝٨٨ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ۝٨٩
وَأَمَّآ إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٩٠ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٩١
وَأَمَّآ إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّآلِّينَ ۝٩٢ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ۝٩٣ وَتَصْلِيَةُ
جَحِيمٍ ۝٩٤ إِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۝٩٥ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝٩٦

سُورَةُ الْحَدِيدِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٢
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٣

77. Hiç kuşkusuz o, Kur'ân-ı Kerim'dir.
78. (İnsanlardan) saklı (ve korunaklı) bir Kitap'ta yazılıdır.
79. O (Kitab'a) temizlenmiş olanlardan başkası dokunamaz.
80. Âlemlerin Rabbi olan (Allah) tarafından indirilmiştir.
81. Şimdi siz, bu sözü mü yalanlıyorsunuz?
82. (Maddi ve manevi) rızkınıza, yalanlayarak mı teşekkür ediyorsunuz?!
83. Can boğaza gelip dayandığında,
84. Siz, o zaman bakıyor olacaksınız.
85. Biz size, ondan daha yakınız fakat görmezsiniz.
86. Şayet ceza gününde, (iddia ettiğiniz gibi diriltilmeyecek ve) hesaba çekilmeyecekseniz,
87. Şayet doğru söylüyorsanız, (çıkmakta olan canı) geri çevirsenize!
88. Şayet o, (Allah'a) yakın kılınanlardan ise,
89. Rahatlık, rızık ve "Naim Cenneti" vardır.
90. Şayet o Ashabu'l Yemin'dense,
91. Selam olsun sana ey Ashab-ı Yemin!
92. Ama o sapık yalanlayıcılardansa,
93. Kaynar sudan bir ziyafet,
94. Ve cehenneme atılma (onu bekler).
95. Şüphesiz ki bu, kesin olan hakkın ta kendisidir.
96. O hâlde büyük Rabbini ismiyle tesbih et.

57. HADÎD SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 29 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olan her şey, Allah'ı tesbih etmektedir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.
2. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. Diriltir ve öldürür. O, her şeye kadîrdir.
3. O, (öncesi olmayan) El-Evvel'dir, (sonrası olmayan) El-Âhir'dir, (her şeyin üzerinde ve varlığının delilleri apaçık olan) Ez-Zâhir'dir, (aklın hakikatini tam idrak edemediği ve kullarına yakın) El-Bâtın'dır ve O, her şeyi bilendir.

هُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ ؕ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ؕ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ ؕ وَهُوَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ؕ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ ۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ
وَقَدْ اَخَذَ مِيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِى يُنَزِّلُ
عَلٰى عَبْدِهٖٓ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ ؕ
وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ
وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ لَا يَسْتَوِى مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ اَنْفَقُوا
مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ؕ وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾
مَنْ ذَا الَّذِى يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

4. Gökleri ve yeri altı günde yaratıp sonra da arşa istiva eden O'dur. Yere giren, ondan çıkan, gökten inen ve ona çıkan her şeyi bilir. Nerede olursanız O, sizinle beraberdir. Allah, yaptıklarınızı görendir.

(Allah'ın (cc) arşına istiva etmesi, O'nun her daim ilmi, görmesi ve kuşatıcılığıyla kullarıyla beraber olmasına engel olmadığı gibi; ilmiyle kullarını kuşatması da zatı ve sıfatlarıyla en yüce (El-Aliy) olmasına engel değildir.

Kur'ân ve sahih Sünnet bütünlüğünde anlıyoruz ki; Allah (cc), yedi kat göğün üzerinde arşına istiva etmiştir; görmesi, işitmesi ve ilmiyle her daim kullarıyla beraberdir.

Allah'ın (cc) isim ve sıfatlarıyla ilgili ayrıca bk. 3/Âl-i İmran, 181; 7/A'râf, 180; 42/Şûrâ, 11)

5. Göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. İşler Allah'a döndürülür.

6. Geceyi gündüze, gündüzü de geceye katar. O, sinelerde saklı olanı bilendir.

7. Allah'a ve Resûl'üne iman edin. Sizi, kendisinde yetkili kıldığı (mallardan) infak edin. Sizden iman edip infakta bulunanlara büyük bir mükâfat vardır.

8. Size ne oluyor ki; Resûl sizi Rabbinize iman etmeye davet ettiği hâlde, Allah'a iman etmiyorsunuz? Hem muhakkak ki sizden, (iman edeceğinize dair) kesin bir söz almıştı. Şayet iman etmiş kimselerseniz (bu çağrının ve sözünüzün gereğini yerine getirin).

9. Sizi, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, kulunun üzerine apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz ki Allah, sizlere karşı (şefkatli olan) Raûf ve (merhametli olan) Rahîm'dir.

10. Göklerin ve yerin mirası Allah'a ait olmasına rağmen, ne oluyor size ki infak etmiyorsunuz? İçinizden, fetihten önce infakta bulunup savaşan (kimse, böyle olmayanla) bir olmaz. Bunlar Allah katında, fetihten sonra infak edip savaşanlardan daha büyük bir dereceye sahiptir. (Bununla beraber) Allah, hepsine güzellik vadetmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

11. Allah'a güzel bir borç verip de Allah'ın ona kat kat fazlasını vereceği o (bahtiyar) kimdir? Ve onun için değerli bir mükâfat vardır.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ۚ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ ۖ بَاطِنُهُ
فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۚ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ
مَعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ
وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾
فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ مَأْوَاكُمُ النَّارُ ۖ
هِيَ مَوْلَاكُمْ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ
وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

12. O gün, mümin erkek ve mümin kadınların nurlarının önlerinden koştuğunu ve sağlarından (amel defterlerini aldıklarını) görürsün. (Onlara denir ki:) "Bugün müjdeniz, içinde ebedî kalacağınız, altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Bu, büyük kurtuluşun/kazancın ta kendisidir."

13. O gün münafık erkek ve münafık kadınlar, iman eden kimselere derler ki: "Bizi de bekleyin, biraz nurunuzdan alıp faydalanalım." Onlara: "Dönün arkanıza ve nur arayın." denir. Derken aralarına, kapısı olan bir sur çekilmiştir. İç tarafında rahmet, dış yönünde ise azap vardır.

14. (Cennet ehline) seslenirler: "(Dünyada) sizinle beraber değil miydik?" Derler ki: "Evet (bedenleriniz bizimle beraberdi). Fakat siz, Allah'ın emri (olan ölüm) gelinceye kadar, nefislerinizi fitneye düşürdünüz (nerede fitne ortamı varsa onun içinde oldunuz) ve (müminlerin başına felaket gelmesini) gözetlediniz. Şüpheye düştünüz. Kuruntular sizi aldattı ve aldatıcı, sizi Allah'la aldattı."

15. Bugün, sizden ve kâfirlerden fidye alınmaz. Barınağınız ateştir. O, sizin (sürekli yanınızda bulunan) dostunuzdur. O, ne kötü bir dönüş yeridir.

16. İman edenlerin, Allah'ın zikrine ve (Kur'ân ayetlerinden) inen hakka karşı kalplerinin yumuşamasının zamanı gelmedi mi? Bundan önce kendilerine Kitap verilen, uzun bir zamanın geçmesiyle de kalpleri katılaşan ve birçoğu da fasık olan kimseler gibi olmasınlar.

17. Bilin ki Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Akletmeniz için ayetleri size açıkladık.

18. Hiç şüphesiz, sadaka veren erkekler, sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler, onlara (ecirleri) kat kat arttırılır ve onlar için değerli bir mükâfat vardır.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ وَالشُّهَدَآءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ
فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۭ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ
يَهِيجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ۭ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ۙ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ
الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۭ
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾
مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ
اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۚ ﴿٢٢﴾
لِكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰي مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَآ اٰتٰىكُمْ ۭ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورِۨ ﴿٢٣﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَاْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

19. Allah'a ve resûllerine iman edenler, işte bunlar, Rableri katında sıddıklar (özü sözü doğru olanlar) ve şehitlerdir/şahitlerdir. Onlara mükâfatları ve nurları vardır. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlarsa işte bunlar, cehennem ehlilerdir.

20. Bilin ki; dünya hayatı bir oyun, eğlence, süs, aranızda övünme (aracı), malları ve evlatları çoğaltma (yarışından) ibarettir. (Bitirdiği) ekin çiftçilerin hoşuna giden yağmur gibi. (Göz alıcı tazelik ve canlılıktan sonra) kuruyuverir, onun sapsarı olduğunu görürsün. Sonra da etrafa saçılan kırıntılara dönüşür. Ahiretteyse çetin bir azap, Allah'tan bağışlanma ve razılık vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir faydalanmadan başka bir şey değildir.

21. Rabbinizin mağfiretine ve genişliği gök ve yerin genişliği gibi/kadar olan cennete koşun. (O,) Allah'a ve resûllerine iman edenler için hazırlanmıştır. Bu, Allah'ın lütuf ve ihsanıdır, onu dilediğine verir. Allah, büyük bir lütuf sahibidir.

22. Yeryüzünde veya nefislerinizde meydana gelen her musibet, onu yaratmadan önce mutlaka bir Kitap'ta yazılıdır. Şüphesiz ki bu, Allah'a kolaydır.

23. (Her şeyin Levh-i Mahfuz'da yazılı olması) elinizden kaçana üzülmemeniz, size verilenle de şımarmamanız içindir. Allah, kibirli ve böbürlenen kimseleri sevmez.

(Kadere iman, insanı eşyaya ve hadiselere kul olmaktan, varlıkta şımarıp, yoklukta unutma hastalığına tutulmaktan korur. Varlığın ve yokluğun, nimetin ve musibetin Allah (cc) tarafından takdir edildiğini, yazılmış olanın vuku bulduğunu bilen insan, Allah'a (cc) teslim olup kaderine rıza gösterir. Nimetin imtihanı olan şükrü, musibetin imtihanı olan sabrı hakkıyla yerine getirir.)

24. Onlar ki; cimrilik eder ve insanlara cimriliği emrederler. Kim de (Allah'a itaatten) yüz çevirirse, hiç şüphesiz Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'dir.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ
اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا
فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ ۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
رَاْفَةً وَرَحْمَةً ۗ وَرَهْبَانِيَّةً ۟ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ
اِلَّا ابْتِغَاۤءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾
يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ
كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ
بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۙ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ
الْكِتَابِ اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاۤءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

25. Andolsun ki, resûllerimizi apaçık (delillerle) gönderdik. İnsanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla beraber Kitab'ı ve mizanı (adalet ölçüsünü) indirdik. (Ayrıca) kendisinde çetin bir güç ve insanlar için faydalar bulunan demiri indirdik. Ta ki Allah, kimlerin gaybta (onu görmedikleri hâlde) Allah'a ve resûllerine yardım edeceğini açığa çıkarıp ayırsın. Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

26. Andolsun ki, Nuh'u ve İbrahim'i de gönderdik ve her ikisinin zürriyetlerine peygamberliği ve Kitab'ı verdik. Onlardan kimisi hidayet ehlidir. Onların çoğu ise fasıklardır.

27. Sonra, onların peşinden giden resûllerimizi art arda gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da peşlerinden gönderdik. Ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde şefkat ve merhamet kıldık. Bidat olarak ortaya koydukları ruhbanlığı (hayattan el etek çekip yalnızca ibadetle meşgul olmayı), biz onlara farz kılmadık. Allah'ın rızasını elde etmek için (dinde bir yenilik olarak) yaptılar, onun da hakkını vermediler. İçlerinden iman edenlere ecirlerini verdik, onların birçoğu ise fasıklardır.

(Allah (cc) resûllerini, toplumu tevhidle ıslah etmek, yeryüzünü hayırla imar etmek ve adaleti ayakta tutsunlar diye göndermiştir. Mağaralara çekilmek, İslam toplumunda cemaati terk etmek, yani, toplumun ıslahını bırakıp, bireysel ıslaha yoğunlaşmak, peygamberlerin yolu değildir.

Hristiyanlar, bozulan toplumu ıslah etmeyi göze alamadıklarından, ruhbanlığı icat edip dinlerinde bir bidat çıkardılar. İnsanı şeytanların vesveselerine açık ve korumasız hâle getiren açlık ve yalnızlık içinde münzevi bir hayata yöneldiler. Islah olmak için girdikleri mağaralardan teslise inanan, şeytanlar ve cinlerle irtibat kurmuş büyücü ve kâhinler olarak çıktılar.

Buna binaen, nefsini arındırmak veya toplumu ıslah etmek isteyen herkes, resûllerin yoluna uymak zorundadır. Resûllerin yoluna uygun olmayan, sünnet dışı her uygulama, Resûl'e muhalefettir. Ve her muhalefet dinî-dünyevi bir fitne ve ahiret azabıyla neticelenmeye mahkûmdur. (bk. 24/Nûr, 63))

28. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve Resûl'üne iman edin ki; size rahmetinden iki kat versin, size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve (günahlarınızı) bağışlasın. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

29. Ta ki Ehl-i Kitap Allah'ın lütuf ve ihsanından hiçbir şeyi (kuru temenniyle) elde edemeyeceklerini ve lütfun Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine vereceğini bilsin. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

58. MÜCADELE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 22 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyoruz).

1. Muhakkak ki Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunan kimsenin sözünü işitir. Allah, karşılıklı konuşmalarınızı işitti. Şüphesiz ki Allah, (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi gören) Basîr'dir.

2. İçinizden (bana anamın sırtı gibisin diyerek) kadınlarına zıhar yapanlar (bilmelidirler ki böyle söylemekle kadınları) anneleri olmaz. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Hiç şüphesiz onlar, münker ve yalan olan bir söz söylüyorlar. Ve şüphesiz ki Allah, (günahları affeden) Afuv, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr'dur.

3. Kadınlarına zıhar yapıp sonra da sözlerinden dönenler, eşleriyle temas etmeden önce bir köle azad etsinler. Bu, size öğüt verilen şeydir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ
يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۚ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ اَلَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ
مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ ۖ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ ۗ وَإِنَّهُمْ
لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۚ وَإِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾
وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ۚ ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ۖ
فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۚ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ أَحْصَاهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ ۚ وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

4. (Köle azad etme imkânı) bulamayan kimse, iki ay peş peşe/ara vermeden oruç tutsun. (Buna da) güç yetiremeyen, altmış fakiri doyursun. Bu, Allah'a ve Resûl'üne iman etmeniz içindir. Ve bu, Allah'ın sınırlarıdır. Kâfirler için can yakıcı bir azap vardır.

5. Allah ve Resûl'ü ile (onların sınır ve kanunlarını tanımayıp, yeni sınır ve kanunlar koyarak) sınırlaşanlar; kendilerinden öncekilerin alçaltılıp rezil edildikleri gibi alçaltılıp rezil edileceklerdir. Muhakkak ki biz, apaçık ayetler indirdik. Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

6. Allah, hepsini topluca dirilteceği gün, yaptıklarını kendilerine haber verir. Allah, (yaptıklarını) sayıp (kayıt altına almış), onlarsa unutmuşlardır. Allah, her şeye şahit olandır.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ مَا يَكُوْنُ
مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ اَلَمْ تَرَ
اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ
بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۣ وَاِذَا جَاۗءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ۭ
حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنٰجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ
وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝
اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيْسَ بِضَاۗرِّهِمْ
شَيْـــًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِي الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا
يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝

7. Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini bilmez misin? Kendi aralarında fısıldaşan üç kişinin dördüncüsü mutlaka O'dur. Beş kişinin altıncısı mutlaka O'dur. Bundan az ya da daha çok olsunlar (fark etmez), her nerede olurlarsa (Allah) onlarla beraberdir. Sonra Kıyamet Günü'nde yaptıklarını onlara haber verir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilir.

8. Kendilerine fısıldaşmanın yasaklandığı kimseleri görmedin mi? Sonra nehyedildikleri şeye geri dönüyor; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyan hakkında fısıldaşıp (kulis yapıyorlar). Sana geldikleri zaman, Allah'ın seni selamlamadığı sözlerle seni selamlarlar. İçlerinden derler ki: "Söylediğimiz sözler nedeniyle Allah bize azap etmeli değil miydi?" Onlara cehennem yeter. Oraya gireceklerdir. O ne kötü bir dönüş yeridir.

9. Ey iman edenler! Fısıldaştığınız zaman günah, düşmanlık ve Resûl'e isyan ile fısıldaşmayın. (İllaki fısıldaşacaksanız/kulis yapacaksanız) iyilik ve takva (ile ilgili) konuşun. (Diriltilip) huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkup, sakının.

10. Ancak fısıldaşmak, iman edenleri üzmek için şeytanın (süslediği ve teşvik ettiği) şeylerdendir. Allah'ın izni olmadan (şeytan) onlara hiçbir şekilde zarar veremeyecektir. (Öyleyse) müminler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

11. Ey iman edenler! Size meclislerde: "Yer açın/Açılın!" dendiğinde, yer açın ki Allah da size (cennetinde) yer açsın. Size (Allah'a ve Resûl'üne itaat olan bir konuda) "Kalkın!" dendiğinde, kalkın ki Allah sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ ۭ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ۭ
فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ
تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۭ مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ
عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ
مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ
يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ
اَنَّهُمْ عَلٰي شَيْءٍ ۭ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ
الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۭ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ
الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَاۗدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اُولٰۗىِٕكَ
فِي الْاَذَلِّيْنَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِيْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

12. Ey iman edenler! Resûl'e gizli olarak (bir müşkülünüzü arz edeceğinizde), konuşmanızdan önce sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet (verecek sadaka) bulamazsanız, hiç şüphesiz Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

13. Gizli konuşmalarınızdan önce sadakalar verecek olmaktan dolayı korktunuz mu? Madem ki yapmadınız, Allah tevbenizi kabul etti. (O hâlde) namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Resûl'üne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

14. Allah'ın öfkelendiği bir topluluğu dost edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendirler ne de onlardan. Onlar, bildikleri hâlde yalan üzere yemin ederler.

15. Allah, onlar için çetin bir azap hazırlamıştır. Onların yaptıkları ne kadar da kötüdür.

16. Yeminlerini kalkan edinip Allah'ın yolundan saptırdılar. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

17. Malları ve evlatları, Allah'ın (azabına karşı) kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. Onlar, ateşin ehlidirler ve orada ebedî kalacaklardır.

18. Allah'ın hepsini bir arada dirilteceği gün size yemin ettikleri gibi (Allah'a) yemin edecek ve kendilerinin bir şey üzere olduklarını sanacaklar. Dikkat edin! Onlar yalancıların ta kendileridir.

19. Şeytan, onları hâkimiyeti altına almış ve onlara Allah'ı zikretmeyi unutturmuştur. Bunlar, şeytanın taraftarlarıdır. Dikkat edin! Hiç şüphesiz şeytanın taraftarları, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

20. Hiç kuşkusuz, Allah ve Resûl'ü ile (sınır ve kanunlarını tanımayıp yeni sınır ve yasalar koyarak) sınırlaşanlar, işte onlar, en zelil olanlar arasındadırlar.

21. Allah: "Andolsun ki ben galip geleceğim ve resûllerim de (galip geleceklerdir)." diye yazmıştır. Şüphesiz ki Allah, (güç ve kuvvet sahibi olan) Kaviy, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz'dir.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ
وَرَسُولَهٗ وَلَوْ كَانُوٓا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُمْ ؕ
اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْاِيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ؕ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوٓا اَنَّهُمْ
مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا
وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْدِيهِمْ وَاَيْدِي
الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ؕ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

22. Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eden bir topluluğun -babaları, oğulları, kardeşleri, aşiretleri dahi olsa- Allah ve Resûl'ü ile sınırlaşan insanlara sevgi beslediğini göremezsin. Bunlar, (Allah'ın) kalplerine imanı yazdığı ve onları kendinden bir ruhla desteklediği kimselerdir. Onları altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennete sokar. Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da (Allah'tan) razı olmuşlardır. Bunlar, Allah'ın taraftarlarıdır. Dikkat edin! Hiç şüphesiz Allah'ın taraftarları, galip gelecek olanlardır.
(bk. 5/Mâide, 51)

59. HAŞR SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 24 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'ı tesbih etmektedir. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

2. Ehl-i Kitap'tan kâfir olanları ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz, onların çıkacağını düşünmemiştiniz. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'a karşı koruyacağını sanmıştı. Allah onlara, hiç beklemedikleri yerden geldi ve kalplerine şiddetli bir korku saldı. Evlerini kendi elleriyle ve müminlerin eliyle harap ediyorlardı. İbret alın ey basiret sahipleri!

3. Şayet Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı mutlaka dünyada onlara (başka bir şekilde) azap ederdi. Onlar için ahirette ateşin azabı vardır.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۝٤ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى اُصُولِهَا
فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۝٥ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهٖ
مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٦
مَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۙ
كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ۚ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۝٧ لِلْفُقَرَآءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُونَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ ۚ ۝٨ وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ
وَالْاِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ
فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ اُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ
بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُّوقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ ۝٩

4. Bu, onların Allah'a ve Resûl'üne başkaldırmaları/karşı safta yer almalarındandır. Kim de Allah'a başkaldırır/karşı safta yer alırsa şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

5. Hurma ağaçlarından her neyi kesmiş ya da kökleri üzere ayakta bırakmışsanız, (hepsi) Allah'ın izniyledir. Ve fasıkları alçaltıp rezil etmek içindir.

6. Allah'ın onlardan (alarak) Resûl'üne verdiği fey'e gelince, siz (onu elde etmek için) ne bir at ne de deve sürdünüz. Fakat Allah, resûllerini dilediğine musallat eder. Allah, her şeye kadîrdir.

(Savaşmadan elde edilen ganimet mallarına "fey" denilmektedir. Bu, savaşılarak elde edilen ganimet gibi müminler arasında bölüştürülmez.)

7. Allah'ın (fethedilen) beldelerden Resûl'üne (ihsan ettiği) fey; Allah'a, Resûl'üne, yakın akrabaya, yetimlere, miskinlere/ihtiyaç sahibi yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Ta ki (ganimet malları) sizden zengin olanların elinde dolanıp duran (ve kendisiyle fakirlere sürekli üstünlük sağladıkları bir sermaye üstünlüğüne) dönüşmesin. Resûl size neyi vermişse onu alın, neyi de yasaklamışsa onu bırakın. Allah'tan korkup sakının. Hiç şüphesiz ki Allah, cezası çetin olandır.

8. (Ayrıca fey,) yurtlarından çıkarılan ve malları (ellerinden alınan), Rablerinin lütuf ve rızasını arayan, Allah'a ve Resûl'üne yardım eden fakir muhacirlere aittir. İşte onlar sadık olanların ta kendileridir.

9. Kendilerinden önce (Medine) yurdunu hazırlayan ve iman ehli olan (Ensar), onlara hicret edenleri severler ve (Muhacirlere) verilenlerden dolayı içlerinde bir çekememezlik hissetmezler. Şiddetle ihtiyaç duymalarına rağmen (kardeşlerini) kendilerine tercih ederler. Kim de nefsinin bencilliğinden korunursa işte onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

وَالَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ
اٰمَنُوا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا
يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ اَحَدًا اَبَدًا
وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾
لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ
رَهْبَةً فِى صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾
لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِى قُرًى مُحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ وَرَآءِ
جُدُرٍ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ
شَتّٰى ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٥﴾
كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنِّى بَرِىٓءٌ مِنْكَ اِنِّى اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

10. (Muhacir ve Ensar'dan) sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, (kullarına karşı şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'sin."
(bk. 9/Tevbe, 100)

11. Münafıklık eden kimseleri görmedin mi? Ehl-i Kitap'tan kâfir olan kardeşlerine derler ki: "Şayet (yurtlarınızdan) çıkarılırsanız, biz de sizinle beraber çıkarız. Sizin aleyhinize (olacak bir hükümde) hiç kimseye ebediyen itaat etmeyiz. Şayet sizinle savaşılırsa kesinlikle size yardım ederiz." Allah, onların yalancılar olduğuna şahitlik eder.

12. Andolsun ki (yurtlarından) çıkarılacak olsalar, onlarla beraber çıkmazlar. Onlarla savaşılırsa, yardım etmezler. Şayet yardım edecek olsalar arkalarına dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da olunmaz.

13. Kalplerinde size dair var olan korku, Allah korkusundan daha çetindir. Bu, onların anlamayan bir topluluk olmalarındandır.

14. Korunaklı şehirler ve duvar gerisi (siperler) olmaksızın, sizinle topluca (göğüs göğüse) savaşmazlar. Kendi aralarındaki savaşları çetindir. Sen, onları bir(lik beraberlik içinde) sanırsın. Oysa kalpleri paramparçadır. Bu, onların akletmeyen bir topluluk olmasındandır.

15. (Bunlar,) kendilerinden yakın zaman önce (küfür ve hıyanetlerinin) vebalini tadanlar gibi (yaptıklarının vebalini tadacaktır). Onlara can yakıcı bir azap vardır.

16. Şeytanın durumu gibi... Hani insana: "Kâfir ol!" dedi. (İnsan) kâfir olunca da: "Şüphesiz ki ben, senden berîyim. Çünkü ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkuyorum." dedi. (Münafıklar da dostları olan Ehl-i Kitab'ı böyle kandırdılar. "Yurtlarınızdan çıkarılırsanız biz de çıkarız, savaşırsanız yardım ederiz." dediler. Savaş başlayınca da onlardan uzaklaştılar.)

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا ۟ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الظّٰلِمِينَ ۚ ﴿١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۟ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْ ۟ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوٖٓى اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۟
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ
عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۟ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللّٰهُ
الَّذِى لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۟ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾
هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۟ يُسَبِّحُ
لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ اٰيَةً

17. O ikisinin akıbeti, hiç şüphesiz, ateşin içinde ebedî kalmalarıdır. Bu, zalimlerin cezasıdır.

18. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının! Herkes yarın için ne takdim ettiğine bir baksın. Allah'tan korkup sakının! Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

19. Allah'ı unuttukları (için), Allah'ın da onlara kendi nefislerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Bunlar, fasıkların ta kendileridir.

20. Ateş ehli ile cennet ehli bir olmazlar. Cennet ehli, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

21. Şayet bu Kur'ân'ı, bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, (dağın) Allah korkusundan büzülmüş ve paramparça olduğunu görürdün. İnsanlar düşünsünler diye onlara bu örnekleri veririz.

22. O Allah ki; kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. Gayb ve şehadet bilgisinin sahibidir. O, (özünde merhamet sahibi olan) Er-Rahmân ve (rahmetini kullarına eriştiren) Er-Rahîm'dir.

23. O Allah ki; O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Mutlak hâkimiyet/egemenlik sahibi, mülkünde dilediği gibi tasarruf eden) El-Melik'tir. (Mukaddes, eksikliklerden münezzeh olan) El-Kuddûs'tür. (Tüm eksiklik ve kusurlardan münezzeh, kullarına esenlik veren) Es-Selâm'dır. (Kalplere iman ve güven veren) El-Mümin'dir. (Her şeyi kontrol eden, mutlak otorite ve hâkimiyet sahibi olan) El-Müheymin'dir. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz'dir. (Gönül kırıklıklarını gideren, her şeye boyun eğdiren) El-Cabbâr'dır. (En büyük olan ve kibir sahibi olan) El-Mütekebbir'dir. Allah, onların şirk koşmalarından münezzehtir.

24. O Allah ki; (Her şeyi yoktan var edip yaratan) El-Hâlık'tır. (Kusursuz ve uyum içinde yaratan) El-Bâri'dir. (Yarattıklarına dilediği şekli veren) El-Musavvir'dir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olan her şey O'nu tesbih eder. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ تُلْقُونَ
اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَآءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِى سَبِيلِى
وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِى تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَآ اَخْفَيْتُمْ
وَمَآ اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾
اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَآءً وَيَبْسُطُوٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوٓءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ
وَلَآ اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾
قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِى اِبْرٰهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ اِذْ قَالُوا
لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ
اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَآ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

60. MÜMTEHİNE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 13 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey iman edenler! Benim ve sizlerin düşmanı olan kimseleri veli/dost edinmeyin. Onlar, size gelen hakkı inkâr ettikleri hâlde, siz onlara sevgi gösterisinde bulunuyor (müminlerin haberlerini ve sırlarını onlara ulaştırıyorsunuz). (Oysa onlar,) Rabbiniz olan Allah'a iman ettiğiniz için, Resûl'ü ve sizi (Mekke'den) çıkarmışlardı. Şayet benim yolumda cihad etmek ve rızamı elde etmek gayesiyle (yola) çıkmışsanız, onlara gizlice sevgi beslemeniz (nasıl mümkün olabilir ki?) Ben, sizin gizlediğinizi de açığa vurup ilan ettiğinizi de bilirim. Sizden kim bunu yapar (onlara sevgi besler ve müminlerin haberlerini ulaştırırsa) hiç şüphesiz, dosdoğru yoldan sapmış olur.
(bk. 5/Mâide, 51)

2. Sizi ele geçirecek olsalar size düşman olur, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Ve onlar, sizin kâfir olmanızı isterler.

3. (Allah katında) ne akrabalarınızın ne de evlatlarınızın size bir faydası olacaktır. (Allah) Kıyamet Günü (hakkınızda hükmedecek) ve aranızı ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı görendir.

4. Sizin için İbrahim'de ve onunla birlikte olan (müminlerde/resûllerde) güzel bir örneklik vardır. Hani onlar, kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizden ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerinizden berîyiz/uzağız. Sizi tekfir ettik (üzerinde bulunduğunuz yolu ve sizi reddettik). Bizimle sizin aranızda, tek olan Allah'a iman edinceye kadar, ebedî bir düşmanlık ve ebedî bir kin baş göstermiştir." İbrahim'in babasına söylediği: "Senin için Allah'tan bağışlanma dileyeceğim. (Ama) Allah'a karşı sana hiçbir faydam olmaz." sözü müstesna. Rabbimiz! Yalnızca sana tevekkül ettik, yalnızca sana yöneldik ve dönüşümüz de yalnızca sanadır.
(Ayet-i kerime, her müminin uymak zorunda olduğu (16/Nahl, 123), yüz çevirenin sefih/kıt akıllı kabul edildiği (2/Bakara, 130), yolların en mustakimi olan, İbrahim'in (as) yolunu ve milletini tefsir etmektedir. İbrahim'in yolu:
a. Müşriklerden berî olmaktır. Çünkü şirki var eden ve onu fiiliyata döken müşriktir.
b. Allah'ın dışında ibadet ettikleri putlardan ve tağutlardan berî olmaktır. Ki "berî olmak" o fiili yapmamak ve fiilin sahibine bilinçli, imani bir tavır göstermeyi ifade eder.
c. Şirk ehlini tanımamak, reddetmek ve onların küfrüne hükmetmektir.
d. Dini Allah'a halis kılarak, ortak koşmaksızın, bir olan Allah'a iman edinceye dek kâfirlere düşmanlık etmek ve kin beslemektir.
İşte bu, Allah'a ve Resûl'üne savaş açmış, cehennem kapısında oturmuş, bizdenmiş gibi konuşarak bizi aldatan, Kitab'ı dillerine dolayan, ama onu az bir paha karşılığında satanların el birliği ve itinayla gizlemeye çalıştıkları İbrahim'in milletidir.)

5. Rabbimiz! Bizi kâfirler için fitne kılma, (günahlarımızı) bağışla ey Rabbimiz. Şüphesiz ki sen, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olanın ta kendisisin.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ ۚ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝٦ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٧
لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝٨
إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَآتُوهُمْ
مَا أَنْفَقُوا ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا
مَا أَنْفَقُوا ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝١٠
وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝١١

6. Andolsun ki onlarda, sizden Allah'ı ve Ahiret Günü'nü umanlar için güzel bir örneklik vardır. Kim de yüz çevirecek olursa şüphesiz ki Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) El-Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd'in ta kendisidir.

7. Umulur ki Allah, sizinle onlardan düşmanlık ettikleriniz arasında (onları İslam'a hidayet edip) bir sevgi bağı kılar. Allah (her şeye) güç yetirendir. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

8. Allah, sizinle dininizden dolayı savaşmamış ve sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara, iyilik yapmanızı ve adaletli davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli olanları sever.

9. Allah, ancak dininizden ötürü sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza yardım etmiş olanları dost edinmenizi yasaklar. Kim de onları veli/dost edinirse işte bunlar, zalimlerin ta kendileridir.

(Müşrik oldukları için sevmediğimiz ve berî olduğumuz kâfirler, bizimle inancımızdan dolayı savaşmaz, bizi yurdumuzdan çıkarmaz ya da çıkaranlara yardımcı olmazsa onlara iyilik yapabilir, sosyal anlamda bir diyalog geliştirebiliriz. Allah Resûlü (sav) böyle müşriklere hediye verir, hediye alır, hasta ziyaretinde bulunur, misafirlik davetlerini kabul ederdi.)

10. Ey iman edenler! Mümin kadınlar, hicret etmiş olarak size geldiklerinde onları imtihan edin. Allah onların imanını en iyi bilendir. Onların mümin olduğunu öğrenirseniz, kendilerini kâfirlere geri çevirmeyin. (Mümin) kadınlar (kâfir) erkeklere, (kâfir) erkekler de (mümin) kadınlara helal değildir. (Eski kocalarının, kadınları için) harcadıklarını onlara verin. Onlara mehirlerini verdiğiniz takdirde, kendileriyle evlenmenizde bir beis yoktur. Kâfir (kadınları) nikâhınızda tutmayın. Onlara harcadığınızı isteyin, onlar da harcadıklarını istesinler. Bunlar, Allah'ın hükmüdür. Sizin aranızda hükmeder. Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

11. Şayet eşlerinizden biri kâfirlere kaçar (onlara katılırsa), siz de (onlarla savaşıp ganimet elde eder) ve onları cezalandırırsanız, hanımları gitmiş olanlara harcadıkları kadarını veriniz. İman etmiş olduğunuz Allah'tan korkup sakınınız.

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ
لَا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ
اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ
وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَىِٕسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَىِٕسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ
فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى
لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۭ
فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٥﴾

12. Ey Nebi! Şayet mümin kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek (kocalarına ait olmayan gayrimeşru bir çocuğu kocaya nispet etmemek), marufta sana isyan etmemek üzere sana gelirlerse; onların biatlerini kabul et ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

13. Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost/veli edinmeyin. Muhakkak ki onlar, kabir ehlinin (dirilmesinden) ümit kesen kâfirler gibi ahiretten ümit kesmişlerdir.

61. SAFF SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 14 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih eder. O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

2. Ey iman edenler! Niçin yapmayacağınız/yapamayacağınız şeyleri (yapacakmış gibi) söylersiniz?

3. Yapmayacağınız/Yapamayacağınız şeyleri (yapacakmış gibi) konuşmanız, Allah katında büyük bir öfke nedenidir.

4. Şüphesiz ki Allah, kendi yolunda, kenetlenmiş bir bina gibi saf hâlinde savaşanları sever.

5. (Hatırlayın!) Hani Musa kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Benim, Allah tarafından size (gönderilen) bir resûl olduğumu bildiğiniz hâlde, niye bana eziyet ediyorsunuz?" Onlar sapınca, Allah da kalplerini saptırdı. Allah, fasıklar topluluğunu hidayet etmez.

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَاْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُٓ اَحْمَدُ ؕ
فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝٦ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِينَ ۝٧ يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهٖ وَلَوْ
كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝٨ هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝٩ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ۝١٠ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ
وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝١١ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝١٢
وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا ؕ نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٣ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا كُونُوٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ اَنْصَارِي
اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ
وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظٰهِرِينَ ۝١٤

6. Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ki ben, Allah'ın size (gönderdiği) resûlüyüm. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayan ve benden sonra gelecek, ismi Ahmed olan resûlü de müjdeleyenim." demişti. Apaçık deliller onlara geldiğinde: "Bu, apaçık bir büyüdür." dediler.

7. İslam'a çağrılıp davet edildiği hâlde, Allah'a karşı yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim olabilir? Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

8. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Kâfirler istemese de Allah, nurunu tamamlayacak olandır.

9. Müşrikler hoşlanmasa da, tüm dinlere üstün gelsin diye, Resûl'ünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur.

10. Ey iman edenler! Sizi can yakıcı azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi?

11. Allah'a ve Resûl'üne iman edersiniz, mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Şayet bilirseniz bu sizin için en hayırlı olandır.

12. (Buna karşılık Allah da) günahlarınızı bağışlar, sizi altından ırmaklar akan cennetlere ve Adn Cennetleri'nde çok güzel/hoş meskenlere yerleştirir. Bu, büyük kurtuluştur/kazançtır.

13. Ve sevdiğiniz bir şey daha: Allah'tan yardım ve yakın bir fetih... Müminleri müjdele.

14. Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olun. Meryem oğlu İsa'nın, Havarilere: "Allah'a (giden yolda) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler dediler ki: "Bizler, Allah'ın (dininin) yardımcılarıyız." İsrailoğullarından bir grup iman etti, bir grup da kâfir oldu. Biz, iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler.

سُورَةُ الْجُمُعَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهٖ
وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَاٰخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾
مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ
اَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ
اَوْلِيَاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾
وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾
قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

62. CUMA SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olan her şey (mutlak hâkimiyet/egemenlik sahibi, mülkünde dilediği gibi tasarruf eden) El-Melik, (mukaddes, eksikliklerden münezzeh olan) El-Kuddûs, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah'ı tesbih eder.

2. Ümmiler arasında onlardan olan, kendilerine (Allah'ın) ayetlerini okuyan, onları arındıran, Kitab'ı ve hikmeti öğreten bir Resûl gönderen O'dur. Onlar, bundan önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

3. Ve onlardan olup da henüz onlara erişmemiş olanlara da... O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

4. Bu, Allah'ın lütfudur. (Allah, lütfunu) dilediğine verir. O Allah, büyük bir lütuf sahibidir.

5. Tevrat'la yükümlü kılındıkları hâlde onun gereklerini yerine getirmeyenlerin misali, koca koca kitapları yüklenen (fakat içinde yazanları anlamayan ve/veya yaşamayan) eşeğin misali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan bir topluluğun misali ne kötüdür. Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez.

(Âlimlerin vazife ve sorumlulukları için bk. 2/Bakara, 159; 3/Âl-i İmran, 187)

6. De ki: "Ey Yahudi olanlar! Şayet sizler, insanlardan ayrı olarak, Allah'ın dostları olduğunuzu düşünüyorsanız ve bu (iddianızda) doğru sözlüyseniz haydi, ölümü isteyin (bakalım)."

7. Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri (kötü ameller nedeniyle) ebediyen onu istemezler. Allah, zalimleri bilendir.

8. De ki: "O, kendisinden kaçtığınız ölüm, hiç şüphesiz sizi bulacaktır. Sonra, gayb ve şehadet (âleminin) bilgisine sahip olan (Allah'a) döndürüleceksiniz ve yaptıklarınızı size haber verecektir."

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا
مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝
وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَۨا انْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ قَاۗىِٕمًا ۭ قُلْ
مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اِذَا جَاۗءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ
لَرَسُوْلُهٗ ۭ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۝ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً
فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا
ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰي قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ
اَجْسَامُهُمْ ۭ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ۭ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۭ يَحْسَبُوْنَ
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۭ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۭ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝

9. Ey iman edenler! Cuma günü namaz için (ezan okunup) çağrıda bulunulduğunda, Allah'ı zikretmeye (namaza) koşun ve alışverişi bırakın. Şayet bilirseniz bu, sizin için en hayırlı olandır.

10. Namaz bittiğinde yeryüzünde yayılın/dağılın. Allah'ın lütuf ve ihsanından arayın. Allah'ı çokça zikredin ki, kurtuluşa eresiniz.

11. Onlar, bir eğlence ya da ticaret gördüklerinde, seni ayakta (öylece) terk edip ona yöneldiler. De ki: "Allah'ın yanında olan (nimetler) ticaretten ve eğlenceden daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

63. MÜNAFİKÛN SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Münafıklar sana geldiklerinde: "Şahitlik ederiz ki sen Allah'ın Resûlü'sün." derler. Allah, senin O'nun Resûlü olduğunu pekâlâ bilir. Allah şahitlik eder ki münafıklar gerçekten yalancılardır.

2. Yeminlerini kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Hiç şüphesiz, onların yaptıkları çok kötüdür.

3. Bu, onların iman edip sonra kâfir olmaları nedeniyledir. Onların kalpleri mühürlendi, onlar anlamazlar.

4. Onları gördüğünde cüsseleri/kalıpları hoşuna gider. Konuşacak olsalar sözlerini dinlersin. Onlar, (kendi başına ayakta duramayan, meyve vermeyen,) duvara yaslanmış kütük gibilerdir. Her çığlığı kendi aleyhlerine sanırlar. (Dış görünüşleriyle cesur, özü sözü bir görünseler de iç dünyalarında korkak ve her şeyden ürken bir yapıları vardır.) Asıl düşman onlardır, onlardan sakın. Allah, onları kahretsin, nasıl da çevriliyorlar?

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا
رُؤُسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝٥ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ
اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝٦ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا
عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوا وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝٧ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَآ
اِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهٖ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝٨ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝٩ وَاَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِىٓ
اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۝١٠ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١١

سُورَةُ التَّغَابُنِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

5. Onlara: "Gelin, Allah Resûlü sizin için istiğfarda bulunsun." denildiğinde, başlarını çevirir (oralı olmazlar). Ve sen, onların kibirli bir şekilde yüz çevirdiklerini görürsün.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de fark etmez. Allah, onları bağışlamayacaktır. Şüphesiz ki Allah, fasıklar topluluğunu hidayet etmez.

7. "Allah Resûlü'nün yanında bulunanlar için infakta bulunmayın ki dağılıp gitsinler." diyenler onlardır. Göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafıklar anlamazlar.

8. Diyorlar ki: "Şayet Medine'ye dönersek en izzetli olan, en zelil olanı (oradan) çıkarıp sürecektir." İzzet, Allah'ın, Resûl'ünün ve müminlerindir. Fakat münafıklar bilmezler.

9. Ey iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız, sizi Allah'ı zikretmekten alıkoymasın. Kim de bunu yaparsa işte onlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

10. Sizden birine ölüm gelip de: "Rabbim! Beni yakın bir zamana erteleseydin de sadaka verseydim ve salihlerden olsaydım." demeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin.

11. Allah, eceli gelmiş olan hiçbir kimsenin (ölümünü) ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۖ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۗ وَاللّٰهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ۗ
قُلْ بَلٰى وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۗ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾
فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي اَنْزَلْنَا ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

64. TEĞABÛN SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 18 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Göklerde ve yerde olanların tamamı Allah'ı tesbih eder. Hâkimiyet/egemenlik yalnızca O'nundur. Hamd, yalnızca O'nadır. O, her şeye kadîrdir.

2. Sizi yaratan O'dur. İçinizden kimi kâfir kimi de mümindir. Allah yaptıklarınızı görendir.

3. Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Sizlere suret/şekil verdi ve suretlerinizi güzel yaptı. Dönüş yalnızca O'nadır.

4. Göklerde ve yerde olanı bilir. Gizlediğinizi ve açığa vurup ilan ettiğinizi de bilir. Allah, sinelerde saklı olanı bilendir.

5. Bundan önce (yaşamış olan) kâfirlerin haberi size gelmedi mi? Yaptıklarının vebali olan (azabı) tattılar. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

6. Bunun nedeni, resûlleri onlara apaçık delillerle gelirlerdi. Onlarsa: "Bize insanlar mı doğru yolu gösterecek?" derlerdi. Küfre girip yüz çevirdiler. Allah da (onların iman ve ibadetlerine) muhtaç olmadığını gösterdi. Allah, (kimseye muhtaç olmayan, her şeyin kendisine muhtaç olduğu) Ğaniy, (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) Hamîd'dir.

7. Kâfirler diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "(Hayır, öyle değil!) Rabbime yemin olsun ki, elbette diriltileceksiniz, sonra da size yaptıklarınız haber verilecek. Bu, Allah'a çok kolaydır."

8. Allah'a, Resûl'üne ve indirdiğimiz nura iman edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Sizi Toplanma Günü için bir araya getireceği gün, işte o gün Teğabûn/Aldanma Günü'dür. Kim Allah'a iman eder ve salih amel işlerse, onun kusurlarını örter ve onu altından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetlere sokar. Büyük kurtuluş/kazanç budur işte.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١٠ مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ۝١١ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا
عَلٰي رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ۝١٢ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝١٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوْٓا
اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا
وَتَصْفَحُوْا وَتَغْفِرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيمٌ ۝١٤ اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ
وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ۝١٥ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوْا وَاَطِيعُوْا وَاَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ۭ
وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝١٦
اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ
شَكُوْرٌ حَلِيمٌ ۝١٧ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١٨

سُورَةُ الطَّلَاقِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

10. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar, bunlar ateşin ehlidirler, orada ebedî kalacaklardır. O ne kötü bir dönüş yeridir.

11. Allah'ın izni olmadan hiçbir musibet başa gelmez. Kim Allah'a iman ederse, (Allah) onun kalbini hidayet eder. Allah, her şeyi bilendir.

12. Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin. Şayet yüz çevirirseniz, Resûlümüzün vazifesi ancak apaçık bir tebliğdir.

13. Allah... Kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah olmayandır. (O hâlde) müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

14. Ey iman edenler! Şüphesiz ki (sizi Allah'a ve Resûl'üne hicret etmekten alıkoyan) kadınlarınız ve çocuklarınız, sizin için birer düşmandır. Onlardan sakının. (Ancak) affeder, hoş görür ve bağışlarsanız şüphesiz ki Allah, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

15. Mallarınız ve evlatlarınız ancak birer fitnedir. Allah ise katında en büyük mükâfat olandır.

16. Allah'tan gücünüz yettiğince korkup sakının. İşitin, itaat edin. Kendinize hayır olarak infakta bulunun. Kim de nefsinin bencilliğinden korunursa işte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridirler.

17. Şayet Allah'a güzel bir borç verirseniz size (karşılığını) kat kat arttırır ve (günahlarınızı) bağışlar. Allah (kullarına teşekkür eden ve yaptıklarının karşılığını fazlasıyla veren) Şekûr, (kulların hak ettikleri cezayı erteleyen) Halîm'dir.

18. Gayb ve şehadet bilgisinin sahibidir. (İzzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا
الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ
اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۗ لَا تَدْرِى لَعَلَّ اللّٰهَ
يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَّاَشْهِدُوا ذَوَىْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ
وَاَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۗ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهُ مَخْرَجًا ۙ ﴿٢﴾ وَّيَرْزُقْهُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ۗ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَىْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالّٰٓـِٔى يَئِسْنَ
مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ
وَّالّٰٓـِٔى لَمْ يَحِضْنَ ۗ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۗ
وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهُ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ
اِلَيْكُمْ ۗ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ اَجْرًا ﴿٥﴾

65. TALAK SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 12 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey Nebi! Kadınları boşamak (istediğinizde), onları iddetleri (vaktinde, yani temizlendiklerinde) boşayın ve iddet müddetini hesaplayın. Rabbiniz olan Allah'tan korkup sakının. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar. (Ancak) apaçık bir fuhşiyat (zina) işlerlerse (onları çıkarabilirsiniz). Bu, Allah'ın (koymuş olduğu) sınırlarıdır. Kim de Allah'ın sınırlarını çiğnerse, şüphesiz ki nefsine zulmetmiş olur. Bilemezsin ki, belki de Allah (talak sonrası kalplerini tekrardan birbirlerine ısındırıp) yeni bir durum meydana getirir.

2. (İddet) sürelerine ulaştıkları zaman, onları güzellikle tutun veya güzellikle onlardan ayrılın. İçinizden iki adil şahit tutun ve şahitliği Allah için dosdoğru yapın. Allah'a ve Ahiret Günü'ne inananlara bununla öğüt verilir. Kim de Allah'tan korkup sakınırsa (Allah,) ona bir çıkış yolu kılar.

3. Ve onu hiç ummadığı yerden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse O, kendisine yeter. Şüphesiz ki Allah, (dilediği) emrini yerine getirecek olandır. Muhakkak ki Allah, her şey için bir ölçü/zaman/vade tayin etmiştir.

4. Kadınlarınızdan hayızdan kesilmiş olanlar ve henüz hayız görmemiş olanların iddeti -şayet şüpheye düşerseniz- üç aydır. Hamile kadınların (iddetiyse) yüklerini bırakmalarıdır. Kim de Allah'tan korkup sakınırsa (Allah,) ona işinde kolaylık ihsan eder.

5. Bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkup sakınırsa (Allah,) onun kusurlarını örter ve onun mükâfatını büyütür.

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ
لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ؕ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ
حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ
بِمَعْرُوفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗٓ اُخْرٰى ۝٦ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ
مِنْ سَعَتِهٖ ؕ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ؕ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ؕ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝٧ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ
عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا
نُكْرًا ۝٨ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ۝٩ اَعَدَّ اللّٰهُ
لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ قَدْ اَنْزَلَ
اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۙ ۝١٠ رَسُولًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ
لِيُخْرِجَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ
وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ۝١١ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ
سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًا ۝١٢

6. (Boşamış olduğunuz eşlerinizi) imkânınız dâhilinde, oturduğunuz yerde iskân edin. Onları dara düşürmek için zarar vermeyin. Şayet hamile iseler, doğum yapıncaya kadar onlara nafaka verin. Sizin için (çocuğunuzu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. İşlerinizi aranızda güzellikle (karşılıklı danışarak) istişare edin. Şayet (ücret konusunda) güçlükle karşılaşır (anlaşamazsanız), başka bir kadın, baba için çocuğu emzirsin.

7. Bolluk içinde olan, nafakayı bolluk imkânına göre versin. Kimin rızkı daraltılmışsa, Allah'ın kendisine verdiğinden nafaka versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğinden fazlasını yüklemez. Allah, zorluktan sonra kolaylık kılacaktır.

8. Nice belde (halkı), Rablerinin ve resûllerinin emrine karşı geldi. Biz onları çetin bir hesaba çektik ve görülmemiş bir azapla onlara azap ettik.

9. (O halk, kötü) işlerinin vebalini tattı ve işlerinin akıbeti hüsran oldu.

10. Allah, onlar için çetin bir azap hazırlamıştır. (O hâlde) Allah'tan korkup sakının ey iman eden akıl sahipleri! Muhakkak ki Allah, size zikir/Kur'ân indirmiştir.

11. İman edip salih amel işleyenleri, karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan Resûl (göndermiştir). Kim Allah'a iman eder ve salih amel işlerse, onu içinde ebedî kalacağı, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, şüphesiz ki ona güzel bir rızık vermiştir.

12. Allah ki; yedi göğü ve yerde de onun bir benzerini yarattı. Emir (Allah'ın kaza ve kaderi) bu ikisi arasında sürekli inip durur. (Bu,) Allah'ın her şeye kadîr olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle kuşattığını bilmeniz içindir.

66. TAHRÎM SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 12 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey Nebi! Eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek Allah'ın sana helal kıldığını niçin kendine haram kılıyorsun? Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

2. Muhakkak ki Allah, yeminlerinizi çözme yolunu size açıklamıştır. Allah sizin Mevlanızdır. O, (her şeyi bilen) El-Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) El-Hakîm'dir.

(Yemin kefareti için bk. 5/Mâide, 89)

3. Hani Nebi, eşlerinden bazısına bir sır vermiş, o da bu (sırrı diğer eşlere) haber vermişti. Allah (bu durumu Nebi'ye) açık edince (Peygamber, sırrını ifşa eden hanımına) bir kısmını söylemiş, bir kısmını da (söylemeyip) yüz çevirmişti. (Hanımına durumu) haber verince: "Sana bunu kim haber verdi?" dedi. (Resûl) dedi ki: "(Her şeyi bilen) El-Alîm ve (her şeyden haberdar) El-Habîr (olan Allah) bana haber verdi."

4. Şayet (ikiniz), Allah'a tevbe ederseniz (sizin için en hayırlısı budur). Çünkü kalpleriniz saptı. Şayet onun (Resûl'ün) aleyhine yardımlaşmaya devam ederseniz hiç şüphesiz ki Allah, Cibril ve salih müminler onun dostudur. Bunların ardında melekler de onun destekçisidir.

سُورَةُ التَّحْرِيمِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ۭ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ
وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ
فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْۢ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا
نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ۭ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿٣﴾ اِنْ تَتُوْبَآ
اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ وَاِنْ تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ
وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهٗٓ
اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ
تٰۗىِٕبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰۗىِٕحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ وَّاَبْكَارًا ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰۗىِٕكَةٌ
غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٦﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۭ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧﴾

5. Şayet sizi boşayacak olursa Rabbinin ona, sizin yerinize, sizden daha hayırlı, Allah'a teslim olmuş, iman etmiş, gönülden ve sürekli itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler ihsan etmesi umulur.

6. Ey iman edenler! Nefislerinizi/Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taş olan ateşten koruyun. O (ateşin) üzerinde sert, güçlü melekler vardır. Onlar, emrettiği şeylerde Allah'a isyan etmez ve emrolundukları şeyi yaparlar.

7. Ey kâfirler! Bugün özür beyan etmeyin. Size ancak yaptıklarınızın karşılığı verilecektir.

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا تُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا ۭ عَسٰى
رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٨ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۭ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝٩ ضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوْحٍ وَّامْرَاَتَ لُوْطٍ ۭ
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتٰهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا وَّقِيْلَ ادْخُلَا النَّارَ
مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ۝١٠ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ
فِرْعَوْنَ ۘ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ
مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝١١ وَمَرْيَمَ
ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ۝١٢

8. Ey iman edenler! Allah'a nasuh bir tevbeyle (günaha dönmeme azmiyle) tevbe edin. Umulur ki Rabbiniz, kusurlarınızı örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Nebi'yi ve beraberindeki müminleri rezil etmeyecektir. Onların nuru önlerinde koşup (parıldar). Sağlarından (amel defterlerini almışlardır). Derler ki: "Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, günahlarımızı bağışla. Çünkü sen, her şeye kadîr olansın."

9. Ey Nebi! Kâfirler ve münafıklarla savaş ve onlara karşı sert ol. Onların barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir dönüş yeridir.

10. Allah, kâfirlere Nuh'un ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de kullarımızdan salih olan iki kulun (nikâhı) altındaydı. İkisi de (müşrik kavimlerinin yanında yer alarak, kocalarına) ihanet ettiler. (Kocaları peygamber olmasına rağmen) Allah'a karşı onlara hiçbir fayda sağlamadı. Denildi ki: "Girenlerle beraber girin ateşe."

11. Allah, iman edenlere de Firavun'un hanımını örnek verdi. Hani o demişti ki: "Rabbim! Bana kendi katında, cennette bir ev yap. Beni Firavun'dan, amelinden ve zalimler topluluğundan kurtar."

12. (Allah,) İmran kızı Meryem'i de (örnek verir). O ki iffetini korudu, biz de ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve Kitaplarını doğruladı. O gönülden sürekli itaat edenlerdendi.

67. MÜLK SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 30 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hâkimiyeti/egemenliği elinde bulunduran (Allah) ne yüce, ne mübarektir. O her şeye kadîr olandır.

2. O (Allah) ki; hanginizin daha güzel amel yapacağını denemek/ortaya çıkarmak için, ölümü ve hayatı yarattı. O (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr'dur.

3. O (Allah) ki; (her biri diğerinin üzerinde ve birbirine uyumlu) katmanlar hâlinde yedi gök yarattı. Rahmân'ın yaratmasında hiçbir uyumsuzluk/tutarsızlık göremezsin. İşte (yarattıkları ortada) çevir gözünü, bir açık/gedik görebilecek misin?

4. Sonra (kusur aramak için) iki defa daha göz at. Göz hiçbir şey elde edememiş ve yorulmuş olarak sana dönecektir.

5. Andolsun ki, dünya semasını kandillerle süsledik ve o (yıldızları, semada söz dinlemeye çalışan) şeytanlar için taşlama (aracı) kıldık. Ve onlar için alevleri dehşet saçan bir ateş hazırladık.

6. Rablerini inkâr edenlere cehennem azabı vardır. O, ne kötü bir dönüş yeridir.

سُورَةُ الْمُلْكِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۙ﴿١﴾ اَلَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۙ﴿٢﴾
اَلَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا ۖ مَا تَرٰى فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ ۖ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ ۙ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ
وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ
كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ اِذَآ اُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا
شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۙ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَآ اُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ
خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا
مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ
اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيٓ اَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ ۚ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١١﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

7. Oraya atıldıklarında, (ateş) kaynayıp fokurdarken onun hırıltılarını işitirler.

8. (Ateş) öfkeden çatlayıp ayrışacak gibi olur. Her bir topluluk (ateşin) içine atıldığında, oranın bekçileri kendilerine: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorarlar.

9. Derler ki: "Evet! Muhakkak ki bize uyarıcı geldi (fakat) biz onu yalanladık ve: 'Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz yalnızca büyük bir sapıklık içindesiniz.' dedik."

10. Dediler ki: "Şayet işitiyor ya da aklediyor olsaydık, alevleri dehşet saçan ateşin ehlinden olmazdık."

11. Günahlarını itiraf ettiler. Ateş ehli (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun.

12. Şüphesiz ki gaybta (görmedikleri hâlde ya da kimsenin kendilerini görmediği yerlerde) Rablerinden korkanlar için bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٣﴾ اَلَا يَعْلَمُ
مَنْ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِيْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ﴿١٥﴾
ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُوْرُ ﴿١٦﴾
اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ؕ فَسَتَعْلَمُوْنَ
كَيْفَ نَذِيْرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿١٨﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ۛ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا الرَّحْمٰنُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍۢ بَصِيْرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ
لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ؕ اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِيْ غُرُوْرٍ ﴿٢٠﴾ اَمَّنْ
هٰذَا الَّذِيْ يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ۚ بَلْ لَّجُّوْا فِيْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ ﴿٢١﴾
اَفَمَنْ يَّمْشِيْ مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَّمْشِيْ سَوِيًّا
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِيْ
ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٦﴾

13. Sözünüzü ister gizleyin ister açıktan söyleyin (Allah için birdir). Çünkü O, sinelerde saklı olanı bilir.

14. Hiç yarattığını bilmez mi? O, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) El-Latîf, (her şeyden haberdar olan) El-Habîr'dir.

15. Sizin için yeryüzünü zelil (üzerinde yaşamaya elverişli) kılan O'dur. O'nun yollarında yürüyün ve rızkından yiyin. Diriliş O'nadır.

16. Gökte olan (Allah)'ın sizi yere geçirmeyeceğinden emin mi oldunuz? O zaman onun aniden sarsıldığını (görürsünüz).

17. Gökte olan (Allah)'ın üzerinize taş yağdıran bir kasırga göndermesinden emin mi oldunuz? Uyarımın nasıl olduğunu bileceksiniz!

18. Andolsun ki, onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Nasılmış benim inkârım?

19. Üstlerinde saflar hâlinde dizilmiş ve kanat açıp kapayan kuşları görmüyorlar mı? Onları, (hava boşluğunda) Rahmân'dan başkası tutmuyor. Şüphesiz ki O, her şeyi görendir.

20. Rahmân'ın dışında size yardım edecek ordularınız kimmiş? Kâfirler ancak bir aldanma içindelerdir.

21. Rızkınızı kestiği takdirde, (Allah'ın dışında) sizlere rızık verecek kimmiş? (Hayır, öyle değil!) İşin aslı onlar bir inat/başkaldırı ve hoşnutsuzluk içinde diretiyorlar.

22. Acaba başı önünde (sağına soluna bakmadan) yürüyen mi, yoksa dosdoğru yol üzerinde dümdüz/dimdik yürüyen mi? (Söyleyin bakalım: Bu ikisinden hangisi) hidayet ehli olmaya layıktır?

23. De ki: "Sizi yoktan var eden, size kulaklar, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan O'dur. Ve O'na haşrolunacak (diriltilip huzurunda toplanacaksınız)."

25. Derler ki: "Şayet doğru söylüyorsanız, (bize) vadettiğiniz (azap) ne zaman? (Gelsin de görelim!)"

26. De ki: "(Kıyamete dair) bilgi, yalnızca Allah'ın yanındadır. Ben ise ancak apaçık bir uyarıcıyım."

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِى
كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ
اَوْ رَحِمَنَا ۙ فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ
اٰمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَاْتِيكُمْ بِمَآءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۙ ﴿١﴾ مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ۚ ﴿٢﴾ وَاِنَّ
لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
وَيُبْصِرُونَ ۙ ﴿٥﴾ بِاَيِّيكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا
لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ۙ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ۙ ﴿١١﴾
مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ۙ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ۙ ﴿١٣﴾ اَنْ كَانَ
ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۘ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

27. (Azabı) yakınlaşmış gördükleri zaman, kâfirlerin yüzleri kötü bir hâl aldı. Denildi ki: "İşte bu (ne zamanmış diye inkâr ettiğiniz ve) gerçekleşmesini talep ettiğiniz şeydir."

28. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet Allah beni ve beraberimdekileri helak etse ya da bize merhamet etse, kâfirleri can yakıcı azaptan kim koruyacak?"

29. De ki: "O Rahmân'dır. Biz O'na iman ettik ve yalnızca O'na tevekkül ettik. Kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında bileceksiniz/anlayacaksınız."

30. De ki: "Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet suyunuz yerin dibine geçse (kaybolsa), kim size kaynak suyu getirebilir?"

68. KALEM SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 52 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Nûn. Kaleme ve yazdıklarına andolsun ki,

2. Sen, Rabbinin nimeti sayesinde asla deli/cinlenmiş değilsin.

3. Şüphesiz ki (onların bu eziyetlerine sabretmen karşılığında) senin için kesintisiz bir ecir vardır.

4. Ve hiç kuşkusuz, sen büyük bir ahlak üzeresin.

5. Sen de göreceksin, onlar da görecekler.

6. Hanginizin fitneye uğramış (bir sapık) olduğunu.

7. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanları da hidayet üzere olanları da en iyi bilendir.

8. (Öyleyse) yalanlayanlara itaat etme.

9. Onlar, senin kendileriyle uyum içinde olup (sapkınlıklarına karşı yumuşamanı) istediler. (Buna karşılık) onlar da uyum gösterip (sana karşı yumuşayacaklardı).

10. Çokça yemin eden değersiz kimseye itaat etme.

11. Sürekli ayıplayıp (gıybet yapan) ve (insanların) sözlerini taşıyan,

12. Hayra engel olan, haddi aşan, çok günah işleyen,

13. Kaba-saba/zorba sonra da nesebi belli olmayan,

14. Mal ve çocuk sahibi olmuş diye,

15. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman, "evvelkilerin masalları" diyen.

سَنَسِمُهٗ عَلَى الْخُرْطُوْمِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ ۚ
اِذْ اَقْسَمُوْا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِيْنَ ۙ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُوْنَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ
مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيْمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِيْنَ ۙ﴿٢١﴾
اَنِ اغْدُوْا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِيْنَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوْا وَهُمْ يَتَخَافَتُوْنَ ۙ﴿٢٣﴾
اَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِيْنٌ ﴿٢٤﴾ وَّغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قٰدِرِيْنَ ﴿٢٥﴾
فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوْٓا اِنَّا لَضَآلُّوْنَ ۙ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ
اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ ﴿٣١﴾ عَسٰى
رَبُّنَآ اَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ؕ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٣٤﴾
اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ ۫ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۚ﴿٣٦﴾
اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ ۙ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخَيَّرُوْنَ ۚ﴿٣٨﴾ اَمْ لَكُمْ
اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُوْنَ ۚ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ
اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ ۚ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ۙ﴿٤٢﴾

16. Onu burnundan damgalayacağız.
17. Şüphesiz ki bahçe sahiplerini denediğimiz gibi bunları da (Mekkelileri de) denedik. Hani onlar, sabah vakti (meyveleri) devşireceklerine dair yemin etmişlerdi.
18. "İnşallah" demiyor (yoksulların hakkını ayıracaklarına dair istisnada bulunmuyorlardı).
19. Onlar uyurken, Rabbinden bir afet (bahçelerini) kuşattı.
20. (Bahçe) gecenin karanlığı gibi kapkara kesiliverdi.
21. Sabah vakti birbirlerine seslendiler.
22. "Şayet ürünleri toplamaya (kesin niyetliyseniz), erkenden yola koyulun."
23. Aralarında sessizce konuşarak çıktılar.
24. "Bugün yanınıza sakın bir yoksul girmesin!"
25. Yoksulları engellemeye güç yetirecek(mişler gibi), erkenden yola çıktılar.
26. Onu (yanmış ve kapkara kesilmiş) görünce: "Hiç şüphesiz yolu şaşırdık." dediler.
27. "(Hayır!) İşin aslı biz mahrum bırakıldık."
28. Ortancaları: "Ben, 'Allah'ı tesbih etmeniz gerekir.' dememiş miydim?" dedi.
29. Dediler ki: "Rabbimiz! Sen tüm eksikliklerden münezzehsin. Doğrusu biz, zalimleriz."
30. Birbirlerine dönüp karşılıklı kınamaya başladılar.
31. Dediler ki: "Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz azgınmışız."
32. "Umulur ki Rabbimiz, onun yerine daha hayırlısını verir bize. Şüphesiz ki biz, Rabbimize rağbet edenleriz."
33. İşte azap böyledir. Ahiret azabıysa elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.
34. Hiç kuşkusuz, muttakiler için Rableri katında Naim Cennetleri vardır.
35. Hiç (Allah'a) teslim olmuş olanları suçlu günahkârlar gibi kılar mıyız?
36. Ne oluyor size, nasıl hüküm veriyorsunuz?
37. Yoksa bir kitabınız var da (bu bilgilerinizi) oradan mı okuyorsunuz?
38. "Beğendiğiniz her şey sizindir." (diye mi yazıyor o kitapta?)
39. Yoksa: "Ne hüküm verirseniz o sizin olacak." diye, kıyamete kadar, bizim üzerimizde, sizin için edilmiş yeminler mi vardır?
40. Sor (bakalım) onlara, (bu iddialarına) hangisi kefilmiş?
41. Yoksa (bu iddiaları gerçekleştirecek) ortakları mı varmış? Şayet doğru söylüyorlarsa, ortaklarını getirsinler (bakalım).
42. Baldırın açılacağı o günde secdeye çağrılırlar, (fakat secde etmeye) güç yetiremezler.

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِى وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ ؕ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۙ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلِى لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا
فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۚ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۘ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ؕ ﴿٤٨﴾
لَوْلَآ اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ
فَجَعَلَهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَآقَّةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلْحَآقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا الْحَآقَّةُ ؕ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِرِيحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۙ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ ۙ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعٰى ۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۚ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

43. Gözleri (korkudan) baygın (bir hâldedir). Onları zillet bürür. (Oysa) onlar sıhhatli iken secdeye çağrılırlardı.

44. Sen, beni ve bu sözü yalanlayanı baş başa bırak. Biz onları hiç bilmedikleri yerden, adım adım (azaba) yaklaştıracağız.

45. Onlara mühlet veririm. Şüphesiz ki benim tuzağım, pek sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan ücret istiyorsun da bu borçtan dolayı mı ağır bir yük altına girmişler? (Ücret korkusuyla mı İslam'a girmiyorlar?)

47. Yoksa gayb onların yanında da onlar mı yazıyorlar?

48. Rabbinin hükmüne sabret, balık sahibi (Yunus Peygamber) gibi olma! Hani dert ve sıkıntıyla (Rabbine) dua etmişti.

49. Şayet Rabbinden bir nimet ona ulaşmış olmasaydı, kınanmış bir hâlde boşluğa atılacaktı.

50. Rabbi onu seçti ve salihlerden kıldı.

51. O kâfirler zikri/Kur'ân'ı işittiklerinde, neredeyse gözleriyle ayaklarını kaydırıp (seni devireceklerdi). Ve derler ki: "Şüphesiz ki o, bir delidir."

52. Oysa o, yalnızca âlemlere bir öğüttür/hatırlatmadır.

69. HAKKA SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 52 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hakka! (Her insana hak ettiği sonu getiren, gerçekleşmesi hak ve kesin olan kıyamet.)

2. Nedir o Hakka?

3. Sen Hakka'nın ne olduğunu nerden bileceksin ki?

4. Semud ve Âd, (sarsıcı kıyamet olan) Karia'yı yalanladılar.

5. Semud, azgınlıkları sebebiyle helak edildi.

6. Âd Kavmi'yse, her şeyi yerle bir eden gürültülü bir fırtınayla helak edildi.

7. (Allah, fırtınayı) kesintisiz yedi gece sekiz gün onlara musallat etti. (Orada olmuş olsaydın) o kavmi, içi çürümüş hurma kütükleri gibi yerlere serilmiş görürdün.

8. Şimdi onlardan geriye bir şey kaldığını görüyor musun?

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ۚ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ
رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾
لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾
وَالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾
يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْ ۚ ﴿١٩﴾ اِنِّي ظَنَنْتُ اَنِّي مُلَاقٍ
حِسَابِيَهْ ۚ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا
دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾
وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يٰلَيْتَنِي لَمْ اُوتَ كِتَابِيَهْ ۚ ﴿٢٥﴾
وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ۚ ﴿٢٦﴾ يٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۚ ﴿٢٧﴾ مَآ اَغْنٰى عَنِّي
مَالِيَهْ ۚ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ۚ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ اِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

9. Firavun, ondan önceki (kavimler) ve altı üstüne gelmiş olan (Lut'un kavmi) hep hata işlediler.
10. Rablerinin Resûlü'ne isyan ettiler. (Allah da) onları (dozu gitgide) artan bir yakalayışla yakalayıverdi.
11. Hiç şüphesiz, su taştığında sizleri gemide biz taşıdık.
12. Ta ki onu size hatırlatma/öğüt kılalım ve kavrayan kulaklar onu kavrasın (onunla amel etsin ve sonradan gelenlere aktarsın diye).
13. Sûr'a tek bir üfürüşle üfürüldüğünde,
14. Yer ve dağlar yerinden taşınıp, (sonra da) birbirine çarpılıp parça parça olduklarında,
15. İşte o gün Vakıa (vuku bulması kesin olan kıyamet) vuku bulmuştur.
16. Gök yarılmıştır. O, o gün gevşemiş/sarkmış olacaktır.
17. Melekler onun çevresi üzerindedir. O gün üstlerinde bulunan sekiz (melek), Rabbinin arşını taşıyacaktır.
18. O gün (Allah'a) arz olunursunuz. Hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.
19. Kitabı sağ tarafından verilene gelince: "İşte kitabım! Alın okuyun." der.
20. "Şüphesiz ki ben, hesabıma kavuşacağımı yakinen biliyordum."
21. Artık o, razı olunan bir yaşam içindedir.
22. Yüksek bir cennette,
23. Koparılacak yemişleri pek yakındır.
24. (Ona) Geçmişte işlediğiniz amellere karşılık, afiyetle yiyip içiniz (denir).
25. Kitabı soldan verilene gelince: "Keşke kitabım bana verilmeseydi." der.
26. "(Keşke) hesabımı hiç bilmeseydim."
27. "Keşke (ölüm) her şeyi bitirseydi de (diriliş ve hesap olmasaydı)."
28. "Malım bana hiçbir fayda sağlamadı."
29. "Gücüm/otoritem kaybolup gitti."
30. (Buyrulur ki:) "Onu tutun ve bağlayın."
31. "Sonra da onu cehenneme atın."
32. "Sonra da onu yetmiş zira' uzunluğunda bir zincire vurun."
33. "Çünkü o, büyük olan Allah'a iman etmezdi."
34. "Yoksulu yedirmeye de teşvik etmezdi."

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾
لَا يَاْكُلُهٗٓ اِلَّا الْخَاطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾
وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾
ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾
وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

35. "Bugün, burada onun hiçbir yakın dostu olmayacaktır."
36. "Kan ve irin dışında bir yiyecekleri de yoktur."
37. "Onu da yalnızca hata edenler/günahkârlar yer."
38. Hayır! (Mesele müşriklerin iddia ettiği gibi değil.) Gördüklerinize yemin ederim!
39. Ve görmediklerinize.
40. Hiç şüphesiz (Kur'ân), değerli olan Resûl'ün sözüdür.
41. O, şair sözü değildir. Ne kadar da az inanıyorsunuz.
42. Kâhin sözü de değildir. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.
43. Âlemlerin Rabbi (olan Allah) tarafından indirilmiştir.
44. Şayet o, bize karşı bazı sözler uydursaydı,
45. Biz, sağ (elle)/kuvvetle mutlaka ondan (intikam) alırdık.
46. Sonra da, (kalbindeki) can damarını koparırdık.
47. Sizden hiç kimse de (bunları yapmamıza) engel olamazdı.
48. Şüphesiz ki o, muttakiler için bir öğüttür/hatırlatmadır.
49. Hiç kuşkusuz biz, sizin içinizden yalanlayanlar olduğunu biliyoruz.
50. Ve hiç şüphesiz o, kâfirler için bir pişmanlıktır. (Kıyamet Günü inanmadıklarından dolayı pişman olurlar.)
51. Ve hiç şüphesiz o, kesin olan haktır.
52. O hâlde büyük olan Rabbini ismiyle tesbih et.

سُورَةُ الْمَعَارِجِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَاَلَ سَآئِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾
تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾
فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ
السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

70. MEÂRİC SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 44 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. İsteyen biri, gerçekleşecek azabı istedi.
2. Kâfirler için olan o (azabı), savacak kimse yoktur.
3. O (azap), göklerin sahibi Allah'tandır.
4. Melekler ve Ruh, süresi elli bin yıl olan bir günde (Allah'a) çıkar/yükselir.
5. (Öyleyse) güzel bir sabırla sabret!
6. Şüphesiz ki onlar, onu (azabı) uzak görüyorlar.
7. Biz ise yakın görüyoruz.
8. Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün,
9. Dağlar (etrafa saçılmış) rengârenk yün gibi olur.
10. (O gün) yakın dost, dostunu sormaz.

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُئْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾
الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾
لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ
مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ
مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

11. (Birbirlerine) gösterilirler. Mücrim kimse, o günün azabından kurtulmak için oğullarını fidye olarak vermek ister.

12. Hanımını ve kardeşini,

13. Onu barındıran hısım akrabayı,

14. Yeryüzünde olanların tamamını... Sonra da (bu verdikleri) onu kurtarsın (ister).

15. Asla! Çünkü o, çılgınca yanan ve alevleri şiddetli cehennemdir.

16. Kafa derisini soyup çıkarandır.

17. (İman ve salih amelden) yüz çeviren ve arkasını döneni çağırır.

18. (Mal) toplayıp onu bir kapta/kesede/kasada/banka hesabında (biriktireni).

19. Şüphesiz ki insan, helu' (sabırsız/aceleci, bencil) olarak yaratılmıştır.

20. Ona bir şer dokundu mu (sabredip ecrini Allah'tan beklemez), vaveylayı koparır.

21. Ona bir hayır dokundu mu cimrilik edip (başkalarıyla paylaşmaz).

22. Ancak namaz kılanlar hariç.
(Huşu ile kılınan bir namaz, insanın helu'/sabırsız/aceleci/bencil yönünü terbiye eder. (bk. 23/Mü'minûn, 2))

23. Onlar ki; namazlarında sürekli-lerdir.

24. Onların mallarında belli bir hak vardır.

25. Dilenen ve mahrum olan (fakir) için.

26. Onlar Din Günü'nü/ahireti tasdik ederler.

27. Onlar Rablerinin azabından dolayı korku içindelerdir.

28. Çünkü Rablerinin azabından güven içinde olunmaz.

29. Onlar iffetlerini korurlar.

30. Eşleri veya cariyeleri müstesna. Onlarla (beraber) olmaları nedeniyle kınanmazlar.

31. Kim de bundan ötesini arar (eşi ve cariyesi dışındakilerle beraber olmaya yeltenirse), işte böyleleri haddi aşanlardır.

32. Onlar (gerek Rableriyle kendi aralarında, gerek insanlarla aralarında var olan) emanetlerini ve sözlerini gözetirler.

33. Onlar şahitliklerini dosdoğru yerine getirirler.

34. Onlar (vakitlerine, şart ve rükünlerine, huşu ve sünnetlerine dikkat ederek) namazlarını korurlar.

35. İşte bunlar cennetlerde ağırlanmış olanlardır.

36. Ne oluyor o kâfirlere ki, sana (düşmanca) yöneliyorlar/dik dik bakıyorlar?

37. Sağdan ve soldan topluluklar hâlinde.

38. Yoksa onlardan her biri, Naim Cenneti'ne girmeyi mi umuyor?

39. Asla! Şüphesiz ki biz, onları bildikleri şeyden yarattık. (Herkes aynı şeyden yaratılmıştır. Kimsenin kimseye yaratılış itibarıyla üstünlüğü yoktur. İman etmedikleri hâlde, nasıl olur da kendilerini müminlerden üstün görürler?)

فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُوْنَ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ
يُوْعَدُوْنَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُّوْفِضُوْنَ ﴿٤٣﴾
خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿٤٤﴾

سُوْرَةُ نُوْحٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿١﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ
وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ دَعَوْتُ
قَوْمِيْ لَيْلًا وَّنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِيْٓ اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنِّيْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ
لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْٓا اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوْا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنِّيْ دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنِّيْٓ اَعْلَنْتُ
لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

40. Doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim ki, hiç şüphesiz biz, güç yetirenleriz.

41. Onlardan daha hayırlılarını onların yerine getirip değiştirmeye... Hem bizim önümüze geçip (bunu yapmamıza engel de olamazlar).

42. Kendisiyle tehdit edildikleri günle karşılaşıncaya kadar, bırak onları (batıla) dalıp eğlensin (oyalansınlar).

43. Kabirlerinden (yarışırcasına) süratle çıktıkları o gün, âdeta dikili bir puta/hedefe yönelmiş gibilerdir.

44. Gözleri korkudan baygın, yüzlerini de zillet bürümüştür. İşte bu, onlara vadedilen (Kıyamet) Günü'dür.

71. NÛH SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 28 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hiç şüphesiz Nuh'u, kavmine: "Kendilerine can yakıcı azap gelmeden önce onları uyar." diye gönderdik.

2. Demişti ki: "Ey kavmim! Hiç şüphesiz ben, sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

3. "Allah'a ibadet edin, O'ndan korkup sakının ve bana itaat edin."

4. "(Buna karşılık) günahlarınızı bağışlasın ve sizi belirlenmiş bir süreye kadar ertelesin. Şüphesiz ki Allah'ın eceli, (size) geldiğinde ertelenmez. Keşke bilmiş olsaydınız."

5. Demişti ki: "Rabbim! Kuşkusuz ben, kavmimi gece gündüz (tevhide) davet ettim."

6. "Benim davetim, yalnızca onların kaçışını arttırdı."

7. "Onları bağışlayasın diye, kendilerini her (tevhide) davet edişimde parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, (küfürlerinde) ısrar ettiler ve büyüklendikçe büyüklendiler."

8. "Sonra hiç şüphesiz, onları açıktan davet ettim."

9. "Sonra muhakkak onlara (davetimi) ilan ettim. (Bazen de) iyiden iyiye gizledim. (Her biriyle ayrı ayrı özel olarak konuştum.)"

10. "Dedim ki: 'Rabbinizden bağışlanma dileyin. Çünkü o (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğaffâr'dır.' "

يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ
لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ
خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا
وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ
يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ
عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا
مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا
وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ
مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا
إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

11. "(İstiğfarınıza karşılık) üzerinize gökten bolca yağmur yağdırır."

12. "Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunur, sizin için bahçeler ve nehirler var eder."

13. "Size ne oluyor da Allah'a gerektiği şekilde saygı göstermiyorsunuz/Allah'tan hakkıyla korkmuyorsunuz!"

14. "Oysa O, sizi merhale merhale yaratmıştır. (Nutfe merhalesi, embriyo merhalesi...)"

15. "Görmediniz mi? Allah yedi göğü, nasıl da katman katman (birbirine uyumlu) yaratmıştır."

16. "Ay'ı (gökler içinde) bir nur, Güneş'i de aydınlatan bir kandil kılmıştır."

17. "Allah, sizi yerden bitki (gibi) bitirdi."

18. "Sonra (öldüğünüzde) sizi ona döndürür. Sonra sizi (diriltip oradan) çıkarır."

19. "Allah yeryüzünü sizin için bir yaygı kıldı."

20. "Ki onun geniş yollarında gezip dolaşasınız diye."

21. Nuh demişti ki: "Rabbim! Şüphesiz ki onlar, bana isyan ettiler. Mal ve çocukları, hüsranını arttırmaktan başka bir işe yaramayan kimselerin peşinden gittiler."

22. "Ve büyük büyük tuzaklar kurdular."

23. "Ve dediler ki: 'Sakın ha ilahlarınızı bırakmayın. Ved, Suva, Yeğus, Yauk ve Nesr'i de bırakmayın.' "

(İbni Abbas (ra) şöyle demiştir: "Nuh Kavmi'nin putları daha sonra Arapların putları olmuştur... Bunlar Nuh Kavmi'nden salih kişilerin adlarıydı. Onlar vefat edince şeytan, onların kavimlerine, oturdukları meclislerde putlar dikmelerini ve bu putlara bu isimleri vermelerini fısıldamıştı. Böyle yaptılar. Onlar vefat edinceye kadar bunlara ibadet edilmemişti. Onlar helak olup ilim ortadan kalkınca, insanlar bunlara ibadet etmeye başladılar." (Buhari, 4920) İbni Cerir (rh) der ki: "Muhammed b. Kays (rh) şöyle demiştir: 'Bu kişiler Âdem (as) ve Nuh (as) arasında yaşayan salih bir kavimdi. Bu kişilerin kendilerini takip eden tabileri vardı. Onlar vefat edince, kendilerini takip eden arkadaşları dediler ki: 'Biz onların resimlerini çizersek bu, hatırladığımız zaman bizi ibadet etmeye teşvik edici bir şey olur.' Sonra onların resimlerini çizdiler. O nesil vefat edip başka bir nesil gelince şeytan, onların arasına sızıp dedi ki: 'Sizden önceki atalarınız bunlara ibadet eder ve onlar sayesinde yağmura kavuşurlardı.' Bundan sonra insanlar, onlara ibadet etmeye başladılar.' " (Taberi Tefsiri))

24. "Muhakkak ki çok kimseyi saptırdılar. O zalimlerin sapıklıklarından başka bir şeyini arttırma."

25. Onlar hataları/günahları nedeniyle (tufanda) boğuldular. (Ahiretteyse) ateşe sokuldular ve kendileri için Allah'ın dışında yardımcı bulamadılar.

26. Nuh demişti ki: "Rabbim! Yeryüzünde yurt edinen tek bir kâfir dahi bırakma."

27. "Şayet onları bırakırsan, kullarını saptırır ve facir kâfirden başka (çocuk) doğurmazlar."

28. "Rabbim! Beni, anne babamı, evime mümin olarak gireni, mümin erkek ve mümin kadınları bağışla. Zalimlerin yalnızca helakini arttır."

72. CİN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 28 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

سُورَةُ الْجِنِّ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اُوحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ۙ﴿١﴾
يَهْدِيٓ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا ۙ﴿٢﴾ وَاَنَّهُ تَعَالٰى
جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۙ﴿٣﴾ وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا
عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۙ﴿٤﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۙ﴿٥﴾
وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ
رَهَقًا ۙ﴿٦﴾ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۙ﴿٧﴾
وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۙ﴿٨﴾ وَاَنَّا
كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ؕ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا
رَصَدًا ۙ﴿٩﴾ وَاَنَّا لَا نَدْرِيٓ اَشَرٌّ اُرِيدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشَدًا ۙ﴿١٠﴾ وَاَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَ ؕ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ۙ﴿١١﴾
وَاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ۙ﴿١٢﴾ وَاَنَّا لَمَّا
سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۙ﴿١٣﴾

1. De ki: "Bana şu vahyolundu: Cinlerden bir grup (Kur'ân'ı) dinleyip demişler ki: 'Hiç şüphesiz biz, (belagatı ve mesajlarıyla) hayranlık uyandıran bir Kur'ân dinledik.' "

2. "O, en doğru olana hidayet ediyor. Biz de ona iman ettik. Rabbimize hiçbir şeyi ortak koşmayız."

3. "Şüphesiz Rabbimizin kudret ve azameti pek yücedir. O, ne eş ne de çocuk edinmiştir."

4. "Şüphesiz ki bizim sefihimiz (İblis), Allah hakkında yalan ve zulüm olan şeyler söylüyormuş."

5. "(Oysa) hiç şüphesiz bizler, insanların ve cinlerin Allah hakkında yalan söylemeyeceğini sanıyorduk. (Kur'ân'ı dinleyince, Allah'ın eşinin ve çocuğunun olmadığını, insanların ve cinlerin yalan söylediğini gördük.)"

6. "Hiç şüphesiz insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırdı, (insanların cinlere sığınması, cinlerin) azgınlığını arttırırdı."

(Ayete iki şekilde mana verilebilir. Birincisi mealde zikrettiğimiz anlam, ikincisi de: "Kendisine sığınılan cinler, insanların azgınlık ve sapıklığını arttırdı." şeklindedir. İnsanların Allah'a (cc) şirk koşma şekillerinden biri; cinleri tazim, onlara sığınma, onlardan korunmak için onlara kurban kesme, gayb bilgisine vakıf olmak için onlarla irtibata geçme, onlar aracılığıyla büyü yapma, muska gibi şeylere cin isimleri ve tılsımlar yazarak cinlerden fayda umup zararı defetmelerini talep etmektir. Ayrıca şirkin tanımı, çeşitleri ve müşriğin akıbeti için bk. 4/Nîsa, 48)

7. "Şüphesiz ki onlar, sizin de sandığınız gibi Allah'ın kimseyi diriltmeyeceğini sanmışlardı."

8. "Kuşkusuz biz, göğe dokunduk da onun çok güçlü bekçiler ve ateş toplarıyla dolu olduğunu gördük."

9. "Şüphesiz ki (bundan önce, Mele-i A'lâ'nın haberlerini) dinlemek için oturmaya (elverişli) yerlerde oturuyorduk. Ancak şimdi kim dinlemeye (yeltense), anında kendisini gözetleyen/izleyen bir ateş topu bulur."

10. "Gerçek şu ki (Muhammed'in peygamber olarak gönderilmesi ve semadan haber alamıyor oluşumuz) insanlar için şer mi, yoksa Rableri onlar için hayır mı diledi, bilemiyoruz."

11. "Hiç şüphesiz, içimizde salih olanlar da vardır, bunun aşağısında (salih olmayanlar da) vardır. Biz farklı farklı yollara (dalan) fırkalar olmuşuz."

12. "Kesin olarak anladık ki; yeryüzünde Allah'ı aciz bırakamayız. Ve O'ndan kaçarak da O'nu aciz bırakamayız."

13. "Hiç şüphesiz, hidayeti (Kur'ân'ı) işittiğimizde ona iman ettik. Kim de Rabbine iman ederse o, (sevabının) eksiltilmesinden de (kendisine) zulmedilmesinden de korkmaz."

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ؕ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَاَنْ
لَّوِاسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ
فِيهِ ؕ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَاَنَّ
الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ
اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوا رَبِّى
وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنِّى لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾
قُلْ اِنِّى لَنْ يُّجِيرَنِى مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِهٖ
مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِهٖ ؕ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ
فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْرِٓى
اَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ رَبِّٓى اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ
فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَّسُولٍ فَاِنَّهٗ
يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

14. "Ve hiç şüphesiz, içimizde (Allah'a) teslim olmuş olanlar da var, zalim olanlar da. Kim teslim olmuşsa bunlar, doğru yolu araştırıp bulmuş olanlardır."

15. "Zalimlerse cehenneme odun olmuşlardır."

16. Şayet onlar, (İslam) yolu üzere istikamet ehli olsalardı onlara, (her türlü hayrı kendisiyle elde edecekleri) bol su (yağmur) verirdik.

17. Onları denemek/imtihan etmek için... Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, onu zorlu bir azaba sokar.

18. Hiç şüphesiz, mescidler Allah'ındır. (O hâlde), Allah'la beraber başka bir (ilaha) dua etmeyin.

19. Şüphesiz ki Allah'ın kulu (Muhammed), O'na dua etmek için kalktığında, neredeyse ona karşı keçe gibi (birbirlerine kenetlenecek ve düşmanlık edeceklerdi).

20. De ki: "Ben ancak Rabbime dua ederim ve hiçbir şeyi O'na ortak koşmam."

21. De ki: "Ben size ne bir zarar verebilirim ne de fayda sağlayabilirim."

22. De ki: "Hiç şüphesiz, Allah'a karşı kimse beni koruyamaz ve ben O'nun dışında (sığınabileceğim) bir sığınak da bulamam."

23. "(Benim vazifem,) Allah'tan olanı ve O'nun iletilerini tebliğ etmektir. (O'nun azabından ancak bu şekilde kurtulabilirim.) Kim de Allah'a ve Resûl'üne isyan ederse, ona içinde ebedî kalacağı cehennem vardır."

24. Tehdit edildikleri (azabı) gördüklerinde, kimin yardımcısı daha zayıfmış ve kim sayıca daha azmış bilecekler.

25. De ki: "Size vadedilen (azap) yakın mıdır yoksa Rabbim ona uzun bir zaman mı tayin etmiştir, hiç bilmiyorum."

26. (O,) gaybı bilendir. Gaybına hiç kimseyi muttali kılmaz.

27. Ancak resûlleri arasından razı olup (seçtikleri) müstesna. Çünkü (gayb bilgisine muttali olan elçinin) önünde ve arkasında (onu koruyan) gözetleyiciler kılmıştır.

28. Ta ki onların Rablerinden gelen iletileri (eksiksiz ve korunmuş olarak) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah,) onların yanında olan (bilgiyi) kuşatmış ve her şeyi sayıp (tane tane) kayıt altına almıştır.

73. MÜZZEMMİL SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 20 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۙ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيلًا ۙ﴿٢﴾ نِصْفَهٗٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۙ﴿٣﴾
اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيلًا ۗ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْقِى عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۗ﴿٥﴾
اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِىَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَّاَقْوَمُ قِيلًا ۗ﴿٦﴾ اِنَّ لَكَ فِى النَّهَارِ سَبْحًا
طَوِيلًا ۗ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۗ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۗ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ
وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۗ﴿١٠﴾ وَذَرْنِى وَالْمُكَذِّبِينَ اُولِى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَلِيلًا ۗ﴿١١﴾ اِنَّ لَدَيْنَآ اَنْكَالًا وَّجَحِيمًا ۙ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا اَلِيمًا ۗ﴿١٣﴾
يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ۗ﴿١٤﴾
اِنَّآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ۗ﴿١٥﴾ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا وَّبِيلًا ۗ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ
تَتَّقُونَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۗ﴿١٧﴾ اَلسَّمَآءُ مُنْفَطِرٌ بِهٖ ۗ
كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُولًا ۗ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ۗ﴿١٩﴾

1. Ey örtüsüne bürünen/(nübüvvet) yükünü yüklenen (Peygamber)!
2. (İçinde dinleneceğin) az bir kısmı hariç geceleyin kalk!
3. Yarısı kadar ya da biraz eksilt,
4. Veya ona biraz ekle. Kur'ân'ı (iyice bellemek ve derin düşünebilmek için) tertil üzere (tane tane, ağır ağır) oku.
5. Şüphesiz ki sana (yükümlülüğü) ağır olan bir söz vahyedeceğiz.
6. Hiç kuşkusuz gece ibadeti (duygu dünyanda) daha etkili, söz olarak da daha kuvvetlidir.
7. Şüphesiz ki gündüz (dinlenip uyuyabileceğin) geniş zamanın vardır. (Geceni ibadetle geçir.)
   (Ayete şöyle de anlam verilebilir: "Gündüz, yapacağın bir çok iş vardır.")
8. Rabbinin ismini an ve (her şeyi bırakıp) tam bir yönelişle O'na yönel.
9. (O) doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Öyleyse) O'nu Vekil edin.
10. Onların söylediklerine karşı sabret. Ve onları güzel bir biçimde (müminin vakar ve izzetine yakışır bir tarzda) terk et.
11. Yalanlayan, nimet sahibi (şımarık zenginleri) bana bırak ve onlara biraz mühlet tanı.
12. Çünkü bizim yanımızda prangalar ve şiddetle yanan bir cehennem vardır.
13. Boğaza takılıp geçmeyen (kötü) bir yemek ve can yakıcı bir azap da (vardır).
14. O gün yer ve dağlar şiddetle sarsılır. Dağlar, çökmüş kum yığınlarına dönüşür.
15. Şüphesiz ki Firavun'a Resûl gönderdiğimiz gibi size de şahit olan bir Resûl gönderdik.
16. Firavun, Resûl'e isyan etti. Biz de onu şiddetli bir yakalayışla yakalayıverdik.
17. Şayet kâfir olursanız, çocukların saçlarını ağartan (o dehşetli) günde, nasıl korunup sakınacaksınız?
18. Gök (o günün dehşetinden) yarılmıştır. (Allah'ın) vaadi mutlaka yerine gelmiştir.
19. Şüphesiz ki bu, bir hatırlatmadır/öğüttür. Artık dileyen, Rabbine bir yol tutar.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ ۙ
وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۙ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾
فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾
ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

20. Şüphesiz ki Rabbin, gecenin üçte ikisinde, yarısında ve üçte birinde senin ve beraberindeki bir grubun (namaz için) kalktığını bilir. Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. O sizin (gece boyu namaza) güç yetiremeyeceğinizi bildi. (Buna binaen) tevbelerinizi kabul etti. Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyun. Sizden hastalananlar olacağını, başkalarının yeryüzünde Allah'ın lütfunu arayarak yolculuk edeceğini, bir diğerlerinin Allah yolunda savaşacağını bildi. (O hâlde) Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Kendiniz için hayır olarak ne takdim etmişseniz, onu Allah'ın yanında daha hayırlı ve mükâfatı daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan bağışlanma dileyin. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir.

74. MÜDDESSİR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 56 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ey örtüsüne bürünen/örtünün altına gizlenen (Peygamber)!
2. Kalk ve uyar!
3. Ve yalnızca Rabbini tekbir et (yücelt)!
4. Elbiseni temiz tut.
5. Pislikleri (putları, şirki ve müşrikleri) terk et.
6. Daha fazlasını elde etmek isteğiyle iyilik yapma.
7. Rabbin için sabret.
8. Sûr'a üfürüldüğü zaman,
9. O gün, (gerçekten) zor bir gündür.
10. Kâfirler için hiç de kolay değildir.
11. Tek olarak yarattığım (adamla) beni baş başa bırak.
12. Ben ona çok fazla mal verdim.
13. (Sürekli onunla) beraber olan çocuklar,
14. Geniş imkân ve nimetler.
15. Sonra da o, daha fazlasını (vermemi) umar.
16. Asla! Çünkü o, ayetlerimize karşı inatçıdır.
17. Onu oldukça zor bir yokuşa (dayanılması zor, çetin azaplara) süreceğim.

إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾
ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَآ
إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾
وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِى وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا
تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ
إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓا۟ إِيمَٰنًا وَلَا يَرْتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ
ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ
يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِىَ
إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَٱلْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَٱلَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَٱلصُّبْحِ إِذَآ أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾
إِنَّهَا لَإِحْدَى ٱلْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ
أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّآ أَصْحَٰبَ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٩﴾
فِى جَنَّٰتٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِى سَقَرَ ﴿٤٢﴾
قَالُوا۟ لَمْ نَكُ مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ
مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

18. Çünkü o düşündü, ölçtü.
19. Kahrolası, nasıl da ölçtü biçti!
20. Bir daha, bir daha kahrolası, (bu) nasıl ölçüp biçmek!
21. Sonra baktı.
22. Sonra surat asıp yüzünü ekşitti.
23. Sonra arkasını döndü ve büyüklendi.
24. Ve dedi ki: "Bu, (sihirbazlardan) aktarılan bir büyüden başkası değildir."
25. "Bu, yalnızca bir beşer sözüdür."
26. Ben onu Sakar'a/cehenneme atacağım.
27. Sen Sakar'ın ne olduğunu nereden bileceksin?
28. (Öyle bir yakar ki) ne geriye bir şey bırakır ne de terk eder.
29. Cildi kavurup (değiştirir).
30. Onun üzerinde on dokuz (melek) vardır.
31. Biz, cehennem bekçilerini meleklerden başkası kılmadık. Onların sayısını, kâfirler için yalnızca bir fitne kıldık. Ta ki kendilerine Kitap verilenler yakinen inansınlar, iman edenlerin imanı artsın, kendisine Kitap verilenler ve iman edenler şüpheye düşmesin. Kalplerinde hastalık bulunanlarla kâfir olanlar da: "Allah bu misalle neyi murad etti/ne anlatmak istedi?" desin. İşte Allah dilediğini böyle saptırır dilediğini de hidayet eder. Rabbinin ordularını O'ndan başkası bilmez. O, insanlar için ancak bir öğüttür.
32. Asla! Andolsun Ay'a,
33. Dönüp gittiğinde geceye,
34. Aydınlattığında sabaha.
35. Hiç şüphesiz o (Sakar), en büyük (cezalardan) biridir.
36. İnsanlar için uyarıcıdır.
37. Sizden öne geçmek ve geride kalmak isteyenler için.
38. Her nefis, kazandığı (ameller) karşılığında rehindir. (Yaptıkları akıbetini belirler.)
39. Ashabu'l Yemin (amel defterini sağdan alacaklar) müstesna.
40. Onlar cennetlerdedir. Birbirlerine sorarlar.
41. Mücrimleri(n durumunu).
42. "Sizi Sakar'a/cehenneme ne sürükledi?" (derler.)
43. Derler ki: "Biz namaz kılanlardan değildik."
44. "Miskinleri/İhtiyaç sahibi yoksulları da doyurmazdık."
45. "(Batıla ve eğlenceye) dalıp gidenlerle beraber, biz de dalıp giderdik."
46. "Din Günü'nü yalanlardık."
47. "Yakin (ölüm) bize gelene kadar (böyle devam etti)."

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ
حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ
صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ
ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ
الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾
بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ
الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ
الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾
يُنَبَّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ
بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾
إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

48. Artık şefaat edenlerin şefaati onlara bir yarar sağlamaz.
49. Onlara ne oluyor ki, öğütten yüz çeviriyorlar?
50. Âdeta ürkmüş yaban eşekleri gibilerdir.
51. Aslandan (korkup) kaçan.
52. (Hayır, öyle değil!) Bilakis onlardan her biri, kendisine (Peygamber'e inen Kitap gibi) açılmış sahifeler verilmesini ister.
53. Asla! Bilakis onlar, ahiretten korkmuyorlar.
54. Asla! Hiç şüphesiz o, bir öğüttür.
55. Dileyen ondan öğüt alır.
56. Allah dilemedikçe öğüt alamazlar. O, takva ehli (korkup sakınılmaya en layık olan) ve mağfiret ehli (korkup sakınanları bağışlamaya en layık) olandır.

75. KIYÂMET SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 40 ayettir.) Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Kıyamet Günü'ne yemin ederim.
2. Kendini çokça kınayan nefse de yemin ederim.
3. Yoksa insan, onun kemiklerini toplayıp bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor?
4. Evet! Biz onun parmak uçlarını dahi düzenlemeye kâdiriz.
5. (Hayır, öyle değil!) İşin aslı insan, önündeki (günlerinde günaha dalıp, tevbeyi erteleyerek) fücur işlemek ister.
6. "Kıyamet ne zaman?" diye sorar.
7. Göz kamaştığı zaman,
8. Ay karardığı zaman,
9. Güneş ve Ay bir araya toplandığı zaman.
10. O gün insan: "Kaçış nereye?" der.
11. Asla! (Kaçıp) sığınacak hiçbir yer yok.
12. O gün varılıp karar kılınacak yer Rabbinin huzurudur.
13. O gün insana yapıp takdim ettikleri ve erteleyip (yapmadıkları) haber verilir.
14. (Hayır!) Bilakis insan, kendi nefsi üzerine basiret sahibidir. (Kendisini en iyi tanıyandır.)
15. Mazeretlerini sayıp dökse bile.
16. Onu (anlama ve ezberlemeyi) çabuklaştırmak için, dilini onunla hareket ettirme.
17. Şüphesiz ki onu (kalbinde) toplamak ve okutmak bizim işimizdir.
18. Onu okuduğumuzda sen okunmasını takip et.
19. Sonra kuşkusuz, onu açıklamak da bizim işimizdir.

20. Asla! Bilakis siz, acil olan (dünya hayatını) seviyorsunuz.
21. Ahireti bırakıyorsunuz.
22. O gün (bazı) yüzler parıl parıldır.
23. Rabbine bakmaktadır.
24. (Bazı) yüzler de asıktır.
25. Belini kıracak (azabın) kendisine yapılacağını bilir.
26. Asla! (Bırakın artık küfrü ve inadı!) Can köprücük kemiğine gelip dayandığında,
27. "Var mı (ölüm hastalığını) tedavi edecek?" denildiğinde,
28. Onun (kesin) bir ayrılık olduğunu bilir.
29. Ayaklar (korkudan) birbirine dolandığında,
30. O gün (insanlar) Rabbine sevk edilecekler.
31. Doğrulamadı, namaz da kılmadı.
32. Fakat yalanlayıp sırt çevirdi.
33. Sonra böbürlenerek ailesinin yanına gitti.
34. Senin hak ettiğin kötülüktür.
35. Sen ondan da beterini hak ediyorsun.
36. Yoksa insan (emredilmeden, nehyedilmeden, bir şeriata tabi tutulmadan) başıboş bırakılacağını mı sandı?
37. O, akıtılan meniden bir damla değil miydi?
38. Sonra kan pıhtısı (embriyo olmadı mı? Allah) onu yaratıp düzenledi.
39. Ondan erkek ve dişi olan iki sınıf yarattı.
40. (Tüm bunları yapanın) ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾
وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ
وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾
أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْإِنْسَانِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾
إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا
وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

76. İNSÂN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 31 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. İnsan üzerinden öylesine uzun bir zaman geçti ki; (bu zaman zarfında) o, anılmaya değer bir şey değildi.

(Ayet, insana ne olduğunu ve nereden geldiğini hatırlatmaktadır. Bir zamanlar olmayan, kimsenin anmadığı bir şeyken Allah'ın (cc) yaratmasıyla vücut bulan, var olan ve bilinen insan, nasıl olur da Rabbine ortak koşup O'nun ölüleri dirilteceğini inkâr eder!)

2. Şüphesiz ki biz insanı, birbirine karışmış (kadın ve erkeğin) suyundan yarattık. Onu deniyoruz/imtihan ediyoruz. (Bu sebeple de) onu işiten ve gören bir varlık yaptık.
3. Hiç şüphesiz, ona yolu gösterdik. Ya şükreden (bir mümin) ya nankörlük eden (bir kâfir) olur.
4. Hiç kuşkusuz biz, kâfirler için (boyunlarına geçirilecek) zincirler, (ellerine vurulacak) kelepçeler ve alevleri dehşet saçan bir ateş hazırlamışızdır.
5. Doğrusu Ebrar olanlar (çokça iyilik yapanlar), karışımı kâfur olan (hoş kokulu ve serinletici) bir kadehten içerler.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝٦ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝٧ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۝٨ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكُورًا ۝٩ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝١٠ فَوَقٰيهُمُ
اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝١١ وَجَزٰيهُمْ بِمَا صَبَرُوا
جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝١٢ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝١٣ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ۝١٤
وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ۝١٥ قَوَارِيرَ
مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝١٦ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝١٧
عَيْنًا فِيهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيلًا ۝١٨ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ
إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ۝١٩ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا
كَبِيرًا ۝٢٠ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ
وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝٢١ إِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ
مَشْكُورًا ۝٢٢ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝٢٣ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ
رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝٢٤ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝٢٥

6. Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri ve (diledikleri yerde) gürül gürül akıttıkları bir kaynaktır.

7. Adaklarını yerine getirir ve kötülüğü/şerri yaygın olan bir günden korkarlar.

8. Ona olan sevgilerine/iştahlarına rağmen yemeği, miskine/ihtiyaç sahibi yoksula, yetime ve esire yedirirler.

9. "Biz, size ancak Allah rızası için yediriyoruz. Sizden ne bir mükâfat ne de teşekkür isteriz."

10. "Çünkü biz asık suratlı, uzun ve zor bir gün (nedeniyle) Rabbimizden korkuyoruz."

11. (Dünyadaki bu itaatleri sayesinde) Allah, onları bugünün şerrinden korumuş ve onlara yüz aydınlığı ve sevinç vermiştir.

12. Sabretmelerine karşılık onları cennet ve ipekle mükâfatlandırır.

13. Orada sedirlere yaslanmışlardır. Orada Güneş (sıcağını da), zemheri/kara kış (soğuğunu da) görmezler.

14. (Ağaç) gölgeleri (onlara) yakınlaştırılmış, koparılacak (meyveleri de) sarkıtıldıkça sarkıtılmış (erişilmesi kolaylaştırılmıştır).

15. Etraflarında gümüşten kaplar ve billurdan kadehler dolaştırılır.

16. Gümüşten billur kaplar, onların (canlarının istediği,) takdir ettikleri ölçüdedir.

17. Onlara orada karışımı zencefil olan bir içecekten içirilir.

18. (Öyle bir) pınardan ki, orada selsebil diye isimlendirilir.

19. Etraflarında ebedî/ölümsüz kılınmış gençler dolaşır. Onları gördüğünde saçılmış birer inci sanırsın.

20. (Ne zaman ve nereye) bakacak olsan, nimetler ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır. Gümüş bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarap içirmiştir.

22. Bu, sizin için (hazırlanmış) bir mükâfattır. Ve (dünyadaki) çabanız da teşekküre şayan bulunmuş (karşılığı kat kat arttırılmıştır).

23. Hiç şüphesiz, Kur'ân'ı (parça parça) sana indiren biziz.

24. (Öyleyse) Rabbinin hükmüne sabret. Onlardan günahkâr ve nankör olan kimseye itaat etme.

25. Ve sabah akşam Rabbinin adını zikret.

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ
وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَآ اَسْرَهُمْ ۚ
وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ
اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَآؤُنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمِيْنَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾
اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ ﴿١٧﴾
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

26. Gecenin bir kısmında O'na secde et ve gece uzun uzadıya O'nu tesbih et.

27. Şüphesiz ki bunlar, hemencecik olan (dünya hayatını) tercih ediyor, önlerinde (onları bekleyen) ağır günü ise bırakıyorlar.

28. Onları biz yarattık ve yaratılışlarını sağlamlaştırıp (güzelleştirdik). Dilediğimiz zaman (bunları helak eder), yerlerine benzerlerini getiririz.

29. Şüphesiz ki bu, bir öğüttür. Artık dileyen, Rabbine bir yol tutsun.

30. Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir.

31. Dilediğini rahmetine dâhil eder. Zalimlere ise can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

77. MÜRSELÂT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 50 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Art arda gönderilenlere,

2. Şiddetle ve gürültüyle esenlere,

3. Tam bir şekilde yayanlara,

4. Kesin bir şekilde ayıranlara,

5. Zikir/vahiy bırakanlara,

6. Mazeretleri kaldırmak veya uyarmak için (tüm bunlara) andolsun ki,

7. Vadolunduğunuz (kıyamet) gerçekleşecektir.

8. Yıldızlar silindiği zaman,

9. Gök yarıldığı zaman,

10. Dağlar (aniden) savrulup parçalandığı zaman,

11. Resûller, belirlenmiş vakit (olan kıyamet) için toplandığı zaman.

12. (İnsanlar) hangi gün için ertelenmiştir?

13. (İnsanlar arasında hükmedilip araların ayrılacağı) Yevmu'l Fasl için.

14. Sen ayırt etme gününün ne olduğunu nereden bileceksin?

15. O gün, yalanlayanların vay hâline!

16. Biz, öncekileri helak etmedik mi?

17. Sonra arkalarından gelenleri onlara uydurduk.

18. İşte biz, suçlu günahkârlara böyle yaparız.

19. O gün, yalanlayanların vay hâline!

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۙ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۙ﴿٢١﴾
اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ۙ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا ۟ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٤﴾
اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۙ﴿٢٥﴾ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ۙ﴿٢٦﴾ وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ
شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ؕ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٨﴾
اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۚ﴿٢٩﴾ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ
ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ۙ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ ؕ﴿٣١﴾ اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ
كَالْقَصْرِ ۚ﴿٣٢﴾ كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ ؕ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٤﴾
هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ ۙ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٧﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۚ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾ فَاِنْ كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۚ﴿٤٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ
فِيْ ظِلٰلٍ وَّعُيُوْنٍ ۙ﴿٤١﴾ وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ؕ﴿٤٢﴾ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا
هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ
يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٥﴾ كُلُوْا وَتَمَتَّعُوْا قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٤٦﴾
وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ ﴿٤٨﴾
وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٩﴾ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٠﴾

20. Sizi değersiz bir sudan yaratmadık mı?
21. (Sonra) sizi o sağlam yerleşim yerine (rahme) yerleştirdik.
22. Bilinen bir zamana kadar.
23. (Bunları yapmaya) güç yetirdik. Biz ne güzel güç yetirenleriz.
24. O gün, yalanlayanların vay hâline!
25. Yeryüzünü toplanma yeri kılmadık mı?
26. (Yeryüzünün altı) ölüleri, (üstü) dirileri (toplar).
27. Ve onda (dağlardan) yüksek kazıklar kıldık. Size tatlı sular içirdik.
28. O gün, yalanlayanların vay hâline!
29. Yalanladığınız (cehenneme) doğru gidin.
30. Üç kola ayrılmış (ateş dumanının) gölgelerine.
31. Ne gölge sağlar, ne de alevlerden korur.
32. Şüphesiz ki o, her biri saray kadar (büyük) kıvılcımlar atar.
33. Her biri sapsarı (rengi siyaha çalan) develer gibidir.
34. O gün, yalanlayanların vay hâline!
35. Bu konuşamayacakları bir gündür.
36. Özür beyan etmeleri için onlara izin de verilmez.
37. O gün, yalanlayanların vay hâline!
38. Bu (insanlar arasında hükmedilip araların ayrılacağı) Yevmu'l Fasl'dır. Sizi ve öncekileri topladık.
39. Şayet kurabileceğiniz bir tuzağınız varsa, (buyrun) bana karşı tuzağınızı kurun.
40. O gün, yalanlayanların vay hâline!
41. Şüphesiz ki muttakiler, gölgeliklerde ve pınarlardadır.
42. Ve canlarının istediği meyvelerin içindelerdir.
43. İşlediğiniz (salih) amellere karşılık afiyetle yiyip için.
44. Hiç şüphesiz biz, muhsinleri/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanları böyle mükâfatlandırırız.
45. O gün, yalanlayanların vay hâline!
46. Yiyin ve biraz daha keyif sürün. Çünkü sizler mücrimlersiniz.
47. O gün, yalanlayanların vay hâline!
48. Onlara: "Rükû edin." denildiğinde rükû etmezler.
49. O gün, yalanlayanların vay hâline!
50. (Bu Kur'ân'a da inanmıyorlarsa) bundan sonra hangi söze inanacaklar?

78. NEBE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 40 ayettir.)

Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

سُورَةُ النَّبَإِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ
مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ
كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ
السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾
إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿٢٢﴾ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾
لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾
إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾
وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

1. Birbirlerine neyi soruyorlar?
2. O büyük haberi!
3. Onların kendisinde ihtilaf içinde oldukları (kıyameti).
4. Asla! (Kıyamet onların ihtilaf ettikleri gibi, şüpheli ve belirsiz değildir.) Yakında bilecekler/anlayacaklar.
5. Binlerce kere asla! İleride onlar bilecekler.
6. Biz, yeryüzünü bir döşek kılmadık mı?
7. Dağları da kazık (kılmadık mı)?
8. Sizleri (erkek ve dişi olarak) çift yarattık.
9. Uykunuzu dinlenme kıldık.
10. Geceyi bir örtü kıldık.
11. Gündüzü de geçim zamanı kıldık.
12. Üstünüzde pek sağlam yedi (gök) bina ettik.
13. Ve (gökyüzünde) aydınlatıp ısıtan bir kandil (Güneş) kıldık.
14. Ve (sıkıştırılıp suyu sıkılan) bulutlardan bol bol akan yağmurlar indirdik.
15. Onunla taneler ve bitkiler çıkaralım diye.
16. Ve (ağaçları birbirine girmiş) sarmaş dolaş bahçeler (çıkaralım diye).
17. Şüphesiz ki (insanlar arasında hükmedilip aralarının ayrılacağı) Yevmu'l Fasl, belirlenmiş bir vakittir.
18. Sûr'a üfürüleceği gün siz, bölük bölük geleceksiniz.
19. Gök açılmış ve kapı kapı olmuştur.
20. Dağlar yürütülmüş, serap gibi oluvermiştir.
21. Şüphesiz ki cehennem, (müşriklerin gözetlendiği) bir gözetleme yeridir.
22. Azgınlaşıp haddi aşanların dönecekleri yerdir.
23. Orada sonsuz zamanlar boyunca kalacaklardır.
24. Orada ne bir serinlik ne de içecek tadarlar.
25. Yalnızca kaynar su ve irin tadarlar.
26. (Yaptıklarına) uygun bir ceza olarak.
27. Çünkü onlar hesaba çekileceklerini ummuyorlardı.
28. Ayetlerimizi de yalanlayabildikleri kadar yalanladılar.
29. Biz, her şeyi yazılı olarak kaydetmişizdir.
30. Tadın (bakalım)! Azaptan başka bir şeyinizi arttırmayacağız.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾
وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ
عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا
لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ
الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا
يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾
يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا
تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

31. Hiç şüphesiz, muttakiler için kurtuluş vardır.
32. Bahçeler ve üzüm bağları,
33. Göğüsleri belirginleşmiş yaşıt kızlar,
34. Ve dolu kadehler.
35. Orada boş söz ve yalan işitmezler.
36. (Bu,) Rabbinden bir mükâfat olarak yeterli bir armağandır.
37. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi, Rahmân'dır. O'nun karşısında konuşmaya güç yetiremezler.
38. Ruh (Cibril) ve meleklerin saf hâlinde durdukları gün, Rahmân'ın izin verdiği ve (dünyada) doğru olanı söylemiş olandan başkası konuşmayacak.
39. İşte bu hak gündür. Dileyen Rabbine (iman ve taatle) bir dönüş yolu edinsin.
40. Hiç şüphesiz sizi, yakın bir azapla uyardık. Kişinin elleriyle (yapıp) takdim ettiği (amellere) bakacağı gün kâfir: "Keşke ben toprak olsaymışım." diyecek.

79. NÂZİÂT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 46 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun söküp çıkaranlara,
2. Yumuşakça alanlara,
3. Yüzdükçe yüzenlere,
4. Hep önde olanlara,
5. İşleri idare edenlere,
6. (Tüm bunlara andolsun ki,) o gün (Sûr'un) sarsıcı (çığlığı) sarsacak.
7. (İkinci sarsıntı) onun peşi sıra gelecek.
8. O gün kalpler, (gördüğü manzara karşısında korkudan) şiddetle atacak.
9. Gözleri (korkudan) baygın baygın bakacak.
10. Derler ki: "Biz yeniden hayata mı döndürüleceğiz?"
11. "Çürümüş kemikler olduğumuz hâlde mi?"
12. Dediler ki: "Öyleyse bu (bizim) zararımıza olan bir dönüştür."
13. O, yalnızca (Sûr'dan yükselen) tek bir çığlıktır.
14. (Bir bakarsın) anında toprağın üzerindelerdir.

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيثُ مُوسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾
وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ
وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ
الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰى ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ
سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ
بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ
اَرْسٰيهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ
الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحِيمَ
هِىَ الْمَاْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾
فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِىَ الْمَاْوٰى ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا ﴿٤٢﴾
فِيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ
مَنْ يَخْشٰيهَا ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

15. Musa'nın haberi sana gelmedi mi?
16. Hani Rabbi ona, mukaddes vadi olan Tuva'da seslenmişti.
17. "Firavun'a git. Çünkü o azgınlaşıp (tağutlaştı)."
18. Ona de ki: "Temizlenmek/arınmak istiyor musun?"
19. "Seni Rabbine yönelteyim mi? Böylece (O'ndan) korkmuş olursun."
20. Ona en büyük ayeti gösterdi.
21. (Firavun) yalanladı ve isyan etti.
22. Sonra arkasını döndü (tevhid davetini bitirmek için) çabaladı.
23. Sonra (etbâını) topladı ve seslendi.
24. Dedi ki: "Ben sizin en yüce rabbinizim!"
25. Allah onu hem ahiret hem de dünya azabıyla yakaladı.
26. Hiç şüphesiz bunda, (Allah'tan) korkanlar için bir ibret vardır.
27. Sizi yaratmak mı daha zor yoksa göğü mü? Onu bina etti.
28. Onun tavanını yükseltip onu düzenledi.
29. Gecesini kararttı, kuşluk vaktini açığa çıkardı.
30. Bundan sonra da yeryüzünü yaydı (veya yuvarladı).
31. Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.
32. Dağları sabitledi.
33. Size ve hayvanlarınıza fayda olması için.
34. En büyük felaket (kıyamet) geldiği zaman,
35. O gün insan, yaptıklarını hatırlayacak.
36. Gören kimseler için cehennem açığa çıkartılıp sergilenecek.
37. Kim haddi aşıp azgınlaşırsa,
38. Ve dünya hayatını tercih ederse,
39. Hiç şüphesiz, cehennem (ona) bir barınaktır.
40. Kim de Rabbinin makamından korkar ve nefsinin (meşru olmayan) isteklerine engel olursa,
41. Hiç şüphesiz, cennet (ona) barınaktır.
42. Sana kıyametin ne zaman demir atacağını (gelip çatacağını) sorarlar.
43. Sen ona dair hiçbir bilgiye sahip değilsin.
44. Onun nihai (bilgisi) Rabbindedir.
45. Sen ancak ondan korkanları uyarırsın.
46. Onu gördükleri gün, bir akşamüstü ya da bir kuşluk vakti kadar (dünyada) kalmış gibilerdir.

سُورَةُ عَبَسَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ۝١ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ۝٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰٓى ۝٣
اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۝٤ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۝٥ فَاَنْتَ
لَهُ تَصَدّٰى ۝٦ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ۝٧ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ۝٨
وَهُوَ يَخْشٰى ۝٩ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۝١٠ كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝١١
فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهُ ۝١٢ فِى صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۝١٣ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۝١٤
بِاَيْدِى سَفَرَةٍ ۝١٥ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٦ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَآ اَكْفَرَهُ ۝١٧
مِنْ اَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهُ ۝١٨ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝١٩ ثُمَّ السَّبِيلَ
يَسَّرَهُ ۝٢٠ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ ۝٢١ ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهُ ۝٢٢ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ
مَآ اَمَرَهُ ۝٢٣ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهِ ۝٢٤ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ
صَبًّا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۝٢٦ فَاَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝٢٧ وَعِنَبًا
وَقَضْبًا ۝٢٨ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٢٩ وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ۝٣٠ وَفَاكِهَةً وَاَبًّا ۝٣١
مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ۝٣٢ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ۝٣٣

80. ABESE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 42 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yüzünü astı ve sırtını döndü.
2. Kendisine kör olan (Abdullah b. Ümmü Mektum) gelince.
3. Ne biliyorsun, belki arınacaktı?
4. Ya da (dinlediği ayetlerden) öğüt alacak ve bu öğüt kendisine fayda sağlayacaktı.
5. Kendisini müstağni gören (Allah'a ve O'nun dinine ihtiyacı yokmuş gibi davranan) kimse (ise),
6. Sen ona yöneliyor (onu etkilemeye çalışıyorsun).
7. Oysa, onun (şirkten) arınmamasında sana bir sorumluluk yoktur.
8. Koşarak (dinini öğrenmeye istekli bir şekilde) sana gelense;
9. Ki o, (Allah'tan) korkar.
10. Sen ise onu bırakıp (başka şeylerle) meşgul oluyorsun.
11. Asla (böyle yapma!) Hiç şüphesiz o, bir öğüttür/hatırlatmadır.
12. Dileyen öğüt alır.
13. (Onun ayetleri) pek değerli sahifelerdedir.
14. Yüceltilmiş ve temizlenmiş (sahifelerde).
15. Kâtiplerin elleriyle (yazılmaktadır).
16. Çok değerli, iyilik yapan itaatkâr (kâtipler).
17. Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!
18. (Allah) onu hangi şeyden yarattı?
19. Bir damla sudan yarattı ve takdir etti.
20. Sonra ona yolu kolaylaştırdı.
21. Sonra onu öldürdü ve kabre koydu.
22. Sonra dilediğinde onu diriltir.
23. Asla! O, (Allah'ın) kendisine emrettiğini henüz yerine getirmemiştir.
24. İnsan yiyeceğine bir baksın.
25. Şüphesiz ki biz, suyu bol bol akıttık.
26. Sonra yeri (bitkiler çıkararak) yardık.
27. Orada taneler bitirdik.
28. Üzüm ve (hayvanlara yem olacak) yoncalar,
29. Zeytin ve hurma ağaçları,
30. Yüksek ve gür ağaçlarla dolu bahçeler,
31. Meyveler ve meralar,
32. Size ve hayvanlarınıza fayda olması için.
33. Kulakları sağır eden (Sûr'un) çığlığı geldiği zaman,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّهٖ وَاَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾
لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

34. O gün kişi, kardeşinden kaçar,
35. Anne ve babasından,
36. Hanımından ve çocuklarından.
37. O gün, bunlardan her birinin kendisine yetecek bir işi/derdi vardır.
38. O gün (bazı) yüzler aydınlıktır.
39. (Yüzleri) gülmekte ve sevinç içindedir.
40. O gün, (bazı) yüzlerin üzerini toz kaplamıştır.
41. Çehrelerini (duman isi gibi) bir karartı bürümüştür.
42. İşte bunlar, kâfir ve facir olanların ta kendilerilerdir.

سُورَةُ التَّكْوِيرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَاِذَا
الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾
بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَآءُ
كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ اَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ
الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِى قُوَّةٍ عِنْدَ ذِى الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

81. TEKVÎR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 29 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Güneş dürülüp (karartıldığında),
2. Yıldızlar dökülüp saçıldığında,
3. Dağlar yürütüldüğünde,
4. Hamile develer kendi hâllerine terk edildiğinde,
5. Vahşi hayvanlar toplandığında,
6. Denizler tutuşturulduğunda,
7. Nefisler eşleştirilip (ruhlar cesetle yeniden buluştuğunda),
8. Diri diri toprağa gömülen kız çocuğuna sorulduğunda,
9. Hangi günahtan ötürü öldürüldüğü (sorulduğunda),
10. Sahifeler yayılıp açıldığında,
11. Gök sökülüp dürüldüğünde,
12. Cehennem (ateşi) iyice harlanıp tutuşturulduğunda,
13. Cennet yakınlaştırıldığında,
14. Artık her nefis, (Kıyamet Günü için) ne hazırlayıp (beraberinde getirdiğini) öğrenmiştir.
15. Gündüz kaybolup gece beliren yıldızlara yemin ederim.
16. (Bir yörüngede) akarak yerine geri dönenlere,
17. Dönüp gittiğinde geceye,
18. Ve nefes aldığında (ağarmaya başladığında) sabaha (andolsun ki),
19. Şüphesiz ki o (Kur'ân), pek değerli bir elçinin (Cibril'in getirdiği) sözüdür.
20. Güç sahibi ve arşın sahibi katında yüksek mevkisi olan (Cibril),

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ
الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ
رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاۤءَ
مِنْكُمْ اَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاۤؤُنَ اِلَّآ اَنْ يَشَاۤءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْإِنْفِطَارِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا السَّمَاۤءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾
يَاۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ اَلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾
فِي اَيِّ صُورَةٍ مَا شَاۤءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ
عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾
اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾
وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَاۤئِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَاۤ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَاۤ اَدْرٰيكَ
مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

21. (Kendisine) itaat edilir, oldukça güvenilirdir.
22. Sizin arkadaşınız (Muhammed), deli değildir.
23. Andolsun ki, (Cibril'i) ufukta apaçık bir şekilde görmüştür.
24. O, (semadan aldığı) gayb haberlerini (size ulaştırmada) cimrilik etmez.
25. O kovulmuş/taşlanmış şeytanın sözü değildir.
26. (Buna rağmen, onu bırakıp) nereye gidiyorsunuz?
27. O, yalnızca âlemlere bir hatırlatmadır.
28. Sizden dileyenin istikamet bulması için.
29. Âlemlerin Rabbi olan Allah istemedikçe siz isteyemezsiniz.

82. İNFİTÂR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 19 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Gök yarıldığında,
2. Yıldızlar dökülüp saçıldığında,
3. Denizler patlatılıp/fışkırıp taşırıldığında,
4. Kabirler ters yüz edildiğinde,
5. Her nefis (ne yapıp) takdim ettiğini ve (neyi terk edip) ertelediğini öğrenir.
6. Ey insan! El-Kerîm olan Rabbine karşı seni aldatan şey nedir?
7. O ki seni yarattı, sana bir düzen verdi ve seni denge üzere kıldı.
8. Dilediği bir surette seni birleştirip meydana getirdi.
9. Hayır! Bilakis siz hesabı yalanlıyorsunuz.
10. Şüphesiz ki üzerinizde gözetleyici (melekler) vardır,
11. Şerefli yazıcılar.
12. Yaptıklarınızı bilirler.
13. Hiç şüphesiz Ebrar (çokça iyilik yapanlar), nimetler içerisindelerdir.
14. Facirlerse elbette cehennemdelerdir.
15. Din Günü'nde oraya girecekdelerdir.
16. Ondan kaybolup (bir an olsun bile) uzaklaşamayacaklardır.
17. Sen, Din Günü'nün/Hesap Günü'nün ne olduğunu nereden bileceksin?
18. Ve yine sen, Din Günü'nü nereden bileceksin?
19. O gün, kimsenin kimseye bir faydası yoktur. O gün emir, yalnızca Allah'ındır.

83. MUTAFFİFÎN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 36 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Eksik ölçüp tartanların vay hâline!
2. Onlar insanlardan ölçüp aldıklarında tamamen/eksiksiz alırlar.
3. Onlara ölçtüklerinde veya tarttıklarında eksiltir (zarara uğratırlar.)
4. Bunlar, diriltileceklerini düşünmüyorlar mı?
5. Büyük bir gün için.
6. O gün insanlar, âlemlerin Rabbi için ayakta duracaklardır.
7. Asla (sandıkları gibi değil)! Hiç şüphesiz facirlerin kitabı,"Siccin"-dedir.
8. Sen, "Siccin"in ne olduğunu nereden bileceksin?
9. Yazılı bir kitaptır.
10. O gün, yalanlayanların vay hâline!
11. Onlar ki; Din Günü'nü/Hesap Günü'nü yalanlarlar.
12. Oysa onu, ancak haddi aşan ve çokça günah işleyen yalanlar.
13. Ayetlerimiz ona okunduğunda, "öncekilerin masalları" der.
14. Asla (onların söylediği gibi değil)! Bilakis işledikleri (günahlar), kalplerinde pas tutmuş (hakkı anlamalarına engel olmuştur).
15. Asla! Hiç şüphesiz onlar, o gün Rablerinden perdelenmişlerdir (O'nu göremeyeceklerdir).

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝١ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢ وَإِذَا
كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولٰئِكَ أَنَّهُمْ مَّبْعُوثُونَ ۝٤ لِيَوْمٍ
عَظِيمٍ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦ كَلَّآ إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ
لَفِي سِجِّينٍ ۝٧ وَمَآ أَدْرٰيكَ مَا سِجِّينٌ ۝٨ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝١١ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ
أَثِيمٍ ۝١٢ إِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم
مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤ كَلَّآ إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ۝١٥
ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝١٦ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ۝١٧
كَلَّآ إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝١٨ وَمَآ أَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝١٩ كِتَابٌ
مَّرْقُومٌ ۝٢٠ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝٢١ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝٢٢ عَلَى الْأَرَآئِكِ
يَنظُرُونَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ
مَّخْتُومٍ ۝٢٥ خِتَامُهُۥ مِسْكٌ ۚ وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝٢٦

16. Sonra onlar, kesinlikle cehenneme gireceklerdir.
17. Sonra (onlara:) "Bu, sizin yalanladığınız şeydir." denir.
18. Asla (sandıkları gibi değil)! Hiç şüphesiz, Ebrar olanların (çokça iyilik yapanların) kitabı, "İlliyyin"dedir.
19. Sen, "İlliyyun"un ne olduğunu nereden bileceksin?
20. Yazılı bir kitaptır.
21. Onu, (Allah'a) yakınlaştırılmış olanlar müşahede ederler.
22. Şüphesiz ki Ebrar (çokça iyilik yapanlar), nimetler içerisindelerdir.
23. Sedirler üzerinde (etrafı) seyretmektelerdir.
24. Nimetlerin ışıltısını (sevincini) yüzlerinde görürsün.
25. Onlara mühürlü (hiç açılmamış) bir şaraptan içirilir.
26. Onun sonu misktir. İşte yarışıp rekabet edecek olanlar, bunun için yarışsınlar.

وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ۝٢٧ عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ۝٢٨ اِنَّ الَّذِيْنَ
اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ۝٢٩ وَاِذَا مَرُّوْا
بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ۝٣٠ وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ۝٣١
وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ۝٣٢ وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ
حَافِظِيْنَ ۝٣٣ فَالْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝٣٤
عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۝٣٥ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝٣٦

سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۝١ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٢ وَاِذَا الْاَرْضُ
مُدَّتْ ۝٣ وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ۝٤ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٥
يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ۝٦ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ
كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۝٧ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝٨ وَّيَنْقَلِبُ
اِلٰٓى اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ۝٩ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ۝١٠ فَسَوْفَ
يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ۝١١ وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ۝١٢ اِنَّهٗ كَانَ فِيْٓ اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ۝١٣

27. Onun karışımı "Tesnim" (çeşmesindendir).
28. (Tesnim, Allah'a) yakınlaştırılmış olanların kendisinden içeceği bir kaynaktır.
29. Hiç şüphesiz günahlara dalmış olanlar, iman edenlere gülerlerdi.
30. Onlara uğradıklarında kaş göz işareti yapıp (alay ederlerdi).
31. Ailelerinin yanına döndüklerinde keyifli bir şekilde dönerlerdi.
32. Onları gördüklerinde: "Hiç şüphesiz bunlar, sapıklardır." derlerdi.
33. Oysa onlar, (müminlerin) üzerine gözetleyici olarak yollanmamışlardı.
34. Bugün ise iman edenler kâfirlere gülerler.
35. Sedirler üzerinde (etrafı) seyretmektelerdir.
36. Acaba kâfirler, yaptıklarının (müminlerle alay edip, eğlenmelerinin) mükâfatını aldılar mı?

84. İNŞİKÂK SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 25 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Gök parçalandığında,
2. Rabbini işitip gerektiği şekilde O'na itaat ettiğinde,
3. Yeryüzü iyice uzatıldığında,
4. İçinde olanları dışarı atıp boşaldığında,
5. Rabbini işitip gerektiği şekilde O'na itaat ettiğinde.
6. Ey insan! Hiç şüphesiz sen, Rabbinin (rızası için) sürekli çabalayacaksın ve sonunda O'nunla karşılaşacaksın.
7. Kime kitabı sağdan verilmişse,
8. O, kolay olan bir sorguyla hesaba çekilecektir.
9. Ve ailesinin yanına sevinç içinde dönecektir.
10. Kime de kitabı arkasından (sol yanından) verilirse,
11. "Vay başıma gelene!" diye ölümü çağıracaktır.
12. Ve alevleri dehşet saçan ateşe girecektir.
13. Oysa o, (dünyada) ailesi arasında sevinçliydi.

14. Çünkü o, (Rabbine) dönmeyeceğini sanmıştı.
15. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, elbette Rabbi onu görendir.
16. Şafağa ant içerim,
17. Geceye ve yüklendiği şeylere,
18. Tamamlandığında Ay'a,
19. Siz, hâlden hâle geçeceksiniz (Kıyametin dehşetli sahnelerini sırasıyla yaşayacaksınız).
20. Ne oluyor onlara da iman etmiyorlar?
21. Onlara Kur'ân okunduğunda secde etmiyorlar.
22. Bilakis o kâfirler yalanlıyorlar.
23. Allah, onların içlerinde gizlediklerini bilir.
24. Onları can yakıcı bir azapla müjdele.
25. İman edip salih amel işleyenler müstesna. Onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır.

85. BURÛC SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 22 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun burçlar sahibi semaya,
2. Vadedilen güne,
3. Şahit olana ve şahit olunana.

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾
وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾ قُتِلَ
أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

4. Kahrolsun (müminleri ateşten kuyulara atan) hendek sahipleri!
5. Tutuşturulmuş ateşte,
6. Hani onlar ateşin çevresinde (yerlerini almış),
7. Müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
8. Onlardan intikam almalarının tek nedeni, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd olan Allah'a iman etmeleriydi.
9. O (Allah) ki; göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği O'na aittir. Allah, her şeye şahittir.
10. Şüphesiz ki mümin erkek ve mümin kadınlara işkence yapıp sonra tevbe etmeyenlere cehennem azabı ve yakıcı bir azap vardır.
11. Hiç şüphesiz, iman edip salih amel işleyenler için, altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş/kazanç budur.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ
مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِنْ كُلُّ
نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ
دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾
وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْأَعْلَى
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

12. Kuşkusuz, Rabbinin yakalayışı pek çetindir.
13. Çünkü ilk var eden ve (dirilterek) döndürecek olan O'dur.
14. O (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) El-Ğafûr ve (kullarını seven, kulları tarafından sevilen, kalplerde sevgi yaratan) El-Vedûd'dur.
15. Arşın sahibidir. (İhsanı bol, şerefli, her daim övülen) El-Mecîd'dir.
16. Dilediğini yapandır.
17. Orduların haberi sana geldi mi?
18. Firavun ve Semud(un haberi)?
19. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, kâfirler sürekli bir yalanlama içerisindelerdir.
20. Allah, onları arkalarından çepeçevre kuşatan/Muhit'tir.
21. Bilakis o, şerefli bir Kur'ân'dır.
22. Levh-i Mahfuz'dadır.

86. TÂRIK SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 17 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Semaya ve Tarık'a (gece görünen yıldıza) andolsun.
2. Sen, Tarık'ın ne olduğunu nereden bileceksin?
3. O delip geçen/aydınlatan yıldızdır.
4. Her nefsin üzerinde mutlaka bir koruyucu/kaydeden gözetleyici vardır.
5. (Öyleyse) insan neden yaratıldığına bir baksın?
6. Tazyikle atılan bir sudan yaratıldı.
7. (O,) bel kemiği ile omurga arasından çıkar.
8. Hiç şüphesiz (Allah), onu döndürmeye (öldükten sonra diriltmeye) kâdirdir.
9. O gün, tüm sırlar açığa çıkacaktır.
10. (İnsanın) hiçbir gücü ve yardımcısı olmayacaktır.
11. Dönüşlü (yağmurları sürekli tekrar eden) göğe andolsun.
12. (Bitkilerin yardığı) yarıklı yeryüzüne andolsun.
13. Hiç şüphesiz ki o (Kur'ân), ayırt edici/son sözü söyleyendir.
14. O ciddiyetsiz, şaka olan (bir söz) değildir.
15. Hiç kuşkusuz, onlar tuzak kuruyorlar.
16. Ben de tuzak kuruyorum.
17. Kâfirlere mühlet tanı. (Çok değil) az bir mühlet.

87. A'LÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 19 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yüce olan Rabbinin ismini tesbih et.
2. O ki; yarattı ve düzene soktu.
3. Ölçüp (takdir etti) ve yol gösterdi.
4. O ki; (yemyeşil) meralar çıkardı.
5. (Sonra o yeşillikleri) kurumuş siyah otlara çevirdi.
6. Sana okuyacağız ve sen de unutmayacaksın.
7. Allah'ın dilediği müstesna. Çünkü O, açık olanı da gizli olanı da bilir.
8. En kolay olan (salih amelleri) sana kolaylaştıracağız.
9. Şayet fayda verecekse öğüt ver/hatırlat!
10. Korkan kimse öğüt alır.
11. Bedbaht kimseyse ondan kaçınır.
12. O en büyük olan ateşe girecektir.
13. Sonra orada ne ölür ne de yaşar.
14. Muhakkak ki arınan kurtuluşa ermiştir.
15. Ve Rabbinin ismini zikredip namaz kılan.
16. (Hayır, öyle değil!) Bilakis sizler, dünya hayatını tercih ediyorsunuz!
17. (Oysa) ahiret, daha hayırlı ve daha kalıcıdır.
18. Şüphesiz ki bu (öğretiler), önceki sahifelerde de vardır.
19. İbrahim'in ve Musa'nın Sahifelerinde.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ۙ﴿١﴾ اَلَّذِى خَلَقَ فَسَوّٰى ۙ﴿٢﴾ وَالَّذِى قَدَّرَ فَهَدٰى ۙ﴿٣﴾
وَالَّذِى اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۙ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَآءً اَحْوٰى ۭ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ۙ﴿٦﴾
اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۭ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۚ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ
اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ۭ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ۙ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ۙ﴿١١﴾
الَّذِى يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ۚ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۭ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ
مَنْ تَزَكّٰى ۙ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ۭ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۙ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۭ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ۙ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ۭ﴿١﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۙ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۙ﴿٣﴾
تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ۙ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ۭ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ
اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۙ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِىْ مِنْ جُوْعٍ ۭ﴿٧﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۙ﴿٨﴾
لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۙ﴿٩﴾ فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ۭ﴿١١﴾

2. O gün, (bazı) yüzler korku ve zillet içindedir.
3. Çalışmış, yorulmuştur.
4. Kızgın ateşe girecektir.
5. Son derece kaynar bir çeşmeden (su) içirilir.
6. Onlar için (zehirli, pis kokulu, boğazı parçalayan) "darî" dikeninden başka bir yiyecek yoktur.
7. Ne doyurur ne de açlığı giderir.
8. (Bazı) yüzler vardır ki, nimet (içinde mutludurlar).
9. Çabasından dolayı (elde ettiği sevaptan) razıdır/hoşnuttur.
10. Yüksek bir cennettedir.
11. Orada boş/faydasız söz işitmez.

88. ĞAŞİYE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 26 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Sana her şeyi örtüp bürüyecek olan (kıyametin) haberi geldi mi?

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ
خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾
لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ
الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْفَجْرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾
هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ
بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾
وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي
الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

12. Orada (sürekli) akmakta olan bir pınar vardır.
13. Orada yükseltilmiş sedirler vardır.
14. Yerleştirilmiş kaplar/bardaklar,
15. Yan yana dizilmiş yastıklar,
16. Saçılmış değerli halılar...
17. Devenin nasıl yaratıldığına bakmazlar mı?
18. Göğün nasıl yükseltildiğine?
19. Dağların nasıl (yerleştirilip) dikildiğine?
20. Yerin nasıl yayılıp döşendiğine?
21. Hatırlat! Sen ancak bir hatırlatıcısın/öğüt vericisin.
22. Onları (iman ve salih amele) zorlayacak değilsin.
23. (Ancak) kim yüz çevirip inkâr ederse,
24. Allah, ona en büyük azapla azap edecektir.
25. Hiç şüphesiz, onların dönüşleri bizedir.
26. Sonra, onları hesaba çekmek de yine bize aittir.

89. FECR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 30 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Fecre andolsun.
2. Ve on geceye (Zilhicce ayının ilk on gününe),
3. Çift ve tek olana,
4. Akıp gittiğinde geceye.
5. Akıl sahibi için bu sayılanlarda yemin var değil mi?
6. Rabbinin Âd (Kavmi'ne) ne ettiğini görmedin mi?
7. (Yüksek ve sağlam) sütunları olan İrem şehrine.
8. Onun bir benzeri beldelerde yaratılmamıştır.
9. Ve vadilerde kayaları oyup (benzersiz yapılar inşa eden) Semud'a,
10. Ve kazıklar (piramit ve ordular) sahibi Firavun'a.
11. Onlar ki beldelerde azıp (tağutlaştılar).
12. Orada fesadı arttırdılar.
13. Rabbin, onların üzerine azap kamçısını yağdırdı.
14. Çünkü Rabbin, gözetlemededir.

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ
اَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَاَمَّآ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَهَانَنِ ﴿١٦﴾
كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحٰٓضُّوْنَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿١٨﴾
وَتَاْكُلُوْنَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَّتُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾
كَلَّآ اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾
وَجِايْٓءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٣﴾
يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ قَدَّمْتُ لِحَيَاتِيْ ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٢٥﴾
وَّلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ اِرْجِعِيْٓ
اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ﴿٣٠﴾

سُوْرَةُ الْبَلَدِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ﴿٥﴾
يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾

15. Ama Rabbi, insanı ne zaman sınayacak, ikramda bulunacak ve nimet verecek olsa der ki: "Rabbim bana (değer verip) ikramda bulundu."
16. Ama onu sınayıp rızkını daraltacak olsa der ki: "Rabbim beni (değersizleştirip) alçalttı."
17. Asla! (Zenginlik ve fakirlik yalnızca bir imtihandır. Asıl değersiz/alçaltılmış olanlar, şu özelliklere sahip kimselerdir:) Siz yetime ikramda bulunmazsınız.
18. Yoksulu doyurmaya teşvik de etmezsiniz.
19. (Yetimin ve kadınların) mirasını hiç dikkat etmeden yersiniz.
20. Malı da aşırı bir sevgiyle seversiniz.
21. Asla! Yer dağılıp paramparça olduğunda,
22. Rabbin geldiğinde ve melekler saf saf (dizildiklerinde),
23. Ve o gün cehennem de getirilir. İnsan o gün hatırlar. (Ama) hatırlamanın ona ne faydası olacak ki?
24. Der ki: "Keşke hayatım için bir şeyler (yapıp) takdim etmiş olsaydım."
25. O gün hiç kimse (Allah'ın) azabı gibi azap edemez.
26. Ve O'nun bağladığı gibi kimse bağlayamaz.
27. Ey mutmain olmuş nefis!
28. Razı olmuş ve kendisinden razı olunmuş olarak Rabbine dön.
29. Haydi, kullarımın arasına katıl.
30. Ve cennetime gir.

90. BELED SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 20 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yemin ederim bu beldeye,
2. Ve sen bu beldede yaşamaktasın.
3. Babaya ve doğan (çocuğuna).
4. Andolsun ki biz insanı zorluk içinde yarattık. (Zorlu imtihanlara tabi tutulur ve zorluklara dayanıklıdır.)
5. (Böyle diye) kimsenin ona güç yetiremeyeceğini mi sanır?
6. (Muhammed'e düşmanlık yolunda) "Çokça mal tükettim/harcadım." diyor. (Ne yani, bununla övünüyor mu?)
7. Kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor?

اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ۙ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۙ﴿٩﴾ وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ۚ﴿١٠﴾
فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۫﴿١١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ؕ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ ۙ﴿١٣﴾
اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ۙ﴿١٤﴾ يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۙ﴿١٥﴾ اَوْ مِسْكِيْنًا
ذَا مَتْرَبَةٍ ؕ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ؕ﴿١٧﴾ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ؕ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ؕ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُوْرَةُ الشَّمْسِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰىهَا ۙ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَا ۙ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰىهَا ۙ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ
اِذَا يَغْشٰىهَا ۙ﴿٤﴾ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰىهَا ۙ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰىهَا ۙ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ
وَّمَا سَوّٰىهَا ۙ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا ۙ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰىهَا ۙ﴿٩﴾
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ؕ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَا ۙ﴿١١﴾ اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَا ۙ﴿١٢﴾
فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰىهَا ؕ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۖ
فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ۖ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰىهَا ﴿١٥﴾

8. Biz ona iki göz vermedik mi? (Ona göz veren Allah, elbette onu ve yaptıklarını görüyor.)
9. Bir dil ve iki dudak.
10. Biz ona iki yol gösterdik.
11. Ancak o sarp yokuşa (salih amellere) atılmadı.
12. Sen, sarp yokuşun ne olduğunu nereden bileceksin?
13. O, köle azat etmektir.
14. Ya da açlık gününde doyurmaktır.
15. Yakın (akraba) olan bir yetimi,
16. Veya toprağa yapışmış (zorluk çeken) bir miskini/ihtiyaç sahibi yoksulu.
17. Sonra da iman eden ve birbirlerine sabrı ve merhameti tavsiye edenlerden olmasıdır.
18. İşte bunlar, (amel defterlerini sağdan alıp, cennet ehli olan) Ashab-ı Meymene'dir.
19. Ayetlerimizi yalanlayanlarsa onlar, (amel defterlerini soldan alıp, cehennemlik olan) Ashab-ı Meş'eme'dir.
20. Üzerlerinde, kapıları (açılmayacak şekilde sıkı) kilitlenmiş bir ateş vardır.

91. ŞEMS SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 15 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Güneş'e ve onun aydınlığına andolsun.
2. Onun peşi sıra geldiğinde Ay'a,
3. Onu açığa çıkardığında gündüze,
4. Onu örtüp bürüdüğünde geceye,
5. Semaya ve onu bina edene,
6. Yere ve onu her yönden yayana,
7. Nefse ve onu düzenleyene,
8. Ona hem kötülüğü hem de takvayı ilham edene (tüm bunlara andolsun ki),
9. Onu (nefsini) arındıran, kesinlikle kurtuluşa ermiştir.
10. Onu (küfür ve masiyetle) örtüp gizleyen de, kesinlikle zarar etmiştir.
11. Semud (Kavmi), azgınlığı sebebiyle yalanladı.
12. En bedbaht olanları harekete geçtiğinde,
13. Allah'ın Resûlü onlara dedi ki: "Allah'ın devesine ve onun su içme sırasına (riayet edin)."
14. Onu yalanladılar ve (deveyi) kestiler. Rableri, günahları sebebiyle, köklerini kurutan bir azapla onları helak etti ve orayı dümdüz/yerle bir etti.
15. Ve (Allah), bunun sonucundan korkmaz.

92. LEYL SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 21 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Örtüp bürüdüğünde geceye andolsun.
2. Aydınlandığında gündüze,
3. Erkek ve dişiyi yaratana.
4. Şüphesiz sizin çabalarınız, çeşit çeşittir. (Kimi cennet için kimi de cehennem için çabalar.)
5. Kim de verir ve (Allah'tan) korkup sakınırsa,
6. Ve en güzel olanı (Lailaheillallah'ı) doğrularsa,
7. Biz de ona kolay olanı (salih ameli ve cenneti) kolaylaştırırız.
8. Kim de cimrilik eder ve (Allah'a) ihtiyacı yokmuş gibi davranırsa,
9. Ve en güzel olanı (Lailaheillallah) yalanlarsa,
10. Biz de ona zor olanı (masiyet ve cehennemi) kolaylaştırırız.
11. Ve baş aşağı (cehenneme yuvarlandığında) malının kendisine hiçbir faydası olmaz.
12. Hidayet etmek, hiç şüphesiz bize aittir.
13. Kuşkusuz, son da (ahiret de) ilk de (dünya da) bize aittir.
14. Sizi cayır cayır yanan bir ateşle uyardım.
15. Ona en bedbaht olandan başkası girmez.
16. O ki; yalanlayıp yüz çevirmiştir.
17. (Allah'tan) sakınıp korkan (takva sahipleri) ondan uzak tutulur.
18. O ki; malını vererek arınır.
19. Onun yanında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti/borcu da yoktur. (Yaptığı iyilikleri minnet duygusundan ya da yapılmış bir iyiliğe teşekkür mahiyetinde yapmaz.)

سُورَةُ اللَّيْلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدٰى وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۙ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۙ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۙ﴿٣﴾
اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ؕ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۙ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿٦﴾
فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ؕ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۙ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ
بِالْحُسْنٰى ۙ﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ؕ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِى عَنْهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ؕ﴿١١﴾
اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۘ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى ۘ﴿١٣﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۚ﴿١٤﴾
لَا يَصْلٰيهَاۤ اِلَّا الْاَشْقَى ۙ﴿١٥﴾ الَّذِى كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ؕ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْاَتْقَى ۙ﴿١٧﴾ الَّذِى يُؤْتِى مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۚ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ
مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزٰى ۙ﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۚ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ؕ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحٰى
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحٰى ۙ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۙ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ؕ﴿٣﴾

20. (Bilakis) yüce Rabbinin rızasını elde etmek için (yapar).
21. Hiç şüphesiz, ileride (Allah'ın verdiği mükâfata) razı olacaktır.

93. DUHÂ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun kuşluk vaktine,
2. Ve örttüğünde geceye.
3. Rabbin seni terk etmedi ve sana darılmadı.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُولٰى ۝٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ
رَبُّكَ فَتَرْضٰى ۝٥ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰى ۝٦ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا
فَهَدٰى ۝٧ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝٨ فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝٩
وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝١٠ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝١١

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝٢ اَلَّذِي اَنْقَضَ
ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ اِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝٧ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٨

سُورَةُ التِّينِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝١ وَطُورِ سِينِينَ ۝٢ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِينِ ۝٣
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِي اَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝٤ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥

4. Kuşkusuz senin için ahiret, dünyadan daha hayırlıdır.
5. Elbette Rabbin, sana verecek ve sen de razı olacaksın.
6. Sen bir yetimken seni bulup barındırmadı mı?
7. Sen (Kitab'ı ve imanı) bilmezken sana doğru yolu göstermedi mi?
8. Bir fakirken seni zengin kılmadı mı?
9. O hâlde, sakın yetimi kahretme/hor görüp ezme!
10. Ve sakın isteyeni azarlayıp tersleme!
11. Ve Rabbinin nimetini anlat.

94. İNŞİRÂH SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Biz göğsünü genişletip (hidayete ve hayra elverişli hâle) getirmedik mi?
(bk. 6/En'âm, 125)
2. (Nübüvvet öncesi hatalarını veya nübüvvetin ağır) yükünü üzerinden indirmedik mi?
3. Ki o yük, senin belini bükmüştü.
4. Senin şanını yüceltmedik mi?
5. Hiç şüphesiz, zorlukla beraber kolaylık vardır.
6. (Evet,) zorlukla beraber kolaylık vardır.
7. (Öyleyse) boş kaldığında hemen (ibadet ve taate koyul ve) yorul.
8. Ve yalnızca Rabbine rağbet et/yönel.

95. TÎN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun incire ve zeytine,
2. Sina'daki Tur Dağı'na,
3. Ve bu güvenli beldeye.
4. Andolsun ki, insanı en güzel surette yarattık.
5. Sonra onu esfel-i safiline (aşağıların aşağısına) çevirdik.

إِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٦
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝٧ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝٨

سُورَةُ الْعَلَقِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۚ ۝١ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۚ ۝٢ اِقْرَاْ
وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۙ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۙ ۝٤ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ
مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥ كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ۙ ۝٦ اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى ۝٧
اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ۝٨ اَرَاَيْتَ الَّذِي يَنْهٰى ۙ ۝٩ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ۝١٠
اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰٓى ۙ ۝١١ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ۝١٢
اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝١٣ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ۝١٤ كَلَّا
لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۙ ۝١٥ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۚ ۝١٦ فَلْيَدْعُ
نَادِيَهُ ۙ ۝١٧ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۙ ۝١٨ كَلَّا ۘ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝١٩

سُورَةُ الْقَدْرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

6. İman edip salih amel işleyenler müstesna. Onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır.

7. (Ey insan!) Bundan sonra dini/hesabı sana yalanlatan şey nedir?

8. Allah, hükmedenlerin en hâkimi/en güzel hükmeden değil mi?

(bk. 12/Yûsuf, 40)

السجدة ١٤

96. ALAK SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 19 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku!

2. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı.

3. Oku! Rabbin (en cömert ve ihsanı en bol olan) El-Ekrem'dir.

4. O ki; kalemle (yazmayı) öğretendir.

5. İnsana bilmediğini öğretti.

6. Asla! Hiç şüphesiz, insan azgınlaşır.

7. Kendini müstağni (kimseye ihtiyacı olmayan, kendisine yeten) olarak gördüğünde.

8. Hiç şüphesiz, dönüş Rabbinedir.

9. Engel olanı gördün mü?

10. Namaz kılan kulu (namazdan alıkoyanı).

11. Ne dersin? Ya o kul doğru yol üzere ise?

12. Ya da takvayı emrediyorsa?

13. Ne dersin? Ya (bu alıkoyan) yalanlayıp yüz çevirdiyse?

14. Allah'ın (onu) gördüğünü bilmez mi?

15. Asla! Şayet buna bir son vermezse, hiç şüphesiz onu perçeminden yakalarız.

16. (O) yalancı ve günahkâr perçeminden.

17. O da beraber oturup kalktığı yakın çevresini çağırsın.

18. Biz de zebanileri çağıracağız.

19. Asla! Ona itaat etme. Secde et ve yakınlaş.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِى لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝١ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝٢ لَيْلَةُ
الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ۝٣ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ۝٤ سَلٰمٌ هِىَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝٥

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ۝١ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۝٢ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝٣
وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝٤ وَمَآ اُمِرُوٓا اِلَّا
لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ
دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝٥ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ فِى نَارِ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝٦ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝٧ جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهُ ۝٨

97. KÂDİR SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 5 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Hiç şüphesiz, biz o (Kur'ân'ı), Kadir Gecesi'nde indirdik.
2. Sen, Kadir Gecesi'nin ne olduğunu nereden bileceksin?
3. Kadir Gecesi, bin aydan daha hayırlıdır.
4. Melekler ve Ruh (Cibril), onda, Rablerinin izniyle her bir iş için inerler.
5. O, fecrin çıkışına kadar esenliktir.

98. BEYYİNE SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ehl-i Kitap'tan ve müşriklerden kâfir olanlar, kendilerine apaçık deliller gelinceye kadar, (küfür ve şirkten) ayrılacak değillerdi.
2. Allah tarafından (gönderilmiş bir) Resûl... Tertemiz sahifeleri okur.
3. Onun içinde dosdoğru hükümler vardır.
4. Kendilerine Kitap verilenler, ancak onlara apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.
5. Hâlbuki onlar, ancak dini O'na halis kılan hanifler olarak Allah'a ibadet etmekle, namazı dosdoğru kılıp, zekâtı vermekle emrolunmuşlardı. İşte dosdoğru din budur.
6. Ehl-i Kitap ve müşriklerden kâfir olanlar, hiç şüphesiz, ebedî olarak kalacakları cehennem ateşindelerdir. İşte bunlar, yaratılmışların en şerlileridir.
7. Hiç şüphesiz iman edip salih amel işleyenler, bunlar yaratılmışların en hayırlılarıdır.
8. Onların, Rableri katındaki mükâfatları, içinde ebedî kalacakları ve altından ırmaklar akan Adn Cennetleridir. Allah onlardan razı olmuş, onlar da (Allah'tan) razı olmuşlardır. Bu, Rabbinden korkan kimse içindir.

سُورَةُ الزِّلْزَالِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۙ﴿۱﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۙ﴿۲﴾
وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ﴿۳﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۙ﴿۴﴾ بِاَنَّ رَبَّكَ
اَوْحٰى لَهَا ؕ﴿۵﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ؕ﴿۶﴾ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ؕ﴿۷﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ؕ﴿۸﴾

99. ZİLZÂL SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Yer, şiddetle sarsıldığında,
2. Ve ağırlıklarını (ölüler ve madenleri) dışarı attığında,
3. İnsan: "Buna ne oluyor böyle?" dediğinde,
4. O gün yer, (üzerinde işlenenlere dair) haberlerini anlatır.
5. Çünkü Rabbin, ona ("konuş" diye) vahyetmiştir.
6. O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye, grup grup (yerlerinden) çıkarlar.
7. Kim zerre-i miskal bir hayır işlemişse, onu görür.
8. Kim de zerre-i miskal bir şer işlemişse, onu görür.

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۙ﴿۱﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۙ﴿۲﴾ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۙ﴿۳﴾
فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۙ﴿۴﴾ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۙ﴿۵﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ
لِرَبِّهٖ لَكَنُودٌ ۚ﴿۶﴾ وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۚ﴿۷﴾ وَاِنَّهٗ
لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ؕ﴿۸﴾ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۙ﴿۹﴾
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۙ﴿۱۰﴾ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۢ﴿۱۱﴾

100. ÂDİYÂT SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Nefes nefese koşan atlara andolsun.
2. Tırnakları (taşlara değdikçe) kıvılcım saçanlara,
3. Sabah baskını verenlere,
4. Tozu dumana katanlara,
5. (Düşman) topluluğunun ortasına dalanlara. (Tüm bunlara andolsun ki;)
6. Şüphesiz ki insan, Rabbine karşı çok nankördür.
7. Doğrusu, kendisi de buna şahittir.
8. Muhakkak ki o, mala olan düşkünlüğünden dolayı pek cimridir.
9. Bilmez mi? Kabirlerde olanların dışarı atıldığı,
10. Ve sinelerde olanın açığa çıktığı zamanı?
11. Hiç şüphesiz o gün, Rableri onlardan haberdardır.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْقَارِعَةُ ۝١ مَا الْقَارِعَةُ ۝٢ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝٣ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝٥
فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝٧ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ ۝٨ فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝٩ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ ۝١٠ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝١١

سُورَةُ التَّكَاثُرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٣ ثُمَّ كَلَّا
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝٨

سُورَةُ الْعَصْرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

101. KÂRİA SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 11 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Karia/Şiddetle çalan sarsan kıyamet!
2. Nedir o Karia?
3. Sen, Karia'nın ne olduğunu nereden bileceksin?
4. O gün insanlar, (ışığın etrafında dönen) pervaneler gibi etrafa saçılmış, darmadağınıktır.
5. Dağlar ise, etrafta uçuşan renkli yün gibi olacaktır.
6. Mizanı/Tartısı ağır olana gelince;
7. O, razı olunası bir hayat içindedir.
8. Mizanı/Tartısı hafif olana gelince;
9. Onun anası/barınağı, (cehennem) uçurumudur.
10. Sen, onun ne olduğunu nereden bileceksin?
11. O, kızgın bir ateştir.

102. TEKASÛR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 8 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Çoğaltma/Çokluk hırsı, sizi oyalayıp (Allah'a hakkıyla kulluk etmekten) alıkoydu.
2. (Bu, sizlerin ölüp) kabirleri ziyaret etmenize kadar devam etti. (Ya da; "Kimin ölüsü daha çok diye, ölüleri saymaya kadar vardırdınız işi.")
3. Asla! Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.
4. Sonra bin kere asla! Pek yakında bileceksiniz/anlayacaksınız.
5. Asla! (Çokluk hırsından sakının.) Şayet kesin bir bilgiyle bilirseniz,
6. Elbette, o cehennemi göreceksiniz.
7. Sonra elbette, kesin olarak göreceksiniz.
8. Sonra da o gün, (size verilmiş) nimetlerden sorguya çekileceksiniz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۝١ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِى خُسْرٍ ۝٢ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

سُورَةُ الْهُمَزَةِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ۝١ اَلَّذِى جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝٢ يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُ اَخْلَدَهُ ۝٣
كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِى الْحُطَمَةِ ۝٤ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝٥ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ ۝٦
اَلَّتِى تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٔدَةِ ۝٧ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ۝٨ فِى عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝٩

سُورَةُ الْفِيلِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١ اَلَمْ يَجْعَلْ
كَيْدَهُمْ فِى تَضْلِيلٍ ۝٢ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِمْ
بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَاْكُولٍ ۝٥

103. ASR SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 3 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Asra/zamana andolsun ki,
2. Hiç şüphesiz insan, hüsran içindedir.
3. İman eden, salih amel işleyen, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesna.

104. HÜMEZE SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 9 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. İnsanları çekiştirip, kaş göz işaretleriyle alay edenlerin vay hâline!
2. O, malı toplayıp onu tekrar tekrar sayandır.
3. Malının onu ebedî kılacağını sanır.
4. Asla! Kesinlikle o, (kemikleri kıran) Hutame'ye atılacaktır.
5. Sen, Hutame (cehenneminin) ne olduğunu nereden bileceksin?
6. (O,) Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.
7. O ki; yüreklerin üstüne çıkar.
8. Şüphesiz ki onun kapıları, üzerlerine kilitlenmiştir. (Kaçış yoktur.)
9. Uzatılmış direklerde (bağlı olarak orada azap görürler).

105. FÎL SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 5 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Rabbinin fil sahiplerine yaptığını görmedin mi?
2. Onların (Kâbe'yi yıkmak için) kurdukları düzeni boşa çıkarmadı mı?
3. Üzerlerine Ebabil kuşlarını gönderdi.
4. Onlara pişirilmiş çamurdan taşlar atıyorlardı.
5. Onları yenilmiş ekin yaprağı gibi (darmadağın) etti.

سُورَةُ قُرَيْشٍ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
لِاِيلَافِ قُرَيْشٍ ۙ﴿١﴾ اِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ۚ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ
هٰذَا الْبَيْتِ ۙ﴿٣﴾ اَلَّذِىٓ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْمَاعُونِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَرَاَيْتَ الَّذِى يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ؕ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذِى يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۙ﴿٢﴾
وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ؕ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۙ﴿٤﴾ اَلَّذِينَ هُمْ
عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۙ﴿٥﴾ اَلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ۙ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الْكَوْثَرِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اِنَّآ اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ؕ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ؕ﴿٢﴾ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

106. KUREYŞ SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 4 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Kureyş'in kendi aralarında ülfet içinde yaşamaları sebebiyle,
2. Yaz ve kış (aylarında ticaret amaçlı yaptıkları) yolculukların sağladığı rahatlık (için).
3. Bu evin Rabbine ibadet etsinler, (bu nimetine şükretsin ve O'nu birlesinler).
4. O (Rab ki), onları açlıktan doyuran ve korkudan emniyette kılandır.

107. MAÛN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 7 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Dinin (hükümlerini) yalanlayanı gördün mü?
2. İşte yetimi itip kovan budur.
3. Yoksulu da doyurmaya teşvik etmez.
4. Veyl olsun o namaz kılanlara!
5. Onlar ki namazlarında gaflet içindelerdir.
6. Onlar, riyakâr kimselerdir.
7. Ve onlar, insanların gündelik yardımlaşmalarına dahi engel olurlar.

108. KEVSER SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 3 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Şüphe yok ki biz, sana (cennet ırmaklarından) Kevser'i verdik.
2. (Buna şükür olarak) Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.
3. Gerçek şu ki; sana kin besleyip düşmanlık eden (var ya!) Asıl soyu kesik odur.

109. KAFİRÛN SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 6 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. De ki: "Ey Kâfirler!"
2. "Ben, sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem."
3. "Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz."
4. "Ben de sizin ibadet ettiklerinize ibadet edecek değilim."
5. "Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz."
6. "Sizin dininiz size, benim dinim bana."

(Allah Resûlü (sav), bu sureyi "şirkten beraat" suresi olarak isimlendirmiştir. (Tirmizi, 3403) Malumdur ki şirki terk edip, ondan tevbe etmeden İslam olmak mümkün değildir. (bk. 3/Âl-i İmran, 64; 9/Tevbe, 11) Allah Resûlü'nün (sav) beyanıyla birlikte ele alındığında, şirkten teberrî etmenin ancak şunlarla mümkün olduğu görülür:
a. Allah'a (cc) şirk koşan müşriklerin kâfir olduğuna itikad etmek.
b. Onların ibadet ettiği tağutlara ibadet etmemek ve onlardan teberrî etmek.
c. Allah'a (cc) ibadet ettiklerini iddia etseler bile, şirkle beraber hiçbir ibadetin geçerli olmadığına ve şirk koşanın Allah'a (cc) ibadet etmemiş olduğuna inanmak.
d. Şirkin bir din olduğuna itikad etmek ve o dinin kendisinden de mensuplarından da teberrî etmek.)

110. NASR SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 3 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman,
2. İnsanların, topluluklar hâlinde Allah'ın dinine girdiğini görürsün.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَآ اَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۙ﴿١﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۙ﴿٢﴾
وَلَآ اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَآ اَعْبُدُ ۚ﴿٣﴾ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۙ﴿٤﴾
وَلَآ اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَآ اَعْبُدُ ۜ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۙ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللّٰهِ
اَفْوَاجًا ۙ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۜ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ تَبَّتْ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَآ اَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۜ﴿١﴾ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۜ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى نَارًا
ذَاتَ لَهَبٍ ۚ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُ ۜ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

3. (O zaman,) Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan bağışlanma dile. Çünkü O, (tevbeye muvaffak kılan ve tevbeleri çokça kabul eden) Tevvâb'tır.

111. MESED SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 5 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Ebu Leheb'in iki eli kurusun! Kurudu da zaten.
2. Malı ve kazandığı ona fayda vermedi.
3. Alevli bir ateşe girecektir.
4. Karısı ise odun taşıyıcısıdır.
5. Boynunda bükülmüş bir ip (ile o odunları taşır).

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ
مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝١ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۝٤

سُورَةُ الْفَلَقِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝٥

سُورَةُ النَّاسِ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ اِلٰهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ اَلَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦

112. İHLÂS SURESİ

(Bu sure Mekke'de indirilmiş olup 4 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. De ki: "O Allah (zatında, sıfatlarında ve fiillerinde) birdir."
2. "Allah (her şeyin kendisine muhtaç olduğu, kullarının duayla yöneldiği) Es-Samed'dir."
3. "Doğurmamış ve doğurulmamıştır."
4. "Hiçbir şey O'nun dengi değildir."

113. FELAK SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 5 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. De ki: "Sabahın Rabbine sığınırım."
2. "Yarattığı şeylerin şerrinden."
3. "Karardığı zaman gecenin şerrinden."
4. "Düğümlere üfüren (büyücü) kadınların şerrinden."
5. "Ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden!"

114. NÂS SURESİ

(Bu sure Medine'de indirilmiş olup 6 ayettir.)
Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. De ki: "İnsanların Rabbine sığınırım."
2. "İnsanların Meliki'ne."
3. "İnsanların ilahına."
4. "Çokça vesvese veren ve (Allah anıldığında) gizlenen (İblis'in) şerrinden."
5. "Ki o, insanların göğüslerine vesvese verip durur."
6. "Cinlerden ve insanlardan olan."

Takkelimücahit

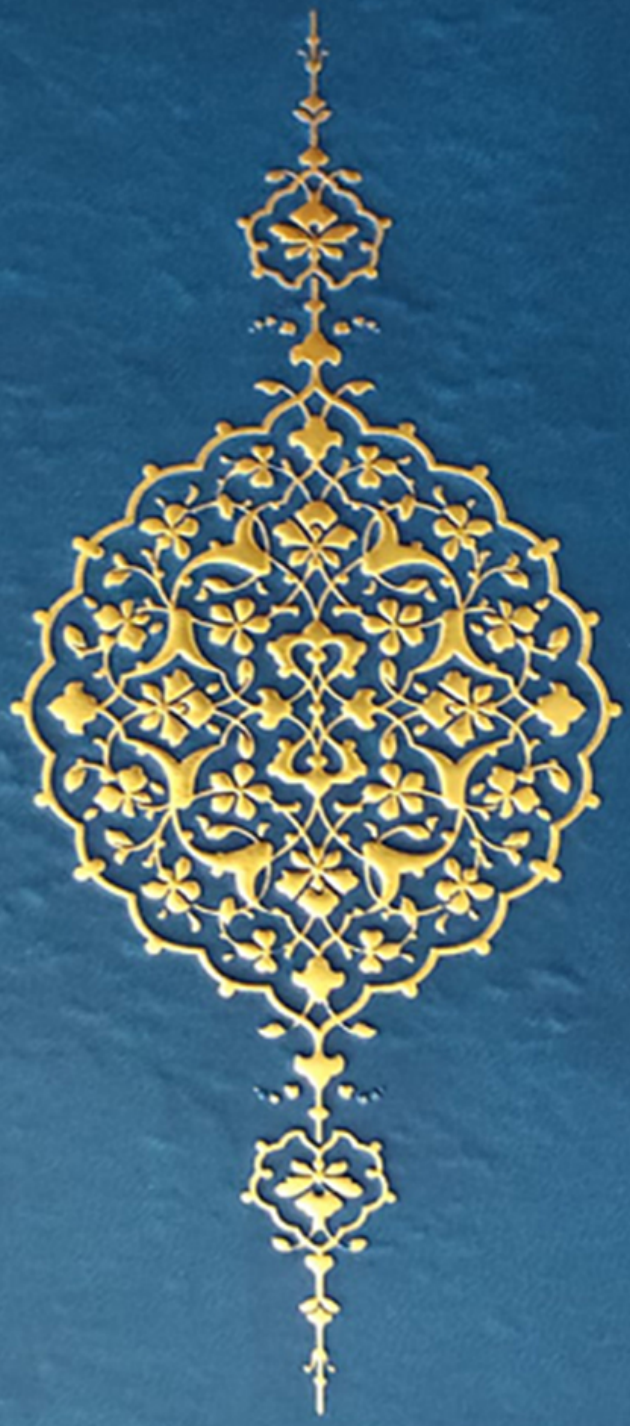

Takkelimücahit